ΓΥΝΑΙΚΑ

246

46

ΣΕΛΙΔΕΣ **68**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

ΤΑΙΝΑ ΕΛΓΚ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΟΙ ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

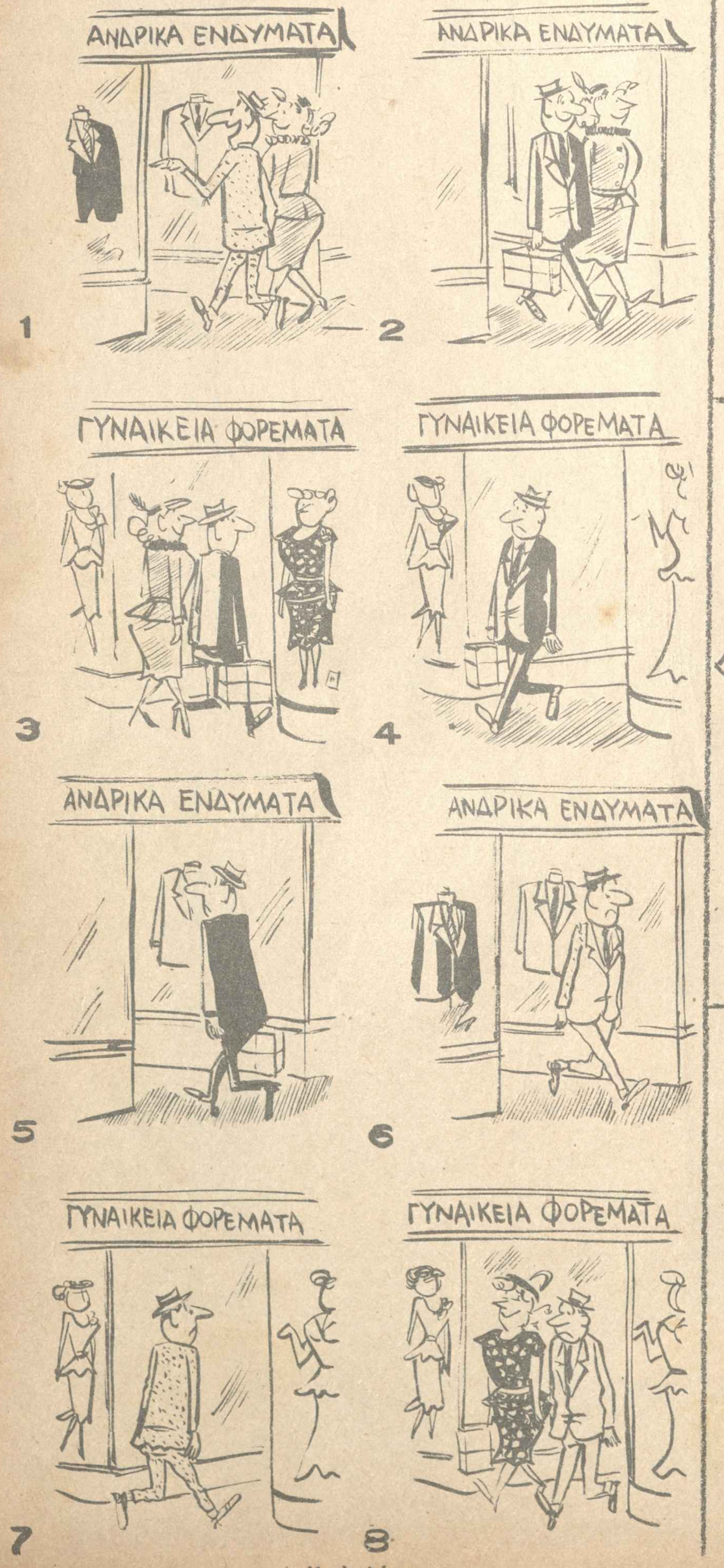

Χωρὶς λόγια

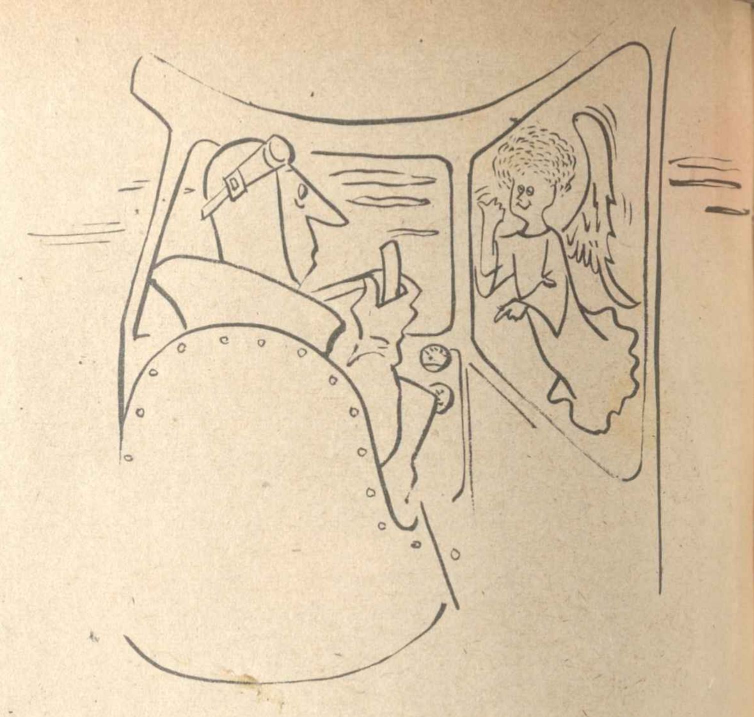

Χωρὶς λόγια

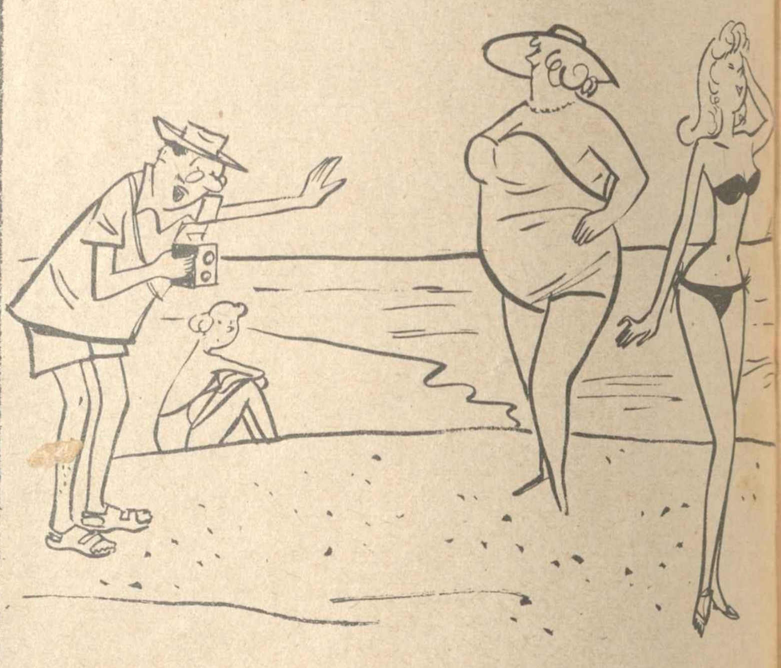

— Καλὰ εἶναι ἔτσι! Μὴν κουνιέσαι.

— Ἔχει πένθος ἡ καϋμένη, ξέρεις.

Ἔτος 10ον • 24 Ἰουνίου — 7 Ἰουλίου 1959
Ἀριθμὸς τεύχους 246 • Τιμὴ δραχμαὶ 6

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εἰκονογραφημένη ἐπιθεώρησις

Ἰδιοκτησία - Διεύθυνσις :
Εὐάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεῖα Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Ἀριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΔΑ

Ὄμορφες στὴν ἀμμουδιὰ καὶ στὴ θάλασσα .... Σελ. 32
Τί θὰ πάρετε μαζί σας γιὰ ἕνα παραθερισμὸ ... » 34
Μαγιό, σόρτς, πανταλόνια, πουκάμισα .... » 38

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ — ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Ντολμαδάκια αὐγολέμονο .... » 20
Στιφάδο .... » 20
Ἐξοχικὸ ἀλὰ «Καλάμια» .... » 20
Ἀρνὶ μὲ γιαούρτι .... » 21
«Μενελίκ» .... » 21

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ — ΠΑΤΡΟΝ

Βυζαντινὸ σχέδιο γιὰ μαξιλάρι .... » 56
Πετσετάκι πουὰν ντὸμπρ .... » 56
Τραπεζομάντηλο σὲ ἡμίλινο .... » 56
Λουλούδια καὶ φροῦτα ἀπλικασιὸν .... » 57
Παιδικὸ γιακαδάκι .... » 57
Πατρὸν χαριτωμένης ποδίτσας .... » 56
Πατρὸν ἀπογευματινοῦ φορέματος .... » 56

ΟΜΟΡΦΙΑ

Ὡραῖα μάτια καὶ χείλη μὲ τὸ κατάλληλο μακιγιὰζ » 6
Χαρούμενη πρωϊνὴ γυμναστική .... » 12

ΙΑΤΡΙΚΑ

Τὸ στομάχι .... » 30
Πρῶτες βοήθειες .... » 55

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τὸ μυστικὸ τῶν 7 κοριτσιῶν (μυθιστ.) .... » 23
Ἡ καρδιά μου καὶ τ' ὡροσκόπιο (διήγ.) .... » 27
Ὁ πρῶτος πειρασμὸς (διήγ.) .... » 36
Τὸ λουλουδένιο στεφάνι (διήγ.) .... » 42
Τὸ σκυλὶ τῶν Κίλμπουρνι (παιδ. μυθ.) .... » 44
Ἡ μαγεμένη γῆ (μυθιστ.) .... » 51

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ζήλεια : τὸ τέρας μὲ τὰ πράσινα μάτια .... » 14
Ἡ κοιλάδα τοῦ Ρήνου .... » 16
Οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ αὐτοπροσωπογραφίες τους .. » 19
Συμβουλὲς γιὰ ἕναν εὐτυχισμένο γάμο .... » 28
Τὰ σανδάλια .... » 37
Οἱ πολύτιμες πέτρες .... » 40
Μιὰ θλιμμένη κυρία: Ἐλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο .. » 48
Ξέρετε νὰ ταξιδεύετε ; .... » 63

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικοῦ:	Δρ.	Ἐξωτερικοῦ:	
ΕΤΗΣ. (26 τεύχ.)	160	ΔΟΛΛΑΡΙΑ ...	8.50
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.)	80	ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. ..	3.0.0
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.)	40	ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚ. .	178
		ΒΕΛΓ. ΦΡΑΓΚΑ .	410

Τὰ ἐμβάσματα δέον νὰ ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιοδικὸν «Γυναίκα», διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

Τὸ ἐξώφυλλό μας

Ἡ χαριτωμένη Φιλλανδέζα στὰρ τοῦ κινηματογράφου Τάϊνα Ἔλγκ, ποὺ πρωταγωνιστεῖ στὴν ἐξαιρετικὴ ταινία «Τὰ τριάντα ἐννέα βήματα».

Iced Coffee
Ἕνα κουταλάκι Ἀμερικάνικος Καφές, νερὸ παγωμένο καὶ παγάκια...
MADE IN U.S.A.
AMERICAN COFFEE BRAVO MADE IN U.S.A.
Instant
AMERICAN COFFEE BRAVO
100% PURE COFFEE
«ΑΛΕΚΤΩΡ»
Στιγμιαιος ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΚΑΦΕΣ "ΜΠΡΑΒΟ"
✻ Ζεστὸς ἢ παγωμένος εἶναι μία ἀπόλαυσις

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ !...

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Ρ. Κ.: Μὴ φοβᾶσθε γιὰ τὴν εὐρυαγγεία τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων. Θεραπεύεται μὲ 2—3 ἐπισκέψεις σὲ ἰνστιτοῦτο καλλονῆς μὲ μπιττουρὶ διαθερμίας. Εἶναι ἐξ ἄλλου καὶ ἡ μόνη θεραπεία.

ΑΡΙΑΝ Χ.: Λυποῦμαι πολὺ ποὺ θὰ σᾶς στενοχωρήσω ἀλλὰ δυστυχῶς τρόπος γιὰ νὰ κάνετε τὶς γάμπες σας ὅπως τὶς θέλετε δὲν ὑπάρχει. Ἂν μποροῦσε κάθε γυναίκα νὰ ἀφαιρῆ ἀπ' ὅπου θέλει τὸ λίπος τοῦ σώματός της καὶ νὰ προσθέτη αὐτὸ κάπου ἀλλοῦ τότε ὅλες θὰ εἴχαμε κανονικὲς ἀναλογίες.

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ, Καλαμάτα: Πρέπει νὰ κρατᾶτε σὲ τέλεια καθαριότητα τὶς μασχάλες σας, πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γίνη ἂν δὲν κόψετε τὶς τρίχες. Ἔπειτα, μεταχειρισθῆτε τὸ μπὰκ - στίκ. Εἶναι πολὺ καλό. Βάζετε πάντως σουμπρὰ στὰ φορέματά σας. Γιὰ τὰ ἀποτριχωτικὰ πάρτε ὅποιο θέλετε. Ὅλα θὰ σᾶς δώσουν τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Οἱ τρίχες πάντως θὰ ξαναβγοῦν. Ἡ μόνη διαφορὰ μὲ τὸ κερὶ εἶναι ὅτι τὶς βγάζει ἀπὸ τὴ ρίζα καὶ ἔτσι ἀργοῦν κάπως νὰ ἐπανεμφανισθοῦν.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ: Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ ἐξαλείψετε τὶς τρίχες τοῦ προσώπου ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμό. Πάντως μὴ σᾶς τρομοκρατῆ ὅτι παρουσιάστηκαν λίγες τριχοῦλες. Δὲν ἕπεται ὅτι θὰ αὐξηθοῦν, εἶναι δὲ τόσο λίγες—καθὼς μοῦ γράφετε—ποὺ δὲν θὰ σᾶς στοιχίση ἄνω τῶν 100 δρχ. ἡ ριζικὴ ἀποτρίχωσι. Μὴ φοβᾶσθε τὸ χνούδι, δὲν πρόκειται νὰ ἀναπτυχθῆ. Καμμιὰ κρέμα δὲν αὐξάνει τὸ χνούδι. Ἡ ἀποτρίχωσι μὲ ἠλεκτρισμὸ δὲν ἀφίνει οὔτε τὸ ἐλάχιστο σημαδάκι.

Κ.Μ. 12: Τὰ μαλλιὰ πρῶτα βάφονται καὶ μετὰ λούζονται. Ἔτσι πιάνει καλύτερα ἡ βαφή. Τὸ φλοιὸ καρυδιῶν θὰ τὸν βράσετε εἴκοσι λεπτὰ ἢ καὶ λίγο παραπάνω. Μ' αὐτὸ τὸ νερὸ σκουραίνετε λίγο τὰ μαλλιά σας. Πρέπει δὲ νὰ ἐπαναλαμβάνεται σὲ κάθε σας λούσιμο. Πάντως τὶς λευκὲς τρίχες δὲν τὶς μαυρίζει. Ἁπλῶς τοὺς δίνει ἕνα γκριζωπὸ χρῶμα. Ὅσο γιὰ τὶς γυμναστικὲς ἀσκήσεις ἔχουμε δημοσιεύσει πολλὲς στὸ περιοδικό μας. Δυστυχῶς τέτοιου εἴδους φάρμακο δὲν ὑπάρχει.

ΜΥΡΙΑΜ: Ἡ γυμναστικὴ στὴν ἡλικία σας εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴ φέρη τὰ ποθούμενα ἀποτελέσματα ἀρκεῖ νὰ γίνεται κάθε μέρα ἐπὶ μισὴ ὥρα καὶ νὰ μὴ τὴ βαρεθῆτε. Θὰ τὴν κάνετε 2, 3 και 5 χρόνια. Εἶναι ἡ μόνη θεραπεία. Μονάχα ρωτῆστε τὴν καθηγήτρια τῆς γυμναστικῆς νὰ σᾶς πῆ ποιὲς ἀσκήσεις νὰ κάνετε. Τώρα τὸ καλοκαίρι νὰ κάνετε πολλὰ μπάνια καὶ πολλοὺς περιπάτους στὴν ἐξοχή, συντελοῦν πολὺ στὸ σκοπό σας.

ΤΖΟΥΛΙΑ: Ἴσως οἱ φακίδες, ἂν εἶναι μὲν πολλές, νὰ τῆς φύγουν μόνες τους γιατὶ πολὺ συχνὰ παρατηρεῖται κορίτσια ποὺ ἔχουν φακίδες ὡς 15 — 18 ἐτῶν νὰ φεύγουν στὰ 20 τους χρόνια. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει συνήθως στὶς μελαχροινὲς καὶ καστανές. Στὶς ξανθὲς πάντα μένουν λίγες στὶς δὲ κοκκινομάλλες συνήθως μένουν ὅλες καὶ τὸ καλοκαίρι αὐξάνονται. Τώρα τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ κάνετε εἶναι νὰ τῆς βάζετε πάντα πρὶν βγῆ ἔξω λίγη κρέμα ἀντιηλιακὴ στὸ πρόσωπό της (ὄχι λιπαρή). Τώρα, ἂν εἶναι ἀπὸ τὶς φακίδες ποὺ δὲν ὑποχωροῦν (δηλαδὴ εἶναι σταθερὲς) θὰ πρέπει νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕνα ἰνστιτοῦτο γιὰ νὰ τῆς τὶς ἀφαιρέσουν μὲ μπιστουρὶ διαθερμίας. Δὲν θὰ σᾶς στοιχίση καθόλου ἀκριβά.

Σ. Ο. Σ. Π.Π.: Προσπαθῆστε νὰ παχύνετε. Ἴσως ἡ ἔλλειψι τοῦ στήθους νὰ ὀφείλεται στὴν ἀδυναμία σας ποὺ πραγματικὰ μὲ ἐκπλήττει. Μήπως ὅμως ἔχετε κάνει λάθος; Γιατὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἔχετε περιφέρεια στήθους 48 πόντους μόνο. Λάθος θὰ ἔχετε μετρηθῆ. Ὅσο γιὰ τὶς ὁρμόνες ἀπευθυνθῆτε στὸ γυναικολόγο τοῦ περιοδικοῦ μας. Αὐτὸς εἶναι ὁ κατάλληλος. Πάντως καλὸ θὰ σᾶς κάνη λίγη γυμναστικὴ ἡ ὁποία θὰ γίνεται σὲ ἀργὸ ρυθμὸ καὶ καλὸ φαγητὸ καθὼς ἐπίσης βιταμῖνες Ε καὶ Β 12 ὡς σιρόπι. Νὰ παίρνετε πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητὸ 1 κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ.

ΜΑΡΙΑ Κ.: Καὶ βέβαια μπορεῖ νὰ ψηλώσετε καὶ μετὰ τὰ 18 σας χρόνια. Πάντως πολὺ καλὸ θὰ σᾶς κάνη ἡ καθημερινὴ γυμναστικὴ μὲ πολλὲς σιωσήσεις. Νὰ τρῶτε καλὰ πρὸ πάντων τροφὲς ποὺ περιέχουν ἀσβέστιο ὅπως τὸ γάλα, τυρί, κρέας.

Πόπη Ἀνδρουλάκη

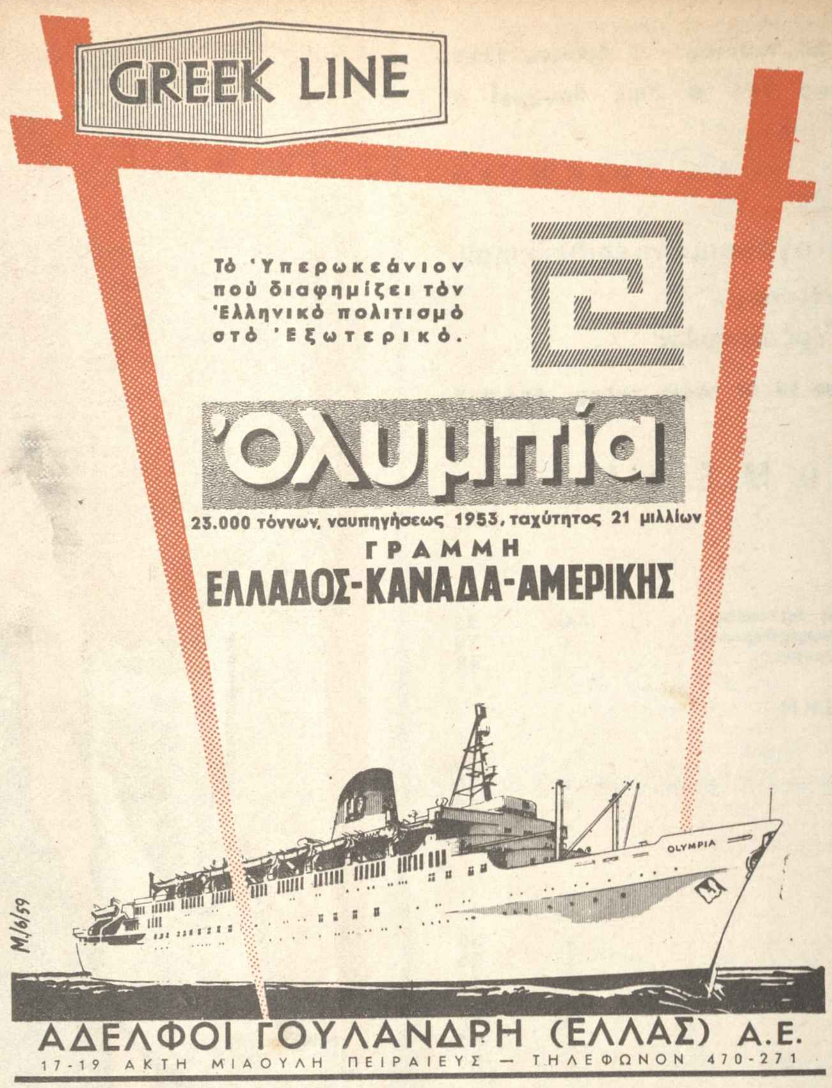

Τὸ Ὑπερωκεάνιον ποὺ διαφημίζει τὸν Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ στὸ Ἐξωτερικό.

Ὀλυμπία

23.000 τόννων, ναυπηγήσεως 1953, ταχύτητος 21 μιλλίων

ΓΡΑΜΜΗ
ΕΛΛΑΔΟΣ-ΚΑΝΑΔΑ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 470-271

Πρίν ἀρχίσετε τίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ
Silicrème
ἡ Κρέμα γάντι
Ἡ Σιλικρέμ, χάρις στίς Silicones πού περιέχει δημιουργεῖ ἕνα λεπτότατο στρῶμα ἀπόλυτα προστατευτικό γιά τήν ὑγεία καί τήν ὀμορφιά τῆς ἐπιδερμίδος

Προστατεύει καί ὀμορφαίνει τά χέρια τῆς νοικοκυρᾶς

SILICREME: ΠΡΟ·Ι·ΟΝ «ΚΟΠΕΡ»
Παρακαταθήκη: Φαρμακεῖον «ΛΕΜΟΥ» Ὁμόνοια

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Λουιζίδου-Ἀμπαζῶ
ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 35213
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
Ἐπίσκεψις Δωρεάν

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΚΡΙΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΗ ΜΟΥ ΚΑΡΔΙΑ: Κατ' ἀρχὴν δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἀπασχοληθοῦμε μὲ τέτοια ζητήματα. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ περίπτωσί σου εἶναι τέτοια θάθελα νὰ σὲ βοηθήσω. Δὲν μοῦ δίνεις ὅμως ἐπαρκῆ στοιχεῖα. Μὲ ἕνα σκέτο ὄνομα τὸ ὁποῖο δὲν διαβάζω καλὰ - καλὰ τί μπορῶ νὰ μάθω; Ἂν ἔχης διεύθυνσι, ἐπάγγελμα, κατοικία, ἴσως νὰ μπορέσω νὰ κάνω κάτι καὶ αὐτὸ θὰ γίνη κατ' ἐξαίρεσι.

ΑΠΟΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗ: Εἶναι ἀλήθεια πὼς οἱ ἄνδρες αὐτοὶ γίνονται στὶς περισσότερες περιπτώσεις οἱ καλύτεροι σύζυγοι, γι' αὐτὸ δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ σὲ ἐμποδίση τὸ γεγονὸς αὐτὸ γιὰ νὰ ἀποφασίσης νὰ τὸν παντρευτῆς, ἂν σὲ ζητήση. Ἀπ' ὅσα μοῦ γράφεις ὅμως πρέπει νὰ προσέξης πολὺ γιὰ νὰ μὴν προστεθῆς καὶ σὺ στὸν κατάλογο τῶν θυμάτων του. Μὴ βασίζεσαι στὰ λόγια του. Εἶναι ἄνθρωπος πεπειραμένος στὸν ἔρωτα καὶ στὶς γυναῖκες καὶ μεταχειρίζεται κάθε μιὰ ἀνάλογα μὲ τὸν τύπο της γιὰ νὰ μπορέση νὰ τὴν κατακτήση. Θὰ πιστέψης μόνο στὴν εἰλικρίνειά του ὅταν ἀποφασίση νὰ σὲ ζητήση ἐπίσημα ἀπὸ τοὺς δικούς σου. Ὡς τότε νἆσαι ἐπιφυλακτική. Πάντως πρόθεσι ἐνδιαφέροντος ὑπάρχει ἐκ μέρους του, διαφορετικὰ δὲν θἄνοιγε τὶς συζητήσεις αὐτὲς ποὺ κάνει μαζί σου. Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται τώρα νὰ μετατρέψης τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ σὲ κάτι σοβαρό. Δὲν μπορεῖς νὰ τοῦ κάνης παρατήρησι γιὰ ὅ,τι κάνει. Μπορεῖς ὅμως νὰ δείξης τὴ δυσαρέσκεια καὶ τὴν ἀποδοκιμασία σου γι' αὐτὸ μὲ τὴ στάσι σου καὶ σοῦ ἐπιβάλλεται νὰ τὸ κάνης ἀφοῦ μπορεῖ νὰ παρεξηγηθῆς καὶ νὰ δυσφημισθῆς μάλιστα ἐσὺ ἄδικα. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λόγια.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ: Ἔκανες καλὰ ποὺ δὲν δέχθηκες τὶς προτάσεις του καὶ ἀρνήθηκες ὣς τὸ τέλος. Δὲν ἀξίζει ὄχι μόνο αὐτὴ τὴ θυσία ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾶς. Ἡ συμπεριφορά του ἀπέναντί σου δὲν ἦταν καθόλου καλή. Ἡ γνώμη μου εἶναι νὰ σφίξης τὴν καρδιά σου καὶ νὰ τὸν ξεχάσης. Ἂν ἐξακολουθῆς νὰ τὸν βλέπης μπορεῖ νὰ μὴν ἔχης τὴ δύναμι νὰ ἀντισταθῆς καὶ τότε ἀφοῦ ἱκανοποιηθῆ ὁ πόθος καὶ ὁ ἐγωϊσμός του θὰ σὲ ἐγκαταλείψη ὁριστικά.

ΕΠΙΠΟΛΑΙΑ, ΑΝΟΗΤΗ: Ὅταν καταλαβαίνουμε ἕνα λάθος μας λιγοστεύει πάντα ἡ ζημιά του. Καὶ ἐσὺ καταλαβαίνεις ὅτι αὐτὰ τὰ ἔπαθες γιατὶ δὲν μ' ἄκουσες ἐνῶ ἂν ἤσουν πιὸ συγκρατημένη μπορεῖ, νὰ τὸν κέρδιζες. Τουλάχιστο πρόσεξε στὸ μέλλον. Ἡ στάσι σου ἀπέναντί του νἆναι ψυχρή, ἀδιάφορη καὶ περιφρονητική. Ἰδιαίτερα ὅταν εἶσθε μόνοι, πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ ἀποφύγης μὲ κάθε τρόπο. Νὰ διακόψης κάθε ἰδιαίτερη ἐπαφὴ μαζί του. Ξέρω πὼς αὐτὸ εἶναι δύσκολο καὶ θὰ ὑποφέρης ἀλλὰ ὅσο πιὸ γρήγορα γίνη τόσο λιγώτερο θὰ ὑποφέρης τώρα καὶ στὸ μέλλον. Δὲν ἀξίζει δυστυχῶς νὰ ὑποφέρης γι' αὐτόν. Αὐτὴ δὲ τὴ φορά σὲ παρακαλῶ, νὰ μὲ ἀκούσης γιὰ τὸ καλό σου.

ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΟ: Ἀπ' ὅσα μοῦ γράφεις νομίζω πὼς τὸ αἴσθημά του εἶναι ἐπιπόλαιο. Τοῦ ἀρέσεις καὶ θέλει νὰ σὲ κατακτήση γιὰ νὰ ἱκανοποιήση τὸν ἀνδρικὸ ἐγωϊσμό του. Ἂν τὸ αἴσθημά του εἶναι βαθύτερο θὰ φαινόταν πιὸ ἀντρίκια. Εἶσαι πολὺ καλὸ κορίτσι, ἁγνὸ καὶ ἀθῶο. Ἀσφαλῶς θὰ βρεθῆ ἕνας τίμιος ἄνδρας ἀργότερα νὰ σοῦ χαρίση τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη καὶ εὐτυχία. Μὴ λυπᾶσαι τώρα καὶ μὴν ἀπογοητεύεσαι. Ὅλα τὰ κορίτσια περνοῦν ἀπὸ τέτοιες ἀπογοητεύσεις καὶ ἡ περίπτωσί σου εἶναι πολὺ συνηθισμένη. Κράτησε λίγο ψυχρὴ στάσι ἀπέναντί του. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο μέσο γιὰ νὰ τὸν ἀλλάξης ἂν αἰσθάνεται κάτι γιὰ σένα. Μὰ δὲν τὸ πιστεύω, γι' αὐτὸ εἶναι προτιμότερο νὰ διακόψης τὸ συντομώτερο.

ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ: Οἱ ἀποφάσεις σου μετὰ τὸ ἐπεισόδιο εἶναι σωστὲς καὶ σὲ συγχαίρω. Προσπάθησε ὅμως νὰ τὸ ξεχάσης καὶ μὴν τ' ἀφήσης νὰ σὲ βασανίζη. Πάντως, δὲν πρέπει νὰ ξαναπᾶς γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ συνέχεια. Νομίζω πὼς πρέπει νὰ τῆς τῆς μητέρας σου γιὰ νὰ κανονίσετε τὴ στάσι σας ἀνάλογα ὅλη ἡ οἰκογένεια. Σὲ κανέναν ἄλλον δὲν πρέπει νὰ τὸ πῆς καὶ νὰ τὸ ξεχάσης.

Ἡ Μυρτὼ

Οἱ γυναῖκες μεταξύ μας

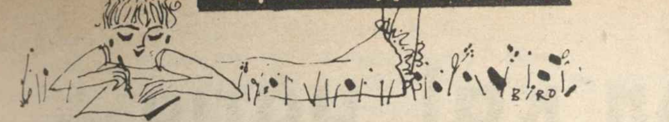

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

Τὸ συνέδριο τῆς Κοσμετὶκ ἐφέτος χόρεψε, μᾶλλον χοροπήδησε ἢ καλύτερα πήδησε ξανὰ καὶ ξανά. Ἄλλαξε τόπο καὶ χρόνο μιὰ - δυὸ φορὲς ἦταν νὰ γίνη στὸ Ἐλσίνκι, ἀνεβλήθη, ξανὰ ἀνεβλήθη καὶ τέλος θὰ γίνη στὴν Ἑλβετία —στὴ Λουκέρνη θαρρῶ— τὸν Αὔγουστο.

Λένε ὅτι ἐφέτος τὸ συνέδριο θ' ἀσχοληθῆ πολὺ καὶ μὲ τὴν κυτταρίτιδα. Ἡ λέξι εἶναι νέα. Δὲν ὑπάρχει στὸ ἑλληνικὸ λεξικό. Τὴν ἔπλασε ἡ Κοσμετίκ. Ἡ Αἰσθητική, ἡ νέα θεὰ ποὺ βάλθηκε νὰ μᾶς ξανανιώση, νὰ μᾶς δώση τὴν ὀμορφιὰ ποὺ εἴχαμε, ὅταν ἤμασταν εἰκοσαετεῖς ἢ ποὺ φανταζόμασταν ὅτι εἴχαμε. Ἡ νέα θεὰ τουλάχιστον, ἡ Αἰσθητική, ἀμφιβάλλει περὶ αὐτοῦ. Ὡραῖες; Μὰ δὲν ἤμασταν, δὲν ὑπήρξαμε ποτὲ τῶν ποτῶν! Μόνον αὐτή, ἡ Αἰσθητική, αὐτὴ καὶ μόνη μπορεῖ νὰ μᾶς βοηθήση ὥστε ν' ἀποκτήσουμε δέρμα σὰν τὰ ροδοπέταλα, μαλλιὰ σὰν τοῦ ἀγγέλου, μάτια κατ' ἐκλογήν, σὰν τῆς γάτας ἢ σὰν τῆς ἐλαφίνας, κορμὶ σπαθωτό.

Μὴ μοῦ πῆτε ὅτι δὲν εἶναι ἔτσι, ὅτι ἡ Αἰσθητικὴ ἔχει λάθος νὰ τὰ φαντάζεται αὐτά. Καὶ προπαντὸς μὴν πῆτε ὅτι στὰ περασμένα τὰ χρόνια ποὺ ὑπῆρξαν τόσες διάσημες καλλονές, ἡ Αἰσθητικὴ δὲν ὑπῆρχε. Ὑπῆρχε πάντα ἡ Αἰσθητική, ἀλλὰ γνωριζόταν μόνο μὲ λίγους —δηλαδὴ μὲ λίγες. Καὶ μὲ τὶς διάσημες καλλονές, ὤ! μ' αὐτὲς εἶχε στενότατες σχέσεις. Γνώριζε ὅλα τους τὰ μυστικά. Ἂς ἀναφέρουμε μιὰ ἀπ' αὐτές, τὴν περίφημη μαρκησία Πομπαδούρ. Μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς της διετήρησε τὴ φρεσκάδα τοῦ δέρματός της κι' αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ φρεσκάδα της εἶναι ποὺ ἐσαγήνευσε, ποὺ αἰχμαλώτισε τὸν ὑψηλό της ἐρωμένο, τὸ Λουδοβῖκο. Ἔτσι λένε. Τὶς πνευματικές της ἀρετὲς τὶς θέτουν ἐν ἀμφιβόλῳ. Ἂς ἀναφέρουμε καὶ ἄλλες ἀπὸ τὶς πασίγνωστες καλλονὲς τῆς Γαλλίας, προγενέστερες, τὴν ἐρωμένη τοῦ Λουδοβίκου 14ου μαρκησία ντὲ Μοντεσπάν, ἢ τὴν περίφημη μαντὰμ ντὲ Σεβινιέ, ἂς ἀναφέρουμε καὶ μεταγενέστερες, τὴ Γιοσεφίνα Μπωαρναὶ ἢ τὶς ἀδελφὲς τοῦ Ναπολέοντα. Εἶχαν ὅλες αὐτὲς στενὴ γνωριμιὰ μὲ τὴν Αἰσθητική. Ὅπως ἀναφέρουν διάφορα κείμενα τῆς ἐποχῆς — ἐπιστολές, ἀναμνήσεις —, οἱ κυρίες ἔσπευδαν κάθε ἐποχή, σὰν σὲ προσκύνημα, πρὸς τὶς ἰαματικὲς πηγές. Ἔπαιρναν τὰ λουτρά τους ἀνελλιπῶς. Καὶ παρατηροῦσαν ὅτι μὲ τὰ ἰαματικὰ αὐτὰ λουτρὰ ξαναζωντανεύει τὸ δέρμα, θεραπεύονται διάφορες δερματικὲς ἀσθένειες, γενικὰ ὁ ὀργανισμὸς ἀναζωογονεῖται. Ἢ μήπως δὲν ἦταν τὰ ἰαματικὰ λουτρὰ γνωστὰ καὶ στὶς Ρωμαῖες καὶ στὶς γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος; Ζοῦσε καὶ τότε ἡ Αἰσθητική, βασίλευε, τῆς ἀξίζει νὰ ποῦμε, μὰ τὰ λουτρὰ δὲν ἦταν τὸ μόνο της ὅπλο. Γνώριζε πάμπολλα μυστικά, μὰ δὲν τὰ φανέρωνε.

Καὶ στὰ χρόνια τῶν γιαγιάδων μας; Μήπως δὲν ζοῦσε ἡ Αἰσθητική; Μήπως δὲν κατεῖχε μυστικά; Ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ φανερώση, ὤ! ποτέ! Αὐτό, ποτέ! Δὲν τὰ ὡμολογοῦσαν ποτὲ οἱ γυναῖκες τῆς παλιᾶς ἐποχῆς τὰ τέτοια μυστικά τους. Τὸ δέρμα τὸ φρέσκο: Μὰ ἦταν φυσικό τους. Ἔπαιρναν ὅλα τους τὰ μέτρα γιὰ νὰ νομίζουν οἱ ἄλλοι πὼς ἦταν φυσικό τους, πὼς δὲν ἔκαναν τίποτα, τίποτα, πὼς δὲν ἤξεραν καμμιὰ συνταγή, κανένα γιατροσόφι. Κάτι ἀκουγότανε, κάτι ψιθυριζότανε, κάτι ἔφθανε στ' αὐτιά μας, κάτι «κοπανισμένα μύγδαλα» ἢ «καμμένη ζάχαρη» ἢ «μπάνια μὲ γάλα» «ἐπαλείψεις μὲ μέλι» καὶ διάφορα ἄλλα συναφῆ.

Σήμερα ἔλειψε τὸ μυστήριο. Ἡ Αἰσθητικὴ ἔγινε κτῆμα ὅλων ἡμῶν. Ἡ γυναίκα βγῆκε στὸ προσκήνιο. Δὲν εἶναι πιὰ μόνο νοικοκυρά, δασκάλα ἢ μοδίστρα. Εἶναι καὶ ἔμπορος καὶ μηχανικὸς καὶ ἀρχιτέκνων καὶ γιατρὸς καὶ δικηγόρος καὶ βουλευτὴς καὶ ὑπουργὸς καὶ πρέσβυς. Πάμπολλες εἶναι σήμερα οἱ γυναῖκες ποὺ ἡ ἐπαγγελματική τους ἢ ἡ κοινωνική τους θέσι τὶς ὑποχρεώνει νὰ ἔχουν μιὰν ἄμεμπτη ἐμφάνισι. Εὐτυχῶς πέθανε αὐτὸ τὸ τερατούργημα, ἡ γυναίκα ἐκείνη ἡ δῆθεν ἀνώτερη, ἡ δῆθεν ἑκατὸ σκαλιὰ πάνω ἀπὸ μᾶς τὶς ἄλλες, ἡ δῆθεν μορφωμένη μὲ τὶς τόσες δῆθεν ἀσχολίες, τὸ τέρας ἐκεῖνο τὸ ἀχτένιστο, καὶ λεκιασμένο. Ἡ γυναίκα βαδίζει στὴν ἐποχή μας στὸ σωστό της τὸ δρόμο. Ἔχει βγῆ μὲν στὴ ζωή, ἀλλὰ ἐννοεῖ νὰ παραμείνη γυναίκα, νὰ εἶναι εὐχάριστη γιὰ τὸν ἑαυτό της καὶ γιὰ τοὺς γύρω της. Ἔτσι, ἔχει στενὲς σχέσεις μὲ τὴν Αἰσθητική. Δὲν εἶναι πιὰ πολυτέλεια ἡ Αἰσθητική, ὅπως ἄλλοτε. Καὶ τί προόδους ἔκανε! Γελᾶμε σήμερα ποὺ ἡ Πομπαντοὺρ κράτησε τὴ φρεσκάδα τοῦ προσώπου της μέχρι τέλους τῆς ζωῆς της, μέχρι δηλαδὴ τὰ 42 της χρόνια. Σήμερα μιὰ γυναίκα σαράντα δυὸ χρονῶν θεωρεῖται νεώτατη. Καὶ φυσικὰ εἶναι ὁλόφρεσκη.

Ἀλλὰ ξεχαστήκαμε. Ἀρχίσαμε μὲ τὴν κυτταρίτιδα καὶ πρέπει νὰ ξαναέρθουμε στὴν κυτταρίτιδα.

—Ἡ κυτταρῖτις; Μεγάλο βάσανο, μοῦ ἔλεγε ἡ γνωστὴ αἰσθητικὸς τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ δεσποινὶς Ἔλενα Καζάκη. Μαζεύεται τὸ λίπος σ' ἕνα μέρος τοῦ σώματος, νὰ ποῦμε ψηλὰ στὴν πλάτη, στὸν αὐχένα, ἢ στοὺς γοφούς, ἢ στὰ σφυρά, στοὺς μηρούς, στὴ μέση ἢ ἀλλοῦ. Μεγάλο βάσανο νὰ τὴν καταπολεμήσης. Δὲν εἶναι ἁπλῶς μιὰ ὑπερλίπωσις, εἶναι κάτι πολύπλοκο ἡ κυτταρῖτις. Εἶναι μία πάθησις τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ.

Γιὰ τὴν κυτταρίτιδα ἦρθε στὴ Βιέννη ἡ δεσποινὶς Ἔλενα Καζάκη, νὰ τὴ μελετήση, νὰ τὴ σπουδάση ἰδιαίτερα καὶ ἐπισταμένως. Ἡ Αἰσθητικὴ θέτει βλέπετε πάντα νέα προβλήματα, νέα ἐρωτήματα μπροστὰ στὸν Αἰσθητικό.

Πηνελόπη

✪

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΣΤΗ ΡΩΜΗ

Τὰ λουτρὰ στὴν ἀρχαία Ρώμη κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀκμῆς της ἦταν πολυτελέστατα οἰκοδομήματα διακοσμημένα θαυμάσια, μὲ κιονοστοιχίες καὶ ἀγάλματα Θεῶν, ἡρώων καὶ αὐτοκρατόρων.

Κάποτε εἶχαν τόση ἐκτίμησι τὰ λουτρὰ στὸ λαὸ τῆς Ρώμης ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλοι οἱ πλούσιοι Ρωμαῖοι εἶχαν στὰ μέγαρά τους ξεχωριστὰ πολυτελῆ λουτρὰ καθένας ποὺ ἤθελε νὰ κάνη μιὰ δωρεὰ στὴν πόλι ἢ νὰ φανῆ ἀρεστὸς στὸ λαὸ προσέφερε χρήματα γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι λουτρῶν.

Ὁ Ἀγρίπας, γαμπρὸς καὶ ὑπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορα Αὐγούστου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ Ρώμη ὤφειλε τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ καλλωπισμοῦ της, οἰκοδόμησε ἑξακόσια δέκα δημόσια λουτρὰ μὲ λεπτότατη τέχνη. Μετὰ τὴν οἰκοδόμησί τους διέταξε νὰ λούζωνται τὰ πλήθη δωρεὰν ἐπὶ ἕνα χρόνο. Ἔπειτα ἀπὸ τὸ χρόνο αὐτὸν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παιδιὰ γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ εἴσοδος ἦταν δωρεὰν οἱ ἄλλοι πλήρωναν ἕνα καναδρὰν δηλαδὴ 1 1)3 τοῦ χρυσοῦ λεπτοῦ. Μ' αὐτὸ τὸ τιποτένιο σχεδὸν ποσὸ μποροῦσε κανεὶς ἀλληλοδιαδόχως νὰ πάρη ἕνα λουτρὸ ψυχρό, χλιαρό, θερμὸ ἢ ἀτμόλουτρο.

Γερὰ παιδιὰ
Στερεὰ ὑγεία
Κανονικὴ ἀνάπτυξι
χαρίζουν
ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
"ΓΙΩΤΗ"

ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ, ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ, ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ, ΤΑΠΙΟΚΑ

"ΓΙΩΤΗ"

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ ο.ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Ἡ CRÈME «Φυλλίς» ὄχι μόνον προστατεύει ἀπὸ τὰ ἡλιακὰ ἐγκαύματα καὶ τὴν ἁλμύρα τῆς θάλασσας, ἀλλὰ χάρις εἰς τὰ πολύτιμα συστατικά της ἀνανεώνει τὴν ἐπιδερμίδα.

ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΗ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΛΙΜΑ
ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΗΛΙΟ.

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΑΘΗΝΑΙ - ΒΙΕΝΝΗ - ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ - ΜΟΝΑΧΟΝ - ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ - ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ - ΛΟΝΔΙΝΟΝ - ΠΑΡΙΣΙ - ΝΙΚΑΙΑ - ΓΕΝΟΒΑ - ΒΕΝΕΤΙΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
16)7 ἕως 19)8)1959

ΑΤΛΑΣ ΚΟΡΑΗ 4
ΤΗΛ. 22.462 — 32.678

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν (Βραβεῖον Τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως).

Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—1 π. μ. καὶ 5—8 μ.μ. ὁδὸς Μετσόβου 25 Α' ὄροφ. (στάσις Μουσείου), τηλ. 810-975

Γοητευτικὰ χείλη καὶ μάτια...

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΥΚΟΛΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝΙΣΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΧΕΙΛΗ ΛΕΠΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑ

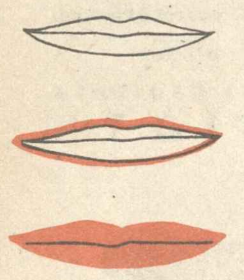

Ἀποφεύγετε τὰ πολὺ ὠχρὰ ρούζ ἢ τὰ πολὺ σκοῦρα. Βάψτε τα μὲ ζωηροὺς τόνους. Φαρδύνετε λίγο τὸ φυσικό τους σχῆμα, ἀλλὰ διακριτικά. Σχεδιάστε τὴν περιφέρεια στρογγυλεύοντας τὸ κέντρο τοῦ ἐπάνω χειλιοῦ καὶ τονίζοντας τὴν κεντρικὴ καμπύλη τοῦ κάτω.

Γεμίστε ὕστερα τὸ ἐσωτερικὸ χωρὶς ν' ἁπλώσετε τὸ ρούζ ὥς τὴν ἄκρη τῶν χειλιῶν. Βάλτε το πρὸς τὸ ἐσωτερικό, στὸ τμῆμα ὅπου συνενώνονται τὰ χείλη. Θὰ φανοῦν πιὸ γεμᾶτα ὅταν θὰ μιλήσετε. Προσοχὴ νὰ μὴ βαφοῦν ὅμως καὶ τὰ δόντια σας.

ΣΤΟΜΑ ΜΙΚΡΟ, ΧΕΙΛΗ ΧΟΝΔΡΑ

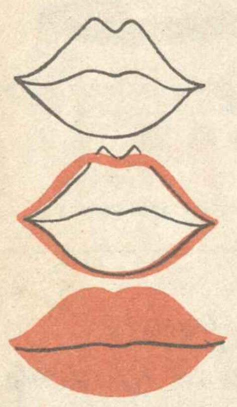

Βάψτε το μὲ ἀνοιχτοὺς τόνους. Χαράξτε τὴν περιφέρεια μέχρι τὴ γωνιὰ τοῦ στόματος ξεπερνώντας την ἐλαφρότατα. Γιὰ νὰ βάψετε τὸ ἐπάνω χείλι, ὑπερβῆτε τὴ φυσικὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ κέντρο πρὸς τὶς γωνιές. Μὴ βάζετε ρούζ στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ τόξου τοῦ ἐπάνω χειλιοῦ.

Γεμίστε ὕστερα τὸ ἐσωτερικὸ βάζοντας ρούζ ὥς τὶς γωνιὲς τοῦ στόματος. Τὸ σχῆμα τῶν χειλιῶν θὰ ἐπιμηκυνθῆ καὶ θὰ γίνη πιὸ ἁπαλό, γιὰ νὰ δώση ἔτσι τὴν ἐντύπωσι τοῦ μήκους, ὄχι μόνο κατὰ τὴν ἀνάπαυσι, ὅταν δηλαδὴ εἶναι κλειστό, ἀλλὰ κι' ὅταν μιλᾶτε ἢ χαμογελᾶτε. Μὴν κάνετε ὅμως ὑπερβολικὴ τὴ «διόρθωσι» αὐτή, ὁπότε θὰ φαίνεται σὰν ὄχι φυσική.

ΜΙΚΡΑ ΜΑΤΙΑ

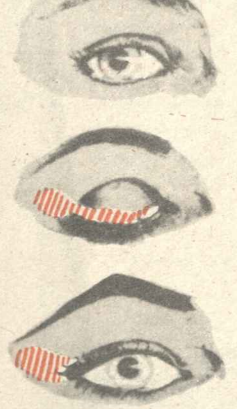

Γιὰ νὰ τὰ μεγαλώσετε παίρνετε βαφὴ γιὰ τὰ βλέφαρα ποὺ τὸ χρῶμα της νὰ πλησιάζη ὅσο εἶναι δυνατὸ περισσότερο μὲ τὸ χρῶμα τῆς κόρης. Τὴν βάζετε σὲ μιὰ λεπτὴ γραμμὴ κατὰ μῆκος τοῦ χείλους τοῦ ἐπάνω βλεφάρου ξεπερνώντας τὴν ἐξωτερικὴ γωνιὰ τοῦ ματιοῦ. Κάντε την νὰ εἰσδύση ἁπαλὰ στὸ δέρμα.

Μ' ἕνα κραγιόνι τῶν φρυδιῶν, σκουρήνετε τὴ βάσι τῶν τσίνουρων ξεκινώντας ἀπὸ τὴ μέση τοῦ ἐπάνω βλεφάρου καὶ ξεπερνώντας τὴν ἐξωτερικὴ γωνιά. Βάλτε τὸ ρίμελ μόνο στὰ τσίνουρα τοῦ ἐπάνω βλεφάρου κι' ἂν εἶναι ἀνάγκη σχεδιάστε τὰ φρύδια σὲ πεπλατυσμένο τρίγωνο μὲ τὴν κορυφὴ στὸ κέντρο τοῦ ματιοῦ. Ἔτσι κατορθώνετε νὰ κάνετε τὰ μάτια σας νὰ φαίνωνται μεγαλύτερα, ὅπως τὸ ἐπιθυμεῖτε.

ΜΑΤΙΑ ΒΑΘΟΥΛΩΤΑ

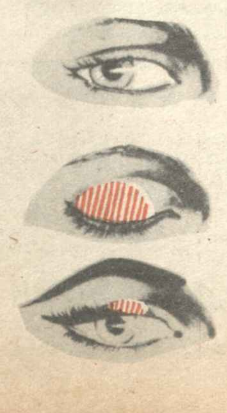

Γιὰ νὰ τὰ κάνετε νὰ «βγοῦν ἔξω», πάρτε μιὰ βαφὴ γιὰ τὰ βλέφαρα χρώματος ἀρκετὰ ἀνοιχτοῦ (ἕνας σκοῦρος τόνος θὰ ἔκανε ἀκόμα πιὸ βαθουλὰ τὰ μάτια). Βάλτε ἀπ' αὐτὴν στὸ κέντρο τοῦ βλεφάρου, σὲ σχῆμα στρογγυλῆς κηλίδας, ποὺ θὰ ἁπαλύνετε τὶς ἄκρες της μ' ἕνα ἐλαφρὸ πέρασμα μὲ τρίψιμο.

Μὲ τὸ κραγιόνι τῶν φρυδιῶν, ἐπιμηκύνετε τὸ ἐπάνω βλέφαρο πρὸς τὸ ἐξωτερικὸ δίνοντας στὴ γραμμὴ —πρὸς τὴν ἄκρη της— μιὰ ἀνιοῦσα κατεύθυνσι. Βάζετε δυὸ στρώματα ρίμελ στὴν ἄκρη τῶν ἐπάνω τσίνουρων. Δίνετε στὰ φρύδια, ὅπως καὶ στὴν προηγούμενη περίπτωσι, ἕνα κάπως ὀξὺ σχῆμα ποὺ ἀφαιρεῖ τὴν ἐντύπωσι στὸν παρατηρητὴ ὅτι τὰ μάτια εἶναι βαθουλωτά.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΟΜΑ

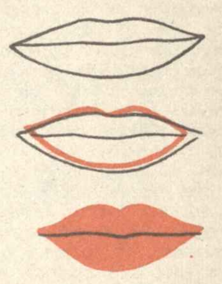

Ἅμα εἶναι καλὰ σχεδιασμένο μπορεῖ ν' ἀποτελέση τὸ πιὸ ἐκφραστικὸ σημεῖο τοῦ προσώπου. Γιὰ νὰ τὸ διορθώσετε ὅταν εἶναι πολὺ μεγάλο, χαράξτε τὴν περιφέρεια κονταίνοντας τὸ στόμα, τονίστε τὶς καμπύλες στὸ κέντρο τοῦ ἐπάνω χειλιοῦ καὶ σχεδιάστε τοξοειδῶς τὴν καμπύλη τοῦ κάτω χειλιοῦ.

Γεμίστε ὕστερα τὸ ἐσωτερικὸ ἀφίνοντας πάντοτε τὶς γωνιὲς τοῦ στόματος χωρὶς ρούζ. Ἔχετε συμφέρον ἐπίσης νὰ χρησιμοποιήσετε ἕνα χρῶμα ἑνιαῖο καὶ νὰ βάλετε λίγο ρούζ στὰ μάγουλά σας.

ΧΕΙΛΗ ΣΑΡΚΩΔΗ

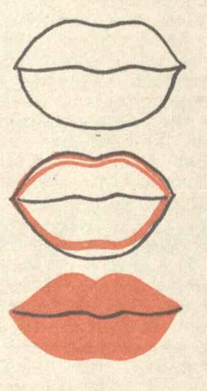

Βάψτε τα μ' ἕνα διακριτικὸ τόνο, ὄχι πολὺ ζωηρό. Χαράξτε τὴν περιφέρεια μὲ μιὰ γραμμὴ ἐλαφρὰ κυρτή, μέσα ἀπὸ τὶς φυσικὲς γραμμές, πρὸ πάντων κατὰ μῆκος τῆς καμπύλης ποὺ πηγαίνει ἀπὸ τὶς γωνιὲς στὸ κέντρο τοῦ στόματος. Σχεδιάστε ἕνα τόξο στὸ κάτω χείλι, αὐτὸ λεπταίνει τὰ παχειὰ χείλη.

Γεμίστε ὕστερα τὸ ἐσωτερικὸ προσέχοντας νὰ σχεδιάσετε καλὰ τὶς ἐπάνω γωνιές. Αὐτὸ δίνει τὴν ἐντύπωσι τῆς λεπτότητας (χείλη πολὺ σαρκώδη μποροῦν νὰ διαταράξουν τὴν ἰσορροπία ἑνὸς προσώπου μὲ λεπτὰ χαρακτηριστικά). Τέλος, ἀφαιρέστε κατὰ τρόπο ἀδιόρατο τὶς σχισμὲς στὶς γωνιὲς τοῦ στόματός σας.

ΜΑΤΙΑ ΣΤΡΟΓΓΥΛΑ

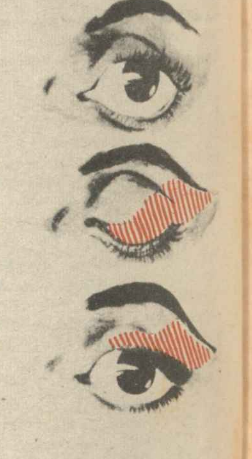

(στὰ ὁποῖα φαίνεται λίγο «ἄσπρο» κάτω ἀπὸ τὴν κόρη): Γιὰ νὰ τὰ λεπτύνετε, βάζετε βαφὴ βλεφάρων ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ γωνιά, σὲ μιὰ στενὴ γραμμὴ ποὺ φαρδαίνει στὴ μέση γιὰ νὰ καλύψη τελείως τὴν ἄκρη τοῦ βλεφάρου, ὕστερα τὸ ἐξωτερικὸ μέρος τῆς καμάρας.

Ἕνα κραγιόνι καὶ ρίμελ βαθύχρωμο θὰ κάνουν πιὸ λεπτὰ τὰ μάτια σας. Μὲ τὸ κραγιόνι τῶν φρυδιῶν μαυρίζετε τὸ χεῖλος τοῦ ἐπάνω βλεφάρου. Βάζετε περισσότερο ρίμελ στὰ τσίνουρα τῆς ἐξωτερικῆς γωνιᾶς τοῦ ματιοῦ. Βάζετε λίγο ἐπίσης στὴ γωνιὰ τῶν κάτω τσίνουρων. Ἀφῆστε τὰ γρύδια πυκνὰ καὶ γυαλιστερά, γιὰ νἆναι κοντράστο καὶ νὰ δείχνουν πιὸ λεπτὰ ἀπ' ὅ,τι εἶναι τὰ στρογγυλά σας τὰ μάτια.

ΒΑΡΕΙΑ ΒΛΕΦΑΡΑ

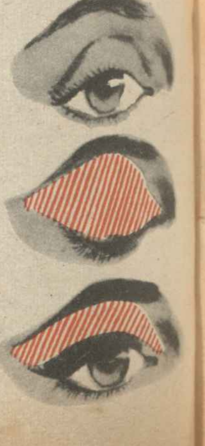

Γιὰ νὰ δώσετε ὀμορφιὰ στὰ μάτια καὶ ν' ἀποστρέψετε τὴν προσοχὴ ἀπὸ τὰ βλέφαρα, πού, ὄντας πολὺ βαρειά, ἔχουν τάσι νὰ μικραίνουν τὸ μάτι καὶ νὰ τοῦ δίνουν μιὰ ὄψι νύστας, σκιάζετε ἐλαφρὰ τὸ ἐπάνω βλέφαρο ὁλόκληρο καὶ τὴν καμάρα, ὥς ἐκεῖ ποὺ ἀρχίζει τὸ φρύδι.

Πάντοτε γιὰ νὰ δώσετε χάρι στὰ μάτια, βάλτε δυὸ στρώματα ρίμελ στὰ ἐπάνω τσίνουρα κι' ἕνα ἐλαφρότατο στρῶμα στὰ κάτω. Μ' ἕνα κραγιόνι δῶστε βαθὺ χρῶμα στὰ φρύδια, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ κάτω χείλους τους. Τὰ βλέφαρα θὰ φανοῦν πιὸ βαθειά, ἀνάμεσα σὲ δυὸ σκοτεινὲς γραμμές, θὰ γίνη ἐλαφρότερη καὶ ἀνάερη ἡ γραμμή τους ἀφίνοντας «θέσι» καὶ γιὰ τὰ μάτια νὰ δειχθοῦν ζωηρά.

Ἂν θέλετε νὰ λάμπη ἡ ὀμορφιά σας ὁπουδήποτε βρεθῆτε ἀρχίστε νὰ περιποιῆσθε στὴν ἐντέλεια τὸ πρόσωπό σας κι' ἐξασκηθῆτε στὸ σωστὸ μακιγιάζ. Σᾶς δίνουμε ἐδῶ ὅλες τὶς ἀναγκαῖες συμβουλὲς καὶ τὰ διάφορα μικρὰ «τρὺκ» ποὺ πρέπει νὰ ξέρετε. Καὶ συγκεκριμένα γιὰ ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ χείλη καὶ τὰ μάτια, γιὰ νὰ τὰ κάνετε ὄχι μόνο γοητευτικά, μὰ καὶ νὰ διορθώσετε τὶς ἀτέλειές τους.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ «ΤΡΥΚ» ΓΙΑ ΤΑ ΧΕΙΛΗ

Ἂν χρησιμοποιῆτε πινελάκι γιὰ τὰ χείλη, βγάλτε τὸ μπατὸν τοῦ ρούζ καὶ περάστε τὸ πινέλο στὶς πλευρές, γιὰ νὰ διατηρήση ἡ ἄκρη ἁρμονικὰ τὸ σχῆμα της.

Γιὰ νὰ χαράξετε μὲ τὸ πινέλο τὴν περιφέρεια τῶν χειλιῶν, ξεκινῆστε ἀπὸ τὴ δεξιὰ ἄκρη ὥς τὸ κέντρο. Ξαναρχίστε πάλι ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ ἄκρη κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

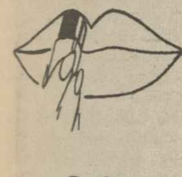

Γιὰ νὰ σχεδιάσετε μὲ τὸ μπατὸν τὸ τόξο τοῦ ἐπάνω χειλιοῦ (τόξο τοῦ Ἔρωτος) χρησιμοποιῆστε τὸ ἐπίπεδο ἄκρο καὶ περιστρέψτε το τώρα κατὰ μῆκος τοῦ χειλιοῦ.

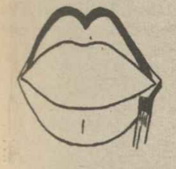

Γιὰ νὰ χαράξετε μὲ τὸ πινέλο τὶς ἐξωτερικὲς περιφέρειες, ἀνοῖξτε τὸ στόμα καὶ τεντῶστε τὰ χείλη. Γεμίζετε ὕστερα τὸ ἐσωτερικὸ τελείως, ὥς τὸ περίγραμμα.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΤΡΥΚ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

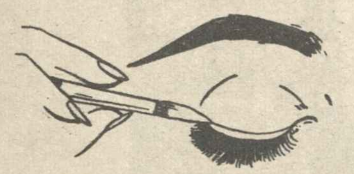

Μεταχειρισθῆτε ἕνα λεπτὸ πινέλο γιὰ νὰ ἁπλώσετε τὴ βαφὴ τῶν βλεφάρων. Θὰ τὸ πετύχετε αὐτὸ γρηγορώτερα, μὲ μεγαλύτερη ἀκρίβεια καὶ χωρὶς κόπο.

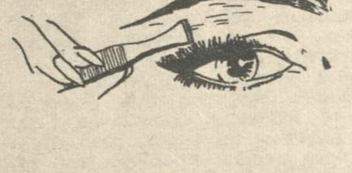

Περικόψτε τὸ ἀπὸ κάτω τῶν φρυδιῶν μὲ ἕνα τσιμπιδάκι μὲ στρογγυλὲς ἄκρες, τραβώντας τες κατὰ τὴ διεύθυνσι τῆς τρίχας. Ἡ φυσικὴ γραμμὴ θὰ εἶναι καθαρή.

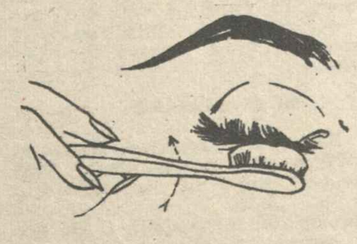

Βγάλτε τὸ ρίμελ βουρτσίζοντας τὰ τσίνουρα πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ πρὸς τὰ ἔξω. Θὰ τοὺς δώσετε κυρτότητα καὶ ταυτόχρονα θὰ ἐπιμηκύνετε τὴ γραμμὴ ματιοῦ.

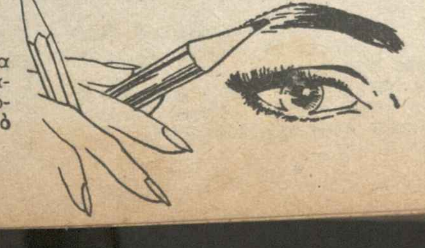

Τονίστε τὰ πολὺ λεπτὰ φρύδια σχεδιάζοντάς τα μὲ γκρίζο κραγιόν, πρὶν νὰ ἐνισχύσετε τὸ χρῶμα τους καὶ νὰ τὰ κάνετε πιὸ πυκνὰ μ' ἕνα καφὲ κραγιόνι.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΣΤΟΝ SCHWARZKOPF
την ύγεία καί ώμορφιά τών μαλλιών σας.

Palette
Χρωμο-Σαμπουάν

Palette Color-Shampoo

Κάθε λούσιμο μὲ **PALETTE** δίδει καὶ μιὰ ὡραία ἀπόχρωσι τῆς ἐκλογῆς σας Κάθε ἀπόχρωσις δημιουργεῖ καὶ ἕνα νέο τύπο.
Καλύπτει ἐπίσης τὶς γκρίζες τρίχες.
Χρωμο-Σαμπουάν
PALETTE
Παλέτ προϊὸν τοῦ Γερμανικοῦ Οἴκου
H. SCHWARZKOPF
HAMBURG

Ἀποκλ. Ἀντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

ΕΝΑ ΕΛΑΦΡΟ ΚΑΙ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ
Νο 1 ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
«ΑΛΕΚΤΩΡ»
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
Ἀπὸ τὸ 1931 διαφημίζει τὰ Ἑλληνικὰ Καπνὰ σ' ὅλον τὸν Κόσμο.
ΔΡΧ. 7

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΧΑΛΙΦΗΣ ΚΑΙ Ο ΝΤΕΛΑΛΗΣ

Ὁ Σαῒντ Ράϊσχουρ, δημόσιος κήρυκας (ντελάλης) σὲ μιὰ ἀραβικὴ πόλι, ἐπισκέφθηκε ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῶν γειτονικῶν χωριῶν τὸν Χαλίφη Ἔλ Μανσὰρ καὶ τοῦ ἔκανε μιὰ κολακευτικὴ προσφώνησι.

Ὁ Χαλίφης τόσο πολὺ γοητεύτηκε ἀπὸ τὴν προσφώνησι τοῦ κήρυκα ὥστε τοῦ εἶπε:

— Ζήτησέ μου τί θέλεις νὰ σοῦ τὸ κάνω ἀμέσως.

Ὁ Σαῒντ Ράϊσχουρ ποὺ περίμενε αὐτὴ τὴν ἐρώτησι ἀπάντησε ἀδίστακτα:

— Χαλίφη μου. Θέλω νὰ διατάξης, ὅταν μεθῶ νὰ μὴ μὲ ραβδίζουν.

— Ἀδύνατον! τοῦ εἶπε ὁ Χαλίφης περίλυπος. Θὰ παραβῶ τὸ Κοράνι.

— Ἐν τούτοις εἶσαι ἰσχυρὸς καὶ δὲν ἔχω ἄλλη χάρι νὰ σοῦ ζητήσω.

— Ὡραῖα! εἶπε τότε ὁ Χαλίφης σκεφτικός.

Καὶ ὑπαγόρευσε στὸ γραφέα του: «Ἂν ὁ Σαῒντ Ράϊσχουρ παρὰ τοὺς νόμους τοῦ Κορανίου συλληφθῆ μεθυσμένος νὰ τοῦ δώσουν εἴκοσι βουρδουλιὲς καί... σαράντα σ' ἐκεῖνον ποὺ θὰ τὸν καταγγείλη ἢ θὰ τὸν συλλάβη».

Η ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Σ' ἕνα πάρτυ στὸ Λονδῖνο σύστησαν τὸ διάσημο Γάλλο ἠθοποιὸ Σασὰ Γκιτρὺ σὲ μία λαίδη.

Ὁ Γκιτρὺ ἔσκυψε πάνω ἀπὸ τὸ χέρι τῆς λαίδης καὶ τὸ φίλησε.

— Δὲν νομίζετε, ρώτησε ἡ λαίδη τὸ διάσημο ἠθοποιό, ὅτι τὰ χειροφιλήματα δὲν εἶναι πιὰ τῆς μόδας;

— Καθόλου, κυρία μου, ἀποκρίθηκε ὁ Γκιτρύ. Ἐξ ἄλλου πρέπει κανεὶς ν' ἀρχίση ἀπὸ κάπου.

ΕΥΣΤΟΧΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙ

Ὁ γνωστὸς Γάλλος σκιτσογράφος Ντυμποὺ ἔλαβε τὸν τελευταῖον καιρὸ τὸ παρακάτω γράμμα ἀπὸ μιὰ μεγάλη φίρμα κρασιῶν:

«Κύριε, ἀναζητοῦμεν διὰ διαγωνισμοῦ τὴν καλυτέραν διαφημιστικὴν ἀφίσαν τῶν προϊόντων μας. Συνεπῶς θὰ δεχθῶμεν μετ' εὐχαριστήσεως τὰ σχέδιά σας. Τὸ ἔπαθλον τοῦ διαγωνισμοῦ ἀνέρχεται σὲ 50.000 φράγκα. Τ' ἀπορριπτόμενα σχέδια δὲν ἐπιστρέφονται».

Καὶ ὁ Ντυμποὺ ἀπάντησε:

«Κύριοι» ἀναζητῶ διὰ διαγωνισμοῦ τὸ καλύτερο κρασὶ τῆς Γαλλίας. Συνεπῶς θὰ δεχθῶ μετ' εὐχαριστήσεως μερικὰ προϊόντα τοῦ οἴκου σας. Τὸ ἔπαθλον τοῦ διαγωνισμοῦ ἀνέρχεται σὲ 1.000 φράγκα. Τ' ἀπορριπτόμενα κρασιὰ δὲν ἐπιστρέφονται».

ΦΩΣ ΦΑΝΕΡΟ

Ὁ διάσημος ζωγράφος Βλάμινκ, ποὺ πέθανε πρὶν λίγους μῆνες ἦταν περίφημος γιὰ τὴ μισανθρωπία του.

Κάποτε τοῦ διηγήθηκαν ὅτι κάποιος μαρκήσιος εἶχε συλλάβει τὴ συμβία του στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ σωφέρ του.

— Βάζω στοίχημα, εἶπε ὁ Βλάμινκ, ὅτι ἔδιωξε τὸν σωφὲρ καὶ συγχώρησε τὴ γυναίκα.

— Μάλιστα! Πῶς τὸ μαντέψατε;

— Ἁπλούστατα: ἤξερα πὼς ἡ μαρκησία ἦταν πάμπλουτη.

Τὸ σαβουὰρ-βὶβρ

ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΔΕΝ ὑπάρχει σπίτι στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ὅσο φτωχὸ κι' ἂν εἶναι, ποὺ νὰ μὴν ἔχη τὸ τηλέφωνό του. Φυσικὰ δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ ἐδῶ τὸ ἴδιο, ἀλλὰ τώρα τελευταῖα τὸ τηλέφωνο κατακτᾶ ὅλο καὶ περισσότερο ἔδαφος. Εἶναι πολὺ ἐξυπηρετικό, ὅταν βέβαια δὲν καταντᾶ ἐνοχλητικό.

Λοιπὸν γιὰ νὰ μὴ γίνεστε καὶ σεῖς ἐνοχλητική, πρῶτα ἀπὸ ὅλα δὲν πρέπει νὰ τηλεφωνῆτε σὲ ὁποιαδήποτε ὥρα, οὔτε τὸ πρωῒ πρὶν ἀπὸ τὶς ὀκτώ, οὔτε τὸ βράδυ μετὰ τὶς δέκα.

Μιὰ χειμωνιάτικη μέρα βγῆκα ἀπὸ τὸ μπάνιο μου γιὰ νὰ σηκώσω τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου ποὺ χτύπαγε καὶ ἀναγκάστηκα νὰ ὑποστῶ ἀπὸ μιὰ φίλη μου μιὰ κανονικὴ συζήτησι μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι «εἴχαμε πολὺν καιρὸ νὰ ἰδωθοῦμε». Ξέρω πολὺ καλὰ τὴ φίλη μου. Θὰ καθόταν ἀσφαλῶς ἀναπαυτικὰ στὸ κρεβάτι της καὶ θὰ διασκέδαζε μὲ τὸ νὰ μοῦ διηγῆται μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὰ διάφορα νέα της... ἐνῶ ἐγώ, μὲ τὸ μπουρνούζι μου, ξυπόλυτη, ὑπέμενα αὐτὴ τὴ συζήτησι καὶ στὸ τέλος ἅρπαξα ἕνα καλὸ συνάχι! Φοβᾶμαι πάντα μήπως ἀκούσω κανένα κουδούνισμα τηλεφώνου κατὰ τὸ φαγητό.

Ἔχετε καλεσμένους; Προσπαθῆστε ὅταν σᾶς τηλεφωνήσουν νὰ μὴν τοὺς ἐγκαταλείψετε περισσότερο ἀπὸ μερικὰ δευτερόλεπτα καὶ πληροφορῆστε σχετικὰ τὸ πρόσωπο ποὺ σᾶς τηλεφωνεῖ ὅτι ἔχετε ἐπισκέψεις. Φυσικὰ στὴν ἐρώτησι «Σᾶς ἐνοχλῶ;» μὴν ἀπαντήσετε μὲ ἕνα ἀπότομο «ναί». Ἐξηγῆστε εὐγενικά: «Θὰ ἤμουν ἐνθουσιασμένη νὰ κουβεντιάζαμε λίγο ἀλλὰ πρέπει ἡ συνομιλία μας νὰ εἶναι πολὺ σύντομη, γιατί ἔχω ἐπισκέψεις». Τὸ καλύτερο ἐξ ἄλλου, σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, εἶναι νὰ ἀπαντήση ἕνα παιδί: «Ἡ μαμὰ σᾶς ζητᾶ συγγνώμη ποὺ δὲν ἦρθε ἡ ἴδια στὸ τηλέφωνο ἀλλὰ ἔχει ἐπισκέψεις. Τί ὥρα θὰ μπορέση νὰ σᾶς πάρη;»

Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ λέτε στὸ τηλέφωνο: «Ἐμπρός, ποιός εἶναι, στὸ ἀκουστικό;» Ὅταν παίρνετε κάποιον, πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ δίνετε τ' ὄνομά σας. «Ἐμπρός, ἐδῶ Μ..., θὰ μποροῦσα νὰ μιλήσω στὴν κ. Α...;»

Ἂν στείλετε τὸ παιδί σας νὰ ξεφορτωθῆ τὴν ἐνοχλητικὴ φίλη σας ποὺ σᾶς τηλεφωνεῖ, στὴν ἐρώτησι «θὰ μποροῦσα νὰ μιλήσω στὴ κ. Α...», δὲν πρέπει νὰ πῆ «ποιός τηλεφωνεῖ;» καὶ μετὰ ν' ἀπαντήση «ἡ μαμὰ βγῆκε ἔξω», γιατὶ θὰ φανῆ ὅτι θέλετε ν' ἀποφύγετε νὰ τὴ δῆτε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο. Ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ ν' ἀπαντήση πρῶτα «ἡ μαμὰ λείπει» καὶ κατόπι «ποιός τηλεφωνεῖ;»

Ἂν βρίσκεστε σὲ φίλου σας σπίτι τὴν ὥρα ποὺ τοὺς τηλεφωνοῦν, τὸ πιὸ εὐγενικὸ θὰ ἦταν νὰ ἐγκαταλείψετε διακριτικὰ τὸ δωμάτιο. Ἂν αὐτὸ δὲ σᾶς εἶναι εὔκολο τότε τουλάχιστο δὲν πρέπει νὰ δείχνετε ὅτι παρακολουθεῖτε τὴ συνδιάλεξι. Νὰ μιλᾶτε σιγανὰ μὲ τοὺς ἄλλους, νὰ ξεφυλλίζετε κάποιο περιοδικὸ ἢ νὰ κυττᾶτε ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Νὰ μὴ χρησιμοποιῆτε ξένο τηλέφωνο παρὰ μόνο σὲ ἀπόλυτη ἀνάγκη καὶ ἀφοῦ ζητήσετε τὴν ἄδεια. Ἂν πρόκειται γιὰ μιὰ ὑπεραστικὴ συνδιάλεξι, πρῶτα ἀπ' ὅλα θὰ θέσετε καθαρὰ τὸ ζήτημα τῆς τακτοποιήσεως τοῦ λογαριασμοῦ. «Οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάνουν τοὺς καλοὺς φίλους». Παρακαλέστε τὴν τηλεφωνήτρια νὰ σᾶς πῆ πόσο κόστισε ἡ συνδιάλεξι καὶ τοποθετῆστε διακριτικὰ τὸ ποσὸ δίπλα στὸ τηλέφωνο.

■ ■ ■

Θεατρικὰ Παρασκήνια

ΟΙ ΕΦΕΤΕΙΝΕΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

ΤΡΙΑ ἐπιθεωρησιακὰ θέατρα λειτουργοῦν ἐφέτος τὸ καλοκαίρι : τὸ «Ἀκροπόλ», τὸ «Μετροπόλιταν» καὶ τὸ «Περοκέ». Καὶ τὰ τρία παρουσιάζουν ζωηρὴ κίνησι, γιατὶ καὶ οἱ θίασοι εἶναι λαμπροὶ καὶ οἱ ἐφετεινὲς ἐπιθεωρήσεις ἔξυπνες, καλογραμμένες καὶ ἀρέσουν στὸ κοινόν.

Στὸ «Μετροπόλιταν» ἐπικεφαλῆς τοῦ θιάσου εἶναι ὁ Κώστας Χατζηχρῆστος. Πρωταγωνίστριες ἡ Καλὴ Καλὸ καὶ ἡ Ρένα Βλαχοπούλου. Μὲ τὸν θίασο συμπράττουν ἐπίσης τὸ φημισμένο χορευτικὸ ζευγάρι Λίντα Ἄλμα, Γιάννης Φλερύ, ὁ Γ. Δάνης, ὁ Κώστας Δούκας, ἡ Ἄννα Μαντζουράνη, τὸ ντουέτο Μανώλης Χιώτης — Μαίρη Λίντα καὶ πολλοὶ ἄλλοι καλλιτέχνες τοῦ ἐλαφροῦ μουσικοῦ θεάτρου. Ἡ ἐπιθεώρησις ποὺ παίζεται ἔχει τὸν τίτλο «Σαμπάνια καὶ Ρετσίνα» καὶ εἶναι γραμμένη ἀπὸ τοὺς Γιῶργο Γιαννακόπουλο, Κ. Νικολαΐδη, Γ. Οἰκονομίδη, μὲ μουσικὴ Ἀλ. Σπάθη καὶ σκηνογραφίες Μάριου Ἀγγελόπουλου.

Στὸ «Ἀκροπὸλ» παίζει θίασος μὲ πολλοὺς γνωστοὺς καλλιτέχνες, ὅπως ἡ Ρένα Ντόρ, ἡ Μπελίντα, ἡ Σπεράντζα Βρανᾶ, ἡ Γεωργία Βασιλειάδου, ἡ Μαρίκα Κρεββατᾶ, ἡ Μπέττυ Μοσχονᾶ, ἡ Λένα Παμέλα, ὁ Βασ. Αὐλωνίτης, ὁ Κούλης Στολίγκας, ὁ Γιῶργος Γαβριηλίδης καὶ ἄλλοι. Τὴν ἐπιθεώρησι, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Τριάντα κότες κι' ἕνας κόκορας», ἔγραψαν οἱ Γ. Ἀσημακόπουλος, Βασ. Σπυρόπουλος καὶ Παν. Παπαδούκας μὲ μουσικὴ Γ. Μουζάκη καὶ σκηνογραφίες Γ. Ἀνεμογιάννη.

Στὸ «Περοκὲ» πρωτοεμφανίζονται ἐφέτος ὡς θιασάρχαι οἱ Γιάννης Γκιωνάκης, Νίκος Ρίζος, Τάκης Μηλιάδης. Πρωταγωνίστριες τοῦ θιάσου τους εἶναι ἡ Ντιριντάουα, ἡ Μαρίκα Νέζερ καὶ ἡ Πόπη Ἄλβα. Συμμετέχουν στὸν θίασο οἱ ἐκλεκτὲς νέες καλλιτέχνιδες Ἁγνὴ Βλάχου καὶ Βούλα Χαριλάου (ποὺ μετεπήδησαν ἐφέτος τὸ καλοκαίρι ἀπὸ τὴν πρόζα στὴν ἐπιθεώρησι), οἱ ἀδελφὲς Ἀλέκα καὶ Στέλλα Στρατηγοῦ, ἡ Ἔλσα Ρίζου, ὁ Γιάννης Φέρμης, ὁ Θανάσης Βέγγος, τὸ περίφημο χορευτικὸ ζευγάρι Βαρλάμος — Μαρία ντὲ Πετρίλιο, οἱ τραγουδίστριες Ζήλεια, Ρούλα Γρίβα καὶ ἄλλοι. Ἡ ἐπιθεώρησι ἔχει τὸν τίτλο «Ὁμόνοια πλὰτς - πλούτς» καὶ γράφτηκε ἀπὸ τοὺς Ναπολ. Ἐλευθερίου καὶ Μῆτσο Βασιλειάδη, μὲ μουσικὴ τοῦ Βαγγέλη Λυκιαρδοπούλου καὶ σκηνικὰ τοῦ Στέλιου Δόξα.

Ἀπὸ τὰ νούμερα τοῦ «Περοκὲ» ξεχωρίζει τὸ σκὲτς «Ἐξυπηρέτησις, εὐγένεια, προσήνεια», στὸ ὁποῖο οἱ τρεῖς θιασάρχαι Γκιωνάκης, Ρίζος, Μηλιάδης ὑποδύονται τρεῖς δημόσιους ὑπαλλήλους ποὺ τσακίζονται νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ κοινὸν — ἀλλὰ τοὺς τυχαίνουν χίλια - δυὸ ἀπρόοπτα. Καταχειροκροτεῖται ἐπίσης τὸ σόλο τῆς Μαρίκας Νέζερ καθὼς καὶ ὁ Γιάννης Γκιωνάκης στὸ σόλο του ποὺ σατιρίζει τοὺς θορύβους τῆς Ἀθήνας.

Στὸ «Ἀκροπὸλ» ζωηρὴ ἐντύπωσι κάνουν τὰ πλούσια σκηνικὰ καὶ τὰ ὄμορφα τραγούδια. Ἀπὸ τὰ νούμερα ἀρέσουν πολὺ οἱ «Πεθερές» ποὺ παίζονται μὲ πολὺ κέφι ἀπὸ τὴ Μαρίκα Κρεββατᾶ καὶ τὸν Γιῶργο Γαβριηλίδη. Στὸ φινάλε, ποὺ εἶναι πολὺ ἐπιτυχημένο, παρουσιάζονται οἱ μεγαλύτερες γυναῖκες τῆς ἱστορίας: ἡ Λουκρητία Βοργία (Γεωργία Βασιλειάδου), ἡ Μαρκησία Πομπαντοὺρ (Μπέττυ Μοσχονᾶ), ἡ Κλεοπάτρα (Σπεράντζα Βρανᾶ), ἡ Θεοδώρα τοῦ Βυζαντίου (Λιάνα Ὀρφανοῦ), ἡ Μπουμπουλίνα (Λένα Παμέλα) κ.λ.π. Τὴ ζωή τους θὰ τὴν ἐκδώση σὲ βιβλίο ὁ Βασ. Αὐλωνίτης, ἐνῶ ὁ Γιῶργος Γαβριηλίδης κάνει τὸν συγραφέα καὶ ἡ Μπελίντα τὴ γυναίκα τοῦ 1959. Ὡραῖα ἐμφάνισι πραγματοποιεῖ καὶ ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου στὸ τραγούδι «Νάνι - νάνι».

Στὸ «Μετροπόλιταν» χειροκροτεῖται κάθε βράδυ ὁ Κώστας Χατζηχρῆστος στὸ ρόλο του «Ἠλίας τοῦ Δ΄» στὸ ὁποῖο σατιρίζονται τὰ ἔργα τῆς Ὁμονοίας. Ἀρέσει πολὺ ἐπίσης ἡ Ρένα Βλαχοπούλου ποὺ εἶναι ἄφθαστη σὲ μπρίο στὸ νούμερο «Οἱ πλύστρες», στὸ ὁποῖο ἐμφανίζεται μαζὶ μὲ τὶς νέες καλλιτέχνιδες Νάντα Τζάκα, Μπέλλα Τζέσκα, Μπέμπη Κούλα καὶ Ἄννυ Ραζῆ καὶ βγάζουν στὰ φόρα τὰ ἄπλυτα τῶν πολιτικῶν. Ἐξ ἄλλου, μεγάλη ἐπιτυχία σημειώνει ὁ Γ. Δάνης στὸ νούμερο «Ἀλλεργία τοῦ τύπου» καὶ οἱ Κώστας Χατζηχρῆστος — Καλὴ Καλὸ ὡς Ἰταλοὶ τουρίστες.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος γιὰ τὸ «Μετροπόλιταν», ἂς ἀναφέρουμε ἕνα ὡραῖο ἐπεισόδιο ποὺ ἔγινε στὶς δοκιμές.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, τίποτε δὲν πήγαινε καλά. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς εἶχαν ἀρνήσει, ἄλλοι ἦταν ἄκεφοι κι' ἔπαιζαν βαρυεστημένα, ὁ δὲ Κώστας Χατζηχρῆστος ἦταν τρομερὰ ἐκνευρισμένος. Καί, εἰς ἐπίμετρον, ἀπὸ τὶς γύρω πολυκατοικίες, λὲς καὶ εἶχαν συνεννοηθῆ, ἔκλαιγαν ταυτόχρο καμμιὰ δεκαριὰ μωρά.

Ὅπου ὁ Χατζηχρῆστος δὲν κρατιέται καὶ βάζει τὶς φωνές:

— Ἕνα μαχαίρι!... Φέρτε μου ἕνα μαχαίρι! Ν' ἀνεβῶ νὰ τὰ σφάξω ὅλα... Ἡρώδης θὰ γίνω ἀπόψε! Ἡρώδης!...

Καὶ χρειάσθηκε νὰ διακοπῆ ἡ δοκιμὴ δέκα λεπτὰ γιὰ νὰ συνέλθη ἀπὸ τὰ νεῦρα του.

★

Ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, ὁ γνωστὸς θεατρικὸς συγγραφεὺς Δημήτρης Γιαννουκάκης εἶχε γράψει τὴν ὀπερέτα «Τρελλοκόριτσο» ποὺ θ' ἀνέβαινε στὸ «Μοντιάλ». Τὴ μουσικὴ τὴν εἶχε γράψει ὁ ἀξέχαστος Χατζηαποστόλου.

Ἕνα βράδυ, ἐκεῖ ποὺ συνεργάζονταν οἱ δύο, στὸ σπίτι τοῦ Χατζηαποστόλου, ἀκοῦν ξαφνικὰ κάτι πνιχτὰ οὐρλιαχτὰ σκύλου ποὺ ὑπέφερε.

— Ἡ Μαντώ!, φωνάζει ὁ Χατζηαποστόλου καὶ πετάγεται ἐπάνω.

— Ποιά εἶν' αὐτὴ ἡ Μαντώ; ρωτάει ὁ Γιαννουκάκης.

— Ἡ σκύλα μου! Τὴν ἔπιασαν πόνοι... Θὰ γεννήση!

Ὁ Γιαννουκάκης ἔτρεξε ξοπίσω του.

Πραγματικά, στὸ χὼλ τοῦ σπιτιοῦ, ἐπάνω σ' ἕνα χαλάκι, ἦταν ξαπλωμένη ἡ σκύλα τοῦ συνθέτου, ἡ Μαντώ. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν τῆς ἐρχόταν εὐνοϊκὰ ἡ γέννα. Τὸ κουτάβι, ἀντὶ νὰ κατεβῆ μὲ τὸ κεφάλι, κατέβαινε μὲ τὰ πόδια καὶ δὲν ἔβγαινε.

— Τράβα το ἐσύ!, φωνάζει ὁ Χατζηαποστόλου στὸν Γιαννακάκη. Ἐγὼ θὰ τῆς πιάσω τὸ κεφάλι, μὴ τυχὸν καὶ σὲ δαγκώση!

Θέλοντας καὶ μὴ ὁ Γιαννακάκης, ἅρπαξε μιὰ ἐφημερίδα, ἔπιασε μὲ αὐτὴ τὴν ἄκρη τοῦ κουταβιοῦ, ἐνῶ ὁ Χατζηαποστόλου κρατοῦσε σφιχτὰ τὸ κεφάλι τῆς Μαντῶς. Μὲ λίγη προσπάθεια τὸ σκυλάκι γεννήθηκε.

Φάνης Κλεάνθης

SILICO
BAYER
SILICODERM·F·
Ἡ ἀπαραίτητος προστατευτικὴ κρέμα τοῦ δέρματος διὰ χειρωνακτικὰς καὶ οἰκιακὰς ἐργασίας, ὡς καὶ διὰ τὴν περιποίησιν τῶν νεογνῶν.

MOYGASHEL
REGD.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΚΑΘΑΡΟ ΛΙΝΟ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

ΣΕ ΣΤΕΡΕΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΜΟΝΟΧΡΟΑ ΚΕΝΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΥΠΩΤΑ, ΕΠΙΣΗΣ ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΕΙΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ, ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΟ ΚΑΤΑΤΙΘΕΜΕΝΟΝ ΣΗΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΓΙΑΣ.

Τὸ Σῆμα MOYGASHEL εἶναι ἰδιοκτησία τῶν ἐργοστασίων STEVENSON καὶ SON LTD B. Ἰρλανδίας

Μόνον τὸ BAC-STICK περιέχει τὸ βακτηριοκτόνον BAC 43 ποὺ ἔχει ἄμεση ἐνέργεια καὶ μεγάλη διάρκεια. –Ἀκίνδυνο στὸ δέρμα... Ἕνα δροσερὸ χάδι τοῦ BAC-STICK σᾶς ἀπαλάσσει 24 ὧρες ἀπὸ τὸ ἐφιαλτικὸ συναίσθημα ὅτι ἐνοχλεῖτε τὸ περιβάλλον σας. **Εὔκολο** στὴ χρήση, **σίγουρο** στὸ ἀποτέλεσμα.

Δροσιά - Ἄρωμα - Φρεσκάδα

BAC-STICK μικρὸ γιὰ τὴν τσάντα.

BAC-STICK οἰκονομικὸ μέγεθος γιὰ τὸ σπίτι.

Πωλεῖται εἰς τὰ Φαρμακεῖα καὶ Μυροπωλεῖα

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
Κάμελ
μὲ βάσιν τὸ λευκὸν Τιτανίου
Ὁ μόνος ἐπιστημονικῶς παρασκευαζόμενος
Λευκαίνει, δὲν σκάζει τὸ δέρμα
Κάνει ὁμοιόμορφο στρώσιμο
Εὔκολος στὴν χρήση, οἰκονομικὸς

ΠΟΛΤΟΣ Κάμελ ἡ κρέμα τῶν λευκῶν παπουτσιῶν

ΔΙΑΤΗΡΕΙ - ΜΑΛΑΚΩΝΕΙ - ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ

Ὅ,τι θέλει ἡ γυναίκα

Πλαστικὴ κόλλα
Bella

Ἤμουν ὑπερήφανη γιὰ τὸ ὄμορφο φόρεμά μου ποὺ εἶχα φτιάξει ἀπὸ ἕνα φτηνὸ ὕφασμα. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν κράτησε πολύ. Γιατὶ ὕστερα ἀπὸ δυὸ πλυσίματα εἶχε γίνει ἀγνώριστο καὶ ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸ ξαναφορέσω. Ἔτσι, μιὰ καὶ εἶχα ἀκούσει τόσα γιὰ τὴν πλαστικὴ κόλλα «Bella», ἀπεφάσισα νὰ τὴ δοκιμάσω. Τὰ ἀποτελέσματα ἦταν πράγματι καταπληκτικά. Γιατὶ μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τὸ φόρεμά μου ξαναπῆρε τὴν πρώτη του φόρμα καὶ ἦταν ξανὰ καινούργιο. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς τὸν παραμικρὸ κόπο. Γιατὶ ἡ κόλλα «Bella» διαφέρει τελείως ἀπὸ τὴν ἀμυλώδη κόλλα ποὺ ὅταν τὴ χρησιμοποιούσαμε ἔπρεπε νὰ περιμένουμε νὰ στεγνώσουν πρῶτα τὰ ροῦχα, νὰ τὰ μαζέψουμε, νὰ τὰ κολλάρουμε, νὰ τὰ ἁπλώσουμε ξανὰ καὶ μετὰ νὰ ὑποστοῦμε τὸ τόσο κουραστικὸ σιδέρωμα, ἀφοῦ κάθε τόσο κολλοῦσε τὸ σίδερο. Ἐνῶ ἡ «Bella» χρησιμοποιεῖται ἀμέσως μετὰ τὸ ξέβγαλμα καὶ κάνει τὸ σίδερο νὰ γλυστρᾶ, τὸ δὲ κολλάρισμα — ἐδῶ προσέξτε — διαρκεῖ γιὰ 2—3 πλυσίματα.

Κραγιὸν Ντιὸρ

Εἶναι ἀφάνταστα σπουδαῖος ὁ ρόλος ποὺ παίζουν στὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου τὰ ὄμορφα καὶ καλομακιγιαρισμένα χείλη. Πάντοτε πρέπει νὰ δίνουμε μεγάλη σημασία στὸ μακιγιάζ τους καὶ ἰδιαίτερα τώρα τὸ καλοκαίρι. Τὸ χρῶμα τῶν χειλιῶν πρέπει νὰ εἶναι ἕνας χαρούμενος χρωματικὸς τόνος ποὺ δίνει ἔκφρασι στὸ ἡλιοκαμένο πρόσωπο. Καὶ σ' αὐτό μας τὸ καλοκαιρινὸ πρόβλημα τοῦ τί κραγιὸν θὰ χρησιμοποιήσουμε τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες, τὴ λύσι μᾶς τὴ δίνει τὸ Παρίσι ποὺ κρατάει πάντα τὰ σκῆπτρα τῆς γυναικείας κομψότητος. Ἔτσι ὁ διάδοχος τοῦ μεγάλου Κριστιὰν Ντιόρ, ὁ Ὑβ Σαὶν Λωράν, ἀπεφάσισε νὰ λανσάρη δυὸ καινούργια χρώματα σὲ κραγιὸν Ντιόρ, τὸ 60 καὶ 80. Πρόκειται γιὰ δυὸ ὑπέροχα κραγιὸν μὲ ὡραιότατα χρώματα ποὺ τὸ πρῶτο ἀπὸ αὐτὰ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ὥριμου ροδιοῦ. Ἀλλὰ τὰ κραγιὸν Ντιὸρ δὲν ἔχουν μόνο τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἔχουν πολὺ μοντέρνα χρώματα ἀλλὰ συνδυάζουν καὶ τὴν καλὴ ποιότητα. Κάνοντας τὸ μπάνιο σας στὴ θάλασσα, μένοντας ὧρες ὁλόκληρες στὸν ἥλιο, δὲν θὰ χρειαστῆ νὰ μακιγιάρετε ξανὰ τὰ χείλη σας, γιατὶ τὸ κραγιὸν Ντιὸρ μὲ τὸ βελούδινο στρώσιμο, διατηρεῖ τὰ χείλη φρέσκα καὶ δροσερὰ γιὰ πάρα πολλὲς ὧρες.

Μπουτὶκ «Ροζίτα»

Κάνοντας τὸ γῦρο τῶν μοντέρνων καταστημάτων καὶ μπουτίκ, ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου φθάσαμε στὴν παράλληλό της Κριεζώτου, ὅπου στὸν ἀριθμὸ 15 δεσπόζει ἡ ὡραία βιτρίνα τῆς «Ροζίτα», ποὺ σὲ σταματᾶ μὲ τοὺς πειρασμούς της. Εἶναι πάντα μὲ τόσο γοῦστο ἐκτεθειμένα τὰ εἴδη τῆς μπουτὶκ αὐτῆς, ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ καθορίσης τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ σὲ καθηλώνει ὧρες νὰ τὴν θαυμάζης, ὁ συνδυασμὸς τῶν χρωμάτων, ἡ ὡραία γραμμὴ τῶν μοντέλων ἢ τὰ ἐκλεκτὰ ἀξεσουάρ της; Γιατὶ ἡ δ)νὶς Βικτωρία Μουράτογλου, ἡ ἰδιοκτήτρια τῆς τόσο κομψῆς αὐτῆς μπουτὶκ ποὺ πρώτη ἐνεφανίσθη πρὸ ἐτῶν στὴν ἀγορὰ μὲ τὴν μοντέρνα ντεκορασιόν της, εἶναι Ἑλληνὶς ἐκ Ρουμανίας καὶ μὲ τὸ φίνο γοῦστο τῆς Βουκουρεστιάνας, ποὺ ἐθεωρεῖτο προπολεμικῶς ἡ Παριζιάνα τῶν Βαλκανίων, συνδυάζει τὴν παριζιάνικη γραμμὴ μὲ τὸ ἑλληνικὸ γοῦστο καὶ τύπο. Ἄκουσα πολλοὺς ἀντιπρόσωπους τοῦ ἰσχυροῦ φύλου νὰ σχολιάζουν μὲ θαυμασμὸ τὰ εἴδη τῆς μπουτὶκ αὐτῆς καὶ νὰ συνιστοῦν στὶς κυρίες τους τὰ μοντέλα της. Ἡ δεσποινὶς Μουράτογλου ἀποφεύγει πάντα τὶς ἐκκεντρικότητες τοῦ Παρισιοῦ καὶ στὰ πρακτικὰ καὶ ὡραῖα μοντέλα ποὺ διαλέγει ἀπὸ τὸν Μισὲλ Γκόμα, τὴν Νίνα Ρίτσι, τὸν Γκαρντέν, Μπαλμαίν, προσθέτει πάντα καὶ δικές της ἐμπνεύσεις, προσαρμόζοντας τὸ μοντέλο στὸ στύλ τῆς Ἑλληνίδος. Καὶ ἴσως σ' αὐτὸ ἔγκειται τὸ μυστικὸ τῆς ἀπόλυτης ἐπιτυχίας τῶν δημιουργιῶν της, ποὺ ἐνθουσιάζουν τόσο τὶς κομψὲς ἀτθίδες μας. Καὶ φέτος τὰ φορέματά της εἶναι ἕνα καὶ ἕνα πρωϊνὰ κι' ἀπογευματινά, σὲ ὡραιότατα ἐμπριμὲ κοτὸν καὶ λινὰ σὲ μεταξωτὰ καὶ σωβὰζ ἢ σουρὰ ὁλομέταξα μὲ τέλεια ἐφαρμογὴ καὶ ἄμεμπτη ἐκτέλεσι. Οἱ μπλοῦζες της ἀριστουργήματα. Δὲν μοῦ ἀρκεῖ ὁ χῶρος νὰ περιγράψω τὶς ποικιλίες μοντέλων καὶ ὑλικῶν. Φοῦστες ἀριστοτεχνικὲς γιὰ πρωὶ καὶ ἀπόγευμα. Μπλουζάκια πλεκτὰ μερσεριζὲ σὲ ποικιλία χρωμάτων καὶ σχεδίων, ἀνώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν σὲ ἐκτέλεσι καὶ καθὼς εἶναι γνωστὸν σ' ὅλους μας, ἡ Ροζίτα διαθέτει δικό της πλεκτήριο καὶ ἔχει τὴν πρωτοτυπία, ὅλα τὰ πλεκτὰ νὰ τὰ πλένουν προηγουμένως καὶ ἔτσι δὲν ὑπάρχει πλέον φόβος νὰ μποῦν στὴν πλύσι μετὰ τὸ φόρεμα. Ἡ Ροζίτα ἀκολουθεῖ τὴν ἰδιότητα τῆς μπουτὶκ καὶ συνεχῶς δημιουργεῖ νέα μοντέλα σ' ὅλα τὰ εἴδη της, δὲν τὰ ἐπαναλαμβάνει συνεχῶς νὰ καταντήσουν σερί. Τὰ ἀξεσουάρ της σὲ ζῶνες, ἰδίως ντραπέ, σὲ τσάντες, γάντια καὶ μπιζού, δὲν μοῦ ἀρκεῖ ὁ χῶρος νὰ τὰ περιγράψω καθὼς καὶ τὰ λαστέ μαγιό της. Ἡ μπουτὶκ τῆς «Ροζίτα» εἶναι μιὰ μπουτίκ γεμάτη ὡραίους πειρασμοὺς γιὰ τὴ γυναίκα ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς ζυγώση μὲ μικρὲς καὶ προσιτὲς πάντα τιμές.

Ἀκούσαμε γιά Σᾶς!...

ΟΠΕΡΕΤΕΣ

Σπάνια μουσικὴ ἐπιθεώρησι εἶχε τόση μεγάλη ἐπιτυχία ὅσο ἡ «Ὡραία μου κυρία» τοῦ Μπέρναρ Σῶ. Μάλιστα μὴν ἐκπλήττεσθε. Τὸ πανέξυπνο αὐτὸ θεατρικὸ ἔργο ἔχει διασκευασθῆ σὲ ἐπιθεώρησι μὲ μουσικὴ τοῦ Φρέντερικ Λόου, συνθέτη μιᾶς ἄλλης μεγάλης ἐπιτυχίας, τοῦ «Μπριγκαντοὺν». Ἡ «Ὡραία μου κυρία» μὲ πρωταγωνιστὲς τὸν Ρὲξ Χάρισσον καὶ τὴν Τζούλι Ἄντριους παιζόταν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία γιὰ ἕνα ὁλόκληρο χρόνο στὸ Μπροντγουαίη. Μερικὲς ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστὲς μελωδίες ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησι αὐτὴ μᾶς δίνει ἡ ὀρχήστρα τοῦ Γιώργου Μελαχρινοῦ. Ἡ διάσημη καὶ μελωδικώτατη αὐτὴ ὀρχήστρα ξαναθυμίζει σὲ κείνους ποὺ εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ δοῦν τὴν «Ὡραία μου κυρία» μερικὲς ἀπὸ τὶς ἀξέχαστες μελωδίες της ποὺ τόσο τοὺς συγκίνησαν ὅταν τὶς πρωτάκουσαν καὶ ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ τοὺς συγκινοῦν μὲ τὴν ἴδια ἐσώτερη ἔντασι.

MY ZAIR LADY THE MELACHRINO ORCHESTRA 7 E.G. 8332 HIS MASTER'S VOICE.

ΕΛΑΦΡΑ

Ὁ καιρὸς ποὺ περνᾶ, οἱ ἰδέες ποὺ ἀλλάζουν, τὰ καινούργια ταλέντα ποὺ ἐμφανίζονται, τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν μπόρεσε νὰ σβύση τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὶς καρδιὲς τῶν Παριζιάνων. Καὶ ἡ Ἐντὶθ Πιὰφ μένει καὶ σήμερα ὅπως πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια μοναδική, θαυμάσια, ἀνυπέρβλητη, πραγματικὰ ἡ μεγάλη κυρία τοῦ γαλλικοῦ τραγουδιοῦ. Νά, τί γράφει γι' αὐτὴν ὁ Μισὲλ Αἰμέ, συνθέτης τοῦ «Ἀκορντεονίστα» ποὺ τόση ἐπιτυχία εἶχε:

«Ἀπὸ τὸ πρωῒ ὥς τὸ βράδυ τραγουδᾶ καὶ ἐργάζεται. Βρίσκει ἕνα τραγούδι ποὺ τῆς ἀρέσει, ἐγκαταλείπει ὅλα τὰ ἄλλα, τὸ τραγουδᾶ δέκα, εἴκοσι φορὲς μπροστὰ σὲ κάθε ἕναν ποὺ τὴν ἐπισκέπτεται ἐνθουσιασμένη καὶ συγκινημένη σὰν παιδάκι μπροστὰ σὲ χριστουγεννιάτικο δένδρο. Ἀγαπᾶ καὶ σέβεται κάθε τι ποὺ κάνει καὶ γι' αὐτὸ τὸ κάνει τόσο καλά, ἐργάζεται σκληρὰ σὰ νὰ πρόκειται νὰ ἐμφανισθῆ γιὰ πρώτη φορὰ μπροστὰ στὸ κοινό. Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ εἶδα τὴν Ἐντὶθ ἦταν τὸ 1940 στὶς ἑπτὰ τὸ βράδυ στὸ σπίτι της. Ἦρθε νὰ τῆς δείξω ἕνα τραγούδι μου γραμμένο εἰδικὰ γιὰ κείνη. Μοῦ εἶπε: «Μὴν ἀργήσετε, εἶμαι πολὺ βιαστική. Στὶς τέσσερις τὸ πρωῒ ἤμουν ἀκόμη ἐκεῖ καὶ ἡ Ἐντὶθ Πιὰφ τραγουδοῦσε γιὰ εἰκοστὴ φορὰ ἀπ' ἔξω τὸν «Ἀκορντεονίστα».

Μερικὲς ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστὲς ἐπιτυχίες τῆς Ἐντὶθ Πιάφ.
N. 76081 R. PHILIPS.

ΚΛΑΣΙΚΑ

Οἱ οὑγγρικοὶ χοροὶ τοῦ Γιοχάνες Μπράμς εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς περιοδείας ποὺ εἶχε κάνει ὁ συνθέτης τὸ 1853 σὲ ἡλικία 20 ἐτῶν μαζὶ μὲ τὸν Οὗγγρο βιολονίστα Ρεμενί. Ὁ ἀρχικὸς τίτλος τῶν μουσικῶν αὐτῶν κομματιῶν ἦταν «Οὑγγρικοὶ χοροὶ παρουσιασμένοι ἀπὸ τὸ Μπράμς». Μ' αὐτὸ ὁ συνθέτης ἐννοοῦσε ὅτι εἶχε τακτοποιήσει μοναχὰ τὶς μελωδίες καὶ τοὺς ρυθμοὺς ποὺ εἶχε πάρει ἀπὸ τὴ μουσικὴ τῶν Οὔγγρων τσιγγάνων. Στὴν ἀρχή, ὁ Μπρὰμς ἔδωσε τοὺς χορούς του στὸν Οὗγγρο ἐκδότη Σίμροκ, ὁ ὁποῖος ἀρνήθηκε νὰ τοὺς δεχθῆ σὲ συμφέρουσα τιμή. Ἀργότερα, ὕστερα ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴ ἐπιτυχία ποὺ ἐσημείωσε τὸ μουσικὸ αὐτὸ ἔργο, ὁ Σίμροκ ἀναγκάστηκε νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ ἄρνησί του αὐτὴ ἦταν τὸ μεγαλύτερο σφάλμα τῆς ζωῆς του. «Θὰ μποροῦσα νὰ ἔχω τέσσερα παλάτια τώρα ἂν δὲν ἤμουν τόσο ἠλίθιος τότε». Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τους βρίσκεται στὰ ἴδια τὰ θέματα καὶ ἀκόμη στὴ θαυμάσια διασκευὴ τῶν ξένων στοιχείων ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Μπράμς. Τὸ ἔργο αὐτὸ φέρει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὥς τὸ τέλος του μιὰ μυστικὴ σφραγίδα ἀνώτερης ποιότητος, τὴν ὑπογραφὴ ἑνὸς **μαῖτρ τῆς** μουσικῆς. Ἄλλωστε ποιός δὲν συγκινεῖται ἀπὸ μιὰ οὑγγαρέζικη τσιγγάνικη μουσική. Πολὺ περισσότερο ὅταν τὴν ἔχη δουλέψει στὰ χέρια του ἕνας Μπράμς.

Οὑγγαρέζικοι χοροὶ τοῦ Γιοχάνες Μπρὰμς μὲ τὴ φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου καὶ διευθυντὴ τὸν Πὼλ Βὰν Κέμπεν. LPE 17 068 Hi Fi DEUTSCHE GRAMMOPHON — GESELLSCHAFT.

Ὁ δισκοβόλος

Τὰ ὡραιότερα ΧΕΡΙΑ χρησιμοποιοῦν ROL μὲ 07
ROL μὲ 07

Τὸ 07 εἶναι ἀληθινὰ θαυματουργὴ προσθήκη μέσα στὸ ROL.

Ἀπορροφᾶται ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα καὶ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ τὴν προστατεύη ἀπὸ τὴν ἀφυδάτωσι καὶ τὴν ἀπολίπανσιν.

ΤΟ 07 ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ ΣΑΝ ΕΝΑ ΑΟΡΑΤΟ ΓΑΝΤΙ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΣΟΦΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ
Βραβεῖον τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν.
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—1 καὶ 4—7, ὁδὸς ΦΛΩΡΙΝΗΣ 8 (πάροδος Ἀχαρνῶν), στάσις Ἰθάκης (μὲ τὰ ἰδιωτικὰ λεωφορεῖα).
Τηλέφ. 872-624

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ — ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
Ἰατρὸς
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Ἀχαρνῶν 98 - Ἀμφιλοχίας 1
Δέχεται καθ' ἑκάστην 5—7
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλέφωνον 810-760

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ἰατρὸς
Μαιευτὴρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12, 5—7 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

Ἐπιστημονικὰ νέα

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ

Τὸ Παντοθενικὸν ὀξύ, εἶναι μιὰ βιταμίνη τῆς οἰκογένειας τῶν βιταμινῶν Β. Ὠνομάστηκε «Βιταμίνη τῆς ἐπιδερμίδος» διότι μιὰ σειρὰ πειραμάτων, ἀπέδειξε πὼς θεραπεύει γρήγορα καὶ ἀποτελεσματικὰ τὶς ἀνωμαλίες τοῦ δέρματος καὶ τοῦ δίνει νέα ἀνθηρότητα καὶ ὑγεία. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι σήμερα πιά, ἡ ὀμορφιὰ τῆς γυναικείας ἐπιδερμίδος εἶναι περισσότερο ἐξασφαλισμένη ἀπὸ ἄλλοτε.

—Ἡ θαυματουργὴ ἐπίδρασι τοῦ Παντοθενικοῦ ὀξέος ἐπάνω στὸ δέρμα, ὡδήγησε τοὺς χημικοὺς στὴν κατασκευὴ μιᾶς κρέμας μὲ βάσι τὴ βιταμίνη αὐτή, ἡ ὁποία ἐπουλώνει καὶ θεραπεύει τὴν ἀκμή, τὰ μπιμπίκια ποὺ τόσο ἀσκημίζουν καὶ τὸ ὡραιότερο πρόσωπο, τὴν ξηροδερμία ποὺ μαραίνει τὸ δέρμα, τὰ ἐκζέματα, τὶς κοκκινίλες, τοὺς ἐρεθισμούς, τὴν πυοδερματίτιδα, τὰ μικροτραύματα ἀπὸ τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, τὰ τραύματα τῶν παιδιῶν καὶ τὶς δερματικές τους παθήσεις ὅπως ἡ φαγούρα, οἱ κοκκινίλες, οἱ φλεγμονές, τὰ συγκαύματα, καθὼς ἐπίσης καὶ πολλὲς ἄλλες σοβαρώτερες ἀσθένειες τοῦ δέρματος. Τὸ σημαντικὸ εἶναι ἀκόμα ὅτι ἔχει θαυμάσιες ἰδιότητες γιὰ τὴν περιποίησι τοῦ δέρματος ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται ἀντὶ ἄλλης καλλυντικῆς κρέμας καὶ ἔχει ἐπίσης ἐντόνως ἀντιρρυτιδικὴ ἐπίδρασι.

— Τὸ ὄνομά της εἶναι σύνθεσι τῶν λέξεων παντοθενικὸν καὶ δέρμα, δηλαδὴ παντοντέρμ. Μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα μπορεῖτε νὰ τὴ ζητήσετε στὸ φαρμακεῖο σας.

Πάντα περιποιημένη

Γιατί οἱ ἄνδρες χώνουν τὸ κεφάλι τους μέσα στὴν ἐφημερίδα τους τὴν ὥρα ποὺ παίρνουν τὸ πρωϊνό τους; Αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ ἐνδιαφέρονται τόσο γιὰ τὰ παγκόσμια νέα; Ὄχι λέει ἡ Μπαρμπάρα Κάρτλαντ μιὰ Ἀγγλίδα δημοσιογράφος. «Τὸ κάνουν αὐτὸ γιατὶ δὲν μποροῦν νὰ βλέπουν τὴ γυναίκα τους ἀπεριποίητη καὶ ἀχτένιστη. Καὶ νομίζω πὼς δὲν ἔχει καὶ πολὺ ἄδικο.

Πολλὰ ἔχουν γραφτῆ γι' αὐτὸ τὸ θέμα καὶ φαίνεται πὼς θὰ γραφτοῦν ἀκόμα κι' ἄλλα γιατὶ δυστυχῶς ὁ τύπος τῆς γυναίκας ποὺ δὲν φροντίζει τὸν ἑαυτό της στὸ σπίτι ἐξακολουθεῖ, πάντοτε νὰ ὑπάρχη. Σηκώνεται τὸ πρωΐ, πολλὲς φορὲς μετὰ τὸν ἄντρα της, γιὰ νὰ ξεκλέψη λίγον ὕπνο, βάζει βιαστικὰ μιὰ παληὰ ρόμπα, κάλτσες ποὺ κρέμονται στὸν ἀστράγαλο, πατημένες παντοῦφλες, χτενίζει μὲ τὰ δάχτυλα τὰ μαλλιά της καὶ πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν στὴν κουζίνα γιὰ νὰ ἑτοιμάση τὸν καφὲ ἢ τὸ γάλα τῶν παιδιῶν της. Καὶ ὕστερα σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι κάθεται στὸ τραπέζι γιὰ νὰ πάρη τὸ πρωϊνό της μὲ τὸν ἄντρα της. Πολλὲς φορὲς μάλιστα μένει ἔτσι ὣς τὸ μεσημεριανὸ φαγητό.

Ὅταν ὅμως πρόκειται νὰ πάη νὰ ψωνίση στὸ χασάπη στὴ γειτονιὰ ἢ ἂν πρόκειται νὰ ἔρθη καμμιὰ φιλενάδα της κάνει ὁλόκληρη τουαλέτα.

Καὶ δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀτημελησία της ποὺ τὴν κάνει τόσο λίγο ἑλκυστική, ἀλλὰ καὶ ἡ «περιποίησι» τοῦ προσώπου ποὺ κάνει τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῆ μπροστὰ στὸν ἄνδρα της. Τὸ πασάλειμμα δηλαδὴ μὲ τὶς κρέμες κλπ.

Καὶ ὅμως εἶναι τόσο εὔκολο νὰ εἶναι κομψὴ καὶ περιποιημένη στὸ σπίτι. Δὲν χρειάζονται πολλὰ πράγματα. Νὰ σηκωθῆ λίγο πιὸ πρὶν ἀπὸ τὸν ἄντρα της καὶ νὰ ντυθῆ σὰ νὰ ἐπρόκειτο νὰ δεχθῆ μιὰ φίλη της. Νὰ φορέση μιὰ καθαρὴ καὶ σιδερωμένη ρόμπα νὰ χτενιστῆ νὰ βάλη λίγο κοκκινάδι ἐὰν τὸ βρίσκη ἀπαραίτητο γιὰ τὸ πρόσωπό της.

Εὐχάριστη πρωϊνὴ γυμναστική

Ὑπάρχουν ἀσκήσεις γυμναστικῆς ποὺ μοιάζουν μὲ παιχνίδια. Γι' αὐτό, μπορεῖ νὰ γίνωνται εὐχάριστα. Θὰ σᾶς δίνουμε ἐδῶ τακτικὰ πέντε τέτοιες ἀσκήσεις. Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ἡ πρωϊνὴ γυμναστικὴ πρέπει νὰ σᾶς γίνη κάτι τὸ ἀπαραίτητο, ὅπως τὸ νίψιμο μόλις ξυπνήσετε.

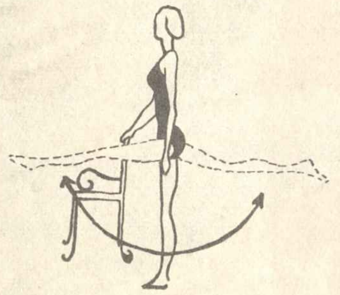

1η ἄσκησις

Κατάλληλη γιὰ τὴν εὐλυγισία τῶν μηρῶν καὶ τῶν γοφῶν. Σταθῆτε ὄρθια, στηριζόμενη μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι σὲ μιὰ καρέκλα, καὶ ταλαντέψτε χαλαρὰ τὴν ἀριστερὴ κνήμη πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ὕστερα πρὸς τὰ κάτω καὶ πρὸς τὰ πίσω. Ἐπαναλάβετε πέντε φορές. Στὴν κίνησι πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πίσω σταθῆτε στὰ νύχια τῶν ποδιῶν καὶ γρήγορα πατῆστε μ' ὅλο τὸ πέλμα.

2η ἄσκησις

Κατάλληλη γιὰ τοὺς μῦς τῆς κοιλιᾶς. Σταθῆτε μὲ τὰ πόδια ἐλαφρὰ διεσταλμένα, σηκῶστε ψηλὰ τὰ χέρια μὲ τὶς παλάμες ἑνωμένες. Κινῆστε τὸν κορμὸ μὲ τὰ χέρια, ἐνῶ τὰ γόνατά σας θὰ εἶναι τεντωμένα, πρὸς τὰ ἀριστερὰ πλάγια καὶ κάτω καὶ ὕστερα πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια καὶ ἐπάνω. Τὰ χέρια πρέπει νὰ ἀγγίξουν τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ οἱ κνῆμες θὰ μείνουν ἀπαραιτήτως τεντωμένες.

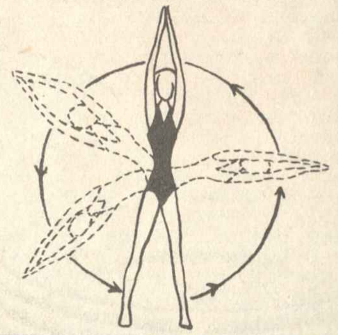

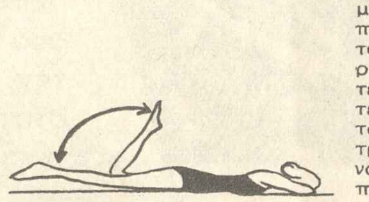

3η ἄσκησις

Γιὰ τοὺς μῦς τῆς ράχης καὶ τῶν μηρῶν. Πέστε μὲ τὴν κοιλιὰ στὸ πάτωμα, τὰ χέρια διπλωμένα καὶ τὸ μέτωπο ἀκουμπισμένο στὰ χέρια. Τὰ πόδια πρέπει νὰ εἶναι τεντωμένα καὶ κλειστά. Σηκώνετε ὕστερα ἐλαφρὰ τὶς κνῆμες πρὸς τὰ πίσω καὶ χτυπᾶτε τὶς γάμπες τρεῖς φορὲς πρὸς τὰ πίσω χωρὶς νὰ σηκώσετε τὰ γόνατα ἀπὸ τὸ πάτωμα. Ἐκπνεῦστε. Ξανακάντε τὸ ἴδιο εἰσπνέοντας βαθειὰ πολύ.

4η ἄσκησις

Ἀποτελεσματικώτατη γιὰ τοὺς μῦς τῆς κοιλιᾶς. Καθῆστε χάμω, στηρίζοντας τὰ χέρια δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς λεκάνης. Σηκῶστε ἐλαφρὰ τὰ πόδια κλειστὰ καὶ τεντωμένα, κλίνατε ἐλαφρὰ πρὸς τὰ πίσω τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορμοῦ, διαγράψτε 5 μικροὺς κύκλους πρὸς τὰ ἀριστερὰ μὲ τὶς κνῆμες, ἐκπνεῦστε, κατεβάστε τὶς κνῆμες, εἰσπνεῦστε βαθειὰ καὶ ἐπαναλάβετε τὸ ἴδιο πρὸς τὰ δεξιά.

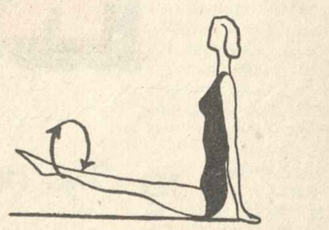

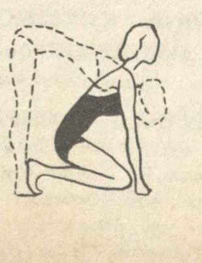

5η ἄσκησις

Δυναμώνει τοὺς μηρούς, τὶς γάμπες καὶ τὴ σπονδυλικὴ στήλη. Σταθῆτε στὰ γόνατα, ὕστερα πατῆστε στὶς φτέρνες στηρίζοντας τὰ χέρια κοντὰ στὰ γόνατα. Τεντῶστε ὕστερα τὶς κνῆμες, ἐνῶ τὰ χέρια μένουν σταθερὰ στὸ πάτωμα καὶ κάντε μιὰ καμπούρα ὅπως ἡ γάτα ὅταν ἀγριεύη. Ἐκπνεῦστε καὶ ὕστερα ξαναπάρτε τὴν πρώτη θέσι εἰσπνέοντας. Ἐπαναλάβετε τὴν ἄσκησι πέντε φορὲς ἀκόμη.

Διαλέξαμε γιὰ σᾶς

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣΤΕΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Παρατηρήσατε τὶς φωτογραφίες τῶν διασήμων στάρ; Σχεδὸν ὅλες φορᾶνε, τώρα τὸ καλοκαίρι, τόσο στὴν Εὐρώπη ὅσο καὶ στὴν Ἀμερική, φούστα ὑφασμάτινη καὶ μπλουζάκι μερσεριζέ. Τὰ ὁλόκληρα ὑφασμάτινα φουστάνια, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑφασμάτινα μπλουζάκια ἀνήκουν πιὰ στὸ παρελθόν.

Τὸ μερσεριζὲ μπλουζάκι, ἀμάνικο ἢ κοντομάνικο ἢ μὲ μανίκι τρουάκάρ, σὰ σπόρ, γιὰ τὴν πλάζ, γιὰ τὸ κότερο, γιὰ τὸ βουνό, γιὰ τὸ αὐτοκίνητο, σὰν πρωϊνὸ μέσα στὴν πόλι, ἀπογευματινὸ ἢ βραδυνό, μονόχρωμο ἢ ριγέ, μὲ ρίγες λεπτὲς ἢ χοντρές, κάθετες ἢ ὁριζόντιες, στὰ πιὸ μοντέρνα μοντέλα ποὺ φοριοῦνται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὶς πρωτεύουσες τῆς μόδας, εἶναι τὸ μεγάλο μυστικό, τὸ μεγάλο ἀτοὺ τοῦ φετεινοῦ καλοκαιριοῦ.

Βέβαια συμφωνῶ μαζί σας, ὅτι τὸ μερσεριζὲ μπλουζάκι δὲν τὄχουμε ἀκόμα μάθει ὅλες μας στὴν Ἑλλάδα. Μόνον ὅσες ταξίδεψαν στὸ ἐξωτερικὸ καὶ τὸ δοκίμασαν ξέρουν τὶς χάρες του. Γιατί; μὰ ἁπλούστατα, διότι τὶς συνδυάζει ὅλες τὶς χάρες. Εἶναι στερεό, γερὸ καὶ ἀνθεκτικό, δὲν φθείρεται εὔκολα καὶ σᾶς «βγάζει παλληκάρι» ὅσο ἐντατικὰ καὶ σκληρὰ καὶ ἂν τὸ χρησιμοποιήσετε. Εἶναι δροσερὸ καὶ ἐπιτρέπει ἐλεύθερα τὴν ἀναπνοὴ ἀπὸ τοὺς πόρους τοῦ σώματος, δὲν «κολλάει» στὸ κορμί, δὲν «βαραίνει» καὶ δὲν «πνίγει». Εἶναι πρακτικὸ διότι ἐπιτρέπει τὴν ἀξιοποίησι ὅλων τῶν φουστῶν σας, τῶν πανταλονιῶν (μακρυῶν καὶ ψαράδικων), τῶν σόρτς, τῶν ζύπ-κυλότ, ἀκόμη καὶ τῶν μαγιῶν σας, πάνω στὰ ὁποῖα μπορεῖτε ὡραιότατα νὰ βάλετε τὸ κομψό σας μερσεριζὲ μπλουζάκι ἢ ζακετάκι καὶ νάστε τῆς ὥρας. Εἶναι οἰκονομικώτατο δὲ καὶ κομψότατο, ὅταν ξέρετε ποῦ νὰ τὰ ψωνίσετε, ὅταν βρῆτε τὴν πηγή του.

Σᾶς συνιστοῦμε ὑπευθύνως, προτοῦ φύγετε γιὰ τὴν ἐξοχή σας, τώρα ποὺ τελειώνουν πιὰ τὰ σχολεῖα καὶ ἑτοιμάζετε τὰ «προικιὰ» γιὰ τὶς μέρες τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς ξεγνοιασιᾶς, νὰ μεριμνήσετε νὰ προμηθευτῆτε ἐγκαίρως τὰ μερσεριζέ, τόσο τὰ δικά σας ὅσο καὶ τῶν παιδιῶν σας. Δὲν φαντάζεστε πόσο θὰ ἀξιοποιηθοῦν οἱ διακοπές σας, ὅταν θὰ φορᾶτε μερσεριζέ. Ἀλλὰ—προσοχὴ—μὴν πέσετε θύματα ἀνειδικεύτων καταστημάτων. Ζητῆστε τὸ γνήσιο πενιὲ - γκαζὲ - μερσεριζὲ σὲ χρώματα στερεά. Καὶ τὰ μερσεριζὲ αὐτά, ποὺ τὰ χαίρεται κανεὶς καὶ μόνο ποὺ τὰ βλέπει καὶ ποὺ τὰ δοκιμάζει, σὲ μοντελάκια σικᾶτα καὶ πρωτότυπα, ποὺ μόλις ἔχουν βγῆ ἀπὸ τὶς τελευταῖες εὐρωπαϊκὲς κολεξιόν, ποὺ δίνουν ἀμέσως ἕναν καινούργιο «ἀέρα» σ' αὐτὴ ποὺ τὰ φοράει, δὲν θὰ θὰ βρῆτε παρὰ μόνο στὴν Τρικοζά, στὴ στοὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6, δυὸ βήματα ἀπὸ τὸ Σύνταγμα. Μοντέλα καὶ χρώματα γιὰ ὅλα τὰ γοῦστα, γιὰ ὅλα τὰ σώματα, γιὰ ὅλες τὶς τσέπες, γυναικεῖα καὶ παιδικά, γιὰ ἀγόρια καὶ γιὰ κορίτσια, γερά, πρακτικά, εὐκολοφόρετα, καλαίσθητα καὶ οἰκονομικώτατα.

Καί, ὅπως ξέρετε, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ συνταξιοῦχοι καὶ οἱ φοιτηταὶ ἔχουν στὴν Τρικοζὰ τὴν ἔκπτωσί τους τοῦ 10%.

Ἐπίσης, κάθε ἀπόδειξι τῆς Τρικοζὰ εἶναι καὶ ἕνας λαχνὸς γιὰ τὸ νέο διαγωνισμὸ γιὰ τὰ πλουσιώτατα δῶρα.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΙΤΑΛΙΑΣ – ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ἡ Σχολὴ Λογιστῶν «ΠΡΩΤΕΥΣ» Ἁγ. Κωνσταντίνου 2 τηλ.529.223 ὀργανώνει 15θήμερον ἐκδρομὴν εἰς Ἰταλίαν - Ἑλβετίαν - Αὐστρίαν ἀπὸ 15 μέχρις 29 Αὐγούστου. Τιμὴ συμμετοχῆς δρχ. 3.850. (Περιλαμβάνουσα ἀξία διαδρομῆς, ξενοδοχεῖα ὕπνου, τρία γεύματα ἡμερησίως). Πληροφορίαι καθημερινῶς 6 — 9 μ.μ.

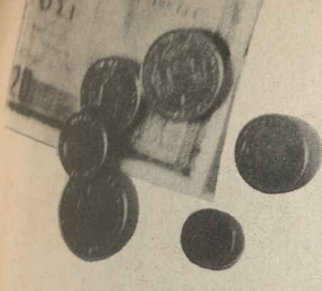

ΣΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ

Πόσο στοιχίζει;

• ΜΙΑ ΚΟΥΖΙΝΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἀπὸ τὴν κουζίνα κάθε προνοητικῆς νοικοκυρᾶς δὲν λείπει ποτὲ τὸ καμινέτο. Δὲν ξέρει κανεὶς τί γίνεται. Μπορεῖ νὰ κοπῆ τὸ ἠλεκτρικό νὰ πάθη βλάβη τὸ γκάζι ἢ νὰ τελειώση ἀπρόβλεπτα ἡ μποτίλια τοῦ ὑγραερίου. Τότε τὸ καμινέτο ἀποδεικνύεται σωτήριο γιὰ τὸν καφὲ τοῦ συζύγου, τὸ τηγάνισμα τ' αὐγοῦ τῶν μικρῶν. Γιὰ νὰ εἶναι ἐν τούτοις ἡ «ρεζέρβα» σας πιὸ ἀποδοτικὴ σᾶς συνιστοῦμε νὰ ἀγοράσετε μιὰ μικρὴ κουζινίτσα μὲ δυὸ μάτια ποὺ καίει μὲ στερεοποιημένο οἰνόπνευμα. Στοιχίζει 270 δρχ. καὶ τώρα τὸ καλοκαίρι μπορεῖτε νὰ τὴν πάρετε μαζί σας στὶς ἐκδρομὲς ἢ νὰ τὴ χρησιμοποιῆτε στὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι ὅπου παραθερίζετε. Θὰ σᾶς ἐξυπηρετήση καὶ θὰ σᾶς ξεκουράση.

• ΜΙΑ ΚΟΥΚΛΑ ΜΟΔΙΣΤΡΑΣ

Ὅσες ἀσχολεῖσθε μὲ τὸ ράψιμο ἢ τὰ καταφέρνετε νὰ ράβεσθε κομψὴ καὶ φθηνὰ μὲ μιὰ μοδίστρα στὸ σπίτι, μὴν ἀμελήσετε σὲ πρώτη εὐκαιρία νὰ ἀγοράσετε μιὰ «κούκλα» γιὰ τὶς δοκιμές. Στοιχίζει μόλις 120—300 δρχ. καὶ θὰ σᾶς ἐξυπηρετῆ κάθε φορὰ ποὺ θέλετε νὰ μελετήσετε τὶς λεπτομέρειες ἑνὸς φορέματος ἢ νὰ διαπιστώσετε ἂν τὸ μοντέλο σας παρουσιάζη τὸ σύνολο ποὺ θέλετε. Ὑπάρχουν «κοῦκλες» (ἀνδρείκελα ἢ μοντέλα) σὲ πολλὰ μεγέθη ὥστε νὰ διαλέξετε ἐκεῖνο ποὺ ταιριάζει γιὰ τὶς πρόβες τῶν δικῶν σας φορεμάτων.

• ΕΝΑ ΡΟΛΟ-Ι- ΚΟΥΚΟΣ

Γιὰ νὰ στολίσετε τὸ χώλ σας καὶ νὰ τοῦ δώσετε κάποια χαρούμενη νότα, ἀγοράστε ἕνα ξύλινο ρολόϊ - κοῦκο. Οἱ κτύποι του καὶ τὸ μελωδικὸ κοῦκου - κοῦκου ποὺ θὰ σημαίνη τὶς ὧρες θὰ γεμίσουν τὸν συνήθως ἄδειο χῶρο τοῦ χὼλ καὶ θὰ ἁπλωθοῦν χαρμόσυνα σὲ ὅλο τὸ σπίτι. Ἕνα τέτοιο ρολόϊ κοστίζει ἀπὸ 300 — 1000 δραχμές. Ἀξίζει λοιπὸν νὰ τὸ προμηθευτῆτε γιὰ τὸ χὼλ σας.

• ΕΝΑΣ ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΑΣ

Ἐὰν σᾶς πειράζη ἡ ζέστη, ἐὰν ὁ ἄνδρας σας ἐργάζεται στὸ σπίτι, ἐὰν μελετᾶ τὸ παιδί σας, ἐὰν τὰ δωμάτιά σας δὲν ἀερίζονται καλὰ ἢ εἶναι ἡλιόλουστα, ἕνας ἀνεμιστήρας σᾶς εἶναι ἀπαραίτητος τώρα τὸ καλοκαίρι. Ὑπάρχουν σὲ διάφορους τύπους καὶ σὲ πολλὲς τιμὲς ἀλλὰ μὴ διαλέξετε τὸν μικρότερο. Θὰ δώσετε τὰ λεπτά σας χωρὶς νὰ ἔχετε ἀποτέλεσμα. Ἕνας μέτριος ἀνεμιστήρας κοστίζει 500 δρχ., ὁ συνηθισμένος τύπος ἔχει 1000 δρχ. καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα οἱ τιμὲς ἀνεβαίνουν σὲ σεβαστὰ ἐπίπεδα. Προσέξτε ὅμως πάλι μὴν πέσετε στὸ ἄλλο ἄκρο καὶ ἀγοράσετε ἕναν ἀνεμιστήρα πελώριο. Δὲν ταιριάζει στὸ σπίτι. Κάνει μόνο γιὰ Τράπεζες, γραφεῖα καὶ ἐργοστάσια.

• ΤΟ ΜΑΣΑΖ

Τὸ μασὰζ - μάλαξι δὲν εἶναι ἀπαραίτητο μόνο γιὰ τὴ θεραπεία ὡρισμένων παθήσεων (δισκινησία, ἀγκύλωσι, παράλυσι, ἀρθρίτιδες σπονδυλίτιδες κλπ.) Παράλληλα ἀποτελεῖ μοναδικὸ μέσο γιὰ τὴν ἀποβολὴ τοῦ περιττοῦ λίπους, ἐνισχύει τὸ μυϊκὸ σύστημα καὶ κατευνάζει τὰ νεῦρα. Ἐπίσης ρυθμίζει τὸ πεπτικὸ σύστημα καὶ ὑποβοηθεῖ τὴ λειτουργία τῶν πνευμόνων. Ἐὰν λοιπὸν δὲν μπορῆτε νὰ γυμνάζεσθε τακτικὰ ὥστε νὰ διευκολύνετε τὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ σας, ἐὰν θέλετε νὰ ἀδυνατίσετε, νὰ ἠρεμήσετε, νὰ ὑποβοηθήσετε τὴν πέψι σας ἢ νὰ δυναμώσετε ἕνα μέλος ἢ ὄργανο τοῦ σώματός σας, κάνετε μασάζ. Στοιχίζει 100 — 200 δρχ. τὴν ὥρα. Προσέξτε, ὅμως, πολὺ στὴν ἐκλογὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θὰ σᾶς κάνη τὸ μασάζ. Ἐὰν δὲν ξέρη καλὰ τὴ δουλειά του μπορεῖ νὰ σᾶς κάνη κακὸ ἀντὶ γιὰ καλό. Ἐπίσης μὴν κάνετε μασὰζ ἐὰν ὑποφέρετε ἀπὸ καρδιακὴ φλεβίτιδα, ἀρτηρίτιδα ἢ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ νεφρά σας.

• ΔΥΟ ΣΩΛΗΝΕΣ „ΝΕΟΝ„

Λόγοι ὑγιεινῆς ἀλλὰ καὶ ἀρχιτεκτονικῆς οἰκονομίας ἐπιβάλλουν νὰ κτίζωνται οἱ κουζίνες στὸ βορεινὸ τμῆμα τοῦ σπιτιοῦ. Ἔτσι διαθέτουν τὸ λιγώτερο φῶς ἀπὸ τὰ ἄλλα διαμερίσματα τὸ πρωΐ καὶ εἶναι μισοσκότεινες τὸ ἀπόγευμα. Ἐὰν μάλιστα βλέπουν πρὸς τὸν τοῖχο τῆς ἀπέναντι πολυκατοικίας ἢ πρὸς ἕναν ἁπλὸ φεγγίτη τότε τὸ κακὸ εἶναι μεγαλύτερο. Καὶ ὅμως, ἡ κουζίνα χρειάζεται πολὺ καὶ σταθερὸ φῶς, ἰδίως κατὰ τὴν ὥρα τοῦ μαγειρεύματος. Τί μποροῦμε λοιπὸν νὰ κάνουμε ἐὰν καὶ ἡ δική μας κουζίνα εἶναι σκοτεινή; Νὰ τὴν ἐφοδιάσουμε ἁπλῶς μὲ δυὸ σωλῆνες «νέον» ποὺ θὰ τὶς κρεμάσουμε στὴ μέση τῆς κουζίνας ὥστε νὰ φωτίζεται ὅλος ὁ τόπος. Οἱ δυὸ σωλῆνες μὲ τὴν τοποθέτησι καὶ τὴ «βάρκα» στοιχίζουν 200—250 δρχ. (Σ.Σ. Βάρκα εἶναι ἡ βάσι ἐπάνω στὴν ὁποία στερεώνονται οἱ σωλῆνες καὶ ποὺ κρεμιέται ἀπὸ τὴν ὀροφὴ μὲ δυὸ ἁλυσίδες).

• ΝΑ ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΞΕΤΕ ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΣΑΣ

Τὸ κτῆμα, τὸ οἰκόπεδο, ἡ αὐλὴ ἢ ὁ κῆπος σας δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὁλότελα δικά σας ἂν δὲν τὰ ἔχετε περιφραγμένα. Τὸ κτῆμα σας, ἂν διαθέτη μάλιστα καὶ ὀπωροφόρα δέντρα θὰ κινδυνεύη πάντοτε ἀπὸ τοὺς περαστικοὺς ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχη στὴν περιοχὴ ἀγροφύλακας. Τὸ οἰκόπεδό σας θὰ μεταβληθῆ κατὰ πᾶσα πιθανότητα σὲ σκουπιδαριὸ ἐνῶ ἡ αὐλὴ καὶ ὁ κῆπος σας θὰ γίνουν ὁρμητήριο καὶ στόχος τῶν παιδιῶν τῆς γειτονιᾶς σας. Εἶναι ἀπαραίτητο λοιπὸν νὰ περιφράξετε τὸν ἐλεύθερο χῶρο. Περιφράξτε ἂν ὄχι μὲ μάντρα ποὺ ὁμολογουμένως κοστίζει πολὺ τουλάχιστον μὲ σύρμα. Ἡ συρματόφραξι στοιχίζει 20—30 δρχ. τὸ μέτρο, ἀνάλογα μὲ τὴν ποιότητα καὶ τὸ ὕψος τοῦ σύρματος. Ἄλλωστε ὑπάρχουν ἐπιχειρήσεις γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ξενοιασιά!
Φιλτράρει τὸν ἥλιο.
"ΑΛΕΚΤΩΡ"
● Ὅσο κι' ἂν καίη ὁ ἥλιος, ἀλοιφθῆτε μὲ **Λάδι Ἡλίου Μελπὰν** κι' ἀπολαύσατε ἥσυχα τὸ Ἡλιόλουτρο καὶ τὸ Μπάνιο σας...

● Τὸ συγχρόνου συνθέσεως **Λάδι Ἡλίου Μελπὰν** σᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὠφεληθῆτε, χωρὶς νὰ κινδυνεύσετε ἀπὸ τὸ παραμικρὸ ἔγκαυμα... καὶ σᾶς χαρίζει ἄμεσα, τὸ ὡραιότερο μπρούτζινο χρῶμα

● Συγχρόνως σᾶς προστατεύει ἀπὸ τὶς ὑπεριώδεις ἀκτῖνες καὶ τὴν ἁλμύρα τῆς Θάλασσας

ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ ΜΕΛΠΑΝ

Βαπτιστικά
;
στὸ
Bébé Rose
ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Ἀκαδημίας 78. Τηλ. 25-226

ΖΗΛΕΙΑ: ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΜΕ ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΤΙΑ!

«—Φυλάξου, κύριέ μου, ἀπὸ τὴ ζήλεια.
Γιατὶ εἶναι τὸ τέρας μὲ τὰ πράσινα μάτια.
Ἡ ἀνθρώπινη σάρκα τὸ τρέφει....»

Ἀπὸ τὸν «Ὀθέλλο» τοῦ Σαίξπηρ

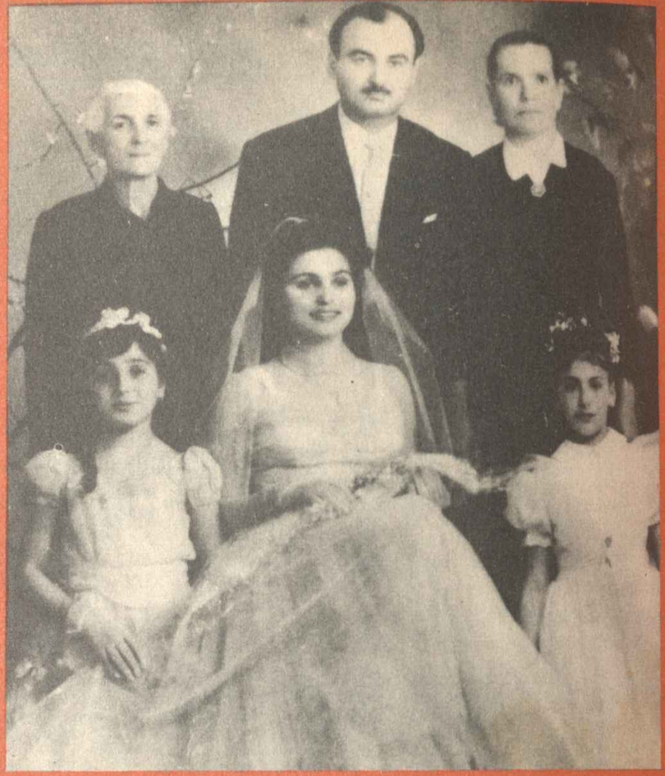

Κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ πιστέψη πὼς αὐτὸ τὸ εὐτυχισμένο νέο ζευγάρι, ὁ ἀρχιφύλακας Ἀν. Παυλίδης καὶ ἡ Δέσποινα θὰ ἔπεφταν σὲ λίγον καιρὸ θύματα τῆς ζήλειας.

ΤΟ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΑΘΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΔΡΑΜΑ

Ἕνα δημοτικό μας τραγούδι, λέει: «Ἀγάπη χωρὶς ζήλεια εἶναι χωρὶς νοστιμιά». Ὁ ποιητὴς φαντάζεται τὴ ζήλεια σὰν τὸ ἁλάτι τοῦ ἔρωτα. Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ πλευρὰ τοῦ ζητήματος. Εἶναι, ἂν θέλετε, ἡ εἰδυλλιακή του πλευρά. Τὸ ἴδιο μοτίβο παιγμένο σὲ χαμηλὲς νότες. Ἡ ζήλεια μοιάζει μὲ τὸ δηλητήριο ἐκεῖνο ποὺ παίρνουμε καμμιὰ φορὰ σὲ μικρὲς δόσεις γιὰ νὰ διώξουμε τὴν ἀϋπνία ποὺ μᾶς κατέχει. Λίγες σταγόνες δὲν κάνουν κακό. Τὸ πολὺ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ σκοτώνει. Τὸ πολὺ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀποβάλη καὶ ὁ πιὸ γερὸς ὀργανισμός.

Ὁ Χάμσουν ἀναφέρει κάπου μιὰ περίπτωσι ποὺ ὅσο κι' ἂν σᾶς φανῇ παράξενη, εἶναι βγαλμένη ἀπὸ τὴ ζωή. Ὁ σύζυγος ποὺ ἔχει πάψει ἀπὸ καιρὸ νὰ αἰσθάνεται μιὰ ὁποιαδήποτε ἕλξι γιὰ τὴ γυναίκα του γυρίζει ἀπὸ ἕνα ταξίδι στὸ σπίτι του καὶ διαπιστώνει ὅτι ἡ γυναίκα του τὸν ἀπατᾶ. Σχεδὸν γίνεται αὐτόπτης μάρτυς τῆς μοιραίας σκηνῆς. Δὲν παρασύρεται ὅμως σὲ καμμιὰ βίαιη ἐνέργεια. Οὔτε λέει στὴ γυναίκα του τίποτε μετά. Μόνο τὴ βλέπει μὲ κάποιο ξαφνικὸ ἐνδιαφέρον — σὰ νὰ εἶναι μιὰ ἄλλη γυναίκα. Δὲν εἶναι τὸ ἄχαρο πλάσμα ποὺ κυκλοφοροῦσε ὅλη μέρα στὸ σπίτι μὲ μιὰ ξεβαμμένη ρόμπα. Εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ ἐπόθησε κάποιος ἄλλος, ἡ γυναίκα ποὺ χάρηκε κάποιος ἄλλος. Ἡ σκέψι αὐτὴ μοιάζει μὲ ἕνα ἀόρατο νύχι ποὺ τὸν γρατζουνίζει ἡδονικά. Καὶ σκύβοντας ξαφνικά, πρὸς τὸ μέρος τῆς γυναίκας του, τῆς ψιθυρίζει ἐρωτικὰ στὸ αὐτί:

«Τί λές, ἔχεις κέφι νὰ κάνης μιὰ ἀπιστία σ' ἐκεῖνον ποὺ ἦταν ἐδῶ πρὸ ὀλίγου;»

Ἡ περίπτωσι εἶναι ἀπὸ τὶς σπάνιες. Φανερώνει μιὰ ἠθικὴ πώρωσι καὶ ἕναν ψυχικὸ μαζοχισμό. Ἴσως τὸ δεύτερο — αὐτὴ ἡ βασανιστικὴ δοκιμασία στὴν ὁποία ὑποβάλλει τὸν ἐγωϊσμό του καὶ τὶς αἰσθήσεις του ὁ ἀπατημένος σύζυγος — εἶναι κάτι ποὺ ἔχει κάποια σχέσι μὲ τὸ κλῖμα. Εἶναι πολὺ πιὸ πιθανὸ νὰ ἀντιδράση κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἕνας Σκανδιναυὸς παρὰ ἕνας μεσογειακὸς σύζυγος. Πάντως δείχνει τ' εἶναι ζήλεια!

Ἀνατομία τῆς ζήλειας

Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἡ ζήλεια; Εἶναι τὸ τέρας γιὰ τὸ ὁποῖο μιλᾶ ὁ Ἰάγος στὸν Ὀθέλλο — τὸ θηρίο ποὺ καταβροχθίζει ἀνθρώπινες σάρκες; Ἡ ζήλεια - ὀρεκτικὸ εἶναι μιὰ ὠχρὴ ἀντανάκλασι τῆς ζήλειας - τέρας. Ἀλλὰ ἡ δεύτερη εἶναι ἡ ἀληθινὴ ζήλεια. Δὲν πειθαρχεῖ σὲ κανένα χαλινάρι, σὲ καμμιὰ λογική. Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι «θὰ ζηλέψω ὅσο χρειάζεται» ὅπως δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε «θὰ ἐρωτευθῶ ὅσο χρειάζεται». Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ φθάση κάποτε στὸ φεγγάρι ἀλλὰ δὲν θὰ μπορέση ποτὲ νὰ θέση κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό του τὰ αἰσθήματα ποὺ δονοῦν τὴν ψυχή του. Εἶναι δυνατώτερα ἀπὸ αὐτόν.

Ἔτσι καὶ μὲ τὸν ἔρωτα. Τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴ ζήλεια. Ἡ μοίρα θέλησε ἀπὸ μιὰ ἰδιοτροπία της νὰ δέση τὸ γλυκύτερο αἴσθημα ποὺ μπορεῖ νὰ νοιώση ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ πρασινόματο τέρας. Ἔρωτας χωρὶς ζήλεια δὲν ὑπάρχει. «Ἂν ὑπάρξη, δὲν εἶναι ἔρωτας», συμπληρώνει ὁ Φρόϋντ. Ὁ ἔρωτας εἶναι μιὰ δύναμι ποὺ παρουσιάζει τοῦτο τὸ θαυμάσιο καὶ μοναδικὸ — νὰ δένη δυὸ ἀνθρώπους ὀργανικὰ καὶ ψυχικὰ σὲ μιὰ ἀδιαίρετη ἑνότητα. Κανεὶς δὲν ἐξουσιάζει τὸν ἄλλο. Δὲν χρειάζεται νὰ τὸν ἐξουσιάση. Εἶναι ἕνα κορμί, μιὰ ἀναπνοή, ἕνας ἑαυτός. Καὶ τότε τρυπώνει ἀνάμεσά τους ἡ ζήλεια. Τὸ φαινόμενο ποὺ ἀκολουθεῖ θυμίζει τὴ διάσπασι τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἑνότητα χωρίζει πάλι στὰ δύο. Ἡ διάσπασί της ἔχει μιὰ τρομακτικὴ ἔντασι. «Ἡ ζήλεια εἶναι ἡ φρίκη ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος χάνοντας κάτι ποὺ σχεδὸν εἶχε ταυτίσει μὲ τὸν ἑαυτό του καὶ βλέποντάς το κατόπιν νὰ ταυτίζεται μὲ ἕνα ἄλλο ἄτομο», γράφει ὁ Μὰξ Τόντ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνατομία τῆς ζήλειας. Ὁ ἕνας γίνεται πάλι δύο. Ἡ μαγεία διαλύεται. Τὸ μυαλὸ θολώνει. Καὶ τὸ τέρας μὲ τὰ πράσινα μάτια ἑτοιμάζεται νὰ ὁρμήση...

Τὸ πάθος τυφλώνει

— Ποῦ ἤσουνα;
— Ἔξω.
— Ποῦ ἔξω;
— Κινηματογράφο.
— Μόνη σου;
— Ὄχι.
— Ποιός ἦταν μαζί σου;
— Ἡ Ἑλένη καὶ μιὰ φίλη της.
— Ποιά φίλη της;
— Δὲν τὴν ξέρεις.
— Δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὲ ρωτᾶς πρὶν πᾶς κάπου;
— Τηλεφώνησα στὸ γραφεῖο σου ἀλλὰ δὲν σὲ βρῆκα.
— Τί ὥρα τηλεφώνησες;
— Στὶς ὀκτὼ παρὰ τέταρτο.
— Λὲς ψέματα!

Ὁ διάλογος αὐτὸς γίνεται ἕνα πρωῒ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1958 ἀνάμεσα στὸν ἀρχιφύλακα Ἀν. Παυλίδη, 39 ἐτῶν, καὶ τὴ γυναίκα του Δέσποινα, 16 χρόνια μικρότερή του.

Ἡ περίπτωσι εἶναι κλασσική. Ὁ σύζυγος ζηλεύει τὴ γυναίκα του γιατὶ εἶναι πολὺ νέα καὶ πολὺ ὄμορφη. «Ἦταν ὄμορφη σὰν Παναγία», λέγουν ὅσοι τὴ γνώρισαν τὴ Δέσποινα, τὴ γυναίκα τοῦ Παυλίδη.

Ἦταν κάτι ποὺ ὁ ἄνδρας της δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ τῆς συγχωρήση. Τὸν βασάνιζε τὸ προαίσθημα ὅτι θὰ τὴν χάση. Κάθε ἄλλο ἄνδρα ποὺ ἔβλεπε τὸν ἔβλεπε σὰν πιθανὸ ἀντίπαλο.

Κάποτε τὴ χτύπησε. «Μοῦ ἔρχεται τρέλλα στὴ σκέψι πὼς μπορεῖ νὰ πάη μὲ ἄλλον ἄντρα», εἶπε σὲ κάποιον ἀπὸ τοὺς δικούς του. «Θὰ ἤθελα κάποτε νὰ τῆς δώσω νὰ καταλάβη ὅτι στὸ βάθος εἶμαι διαφορετικὸς ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ τῆς δείχνω — ὄχι ἄγριος, μὰ ἥμερος καὶ καλός, γεμᾶτος τρυφερότητα».

Ἀλλὰ τὸ πρασινόματο τέρας καιροφυλακτοῦσε.

Τὸ κοριτσάκι ποὺ ἀπέκτησαν τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1958 ἦταν μιὰ προσωρινὴ ἀνάπαυλα. Ὕστερα ἡ μάχη ξανάρχισε. «Θὰ φύγω», τοῦ εἶπε πάλι ἕνα πρωῒ ἡ γυναίκα του κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἔφυγε. Ὁ Παυλίδης προσπάθησε ἀπελπισμένα νὰ τὴν ξεχάση. Δὲν μπόρεσε. «Τὴ ζητάει τὸ αἷμα μου», εἶπε σὲ κάποιο συνάδελφό του. Ἔμαθε ὅτι ἔμενε στὸ σπίτι τοῦ πατέρα της στὴ Νέα Μάκρη καὶ μιὰ μέρα χτύπησε τὴν πόρτα της. «Ντρέπομαι γιὰ τὸν τρόπο ποὺ σοῦ φέρθηκα», τῆς εἶπε μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι. «Τὸ ξέρω ὅτι ἤσουν δυστυχισμένη κοντά μου. Σκέπτομαι ὅμως μήπως θὰ μπορούσαμε νὰ ξαναφτιάξουμε τὴ ζωή μας».

Τὴν κύτταξε ἱκετευτικά. Ἡ γυναίκα λύγισε. Ἦταν μητέρα. Ἀποφάσισαν νὰ ὀργανώσουν τὴ ζωή τους σὲ νέες βάσεις. Ἡ Δέσποινα θὰ ἔμενε προσωρινὰ μὲ τὸ παιδί της στὴ Νέα Μάκρη. Ἐκεῖ θ' ἀνέβαινε ὁ ἄντρας της κάθε Σαββατοκύριακο κι' ὅποια ἄλλη μέρα δὲν εἶχε ὑπηρεσία. Ἄλλωστε τὴ Δευτέρα, 12 Ἰανουαρίου, θὰ ἄρχιζε νὰ παρακολουθῆ μαθήματα στὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων ὅπου θὰ φοιτοῦσε ὡς ἐσωτερικός.

Ἡ ζωή τους κυλοῦσε τώρα ἤρεμα. Ὅλα ἔδειχναν νὰ πηγαίνουν καλά. Ὁ Παυλίδης εἶχε ξαναβρῆ τὸν ἑαυτό του.

— Εἶσαι εὐτυχισμένος; τὸν ρώτησε λίγο μετὰ τὶς γιορτὲς ἕνας φίλος.

Ὁ ἀστυνομικὸς χαμογέλασε.

— Εὐτυχισμένος, ψιθύρισε. Ὅσο ποτὲ ἄλλοτε.

Τὸ βράδυ τῆς Τρίτης, 7 Ἰανουαρίου, τὸ ἀντρόγυνο κοιμήθηκε μαζί. Ἡ Δέσποινα σηκώθηκε πρώτη. Βγῆκε ἔξω, ἀγόρασε γάλα γιὰ τὸ παιδί της καὶ γύρισε.

— Θὲς καὶ σὺ γάλα, Τάσο; εἶπε στὸν ἄνδρα της ποὺ δὲν εἶχε σηκωθῆ ἀκόμη.

— Ὄχι, τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Φαινόταν ἀφηρημένος.

— Κάνε μου ἕνα τσάϊ, ἂν θέλης, τῆς φώναξε ἀπὸ τὸ δωμάτιό του.

Ἡ ὥρα ἦταν ἐννέα. Τοῦ ἔψησε τὸ τσάϊ καὶ τοῦ τὸ πῆγε.

Ἡ μητέρα τῆς Δέσποινας ποὺ βρισκόταν μέσα στὸ σπίτι ἐκείνη τὴν ὥρα ἄκουσε δύο πυροβολισμούς. Ὅταν ἔτρεξε μέσα στὸ δωμάτιο ἡ κόρη της ζοῦσε ἀκόμα. Ὁ ἄνδρας ἦταν νεκρός. Ἦταν καθισμένος στὸ πάτωμα ἀκουμπώντας τὸ κεφάλι του στὸ κρεβάτι. Εἶχε σκοτώσει τὴ γυναίκα του καὶ κατόπιν εἶχε αὐτοκτονήσει. Τὸ φλυτζάνι τοῦ τσαγιοῦ βρισκόταν θρυμματισμένο στὸ πάτωμα.

«Ὀνειρεύεται τὸ φίλο της»

Θὰ μποροῦσε νὰ δώση κανεὶς μιὰ ἐξήγησι στὸ τυφλὸ πάθος τοῦ Παυλίδη γιὰ τὴ γυναίκα του. Ἡ Δέσποινα ἦταν 23 ἐτῶν καὶ ὄμορφη «σὰν Παναγία». Ἀλλὰ τί σημασία ἔχει αὐτό. Θὰ μποροῦσε νὰ ἔχη τὰ διπλὰ χρόνια καὶ νὰ εἶναι ἄσχημη χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀλλάζη τὰ πράγματα.

Θυμᾶστε τὴν περίπτωσι τῆς Παναγιώτας Χρήστου ἀπὸ τὴ Θεσσαλία; Παντρεύτηκε ὅταν ἦταν 23 χρονῶν κι' ὁ ἄνδρας της 30. Δὲν ἦταν οὔτε ὄμορφη οὔτε ἄσχημη. Ἀλλὰ στὰ μάτια τοῦ ἄνδρα της ἦταν καλλονή. Ὁ Στέφανος Χρήστου τὴν ἐρωτεύθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ τὴν **εἶδε.** Πῆγε στὴ μάνα της, εἶπε «θὰ τὴν πάρω» καὶ **τὴν πῆρε.**

Ἡ κοπέλλα «βγῆκε καλὴ» κατὰ τὴν τοπικὴ ἔκφρασι. Ὁ Χρήστου εἶχε ἕνα πανδοχεῖο κοντὰ στὴ Λάρισα. Ἔβαλε τὴ γυναίκα του στὸ ταμεῖο γιὰ νὰ τὸν βοηθᾶ. Ἀλλὰ ὕστερα μετάνιωσε.

— Οἱ πελάτες σὲ κυττάζουν παράξενα, τῆς εἶπε. Νὰ μὴν ξανάρθης στὸ μαγαζί.

— Ἂν συνεχίσης ἔτσι θὰ χάσουμε ὅλους τοὺς πελάτες, τοῦ εἶπε τὸ βράδυ καθὼς γδυνόταν ἡ Παναγιώτα γιὰ νὰ πέση δίπλα του.

— Ἂν εἶναι νὰ ἐμπορεύομαι τὰ κάλλη σου καλύτερα νὰ τὸ κλείσω, τῆς ἀποκρίθηκε ξερὰ ἐκεῖνος.

Στὰ πρῶτα πέντε χρόνια τοῦ γάμου της ἡ Παναγιώτα γέννησε τρία παιδιά. Ὁ Χρήστου ἤθελε τὰ παιδιὰ περισσότερο γιὰ νὰ τὴν κρατάη στὸ σπίτι. Ἀλλὰ ἐκείνη ἦταν ἐρωτευμένη μὲ τὸ χάνι.

Τὰ χρόνια πέρασαν. Τὰ παιδιὰ μεγάλωσαν. Ἡ μεγαλύτερη κόρη ἦταν 18 χρονῶν. Ἡ μάνα της ἑτοίμαζε τὴν προῖκα της. Ἡ Παναγιώτα εἶχε περάσει τώρα τὰ σαράντα. Ἦταν μιὰ μαραμένη γυναίκα μὲ ἀδύνατο κορμὶ καὶ τσακισμένο πρόσωπο. Κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε πιὰ νὰ τὴ δῆ σὰν γυναίκα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἄνδρα της. Ὡστόσο ἐκεῖνος δὲν εἶχε πάψει ποτὲ νὰ πιστεύη ὅτι ἡ Παναγιώτα τὸν ἀπατοῦσε.

— Δὲν συλλογίζεσαι τὴν κόρη σου, τοῦ εἶπε μιὰ μέρα ἡ γυναίκα του. Ποιός γαμπρὸς θὰ θελήση νὰ μπῆ σὲ ἕνα σπίτι σὰν τὸ δικό μας — ὅπως ἔγινε;

Ἀλλὰ ὁ Χρήστου δὲν συλλογιζόταν τὴν κόρη του. Ἦταν ἕνας ἄρρωστος ἄνθρωπος. Εἶχε ἀφήσει τὴ διαχείρισι τοῦ μαγαζιοῦ στὴ γυναίκα του καὶ αὐτὸς γύριζε ὣς τὰ χαράματα στοὺς δρόμους. Ἡ σκέψι ὅτι ἡ Παναγιώτα τὸν ἀπατοῦσε τοῦ εἶχε γίνει ἔμμονη ἰδέα καὶ σὰν πυρωμένο σίδερο τοὔτρωγε τὰ σωθικά. Ἡ Παναγιώτα εἶχε σχέσεις μὲ ἄλλον ἄντρα —γι' αὐτὸ ἦταν σίγουρος ὁ Χρήστου. Ἀλλὰ μὲ ποιόν;

Ἡ γυναίκα του δὲν εἶχε ξυπνήσει ἀκόμη ἐκεῖνο τὸ πρωῒ ὅταν ὁ Χρήστου γύρισε στὸ σπίτι του μὲ μάτια θολὰ ἀπὸ ἕνα βασανιστικὸ ξενύχτι. Στάθηκε ὄρθιος ἐπάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι της καὶ τὴν κύτταξε. Τὸ πρόσωπό της τοῦ φάνηκε στὸ χλωμὸ φῶς τῆς αὐγῆς σὰν πρόσωπο κοριτσιοῦ. Κοιμόταν μὲ μισάνοιχτα χείλια, σὰ νὰ περίμενε νὰ τὴ φιλήσουν.

«Ὀνειρεύεται τὸ φίλο της», συλλογίστηκε ὁ ἄντρας της.

Βγῆκε στὰ νύχια ἀπὸ τὸ δωμάτιο, γέμισε ἀθόρυβα τὸ δίκαννό του καὶ ἐπέστρεψε τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ γυναίκα του ἄνοιγε τὰ μάτια της.

— **Στέφανε, ἦταν τὸ μόνο ποὺ πρόλαβε νὰ πῆ.**

Ὅταν τὴ βρῆκαν ἀργότερα μὲ τὸ κεφάλι θρυμματισμένο ἀπὸ τὰ σκάγια κρατοῦσε σφιχτὰ τὸ σεντόνι μπροστὰ στὰ μάτια της σὰν γιὰ νὰ προστατευθῆ ἀπὸ τὸ θάνατο ποὺ ξαφνικὰ εἶχε προβάλει μπροστά της.

Φονιὰς 95 ἐτῶν

Εἶναι μερικὲς πραγματικὲς ἱστορίες ποὺ ἂν τὶς διαβάζαμε σὲ κανένα μυθιστόρημα θὰ λέγαμε: «Αὐτὸς ὁ συγγραφέας ἔχει ζωηρὴ φαντασία». Ἀλλὰ ἡ ζωὴ ἔχει κατὰ κανόνα μεγαλύτερη. Στὰ ἀρχεῖα τῆς Χωροφυλακῆς Πρεβέζης ἀναφέρεται μιὰ περίπτωσι ποὺ ξεπερνάει ὅλες τὶς ἄλλες τῆς κατηγορίας αὐτῆς. Ἕνας ἄνδρας 95 ἐτῶν ἐσκότωσε τὴ γυναίκα μὲ τὴν ὁποία ζοῦσε παράνομα γιὰ λόγους ζηλοτυπίας. Τὸ θῦμα ἦταν 60 ἐτῶν! Ποιὸς συγγραφέας θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῆ μιὰ τέτοια ἱστορία γιὰ νὰ τὴν κάνη διήγημα ἢ μυθιστόρημα;

Πρόκειται γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ Κωστῆ Τρίκα καὶ τῆς Ἄννας Τάτση. Συναντήθηκαν ἕνα ἀπόγευμα στὴν Πρέβεζα κι' ἀγαπήθηκαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἐκεῖνος ἦταν ἑξῆντα χρονῶν, ἀλλὰ καλοστεκούμενος καὶ καλοφτιαγμένος, ποὺ ἤξερε νὰ ζῆ τὴ ζωή του. Ἐκείνη ἦταν 25 χρονῶν, χήρα ψηλὴ καὶ ὄμορφη. Κάποια δύναμι τοὺς ἕνωνε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή.

— Θὰ σὲ παντρευτῶ, τῆς εἶπε ἐκεῖνος.

Ἐκείνη γέλασε.

— Θὰ γελάση ὅλο τὸ χωριό, τοῦ ἀπάντησε.

Δὲν τὸν παντρεύτηκε, ἀλλὰ ἔκανε κάτι καλύτερο γιὰ νὰ τοῦ δείξη τὴν ἀγάπη της, τὸν δέχτηκε στὸ σπίτι της.

— Θὰ ζοῦμε μαζί, τοῦ εἶπε. Δὲν ἔχω κανέναν ἀνάγκη!...

Ἔζησαν ἔτσι δέκα χρόνια. Ἀλλὰ ὁ Τρίκας δὲν ἦταν ἱκανοποιημένος. Ἤθελε νὰ τὴ νοιώση γυναίκα του. Ἦταν τώρα 70 χρονῶν κι' ἐκείνη 35.

— Γιατὶ δὲν θέλεις νὰ παντρευτοῦμε; τὴ ρωτοῦσε.

— Εἶναι καλύτερα ἔτσι, τοῦ ἀπαντοῦσε. Σὰν κουραστῆ ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυό μας μπορεῖ νὰ μαζέψη τὰ πράγματά του καὶ νὰ φύγη.

— Ἂν ποτὲ μ' ἀφήσης, νὰ ξέρης ὅτι θὰ σὲ σκοτώσω, τῆς ἔλεγε.

Τὰ χρόνια πέρασαν. Κι' ἡ Ἄννα ἔπαψε νὰ γελᾶ. Τὰ μάγουλά της ζάρωσαν, τὸ κορμί της κυρτώθηκε. Δὲν εἶχε τὴ δύναμι οὔτε νὰ ἀνάψη φωτιά.

— Δὲν ἀντέχω ἄλλα, τοῦ φώναξε νευριασμένη ἕνα πρωΐ. Θὰ φύγω.

Ἐκεῖνος τὴν κύτταξε σὰν κεραυνόπληκτος.

— Θὰ φύγης; Ποῦ θὰ πᾶς;
— Δὲν ξέρω.
— Δὲν μ' ἀγαπᾶς πιά;
— Δὲν σ' ἀγάπησα ποτέ.

Ὁ Κωστῆς σηκώθηκε ἀπὸ τὴν καρέκλα του καὶ τὴν πλησίασε μὲ κόπο.

— Ὥστε τὸ ἀποφάσισες; Θὰ μὲ παρατήσης;
— Αὔριο τὸ πρωῒ κιόλας.

Ὁ ἐφιάλτης ποὺ τὸν κυνηγοῦσε τριανταπέντε χρόνια πρόβαλε πάλι μπροστὰ στὰ μάτια του. Θὰ τὴν ἔχανε. Γι' αὐτὸ δὲν τὸν ἤθελε.

Ἕνα μαχαίρι τοῦ ψωμιοῦ ἦταν ἐπάνω στὸ τραπέζι. Τὸ χούφτωσε ἀπελπισμένα.

Μιὰ ἱστορία χωρὶς τέλος

«...Τὴν ξάπλωσα στὸ κρεβάτι, τῆς ἔπλυνα τὰ αἵματα ἀπὸ τὸ πρόσωπο, τῆς χτένισα τὰ μαλλιὰ κι' ὕστερα κάθησα σὲ μιὰ καρέκλα δίπλα της καὶ τὴν κύτταζα. Δὲν εἶχα πάψει νὰ τὴν ἀγαπῶ. Κι' ὅμως γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια ἔνοιωθα πὼς ἤμουν καὶ πάλι ἐλεύθερος, πὼς εἶχα φθάσει ἐπιτέλους σὲ κάποια λύτρωσι».

Αὐτὸ εἶναι τὸ τέλος μιᾶς νουβέλλας ποὺ ἔχει γιὰ θέμα της τὴ ζήλεια. Δὲν ἔχει σημασία ποιὸς τὴν ἔγραψε. Θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Κωστῆ Τρίκα, τοῦ Στέφανου Χρήστου, τοῦ Τάσου Παυλίδη. Θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ ἱστορία ἀνθρώπων ποὺ τοὺς συναντοῦμε κάθε μέρα στὸ δρόμο, στὸ γραφεῖο ἢ ὁπουδήποτε. Εἶναι ἡ αἰώνια ἱστορία τῶν ἀνθρώπων ποὺ τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ πάθος αὐτὸ βρῆκαν τὸ λυτρωμό τους στὸ ἔγκλημα. Μία ἱστορία τραγική, βαθειὰ ἀνθρώπινη, χωρὶς ἀρχὴ καὶ χωρὶς τέλος...

Φρ. Γερμανὸς

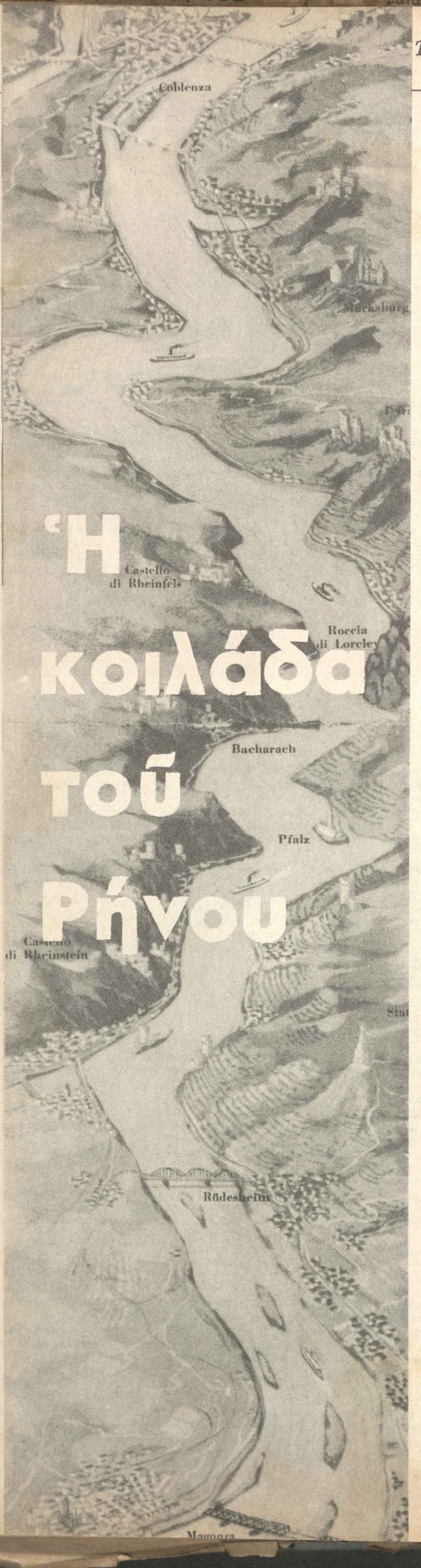

Ἡ κοιλάδα τοῦ Ρήνου

ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΩΤΕΡΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΥΛΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΠΑΛΗΟΥΣ ΠΟΥ ΕΡΕΙΠΩΜΕΝΟΥΣ ΠΥΡΓΟΥΣ ΘΥΜΙΖΟΥΝ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΙΠΠΟΤΕΣ

ΟΠΩΣ ὅλα τὰ μεγάλα ποτάμια, ἔχει κι' ὁ Ρῆνος τὶς ἱστορίες καὶ τοὺς θρύλους του. Τὴ στιγμὴ ποὺ γεννήθηκε, λένε, τριακόσιοι πύργοι ξεφύτρωσαν στὰ ὑψώματα κατὰ μῆκος τῆς κοιλάδας ποὺ διαρρέει, οἱ φανφάρες σήμαιναν τὸ ἄγγελμα ἀπὸ τὴν μιὰν ὄχθη στὴν ἄλλη, ὅλες οἱ ἀπογοητευμένες ἀπὸ τὸν ἔρωτα κοπελλίτσες κλείστηκαν σὲ μυστικὲς κι' ἀσφαλεῖς κρύπτες, ἱππότες μὲ θώρακες, κράνη καὶ δόρατα καβάλησαν τ' ἄλογά τους γιὰ νὰ μονομαχήσουν μεταξύ τους κι' ἀπὸ τὰ ἄνδηρα τῶν καινούργιων πύργων εὐγενικὲς καὶ ἄτυχες δέσποινες ἄρχισαν ν' ἀναστενάζουν στὴ θεὰ τῶν ρομαντικῶν ἀκολούθων ποὺ στέκονταν ἀπὸ κάτω.

Τίποτα δὲν ἀντέχει στὴ φθορὰ τοῦ χρόνου ὅσο μιὰ ἱστορία ἀγάπης. Οἱ αἰῶνες δὲν κατορθώνουν νὰ καταστρέψουν ἕνα θρῦλο· γι' αὐτὸ ἴσως ὁ Ρῆνος εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερα διατηρημένους ποταμοὺς στὸν κόσμο.

Μὲ τὸ τέλος τοῦ Μεσαίωνα, οἱ θρῦλοι κι' οἱ ἐρωτικὲς ἱστορίες ἄρχισαν νὰ παληώνουν, ὅπως ἀκριβῶς τὸ κρασὶ τῆς κοιλάδας τοῦ Ρήνου. Ὁ ἴδιος ὁ Ρῆνος κρύβεται ἀπὸ τὴν ἀνάμνησι καὶ τὴ φαντασία τῶν ἀνθρώπων. Ἔρχεται ὅμως ἡ ρομαντικὴ ἄνοιξε τοῦ 1800: ὁ Ρῆνος, οἱ θρῦλοι καὶ οἱ πύργοι του, ποὺ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου εἶχε κάνει πιὰ «γραφικοὺς» ἀνακαλύφθηκαν καὶ ξεσκονίστηκαν ἀπὸ τοὺς ζωγράφους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπὸ τὸν Χάϊνε καὶ τὸν Βύρωνα ποὺ ἐμπνεύσθηκαν ἀπ' αὐτὸν στὴν ποίησί τους, ἀπὸ τὸν Ριχάρδο Βάγνερ ποὺ τὸν τραγούδησε στὶς ὄπερές του.

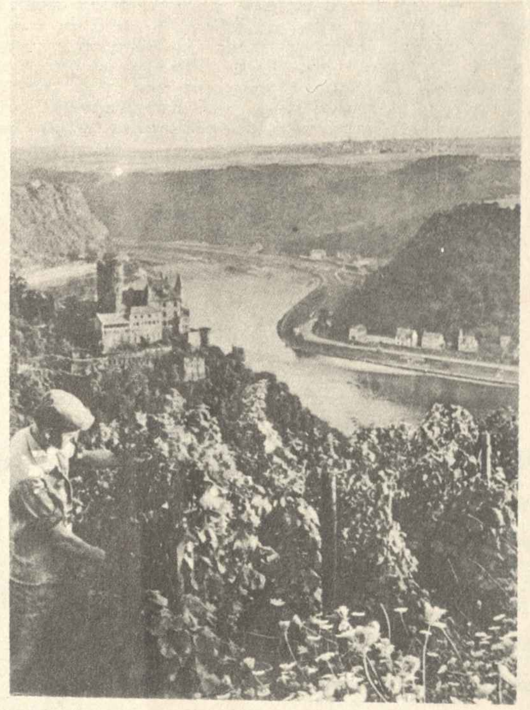

Τὸ κρασί τοῦ Ρήνου εἶναι πασίγνωστο σὲ ὅλον τὸν κόσμο γιὰ τὸ λεπτό του ἄρωμα καὶ τὴν ἐξαιρετική του γεῦσι. Οἱ ὄχθες τοῦ ποταμοῦ εἶναι, σὲ μεγάλη ἔκτασι, φυτεμένες μὲ ὑποδειγματικὰ ἀμπέλια ποὺ δίνουν πλουσιώτατο καρπό.

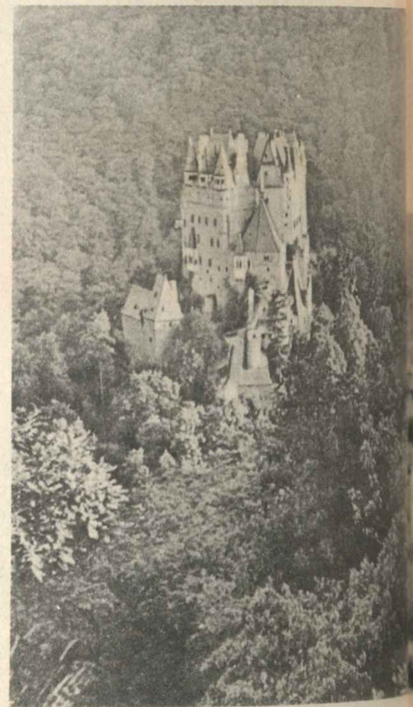

Σὰν θαμμένος στὴν ὀργιαστικὴ βλάστη ὀρθώνεται ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ παληοὺς καὶ τοὺς πιὸ γραφικοὺς πύργους τοῦ Ρήνου: τὸ Ἔλτς. Ἀπὸ τοὺς ψηλοὺς πυργίσκους του ἀντικρύζει κανεὶς μιὰ θάλασσα ἀπὸ πράσινο ποὺ τὴ διασχίζει ἡ λωρίδα τοῦ ποταμοῦ.

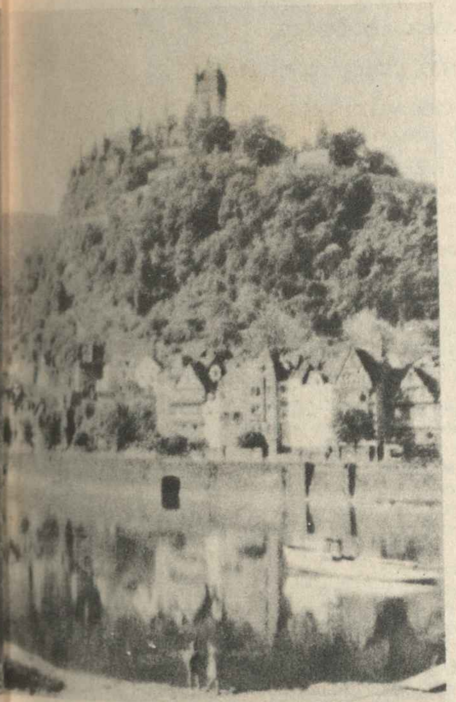

Ὁ πύργος τοῦ Κόχεμ, ποὺ δεσπόζει τῆς κοιλάδας τοῦ Μοζέλλα, τοῦ μεγάλου παραπόταμου ποὺ χύνεται στὸ Ρῆνο, κοντὰ στὴν Κόμπλεντς. Ἡ κοιλάδα τοῦ Μοζέλλα εἶναι περίφημη γιὰ τὰ κρασιά της. Τὰ πρῶτα ἀμπέλια φυτεύτηκαν ἀπὸ Ρωμαίους λεγεωνάριους.

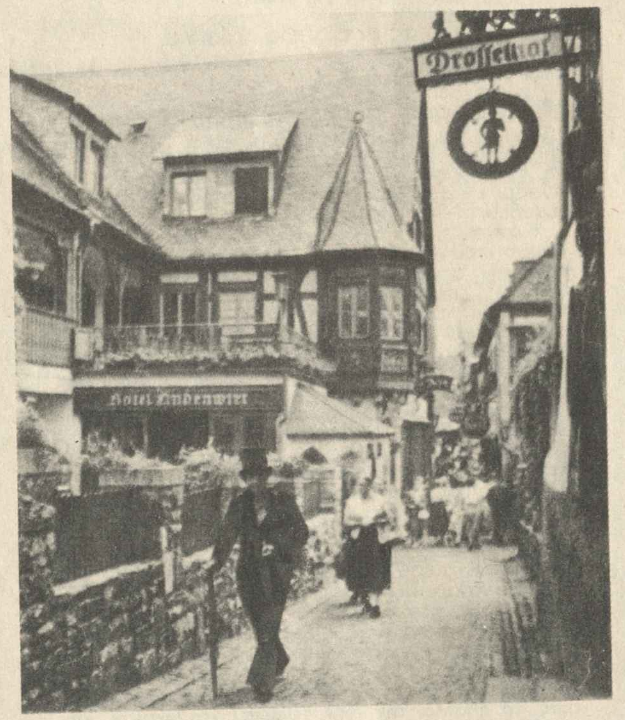

Τὸ Ρουντεσχάϊμ εἶναι ἡ Μονμάρτρη τῆς κοιλάδος τοῦ Ρήνου. Ἐδῶ φαίνεται ἡ Ντρόσσελγκασσε, ὁ δρόμος μὲ τὶς παληὲς ταβέρνες καὶ τὰ μαγαζιὰ ποὺ πουλοῦν διάφορα «σσυβενίρ». Ἕνας χαρακτηριστικὸς τύπος, ὁ «τσίμμερμαν» ποὺ κάνει μικροδουλειές, ἀλλὰ εἶναι εἰδικευμένος στὴν ἐπισκευὴ κεραμιδιῶν, καπνοδόχων.

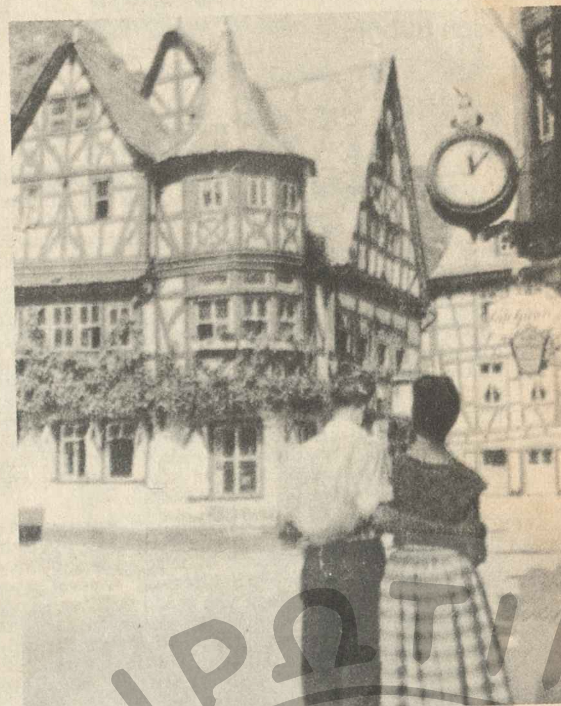

Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ παληὰ ταβέρνα στὴν κοιλάδα τοῦ Ρήνου. Χτίστηκε τὸ 1568 καὶ βρίσκεται στὴ Μπαχάραχ, μιὰ κωμόπολι στὴν πιὸ γραφικὴ περιοχὴ τῆς κοιλάδας. Στὸ σημεῖο ποὺ βρίσκεται ἡ Μπαχάραχ, κατὰ τὸ θρῦλο, οἱ Νιμπελοῦνγκεν ἔθαψαν θησαυρούς.

Ὁ Ρῆνος ἔχει τὶς πηγές του στὶς Ἑλβετικὲς Ἄλπεις, ἀλλὰ ἀπὸ κεῖ ποὺ γίνεται γραφικὸς μὰ καὶ ρομαντικὸς μαζὶ εἶναι ἀπὸ τὴ Μαγεντία ἢ Μάϊντς, ὅπως λέγεται στὰ γερμανικά.

Λίγα ἢ μᾶλλον τίποτα δὲν μένει σήμερα ἀπὸ τὴν ἄλλοτε «χρυσῆ Μαγεντία», πόλι ποὺ γεννήθηκε ὁ Γουτεμβέργιος, ἕδρα πανίσχυρων ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπὶ χίλια χρόνια κέντρο τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ζωῆς τῆς δυτικῆς Γερμανίας. Ὁ μεσαιωνικὸς καθεδρικὸς ναός, ποὺ ὡς ἐκ θαύματος δὲν ἔπαθε τίποτα ἀπὸ τὶς βόμβες, ὑψώνεται ἐπιβλητικὸς στὴ μισοκατεστραμμένη πόλι. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ ποταμὸς ἔχει ἀκόμα τὸ ἴδιο γκρίζο χρῶμα καὶ τὴ θέα ἑνὸς μεγάλου διεθνοῦς συγκοινωνιακοῦ δρόμου: βλέπει κανεὶς ρυμουλκὰ νὰ κουβαλοῦν πίσω τους μαοῦνες φορτωμένες μ' ἐμπορεύματα. Ἀκολουθώντας τώρα τὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ρήνου διαπιστώνει κανεὶς ὅτι τὸ τοπίο ἀρχίζει ν' ἀλλάζη, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ πῆ ὅτι παρουσιάζει κάτι τὸ συναρπαστικό. Οἱ ὄχθες γίνονται πιὸ πράσινες, πιὸ πυκνοφυτεμένες, ἡ σιλουέτα τῶν λόφων ὑψώνεται καὶ χαμηλώνει ἁπαλά, τ' ἀμπέλια ποὺ φυτρώνουν στὶς πλαγιές τους κατεβαίνουν πρὸς τὰ κάτω καὶ βυθίζονται σχεδὸν στὸ νερό. Τὸ κρασὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ποὺ ὀνομάζεται Ραϊνγκάου, εἶναι περίφημα κι' ἀξίζει τὸν κόπο, νὰ σταθῆ κανεὶς στὸ Ἔλτβιλ ἢ στὸ Βίνκελ, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ παληὰ πανδοχεῖα μὲ τοὺς τοίχους τους ἀπὸ παληὲς σανίδες καὶ νὰ ζητήση, μαζὶ μὲ τὸ κρασὶ κι' ἕνα πιάτο σπαράγγια μὲ χοιρομέρι.

Λίγο πιὸ πέρα, πρὸς τὰ βόρεια, στὴ περίφημη Ρουντεσχάϊμ, δύσκολα θὰ βρῆ κανεὶς τραπέζι ἐλεύθερο. Ἡ Ρουντεσχάϊμ εἶναι ἡ Μονμάρτρη τοῦ Ρήνου καὶ ἡ ζωὴ τῆς πόλεως περιστρέφεται γύρω ἀπὸ ἕνα δρόμο, τὴν Ντρόσσελγκάσσε, ποὺ εἶναι γιὰ τὴ Ρουντεσχάϊμ ὅτι εἶναι ἡ πλατεῖα Πιγκὰλ γιὰ τὴ Μονμάρτρη. Ὁ μισὸς δρόμος κατέχεται πιὸ πολὺ ἀπὸ μαγαζιὰ ποὺ πουλᾶνε «σουβενὶρ» καὶ ὁ ἄλλος μισὸς ἀπὸ θορυβώδεις ταβέρνες, αὐθεντικὲς τοῦ 16ου αἰώνα κι' εἶναι ἀκατανόητο ν' ἀγοράσης ἕνα σουβενὶρ χωρὶς νὰ μπῆς καὶ σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς ταβέρνες.

Ἀπὸ τὸ πρωΐ ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα ἕνα πλῆθος περιηγητῶν ἀπὸ τὴν κεντρικὴ Εὐρώπη συρρέουν στὴ Ντρόσσελγκάσσε: τραγουδοῦν, μονάχοι ἢ σὲ κόρο, παίζουν φυσαρμόνικα, πίνουν ὁ ἕνας στὴν ὑγεία τοῦ ἄλλου, ἀγκαλιάζονται καὶ φιλιοῦνται, τσουγκρίζουν τὰ ποτήρια καὶ μάταια προσπαθοῦν νὰ βροῦν μιὰ καλύτερη ρίμα γιὰ τὸ Ράϊν (Ρῆνο) ἀπὸ τὸ Βάϊν (κρασί).

Μόνο ὅταν φτάνη κανεὶς στὸ Νίντερβαλντ ἀρχίζει νὰ μαντεύη τί πρόκειται ν' ἀντικρύση. Πρέπει πρῶτα ὅμως νὰ κάνη τὸ γῦρο μιᾶς ἐπιβλητικῆς Βαλκυρίας ποὺ κρύβει τὴ θέα τοῦ Ρήνου: τὸ ἄγαλμα τῆς Γερμανίας, ποὺ ἔστησε τὸ 1877 ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Α΄ σ' ἀνάμνησι τῆς ἱδρύσεως τοῦ Δευτέρου Ράϊχ. Ὄρθια μὲ τὸ σπαθὶ κι' ἕναν ἀετὸ ἡ Γερμανία ἀντικρύζει βλοσυρὴ τὰ ἀπέναντι γαλλικὰ βουνά. Καὶ ἀκριβῶς ἐδῶ, ἀπὸ τὴν ταράτσα ποὺ βρίσκεται στὰ πόδια τοῦ μνημείου, ἁπλώνεται ὅλη ἡ ρομαντικὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ Ρήνου. Ἐδῶ νερὸ καὶ ξηρὰ φαίνεται νὰ προκαλοῦν τὸ ἕνα τ' ἄλλο: Οἱ ὄχθες γίνονται τόσο ἀπότομες ὥστε τὰ φυτὰ καὶ τὰ δέντρα φαίνονται νὰ κάνουν μιὰ προσπάθεια ἰσορροπίας γιὰ νὰ μὴ γλιστρήσουν κάτω, ἐνῶ στὸ ποτάμι τὸ ρεῦμα στριφογυρίζει σὰν τρελλό, στροβιλίζεται καὶ χτυπάει μ' ὁρμὴ στὶς διάφορες προεξοχές.

Κι' ἐδῶ, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη ἐπικίνδυνη καμπή, στὴν ἀπέναντι ὄχθη, ἀρχίζει ἡ Κοιλάδα τοῦ Ἱππικοῦ. Στὴν Κοιλάδα αὐτή, ποὺ δὲν ἔχει ὅμοιά της σὲ ὀμορφιά, πολέμησαν οἱ λεγεῶνες τοῦ Καίσαρος, ποὺ μετέβαλαν τὸν Ρῆνο σὲ ἀμυντικὸ ὀχυρὸ κατὰ τῶν τευτονικῶν φυλῶν καὶ φύτεψαν τὰ πρῶτα ἀμπέλια. Κι' ἴσως γι' αὐτὸ τὰ μεγάλα ποτήρια τοῦ κρασιοῦ, κίτρινα γιὰ τὸ κρασὶ τοῦ Ρήνου καὶ πράσινα γιὰ τοῦ Μοζέλλα, ὀνομάζονται σήμερα «ραῖμερ», «Ρωμαῖοι» δηλαδή. Ὁ Καρολομάγνος ἔκανε τὴν περιοχὴ αὐτὴ καρδιὰ τοῦ βασιλείου του. Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ οἱ πρίγκηπες τῶν Τρεβήρων, τῆς Μαγεντίας καὶ τῆς Κολωνίας ἐπέβαλαν ἐδῶ τὴν ἐποχὴ τῆς φεουδαρχίας, τὴν πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κυριαρχία τους. Ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη πέρασε ὁ Φρειδερῖκος Βαρβαρόσσας, ὅπως κι' ὁ Ναπολέων, ὁ Βίσμαρκ κι' ὁ Κάϊζερ καὶ τελευταίως ὁ Χίτλερ. Κανεὶς ὅμως ἀπ' αὐτοὺς δὲν μπόρεσε ν' ἀφαιρέση ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ρήνου κάτι ἀπ' τὶς λαμπρότητες.

Ὁ χρόνος στὴν κοιλάδα αὐτὴ ἔχει σταματήσει ἐδῶ κι' ἕναν αἰώνα: τοπίο, πύργοι, χωριὰ καὶ ποτάμι, ἀκόμα κι' ἡ ζωὴ τῶν κατοίκων θυμίζουν περασμένες ἐποχές. Ἡ μόνη παραχώρησι ποὺ ἡ κοιλάδα τοῦ Ρήνου ἔχει κάνει στὸ σύγχρονο τουρισμὸ εἶναι ἡ ἵδρυσι τακτικῆς συγκοινωνίας μὲ βαποράκια ποὺ ἀνεβοκατεβαίνουν τὸν ποταμὸ ἀπὸ τὴ Μαγεντία στὴν Κολωνία, πιάνοντας στὰ πιὸ σημαντικὰ καὶ πιὸ γραφικὰ μέρη.

Καθὼς κατεβαίνει κανεὶς τὸν ποταμὸ συναντᾶ ἕνα νησάκι μ' ἕνα ἐρειπωμένο φρούριο καὶ μιὰν συστάδα δένδρων: εἶναι τὸ Μόϋζετούρμ, ὅπου ὁ ἀσεβὴς Χάττων, ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μαγεντίας, καταβροχθίσθηκε ἀπὸ τοὺς ποντικούς. Λίγο πιὸ κάτω, στὴν ἀριστερὴ ὄχθη, διακρίνει κανεὶς τὸν πρῶτο πύργο: τὸ Ράϊνστάϊν. Μέσα ἀπὸ τὶς πράσινες κορυφὲς τῶν δένδρων νομίζει κανεὶς ὅτι διακρίνει τὸ λευκὸ νυφικὸ τῆς ὡραίας Γκέρντας, ποὺ θέλησε νὰ παντρευτῆ μὲ πονηριὰ ὁ Γκουντσελίν. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα τὰ νερὰ τοῦ Ρήνου γίνονται πιὸ καθαρά, πιὸ διαφανῆ, σχεδὸν χρυσαφένια, γιατὶ κατὰ τὸ θρῦλο εἶναι ἡ ἀντανάκλασι τοῦ χρυσοῦ τῶν Νιμπελοῦγκεν, ποὺ θαμμένος μέσα στὸ ποτάμι, δὲν πρόκειται πιὰ νὰ ξαναβρεθῆ. Μετὰ τὴν καμπὴ τοῦ Ὄμπερβέζελ, οἱ ὄχθες τοῦ Ρήνου γίνονται ἔρημες, ἀπόκρημνες καὶ ἄγριες, ἔτσι ποὺ οἱ δρόμοι κι' ὁ σιδηρόδρομος, ποὺ περνοῦν κι' ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς εἶναι ἀναγκασμένοι πολλὲς φορὲς νὰ προχωροῦν μέσα ἀπὸ σήραγγες σκαμμένες μέσα στὸ βουνό. Νομίζει κανεὶς τώρα ὅτι ταξιδεύει σ' ἕναν ἀπέραντο γοτθικὸ ναὸ ἢ καλύτερα ἀκόμα στὶς σπεῖρες ἑνὸς γιγαντιαίου ἑρπετοῦ: ἡ ὑποβλητικότητα εἶναι τέτοια ποὺ κι' οἱ πιὸ τεμπέληδες περιηγητὲς σηκώνονται ὄρθιοι γιὰ ν' ἀναρριχηθοῦν κάπου καὶ νὰ μείνουν σιωπηλοὶ ἐνῶ τὸ βαποράκι πλησιάζει στὴ μεγαλύτερη γοητεία τοῦ ταξιδιοῦ: τὸ βράχο τῆς Λορελάϋ.

Εἶναι δυνατὸν ἕνας θρῦλος νὰ ἔχη ἀκόμα, στὶς ἡμέρες μας, ἕνα τόσο μαγικὸ ἀποτέλεσμα; Εἶναι πάντως γεγονὸς ὅτι κανένας, ὅταν τὸ βαποράκι περνώντας ἀπὸ κεῖ σφυρίζη τὶς καθιερωμένες τρεῖς φορές, δὲν μπορεῖ νὰ γυρίση ἀλλοῦ τὸ βλέμμα του. Πολλοὶ βγάζουν ἕνα μαντηλάκι ἢ σηκώνουν τὸ χέρι σὲ μιὰ κίνησι χαιρετισμοῦ. Οἱ πιὸ μορφωμένοι ψυθυρίζουν τὸ ὡραῖο ποίημα τοῦ Χάϊνε γιὰ τὴ Λορελάϋ. Ὕστερα ὁ πλοίαρχος βάζει στὸ γραμμόφωνο ἕνα μοντέρνο τραγούδι, συντεθειμένο πρὸς τιμὴν τῆς ὄμορφης καὶ ἐπικίνδυνης Λορελάϋ κι' ἡ ἔντασι χαλαρώνεται.

Μετὰ τὸ Σαὶντ-Γκοὰρ βλέπει κανεὶς τὸν πιὸ μεγάλο πύργο σ' ὅλη τὴν κοιλάδα τοῦ Ρήνου, τὸ Ράϊνφελς. Χτισμένος κατὰ τὸ 13ο αἰώνα, ἄνθεξε στὶς πολιορκίες εἴκοσι ἔξη πόλεων: κάτω ἀπὸ τὰ τείχη του σκοτώθηκαν τέσσερες χιλιάδες ἱππότες. Μπροστὰ στὴν πύλη του, ὁ νεαρὸς καὶ γενναῖος Μπραϊμσερ, πρὶν ξεκινήση γιὰ τὸν πόλεμο, φύτεψε μιὰ φιλύρα. Ἂν σκοτωνόταν στὴ μάχη, ἡ φιλύρα θὰ ξεραινόταν καὶ ἡ ὡραία του δέσποινα θὰ ἦταν τότε ἐλεύθερη ν' ἀγαπήση ἄλλον. Μὰ ἕνας πονηρὸς ἀντίπαλός του ἀντικατέστησε τὴ φρέσκη φιλύρα μὲ μιὰ ξερὴ καὶ ζήτησε ἀπὸ τὴ νέα νὰ γίνη δική του. Σ' ἄρνησί της τὴν σκοτώνει κι' ὁ Μπραϊμσερ, ποὺ γυρίζει σῶος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τὸν πόλεμο δὲν ἔχει τίποτ' ἄλλο νὰ κάνη παρὰ νὰ περιμένη τὸ θάνατο, καλλιεργώντας ἄσπρους κρίνους γύρω ἀπὸ τὸν τάφο τῆς πιστῆς ἀγαπημένης του.

Μπροστὰ ἀπὸ τὸ Ράϊνφελς, στὴ δεξιὰ ὄχθη, προβάλλουν, σὲ δυὸ δίδυμα ὑψώματα, οἱ γραφικοὶ πύργοι ποὺ εἶναι γνωστοὶ μὲ τὰ ἀστεῖα ὀνόματα Μάους (Ποντικὸς) καὶ Κάτσε (Γάτα). Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Ρῆνος διαγράφει τὴ μεγαλύτερη καμπὴ τῆς διαδρομῆς του, προχωρεῖ ὡς τὸ Κόμπλεντς ὅπου πιὰ τὸ ὡραῖο τοπίο καὶ τὰ ἰσχυρὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ ἀρχίζουν νὰ παίρνουν πιὸ ἁπαλὴ ἐμφάνισι. Οἱ ὄχθες ἀπομακρύνονται τώρα ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη, οἱ πλευρὲς τῆς κοιλάδος γίνονται πιὸ χαμηλές, πιὸ κυματιστές. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ὁ Ρῆνος παύει νὰ εἶναι ὁ ρομαντικὸς ποταμός, μὲ τοὺς θρύλους καὶ τὶς παραδόσεις του καὶ γίνεται ἕνας «κοσμικὸς» ποταμός. Στὸ Μπὰντ Γκόντεσπεργκ καὶ τὴ Βόννη τὶς ὄχθες του στολίζουν ὡραῖες βίλες, μεγάλες τζαμωτὲς βεράντες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες μπορεῖ κανεὶς νὰ δῆ τὸ πήγαινε-ἔλα τῶν πλοίων, πισῖνες, μεγάλοι δενδροφυτεμένοι δρόμοι, ὅπου γλιστροῦν πολυτελεῖς λιμουζῖνες. Ἀτμόσφαιρα κοσμικότητας ἀκόμα καὶ στὰ βουνά. Στὸ Πέτερσμπεργκ, ἕναν ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ὡραίους λόφους ποὺ σχηματίζουν τὴν ἅλυσο τῶν Ζίμπενγκεμπέργκε, μπορεῖ κανεὶς νὰ θαυμάση τὴν ὡραιότερη πανοραματικὴ θέα τοῦ Ρήνου, μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ φάη ἢ νὰ χορέψη μὲ ἐπίσημο ἔνδυμα ἢ βραδυνὴ τουαλέτα, ὅπως θὰ ἔκανε στὸ πιὸ κοσμικὸ κέντρο.

Ἀπὸ τὰ βόρεια τῆς Βόννης, ὁ ποταμὸς ξαναγυρίζει στὸν προορισμό του σὰν μιᾶς μεγάλης ποτάμιας συγκοινωνίας: στὶς ὄχθες ὑπάρχουν κρηπιδώματα, ὁ καπνὸς τῶν πλοίων ἢ τῶν ρυμουλκῶν ἀνακατεύεται μὲ τοὺς καπνοὺς τῶν ἐργοστασίων. Μπροστὰ στὸν κόσμο αὐτὸν τῆς πραγματικότητας ὁ κόσμος τοῦ ρομαντισμοῦ, τῆς Λορελάϋ, τῶν ἐρώτων, τῶν ἱπποτῶν καὶ τῶν θρύλων σβήνει, σὰν κάτι μακρυνό, φανταστικό, ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ὄνειρο...

→

Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

Τρεῖς ἀπὸ τοὺς ὡραιότερους θρύλους τοῦ Ρήνου ποὺ ἐνέπνευσαν ἀθάνατα ἔργα στοὺς καλλιτέχνες

Ἡ Λορελάϋ πάνω στὸ βράχο
τραγουδοῦσε
τὶς μελαγχολικὲς
μελωδίες της τὶς νύχτες

'Ανάμεσα στὸ Ὄμπερ βέζελ καὶ τὸ Σαὶντ-Γκοάρ, στὴν ἀπέναντι πλευρὰ τοῦ Ρήνου, ἐκεῖ ποὺ οἱ ὄχθες γίνονται ὑψηλὲς καὶ ἐπικίνδυνες, ἕνας βράχος πιὸ ὑψηλὸς καὶ πιὸ ἀπόκρημνος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, προβάλλει στὸ ποτάμι σὰν μιὰ ἀπειλητικὴ σκιά. Εἶναι ὁ βράχος τῆς Λορελάϋ.

Ὁ θρῦλος λέει, ὅτι κάποτε, σὲ χρόνια περασμένα, ὅταν ἡ νύχτα κατέβαινε στοὺς σκεπασμένους ἀπὸ ἀμπέλια λόφους καὶ ἡ σελήνη ἀνέβαινε ψηλὰ στὸν οὐρανό, μιὰ κοπέλλα ἐξαιρετικῆς ὀμορφιᾶς, μὲ μακρυὰ ξανθὰ μαλλιά, ντυμένη μὲ ἕνα ἄσπρο φόρεμα ποὺ ἀστραποβολοῦσε μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι σὰν ἕνα φωτεινὸ σύννεφο, πήγαινε καὶ καθόταν στὴν κορυφὴ τοῦ βράχου αὐτοῦ καὶ γέμιζε τὴ σιωπὴ τῆς νύχτας μὲ μιὰ γλυκύτατη μελωδία.

Ἡ ὀμορφιὰ τῆς Λορελάϋ κι' ἡ γοητεία τῆς φωνῆς της ἦταν τέτοιες, ποὺ ὅλοι ὅσοι τύχαινε τὶς σεληνοφώτιστες ἐκεῖνες νύχτες νὰ ταξιδεύουν ἐκεῖ κοντὰ ἔμεναν σὰν μαγεμένοι. Γερμένοι στὶς κουπαστές, μὲ τὸ βλέμμα προσηλωμένο στὴν κορυφὴ τοῦ βράχου, οἱ ναυτικοὶ ἄφιναν τὰ πλοῖα τους ἀκυβέρνητα στὴ διάθεσι τοῦ ρεύματος. Κι' ἐπειδὴ τὰ ρεύματα στὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ καμπὴ τοῦ Ρήνου εἶναι τρομερά, τὰ πλοῖα ἀναποδογύριζαν καὶ βούλιαζαν.

Ὁ Ρολάνδος, ἕνας νεαρὸς κι' ἀτρόμητος ἱππότης, γυιὸς ἑνὸς Παλατίνου Κόμητα, ἄκουσε μιὰ μέρα νὰ μιλοῦν γιὰ τὴν πεντάμορφη Λορελάϋ καὶ τὴν ἐρωτεύθηκε πρὶν ἀκόμα τὴ δῆ. Προσποιήθηκε ὅτι φεύγει κυνήγι, μὰ ἀντὶ γι' αὐτὸ ἐπιβιβάσθηκε στὸ πλοῖο ἑνὸς γέρου κι' ἔμπειρου ναυτικοῦ ποὺ τὸν ὡδήγησε κατ' εὐθεῖαν στὸν περίφημο βράχο.

Ὁ Ρολάνδος δὲν μπόρεσε ν' ἀντισταθῆ μόλις τὴν εἶδε καὶ μὲ μιὰ γεμάτη ἀγάπη κραυγὴ πηδᾶ ἀπὸ τὸ πλοῖο στὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὰ κύματα τὸν σκεπάζουν γιὰ πάντα.

Μαθαίνοντας τὴ θλιβερὴ εἴδησι ὁ Παλατῖνος Κόμητας δίνει διαταγὴ σ' ἕνα πλοῖο μὲ γενναίους ναῦτες νὰ συλλάβουν τὴ Λορελάϋ, ζωντανὴ ἢ νεκρή. Διψῶντας ἐκδίκησι αὐτοὶ ἀποβιβάζονται καὶ περικυκλώνουν τὸ βράχο καί, κρυμμένοι περιμένουν νὰ σουρουπώση. Καὶ τότε φαίνεται ἡ Λορελάϋ, ντυμένη μ' ἕνα φωτεινὸ φόρεμα, κι' ἀρχίζει νὰ περνᾶ στὰ ξανθὰ μαλλιά της ἕνα διάδημα ἀπὸ μαργαριτάρια. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅμως σταματᾶ: εἶχε δῆ τοὺς ὡπλισμένους ἄνδρες ποὺ προσπαθοῦσαν ν' ἀναρριχηθοῦν ὡς αὐτήν. «Τί ἤρθατε νὰ ζητήσετε ἐδῶ πάνω, φτωχοὶ θνητοί;» φώναξε περιφρονητικὰ ἐνῶ ἕνα ἀργυρόηχο γέλιο ἀντήχησε στὰ γύρω. «Ὁ Ρῆνος θὰ μὲ πάρη πρὶν ἀπὸ σᾶς!» Καὶ λέγοντας αὐτὸ ἔρριξε τὸ μαργαριταρένιο διάδημα στὸ ποτάμι. Καὶ νά, ὁ Ρῆνος ἀναταράχθηκε, τὰ νερά του ὑψώθηκαν σὲ δυὸ γιγαντιαῖα ἀφρισμένα κύματα, ὅμοια μὲ δυὸ πελώρια ἄσπρα ἄλογα, καὶ φτάνοντας στὴν κορυφὴ τοῦ βράχου, πῆραν μαζί τους τὴ Λορελάϋ.

Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα κανεὶς δὲν εἶδε πιὰ τὴ Λορελάϋ. Λένε ὅμως, ὅτι ὅταν ἡ νύχτα κατεβαίνη στοὺς ἀμπελόφυτους λόφους καὶ ἡ σελήνη ἀνεβαίνη ψηλὰ στὸν οὐρανό, ἀκούγεται ἀκόμα καὶ σήμερα μιὰ γυναικεία φωνὴ νὰ τραγουδᾶ ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ βράχου μιὰ μελαγχολικὴ μελωδία...

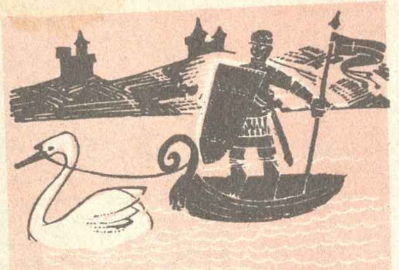

Ὁ ξανθὸς ἱππότης ποὺ
φτάνει μὲ τὸν ἄσπρο κύκνο
γιὰ νὰ σώση
τὴν ὄμορφη πυργοδέσποινα

Ἕνας ἀρχαῖος πύργος, στὰ περίχωρα τοῦ Κλέβε, ἔχει στὸν ὑψηλότερο πύργο του ἕναν ἀνεμοδείκτη σὲ σχῆμα κύκνου.

Κάποτε, ἡ πιὸ βαθειὰ θλῖψι βασίλευε στὸν πύργο τοῦ Κλέβε: ἡ πυργοδέσποινα Βεατρίκη εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ χάση τὸ λατρευτὸ σύντροφο τῆς ζωῆς της. Στὴ συμφορὰ αὐτὴ ἦρθε νὰ προστεθῆ καὶ μιὰ ἄλλη: ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ὑποτελεῖς τοῦ ἄνδρα της ἐπαναστάτησε καὶ προσπαθοῦσε νὰ κατακτήση τὴν ἐξουσία. Γιὰ νὰ πετύχη καλύτερα τοὺς σκοπούς του, εἶχε προτείνει στὴ Βεατρίκη νὰ τὸν παντρευτῆ.

Μάταια ἡ Βεατρίκη εἶχε παρακαλέσει τοὺς ἄλλους ὑποτελεῖ ἱππότες της νὰ τὴ βοηθήσουν. Κανένας δὲν τολμοῦσε ν' ἀντιμετωπίση τὸν ἐπαναστάτη. Ἔτσι, λοιπόν, ἦρθε ἡ ἡμέρα ποὺ ὁ ἀλαζονικὸς ἐπαναστάτης εἶχε ὁρίσει γιὰ νὰ διακηρύξη δημόσια τὰ δικαιώματά του στὴν ἐξουσία καὶ στὸ χέρι τῆς Βεατρίκης. Ὠχρὴ καὶ καταβεβλημένη, μὲ τὸ πρόσωπο σκεπασμένο μὲ μαῦρα κρέπια, ἡ πυργοδέσποινα κατεβαίνει στὴ μεγάλη πλατεῖα, στὶς ὄχθες τοῦ Ρήνου, ὅπου τὸ πλῆθος τῶν ἱπποτῶν τὴν περιμένει. Τρεῖς φορὲς ὁ ἐπαναστάτης, μὲ βροντερὴ φωνή, προκαλεῖ ὅποιον ἔχει ἀντίρρησι νὰ μονομαχήση μαζί του. Ποιός θὰ τολμήση νὰ ἀμφισβητήση τὰ δικαιώματά του; Ἡ Βεατρίκη, κάτωχρη κάτω ἀπὸ τὰ πέπλα της, δὲν τολμάει νὰ ζητήση χάρι ἀπὸ τὸ σκληρὸ φεουδάρχη κι' ἀπελπισμένη σφίγγει στὸ στῆθος της ἕνα πολύτιμο ροδάριο.

Ὁ θρῦλος λέει, ὅτι στὸ ροδάριο ἦταν προσδεδεμένο ἕνα ἀσημένιο κουδουνάκι, ἕνα κουδουνάκι ποὺ εἶχε τὸ χάρισμα ν' ἀκούγεται σὲ μεγάλη ἀπόστασι. Καὶ νά ποὺ ξαφνικὰ φαίνεται ἀπὸ μακρυὰ μιὰ μικρὴ βάρκα, ποὺ τὴν ὡδηγοῦσε ἕνας ὡραῖος λευκὸς κύκνος. Στὴ βάρκα ἦταν ἕνας ξανθὸς ἱππότης μὲ ἀσημένια πανοπλία. Ὅλων τὰ μάτια στράφηκαν πρὸς τὸ μέρος του. Ἡ βάρκα σταμάτησε μπροστὰ στὴν πλατεῖα κι' ὁ ξανθὸς ἱππότης βγῆκε ἔξω. Μὲ μιὰ ἁπλῆ χειρονομία ἔδιωξε τὸν κύκνο, ποὺ συνέχισε τὸ ταξίδι του στὸ Ρῆνο. Ὁ ἱππότης, ἀφοῦ ἔκλινε τὸ γόνατο μπροστὰ στὴν κατάπληκτη Βεατρίκη δέχθηκε τὴ πρόκλησι σὲ μονομαχία. Ὁ ἀγώνας ὑπῆρξε μακρύς, ἀλλὰ ὁ ξανθὸς ἱππότης νίκησε καὶ ζήτησε τὸ χέρι της. Γεμάτη συγκίνησι, εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγάπη ἡ ὡραία πυργοδέσποινα δέχθηκε.

Τίποτε δὲν τάραξε τὴν εὐτυχία τῶν δύο συζύγων. Ὕστερα ὅμως μιὰ σκιὰ σ' αὐτήν. Τὴν ἡμέρα τῶν γάμων ὁ ξανθὸς ἱππότης τὴν εἶχε ἐξορκίση νὰ μὴ ζητήση νὰ μάθη ποτέ τ' ὄνομά του. Ἡ Βεατρίκη κράτησε ἐπὶ δύο χρόνια τὸν ὅρκο της. Ὅταν ὅμως ἀπέκτησε τρία ὡραῖα παιδιὰ ἡ ἀγωνία τὴν κυρίευσε: πῶς θὰ ἐξηγοῦσε στὰ παιδιά της τὸ μυστήριο τῆς καταγωγῆς τοῦ πατέρα τους; Ἔτσι, μιὰ μέρα ἡ περιέργεια ὑπερίσχυσε κι' ἀπὸ τὰ χείλη της ξέφυγε ἡ μοιραία ἐρώτησι. Ὁ ἱππότης τότε ἔβγαλε κραυγὴ ἀπελπισίας: «Ἄτυχος ἐγὼ καὶ δυστυχισμένη ἐσύ, γυναίκα ἐπίορκη ! Τώρα πρέπει ν' ἀποχαιρετισθοῦμε γιὰ πάντα!»

Χωρὶς ν' ἀκούση τοὺς θρήνους τῆς Βεατρίκης, ὁ μυστηριώδης ἱππότης κατέβηκε στὴν ὄχθη τοῦ Ρήνου καὶ σφύριξε μὲ ἕνα ἀσημένιο κέρας: ὁ λευκὸς κύκνος μὲ τὴ βαρκούλα ξαναφάνηκε καὶ πῆρε τὸν ἱππότη. Κανεὶς δὲν τὸν ξανάδε πιά...

Ἡ ὡραία πυργοδέσποινα
ἀκολουθοῦσε
τὴ γαμήλια πομπὴ
σὰ νὰ πήγαινε στὴν ἀγχόνη

Ζοῦσε κάποτε στὸν πύργο τοῦ Ράϊνσταϊν ἕνας σκληρὸς καὶ ἀτρόμητος πολεμιστής, πο τὸν ἔλεγαν Ντῆτχελμ. Γυρίζοντας κάποτε ἀπ μιὰ ἐκστρατεία του ἔφερε στὸν πύργο μιὰ ὡραιότατη νέα — Γέττα τὴν ἔλεγαν. Ἡ ὀμορφ καὶ ἡ χάρι τῆς Γέττας συγκίνησαν τὴν ψυ τοῦ ἄγριου πολεμιστῆ, ποὺ γιὰ νὰ πετύχη τ ἀγάπη της σταμάτησε τὴ ληστρικὴ ζωή τ κι' ἔγινε ἕνας εὐγενικὸς ἱππότης. Ἀπὸ τὸ γ μο του γεννήθηκε ἕνα ὡραιότατο κοριτσάκι, Γκέρντα. Ἡ Γέττα ὅμως πέθανε στὴ γέν

Ἡ Γκέρντα, ποὺ ἔμοιαζε μὲ τὴ μητέρα τ γινόταν κάθε μέρα καὶ πιὸ ὄμορφη καὶ γρήγ ρα ἄρχισαν νὰ συγκεντρώνωνται στὸ Ράϊνστα γιὰ νὰ τὴ ζητήσουν σὲ γάμο, οἱ περιφημότε ἱππότες τῆς Ρηνανίας. Ὁ Ντῆτχελμ δειχνό πολὺ αὐστηρὸς στὴν ἐκλογὴ τοῦ συζύγου κ πολλοὶ ὑποψήφιοι γύριζαν στοὺς πύργους το ταπεινωμένοι κι' ἀπογοητευμένοι.

Ἕνας ὅμως ἀπ' αὐτούς, ὁ νεαρὸς Χέλμπρε κατώρθωσε νὰ συγκινήση τὴν καρδιὰ τῆς ὡ ραίας Γκέρντας κι' ἐνῶ μιὰ μέρα δεχόταν σ τὰ χέρια τῆς νέας τὸ βραβεῖο γιατὶ εἶχε νι σει σὲ ἀγῶνα ποὺ εἶχε προκηρύξει ὁ Ντῆτχε τῆς ὡρκίστηκε αἰώνια ἀγάπη. Σύμφωνα μὲ τ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς, ὁ Χέλμπρεχτ ἀνάθεσε σ θεῖο του Γκουντσελὶν νὰ ζητήση ἐπισήμως τ χέρι τῆς Γκέρντας. Ἀλλὰ ὁ θεῖος, ἄνθρω κακὸς καὶ διεστραμμένος, ἀντὶ νὰ ζητήση τ νύφη γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ἀνεψιοῦ του, τὴ ζ τησε γιὰ λογαριασμό του, κι' ἐπειδὴ ἐπρόκε γιὰ ἕναν ἱππότη ἀρχαίας εὐγενικῆς καταγ καὶ βαθύπλουτο, ὁ Ντῆτχελμ εἶπε τὸ ναί.

Ἀνώφελα ἡ ἄτυχη Γκέρντα προσπάθησ ἐξηγήση στὸν πατέρα της τὴν ἀλήθεια: ὁ Ντ χελμ δὲν ἤθελε ν' ἀκούση κουβέντα. Οἱ μ περνοῦσαν κι' ἡ μέρα τῶν γάμων πλησία

Ἕνα ὡραῖο καλοκαιρινὸ πρωΐ, ἡ γαμ πομπὴ ἄφησε τὸν πύργο τοῦ Ράϊνσταϊν νὰ πάη στὸ παρεκκλῆσι τοῦ Κλέμενς σ' γειτονικὸ λόφο. Οἱ ἦχοι ἀπὸ τὶς φανφάρ τηχοῦσαν ὡς τὴν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ Ρήνο Γκέρντα, μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο στὸ στ καβάλα σ' ἕνα περίφανο ἄσπρο ἄλογο, φτόταν διαρκῶς τὸν Χέλμπρεχτ.

Ξαφνικὰ ἕνας ἀγριόχοιρος προβάλλει ἀπ δάσος, τὸ ἄλογο τῆς Γκέρντας ἀφηνιάζει τρέχει ἔξαλλο. Ὁ γέρο-Γκουντσελὶν κεν ἄλογό του νὰ τὴ σώση, ἀλλὰ τὸ μονοπάτ ναι στενὸ κι' ἀνώμαλο: σὲ μιὰ στροφὴ λογό του γλυστρᾶ καὶ γκρεμίζεται στὸ β θρο, παρασύροντας καὶ τὸν Γκουντσελίν.

Τὸ ἄσπρο ἄλογο τῆς Γκέρντας δὲν πῆγε κρυά. Στὴν ἄκρη ἑνὸς μονοπατιοῦ ἕνας ν ἱππότης συγκράτησε τὸ ἀφηνιασμένο ζῶ ἅρπαξε στὴν ἀγκαλιά του τὴ λιπόθυμη στή. Ἦταν ὁ Χέλμπρεχτ, ποὺ εἶχε θελή παρακολουθήση κρυφὰ τὸ πέρασμα τῆς γ λιας πομπῆς καὶ εἶχε τὴν ἀπίστευτη ε νὰ σώση τὴ λατρευτή του.

Λίγες ἑβδομάδες ἀργότερα μιὰ ἄλλη γ λια πομπὴ περνοῦσε τὸ δάσος γυρίζοντ πὸ τὸ παρεκκλῆσι τοῦ Κλέμενς: τῆς Γκ μὲ τὸν Χέλμπρεντ. Ἔζησαν κι' οἱ δυὸ εὐτυ νοι κι' ὅταν πέθαναν τοὺς ἔθαψαν καὶ τοὺ τὸν ἕναν δίπλα στὸν ἄλλον, στὸ παρεκ τοῦ Κλέμενς ἀπέναντι στὸν πύργο. ■■

Οἱ ζωγράφοι καί...

Χ. ΡΙΤΤΕΡ

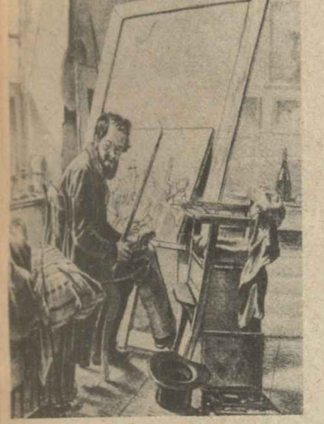

«Ὁ ζωγράφος Χαζενκλέβερ»

ΜΠΡΥΓΚΕΛ

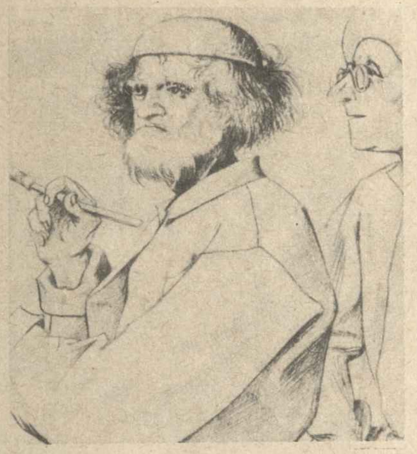

«Ὁ ζωγράφος καὶ ὁ «εἰδικός»

ΜΠΟΥΡΓΚΜΑ·Ι·Ρ

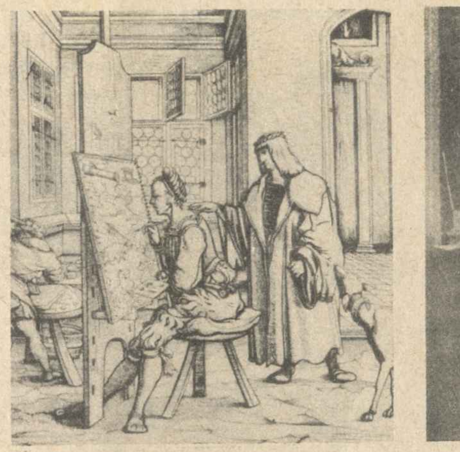

«Ἡ ἐπίσκεψι τοῦ Μαξιμιλιανοῦ»

ΤΙΣΜΠΑ·Ι·Ν

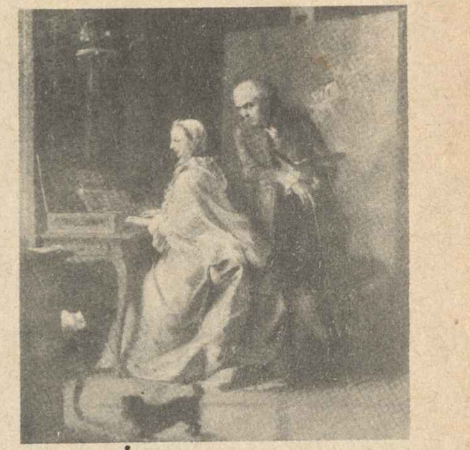

«Τὸ μενουέτο»

...οἱ αὐτοπροσωπογραφίες τους

ΕΝΑ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς Ἀναγεννήσεως εἶναι καὶ ἡ χειραφέτησις τῶν ζωγράφων ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα ποὺ ἀποτελοῦσαν μέχρι τότε σχεδὸν τὴν ἀποκλειστικὴ πηγὴ ἐμπνεύσεώς τους. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 15ου, καὶ ὕστερα τὸν 16ο αἰώνα, ἀρχίζουν νὰ ζωγραφίζουν πρίγκηπες, δοῦκες, ἐπισκόπους καὶ ἄλλα ἐπιφανῆ πρόσωπα. Δὲν λείπουν βέβαια καὶ τὰ πορτραῖτα ὡραίων γυναικῶν ποὺ γίνονται ἄλλα κατὰ παραγγελίαν τῶν ἰδίων καὶ ἄλλα ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ἐπιθυμία τοῦ ζωγράφου νὰ ἀποθανατίση κάτι τὸ ὡραῖο. Ἀπὸ τὴν ἴδια ἐποχὴ ἐμφανίζονται καὶ οἱ πρῶτες αὐτοπροσωπογραφίες ποὺ ἔγιναν προσφιλέστατες σὲ ὅλους τοὺς καλλιτέχνες.

Χάρις στὶς αὐτοπροσωπογραφίες μᾶς διεσώθησαν ὄχι μόνο οἱ μορφὲς μεγάλων ζωγράφων ἀλλὰ καὶ πολύτιμες πληροφορίες γιὰ τὴν ἰδιωτική τους ζωὴ καθὼς καὶ γιὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς τους. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις, πράγματι, δὲν περιορίζεται ὁ καλλιτέχνης σὲ μιὰ ἁπλῆ ἀπόδοσι τοῦ προσώπου του ἀλλὰ παρουσιάζει τὸν ἑαυτό του μέσα στὸ οἰκογενειακὸ του περιβάλλον ἢ σὲ ἄλλες συνθέσεις ποὺ ἀποδίδουν τὶς σκέψεις του, τὶς ἐπιθυμίες του καὶ ἄλλα ἀνάλογα.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ χαρακτηριστικὲς εἰκόνες τοῦ εἴδους αὐτοῦ, εἶναι ὁ πίναξ τοῦ Φλαμανδοῦ Μπρύγκελ ποὺ φέρνει τὸν τίτλο: «Ὁ ζωγράφος καὶ ὁ εἰδικός». Ὁ Μπρύγκελ ἀποδίδει στὸν πίνακά του αὐτὸν μὲ ἁδρὲς γραμμὲς ὅλη του τὴν περιφρόνησι γιὰ τὸν «εἰδικὸ» ποὺ τὸν παραστάνει σὰν ἠλίθιο. Ὁ ἴδιος ὁ ζωγράφος αὐτοπαραστάνεται στὸν πίνακα αὐτὸν συνωφρυωμένος καὶ ἐκνευρισμένος. Συγκρατάει ὅμως τὸ θυμό του γιατὶ ὁ «εἰδικὸς» ἔχει βάλει τὸ δεξί του χέρι καὶ ἀνοίγει τὴν τσάντα μὲ τὰ λεπτὰ ποὺ κρέμεται ἀπὸ τὴ ζώνη του. Εἶναι ὁλοφάνερο πῶς ὁ Μπρύγκελ, ποὺ ἔζησε τὸν 16ο αἰώνα, θέλησε νὰ ἀποδώση μὲ τὴ σκηνὴ αὐτὴ τὸ παράπονο τῶν καλλιτεχνῶν ὅλων τῶν ἐποχῶν ποὺ εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ κάνουν τὴν τέχνη τους βιοποριστικὸ ἐπάγγελμα καὶ νὰ παραδίνουν τὰ ἔργα τους στὸν πρῶτο ἠλίθιο ποὺ διαθέτει τὰ ὑλικὰ μέσα γιὰ νὰ τὰ ἀποκτήση.

Κάτι ἀνάλογο ἀποδίδει ὁ Γερμανὸς ζωγράφος καὶ χαράκτης Μπουργκμάϊρ (ἔζησε τὸ 1473—1531) σὲ μιὰ ξυλογραφία του ποὺ παριστάνει τὴν ἐπίσκεψι τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ στὸ ἀτελιὲ τοῦ καλλιτέχνη. Ὁ Μπουργκμάϊρ αὐτοπαριστάνεται ἀφωσιωμένος στὸν πίνακα ἐπάνω στὸν ὁποῖο ἔχει ζωγραφίσει διάφορα σχέδια καὶ μὴ δίνοντας καμμιὰ σημασία στὸν αὐτοκράτορα ποὺ στέκεται πίσω του καὶ τοῦ κάνει κάποια ὑπόδειξι. Τὴν ἴδια ἀδιαφορία καὶ περιφρόνησι δείχνει ἀκόμη καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ Μπουργκμάϊρ ποὺ «τρίβει» ἐπάνω σὲ ἕνα τραπέζι μπογιὲς καὶ οὔτε γυρίζει κὰν νὰ κυττάξη τὸν ὑψηλὸ ἐπισκέπτη. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἀξίζει νὰ σημειωθῆ πῶς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀργότερα, ἑτοίμαζαν οἱ ζωγράφοι τὶς μπογιές τους μόνοι τους καὶ τὶς περισσότερες φορὲς μὲ συνταγὲς ποὺ τὶς κρατοῦσαν μυστικὲς καὶ δὲν τὶς ἐμπιστεύονταν παρὰ μόνο στοὺς πιὸ διαλεκτοὺς ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς καὶ μαθητές τους.

Ἐντελῶς διαφορετικὴ εἶναι ἡ σκηνὴ ποὺ ἀποδίδει ὁ Γάλλος Λὲ Ναὶν (1588—1648) στὸν πίνακά του: «Ἕνας ζωγράφος καὶ τὸ μοντέλο του». Τὸ μοντέλο ἐμφανίζεται στὸν πίνακα αὐτὸν δυὸ φορές: τὴ μιὰ σὰ μοντέλο, στὴ στάσι τῆς πόζας, καὶ τὴν ἄλλη ζωγραφισμένο ἐπάνω στὸν πίνακα. Τὸ ἔργο πλησιάζει πιὰ πρὸς τὸ τέλος του καὶ ὑποτίθεται πῶς τὸ μοντέλο θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι πιὰ κουρασμένο. Ἀλλὰ ὁ Λὲ Ναὶν παρουσιάζει τὴ νέα γελαστὴ καὶ εὐδιάθετη ὅπως παρουσιάζει ἐπίσης τὸν ἑαυτό του ἀπόλυτα ἱκανοποιημένο ἀπὸ τὴν προσπάθειά του. Ἴσως μάλιστα ἐκφράζουν οἱ φυσιογνωμίες τῶν δυὸ νέων ἀνθρώπων κάτι περισσότερο ἀπὸ μιὰ ἁπλῆ ἱκανοποίησι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἀναφερθῆ καὶ ἕνας ἄλλος πίνακας ἂν καὶ δὲν πρόκειται γιὰ αὐτοπροσωπογραφία. Εἶναι ἔργο τοῦ Χὰνς Ρίττερ ποὺ σατιρίζει τὸ συνάδελφό του Χαζενκλέβερ ὁ ὁποῖος δὲν ἦταν μόνο περίφημος ζωγράφος ἀλλὰ καὶ δυνατὸ ποτήρι. Ὁ Χαζενκλέβερ κάθεται μπροστὰ σὲ ἕνα ἀρχινισμένο ἔργο ποὺ παρουσιάζει κάποιο συμπόσιο. Ἀλλ' ἡ προσοχή του εἶναι στραμμένη πρὸς τὴν κούνια ποὺ βρίσκεται πίσω του καὶ ποὺ περιέχει τὸ μωρό του κουκουλωμένο μὲ κουβέρτες καὶ μὲ μαξιλάρια. Λίγο πιὸ πέρα εἶναι τὸ καρεκλάκι τοῦ μωροῦ καὶ μπροστά του τὸ ἡμίψηλο τοῦ καλλιτέχνη πού, ὅπως εἶναι ἀναποδογυρισμένο, θὰ μποροῦσε νὰ ἐκληφθῆ καὶ σὰν σκεῦος χρήσιμο ἐπίσης γιὰ τὸ μωρό. Τὸ πρόσωπο τοῦ Χαζενκλέβερ ἐκφράζει ταυτόχρονα τὴν πατρικὴ ἀγάπη καὶ ὑπερηφάνεια ἀλλὰ καὶ τὴ δυσαρέσκεια ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐργασθῆ ἀπερίσπαστος.

Ἰδιαίτερα ἀξιομνημόνευτη εἶναι καὶ ἡ αὐτοπροσωπογραφία τοῦ Χὰνς Τόμας μαζὶ μὲ τὸ Χάρο ποὺ τοῦ ψιθυρίζει κάτι στὸ αὐτί. Τὸ πρόσωπο τοῦ Τόμας ἐκφράζει τὴν κατάπληξί του γιὰ τὸ ψιθύρισμα αὐτὸ ποὺ τὸ παρακολουθεῖ μὲ ὅλη του τὴν προσοχή.

Σὲ πολλοὺς καλλιτέχνες εἶναι προσφιλῆ τὰ θέματα ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴ ἢ τὴν ἰδιαίτερη συζυγικὴ ζωή τους. Περίφημος εἶναι μεταξὺ αὐτῶν ὁ πίνακας τοῦ Τισμπάϊν ποὺ τὸν δείχνει μὲ τὰ καλλιτεχνικά του σύνεργα στὸ χέρι ἀφωσιωμένο ὅμως στὴν ὡραία γυναίκα του ποὺ παίζει ἕνα μενουέτο. Περισσότερο τολμηρὸς ἦταν στὴν ἀπόδοσι σκηνῶν ἀπὸ τὸ συζυγικό του βίο ὁ Ρέμπραντ ἔχοντας γιὰ θέμα τὴν πρώτη του σύζυγο Σάσκια.

■■■

ΛΕ ΝΑΙΝ

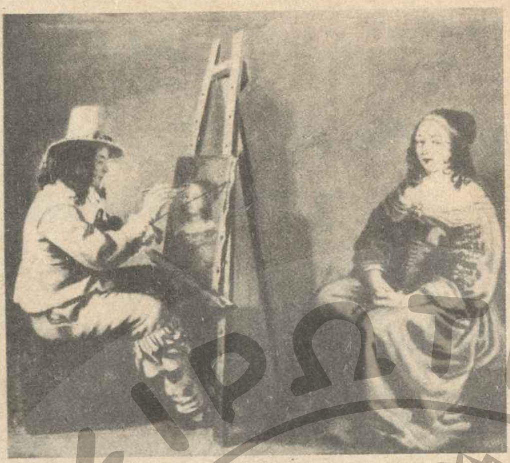

Ὁ ζωγράφος καὶ τὸ μοντέλο του

ΧΑΝΣ ΤΟΜΑΣ

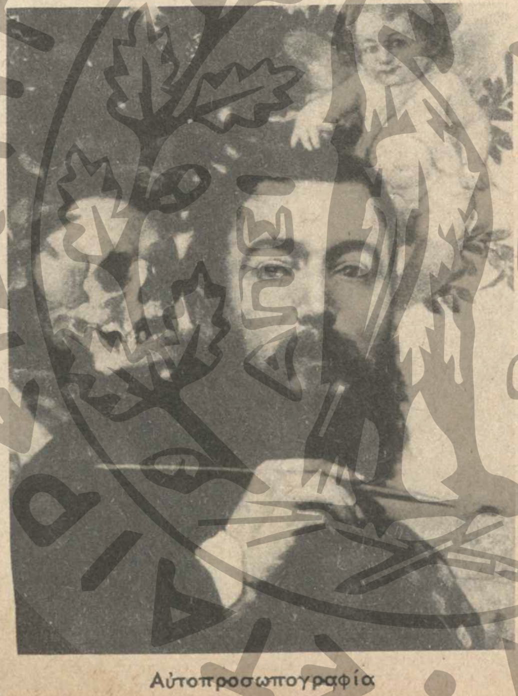

Αὐτοπροσωπογραφία

ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ ΑΠΟ ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΤΑΒΕΡΝΕΣ

Στὴν ὁδὸ Σταδίου εἶναι ἡ γνωστὴ ταβέρνα τὰ «Καλάμια». Ἐκεῖ βρίσκει κανεὶς λίγη δρασιὰ τὸ καλοκαίρι καὶ ζεστασιὰ τὸ χειμώνα, ἴσως γιατὶ τὰ καλάμια καὶ οἱ ψάθες ἀπομονώνουν τὴ ζέστη καὶ τὸ κρύο. Εἶναι μιὰ συμπαθητικὴ ὄασις μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας καὶ ἐκεῖ βρίσκουν πολλοὶ Ἀθηναῖοι καὶ κυρίως ξένοι περιποιημένο φαγητὸ καὶ τὸ μεσημέρι, γιατὶ ἡ ταβέρνα αὐτὴ λειτουργεῖ καὶ σὰν ἑστιατόριο. Ἀρχιμάγειρος στὰ «Καλάμια» εἶναι ὁ τεχνίτης τῆς κουζίνας κ. Κωνσταντῖνος Μαράκης. Καὶ τὰ «Καλάμια» ὅπως κάθε ἑστιατόριο καὶ ταβέρνα, ἔχει τὶς σπεσιαλιτέ του. Ἰδιαίτερα πιάτα εἶναι τὰ «Ντολμαδάκια αὐγολέμονο», τὰ «Βίνερ σνίτσελ», τὸ «Στιφάδο ἀ λὰ Τσερέπα» τὸ «Ἐξοχικὸ ἀ λὰ Καλάμια» κ.λ.π. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς σπεσιαλιτὲ ὑπάρχει πάντοτε πλουσιωτάτη ποικιλία φαγητῶν τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης κουζίνας. Οἱ σπεσιαλιτὲ τῶν «Καλαμιῶν» ὅπως μοῦ τὶς εἶπε ὁ κ. Κωνστ. Μαρκάκης:

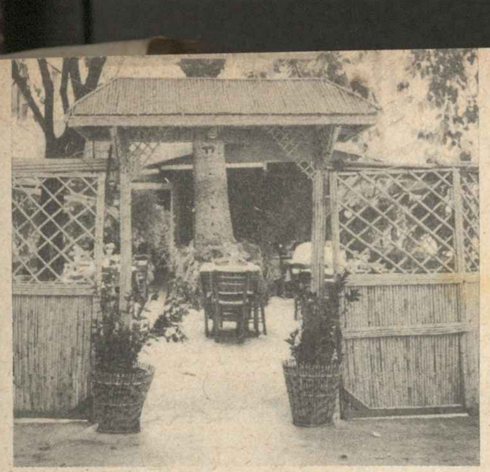
Η ΓΡΑΦΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ «ΚΑΛΑΜΙΑ»

Ο ΑΡΧΙΜΑΓΕΙΡΟΣ κ. Κ. ΜΑΡΑΚΗ

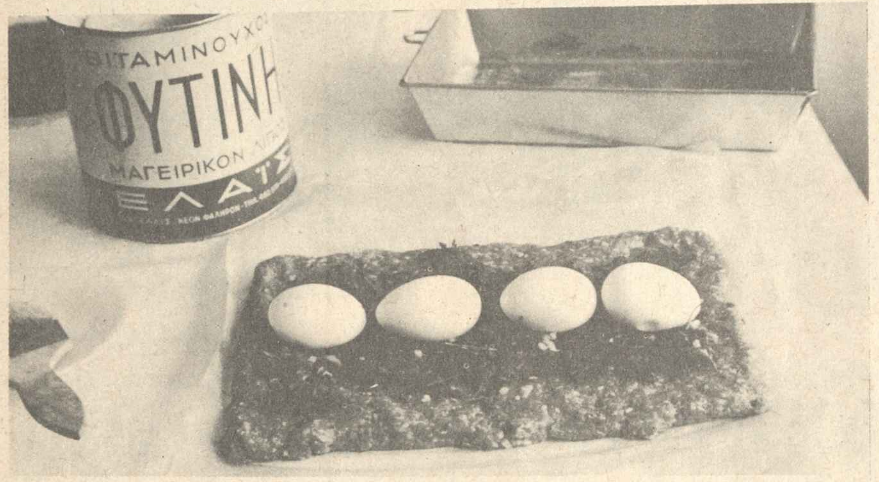

ΒΑΖΕΤΕ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΚΙΜΑ ΜΑΪΝΤΑΝΟ ΚΑΙ ΤΑ ΑΥΓΑ ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ

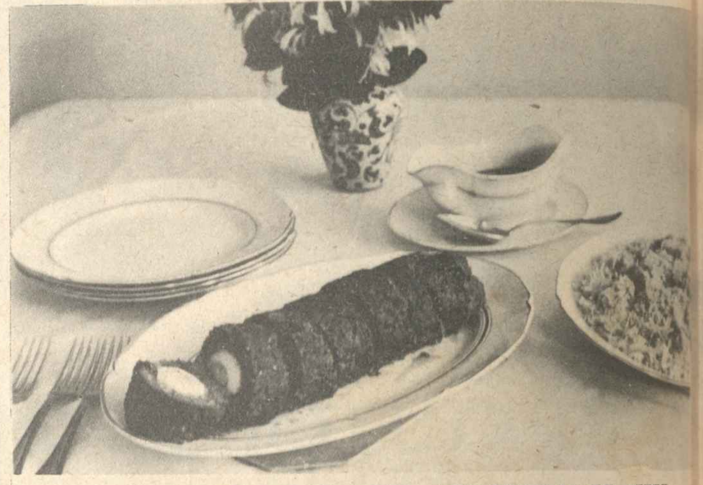
ΣΕΡΒΙΡΕΤΕ ΤΟ ΡΟΛΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΣΕ ΦΕΤΕΣ

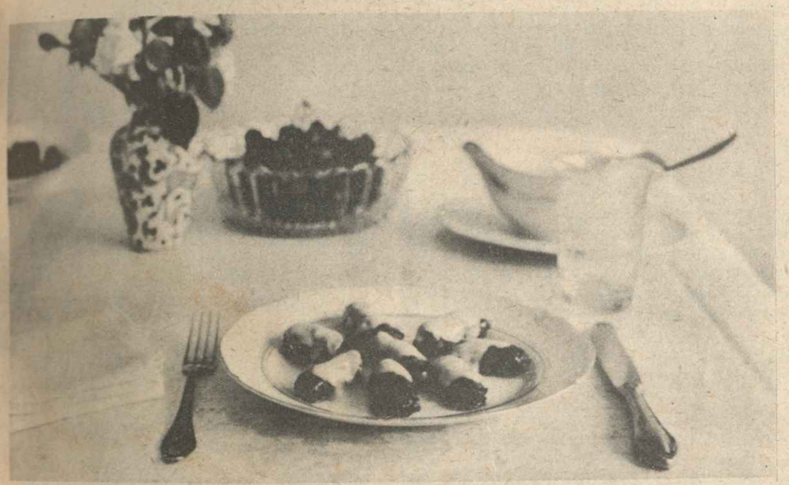
ΣΕΡΒΙΡΕΤΕ ΤΑ ΝΤΟΛΜΑΔΑΚΙΑ ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ

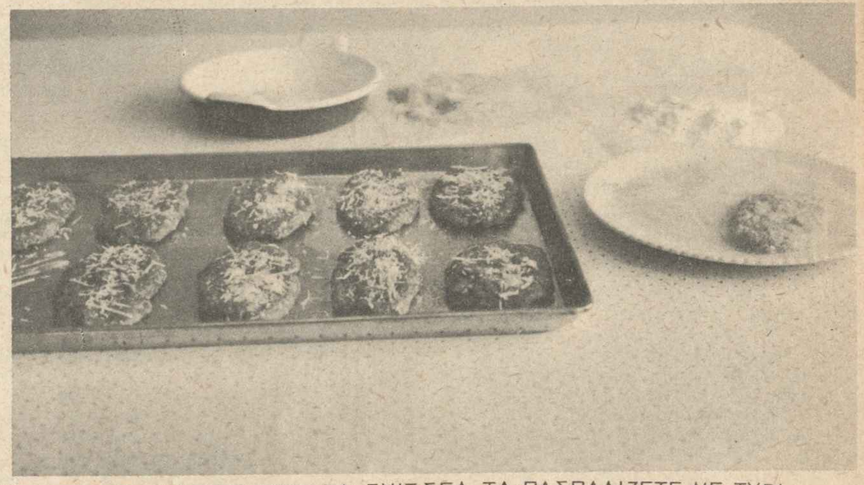
ΠΡΙΝ ΑΛΕΥΡΩΣΕΤΕ ΤΑ ΣΝΙΤΣΕΛ ΤΑ ΠΑΣΠΑΛΙΖΕΤΕ ΜΕ ΤΥΡΙ

Ἕνα γαστρονομικὸ ρεπορτὰζ τῆς κ. Χρύσας Παραδείση μὲ τὶς σ γὲς τοῦ ἀρχιμαγείρου τῆς ταβέρνας «Καλάμια» κ. Κ. Μαράκη

ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΕΝΟΥ

Ντολμαδάκια αὐγολέμονο
Πατάτες τηγανητὲς
Σαλάτα
«Μενελὶκ»

✪

Ρύζι πιλάφι ἄσπρο
Ἀρνὶ μὲ γιαούρτι
Σαλάτα ἐποχῆς

Σούπα τομάτα μὲ φιδὲ
Βιεννέζικα σνίτσελ
Ἀρακὰς ἢ φασολάκια σωτὲ
Πατάτες πουρὲ

✪

Σπαγγέτο ἢ κριθαράκι
Ρολὸ ἀπὸ κιμὰ
Σαλάτα

ΡΟΛΟ ΑΠΟ ΚΙΜΑ (Μερίδες 6 ὣς 8)

½ ὀκὰ κιμὰς ἀπὸ μοσχάρι. ■ 1 φρυγανιά, γάλα. ■ 1 αὐγὸ ἐλαφρὰ χτυπημένο. ■ 1 κρεμμυδάκι τριμμένο. ■ Ἀλάτι καὶ πιπέρι. ■ Μαϊντανὸς ψιλοκομμένος. ■ 4 αὐγὰ βρασμένα. ■ 150 δράμια τομάτες. ■ ½ φλυτζ. τσ. βούτυρο ἢ φυτίνη.

Περνᾶτε τὸν κιμὰ 2 φορὲς ἀπὸ μηχανή. Μουσκεύετε τὴ φρυγανιὰ μὲ λίγο γάλα καὶ τὴ στίβετε. Ἀναμιγνύετε τὸν κιμά, τὴ φρυγανιά, τὸ αὐγό, τὸ κρεμμύδι, ἁλάτι καὶ πιπέρι. Ζυμώνετε καλὰ τὸ μῖγμα τοῦ κιμᾶ καὶ τὸ πατᾶτε μὲ τὶς παλάμες σας ἐπάνω σὲ λαδόχαρτο βουτυρωμένο σὲ σχῆμα ὀρθογώνιο. Τὸ πάχος του πρέπει νὰ εἶναι ἕνα περίπου δάχτυλο. Βάζετε στὸ κέντρο ἀρκετὸ μαϊντανὸ ψιλοκομμένο καὶ τ' αὐγὰ στὴ σειρὰ κατὰ μῆκος. Σηκώνετε τὸ χαρτὶ ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ τυλίγετε τὸν κιμὰ σὲ ρολὸ εἰς τρόπον ὥστε τὰ αὐγὰ νὰ μείνουν στὸ κέντρο. Κατόπιν τυλίγετε τὸ ρολὸ μέσα στὸ λαδόχαρτο καὶ τὸ βάζετε σὲ ταψὶ βουτυρωμένο. Ἀλείφετε τὴν ἐπιφάνεια τοῦ χαρτιοῦ μὲ λίγο βούτυρο ἢ μὲ φυτίνη καὶ βάζετε τὸ ρολὸ σὲ δυνατὸ φοῦρνο (450ο Φαρενάϊτ). Σὲ 15 λεπτὰ τὸ βγάζετε καὶ ἀφαιρεῖτε μὲ προσοχὴ τὸ χαρτί. Τὸ περιχύνετε μὲ λίγο βούτυρο καὶ τὸ βάζετε πάλι στὸ φοῦρνο. Ὅταν κοκκινίση ρίχνετε τὴ μισὴ σάλτσα τομάτας καὶ ἐλαττώνετε τὴ θερμοκρασία τοῦ φούρνου. Ἀφίνετε τὸ ρολὸ νὰ σιγοψηθῆ ἐπὶ 45 περίπου λεπτά. Τὸ ἀφίνετε νὰ μείνη ἐπὶ 10 λεπτὰ καὶ κατόπιν τὸ βγάζετε ἀπὸ τὴ σάλτσα. Τὴν περνᾶτε ἀπὸ σίτα, τὴν προσθέτετε στὴν ὑπόλοιπη σάλτσα καὶ τὴν ξαναβράζετε μερικὰ λεπτά. Κόβετε τὸ ρολὸ σὲ φέτες καὶ τὸ σερβίρετε μὲ σπαγγέτο ἢ μὲ πάστα κριθαράκι. Σερβίρετε χωριστὰ σὲ σαλτσιέρα τὴ σάλτσα.

Ἡ σάλτσα τομάτας: Βράζετε τὶς τομάτες κομμένες σὲ τέταρτα, ἕνα κρεμμυδάκι καί, ἂν θέλετε, ἕνα κλωνάρι σέλινο (χωρὶς τ φύλλα). Τὰ περνᾶτε ἀπὸ σίτα. Προσθέτετε στὴ σάλτσα λίγο ἁλάτι, π πέρι, ζάχαρη καὶ λίγο βούτυρο. Τὴ βράζετε μερικὰ λεπτά.

ΝΤΟΛΜΑΔΑΚΙΑ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ (Μερίδες 5)

100 δράμια κιμὰ ἀπὸ μοσχάρι. ■ 100 δράμια κ ἀπὸ χοιρινό. ■ ½ φλυτζ. τσ. ρύζι. ■ Δυόσμο καὶ ἄν ■ Ἀλάτι καὶ πιπέρι. ■ 50 δράμια ἀμπελόφυλλα. ■ 2 λ μόνια. Νερὸ ζεστό.

Γιὰ τὸ αὐγολέμονο

½ φλυτζάνι τσαγ. βούτυρο ἢ φυτίνη. ■ 2 κουταλιὲς σ πας γεμᾶτες ἀλεύρι. ■ 3 φλυτζ. τσ. ζωμὸς κρέατος. ■ κροκάδια αὐγῶν. ■ 1 λεμόνι.

Ἀναμιγνύετε τὸν μοσχαρίσιο καὶ χοιρινὸ κιμά, τὸ ρύζι, λίγο δυόσ καὶ ἄνιθο ψιλοκομμένο, ἁλάτι καὶ πιπέρι. Δουλεύετε καλὰ τὸ μῖγμα νὰ ἑνωθοῦν τὰ ὑλικά.

Ζεματᾶτε τὰ ἀμπελόφυλλα καὶ τὰ ξεπλένετε σὲ πολλὰ νερά. Τὰ στρα γίζετε. Βάζετε ἐπάνω σὲ κάθε ἀμπελόφυλλο ἕνα κουταλάκι τσαγιοῦ μᾶτο ἀπὸ τὸ μῖγμα καὶ τὸ διπλώνετε μέσα, χωρὶς νὰ τὸ σφίξετε π Τυλίγετε ὅλα τὰ ντολμαδάκια, τὰ βάζετε σὲ σειρὲς μέσα σὲ κατσα καὶ ρίχνετε τὸ χυμὸ δύο λεμονιῶν. Τὰ σκεπάζετε μὲ ἕνα πιάτο ἀνα γυρισμένο. Ρίχνετε ἀρκετὸ νερὸ ζεστό, ὥστε νὰ σκεπασθοῦν τελείως ντολμαδάκια, σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνετε νὰ σιγοψηθοῦν πὶ 2 περίπου ὧρες. «Πρέπει νὰ ἀπορροφήσουν ὅλο τὸ νερὸ καὶ νὰ νουν στεγνά».

Ἑτοιμάζετε τὴ σάλτσα:

Βάζετε σὲ μικρὴ κατσαρόλα τὸ βούτυρο καί, ὅταν λυώση, ρίχνετε ἀλεύρι. Τὸ ἀνακατεύετε συνεχῶς μὲ σύρμα ἕως ὅτου ἀρχίση νὰ πα χρῶμα. Τὸ ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ρίχνετε λίγο - λίγο, τὸ ζ κρέατος. Βάζετε πάλι τὴ σάλτσα στὴ φωτιὰ καὶ τὴν ἀνακατεύετε συ χῶς ἕως ὅτου πάρη βράσι. Ἀφίνετε νὰ σιγοβράση ἐπὶ 15 περίπου λε

Χτυπᾶτε τὰ κροκάδια τῶν αὐγῶν μὲ λίγο νερὸ καὶ μὲ τὸ χυμὸ τοῦ μονιοῦ. Περνᾶτε τὴ σάλτσα ἀπὸ σινουὰ καὶ τὴ ρίχνετε στὰ κροκ Ἀνακατεύετε τὴ σάλτσα σὲ σιγανὴ φωτιὰ ἐπὶ 2 ἕως 3 λεπτά, χωρὶς τὴν ἀφήσετε νὰ πάρη βράσι. Σερβίρετε τὰ ντολμαδάκια στὰ πιάτα ρίχνετε ἐπάνω ἀπὸ λίγη σάλτσα. Τὴν ὑπόλοιπη τὴν ἔχετε σὲ σαλτσ

ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΟ ΣΝΙΤΣΕΛ (Μερίδες 5)

150 δράμια καθαρὸς κιμὰς ἀπὸ μικρὸ μοσχά Ἀλάτι, πιπέρι, μοσχοκάρυδο. ■ 1 κουταλιὰ γεμάτη μεζάνα τριμμένη ἢ κασέρι. ■ 2 κροκάδια αὐγῶν. ■ λεύρι, 2 αὐγά, γαλέτα. ■ Βούτυρο ἢ φυτίνη. ■ φ βούτυρο.

Περνᾶτε τὸν κιμὰ 3 φορὲς ἀπὸ τὴ μηχανή. Προσθέτετε λίγο ἁλάτι, πέρι μοσχοκάρυδο, τὴν περμαζάνα καὶ τὰ κροκάδια τῶν αὐγῶν. Δου τε καλὰ τὸ μῖγμα γιὰ νὰ ἑνωθοῦν τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ πλάθετε σὲ δέκα πτὰ ὠοειδῆ μπιφτέκια. Τὰ ἀλευρώνετε.

Χτυπᾶτε ἐλαφρὰ 2 ἀσπράδια καὶ 2 αὐγὰ ὁλόκληρα. Βυθίζετε ἕνα - ἕνα τὰ μπιφτέκια στὸ αὐγὸ καὶ τὰ τυλίγετε στὴ γαλέτα.

Ζεσταίνετε σὲ τηγάνι ἀρκετὸ βούτυρο ἢ φυτίνη καί, ὅταν κάψη, ξαναβυθίζετε τὰ μπιφτέκια στὸ αὐγὸ καὶ τὰ βάζετε στὸ τηγάνι. Τὰ ἀφίνετε νὰ ψηθοῦν σὲ μέτρια φωτιὰ ἕως ὅτου ξανθήνουν καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές. Τὰ σερβίρετε γαρνιρισμένα μὲ πουρὲ καὶ μὲ φασολάκια ἢ μὲ ἀρακά. Ἐπάνω σὲ κάθε «σνίτσελ» βάζετε ἕνα κομματάκι φρέσκο βούτυρο.

ΑΡΝΑΚΙ ΕΞΟΧΙΚΟ «Α ΛΑ ΚΑΛΑΜΙΑ»

1 ὀκὰ ἀρνάκι γάλακτος. ■ ½ φλυτζάνι τσαγ. βούτυρο ἢ φυτίνη. ■ Ἀλάτι καὶ πιπέρι. ■ 300 δράμια κρεμμυδάκια φρέσκα. ■ 5 δόντια σκόρδο. ■ 50 δράμια κεφαλοτύρι. ■ 2 κεσεδάκια γιαούρτι (150 δράμια). ■ Λίγο ἄνιθο, 3 αὐγά. ■ 5 φύλλα τοῦ μπακλαβᾶ. ■ ¾ φλυτζ. τσ. βούτυρο.

Κόβετε τὸ κρέας σὲ 5 μερίδες καὶ τὸ κοκκινίζετε μὲ ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ βούτυρο ἢ μὲ φυτίνη. Τὸ πασπαλίζετε μὲ λίγο ἁλάτι καὶ πιπέρι καὶ τὸ βγάζετε ἀπὸ τὴν κατσαρόλα. Ρίχνετε στὴν ἴδια κατσαρόλα τὰ κρεμμυδάκια ψιλοκομμένα καὶ τὸ σκόρδο. Τὰ σωτάρετε ἕως ὅτου μαραθοῦν καὶ ἀρχίσουν νὰ ξανθαίνουν. Κόβετε τὸ τυρὶ σὲ 5 κομμάτια καὶ τὸ τηγανίζετε. Ρίχνετε στὰ κρεμμυδάκια τὸ γιαούρτι, τὸν ἄνιθο, καὶ τὰ αὐγά, ἀφοῦ τὰ χτυπήσετε ὅλα μαζὶ γιὰ νὰ ἑνωθοῦν σ' ἕνα μῖγμα. Τ' ἀφίνετε σὲ σιγανὴ φωτιὰ ἕως ὅτου πήξουν.

Παίρνετε ἕνα φύλλο τοῦ μπακλαβᾶ καὶ τὸ διπλώνετε στὰ δύο. Βάζετε ἐπάνω μιὰ μερίδα κρέατος, ἕνα κομμάτι κεφαλοτύρι καὶ τὸ 1)5 ἀπὸ τὸ μῖγμα τῶν κρεμμυδιῶν. Διπλώνετε τὶς δύο ἀντικρυστὲς πλευρὲς πρὸς τὸ κέντρο καὶ κατόπιν τυλίγετε μέσα στὸ φύλλο τὴ γέμισι. Θὰ γίνη σὰν ἕνα πολὺ μεγάλο μπουρέκι. Τὰ ἑτοιμάζετε ὅλα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Ρίχνετε μέσα σὲ ταψὶ ἀρκετὸ βούτυρο καὶ τὰ βάζετε μέσα. Τὸ περιχύνετε μὲ μπόλικο βούτυρο καὶ τὰ βάζετε νὰ ψηθοῦν σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 1 περίπου ὥρα. Γιὰ νὰ μὴν καῆ τὸ φύλλο τὸ σκεπάζετε μὲ λαδόχαρτο βουτυρωμένο.

ΑΡΝΙ ΜΕ ΓΙΑΟΥΡΤΙ (Ἐλ. Μπασὰν ταβᾶ)

1 ὀκὰ ἀρνί. ■ ½ φλυτζάνι τσαγ. βούτυρο ἢ φυτίνη. ■ 1 δόντι σκόρδο. ■ 2 κεσεδάκια γιαούρτι τῶν 100 δραμίων. ■ 4 αὐγά, ἁλάτι, λεμόνι, πιπέρι. ■ 1 κουταλιὰ σούπας κοφτὴ κὸρν - φλάουρ. ■ 3 φλυτζ. τσ. γάλα βρασμένο.

Κόβετε τὸ κρέας σὲ 5 μερίδες. Τὸ βάζετε σὲ κατσαρόλα ἢ σὲ ἕνα γιουβέτσι καὶ τὸ πασπαλίζετε μὲ ἁλάτι καὶ πιπέρι. Τὸ ραντίζετε μὲ χυμὸ λεμονιοῦ καὶ ρίχνετε τὸ βούτυρο ἢ τὴ φυτίνη καὶ τὸ σκόρδο. Σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ τὴ βάζετε στὸ φοῦρνο. Ἀφίνετε τὸ κρέας νὰ σιγοψηθῆ.

Βάζετε τὰ κομμάτια κρέατος σὲ ταψὶ καὶ περνᾶτε τὴ σάλτσα του ἀπὸ λεπτὸ τρυπητὸ συρμάτινο (σινουά).

Ἀφαιρεῖτε ἀπὸ τὸ γιαούρτι τὴν πέτσα καὶ τὸ ἀναμιγνύετε μὲ τ' αὐγὰ καὶ μὲ τὸ κὸρν - φλάουρ. Χτυπᾶτε τὸ μῖγμα μὲ σύρμα καὶ προσθέτετε τὴ σάλτσα τοῦ κρέατος καὶ τὸ γάλα χλιαρό. Περιχύνετε τὸ κρέας μὲ τὴ σάλτσα αὐτὴ καὶ τὸ ξαναβάζετε στὸ φοῦρνο. Ἀφίνετε νὰ σιγοψηθῆ μερικὰ λεπτὰ ἢ ἕως ὅτου ἡ σάλτσα πήξη.

ΣΤΙΦΑΔΟ ΤΣΕΡΕΠΑ

1 ὀκὰ βοδινὸ κρέας. ■ 1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο. ■ 1½ φλυτζ. τσ. λάδι. ■ Ἀλάτι, πιπέρι, μπαχάρι. ■ 1 ποτηράκι κόκκινο κρασί. ■ 1 ποτηράκι ξύδι. ■ ½ ὀκὰ τομάτες. ■ 1 ὀκὰ καὶ 100 δράμια κρεμμυδάκια ὁλόκληρα (κοκκάρι). ■ 1 μικρὸ κεφάλι σκόρδο. ■ 1 φύλλο δάφνης, δεντρολίβανο. ■ 50 δράμια κεφαλοτύρι.

Κόβετε τὸ κρέας σὲ 5 μερίδες καὶ τὸ κοκκινίζετε μὲ τὸ ψιλοκομμένο κρεμμύδι καὶ μὲ τὸ μισὸ λάδι. Τὸ σβύνετε μὲ τὸ κρασὶ καὶ μὲ τὸ ξύδι καὶ ρίχνετε τὶς τομάτες κομμένες, ἁλάτι, πιπέρι, μπαχάρι καὶ φύλλα δάφνης. Τὸ σκεπάζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σιγοψηθῆ.

Καθαρίζετε τὰ κρεμμυδάκια καὶ τὰ βάζετε σὲ μιὰ ἄλλη κατσαρόλα μὲ τὸ ὑπόλοιπο λάδι καὶ μὲ τὸ σκόρδο. Τ' ἀφίνετε νὰ σιγοψηθοῦν σκεπασμένα ἕως ὅτου μαλακώσουν.

Βάζετε σὲ ἕνα πήλινο γιουβέτσι ἢ σὲ 5 ἀτομικὰ γιουβετσάκια πήλινα (κατάλληλα εἶναι τοῦ γιαουρτιοῦ τῆς ½ ὀκᾶς) ἀπὸ μιὰ μερίδα κρέας καὶ μοιράζετε μέσα τὰ κρεμμυδάκια. Περνᾶτε τὴ σάλτσα ἀπὸ σίτα καὶ τὰ περιχύνετε. Τηγανίζετε τὸ κεφαλοτύρι, ἀφοῦ τὸ κόψετε σὲ 5 κομμάτια μέσα στὸ λάδι ὅπου ψήθηκαν τὰ κρεμμυδάκια. Βάζετε ἀπὸ ἕνα κομμάτι μέσα σὲ κάθε γιουβετσάκι. Τὸ ραντίζετε μὲ λίγο ξύδι καὶ προσθέτετε λίγο δενδρολίβανο. Σκεπάζετε τὰ γιουβετσάκια μὲ ἀδιάβροχο χαρτὶ καὶ μὲ ἕνα καπάκι. Ἐν θέλετε κλείνετε τὸ ἄνοιγμα μὲ ζυμάρι. Τὰ βάζετε σὲ μέτριο φοῦρνο. Ἀφίνετε τὸ στιφάδο νὰ ψηθῆ ἐπὶ ½ περίπου ὥρα.

«ΜΕΝΕΛΙΚ»

50 δράμια ἕτοιμο παντεσπάνι. ■ Λίγο σιρόπι, κονιάκ. ■ ½ ὀκὰ φράουλες. ■ Λικέρ, ζάχαρη. ■ 3 φλυτζ. τσ. γάλα. ■ 10 φύλλα ζελατίνα. ■ 4 κροκάδια. ■ ¾ φλυτζ. τσ. ζάχαρη. ■ 150 δράμια κρέμα σαντιγύ.

Παίρνετε ἕτοιμο παντεσπάνι καὶ τὸ κόβετε σὲ λεπτὲς φέτες. Τὶς βάζετε τὴ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη σὲ πιατέλα σὲ σχῆμα τετράγωνο ἢ ὀρθογώνιο καὶ ραντίζετε ἐπάνω λίγο σιρόπι μὲ κονιάκ.

Πλένετε καὶ καθαρίζετε τὶς φράουλες, τὶς κόβετε στὴ μέση καὶ τὶς ραντίζετε μὲ λίγο λικέρ. Τὶς πασπαλίζετε μὲ ζάχαρη καὶ ἀφίνετε νὰ μαριναρισθοῦν ἐπὶ μία ὥρα.

Ἑτοιμάζετε κρέμα «μπαβαρουά»:

Βράζετε τὸ γάλα καὶ προσθέτετε τὴ ζάχαρη. Χτυπᾶτε τὰ κροκάδια καὶ ρίχνετε λίγο - λίγο τὸ γάλα. Βάζετε τὸ μῖγμα σὲ μπαὶν μαρὶ (ἐπάνω ἀπὸ νερὸ ποὺ σιγοβράζει) καὶ τὸ ἀνακατεύετε συνεχῶς ἕως ὅτου πήξη ἐλαφρά. Προσθέτετε τὴ ζελατίνα, ἀφοῦ τὴ μουσκέψετε σὲ λίγο κρύο νερό. Ἀφίνετε τὴν κρέμα στὸ ψυγεῖο ἕως ὅτου κρυώση καὶ ἀρχίση νὰ πήζη. Προσθέτετε τὴ μισὴ σαντιγὺ καὶ τὴν ἀνακατεύετε ἐλαφρά.

Βάζετε ἐπάνω στὸ παντεσπάνι τὶς φράουλες καὶ τὶς σκεπάζετε μὲ τὴν κρέμα «μπαβαρουά». Ἀφίνετε τὸ γλύκισμα στὸ ψυγεῖο γιὰ νὰ παγώση καὶ νὰ πήξη ἡ κρέμα. Τότε τὸ γαρνίρετε μὲ τὴν ὑπόλοιπη κρέμα σαντιγὺ καὶ μὲ μερικὲς ὄμορφες φράουλες.

Τὸ "Ἀλφα-Βῆτα τοῦ ξυδιοῦ

- Οἱ μαγειρικὲς συνταγὲς γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῶν ὁποίων χρειάζεται πάντοτε τὸ ξύδι εἶναι ἀναρίθμητες.
- Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ θέμα ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ ἐδῶ.
- Ἐκεῖνο ποὺ θελήσαμε νὰ σᾶς δώσουμε εἶναι οἱ διάφορες ἄλλες, εὔκολες καὶ πολύτιμες, χρήσεις τοῦ ξυδιοῦ στὴν καθημερινὴ οἰκιακὴ ζωή, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες.
- Ἰδού, λοιπόν, 32 ἀπ' αὐτές. Μερικὲς ἀσφαλῶς θὰ τὶς ξέρετε ἤδη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ δοκιμάσετε καὶ τὶς ἄλλες!

ΕΝΑ ΤΑΠΕΙΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟ'Ι'ΟΝ ΜΕ ΑΠΕΙΡΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ

Ἂν σὲ ἕνα ἀδιάβροχο ὕφασμα (ἀπὸ ἐλαστικὸ καὶ ὄχι πλαστικὸ) ἔχουν δημιουργηθῆ λεκέδες ἀπὸ λάσπη, δὲν χρειάζεται νὰ περιμένετε νὰ ξεραθοῦν γιὰ νὰ τοὺς ξύσετε: μπορεῖτε νὰ τοὺς τρίψετε ἀμέσως μὲ ἕνα μῖγμα, σὲ ἴσα μέρη, νεροῦ καὶ ξυδιοῦ.

ΑΝΘΗ

Τὰ γκλαγιὲλ (οἱ γλαδίολοι) καὶ οἱ ἀνεμῶνες διατηροῦνται καλύτερα στὸ βάζο ἂν ρίξετε μέσα στὸ νερὸ ξύδι (μισὸ ποτήρι ξύδι σὲ 300 δράμια νερὸ εἶναι ἡ βασικὴ ἀναλογία) ἀντὶ γιὰ ἀσπιρίνη ποὺ συνηθίζεται.

ΑΣΗΜΙΚΑ

Γιὰ νὰ καθαρίσετε τὰ ἀσημικά σας ποὺ ἔχουν κάνει λεκέδες ἢ μικρὲς βοῦλες, ἀρκεῖ νὰ τὰ βουτήξετε ἐπὶ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας μέσα σὲ ζεστὸ ξύδι. Κατόπιν, ξεβγάλτε τα μὲ καθαρὸ νερό.

ΑΥΓΑ

Τὰ αὐγὰ «ποσὲ» θὰ γίνουν θαυμάσια, ἂν ρίξετε μιὰ κουταλιὰ ξύδι μέσα στὸ νερὸ ποὺ βράζουν: τὸ ἀσπράδι θὰ ἁπλωθῆ κανονικώτατα καὶ θὰ περιβάλη τελείως τὸν κροκό. Τὰ αὐγὰ ποὺ τὸ τσόφλι τους ἔχει ραγίσει δὲν θὰ βγάλουν ἀπ' ἔξω ἀσπράδια καθὼς τὰ βράζετε «ἀ λὰ κόκ», ἂν ρίξετε μιὰ κουταλιὰ ξύδι μέσα στὸ νερὸ τῆς κατσαρόλας.

ΒΑΨΙΜΟ

Ὅταν βάφετε ἕνα ὕφασμα, βουτῆξτε το στὸ τέλος σὲ ἕνα νερὸ ξεβγάλματος, ποὺ θὰ περιέχη 1 κουταλιὰ τῆς σούπας ξύδι γιὰ κάθε 150 δράμια νερό, γιὰ νὰ στερεωθῆ ἡ μπογιά.

ΓΥΑΛΑΔΑ ΥΦΑΣΜΑΤΟΣ

Ὅταν σιδερώνετε μάλλινα ὑφάσματα ποὺ ἔχουν ἀποκτήσει γυαλάδα ἀρκεῖ νὰ τὰ ὑγράνετε στὸ σημεῖο ἐκεῖνο μὲ ἕνα πανὶ βουτηγμένο σὲ νερὸ καὶ ξύδι. Ὅταν περάση ἀπὸ πάνω τὸ σίδερο, ἡ γυαλάδα θὰ φύγη καὶ δὲν θὰ διακρίνεται.

ΔΕΡΜΑ

Γιὰ νὰ συντηρῆτε τὶς λουστρινένιες τσάντες καὶ παπούτσια σας τρίβετέ τα ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸ μὲ ἕνα πανὶ βρεγμένο σὲ νερὸ μὲ ξύδι, καὶ ἀμέσως κατόπιν σκουπίστε τα μ' ἕνα μάλλινο στεγνὸ κουρέλι ὥσπου νὰ στεγνώσουν τελείως.

ΖΑΒΕΛ

Ἂν θέλετε νὰ ἐνισχύσετε τὴν ἀποχρωματιστικὴ ἱκανότητα ποὺ ἔχει τὸ «νερὸ τοῦ Ζαβὲλ» (χρησιμώτατο γιὰ τὸ καλὸ καθάρισμα τῶν ἀσπρορρούχων), προσθέστε σ' αὐτὸ μιὰ μικρὴ ποσότητα ξυδιοῦ.

ΚΑΡΑΦΕΣ

Οἱ διάφορες γυάλινες καράφες, μπουκάλες, ἢ ποτήρια ποὺ ἔχουν μαζέψει στὶς γωνιὲς ἀσβεστώδη ὑπολείμματα, καθαρίζουν πολὺ καλὰ μὲ ξύδι (2 κουταλιὲς) στὸ ὁποῖο θὰ προσθέσετε χοντρὸ ἁλάτι (1 κουτ.).

ΚΟΡΝΙΖΕΣ ΧΡΥΣΩΜΕΝΕΣ

Οἱ χρυσωμένες κορνίζες, κάδρα κλπ. καθαρίζουν θαυμάσια ἂν περάσετε ἐλαφρὰ ἐπάνω τους ἕνα μαλακὸ σφουγγάρι βρεγμένο μὲ ξύδι.

ΚΡΕΑΣ

Ἂν δὲν ἔχετε στὸ σπίτι ψυγεῖο, φυλάξτε τὸ κρέας σας σὲ σκοτεινὸ καὶ ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ δροσερὸ μέρος, τυλιγμένο σὲ ἕνα πανὶ βουτηγμένο προηγουμένως σὲ ξύδι.

ΛΕΚΕΔΕΣ

Γιὰ νὰ καθαρίσετε ἀπὸ τὰ χαλιὰ ἢ τὰ ὑφάσματα ἕνα λεκὲ ἀπὸ ἀλκαλικὸ ὑγρὸ (οὖρα, ἀλυσίβα κ.λ.π.), τρίψτε τὸ σημεῖο ἐκεῖνο μὲ νερὸ καὶ ξύδι, ἢ καὶ σκέτο ξύδι. Κάντε προηγουμένως μιὰ δοκιμή, μήπως τὸ ὕφασμα ξεβάφει.

ΛΕΚΑΝΕΣ

Οἱ λεκάνες τοῦ ἀποχωρητηρίου, τοῦ νιπτῆρος, τὸ μπιντέ, τὸ μπάνιο, ποὺ ἔχουν κιτρινωποὺς ἢ γκρίζους λεκέδες, καθαρίζουν θαυμάσια ἂν τρίψετε καλὰ μὲ ζεστὸ ξύδι.

ΛΙΠΟΘΥΜΙΕΣ

Σὲ περίπτωσι λιποθυμίας ἢ ἡλιάσεως, δῶστε στὸν παθόντα νὰ μυρίση ξύδι καὶ κάντε του ἐντριβὴ στοὺς κροτάφους, πάλι μὲ ξύδι.

ΜΑΛΛΙΑ

Ἀφοῦ λούσετε τὰ μαλλιά σας, ρίξτε λίγο ξύδι (μιὰ κουταλιὰ γιὰ κάθε 150 δράμια νερὸ) στὸ νερὸ μὲ τὸ ὁποῖο θὰ κάνετε τὸ τελευταῖο σας ξέβγαλμα. Τὰ μαλλιά σας θὰ πάρουν μαλακὴ καὶ λαμπρὴ ὄψι.

ΜΑΡΜΕΛΑΔΕΣ ΚΑΙ ΓΛΥΚΑ

Γιὰ νὰ κάνετε τὸ γλυκὸ ἢ τὴ μαρμελάδα ποὺ κατασκευάζετε νὰ «δέση» καλὰ καὶ γρήγορα—ἂν ἀργῆ νὰ δέση — προσθέστε μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας ξύδι γιὰ κάθε κιλὸ νεροῦ.

ΜΑΡΜΑΡΑ

Ἂν ἕνα μάρμαρο εἶναι πολὺ βρώμικο, τρίψτε το μὲ ἕνα πανὶ βρεγμένο μὲ ξύδι καὶ μὲ σκόνη καθαρισμοῦ (Τρινὰλ κλπ.), ξεβγάλτε καλά, σκουπίστε το στεγνά, καὶ κατόπιν ἀλεῖψτε το μὲ παρκετίνη καὶ γυαλίστε μὲ ἕνα μάλλινο πανί.

ΜΑΥΡΑ

Τὰ μαῦρα μεταξωτὰ καὶ μάλλινα ὑφάσματα δὲν θὰ ξεβάφουν πιὰ μετὰ τὸ πλύσιμο, ἂν φροντίζετε νὰ τὰ ξεγβάζετε σὲ νερὸ (χλιαρὸ γιὰ τὰ μάλλινα) ὅπου θὰ ρίξετε λίγο ξύδι (δυὸ κουταλιὲς γιὰ 150 δράμια νερό.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα ποὺ πλένονται θὰ κερδίσουν σὲ γυαλάδα καὶ μεταξένια ὑφὴ ἂν βάλετε λίγο ξύδι μέσα στὸ τελευταῖο νερὸ ποὺ τὰ ξεβγάζετε μετὰ τὸ πλύσιμο.

ΜΥΡΩΔΙΕΣ

Ἂν θέλετε νὰ ἀφαιρέσετε ἀπὸ τὰ χέρια σας τὴ μυρουδιὰ τοῦ «νεροῦ τοῦ Ζάβελ» ἢ ἄλλη ἀνάλογη, τρίψτε τα μὲ ξύδι καὶ ξεβγάλτε τα μὲ χλιαρὸ νερό.

ΝΥΧΙΑ

Ἂν τὰ νύχια σας εἶναι ἀδύνατα καὶ σὲ κακὴ κατάστασι, θὰ τὰ ὠφελήση πολὺ νὰ τὰ βουτᾶτε κάθε δυὸ μέρες σὲ ἕνα μπὸλ ποὺ θὰ περιέχη καθαρὸ ἐλαιόλαδο, μέσα στὸ ὁποῖο θὰ ρίξετε μιὰ πρέζα βορικὸ ὀξύ, ½ κουταλάκι τοῦ καφὲ ξύδι, καὶ 10 σταγόνες χυμὸ λεμονιοῦ.

ΟΡΕΙΧΑΛΚΙΝΑ ΕΙΔΗ

Μπορεῖτε νὰ καθαρίσετε τὰ ὀρειχάλκινα εἴδη ποὺ ἔχετε στὸ σπίτι σας μὲ λίγο λάδι, στὸ ὁποῖο ἔχετε στάξει μερικὲς σταγόνες ξύδι.

ΟΡΤΥΚΑΡΙΑ

Ἡ φαγούρα ἀπὸ τὴν ὀρτυκάρια, τὰ τσιμπήματα ἐντόμων καὶ ἄλλες παρόμοιες αἰτίες, μετριάζονται σημαντικὰ ἂν βάλετε ἐπάνω στὸ σημεῖο ἐκεῖνο κομπρέσες μὲ ξύδι.

ΠΑΤΙΝΑ

Γιὰ νὰ πατινάρετε (νὰ δώσετε παλιὸ χρῶμα) σὲ ὀρειχάλκινα ἀντικείμενα, βουτῆξτε τα μέσα σὲ ζεστὸ ξύδι. Βγάλτε τα ὅταν πάρουν τὸ πατινάρισμα ποὺ θέλετε.

ΠΥΡΕΤΟΣ

Ὁ βαθμὸς τοῦ πυρετοῦ μπορεῖ νὰ πέση σημαντικὰ ἂν βάλετε κομπρέσες μὲ νερὸ καὶ ξύδι στὸ μέτωπο τοῦ ἀρρώστου.

ΣΚΕΥΗ ΑΠΟ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ

Ἂν οἱ κατσαρόλες ἢ ἄλλα σκεύη ἀπὸ ἀλουμίνιο ποὺ ἔχετε ἔχουν πιάσει ἀσβέστη στὶς γωνιὲς, βάλτε μέσα νὰ βράση νερὸ μὲ ξύδι, καὶ κατόπιν ξεβγάλτε τα πολὺ καλά.

ΣΦΟΥΓΓΑΡΙΑ

Γιὰ νὰ καθαρίσετε ἕνα σφουγγάρι, ἀρκεῖ νὰ τὸ μουσκέψετε σὲ ξύδι, νὰ τὸ ἀφήσετε 24 ὧρες (μουσκεμένο ἀλλὰ ὄχι βουτηγμένο στὸ ξύδι), καὶ ὕστερα νὰ τὸ ξεβγάλετε ἀρκετὲς φορὲς σὲ χλιαρὸ νερό.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΤΕΤΑΡΤΑ

Ἰδοὺ μιὰ συνταγὴ γιὰ νὰ φτιάξετε ἕνα ἐξαίρετο βερνίκι γιὰ ἔπιπλα: ¼ ξύδι, ¼ νέφτι, ¼ οἰνόπνευμα (πράσινο), καὶ ¼ λινέλαιο. Ἀλεῖψτε μὲ τὸ μῖγμα αὐτὸ τὸ ξύλο, ἀφῆστε νὰ στεγνώση, καὶ κατόπι γυαλίστε το μὲ ἕνα μάλλινο ὕφασμα.

ΤΖΑΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ

Τὰ τζάμια καὶ οἱ καθρέφτες τοῦ σπιτιοῦ σας θὰ εἶναι πεντακάθαρα, ἂν χρησιμοποιῆτε τὸ ἀκόλουθο μῖγμα γιὰ τὸν καθαρισμό τους: νερὸ μὲ ξύδι (1 ποτήρι ξύδι σὲ 150 δρ. νερὸ) καὶ λίγη σκόνη κιμωλίας. Τρῖψτε καλὰ μὲ τὸ μῖγμα αὐτὸ καὶ ξεβγάλτε μὲ σκέτο νερὸ καὶ ξύδι. Τελικά, σκουπίστε καλὰ τὰ τζάμια κλπ. μὲ ἐφημερίδα ἢ τὸ εἰδικὸ πετσί.

ΤΣΙΜΠΗΜΑ

Τὰ τσιμπήματα τῆς μέλισσας, τῆς σφήκας, τῆς ἀράχνης, τῆς σαρανταποδαρούσας, καθὼς καὶ τῶν διαφόρων θαλασσινῶν (μέδουσας, τσούχτρας κλπ.) ἀνακουφίζονται ἀμέσως ἂν τρίψετε τὸ προσβεβλημένο σημεῖο μὲ ξύδι.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Γιὰ νὰ ξαναδώσετε φρεσκάδα στὰ μεταχειρισμένα ροῦχα, βουρτσίστε τα μὲ νερὸ καὶ ξύδι (1 κουταλιὰ ξύδι σὲ 150 δράμια νερὸ). Ὑγραίνετε συχνὰ καὶ ἐλαφρὰ τὸ ὕφασμα καὶ σιδερῶστε το, φροντίζοντας νὰ βάλετε ἕνα λεπτὸ πανὶ μεταξὺ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ ὑφάσματος.

ΧΟΡΤΑΡΙΚΑ

Πρὶν νὰ βράσετε ἕνα κουνουπίδι, βουτῆξτε το μέσα σὲ νερὸ μὲ ξύδι ποὺ θὰ κάνη νὰ πέσουν ὅλα τὰ σαλιγγαράκια καὶ τὰ σκουλήκια τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸ νὰ βρίσκωνται χωμένα στὰ φύλλα. Τὸ ἴδιο γίνεται ὅταν μαρούλια καὶ ἄλλα σαλατικὰ βουτηχτοῦν στὸ ξύδι. Μὴ πετᾶτε ἕνα χόρτο σαλάτας (λάχανο κλπ.) ἐπειδὴ ἔχει μαραθῆ. Βουτῆξτε το μέσα σὲ νερὸ μὲ ξύδι, καὶ θὰ ξαναβρῆ ἀμέσως τὴ φρεσκάδα του.

ΨΥΓΕΙΟ

Καθαρίζετε τακτικὰ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ψυγείου σας μὲ νερὸ καὶ ξύδι.

■ ■ ■

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ!...

Αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα τῆς ΛΟΥΤΣΙΑΝΑ ΠΕΒΕΡΕΛΙ

11 Ἔτσι ἔγινε ἡ τραγωδία. Προφανῶς ἡ Σεσίλια εἶχε πάρει τὰ λόγια μου στὰ σοβαρά. Ἔκλεψε ἕνα ἀπὸ τὰ γράμματα τῆς φτωχῆς Μαριάννας, καὶ προσέθεσε μερικὰ λόγια, προσπαθώντας νὰ μιμηθῆ τὸ γραφικὸ χαρακτήρα της ὥστε ἂν παράπεφτε τὸ γράμμα, νὰ μὴ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὴν κατηγορήση γιὰ τίποτα. Ὑποθέτω ὅτι θὰ ἔλεγε σ' ἐκεῖνο τὸ δυστυχισμένο παιδί, νὰ βρῆ κάποιο τρόπο νὰ ἔρθη νὰ τὴ δῆ. Ἴσως νὰ κυττάξη πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα τοῦ κήπου...

Ὁ Πάολο εἶπε:

— Τοῦ ἔγραφε νὰ σκαρφαλώση στὸ δωμάτιο ποὺ μοιραζόταν μὲ τὰ ἄλλα κορίτσια τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔλειπαν οἱ ἄλλες στὴν ἐκκλησία.

Ἡ Γκλόρια ἀπέμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό.

— Ἐσεῖς... εἴδατε τὸ γράμμα; ρώτησε.

— Τὸ εἶδα, τὸ διάβασα.

— Πῶς εἶναι δυνατόν;

— Ἦταν σὲ ἕνα συρτάρι, στὸ δωμάτιο τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ τὸ βρῆκα ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια.

— Καὶ προσκαλοῦσε τὸ νέο πάνω στὸ δωμάτιο; Τὴ νύχτα; Μὰ εἶναι ἀνήκουστο... Ἀπίστευτο.

— Ὁ Ἀνδρέας δὲν θὰ τολμοῦσε ποτὲ νὰ κάνη ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, ἂν δὲν τὸν ἐνεθάρρυνε ἐκείνη.

— Ἀκοῦστε, εἶπε ἡ Γκλόρια. Ἐγὼ δὲν εἶχα ποτὲ μεγάλη συμπάθεια γιὰ τὴ Σεσίλια ἀλλὰ μπορῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, πὼς οὔτε καὶ αὐτὴ πίστευε ὅτι ὁ νέος θὰ τολμοῦσε νὰ κάνη ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Δὲν ἤλπιζε κἂν ὅτι θὰ ἔδινε σημασία στὸ γράμμα της καὶ ὅτι θὰ ἐρχόταν νὰ τὴ βρῆ. Ἀλλοιῶς, θὰ ἔμενε στὸ δωμάτιό της τὴ βραδυὰ τοῦ ραντεβοῦ, μὲ μιὰ ὁποιαδήποτε δικαιολογία, ἀλλὰ αὐτὴ ἀφοῦ ἔστειλε τὸ γράμμα, οὔτε τὸ σκέφθηκε πιά. Γι' αὐτὸ κι' ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἦρθε μαζί μας στὴν ἐκκλησία, ὅπως πάντα.

Ὁ Πάολο ἔφερε πάλι στὸ νοῦ του τὴ Μαριάννα. Στὰ αὐτιά του ἀντηχοῦσε ἀκόμη ἡ φωνή της, παρακλητικὴ καὶ πονεμένη. «Εἴμαστε ὅλες στὴν ἐκκλησία ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Καὶ οἱ ἑπτά. Τὸ θυμᾶμαι καλά».

— Μὰ τότε... γιατί κατηγορεῖτε τὴ Σελέστε; ρώτησε.

— Ἀκοῦστε. Θὰ σᾶς διηγηθῶ πῶς συνέβη ὅλη ἐκείνη ἡ τραγικὴ ἱστορία. Μόνο ποὺ τὴ θυμᾶμαι ἀνατριχιάζω. Τρέμουν τὰ χέρια μου, κυττάξτε.

— Εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς ἐσεῖς θὰ τὴν εἴχατε ἤδη ξεχάσει, εἶπε ὁ Πάολο μὲ πικρὴ εἰρωνεία.

— Δὲν τὴ σκέπτομαι, εἶναι ἀλήθεια. Βλέπετε ἡ ζωή μου εἶναι γεμάτη κίνησι, γεμάτη γεγονότα. Καὶ κείνη ἡ περίοδος τῆς ζωῆς μου μοῦ φαίνεται τυλιγμένη μέσα σὲ μιὰ πυκνὴ ὁμίχλη. Ἀπόψε ὅμως, μὲ κάνατε νὰ τὰ ξαναθυμηθῶ ὅλα. Ἄ, σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ἐπεισόδιο δὲν τὸ ξέχασα ποτέ. Θυμᾶμαι πὼς ὅταν κατεβήκαμε στὴν ἐκκλησία ἦταν μιὰ φεγγαρόλουστη βραδυά, μᾶλλον ζεστή. Ἀλλὰ εἶχε σύννεφα στὸν οὐρανό, ποὺ προμηνοῦσαν βροχή. Καὶ πράγματι, ἐνῶ προσευχόμαστε ἀκούσαμε τὶς σταγόνες τῆς βροχῆς, ποὺ χτυποῦσαν στὰ τζάμια. Καὶ ὁ ἀέρας, ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ φυσᾶ, ἔμπαινε ἀπὸ τὶς χαραμάδες καὶ ἔκανε τὰ πόδια μας νὰ παγώνουν, μέσα σὲ κείνη τὴ μικρὴ ἐκκλησία, ποὺ ἦταν κρύα σὰν τάφος.

»Ἡ βραδυνὴ λειτουργία πλησίαζε νὰ τελειώση, ὅταν ἡ ἀδελφὴ Σελεστίνα ἔσκυψε στὴ Σελέστε, ποὺ τὴ συμπαθοῦσε περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες καὶ τὴ ρώτησε ἂν τὰ παράθυρα τῆς κάμαράς μας, ἦταν καλὰ κλεισμένα.

»Ἡ Σελέστε τῆς ἀπάντησε ὅτι φεύγοντας τὰ εἶχε δῆ ἀνοιχτά, καὶ τότε ἡ Σελεστίνα τὴν ἔστειλε νὰ τὰ κλείση. «Τρέχα ἐπάνω νὰ τὰ κλείσης, τῆς εἶπε, πρὶν μποῦν νερὰ καὶ βρέξουν τὰ κρεβάτια». Ἐκείνη σηκώθηκε. Μοῦ φαίνεται πὼς τὴ βλέπω ἀκόμη. Ἔκανε τὸ σταυρό της, γονάτισε καὶ ὕστερα ἔφυγε τρέχοντας.

»Μετὰ ἀπὸ πέντε δέκα λεπτά, τὴν ἀκολουθήσαμε καὶ μεῖς. Ἀνεβήκαμε τὶς σκάλες, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα σιωπηλές, γιὰ νὰ μὴν ξυπνήσουμε τὶς μικρότερες ποὺ κοιμόντουσαν στὸ πλαϊνὸ δωμάτιο. Μέσα στὸ δωμάτιό μας ὑπῆρχε μόνον ἕνα καντηλέρι, ἀλλὰ ἀπαγορευότανε νὰ τὸ ἀνάψουμε. Ἔπρεπε νὰ γδυνόμαστε γρήγορα, στὸ σκοτάδι. Καὶ μισὴ ὥρα ἀργότερα ἐρχόταν μιὰ καλόγρηα γιὰ νὰ δῆ ἂν εἴμαστε στὰ κρεβάτια μας.

Ἡ Γκλόρια διέκοψε τὴ διήγησί της καὶ ἀναστέναξε. Ἀκούμπησε τὸ χέρι της πάνω στὸ χέρι τοῦ Πάολο καὶ μετὰ συνέχισε:

— Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὸ πρόσωπο τῆς Σελέστε, ὅταν ἀνοίξαμε τὴν πόρτα. Ἀκόμη καὶ στὸ μισοσκόταδο διακρινόταν ἡ χλωμάδα της. Ἔτρεμε ὁλόκληρη καὶ δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ καταλάβη τί ἔλεγε. «Ὁ διάβολος ἦρθε νὰ μᾶς ταράξη, μουρμούρισε. Ἕνας ἄντρας τόλμησε νὰ μπῆ ἐδῶ μέσα. Ἑτοιμαζόταν νὰ πηδήξη ἀπὸ τὸ παράθυρο μέσα στὸν κοιτώνα. Προσπάθησε νὰ μὲ ἀγκαλιάση. Νὰ μοῦ κάνη κακό! Τὸν χτύπησα μὲ τὸ καντηλέρι, καὶ τὸν ἔρριξα κάτω. Ὁ Θεὸς μὲ ἔσωσε. Ὁ Θεὸς μὲ βοήθησε. Μοῦ ἔκανε τὴ χάρι». Αὐτὰ ἔλεγε καὶ ξανάλεγε ἡ Σελέστε.

Ἡ Γλόρια σταμάτησε καὶ πάλι τὴ διήγησί της. Φαινόταν ξαφνικὰ συγκινημένη. Ἡ φωνή της ἔτρεμε, καὶ δὲν κατώρθωνε νὰ συνεχίση.

Ὁ Πάολο δὲν προσπάθησε νὰ τὴν ἐνθαρρύνη. Τὸ κουράγιο του τὸν ἐγκατέλειπε σὰν νὰ ἔβλεπε νὰ σκοτώνουν ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸν ἀδελφό του, μπροστὰ στὰ μάτια του, καὶ δὲν αἰσθανόταν οἶκτο γι' αὐτὸν μονάχα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀθώα δολοφόνο.

Ἡ Γκλόρια συνέχισε τὴ διήγησί της:

— Ἐκείνη τὴν ὥρα δὲν καταλάβαμε σχεδὸν τίποτα. Μόνο κατόπιν, ἔβαλα στὸ νοῦ μου, πὼς θὰ ἐπρόκειτο γιὰ κεῖνο τὸ νέο ποὺ εἶχε γνωρίσει ἡ Σεσίλια. Θὰ εἶχε πάρει στὰ σοβαρὰ τὴν τρελλὴ πρόσκλησι ἑνὸς ἀνόητου κοριτσιοῦ καὶ βλέποντας τὴν Τσελέστε νὰ τρέχη πρὸς τὸ μέρος του, μέσα στὸ σκοτάδι, θὰ τὴν πέρασε γιὰ τὴ Σεσίλια καὶ ἴσως θὰ τῆς εἶπε τίποτα, ἢ θὰ προσπάθησε πράγματι νὰ τὴν ἀγκαλιάση.

»Μὰ ὅλα αὐτὰ τὰ σκέφθηκα πολὺ ἀργότερα. Ἐκείνη τὴ στιγμή, τὰ εἴχαμε ὅλες χαμένα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἄννα, ποὺ εἶχε δυνατὸ χαρακτῆρα, καὶ τὴ Βιόλλα ποὺ δὲν τρόμαζε ποτέ, γιὰ τίποτα.

»Ἐνῶ λοιπὸν ἡ Μαριάννα στεκόταν στὸ κατώφλι, γιὰ νὰ παραφυλάη μήπως ἐρχόταν ἡ ἀδελφὴ Σελεστίνα, ἐμεῖς σκύψαμε ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ εἴδαμε ἕναν ἄνδρα, ξαπλωμένο κάτω, ἀκίνητο, ἀκριβῶς μπροστὰ στὸ παράθυρό μας. Ἕνα δυστύχημα, πιστέψτε με. Μιὰ πραγματικὴ κακοτυχία. Τὸ παράθυρο δὲν ἦταν ψηλό. Ἂν κάτω ἦταν χῶμα, θὰ τὴ γλύτωνε μὲ κανένα ξέγδαρμα. Ἀλλὰ αὐτὸ ἦταν τὸ μοναδικὸ τσιμεντοστρωμένο κομμάτι καὶ ὁ δυστυχισμένος, φαίνεται ὅτι πέφτοντας, χτύπησε ἀκριβῶς στὸ σβέρκο. Βλέπετε, μοῦ κάνει κακὸ μόνο ποὺ τὸ σκέπτομαι. Μοῦ φαίνεται πὼς τὸ βλέπω ἀκόμη ἐκεῖ, τὸ φτωχὸ παιδί, μὲ τὰ μπράτσα ἀνοιχτά, τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα πρὸς τὸν οὐρανό...».

Ἡ Γκλόρια εἶδε τὸ ἀναστατωμένο πρόσωπο τοῦ Πάολο καὶ τἄχασε.

— Μὲ συγχωρῆτε, μουρμούρισε. Ξέρετε... Παρασύρθηκα. Μὲ συγχωρῆτε. Λυποῦμαι πολύ.

— Τὸν μεταφέρατε ἀμέσως ἔξω στὸ δρόμο, δὲν εἶναι ἔτσι; ρώτησε ὁ Πάολο ποὺ εἶχε ξαναβρῆ τὴν ψυχραιμία του.

— Ναί. Σχεδὸν ἀμέσως. Ἡ Κλάρα, ἡ μικρὴ ἀλλοίθωρη, ἔκλαιγε καὶ μοιρολογοῦσε. Ἂν δὲν ἦταν ἡ Σεσίλια νὰ τῆς κλείση τὸ στόμα μὲ τὸ χέρι της, ἴσως θὰ εἶχε βάλει τὶς φωνές. Καὶ ἡ Μαριάννα ἐπίσης τὰ εἶχε χαμένα. Ἀλλὰ ἐμεῖς, σκεπτόμαστε πῶς νὰ σώσουμε τὴν Τσελέστε, ποὺ τὴν ἀγαπούσαμε ὅλες μας. Ὁ καιρὸς μᾶς βοηθοῦσε πολύ. Ἡ βροχὴ ἔκανε ἕνα φοβερὸ θόρυβο, καὶ οἱ καλόγρηες ἦταν ἀπασχολημένες μὲ τὸ νὰ κλείνουν τὰ παράθυρα τοῦ ὀρφανοτροφείου. Ἔτσι, ἐγώ, ἡ Ἄννα, ἡ Βιόλλα καὶ ἡ Τσελέστε, γλιστρήσαμε κάτω στὸν κῆπο, ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο.

»Ἦταν ἕνα παιχνίδι ν' ἀνεβοκατεβαίνη κανεὶς στὸ κῆπο ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ὑπῆρχαν τὰ κλαδιὰ τῆς γλυσίνας καὶ οἱ πέτρινες προεξοχές. Τὸ δύσκολο ἦταν νὰ βγοῦμε στὸ δρόμο. Ὁ τοῖχος δὲν ἦταν ψηλός, βέβαια, κι' ὁ νέος θὰ εἶχε σκαρφαλώσει σὰν γάτος. Ἀλλὰ δὲν μπορούσαμε νὰ κάνωμε κι' ἐμεῖς τὸ ἴδιο μ' ἐκεῖνο τὸ κορμὶ ποὺ βάραινε φοβερά. Ἡ καϋμένη ἡ Τσελέστε δὲν ἔπαυε νὰ κάνη σταυροὺς στὸ στῆθος καὶ στὸ μέτωπο τοῦ νέου, καὶ νὰ τοῦ λέη πὼς τὸν συγχωρεῖ, ἔστω κι' ἂν εἶχε κάνει μιὰ τόσο μεγάλη ἁμαρτία. Ἐμεῖς, ποὺ εἴμαστε πιὸ πρακτικὲς καὶ ψύχραιμες, σκεφτόμαστε μονάχα πῶς νὰ κρύψωμε ἀπὸ τὶς καλόγρηες τὸ τρομερὸ αὐτὸ δρᾶμα. Ἡ Βιόλλα εἶδε πὼς ὁ φύλακας εἶχε ἀφήσει ἀνοιχτὴ τὴν πόρτα τοῦ μικροῦ σπιτιοῦ του. Εἶχε, ἴσως, πάει νὰ βοηθήση τὶς καλόγρηες. Ἤξερε ποῦ ἦταν τὰ κλειδιά, καὶ γρήγορη ὅπως ἦταν, σὰν λαγός, ἔτρεξε, τὰ ἔφερε, κι' ἐπιτέλους βγήκαμε ἔξω.

»Ἡ Βιόλλα μὲ τὴν Τσελέστε, μείναν ἐκεῖ νὰ φυλᾶνε, κι' ἐγὼ μὲ τὴν Ἄννα, μεταφέραμε ἐκεῖνον τὸν δυστυχισμένο, κρατώντας τον ἀπὸ τὰ χέρια καὶ ἀπὸ τὰ πόδια. Ὁ δρομάκος δὲν εἶχε παραπάνω ἀπὸ διακόσια μέτρα μῆκος, γιὰ νὰ βγῆ στὸν κεντρικὸ δρόμο, σ' ἐμᾶς ὅμως φάνηκαν διακόσια χιλιόμετρα. Ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτά, σᾶς ὁρκίζομαι, δὲν περνοῦσε ἀπὸ τὸ νοῦ μας ἡ ἰδέα πὼς ὁ νέος ἦταν νεκρός. Μονάχα πολὺ ἀργότερα κάναμε πότε - πότε αὐτὴ τὴ σκέψι. Ὅταν εἶναι κανεὶς παιδί, δὲν πιστεύει στὸ θάνατο. Δὲν μπορούσαμε νὰ φαντασθοῦμε, πὼς ἕνα ἀγόρι, τῆς ἡλικίας μας σχεδόν, μποροῦσε νὰ πεθάνη πέφτοντας ἀπὸ τὸ παράθυρο. Πιστεύαμε ὅτι θὰ εἶχε ἁπλῶς λιποθυμήσει. Τὸν βάλαμε στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, καὶ ἡ Ἄννα εἶπε:

»— Θὰ περάση κάποιος καὶ θὰ τὸν βοηθήση. Ἢ ὅταν συνέλθη θὰ σταματήση κανένα αὐτοκίνητο. Καὶ δὲν πρόκειται νὰ πῆ λέξι γιὰ ὅ,τι συνέβη. Δὲν τὸν συμφέρει.

»Ἐπιστρέψαμε στὸ ὀρφανοτροφεῖο, τρέχοντας σὰν τρελλές. Ἡ βροχὴ εἶχε σχεδὸν σταματήσει. Θυμᾶμαι πόσο μισοῦσα ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ φεγγάρι ποὺ ἄρχιζε πάλι νὰ ξεπροβάλλη πίσω ἀπὸ τὰ σύννεφα. Μπροστὰ στὴν πόρτα βρήκαμε τὴ Βιόλλα μὲ τὴν Τσελέστε, χλωμὴ σὰν πεθαμένη. Τοὺς εἴπαμε πὼς ὁ νεα-

✻ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 45 ✻

«Ὅταν ἔκλαιγες γιὰ μένα!...»

εἶναι ὁ τίτλος τοῦ νέου μυθιστορήματός μας ποὺ θ' ἀρχίση νὰ δημοσιεύεται ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος στὴ «ΓΥΝΑΙΚΑ».

«Ὅταν ἔκλαιγες γιὰ μένα!...»

εἶναι ἕνα μυθιστόρημα ποὺ θὰ σᾶς γοητέψη μὲ τὸ τρυφερὸ αἴσθημα, τὶς δραματικὲς συγκρούσεις, τὴν ἀγωνιώδη πλοκή

«Ὅταν ἔκλαιγες γιὰ μένα!...»

τῆς Ἰταλίδος συγγραφέως ΒΕΡΟΝΙΚΑ ΦΑΝΤΕ

εἶναι ἕνα συναρπαστικὸ μυθιστόρημα ποὺ θὰ σᾶς κρατήση εὐχάριστη συντροφιὰ ὅλο τὸ καλοκαίρι...

«Ὅταν ἔκλαιγες γιὰ μένα!...»

ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος

ΣΕΝΤΟΝΙΑ
ΜΑΞΙΛΑΡΟΘΗΚΕΣ
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
ΚΡΕΤΟΝ πάσης φύσεως
ΣΤΡΩΜΑΤΣΟΠΑΝΑ

ΚΡΕΤΟΝ πάσης φύσεως

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑ
ΠΕΤΣΕΤΕΣ
ΚΡΕΤΟΝ πάσης φύσεως

ΣΕΝΤΟΝΙΑ
ΜΑΞΙΛΑΡΟΘΗΚΕΣ
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
ΚΡΕΤΟΝ πάσης φύσεως
ΣΤΡΩΜΑΤΣΟΠΑΝΑ

ΠΕΤΣΕΤΕΣ
ΜΠΟΥΡΝΟΥΖΙΑ
ΤΑΠΕΤΑ ΛΟΥΤΡΟΥ

ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΑΝΔΡΩΝ
ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΕΣ
ΚΟΤΟΝΑΝΤ
ΕΒΕΡΓΚΛΕΪΣ

Μὲ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοικοκυρεύει!

Π/19

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ἡ καρδιά μου καί... τὸ ὡροσκόπιο

Ὁ Ζουλιὲν μ' ἀγαποῦσε πάντα παρ' ὅλες τὶς μικρές, μὰ τόσο ἀθῶες ἰδιορρυθμίες ποὺ εἶχα.

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ἀναστατώθηκε τόσο, μὲ δυὸ ἀφορμές, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς πὼς γεννήθηκα τρεῖς φορές. Ἡ πρώτη μου γέννησι μὲ ἔφερε σὲ μιὰ παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία πολὺ μονότονες. Δὲν μοῦ συνέβαινε ποτὲ τίποτα. Στὸ σχολεῖο εἶχα πάντα τὴν ἐντύπωσι πὼς ἤμουνα ἁπλῶς ἕνα μέρος τοῦ συνόλου, οὔτε κὰν μιὰ ξεχωριστὴ μονάδα. Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς τάξεως ἢ τῆς αὐλῆς τοῦ σχολείου δὲν ἄλλαζε καθόλου μὲ τὴν παρουσία ἢ τὴν ἀπουσία μου. Τί θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ συμβῆ; Ἕνα δυστύχημα, ἴσως...

Ἀλλὰ κι' ὅταν κάτι τέτοιο ἔγινε, δὲν εἶχε οὔτε ἴχνος ἀπὸ τραγικὴ λάμψι. Ἡ σκωληκοειδῖτις μου, ἂς ποῦμε... Γιὰ μιὰ στιγμὴ μοῦ φάνηκε πὼς θὰ μοῦ ἔδινε κάποιο ἐνδιαφέρον. Κι' ἀλήθεια, πάνω στὸ χειρουργικὸ τραπέζι στὴν ἀρχὴ θριάμβευσα. Οἱ γιατροὶ πρόσεχαν τὶς ἀντιδράσεις μου, μὲ σφυγμομετροῦσαν, ἔπαιρναν τὴ θερμοκρασία μου. Ὅλα αὐτὰ τὰ «μου» μὲ γοήτευαν. Ἀλλὰ πολὺ γρήγορα κατάλαβα ὅτι δὲν ἦταν δικά μου, ἀλλὰ μιὰ ἐπαγγελματικὴ ρουτίνα, ὅπου δὲν ὑπῆρχα ἐγώ.

Κατὰ βάθος, ὑπέφερα ποὺ ἤμουν ὅπως ὅλος ὁ κόσμος, αὐτὸ ἦταν ἡ δυστυχία μου. Εὕρισκα πὼς ὅλοι οἱ ἄλλοι διακρίνονταν ἀπὸ κάτι τὸ ἰδιαίτερο, καὶ πὼς μόνο ἐγὼ ἤμουν ὅπως ὅλος ὁ κόσμος! Ἡ μοναδική μου πρωτοτυπία ἦταν τὸ ὄνομά μου: Αὐρηλία. Οἱ γονεῖς μου εἶχαν ζήσει μερικὰ χρόνια στὴ Χιλή, ὅταν παντρεύτηκαν, γιὰ νὰ βοηθήσουν στὴν ἵδρυσι ἑνὸς ὑποκαταστήματος τῆς ἐπιχειρήσεως, ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦσε καὶ τοὺς δυὸ σὰν ὑπαλλήλους στὸ Παρίσι. Αὐτὸ ἦταν γιὰ κείνους μιὰ ἀνέλπιστη περιπέτεια, ποὺ τοὺς γοήτευε ἀκόμα πιὸ πολὺ γιατὶ εἶχε συμπέσει μὲ τὴ σελήνη τοῦ μέλιτός τους. Ἤθελαν νὰ συνεχίσουν τὴν ἀνάμνησι καὶ μοῦ ἔδωσαν ἕνα ὄνομα ἀπὸ κείνη τὴ χώρα.

Ἔγινα πωλήτρια σ' ἕνα μεγάλο μαγαζί. Πέρασα τὸ ἴδιο ἀπαρατήρητη ὅπως καὶ στὸ σχολεῖο. Ἄλλαξα τμῆμα καὶ ταμεῖο, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀναδιοργανώσεις, μὰ πουθενὰ δὲν διακρίθηκα. Τέλος, δὲν εἶχα προσωπικότητα, μέχρις ὅτου...

Ἦταν μιὰ ἀνοιξιάτικη Κυριακή. Δυὸ συνάδελφοι μοῦ εἶχαν προτείνει νὰ πάω μαζί. Αὐτὴ ἦταν ἡ μοίρα μου νὰ πηγαίνω μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους. Δὲν ἤμουν ὡραία οὔτε ἄσχημη, ἤμουν ντυμένη πάντα σύμφωνα μὲ τὴ μόδα, δὲν ἔλεγα ποτὲ τίποτε ξεχωριστὸ καὶ ἄλλωστε μιλοῦσα λίγο. Προκειμένου νὰ καθήσω νὰ βοηθήσω τὴ μαμὰ νὰ τακτοποιήση τὰ συρτάρια της, δέχτηκα νὰ πάρω μέρος στὴν ἐκδρομή.

Ἐκείνη ἡ Κυριακὴ πέρασε ὅπως ὅλες. Ὁ καιρὸς ἦταν εὐχάριστος. Τὰ κορίτσια φοροῦσαν ἀνοιχτόχρωμα φουστάνια, οἱ νέοι ἦταν ὅλο περιποιήσεις. Γύρω ἀπὸ τὰ ζευγάρια ὁ ἀέρας ἦταν ἠλεκτρισμένος. Συνήθως ἐγὼ ἤμουν τὸ μισὸ τοῦ ζευγαριοῦ, ἀλλὰ ἡ τύχη κάποτε μοῦ ἔδινε κανένα σύντροφο, ἀπὸ σύμπτωσι στὶς θέσεις τοῦ αὐτοκινήτου, στὸ τραῖνο, στὸ τραπέζι τοῦ ρεστωράν, ἢ στὸ τραπεζομάντηλο κάποιου πὴκ νίκ. Πάντως ἤμουν σίγουρη πὼς τὴν προσεχῆ φορὰ θὰ ἤμουν μονάχη μου καὶ ὁ σύντροφός μου θὰ κυνηγοῦσε κάποια ἄλλη κοπέλλα, σὰν δορυφόρος κάποιου ἄλλου κοντεινοῦ ἢ μακρυνοῦ ἀστερισμοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔκανα τίποτα γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσω ἢ νὰ τὸν συγκρατήσω.

Ἡ συντροφιά μας ἀνακατεύτηκε μὲ τὸ πλῆθος τοῦ πανηγυριοῦ στὸ Σαὶν - Ζερμαίν. Οἱ καβαλιέροι μας ἤθελαν νὰ μᾶς κάνουν ἐπίδειξι τῆς σκοπευτικῆς τους δεινότητας καὶ νὰ δοκιμάσουν μαζί μας τὸν ἴλιγγο στὶς κούνιες. Κάποιος πρότεινε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴ γαλάζια σκηνή, ποὺ ἦταν σκεπασμένη μὲ ἄστρα. Μιὰ γυναίκα ἦταν καθισμένη ἐκεῖ. Εἶχει μικρούλικα κατάμαυρα μάτια κι' ἕνα κουρέλι πορτοκαλὶ δεμένο γύρω ἀπὸ τὰ μαλλιά της ποὺ ξέφευγαν πάνω στὸ μέτωπο καὶ τ' αὐτιά της. Ἦταν μάντισσα.

Δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖ καμμιὰ πνοὴ μυστηρίου. Οἱ σύντροφοί μου ἀπογοητευμένοι θέλησαν νὰ φύγουν, ἀλλὰ μᾶς κάλεσε μὲ στριγγιὰ φωνή.

— Ἡ τύχη σας ἀποκαλύπτεται. Τὸ πεπρωμένο σᾶς μιλεῖ. Ἐμπρός, ἐμπρός. Ποιός θὰ περάση πρῶτος; Καθένας μὲ τὴ σειρά του.

Εἶχε κάποια αὐταρχικότητα, καὶ εἴμαστε δειλοί. Πάντως, ὁ καβαλιέρος μου εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ πῆ:

— Μᾶς συγχωρῆτε. Συνοδεύουμε τὴ δεσποινίδα. Αὐτὴ θέλει νὰ σᾶς συμβουλευτῆ. Καὶ μ' ἔσπρωξε ἁπαλὰ πρὸς τὸ μέρος της.

— Σὲ περιμένουμε ἔξω, μοῦ εἶπαν οἱ ἄλλοι.

Ἡ τεχνικὴ τῆς μάντισσας ἦταν ἁπλῆ.

— Πληρώνετε προκαταβολικά. Καθῆστε καὶ πέστε μου τὴν ἡμερομηνία τῆς γεννήσεώς σας.

Ἄφησα ἕνα νόμισμα στὸ τραπέζι μπροστά της καὶ εἶπα:

— 9 Ἰανουαρίου 19...

Ἔρριξε τὸ νόμισμα σ' ἕνα παληὸ κουτὶ ἀπὸ ποῦρα καὶ πῆρε ἕνα μάτσο χαρτιὰ ποὺ ἄρχισε νὰ τὰ ξεφυλλίζη μὲ ὑγρὰ δάχτυλα.

— Ἰανουάριος... Ἰανουάριος... ἐδῶ εἴμαστε, εἶπε. Ἔχετε γεν στὸν ἀστερισμὸ τοῦ Αἰγόκερω.

Καὶ ἀκολουθώντας μὲ τὸ δάχτυλο τὸ κείμενο ἄρχισε νὰ διαβάζ δυσκολία :

— Οἱ γεννημένοι στὸν Αἰγόκερω εἶναι αὐθόρμητοι καὶ γεμᾶτοι π τοβουλία. Ὁ χρόνος τοὺς κάνει σκληρούς, περήφανους καὶ ἀναίσθη Ἡ αἰσθηματική σας ζωὴ θὰ εἶναι ἀναστατωμένη καὶ θὰ ἔχετε πο περιπέτειες.

Σώπασε καὶ μάζεψε τὰ χαρτιά της. Κατάλαβα πὼς ἡ ἀκρόασι ε τελειώσει, μουρμούρισα ἕνα εὐχαριστῶ καὶ βγῆκα.

Οἱ φίλοι μου μὲ περίμεναν τρώγοντας καρύδα καὶ μὲ ρώτησαν:

— Λοιπόν, τί σοῦ εἶπε;

— Δὲν ἔχει σημασία... Μοῦ διάβασε ἕνα χαρτάκι γιὰ τὸν ἀστερ ποὺ γεννήθηκα. Τὸν Αἰγόκερω, νομίζω. Οὔτε ἄκουσα καὶ καλά.

Πίστευα αὐτὰ ποὺ ἔλεγα κι' ὅμως ἀργότερα διαπίστωσα πὼς λόγια της εἶχαν χαραχτῆ ἀνεξίτηλα στὴ μνήμη μου. Ἄλλωστε δὲν στευα καθόλου στὴν ἀστρολογία. Ποτὲ δὲν διάβαζα τὸ καθημεριν ροσκόπιο στὶς ἐφημερίδες, ὅπως δὲν διάβαζα καὶ τὰ ἀποτελέσμ τῆς κληρώσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου, γιατὶ δὲν ἀγόραζα ποτὲ λαχ Ὁ πατέρας μου ἦταν λογιστὴς καὶ ἡ μητέρα μου βοηθὸς λογιστοῦ χρι τὴ γέννησί μου. Πίστευαν στοὺς ἀριθμοὺς καὶ ὁ πατέρας μου μανία μὲ τὶς στατιστικές. Μεγαλωμένη μ' αὐτὲς τὶς ἀρχὲς δὲν εἶχ θόλου ἀνεπτυγμένη φαντασία.

Μερικὲς μέρες μετὰ τὸ πανηγύρι, μιὰ συνάδελφος, ἐκεῖ ποὺ καθό στε καὶ πίναμε καφέ, μοῦ εἶπε κυττάζοντας κάποιο περιοδικό:

— Εἶσαι γεννημένη στὸ Αἰγόκερω, ἔτσι δὲν εἶναι;

— Νομίζω.

— Ἄκου τί γράφει: «Στὶς 25 θὰ ἔχετε ἰδιαίτερη τύχη στὰ τυχ παιχνίδια». Σήμερα ἔχουμε 25. Πρέπει νὰ ἐπωφεληθῆς.

— Πιστεύεις αὐτὲς τὶς σαχλαμάρες;

— Ὄχι δά! Ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ συμβαίνουν παράξενα πράγμ Μοῦ διηγήθηκε δυὸ τρεῖς ἱστορίες γιὰ μάντισσες καὶ ὡροσκό ποὺ οἱ προβλέψεις τους πραγματοποιήθηκαν.

— Πρέπει νὰ δοκιμάσης, συμπέρανε.

Σήκωσα τοὺς ὤμους μὲ ἀδιαφορία. Στὸ μαγαζὶ μίλησε στοὺς σ ναδέλφους γιὰ τὴν ὑπόθεσι καὶ μιὰ ὁμάδα σχηματίστηκε, ποὺ ἐπ μοῦσε νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν τύχη ποὺ ἐγὼ περιφρονοῦσα.

— Ἂς πάρουμε ἕνα λαχεῖο στὰ ἑπτά. Τί θὰ χάσουμε;

Ἄβουλη, καθὼς ἥμουν πάντοτε, ἀφέθηκα νὰ μὲ παρασύρουν. Σ λώντας ἀπ' τὸ μαγαζὶ ἀγόρασα ἕνα λαχεῖο. Διάλεξα τὸ νούμερο πλήρωσα καὶ οἱ φίλες μου μοῦ ἔδωσαν κάθε μιὰ τὸ μερίδιό της.

Δὲν φρόντισα νὰ κυττάξω οὔτε τὴν ἡμέρα τῆς κληρώσεως κι' ἔμ κατάπληκτη ὅταν ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς μέρες μὲ ὑποδέχτηκαν μὲ λα ρὰ πρόσωπα στὸ μαγαζί.

— Ἔ, λοιπόν, τί λὲς τώρα; Ποιός εἶχε δίκηο;

— Γιὰ τί πρᾶγμα μιλᾶτε; ρώτησα.

— Μὴ μᾶς κάνης τὴν ἀνίδεη.

— Ἄ, θέλει φαίνεται νὰ τὸ εἰσπράξη μόνη της.

— Μὴ φοβᾶστε. Ἐγὼ κράτησα τὸ νούμερο, πετάχτηκε κάποια.

Μοῦ ἔβαλαν κάτω ἀπὸ τὴ μύτη μιὰ ἐφημερίδα ὅπου ἦταν τυπω μὲ μεγάλα νούμερα ἕνας ἀριθμὸς μὲ ἕξη ψηφία. Εἶχα κερδίσει τὸν π το ἀριθμὸ τοῦ λαχείου. Εἴχαμε ἀγοράσει μονάχα τὸ ἕνα πέμπτο κα τὸ μοιραζόμαστε ἑπτά, ἀλλὰ κι' ἔτσι εἴχαμε κερδίσει ἕνα ἐνδιαφ ποσόν. Πήγαμε ὅλες μαζὶ νὰ εἰσπράξουμε τὸ λαχεῖο. Ἡ ὑπόθεσι ἔ γνωστὴ καὶ κάποιες ἐφημερίδες ἀφιέρωσαν μιὰ στήλη στὶς «ἑπτὰ γ τωμένες πωλήτριες ποὺ ἡ τύχη θέλησε νὰ τὶς χαμογελάση». Κάποιος πηγήθηκε τὴν ἱστορία τοῦ ὡροσκοπίου, ποὺ εἶχε φανερώσει τὴν π τῆς τύχης μου καὶ δημοσίευσε τὴ φωτογραφία μου.

Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἔπαψα νὰ εἶμαι μιὰ ἁπλῆ κομπάρσα. Ὅλα ἄ σαν νὰ ἀλλάζουν. Εἶχα γίνει τὸ πρόσωπο τῆς ἡμέρας. Τὸ βράδυ τ με ὅλοι μαζὶ νὰ τὸ «βρέξουμε» μὲ σαμπάνια σ' ἕνα μπὰρ τῆς σ κίας. Ὁ ἀντιπρόσωπος κάποιου προμηθευτοῦ μας ποὺ ἔτυχε νὰ β ται ἐκεῖ, ἦρθε μαζί μας. Ἦταν ἕνας πολὺ εὐγενικὸς νέος, καλο γμένος, μὲ γκρίζα γλυκὰ μάτια καὶ περιποιημένα χέρια, καὶ αὐτ φορὰ δὲν ἦταν καθόλου σύμπτωσι ποὺ ἦρθε καὶ κάθησε δίπλα μου αὐτοκίνητο. Μετὰ τὸ γλέντι μὲ πῆγε στὸ σπίτι μὲ τὸ ἀμάξι του κα καληνύχτισε σφίγγοντάς μου τὸ χέρι. Μοῦ ζήτησε νὰ φᾶμε μαζὶ τὸ χόμενο Σαββατόβραδο καὶ δέχτηκα.

Παντρευτήκαμε τὸ φθινόπωρο. Εἶναι θαυμάσιο νὰ παντρεύεσαι. λέω: νὰ παντρευτῆς, αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβῆ ἢ ὄχι, ἀλλὰ ἡ μέρα γαμου εἶναι πάντα ἕνας θρίαμβος. Ἐδῶ ἀναμφισβήτητα, εἶσαι ἡ πρωταγωνίστρια. Εἶσαι ἡ βασίλισσα, ἡ νεράϊδα, τὸ ἀστέρι τοῦ μπαλέτου. Ὁ Ζουλιὲν ἦταν γοητευτικός. Ἀγαπιόμαστε καὶ οἱ γονεῖς μου ἦταν τρισευτυχισμένοι, ποὺ εἶχα κάνει ἕνα καλὸ γάμο, γιατὶ ὁ Ζουλιὲν δὲν ἦταν μόνο ἀντιπρόσωπος, ἀλλὰ καὶ ἀνεψιὸς καὶ διάδοχος τοῦ βιομηχάνου ποὺ ἐργαζόταν. Ὁ ἔρωτας κάνει τὸν ἄνθρωπο διαφορετικό. Ἤμουν τώρα τὸ κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος, παντοῦ μὲ κύτταζαν, μὲ ἄκουγαν, μὲ θαύμαζαν. Δὲν ξέρω ἂν ὁ Ζουλιὲν ἀγαποῦσε τὸν Αἰγόκερω. Μὲ φώναζε «κατσικάκι» καὶ εὕρισκε γοητευτικὸ τὸ νὰ ἔχω ἰδιοτροπίες.

Ἔτσι κι' ἐγὼ ἄρχισα νὰ ἔχω ἕνα σωρό, ἀθῶες βέβαια. Ἤθελα νὰ βγαίνουμε ἔξω σὲ ὧρες ἀπίθανες, ἢ ματαίωνα ξαφνικὰ κάποιο σχέδιο ποὺ εἴχαμε καταστρώσει ἀπὸ καιρό. Θυμᾶμαι κάποτε ποὺ εἴχαμε κρατήσει βαγκὸν - λὶ γιὰ τὴν Ἱσπανία καὶ πήραμε τὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὴν Κοπεγχάγη. Ὁ πυρετός, τὰ τηλεφωνήματα, οἱ δυσκολίες νὰ βροῦμε θέσι στὸ ἀεροπλάνο τὴν τελευταία στιγμὴ καὶ ἡ ἄφιξί μας στὸ χιόνι μὲ τὶς βαλίτσες γεμᾶτες ἀπὸ ἐλαφρὰ καλοκαιρινὰ φορέματα, ἡ διασκέδασι νὰ ντυθῶ ὁλόκληρη ἐντελῶς καινούργια, ὅλα αὐτὰ μὲ διασκέδαζαν πολύ. Ὁ Ζουλιὲν ἦταν ξετρελλαμένος μαζί μου.

Τίποτα δὲν μὲ συγκινοῦσε περισσότερο ἀπὸ τὸ καινούργιο, τὸ ἀπρόοπτο. Τί λοιπὸν πιὸ ἀπρόοπτο καὶ καινούργιο ἀπὸ ἕναν ἐραστή;

Μοῦ ἔκαναν κόρτε. Εἶχα γίνει ὡραία. Δὲν ἤμουν ποτὲ ἄσχημη καὶ ὅλοι ξέρουν πὼς στὸ Παρίσι δὲν χρειάζονται μεγάλα μέσα γιὰ νὰ γίνη μιὰ γυναίκα ὄμορφη. Δὲν εἶχα κανένα δισταγμό. Ἡ ἠθική; Μὰ δὲν ἤμουν ὑπεύθυνη ἐγὼ γιὰ ὅ,τι ἔκανα, ἀλλὰ πάντοτε ὁ Αἰγόκερως.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν εἶχα φτάσει ἀκόμα σὲ τίποτα ἀνεπανόρθωτο, ἐκτὸς ἀπὸ μερικὰ ψέματα ποὺ φούρνιζα στὸ Ζουλιέν. Ἡ μάντισσα μοῦ εἶχε πῆ πὼς ὁ Κρόνος, ποὺ ἦταν μέσα στὸν ἀστερισμό μου, μὲ ἔκανε σκληρὴ κι' ἀναίσθητη. Πῶς μποροῦσα νὰ μὴν εἶμαι συνεπὴς μὲ τὸν ἀστερισμό μου;

Ποτὲ δὲν εἶχα σκεφτῆ ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ κωμωδία στηριζόταν πάνω σ' ἕνα λάθος. Θὰ μποροῦσε νὰ συνεχιστῆ σὲ ὅλη μου τὴ ζωή, χωρὶς νὰ μάθω ποτὲ πὼς ὁ οὐρανός μου ἦταν ἀνάποδα.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἔπαιρνα τσάϊ μ' ἕνα καινούργιο μου ἐραστή. Μέχρις ἐδῶ εἶχα ἀρκεστῆ νὰ κάνω τὴν κοκέτα, καὶ νὰ διαπιστώνω τὴ δύναμί μου, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορά... Ὁ Κρόνος δὲν μ' ἐπηρέαζε καθόλου γιατὶ δὲν ἤμουν διόλου ἀναίσθητη. Εἶχα ἀρχίσει νὰ ἐρωτεύωμαι γιὰ καλὰ τὸν Μαξίμ.

— Αὐρηλία, εἶπε μὲ τὴν ὡραία, λίγο μπάσα φωνή του. Τί ἐξαίσιο ὄνομα! Ποῦ πήγατε καὶ τὸ βρήκατε;

Τοῦ διηγήθηκα πὼς ἡ τύχη μὲ εἶχε κάνει νὰ γεννηθῶ στὴ Χιλὴ καὶ πὼς οἱ γονεῖς μου εἶχαν διαλέξει αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ὁ Μαξὶμ ἤξερε καλὰ τὴ Νότιο Ἀμερικὴ καὶ μοῦ μίλησε γι' αὐτήν. Ἐγὼ ἤμουν μόνο ἑνὸς χρόνου, ὅταν ἤρθαμε στὴ Γαλλία καὶ δὲν ἤξερα πολλὰ πράγματα, γιὰ τὴν ἤπειρο αὐτή. Ὁ Μαξὶμ εἶχε τὸ χάρισμα νὰ μιλάη ὡραῖα. Μέσα ἀπὸ τὰ λόγια του ἔβλεπε κανεὶς ἀπέραντα ἄγρια τοπία, πελώρια δάση, κι' ἕναν ἀπύθμενον οὐρανό, γεμᾶτον ἀπὸ ἄλλα ἀστέρια.

— Ἄλλα ἀστέρια; ρώτησα κατάπληκτη.

Χαμογέλασε καὶ μοῦ ἔκανε ἕνα μικρὸ μάθημα κοσμογραφίας. Ἤξερα πὼς ὅταν ἐμεῖς εἴχαμε καλοκαίρι, ἄλλοι λαοὶ εἶχαν χειμώνα, ἀλλὰ δὲν εἶχα σκεφτῆ τίποτα περισσότερο. Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, δὲν ἤξερα ἂν τὰ ἡμισφαίρια διαιροῦν τὴ γῆ πάνω καὶ κάτω ἀπὸ τὸν Ἰσημερινό, ἢ ἂν τὴ χωρίζουν καθέτως.

— Ἀλλὰ τότε, τραύλισα, ἐκεῖ κάτω, ὁ ζωδιακὸς κύκλος εἶναι ἀναποδογυρισμένος.

— Ἂς ποῦμε, ναί.

— Καὶ τὸν Ἰανουάριο, ποῦ βρίσκεται;

— Τὸν Ἰανουάριο... Μά... στὸν τροπικὸ τοῦ Καρκίνου.

Μπορεῖ νὰ φανταστῆ κανεὶς τὴ σύγχυσί μου. Τὸ σύμπαν ξαφνικὰ εἶχε κάνει μεταβολὴ μπροστά μου καὶ εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς στεκόμουν μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω. Ἔμεινα ζαλισμένη μιὰ ἑβδομάδα., ἔπειτα σιγὰ - σιγὰ ἄρχισα νὰ προσανατολίζωμαι. Ἔμαθα πὼς οἱ γεννημένοι στὸν Καρκίνο εἶναι στοχαστικοί, κάποτε χιμαιρικοὶ καὶ ὅτι ὑπάρχει μέσα τους ἕνα περίεργο μῖγμα φαντασίας καὶ πεζότητας.

Η καινούργια μου ἐνσάρκωσι ἀρέσει πολὺ στὸ Ζουλιέν. Τὴν παίρνει σὰν ἕνα καινούργιο καπρίτσιο, πολὺ ἐπιτυχημένο. Ὅσο γιὰ τὸν Μαξίμ, δὲν κατάλαβε ποτὲ τί μὲ εἶχε κάνει νὰ τὸν ἀφήσω ξαφνικὰ στὸ τραπεζάκι ποὺ βρισκόμαστε ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ νὰ φύγω βιαστικὰ σὰν νὰ μὲ κυνηγοῦσαν.

Ντενὶζ Βὰν Μὼπ

ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ

Ἂν τὸ πρόσωπό σας εἶναι ἐπίμηκες ὀβὰλ

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι ὁ σκελετὸς τῶν γυαλιῶν σας πρέπει νὰ ξεπερνᾶ τὰ μῆλα τοῦ προσώπου σας καὶ τὰ γυαλιὰ νὰ εἶναι ἡμιστρόγγυλα καὶ νὰ ἀνεβαίνουν ἐλαφρὰ πρὸς τοὺς κροτάφους γιὰ νὰ δίνουν λίγο φάρδος στὸ πρόσωπο.

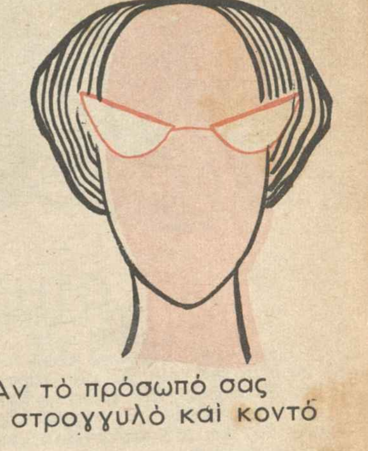

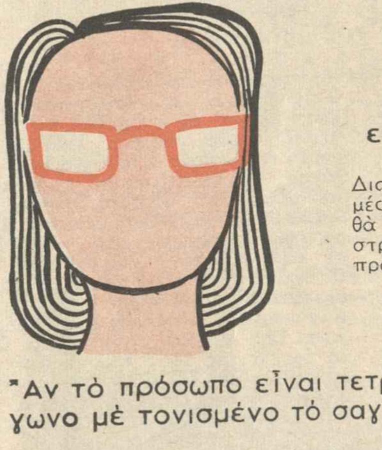

Ἂν τὸ πρόσωπό σας εἶναι στρογγυλὸ καὶ κοντό

Διαλέξτε σκελετὸ μὲ τετράγωνες γραμμές. Ἂν πάρετε γυαλιὰ στρογγυλὰ δὲν θὰ κάνετε ἄλλο παρὰ νὰ τονίσετε τὴ στρογγυλότητα τῶν γραμμῶν σας, πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ τὸ ἀποφύγετε.

Ἂν τὸ πρόσωπο εἶναι τετράγωνο μὲ τονισμένο τὸ σαγόνι

Ὁ σκελετὸς πρέπει νὰ ἔχη ἴσια ἀπὸ πάνω γραμμὴ καὶ στρογγυλεμένη ἀπὸ κάτω. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ ἁπαλύνη τὰ πολὺ τονισμένα χαρακτηριστικὰ καὶ νὰ δώση πολὺ μεγαλύτερη θηλυκότητα στὸ πρόσωπο.

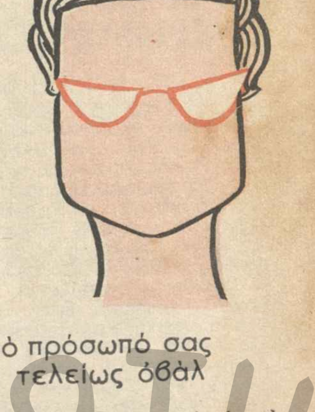

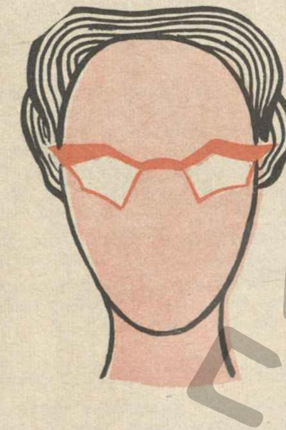

Ἂν τὸ πρόσωπό σας εἶναι τελείως ὀβὰλ

Διαλέξτε τὰ πιὸ πρωτότυπα καὶ τὰ πιὸ μοντέρνα σχέδια: γυαλιὰ στενὰ καὶ πολὺ τονισμένα πρὸς τὸ μέρος τῶν κροτάφων, γιὰ νὰ σπάζουν τὰ ἀπόλυτο ὀβάλ. Στὸν τύπο σας πηγαίνουν πολύ.

Ἂν ἔχετε μεγάλο πρόσωπο καὶ κεφάλι

Πάρτε γυαλιὰ σὲ ἀναλογία μὲ τὸ πρόσωπό σας, μὲ φαρδειὰ γυαλιὰ καὶ σκελετὸ ποὺ ἀνεβαίνοντας ἐλαφρὰ πρὸς τοὺς κροτάφους νὰ σπάζη τὴν ἰσχυρὰ τονισμένη γραμμή σας. Ὁ σκελετὸς νὰ εἶναι κοκκάλινος καὶ χοντρός.

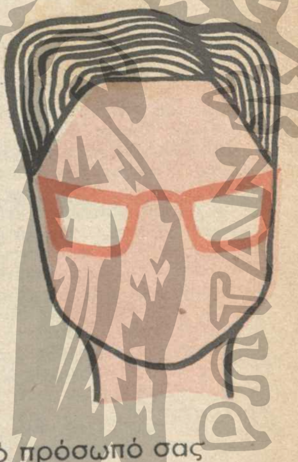

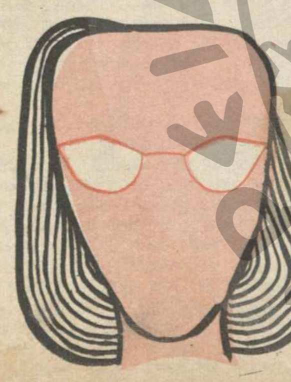

Ἂν τὸ πρόσωπό σας εἶναι τετράγωνο καὶ λεπτὸ

Ὁ σκελετὸς τῶν γυαλιῶν σας πρέπει νὰ εἶναι λεπτός, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ τονίση περισσότερο τὴ λεπτότητα τοῦ κάτω μέρους τοῦ προσώπου σας. Ὑπάρχει στὴν ἀγορὰ ποικιλία αὐτῶν τῶν σχεδίων ποὺ κολακεύουν τὸν τύπο σας.

Συμβουλὲς γιὰ ἕνα εὐτυχισμένο γάμο!

Συχνὰ ἡ ἐργασία τοῦ ἀνδρὸς ἀποτελεῖ γιὰ τὴ γυναίκα ἕναν ἐπικίνδυνο ἀντίπαλο. Τὰ 70% τῶν γάμων δηλητηριάζονται ἀπὸ τὴν ἔλλειψι κατανοήσεως ποὺ ὀφείλεται στὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀνδρός. Ξέρουμε ὅτι δὲν μποροῦμε νἄχουμε στὴ διάθεσί μας παρὰ ἐλάχιστο ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ εἶναι προωρισμένος γιὰ τὴν ἐργασία τοῦ ἀνδρός μας. Ἂς τὸν χρησιμοποιήσουμε, λοιπόν, ἔξυπνα. Ἂς προσπαθοῦμε νὰ τὸν παρακολουθοῦμε στὴν ἐργασία του, νὰ εἴμαστε εὐχαριστημένες, νὰ χαμογελοῦμε καμμιὰ φορὰ ὅταν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν στερηθοῦμε ἐξ αἰτίας τῆς δουλειᾶς του. Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ μέσα σ' αὐτὸν τὸν ἰλιγγιώδη ρυθμὸ τῆς σημερινῆς ζωῆς, ἕνα ἀσφαλὲς ὀχυρό. Ἂς προσπαθήσουμε ἐπίσης, ἂν «ἐκεῖνος» λείπῃ μερικὲς φορὲς ἀπ' τὸ πλευρό μας, νὰ τοποθετήσουμε σὲ πρῶτο ἐπίπεδο ὄχι τὸν ἐγωϊσμό μας, μὰ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς οἰκογένειάς μας. Ἐδῶ ἐξετάζονται οἱ διάφοροι τύποι «Ἐκείνης» καὶ «Ἐκείνου» γιὰ νὰ μπορῇ μιὰ γυναίκα νὰ εὐτυχήσῃ στὸ γάμο της.

Ἡ περίπτωσις τοῦ ὑπαλλήλου

Πρὶν προχωρήσουμε στὴν ἐξέτασι τοῦ θέματος ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ, θ' ἀναφέρουμε τρεῖς συγκεκριμένες περιπτώσεις ζευγαριῶν, ποὺ θὰ μᾶς δώσουν μιὰ καλύτερη εἰκόνα τῆς καταστάσεως.

Ἡ πρώτη εἶναι ἑνὸς νεαροῦ ἀνδρογύνου. Αὐτὸς εἶναι ὑπάλληλος σὲ μιὰ τράπεζα καὶ αὐτὴ μιὰ ἐπαρχιωτοπούλα, ποὺ μετὰ τὸ γάμο της ἐγκαταστάθηκε στὴν πρωτεύουσα. Μιὰ περίφημη τύχη!, εἶπαν οἱ συμπατριώτισσές της. Ὁ νέος εἶχε μπροστά του μιὰ πολὺ καλὴ σταδιοδρομία κι' ἦταν κι' ὡραῖος ἄνδρας. Ἡ κοπέλλα ἦταν μιὰ συνηθισμένη γυναίκα, χωρὶς τίποτα τὸ ἐξαιρετικό, ποὺ ἐνθουσιάστηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ μὲ τὸ γάμο της. Δὲν ἄργησαν ὅμως νὰ ἀκολουθήσουν ἡ ἀναπόφευκτη ἀσυνεννοησία κι' οἱ καυγάδες μὲ τὶς ἀπειλές: «Θὰ γυρίσω στὴ μητέρα μου!» καὶ «εἶσαι ἕνα τέρας!». Κι' ὁ λόγος; Ἁπλούστατα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀνδρός της: δουλειὰ συνεχῶς καὶ ὑπερωρίες. Καὶ τὶς Κυριακὲς ἢ μὲ μερικοὺς φίλους του στὸ καφενεῖο ἢ σὲ κανένα μάτς ποδοσφαίρου, γιὰ τὸ ὁποῖο ἡ γυναίκα του εἶχε τρομερὴ ἀντιπάθεια, ἢ ἦσαν μαζὶ σὲ κανένα σινεμά. Ἡ μέτρια αὐτὴ ζωή τὴν κάνει ἔξω φρενῶν, γιατὶ ἄλλα ἦταν τὰ ὄνειρά της ὅταν ἔφευγε ἀπὸ τὴν ἐπαρχία γιὰ νὰ «ζήσῃ στὴν πρωτεύουσα». Ἡ ἀπογοήτευσι γίνεται πιὰ μιὰ μόνιμη ψυχικὴ κατάστασι.

Ἡ περίπτωσις τοῦ γιατροῦ

Δεύτερη περίπτωσι εἶναι ἑνὸς ἀνδρογύνου ποὺ ὁ σύζυγος εἶναι γιατρός. Αὐτὸς σηκώνεται νωρὶς τὸ πρωΐ ἔχει τὸ νοσοκομεῖο ποὺ ἐργάζεται, τὶς ἐπισκέψεις, τὸ ἰατρεῖο του, δὲν ἔχει ποτέ του ὧρες δουλειᾶς ὡρισμένες, οὔτε καὶ βραδυὲς ποὺ εἶναι βέβαιος ὅτι θἆναι ἐλεύθερος.

Σηκώνεται, ξυρίζεται, πίνει γρήγορα - γρήγορα ἕναν καφέ, ρίχνει μιὰ βιαστικὴ ματιὰ στὴν ἐφημερίδα καὶ φεύγει. Ἡ γυναίκα του δὲν τὸν βλέπει παρὰ τὸ μεσημέρι ποὺ γυρίζει γιὰ φαΐ. Ἔρχεται, τρώει ὅπως - ὅπως, ἐνῶ τὸν καλοῦν δέκα φορὲς στὸ τηλέφωνο. Στὶς δύο δέχεται τὶς ἐπισκέψεις στὸ σπίτι. Αὐτὲς τὸν ἀπασχολοῦν τρεῖς ὧρες κάθε ἀπόγευμα. Στὶς πέντε φεύγει γιὰ τὸ νοσοκομεῖο ἢ γιὰ ἐξωτερικὲς ἐπισκέψεις. Τὸ βράδυ γυρίζοντας διαβάζει τὴν ἐφημερίδα καὶ ρίχνει μιὰ ματιὰ στὰ ἰατρικὰ περιοδικά. Ὅταν ἡ γυναίκα του τοῦ προτείνῃ νὰ πᾶνε σὲ κανένα θέατρο, ἀπαντάει συνήθως: «Ναί, παιδί μου, θἄρχόμουν, ἀλλὰ βλέπεις ἡ κυρία Τάδε εἶναι σοβαρὰ καὶ περιμένω ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ νὰ μοῦ τηλεφωνήσουν». Ἡ γυναίκα του δὲν λέει τίποτα, ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ ξεσπάει:

«Ἤθελα νὰ ξέρω γιατί παντρευτήκαμε. Αὐτὸ δὲν εἶναι γάμος, ἀλλὰ ἑταιρία περιωρισμένης εὐθύνης. Ἀντὶ νὰ παντρευτῶ γιατρό, θἆταν καλύτερο νὰ μείνω γεροντοκόρη. Ἔχω ἄνδρα, ποὺ δὲν μπορῶ οὔτε νὰ τὸν δῶ νὰ καθήσῃ μιὰ μέρα μαζί μου».

Αὐτὸς πάλι, συνήθως, τῆς ρίχνει δίκιο καὶ σκέφτεται σὰν γιατρός: «Εἶναι κουρασμένη, ἐκνευρισμένη ἡ καϋμένη. Μιὰ σειρὰ δυναμωτικὲς ἐνέσεις θὰ τῆς κάνῃ καλό...».

Ἡ περίπτωσις τοῦ βιομηχάνου

Ἡ τρίτη περίπτωσις εἶναι κι' αὐτὴ χαρακτηριστική. Ἀποσποῦμε μιὰ παράγραφο ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ μιᾶς γυναίκας βιομηχάνου:

«... Ὁ γάμος μου ἦταν μιὰ ἀποτυχία. Νοιώθω τὸν ἑαυτό μου τρομερὰ μονάχο. Πιὸ μονάχο ἀπ' ὅσο ὅταν ἤμουν κοπέλλα. Δὲν εἶμαι παρὰ ἕνα γρανάζι στὴ μηχανὴ τῆς ζωῆς του. Κι' ὄχι πιὸ σπουδαία, ἀσφαλῶς, ἀπὸ τὴ γραμματέα του. Εἶμαι ἕνα μηδενικὸ μπροστὰ στὸ συνέταιρό του ποὺ συζητοῦν διαρκῶς τὶς ὑποθέσεις τους, μπροστὰ στὴ δακτυλογράφο του ποὺ τῆς χαμογελᾷ. Ἀπὸ τὶς εἴκοσι τέσσερις ὧρες, τὶς δώδεκα τὶς ἀφιερώνει στὴ δουλειά, τὶς ὀχτὼ στὸν ὕπνο, τὶς δύο στὸ φαγητὸ καὶ τὶς ἐφημερίδες (πολλὲς φορὲς τρώει καὶ διαβάζει μαζὶ) καὶ τὶς ἄλλες δυὸ στὴν περιποίησι τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ στὰ τηλεφωνήματα. Τὴν Κυριακή, πότε θὰ πάῃ στὸ ψάρεμα, πότε μὲ κανένα φίλο του. Ἔχω τὴν ἰδέα ὅτι θὰ στενοχωριόταν πιὸ πολὺ ἂν ἔχανε ὁ «Παναθηναϊκὸς» στὴ μπάλα, παρὰ ἂν ἐγὼ τἄμπλεκα μὲ κανέναν ἄλλον...».

Ἀναφέραμε τὶς τρεῖς αὐτὲς περιπτώσεις ἀνδρογύνων ποὺ βρίσκονται σὲ καθημερινὲς γκρίνιες, γιὰ τὶς ὁποῖες δὲν ὑπάρχουν σοβαρὲς αἰτίες, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὶς γυναῖκες νὰ ὑποστηρίζουν πὼς ὁ γάμος τους ἦταν μιὰ ἀποτυχία. Θὰ μπορούσαμε, ὅμως, ν' ἀναφέρουμε ἑκατοντάδες τέτοιες περιπτώσεις.

Ἡμέρες, μῆνες, χρόνια, ποὺ κατὰ τὴ διάρκειά τους αὐτὸς ἀπορροφιέται ἀπὸ τὴν ἐργασία του κι' ἡ ἀγάπη τῆς γυναίκας γκρεμίζεται σ' ἐρείπια ἀπὸ τὴν πλῆξι.

Καὶ ἔτσι ἔρχεται μιὰ μέρα, ποὺ ἡ γυναίκα, κουρασμένη ἀπ' αὐτὸν τὸν «σύζυγο - φάντασμα», ἐπαναστατεῖ, βγαίνει μόνη της ἔξω, πιάνει φιλίες, ἀσχολεῖται ἐλάχιστα μὲ τὸ σπίτι, κατηγορεῖ τὸν ἄνδρα της γιὰ ψυχικὴ σκληρότητα, μὲ ἀποτέλεσμα ἕναν βαθμιαῖο χωρισμό, ὄχι μονάχα ψυχικό.

Καὶ τώρα θὰ ρωτήσετε: Τὸ σφάλμα εἶναι ὅλο τῶν ἀνδρῶν;

Ἀναμφισβήτητα ὄχι. Τὸ λάθος βρίσκεται στὸ ὅτι οἱ γυναῖκες σχηματίζουν μιὰν ἐσφαλμένη ἰδέα γιὰ τὸν ἄνδρα: Θὰ τὸν ἤθελαν ἕναν «Καζανόβα τοῦ σπιτιοῦ», ἕναν εὐγενικὸ σύζυγο, μιὰ ρομαντικὴ ψυχὴ ποὺ θὰ περνοῦσε τὴ ζωή του στὰ γόνατά τους.

Κατὰ δυστυχία, οἱ ρομαντισμοὶ αὐτοὶ ἔχουν ἐξαφανισθῆ στὴν ἐποχὴ τῶν ἀεριωθουμένων, τῶν κοσμικῶν ἀκτίνων, τῶν ὑδρογονοβομβῶν καὶ τῶν δορυφόρων. Σήμερα οἱ σύζυγοι εἶναι τρομερὰ ἀπασχολημένοι, πρέπει νὰ παλαίψουν μὲ τὶς διαρκῶς αὐξανόμενες δυσκολίες τῆς ζωῆς, μὲ τὸ συναγωνισμὸ σὲ κάθε πεδίο, μὲ τὴν ἀνάγκη τῆς εἰδικεύσεως.

Πῶς μποροῦν, λοιπόν, νὰ διαθέσουν τόσο χρόνο γιὰ τὴ γυναίκα τους; Πῶς μποροῦν ν' ἀσχοληθοῦν μέ.... πατριαρχικὴ γαλήνη γιὰ τὶς ψυχικὲς καταστάσεις τῆς συντρόφου τους, τὶς ἐπιθυμίες, ἔστω καὶ δικαιολογημένες, τῆς καρδιᾶς της;

Ὁ σύζυγος εἶναι ὑποχρεωμένος συχνὰ νὰ καταβάλλῃ μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ φέρῃ στὸ σπίτι τὰ χρήματα ποὺ χρειάζεται ἡ οἰκογένεια, εἶναι συχνά, ἐπίσης, κουρασμένος κι' ἔτσι περιορίζει τὶς ψυχικὲς ἀσχολίες του σὲ ἕνα τάβλι μὲ τοὺς φίλους του ἢ μιὰ κολτσίνα. Δὲν πρέπει νὰ τὸν καταδικάζουμε ἢ νὰ θυμώνουμε μαζί του. Ἂς κυττάξουμε μᾶλλον ν' ἀντιμετωπίσουμε τὴν κατάστασι σάν... γυναῖκες.

Ἂς δοῦμε πῶς μποροῦμε ν' ἀποφύγουμε μιὰν ἐνδεχομένη κατάρρευσι τοῦ γάμου, πῶς νὰ περιορίσουμε τὸν «ἀντίζηλο» αὐτὸν μὲ τρόπο, χωρὶς βιαιότητες καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσουμε τὸν σύντροφό μας.

Ὅλες ξέρουμε πὼς εἶναι καλύτερο νἄχουμε ἕναν ἄνδρα λίγο πολυάσχολο, παρὰ νὰ μείνουμε μὲ τὴ μελαγχολία τῆς ἀνύπαντρης γυναίκας. Καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ σώσουμε ὅ,τι μπορεῖ νὰ σωθῇ. Μ' ἄλλα λόγια: μάτια ἀνοιχτὰ στὴν πραγματικότητα, μακρυὰ ἀπὸ τὸ ναρκωτικὸ τοῦ «ἰδανικοῦ» καὶ τοῦ ἀναχρονιστικοῦ ρομαντικοῦ καὶ ἐξοστρακισμὸς τῆς πολιτικῆς τῆς στρουθοκαμήλου μπροστὰ στὰ προβλήματα τοῦ γάμου μας.

Ἂς ρίξουμε, ὅταν μποροῦμε, μιὰ μικρὴ ἀκτίνα ἥλιου στὴν κουραστική, τσακιστικὴ ζωὴ «ἐκείνου» κι' ἂν μποροῦμε ἂς τοῦ δώσουμε νὰ καταλάβῃ ὅτι τὸ πᾶν στὴ ζωὴ δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἐπιτυχία, οὔτε ἡ φήμη, οὔτε οἱ φιλοδοξίες: ὑπάρχουν καὶ τὰ μικροπράγματά της, οἱ μικροευχαριστήσεις τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Κι' ἂν ὁ σύζυγός σας «φλέγεται» ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ δημιουργήσῃ κάτι, περιβάλλετέ τον μὲ τὸ γλυκό σας τρόπο: αὐτὸ θὰ τὸν καθησυχάσῃ. Δεχθῆτε τὸν ἐκνευρισμό του ἀπ' τὴ δουλειά, ἀντιπαραθέτοντας τὴ γαλήνη σας κι' ἐν τῷ μεταξὺ ἀναζητῆστε γιὰ τὸν ἑαυτό σας μιὰν εὐχάριστη ἀποσχόλησι ποὺ θὰ σᾶς κάνῃ νὰ σκέφτεστε λιγώτερο τὶς ἀπουσίες του.

Συνεχίστε ἀκούραστη τὶς «ἀνασκαφές» σας γιὰ νὰ τοῦ βγάλετε στὴν ἐπιφάνεια τὰ πιὸ ἀγαθὰ ἔνστικτα. προετοιμάστε του ἕναν κόσμο ἁπλὸ στὸ σπίτι, ἔτσι ποὺ νὰ ἔχῃ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ μεγάλη ἐπιθυμία νὰ μένῃ σ' αὐτό.

Καὶ νὰ μὴν ἔχετε διαρκῶς ἀξιώσει, γιατὶ ἔτσι δὲν θὰ τὸν ἀναγκάσετε νὰ προσπαθῇ νὰ κερδίσῃ ὅλο καὶ πιὸ πολλὰ χρήματα γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΑΥΤΟΙ ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΚΑΤΑ 90 %

Ἂν ἐκείνη εἶναι	**Ἐκεῖνος πρέπει νὰ εἶναι**
Δειλή, ἀγαπᾷ τὸ σπίτι, ἔχει κρυφὸ πόθο. Εἶναι κατὰ κανόνα σιωπηλή, ἀγαπᾷ τὴν τάξι καὶ τὴ μεθοδικότητα καὶ εἶναι μᾶλλον προσηλωμένη στὶς συνήθειες, χωρὶς μὲ τοῦτο νὰ μποροῦμε νὰ τὴ χαρακτηρίσουμε σὰν ἕνα τύπο, στερημένο ἑλκυστικότητας.	Αὐταρχικός, ἀλλὰ περισσότερο μὲ τὰ λόγια παρὰ μὲ τὰ ἔργα. Ἕτοιμος νὰ ἔχῃ κατανόησι γιὰ τὶς μικροϊδιοτροπίες της, ἀλλὰ καὶ νὰ τὶς τῆς κόψῃ τὴν κατάλληλη στιγμή, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ἂν θὰ μποροῦσε νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ ἴδιος σ' αὐτές.
Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν κατὰ κανόνα οἱ νοικοκυρές.	Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν πρόσωπα μὲ ἕνα ἥσυχο μέλλον.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΑΥΤΟΙ ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΚΑΤΑ 73 %

Ἂν ἐκείνη εἶναι	**Ἐκεῖνος πρέπει νὰ εἶναι**
Μανιώδης γιὰ κάποια μορφὴ τέχνης, ἀσταθής, ἀεικίνητη, μερικὲς φορὲς μελαγχολική, ἄλλοτε εὐδιάθετη καὶ κεφάτη χωρὶς λόγο, ὑποκείμενη σὲ ἀρκετοὺς κλονισμοὺς καὶ σὲ αὐθυποβολές.	Πολὺ ἔξυπνος καὶ τόσο ἐρωτευμένος ὥστε νὰ συγχωρῇ τὶς ἰδιοτροπίες της. Νἆναι τουλάχιστο κατὰ δέκα ὁλόκληρα χρόνια μεγαλύτερός της γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαραίτητη πεῖρα τῆς ζωῆς.
Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν οἱ κοπέλλες ποὺ ἔχουν πάρει ἐλεύθερη ἀνατροφὴ ἢ εἶχαν ὀδυνηρὴ παιδικὴ ἡλικία ποὺ ἄφησε ἐπακόλουθα.	Στὴν κατηγορία αὐτὴ βρίσκονται συνήθως, βιομήχανοι, ἀνώτεροι τεχνικοί, ἄνθρωποι ποὺ ἀγαποῦν τὴ γυναίκα σὰν μιὰ καλλιτέχνιδα.

ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΚΑΤΑ 62 %

Ἂν ἐκείνη εἶναι	**Ἐκεῖνος πρέπει νὰ εἶναι**
Τύπος μητρικός, μὲ ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ της, συστηματική, λίγο ἀνδροπρεπὴς στὸ χαρακτῆρα, τύπος... πολὺ προσγειωμένος,	Ὄχι ἐξαιρετικὰ ἔξυπνος, πρακτικὸς στὰ ζητήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾷ τὰ παιδιὰ καὶ ἁπλῆ ζωή.
Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν οἱ γιατρίνες, οἱ πνευματικῶς ἐργαζόμενες, οἱ νοσοκόμες, οἱ δασκάλες μαθηματικῶν ὡς καὶ οἱ λογίστριες.	Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν οἱ ἀρχιτέκτονες, ἐπιπλοποιοί, ζωγράφοι, ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν τὴ μανία τῆς ἐπιδείξεως καὶ οἱ τεχνίτες.

ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΚΑΤΑ 53 %

Ἂν ἐκείνη εἶναι	**Ἐκεῖνος πρέπει νὰ εἶναι**
Διαχυτική, λίγο μπεμπέκα, ἀλλὰ ὅταν χρειάζεται ἐνεργητική, ἀνεξάρτητη ὅμως στὶς ἰδέες της.	Ὁπωσδήποτε καλλιτέχνης καὶ μάλιστα ἀκόμα καλύτερα ἂν εἶναι πιὸ νέος καὶ μυστηριώδης.
Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν οἱ μεγαλύτερες ἀδελφὲς σὲ μιὰν πολυμελῆ οἰκογένεια, ποὺ ἔχουν βγάλει τὸ γυμνάσιο καὶ ἀγαποῦν τὴ μελέτη.	Σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία ἀνήκουν οἱ σκηνοθέτες, οἱ συγγραφεῖς, οἱ ἠθοποιοί, μ' ἄλλα λόγια ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ τέχνη εἶναι ὁ σκοπός.

ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΚΑΤΑ 45 %

Ἂν ἐκείνη εἶναι	**Ἐκεῖνος πρέπει νὰ εἶναι**
Μετρίας καταγωγῆς μὲ ἀρκετὲς φιλοδοξίες, ὑπάκουη, ἀνήσυχη νὰ βελτιώσῃ τὴν κοινωνικὴ καὶ τὴν οἰκονομική της θέσι.	Τύπος κατὰ βάθος ἐμπορικός, φιλόδοξος ὅσον χρειάζεται, ὄχι πολὺ καλλιεργημένος, πρακτικὸς καὶ μὲ πολὺ αὐτοπεποίθησι.
Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν οἱ δακτυλογράφοι, οἱ πωλήτριες, οἱ κομμώτριες, οἱ μανικιουρίστριες κλπ.	Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν οἱ ἐμπορευόμενοι, οἱ ἐμπορικοὶ ἀντιπρόσωποι, οἱ κοιμμωτὲς καὶ ἄλλοι.

ΓΑΜΟΙ ΚΑΤΑ ΚΑΝΟΝΑ ΕΥΤΥΧΕΙΣ

Ἂν ἐκείνη εἶναι	**Ἐκεῖνος πρέπει νὰ εἶναι**
Ἐπίμονη, σταθερή, χωρὶς φαντασία, δὲν ἀγαπᾷ τὸ ἀπρόοπτο, δὲν συμπαθεῖ καμμιὰ μορφὴ τέχνης, μονολιθικὴ σὲ βαθμὸ ἀπελπισίας, ἀπασχολημένη μονάχα μὲ τὸν ἑαυτό της καὶ τὴν καλοπέρασί της, στερημένη ἀπὸ πολὺ θέρμη καὶ διαχυτικότητα.	Ἐπίμονος, σταθερός, χωρὶς φαντασία, δὲν ἀγαπᾷ τὶς φιλίες, ἐγκρατής, θετικός, ὄχι καλλιτέχνης, ἀγαπᾷ μόνο τὸ τραγούδι, ἤρεμος, φίλος τῶν ἀνέσεων καὶ δειλὸς στὶς ἀρρώστειες, συντηρητικός, δύσπιστος σὲ κάθε νεωτερισμὸ καὶ γερός.

ΝΑ ΤΩΡΑ τὰ συμπεράσματα: Οἱ καλύτεροι γάμοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ὑπάρχει καθαρὴ διαφορὰ κλίσεων (ὄχι γούστου ὅμως). Λιγώτερο καλοὶ ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους ὑπάρχει μικρὴ διαφορὰ ὁμοιότητος χαρακτήρων. Ἀτυχεῖς εἶναι οἱ γάμοι ἀνάμεσα σὲ ἄτομα ὅμοια, ψυχρά, μονολιθικά, κλεισμένα στὸν ἑαυτό τους. Ψάξτε στὰ ὑποδείγματά μας νὰ βρῆτε τὸν τύπο ποὺ σᾶς ταιριάζει. Δῆτε τὸν ἑαυτό σας σὲ κείνην ἢ ἐκεῖνον καὶ ἀντὶ νὰ λέτε «τί ἄτυχος γάμος ὁ δικός μου!», ἀντὶ νὰ νὰ ἀπογοητεύεσθε γιατὶ δὲν βρήκατε τὸν «ἰδανικὸ ἄνδρα τῶν ὀνείρων σας» ἀντιμετωπίστε γαλήνια τὴν πραγματικότητα καὶ προσπαθῆστε νὰ εἶσαστε ἀρκετὰ εὐτυχισμένες ἢ νὰ ἀποφεύγετε τὴ χρόνια δυστυχία. Ἡ ἐποχή μας εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν ἔξυπνων γυναικῶν, τῶν γυναικῶν ποὺ λογικεύονται καὶ ἔχουν τὸ κεφάλι ἔξω ἀπὸ τὴν ἄμμο, ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι κάνει, κατὰ τὸ θρῦλο, ἡ στρουθοκάμηλος.

ΥΓΙΕΙΝΟ ΦΑΓΗΤΟ
ΜΕ ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΣΚΕΥΗ
«WAGNER»

Εἶναι τὰ πλέον κατάλληλα γιὰ ἠλεκτρικὲς Κουζῖνες καὶ γιὰ κάθε ἄλλη καύσιμη ὕλη, γίνονται ἀπὸ εἰδικὸ ἀτσάλι, ἐσμαλτωμένα μέσα - ἔξω, ἔχουν ἀνοξείδωτη στεφάνη, θερμαίνονται εὔκολα, καθαρίζουν μὲ λίγο νερό, δὲν σκουριάζουν, οἰκονομοῦν ρεῦμα, εἶναι ΥΓΙΕΙΝΑ ξεκουράζουν τὴν νοικοκυρά, διατηροῦν τὴν κουζίνα σας!...

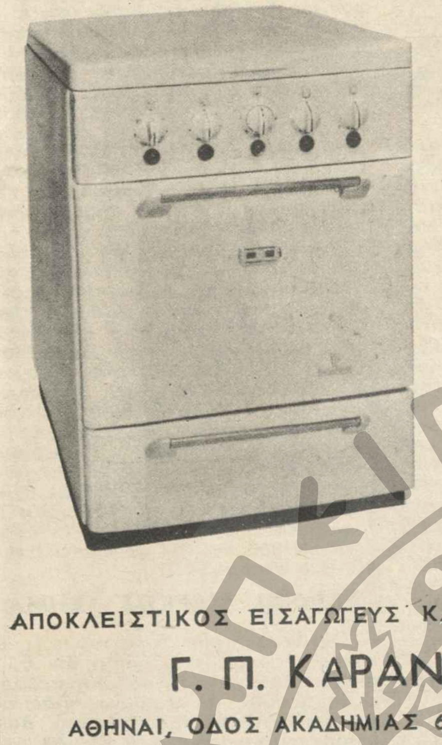

Καὶ τὸ μαγείρεμά σας
θὰ εἶναι ΤΕΛΕΙΟ
μὲ μιὰ ἠλεκτρικὴ κουζίνα
ἐπίσης «WAGNER»
τὸ θαῦμα
τῆς Γερμανικῆς
Βιομηχανίας

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Γ. Π. ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 61 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 615-085

ΠΑΝΑΔΕΣ
ΛΕΚΕΔΕΣ
ΦΑΚΙΔΕΣ

..ποὺ ἀσχημίζουν καὶ τὸ πιὸ ὄμορφο πρόσωπο **προλαμβάνονται** καὶ καταργοῦνται ὁριστικὰ μὲ τὴν

ΕΙΔΙΚΗ ΚΡΕΜΑ
Dr N. AVALLE

Καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν πρώτη χρῆσιν. Ρωτῆστε ὅσες ἐδοκίμασαν

LABORATOIRES BIOLOGIQUES "ARVAL„ S.A. SION SUISSE

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ

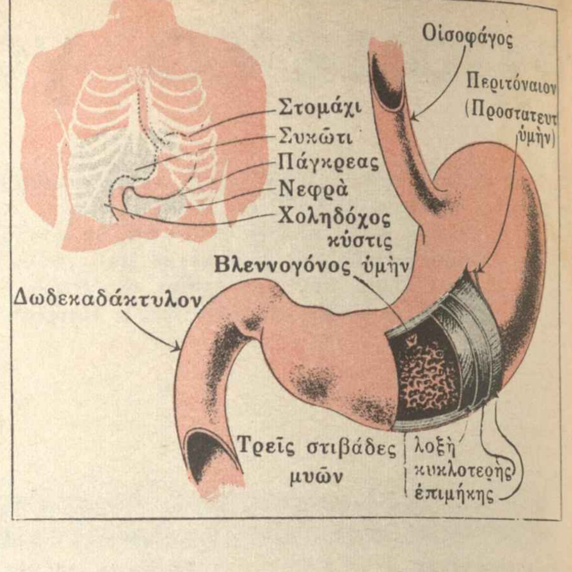

Τὸ ὄργανὸ μας αὐτὸ εἶναι πολὺ βολικὸς σύντροφος, ἀλλὰ οἱ συγκινήσεις μας τὸ βάζουν σὲ μπελάδες

ΓΙΑ τὸν συνηθισμένο ἄνθρωπο τὸ στομάχι εἶναι ἕνα ὄργανο ποὺ διαρκῶς τὸν βάζει σὲ μπελάδες καὶ στὸ ὁποῖο φορτώνει ὁ,τιδήποτε δὲν πηγαίνει καλὰ μέσα στὸν ὀργανισμό του. Ἀντίθετα, οἱ πιὸ πολλοὶ γιατροὶ λένε ὅτι τὸ στομάχι εἶναι ἕνα ἐξαιρετικὰ γερό, ἀνθεκτικὸ καὶ ἐργατικὸ ὄργανο καὶ ὅτι σπάνια μᾶς προκαλεῖ διαταραχὲς καὶ αὐτὸ μονάχα ὅταν τὸ παραφορτώνουμε μὲ διαφόρων εἰδῶν καταχρήσεις.

Τελευταῖα ὅμως οἱ γιατροὶ ἔκαναν καὶ μερικὲς ἄλλες καταπληκτικὲς ἀνακαλύψεις σχετικὰ μὲ τὸ στομάχι.

Καὶ πρῶτα - πρῶτα, ποιὸ σκοπὸ ἔχει; Βέβαια ὁ μέσος ἄνθρωπος θὰ σᾶς περιγράψη χωρὶς δισταγμὸ ποιός εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ στομαχιοῦ. Καὶ ὅμως ἀκριβῶς σ' αὐτὸ ὑπάρχει κάποιο μυστήριο. Τὸ στομάχι εἶναι μόνο ἕνας σταθμὸς στὴν πολύπλοκη διαδικασία τῆς πέψεως. Ἐκεῖ ἡ τροφὴ χυλοποιεῖται ἔτσι ποὺ νὰ μπορῆ νὰ ἀπορροφήση τὸ σῶμα τὶς θρεπτικές της οὐσίες. Καὶ ὅμως τὸ στομάχι φαίνεται νὰ κάνη πολὺ λιγώτερη πεπτικὴ ἐργασία ἀπὸ τὰ ἔντερα λόγου χάριν.

ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟ ΣΤΙΣ ΤΡΟΦΕΣ

Ἄλλο: μέσα στὸ στομαχι ὑπάρχει ἕνα ὀξὺ τόσο διαβρωτικὸ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ κάνη ἐγκαύματα στὸ χέρι μας. Ταυτόχρονα ὅμως ὑπάρχει καὶ μιὰ τόσο ἀποτελεσματικὴ προστατευτικὴ οὐσία ὥστε τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ εἰσδύση στὰ τοιχώματα τοῦ στομαχιοῦ — οὔτε τὸ ὀξύ.

Ἀπεδείχθη ἐπίσης ὅτι ἄνθρωποι ποὺ πάσχουν ἀπὸ ἕλκος τοῦ στομάχου μποροῦν νὰ φᾶνε χωρὶς φόβο ὁποιαδήποτε τροφὴ—ἀρκεῖ νὰ τὴν τρῶνε ἀρκετὰ συχνά.

Ἴσως ἡ πιὸ διαφωτιστικὴ ἀνακάλυψι εἶναι ὅτι τὸ φυσιολογικὸ ὑγιὲς στομάχι εἶναι «ἀμερόληπτο» στὶς τροφές. Δηλαδὴ κατεργάζεται χωρὶς δυσκολία κάθε ὕλη ποὺ α) ἔχει καθιερωθῆ ὡς φαγώσιμη, β) δὲν εἶναι ὑπερβολικὰ ζεστή, παγωμένη ἢ ὑπερβολικα καρυκευμένη καὶ γ) δὲν τρώγεται κάτω ἀπὸ συνθῆκες συγκινήσεως τόσο ἰσχυρές, ὥστε ἡ ἀνησυχία ἐκείνου ποὺ τρώει νὰ διαταράσση τὰ πεπτικὰ νεῦρα καὶ μῦς.

ΣΥΓΚΙΝΗΣΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

Ἡ συγκίνησι προκαλεῖ διαταραχὴ καὶ στὰ πιὸ γερὰ στομάχια. Τὸ εἶδος τῆς διαταραχῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ φύσι τῆς συγκινήσεως. Παράδειγμα: δυὸ ἐργάτες τιμωροῦνται αὐστηρὰ ἀπὸ τὸν προϊστάμενό τους. Τὸ στομάχι τοῦ ἑνὸς μπορεῖ νὰ ἔχη τὴν αἴσθησι σὰν νἄχη φλόγες ἢ ἕνα ἡφαιστειο μέσα του, ἐνῶ τοῦ ἄλλου σὰ νὰ «μαζεύη», νὰ τοῦ τὸ τραβᾶ κανείς. Ὁ πρῶτος θυμώνει. Στὴν κατάστασι αὐτὴ τὸ στομάχι του «βράζει» κυριολεκτικά, γίνεται κατακόκκινο καὶ ξεχύνει ὀξύ. Ὁ ἄλλος πάλι, εἶναι περισσότερο φοβισμένος παρὰ θυμωμένος καὶ τὸ στομάχι του μένει ἥσυχο καὶ ἄτονο, μὲ τάσι ναυτίας καὶ ἀηδίας.

Τὸ στομάχι κατηγορεῖται πολλὲς φορὲς ἄδικα γιὰ τὸ ξεχαρβάλωμα ἄλλων ὀργάνων. Ἂν μάλιστα πρόκειται γιὰ καρδιακὴ διαταραχή, τὸ νὰ τὴν ἀποδώσουμε στὸ στομάχι μπορεῖ νὰ εἶναι καταστρεπτικό. Ἔχουν πεθάνει ἄνθρωποι γιατὶ μιὰ στηθάγχη ἐξελήφθη γιὰ δυσπεψία ἢ θρόμβωσι τῆς στεφανιαίας γιὰ σοβαρὴ στομαχικὴ διαταραχή. Ἕνα σηκότι ποὺ δὲν δουλεύει καλά, τὸ πάγκρεας, ἡ χολὴ ἢ τὰ νεφρὰ μποροῦν νὰ μᾶς δώσουν σήματα κινδύνου ποὺ μόνο ἕνας γιατρὸς μπορεῖ νὰ τὰ ξεχωρίση ἀπὸ τὶς στομαχικὲς διαταραχές. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις, ὁ πόνος ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἄρρωστος μπορεῖ νὰ σημειωθῆ στὴν περιοχὴ τοῦ στομαχιοῦ— γιατὶ «τηλεγραφεῖται» ἐκεῖ ἀπὸ τὰ νεῦρα—μολονότι ἡ διαταραχὴ βρίσκεται ἀλλοῦ. Ἡ ἴδια δυσχέρεια παρατηρεῖται μερικὲς φορὲς στὸν καρκίνο, στὴ σκωληκοειδίτιδα, στὴν κήλη, στὴν πολιομυελίτιδα, στὴν πνευμονία, ὄγκους τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ φυματίωσι τῶν ὀστῶν. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ἡ αὐτοδιάγνωσι καὶ ἡ αὐτοθεραπεία μπορεῖ νὰ ἀποβῆ ἐπικίνδυνη. Ἀντὶ νὰ πίνη γάλα «γιὰ νὰ ξεκουράση τὸ στομάχι του», ὁ ἄρρωστος θὰ ἔπρεπε νὰ πάη κατ' εὐθεῖαν στὸ γιατρό.

ΟΙ ΠΕΠΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

Φυσικά, οὔτε καὶ ὁ πιὸ ἔνθερμος συνήγορος τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πνεύματος ἐπὶ τῆς ὕλης ἢ τῆς ψυχοσωματικῆς, θὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ὅλες οἱ στομαχικὲς διαταραχὲς προέρχονται ἀπὸ τὶς συγκινήσεις. Ἕνα ἄτομο μπορεῖ νὰ νοιώση φοβερὴ δυσφορία παραδείγματος χάριν, ἂν πολυφάη. Ἄλλες πεπτικὲς διαταραχὲς μποροῦν συχνὰ νὰ προέλθουν ἀπὸ τὴν προσπάθεια τοῦ σώματος νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ κάποιο δηλητήριο, ἰὸ ἢ βακτηρίδιο. Τὸ καλύτερο ἴσως παράδειγμα μᾶς τὸ δίνει ἡ ἰνφλουέντσα. Ἡ διάρροια καὶ ὁ ἐμετὸς ποὺ συνοδεύουν τὴν πάθησι αὐτὴ εἶναι μέρος τῆς ἀνακλαστικῆς δράσεως ποὺ ἐξαπολύεται μόλις ὁ ἰὸς προσβάλλη τὰ ἐντερικὰ τοιχώματα. Αὐτόματα τὸ σῶμα προσπαθεῖ νὰ ἀποβάλη τὶς μολυσμένες ὕλες. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ στὴν περίπτωσι τροφικῆς δηλητηριάσεως: τὸ σῶμα ἀντιδρᾶ βίαια— καὶ συχνὰ ὀδυνηρά— γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆ ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα ἀπὸ τὴ μολυσμένη ὕλη. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔντερα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ φέρνουν τὴ μεγαλύτερη ἀντίδρασι (καὶ ὑφίστανται τὴ μεγαλύτερη βλάβη) στὴν περίπτωσι τροφικῆς δηλητηριάσεως ἢ εἰσβολῆς ἰοῦ, δὲν πρέπει νὰ ἀποδώσουμε καθόλου τὶς ἀρρώστειες αὐτὲς στὸ στομάχι.

ΑΛΛΑΖΕΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΣΧΗΜΑ

Ἀντίθετα πρὸς ὅ,τι πιστεύει ὁ κόσμος γενικά, τὸ στομάχι δὲν βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὴ μαλακὴ πρόσοψι τῆς κοιλιᾶς, ἀλλὰ κυρίως πίσω ἀπὸ τὶς κάτω πλευρές, ἐλαφρὰ ἀριστερὰ τοῦ κέντρου. Καὶ ἐπειδὴ ἀλλάζει διαρκῶς τὸ σχῆμα του, εἶναι ἀδύνατο νὰ μετρηθῆ ἀκριβῶς. Ὅταν εἶναι ἄδειο, κρέμεται ἀπὸ τὸν οἰσοφάγο, σὰν ἕνα ξεφουσκωμένο μπαλόνι καὶ μπορεῖ νἄχη μῆκος ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς κατω (ἐκεῖ ποὺ ἀνοίγει στὸ λεπτὸ ἔντερο) 40 ἑκατοστά. Ὅταν εἶναι γεμᾶτο καὶ ὑπάρχει τροφὴ πρὸς πέψι συστέλλεται καὶ παίρνει ἕνα σχῆμα σὰν ἕνα ὑπερμέγεθες νεφρὸ καὶ μπορεῖ τότε νὰ ἔχη μῆκος μόνο εἴκοσι ἑκατοστὰ ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς κάτω καὶ 10 ἑκατοστὰ περίπου πλάτος.

Πρὶν ἡ πρώτη μπουκιὰ ἑνὸς φαγητοῦ φτάση σ' αὐτό, τὸ στομάχι ἀρχίζει νὰ συστέλλεται καὶ νὰ ἐκκρίνη ὑγρό. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ νευρικὸ σύστημα ποὺ μπαίνει σ' ἐνέργεια μόλις ἐρεθιστῆ ὁ ἐγκέφαλος ἀπὸ τὴ θέα, τὴν ὀσμὴ ἢ καὶ τὴ σκέψι τοῦ φαγητοῦ. Εἴτε ὅμως πρόκειται νὰ φᾶμε, εἴτε ὄχι, τὸ στομάχι συστέλλεται κάθε τρεῖς ἢ τέσσερις ὧρες δίνοντάς μας τὸ αἴσθημα τῆς πείνας.

Τὸ πιὸ ἀξιοσημείωτο στὸ στομάχι μας εἶναι τὸ ὑγρό του, τὸ καλύτερο συστατικὸ τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ ἰσχυρὸ ὑδροχλωρικὸ ὀξύ. Ὅταν διαβραχῆ καὶ ἀνακινηθῆ μὲ τὶς κινήσεις τοῦ στομαχιοῦ καὶ τὸ σκληρότερο κρέας χάνει τὴν ὑφή του καὶ γίνεται ἕνα εἶδος γκρίζου χυλοῦ. Διάφορα ἔνζυμα ποὺ βρίσκονται μέσα στὸ γαστρικὸ ὑγρὸ βοηθοῦν τὴ χημικὴ αὐτὴ ἐπεξεργασία.

Πῶς καταφέρνει τὸ στομάχι νὰ ἀποφύγη τὴ «χώνευσί» του καὶ αὐτοῦ τοῦ ἴδιου ἀπὸ τὶς ἐκκρίσεις του; Φαίνεται πὼς ὑπάρχει μιὰ ἰσχυρότατα ἀνθεκτικὴ μεμβράνη ποὺ καλύπτει τὸ στομάχι. Ἡ μεμβράνη αὐτὴ—βλεννογόνος— διαψεύδει ὅλες τὶς θεωρίες περὶ «ἐρεθιστικῶν τροφῶν». Τίποτε ἀπὸ ὅσα τρῶμε μὲ τὸ φαγητὸ—ἀκόμα καὶ τὸ πιπέρι, τὸ ξύδι, τὰ παστὰ π.χ.—δὲν εἶναι τόσο ἐρεθιστικὸ ὅσο τὸ ὑγρὸ τοῦ στομαχιοῦ μας. Πειράματα ποὺ ἔγιναν ἔδειξαν ὅτι ὁ βλεννογόνος παρέχει ἰσχυρὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ πανοπλία κατὰ τῶν «ἐρεθιστικῶν τροφῶν» ὅπως κάνει καὶ κατὰ τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ.

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΙΟΥ

Παρὰ τὸν πολύπλοκο ρόλο του, οἱ ἐρευνητὲς δὲν ἔχουν ἀκόμα ἐξακριβώση τὸ βαθμὸ σπουδαιότητος τοῦ στομαχιοῦ μας. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐγχείρησι τὰ κατάφεραν νὰ ζοῦν στὴν πραγματικότητα χωρὶς αὐτό. Κάτω ἀπὸ προσεκτικὴ ἰατρικὴ ἐπίβλεψι, χιλιάδες ἄνθρωποι (κατὰ τὸ πλεῖστον καρκινοπαθεῖς) ἔζησαν ἐπὶ πολλοὺς μῆνες ἀφοῦ τοὺς εἶχε ἀφαιρεθῆ ὁλόκληρο τὸ στομάχι.

Ἀπ' ὅλες τὶς παθήσεις τοῦ στομαχιοῦ, ἴσως ἡ πιὸ γνωστὴ καὶ ἡ πιὸ δυσάρεστη εἶναι τὸ ἕλκος, μιὰ κατάστασι ποὺ οἱ πιὸ πολλοὶ γιατροὶ σήμερα συνδέουν μὲ συγκινησιακὲς διαταραχές. Τὸ ἕλκος εἶναι μιὰ μεγαλύτερη ἔκδοσι τῶν ἐξελκώσεων ποὺ βγάζουμε καμμιὰ φορὰ στὸ στόμα μας. Ἔχει διάμετρο 5—20 χιλιοστῶν καὶ οἱ πιὸ πολλὲς περιπτώσεις συνοδεύονται ἀπὸ ὀξὺ πόνο ἀνάμεσα στὸ στῆθος καὶ τὸν ἀφαλό.

Μερικὰ ἕλκη δημιουργοῦνται μέσα στὸ ἴδιο τὸ στομάχι. Τὰ πιὸ πολλὰ ὅμως βρίσκονται στὸ δωδεκαδάκτυλο, ποὺ εἶναι τὸ ἀμέσως μετὰ τὸ στομάχι ἀνώτατο σημεῖο τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου. Τὸ ἕλκος αὐτὸ πιστεύεται ὅτι προκαλεῖται ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τοῦ στομαχιοῦ.

Τὸ στομάχι αὐτοῦ ποὺ πάσχει ἀπὸ ἕλκος εἶναι πιὸ ἐνεργητικό, ἐκκρίνει περισσότερο ὑγρὸ ἀπὸ ὅσο χρειάζεται καὶ συστέλλεται πιὸ συχνὰ ἀπὸ ὅσο εἶναι ἀνάγκη. Οἱ συστολὲς αὐτὲς κάνουν τὴ βαλβίδα ποὺ εἶναι στὴν ἔξοδο τοῦ στομαχιοῦ (δωδεκαδάκτυλο) νὰ ἀνοίγη συχνὰ καὶ νὰ διοχετεύεται μεγάλη ποσότητα ὀξέος στὸ δωδεκαδάκτυλο. Καὶ ἐπειδὴ τὸ δωδεκαδάκτυλο δὲν ἔχει προστατευτικὸ βλεννογόνο, μπορεῖ νὰ πάθη εὐκολώτερα ἕλκος.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΚΟΥΣ

Δυὸ τρόποι σήμερα ὑπάρχουν γιὰ τὴ θεραπεία τοῦ ἕλκους. Ὁ πρῶτος εἶναι νὰ περιορίσουμε τὴν ὑπερδραστηριότητα τοῦ στομαχιοῦ μὲ τὴ δίαιτα καὶ νὰ ἐξουδετερώσουμε τὰ ὀξέα μὲ κατάλληλα φάρμακα. Ὁ ἄλλος εἶναι νὰ παρεμποδίσουμε τὴν ὑπερδραστηριότητά του μὲ τὴ χειρουργική, τὰ φάρμακα, τὶς ἀκτίνες Χ ἢ τὴν ψυχοθεραπεία, ἀλλὰ κανένας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τρόπους δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἱκανοποιητικός.

Ὁ μόνος ἀποτελεσματικὸς τρόπος ποὺ ξέρουμε γιὰ νὰ ἐμποδίσουμε τὰ ὑγρὰ τοῦ στομαχιοῦ νὰ προσβάλουν τὸ δωδεκαδάκτυλο—ἂν παραδεχθοῦμε ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ ἕλκους τοῦ δωδεκαδακτύλου— εἶναι νὰ δώσουμε στὸ στομάχι πολὺ φαγητό. Γιὰ πολὺν καιρὸ πιστεύανε ὅτι οἱ καλύτερες τροφὲς γιὰ κείνους ποὺ ἔπασχαν ἀπὸ ἕλκος ἦταν οἱ ἤπιες. Ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια, τὰ θύματα τοῦ ἕλκους κατανάλωναν μεγάλες ποσότητες γάλα (ποὺ διαλύει καὶ ἐξουδετερώνει τὸ ὀξὺ) καὶ λίπος (ποὺ προκαλεῖ ηὐξημένη παραγωγὴ μιᾶς ὁρμόνης ποὺ ἐπιβραδύνει τὴν παραγωγὴ γαστρικοῦ ὀξέος). Σήμερα ὅμως πιστεύουν ὅτι τὸ κλειδὶ τῆς ἐπιτυχημένης θεραπείας εἶναι ὄχι τί τρῶμε, ἀλλὰ πόσο συχνὰ τρῶμε. Κατὰ τὰ τελευταῖα πειράματα ποὺ ἔγιναν στὴν Ἀγγλία, μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ἑλκοπαθεῖς ποὺ ἔτρωγε συχνότατα κανονικὲς τροφὲς θεραπεύθηκε γρηγορώτερα ἀπὸ μιὰν ὁμάδα ποὺ ἀκολουθοῦσε τὴν παληὰ δίαιτα.

ΕΛΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ

Ὅσοι ὑποφέρουν ἀπὸ ἕλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου μποροῦν νὰ παρηγορηθοῦν ἀπὸ ἕνα γεγονός: ὅτι οὐδέποτε σχεδὸν παθαίνουν καρκίνο τοῦ στομάχου. Κανεὶς δὲν ξέρει γιατί, ἀλλὰ παραδέχονται ὅτι τὰ 70 τουλάχιστον τοῖς ἑκατὸ τοῦ καρκίνου τοῦ στομάχου προέρχονται ἀπὸ στομάχια ποὺ παράγουν χαμηλὸ ποσοστὸ ὀξέος—τὸ ἀντίθετο δηλαδὴ ποὺ συμβαίνει στὰ ἑλκοπαθῆ στομάχια.

Στὸ ἀναμεταξὺ γιὰ νὰ πάρουμε καὶ τὴν εὔθυμη πλευρά, οἱ ἐπιστήμονες ποὺ ἀναζητοῦν θεραπεῖες γιὰ τὶς παθήσεις τοῦ στομαχιοῦ, δὲν θὰ ἔκαναν ἄσχημα νὰ μελετήσουν τὸν ἀστερία—τὸ ἐχινόδερμο ποὺ ξέρουμε μὲ τὸ ὄνομα «σταυρὸς τῆς θάλασσας»—ποὺ ἔχει τὴ μόνη ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησι στὶς διαταραχὲς τοῦ στομαχιοῦ. Ὁ ἀστερίας δὲν δείχνει τὶς συγκινήσεις του στὸ στομάχι του. Ὅταν τὸν παρενοχλήση τὸ στομάχι, τὸ πετάει καὶ ἀπομακρύνεται κολυμπώντας. Ὕστερα, μὲ τὴν ἡσυχία του φτιάχνει καινούργιο! Εἶναι καὶ αὐτὸ μιὰ λύσι...

Ρίτσαρντ Κάρτερ

Ματιες στὴ Μόδα

ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΥΧΤΙΚΑ

Ἡ Ἀγγλία θεωρεῖται ἡ πατρίδα τῆς παιδικῆς μόδας ὄχι μόνο στὰ φορεματάκια, ἀλλὰ καὶ στὸ παιδικὸ ντεζαμπιγιέ. Οἱ πυτζάμες καὶ τὰ νυχτικὰ ποὺ προορίζονται γιὰ τὶς μικρὲς ἡλικίες εἶναι μελετημένα, διαλεγμένα μὲ προσοχὴ ἀνάμεσα ἀπὸ πολλὰ σχέδια, πρακτικὰ καὶ χαρούμενα. Τὰ τελευταῖα σχέδια ποὺ λάνσαραν τὰ λονδρέζικα καταστήματα γιὰ τὸ καλοκαίρι χάριν τῆς λιλιπούτιας πελατείας τους εἶναι πραγματικὰ ἀριστουργήματα. Τὰ περισσότερα εἶναι ραμμένα σὲ φίνα βατίστα μονόχρωμη ἢ ἐμπριμέ, ἄλλα ἀπὸ λεπτὸ μεταξωτὸ ὕφασμα καὶ ἄλλα ἀπὸ νάϋλον. Οἱ φοῦστες τῶν νυχτικῶν συνήθως εἶναι φαρδειὲς μὲ πολλὲς σοῦρες. Ἰδιαίτερη προσοχὴ δίνουν οἱ σχεδιασταὶ στὸ κορσάζ, ποὺ πάντα γαρνίρεται μὲ σοῦρες, σφηκοφωλιές, βολὰν ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα ἢ δαντελίτσα λεπτή. Ἕνα νυχτικάκι ποὺ λανσάρεται τώρα εἶναι τὸ σχ. 1 ἀπὸ βατίστα μονόχρωμη, μὲ σοῦρες στὸ κορσὰζ σὲ τριπλὴ σειρά, ποὺ στολίζονται μὲ λεπτὸ κέντημα, βολανάκι στὰ μανίκια, πατιλέτα καὶ στρογγυλὸ γιακὰ μὲ βολάν.

ΣΟΥΤΙΕΝ

Στὰ καταστήματα πωλοῦνται πολλὰ εἴδη σουτιὲν καμωμένα ἀπὸ διάφορα ὑφάσματα. Ἔτσι κάθε γυναίκα μπορεῖ νὰ διαλέξῃ ἀνάλογα μὲ τὶς προτιμήσεις της ἕνα σουτιὲν ἀπὸ σατέν, ἀπὸ νάϋλον, ἀπὸ περλόν, ἀπὸ βατίστα ἢ ἀπὸ δαντέλα. Ἰδιαίτερη προσοχὴ πρέπει νὰ δώση στὴ φόρμα ποὺ θὰ διαλέξη καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ ταιριάζη μὲ τὸ σχῆμα τοῦ στήθους. Μιὰ γυναίκα πρέπει πάντα νὰ ξέρη πὼς ἐὰν εἶναι γεμάτη τὸ σουτιὲν ποὺ θὰ φορέση νὰ ἔχη ζωνάκι στὴ βάσι τοῦ στήθους ποὺ τὸ ὕψος του νὰ εἶναι τρεῖς ἕως πέντε πόντους. Στὰ παχουλὰ σώματα μὲ τὸ ζωνάκι αὐτό, ἐπιτυγχάνεται ἡ τέλεια ἐφαρμογὴ τοῦ σουτιέν. Τὰ λεπτὰ σώματα μποροῦν νὰ φορέσουν ἕνα ἁπλὸ σουτιὲν ἀπὸ ὁποιοδήποτε ὕφασμα μὲ καλὸ σχέδιο ὥστε νὰ στρώνη καλὰ τὸ φόρεμα ἢ ἡ μπλούζα. Στὰ λεπτὰ σώματα τὸ ζωνάκι ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω, εἶναι περιττὸ βέβαια. (Σχ. 2).

ΜΑΡΙΝΙΕΡ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Ἀπὸ τὴν Ἰταλία μᾶς ἦρθε ἡ μόδα τῶν μαρινιέρ. Εἶναι μπλοῦζες ποὺ φθάνουν ὡς τὴν περιφέρεια, φαρδειὲς καὶ ριχτές, μὲ μπατὸ ντεκολτὲ καὶ κοντά, ἢ τρουὰ κὰρ μανίκια μὲ μανσέτα. Γίνονται ἀπὸ διάφορα ὑφάσματα κοτόν, ποπλῖνες, τσίτια, μεταξωτὲς ἢ ζέρσεϋ μονόχρωμες, ριγὲ ἢ ἐμπριμὲ καὶ φοριοῦνται μὲ παντελόνι, σὸρτ ἢ φοῦστα. Πολλὲς φορὲς συμπληρώνονται μὲ δερμάτινη ζώνη καὶ μποροῦν νὰ φορεθοῦν πρωῒ ἢ ἀπόγευμα δίνοντας στὴ σιλουέτα ἕνα μοντέρνο τόνο (Σχ. 3). Γιὰ τὶς ἀπογευματινὲς ἢ βραδυνές σας ἐμφανίσεις τὸ Παρίσι λανσάρει τὶς ἰταλικὲς μπλοῦζες ἀπὸ χοντρὴ γκυπούρ. Ἡ κοὺπ εἶναι ἁπλὴ κορσὰζ ἀζυστέ, ζαπονὲ μανίκι καὶ μεγάλο στρογγυλὸ ἢ τριγωνικὸ—ἂν εἶναι τῆς προτιμήσεώς σας—ντεκολτὲ (Σχ. 4).

ΦΟΥΡΟ

Πέρυσι μὲ τὸ σάκκο καὶ τὸ «ἀμπὶρ» τὸ φουρὸ εἶχε τελείως χαθῆ ἀπὸ τὴ γυναικεία γκαρνταρόμπα. Φέτος ποὺ τὰ φορέματα ξανάγιναν φαρδειὰ καὶ μὲ πλούσιες φοῦστες, τὸ φουρὸ ἦρθε πάλι στὴ μόδα. Φυσικὰ τὰ φουρὸ μὲ τὰ πολλὰ βολὰν καὶ τὶς σοῦρες, ποὺ ἔκαναν τὶς γυναῖκες νὰ μοιάζουν σὰν Σπανιόλες χορεύτριες δὲν συνηθίζονται πιά. Τώρα ἔχουν πιὸ διακριτικὰ βολάν, πιὸ ἀραιὲς σοῦρες ἔτσι ποὺ νὰ δίνουν χάρι καὶ ἀέρα στὸ φόρεμα. Τὰ φουρὸ γίνονται ἀπὸ νάϋλον ὕφασμα (Σχῆμα 5), ἀπὸ σκληρὸ ταφτά, ἢ ἀπὸ τούλι.

ΜΑΝΤΗΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Τὸ χαριτωμένο καὶ νεανικὸ δέσιμο τοῦ μαντηλιοῦ στὸ κεφάλι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι πρακτικὸ γιατὶ προφυλάσσει τὰ μαλλιὰ ἀπὸ τὸν ἥλιο, τὴν σκόνη ἢ τὸν ἀέρα, θεωρεῖται καὶ τελευταία λέξις τῆς μόδας μὲ ἕνα πρωϊνὸ ντύσιμο. Εἶναι ἀπαραίτητο ὅμως, ἔτσι τὸ λανσάρουν στὴν Ἰταλία, νὰ εἶναι ἀσορτὶ μὲ τὸ φόρεμα ἢ τὴν φοῦστα σας ἐμπριμὲ ἢ καὶ μονόχρωμο ἀπὸ ἁπλὸ τσίτι ἢ ἀπὸ κοτονὰντ (Σχῆμα 6).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

Πολὺ τῆς μόδας ἀντὶ γιὰ σόρτς, εἶναι οἱ κοντὲς πλισὲ φουστίτσες ποὺ φοριοῦνται πάνω ἀπὸ τὸ μαγιὸ ἢ μὲ μιὰ κατάλληλη μπλούζα. Τὸ πλισὲ αὐτὸ εἶναι εἰδικὸ ὥστε δὲν χαλάει οὔτε ἂν βραχῆ. Ἔτσι λοιπὸν ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι κοκέτικο εἶναι καὶ πρακτικό. (Σχ. 7). Μιὰ φούστα μὲ ἁπλὴ κοὺπ εἶναι ἀπαραίτητη σὲ κάθε γυναίκα, μπορεῖ νὰ φορεθῆ ὁπουδήποτε μὲ τὴν κατάλληλη μπλούζα. Ἕνα σχέδιο κομψὸ εἶναι τὸ (Σχ. 8) ἀρκετὰ φαρδειά, μὲ τρία φύλλα ἐμπρὸς καὶ δυὸ μεγάλες τσέπες ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὶς ραφὲς τοῦ μπροστινοῦ φύλλου καὶ γαρνίρονται μὲ ἐξώραφα γαζιὰ καὶ κουμπιά. Ἡ φούστα αὐτὴ γίνεται ἀπὸ λινὸ ἢ ἀπὸ ποπλίνα χοντρή.

Λένα Βοοντάκη

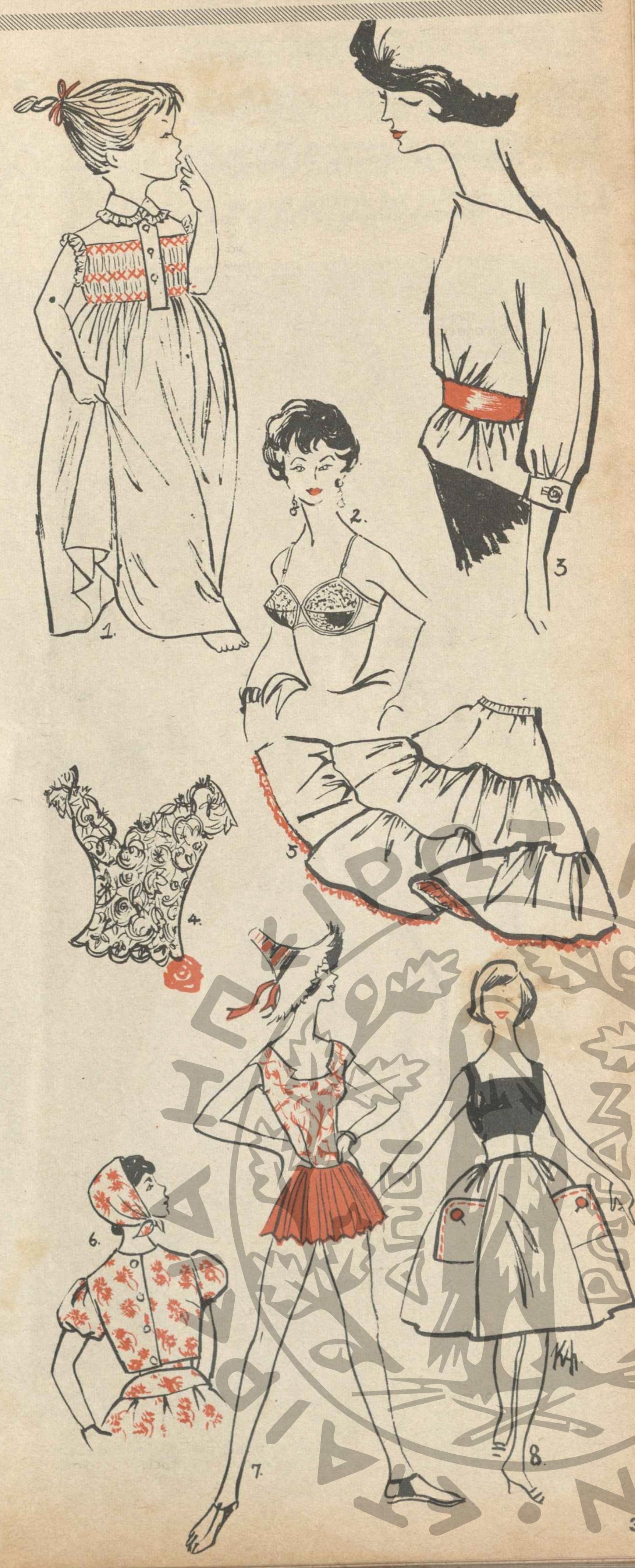

1 Μαγιὸ ἀπὸ λευκὸ λαστὲξ μὲ μυτερὸ ντεκολτὲ καὶ φαρδειὲς μπρετέλες. Δυὸ μαῦρες ρίγες δίνουν τόνο.

2 Ἐμπριμὲ λαστὲξ μαγιὸ μὲ ὡραία κοῦπ. Ἔχει λεπτὲς μπρετέλες ποὺ δένουν πίσω ἀπὸ τὸ λαιμό.

3 Συνδυασμὸς ἐμπριμὲ καὶ μονόχρωμου ὑφάσματος εἶναι αὐτὸ τὸ μαγιό. Τὸ ντεκολτὲ ἔχει ἕνα φιόγκο.

4 Ρὸμπ ντὲ πλὰζ ἀπὸ τσιτάκι μὲ μεγάλο ἄνοιγμα στὴν πλάτη. Ἡ φούστα ἀνοίγει πίσω. Φαρδειὰ ζώνη.

5 Ἐμπριμὲ μαγιὸ σὲ στὺλ φουφούλας. Ὁ τύπος αὐτὸς συνηθίζεται πολὺ καὶ κολακεύει τὶς λεπτές νέες.

6 Σύνολο γιὰ τὴν πλὰζ ἀπὸ ποπλίνα. Πάνω ἀπ' τὸ σὸρτ φοριέται πουκάμισο σὲ ἀνδρικὸ στύλ, μὲ ζώνη.

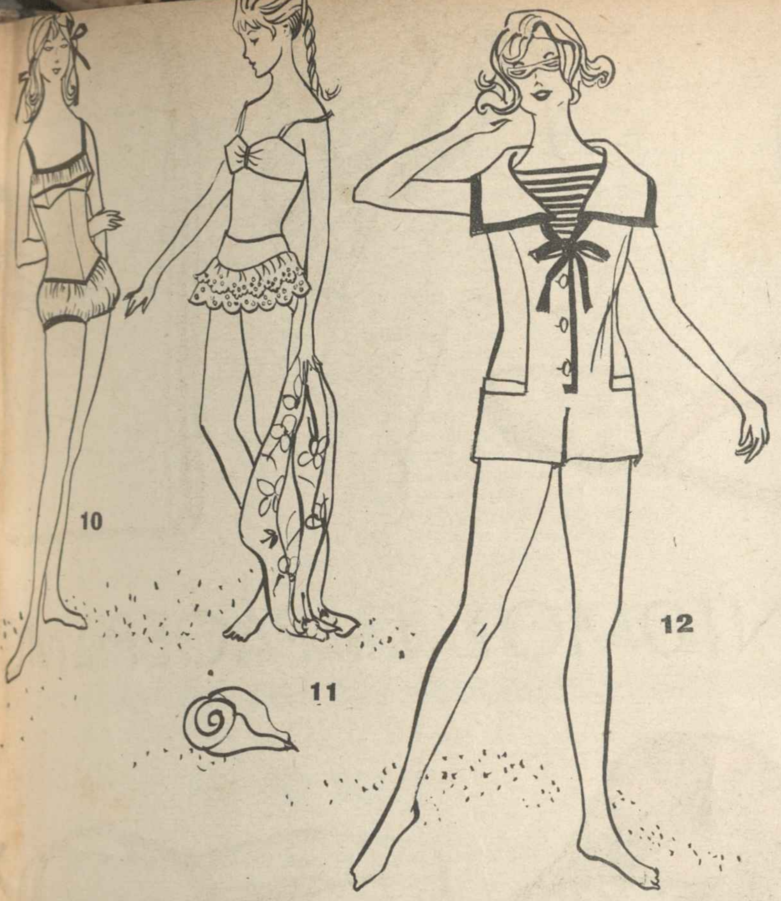

7 Νεανικὸ μαγιὸ ἀπὸ καρὸ ὕφασμα. Ἡ πλάτη καὶ τὸ μισό του σουτιὲν εἶναι ἀπὸ σουρωτὸ λαστέξ.

8 Μαγιὸ ἀπὸ ἀσπρόμαυρο ἐμπριμὲ λαστέξ. Ἔχει τέλεια ἐφαρμογή, ὅπως δείχνει ἡ ὡραία κοὺπ του.

9 Μεγάλες βοῦλες πολύχρωμες δίνουν ὀμορφιὰ σ' αὐτὸ τὸ λαστὲξ μαγιό. Γίνεται καὶ ἀπὸ κοτονάντ.

10 Μαγιὸ τύπου φουφούλας. Αὐτὰ τὰ μαγιὸ εἶναι πολὺ τῆς μόδας, κατάλληλα γιὰ νεαρὲς κοπέλλες.

11 Ντὲ πιὲς κεντητό, μοντέλο ἰταλικό. Τὸ σουτιὲν εἶναι ἁπλό, τὸ σλὶπ γαρνίρεται μὲ βολὰν κεντητά.

12 Μονοκόμματο σὸρτ ἀπὸ ἡμίλινο. Ἔχει μεγάλο γιακά, τσέπες μὲ πὰτ καὶ φοριέται μὲ μπλούζαριγέ.

ΟΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

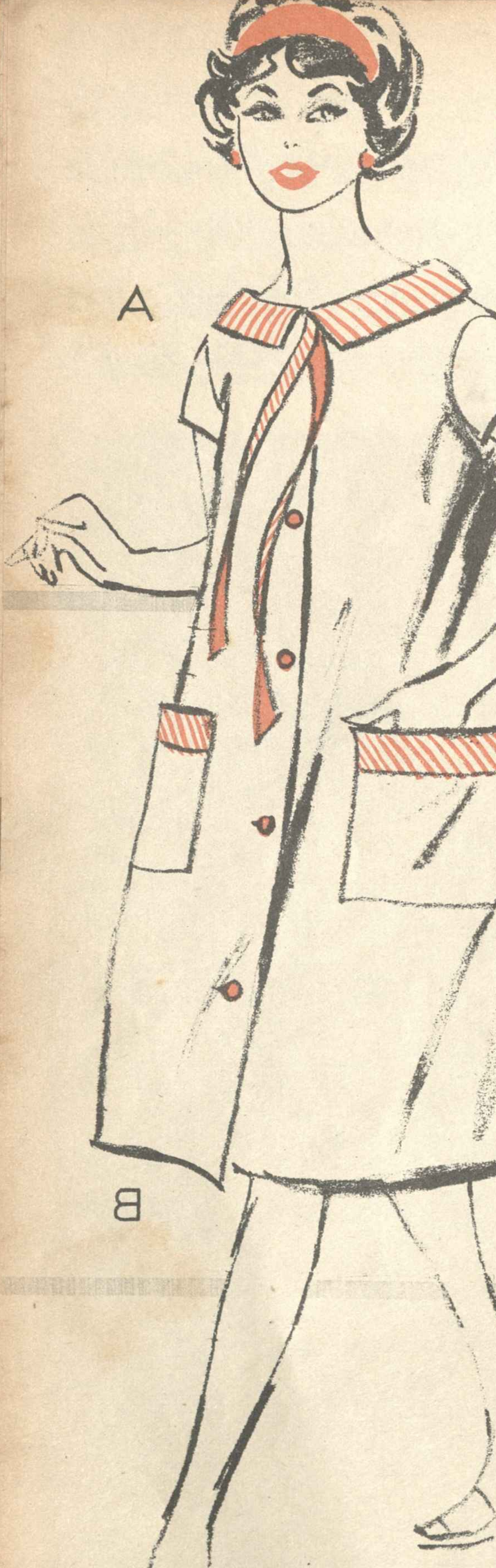

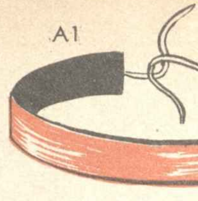

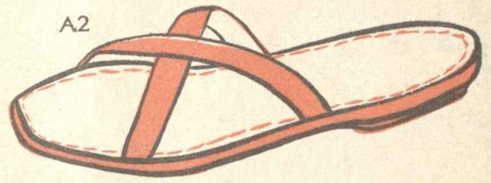

...ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ,

Ἕνα ὡραῖο καὶ πρακτικὸ μαντὸ ἀπὸ ποπλίνα μπορεῖ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήση στὴν πλάζ, στὸ βουνὸ καὶ στὴν πόλι. Τὸ σχέδιο πρέπει νὰ εἶναι ἁπλό: Ριχτό, χωρὶς πολλὰ κλός, μὲ δυὸ ραφὲς στὰ πλάγια, μὲ μεγάλες τσέπες χαμηλὰ τοποθετημένες, σύμφωνα μὲ τὴ φετεινὴ μόδα καὶ μὲ γιακαδάκι μικρὸ καὶ ἐλαφρὰ ξεχειλωτό, ἀπὸ ριγὲ ποπλίνα μὲ δυὸ ἄκρες ποὺ δένουν ἐμπρὸς καὶ κουμπιὰ ἀπὸ φίλντισι. Ἔτσι μ' αὐτὸ τὸ μαντὸ μπορεῖτε νὰ συμπληρώσετε τὴν καλοκαιρινή σας γκαρνταρόμπα καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε τὶς δροσερὲς βραδυές. Σ' αὐτὴ ἐδῶ τὴ στήλη συμπληρώνουμε μερικὰ ἀπαραίτητα ἀξεσουὰρ ποὺ θὰ σᾶς χρειασθοῦν, καθὼς καὶ τρία σύνολα γιὰ τὴν πλάζ. Α1—Μιὰ ζώνη μοντέρνα ἀπὸ μετὰλ ποὺ συνηθίζεται πολὺ φέτος. Ἐμπρὸς δένει μὲ πέτσινα κορδονάκια. Α2—Ἕνα σανδάλι γιὰ τὴν πλὰζ πολὺ πρακτικὸ καὶ ἄνετο. Α3—Κάτι ποὺ φοριέται ἀπ' ὅλες τὶς κομψές, εἶναι ἕνα δίχτυνο κάλυμμα τοῦ κεφαλιοῦ κατάλληλο νὰ προφυλάσση τὰ μαλλιὰ ἀπὸ τὸν ἥλιο κι' ἀπ' τὸν ἀέρα. Γίνεται ἀπὸ ὑφασμάτινες λουρίδε ἢ ἀπὸ νῆμα. Α4—Τσάντα ἀπὸ βακέτα, πρακτική, μὲ πολλὲς θέσεις. Μπορεῖ νὰ γίνη καὶ ἀπὸ ψάθα, ἢ ἀπὸ χοντρὸ κορδονέτο. Α5—Ὡραῖο σύνολο γιὰ τὴν πλὰζ. Ἡ φούστα ἀσορτὶ μὲ τὸ μαγιό, ἀνοικτὴ ἐμπρός, δένει μόνο στὴ μέση. Πιὸ πρακτικὴ ὅμως καὶ πιὸ εὐκολοφόρετη γίνεται ἂν τῆς προσθέσετε μερικὰ κουμπιὰ στὸ μπροστινὸ ἄνοιγμα. Α6— Μαγιὸ ντὲ πιὲς ἀπὸ καρό, κατάλληλο γιὰ πολὺ λεπτὰ σώματα. Α7—Βέστα ἀπὸ πτὶ καρὸ τσίτι μὲ τρουὰ κὰρ μανίκια σχιστὴ στὰ πλάγια. Φοριέται μὲ σόρτ, πάνω ἀπὸ τὸ μαγιό ἢ μέσα ἀπὸ τὴν ὁμοιόχρωμη φούστα καὶ δίνει τὴν ἐντύπωσι φορέματος.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟ ΜΕ ΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ...

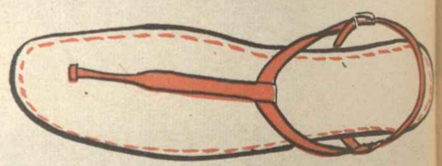

...ΓΙΑ ΤΟ ΒΟΥΝΟ,

Τὸ ἴδιο παλτὸ ἀπὸ ποπλίνα, ποὺ περιγράψαμε παραπλεύρως, θὰ σᾶς χρειασθῆ καὶ δῶ, μόνο ποὺ θὰ ἀλλάζουν λίγο τὰ ἀξεσουάρ. Ὅσο γιὰ τὰ τρία σύνολα ποὺ σᾶς παραθέτουμε καὶ αὐτὰ εἶναι διαφορετικὰ, κατάλληλα γιὰ τὸ βουνὸ καὶ γιὰ τὸ δροσερό του κλίμα ποὺ σᾶς ἐπιβάλλει νὰ εἴσαστε περισσότερο ντυμένες. Β1—Μὲ τὰ καρὸ ὑφάσματα ποὺ εἶναι φέτος πολὺ τῆς μόδας δὲν γίνονται μόνο φορέματα, μαγιὸ ἢ σόρτς, ἀλλὰ καὶ καπέλα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ψάθες καρὸ πολὺ ὄμορφες ποὺ μοιάζουν σὰν ὕφασμα. Αὐτὴ ἡ ποικιλία τῶν μεγάλων ἢ μικρῶν καρό, ἐπιτρέπει στὶς γυναῖκες νὰ φορέσουν ὁποιοδήποτε σχέδιο καπέλου, σπὸρ φυσικά, κατάλληλο γιὰ μιὰ ἐκδρομὴ καὶ συγχρόνως πρακτικό. Β2—Τὰ σανδάλια εἶναι πάντοτε εὐκολοφόρετα, ἄνετα καὶ τὸ πόδι ἀερίζεται καὶ κινεῖται πιὸ ἐλεύθερα. Γιὰ τὴν ἐκδρομὴ ἢ τὸν παραθερισμό σας ἀγοράστε σανδάλια ἀπὸ βακέτα μὲ χοντρὴ ὅμως σόλα ὥστε τὰ πετράδια νὰ μὴ σᾶς πληγώνουν τὰ πόδια. Β3—Μιὰ ζώνη δερμάτινη θὰ σᾶς χρειασθῆ ὁπωσδήποτε, τόσο γιὰ τὰ φορέματά σας ὅσο καὶ γιὰ τὸ σὸρτ ἢ τὸ πανταλόνι σας. Τὸ χρῶμα δὲν ἔχει ἰδιαίτερη σημασία, ἐσεῖς θὰ τὸ κανονίσετε, ὥστε νὰ πηγαίνη, μὲ ὅ,τιδήποτε θέλετε νὰ φορέσετε. Β4—Μαζὶ μὲ τὰ διάφορα πράγματα ποὺ θὰ βάλετε στὴ βαλίτσα σας, ὅταν θὰ ἑτοιμαστῆτε γιὰ μιὰ ἐκδρομή, ἢ γιὰ τὸν παραθερισμό σας, βάλτε ἕνα μεγάλο μαντήλι μονόχρωμο ἢ ἐμπριμέ. Θὰ τὸ χρησιμοποιήσετε γιὰ τὸ κεφάλι, ἢ γιὰ τὸ λαιμό. Β5—Πάρτε μαζί σας ἕνα ντὲ πιές, μπλούζα - φούστα σπὸρ ἀπὸ βαμβακερὸ ὕφασμα μονόχρωμο ἢ ἐμπριμέ. Β6—Ἡ μπλούζα καὶ ἕνα πανταλόνι ἀπὸ ἡμίλινο ἢ ἀπὸ ποπλίνα χοντρὴ εἶναι ὅ,τι πρέπει γιὰ τὸ βουνό. Β7—Μὲ τὴν ἴδια μπλούζα φορᾶτε καὶ ἕνα σὸρτ ἀπὸ ντὸκ χρωματιστὰ καὶ μὲ τὴ δερμάτινη ζώνη σας ἔχετε ἕνα ἁρμονικὸ σύνολο.

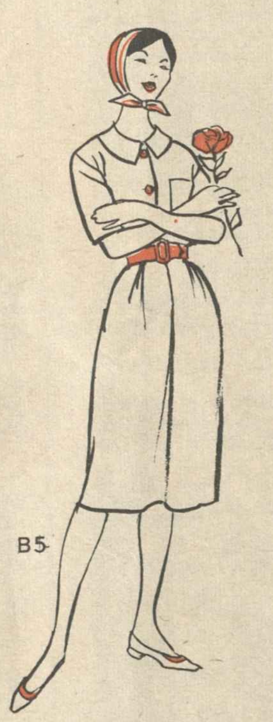

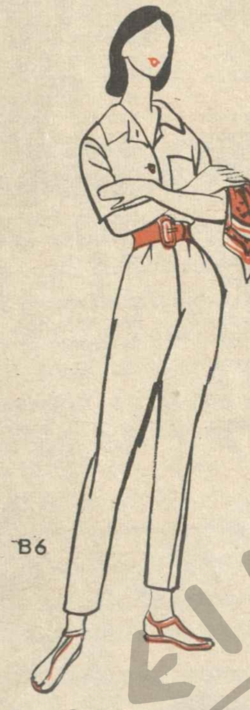

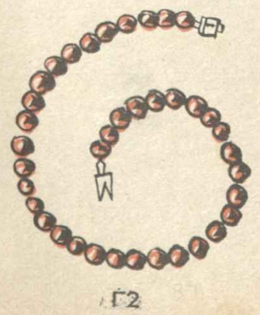

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙ

Τὸ παλτὸ ἀπὸ ποπλίνα ποὺ σᾶς ἀναφέραμε καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, μπορεῖτε κάλλιστα νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε καὶ στὴν πόλι ἢ σὲ ἕνα κοσμικὸ κέντρο παραθερισμοῦ Γι' αὐτὴ τὴν περίπτωσι σᾶς παραθέτουμε ἀρκετὰ ἀξεσουὰρ ποὺ θὰ σᾶς χρειασθοῦν, καθὼς ἐπίσης καὶ τρεῖς ἀνάλογες ἐμφανίσεις ποὺ θὰ ἔχετε, γιὰ ὡρισμένους συνδυασμοὺς φορεμάτων. Γ1— Φέτος συνηθίζονται πολὺ τὰ βραχιόλια ἀπὸ μαργαριταρένια πέρλα. Τὰ βραχιόλια αὐτὰ ἔχουν ἐλαστικότητα καὶ τυλίγουν τὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ μὲ ὅσους γύρους θέλετε. Γ2— Ἕνα μαργαριταρένιο κολιὲ ἀπὸ γεμάτη πέρλα, ποὺ θὰ φοριέται ἄλλοτε ἀσορτὶ μὲ τὸ βραχιόλι σας καὶ ἄλλοτε χωριστά, θὰ σᾶς δίνη μιὰ πολὺ κοκέτικη ἐμφάνισι. Γ3—Μιὰ ζώνη ἀπὸ γκρὸ μονόχρωμη κορδέλα θὰ συμπληρώση τὴν ἐμφάνισί σας. Εἶναι πολὺ εὔκολη στὴν κατασκευή της ἀρκεῖ νὰ περάσετε ἀπὸ μέσα κάτι σκληρὸ (κάμποτ ἢ ταφτὰ κολλαριστὸ) ὥστε νὰ στέκεται. Μπροστὰ δένει μὲ ἕνα φιόγκο. Γ4— Ἕνας ἄλλος τύπος ζώνης ποὺ μπορεῖτε νὰ φορέσετε εἶναι ἀπὸ ντραπὲ ἐμπριμὲ ὕφασμα. Στὶς ἄκρες στερεώνεται μὲ μπαλενίτσες λεπτὲς καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὲς στερεώνονται οἱ κόπιτσες ποὺ θὰ τὴν κουμπώσουν. Γ5— Ἡ γόβα εἶναι ἕνα παπούτσι ποὺ κολακεύει πάντοτε τὸ γυναικεῖο πόδι. Μὴν ξεχνᾶτε λοιπὸν πὼς ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πέδιλα καὶ τὰ σανδάλια σᾶς χρειάζονται καὶ οἱ κλασικὲς γόβες. Γ6—Μὴν ξεχάσετε τὸ ἀπαραίτητο τριαντάφυλλο ἀπὸ μονόχρωμο ὕφασμα ἢ ἀπὸ τὸ ἐμπριμὲ τοῦ φορέματός σας ποὺ θὰ συμπληρώνη κοκέτικα τὸ σύνολό σας. Γ7 — Μιὰ φούστα μονόχρωμη σκούρα. μὲ σοῦρες στὴ μέση, μὲ τὴ ντραπὲ ζώνη καὶ μιὰ ἐμπριμὲ μπλούζα μὲ στρογγυλὸ ντεκολτέ, παρουσιάζουν ἕνα χαριτωμένο καὶ νεανικὸ σύνολο. Γ8— Στενὴ φούστα ἀπὸ λινὸ μὲ τὴν ἴδια μπλούζα δίνουν διαφορετικὸ τόνο στὴν ἐμφάνισί σας. Γ9— Ἡ ἴδια ἐμπριμὲ μπλούζα φοριέται μὲ μιὰ φούστα ἀσορτὶ καὶ παρουσιάζει μονοκόμματο φόρεμα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Πρῶτος πειρασμὸς

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΟΛΙΣ τέλειωσαν τὸ φαγητὸ ὁ Φίλιππο ἔρριξε μιὰ κρυφὴ ματιὰ στὸν ἀδελφό του, καὶ ὕστερα στράφηκε πρὸς τὸν πατέρα:

— Ἀπόψε θέλω τὸ αὐτοκίνητο γιὰ μιὰ - δυὸ ὧρες τοῦ εἶπε. Θὰ πάω νὰ φέρω τὴ Ρενὲ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς φίλης της.

— Τὸ αὐτοκίνητο θὰ τὸ πάρω ἐγώ, τὸν διέκοψε ὁ Τζῖνο.

— Ποτέ! φώναξε ἄγρια ὁ Φίλιππο καὶ πετάχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι του.

Ὁ ἀδελφός του τὸν μιμήθηκε. Φαίνονταν σὰν δυὸ κοκόρια ἕτοιμα νὰ ἁρπαχτοῦν.

— Σταματῆστε, ἐπενέβη ὁ πατέρας. Τὸ αὐτοκίνητο εἶναι δικό μου, καὶ δὲν πρόκειται νὰ τὸ δώσω σὲ κανένα. Καὶ ἂν ἐξακολουθήσετε αὐτὰ τὰ γελοῖα τσακώματα θὰ τὸ κλείσω στὸ γκαρὰζ καὶ δὲν θὰ τὸ ξαναδῆτε.

Μπροστὰ στὴν πατρικὴ ἀπειλὴ οἱ δυὸ νεαροὶ ἀναγκάστηκαν νὰ σταματήσουν.

Ὁ Φίλιππο βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο, καὶ σὲ λίγο τὸν ἀκολούθησε ὁ Τζῖνο.

— Θὰ φαγωθοῦν πάλι, εἶπε ἡ Κλάρα στὸν ἄντρα της ἀναστενάζοντας. Καὶ ἦταν ἄλλοτε τόσο ἀγαπημένοι.

— Ναί, ἦταν ἀγαπημένοι ὣς τὴ στιγμὴ ποὺ μπῆκε στὴ μέση ὁ πρῶτος ποδόγυρος, εἶπε ὁ πατέρας. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ πάτησε τὸ πόδι της ἡ Ρενὲ στὸ σπίτι μας, αὐτοὶ οἱ δυὸ ψευτοπαλληκαράδες μᾶς ἔχουν ἀναστατώσει τὴ ζωὴ μὲ τοὺς καυγάδες τους.

— Τί νὰ κάνουμε Ἀντώνιο; ρώτησε ἡ Κλάρα μὲ θλιβερὸ ὕφος. Καὶ ὅσο σκέπτομαι πὼς ἐγὼ ἡ ἴδια ἔγραψα τῆς ἐξαδέλφης μου νὰ μᾶς στείλη τὴ Ρενὲ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὴν παντρέψουμε μ' ἕναν ἀπὸ τοὺς γυιούς μας. Θὰ ἦταν βέβαια ἕνας καλὸς γάμος. Ἡ Ρενὲ εἶναι πλούσια, ὄμορφη καὶ καλή. Θὰ μποροῦσε νὰ γίνη μιὰ πρώτης τάξεως σύζυγος ἂν τὴν ἀγαποῦσε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυό.

—Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι τὴ θέλουν καὶ οἱ δυὸ ἀλλὰ ἐκείνη δὲν ἀποφασίζει νὰ διαλέξη τὸν ἕνα. Νομίζω πὼς τὸ καλύτερο εἶναι νὰ κάνω καὶ μ' αὐτὴ ὅ,τι ἔκανα μὲ τὸ αὐτοκίνητο.

—Νὰ τὴν κλείσης στὸ γκαράζ; ρώτησε χαμογελώντας ἡ Κλάρα.

— Ὄχι. Νὰ τὴ στείλω πίσω στὴ μητέρα της.

— Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο. Θὰ παρεξηγηθοῦμε. Καὶ ὕστερα τί νὰ σοῦ πῶ, εἶχα κάνει τόσα ὄνειρα.

—Τότε δὲν μᾶς μένει παρὰ μιὰ ἄλλη λύσι, εἶπε ὁ Ἀντώνιο μὲ ὕφος σκεπτικό. Τὸν ἐρχόμενο μῆνα σκόπευα νὰ πάω στὸ Μιλᾶνο γιὰ μιὰ ἐπιθεώρησι τοῦ ὑποκαταστήματος. Λοιπὸν στὴ θέσι μου θὰ στείλω τὸν Τζῖνο. Οἱ τέσσερις μῆνες ποὺ θὰ καθήση ἐκεῖ, εἶναι ἀρκετοὶ γιὰ νὰ ξεχάση τὴ Ρενέ, καὶ τότε ὁ Φίλιππο θὰ ἔχη ὅλο τὸν καιρὸ νὰ τὴν κατακτήση. Εἶναι μεγαλύτερος καὶ φυσικὰ ἔχει προτεραιότητα. Φτάνει μόνο νὰ πείσουμε τὸν Τζῖνο νὰ φύγη.

— Ὅσο γι' αὐτὸ δὲν ἀνησυχῶ, ἔκανε ἡ Κλάρα. Κανεὶς τους δὲν τόλμησε ποτὲ νὰ σοῦ φέρη ἀντίρρησι...

Η ΕΙΔΗΣΙ ἔπεσε σὰν κεραμίδα στὸ κεφάλι τοῦ Τζῖνο ἀλλά, ὅπως εἶχε προβλέψει ἡ μητέρα του, ἀναγκάστηκε νὰ ὑποταχθῆ στὴν πατρικὴ διαταγή. Καί, πρᾶγμα παράξενο. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς δυὸ νέους, ἄλλαξαν. Οἱ καυγάδες σταμάτησαν ὡς διὰ μαγείας.

Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ξανάγιναν τὰ δυὸ ἀγαπημένα ἀδέλφια ποὺ ἦταν πρῶτα.

— Καὶ ὅμως, φοβᾶμαι πολὺ Ἀντώνιο πὼς κάτι πρόκειται νὰ συμβῆ, μουρμούριζε κάθε τόσο ἡ Κλάρα.

Τὸ «κάτι» συνέβη πράγματι τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Τζῖνο. Ἀλλὰ ἦταν κάτι τὸ ἐντελῶς ἀπροσδόκητο.

Οἱ δυὸ νεαροὶ ἐπέμεναν νὰ πᾶνε μόνοι τους στὸ σταθμό. Ὁ πατέρας τους δὲν ἔφερε ἀντίρρησι.

— Ἦταν καθαρὴ τρέλλα νὰ τοὺς στείλης μόνους στὸ σταθμό, ἔλεγε ἡ Κλάρα στὸν ἄντρα της κλαίγοντας. Ἔχουν πάρει μαζί τους καὶ τὴ Ρενέ. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάη ἀπὸ κανένα δρᾶμα.

Ὁ Ἀντώνιο δὲν ἀπαντοῦσε. Συμμεριζόταν τὶς ἀνησυχίες τῆς γυναίκας του, καὶ ὧρες τώρα καθόταν πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο περιμένοντας μὲ ἀγωνία τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Φίλιππο.

— Νάτον!, φώναξε τέλος χαρούμενος.

Ἡ Κλάρα ἔτρεξε κοντά του. Τὸ αὐτοκίνητο εἶχε φανῆ στὴ στροφή. Ὁ Φίλιππο καθόταν στὸ βολὰν μὲ τὸ μελαχροινὸ κεφαλάκι τῆς Ρενὲ ἀκουμπισμένο στὸν ὦμο του.

— Τὸν μασκαρὰ δὲν ἔχασε καιρό, μουρμούρισε ὁ Ἀντώνιο μὲ ἀγανάκτησι.

— Πᾶμε νὰ τοὺς συναντήσουμε, εἶπε ἐνῶ πάλευε νὰ διώξη τὶς τύψεις ποὺ τὸν βασάνιζαν.

Ὥσπου νὰ κατέβουν, τὸ αὐτοκίνητο εἶχε κι' ὅλας σταματήσει μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ κήπου, καὶ οἱ δυὸ νέοι βγῆκαν ἀπὸ μέσα.

— Μά... μὰ αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ Ρενέ. Εἶναι ἡ Λουκία, ἡ γειτονοπούλα μας. ψιθύρισε ἡ Κλάρα κατάπληκτη.

ΟΤΑΝ λίγη ὥρα ἀργότερα, ὁ Φίλιππο ἔμεινε μόνος μὲ τοὺς γονεῖς του, τοὺς ἐξήγησε μὲ τὸ φυσικώτερο ὕφος τοῦ κόσμου, τί εἶχε συμβῆ.

— Ἡ Ρενέ, εἶπε, ἔφυγε μαζὶ μὲ τὸν Τζῖνο. Θὰ μείνη στὸ Μιλᾶνο σὲ μιὰ θεία της, ὥσπου νὰ παντρευτοῦν.

— Μὰ νόμιζα ὅτι ἀγαποῦσες καὶ σὺ τὴ Ρενέ, εἶπε σαστισμένος ὁ πατέρας.

—Ναὶ ἀλλὰ ἀφοῦ ἔδιωξες τὸν Τζῖνο δὲν ἦταν τίμιο νὰ τοῦ πάρω τὸ κορίτσι ποὺ ἀγαποῦσε. Ἔτσι ἀναγκάστηκα νὰ ὑποχωρήσω. Τοῦ εἶπα νὰ πάω ἐγὼ στὸ Μιλᾶνο ἀντὶ γιὰ κεῖνον, ἀλλὰ ὁ Τζῖνο δὲν δέχτηκε. Ὑποχρεώσαμε τότε τὴ Ρενὲ νὰ διαλέξη ἕναν ἀπὸ τοὺς δυό μας καὶ ἐκείνη προτίμησε τὸν Τζῖνο.

Ὁ Φίλιππο χαμογέλασε μελαγχολικὰ καὶ πρόσθεσε:

— Ὅσο γιὰ μένα, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τὴν ξεχάσω. Ὑπάρχουν τόσα νόστιμα κορίτσια ἐδῶ στὴ γειτονιά.

— Ἐσεῖς καλὰ τὰ κανονίσατε. Μὰ ἐγὼ τί θὰ πῶ τώρα στὴν ἐξαδέλφη μου, ποὺ σηκώθηκαν αὐτοὶ οἱ δυὸ νὰ φύγουν χωρὶς νὰ ρωτήσουν κανένα, φώναξε θυμωμένα ἡ Κλάρα.

Τώρα ποὺ εἶχε περάσει ὁ κίνδυνος μποροῦσε καὶ νὰ θυμώση.

— Ἐσύ, Ἀντώνιο, δὲν λές τίποτα; εἶπε γυρίζοντας πρὸς τὸν ἄνδρα της.

Μὰ ὁ Ἀντώνιο δὲν μιλοῦσε. Κύτταξε τὸ γυιό του μὲ βλέμμα ὑγρὸ ἀπὸ τὴ συγκίνησι.

«Εἶναι δυὸ ἀγαπημένα ἀδέλφια», σκεπτόταν. «Δυὸ θαυμάσια ἀγαπημένα παιδιά».

Μαρία Βερνάντι

Ἦταν δυὸ πολὺ ἀγαπημένα ἀδέλφια ὣς τὴ στιγμὴ ποὺ μπῆκε ἀνάμεσά τους ὁ πρῶτος γυναικεῖος ποδόγυρος, ἡ Ρενέ.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΥΠΝΟΣ

Χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα

Δὲν θὰ εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ γνωστό, ὅτι οἱ περισσότεροι μεγάλοι ἄνδρες κοιμόντουσαν ἐλάχιστα, δὲν ἔνοιωθαν γι' αὐτὸ καθόλου κουρασμένοι καὶ ἐξαντλημένοι καὶ τὰ ἔργα τους τὰ σχεδίασαν ἢ τὰ ἔγραψαν κατὰ τὶς ὧρες τῆς ἀγρύπνιας τους.

● Ὁ καρδινάλιος Ρισελιέ, ἔπεφτε καὶ κοιμόταν στὶς ἕντεκα τὴ νύχτα καὶ ξυπνοῦσε στὶς δυὸ τὸ πρωΐ, γιὰ νὰ ξαναρχίση τὴν πολυσχιδῆ ἐργασία του.

● Ὁ Βύρων συχνότατα ἐργαζόταν ὣς τὰ χαράματα καὶ κάποτε ἀδιάκοπα μέρα καὶ νύχτα. Εἶναι ἐξακριβωμένο ὅτι τὸ ἔργο του «Μνηστὴ τῆς Ἀβύδου» τὸ ἔγραψε, γιὰ νὰ λησμονήση ἕναν ἄτυχο ἔρωτά του, μέσα σὲ τέσσερις νύχτες, κατὰ τὶς ὁποῖες δὲν κοιμήθηκε οὔτε στιγμή.

● Ὁ διάσημος φυσιοδίφης Λασεπὲντ χόρταινε ὕπνο, ὅταν κοιμόταν μόνο τέσσερις συνεχεῖς ὧρες. Τὰ περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς του κοιμόταν κατὰ τὸν ἑξῆς περίεργο τρόπο: Ἔπεφτε στὸ κρεβάτι του κατὰ τὶς 9 τὸ βράδυ καὶ σηκωνόταν στὶς 11 τὴ νύχτα. Ἔπειτα ἐργαζόταν ὣς τὶς τρεῖς καὶ κατόπιν ξανακοιμόταν δυὸ ὧρες ἀκόμη ὣς τὶς 5 τὸ πρωΐ.

● Ὁ Μόζαρτ ἔμενε πολλὲς νύχτες στὴ σειρὰ ἄγρυπνος γιὰ νὰ συνθέτη τὰ ἔργα του.

● Ὁ Ἀλφρὲντ ντὲ Μυσσὲ καὶ ὁ Ἐρρῖκος Χάϊνε ἔγραψαν τὰ ἔργα τους σχεδὸν ὅλα τὴ νύχτα.

● Ὁ μέγας φυσιοδίφης Μπουφόν, πολλὲς φορὲς πεταγόταν τὴ νύχτα ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, ἔτρεχε στὸ γραφεῖο του καὶ ἔγραφε τὶς ἰδέες ποὺ ἐμπνεόταν τὴν ὥρα ποὺ... κοιμόταν.

● Ὁ ὀνομαστὸς ζωγράφος Ζιραντὲ ζωγράφιζε μόνο τὴ νύχτα καὶ κοιμόταν δυὸ - τρεῖς ὧρες τὸ εἰκοσιτετράωρο.

● Ὁ Λάϊμπνιτς ἦταν φαινόμενο «ἄγρυπνου» ἀνθρώπου. Ἦταν ἱκανὸς νὰ ἐργάζεται συνεχῶς ἐπὶ τρία μερόνυχτα, χωρὶς νὰ δείξη τὸ παραμικρὸ ἴχνος κοπώσεως. Κατὰ τὸ διάστημα ποὺ σχεδίαζε τὸ γράψιμο ἑνὸς καινούργιου ἔργου ἔκανε σὰ μανιασμένος. Δὲν μποροῦσε νὰ κλείση μάτι, φώναζε, μούγγριζε, θορυβοῦσε καὶ δὲν ἡσύχαζε παρὰ μόνο ὅταν ἔμενε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ «σκελετὸ» τοῦ ἔργου του.

● Ἡ κυρία Σατελὲ ἔγραφε ὅλη τὴ νύχτα καὶ κοιμόταν ἐλάχιστες ὧρες τὴν ἡμέρα.

● Ὁ διάσημος θεολόγος καὶ ρήτωρ Μποσουὲ γράφει στὰ ἀπομνημονεύματά του ὅτι ἐπὶ 15 συνεχῆ χρόνια ἐργαζόταν μόνο τὴ νύχτα καὶ ὅταν ἀκόμη ἔγινε ἐπίσκοπος τοῦ Μῶ ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐργάζεται τὴ νύχτα, ἔχοντας ἕνα κερὶ ἀναμμένο κοντὰ στὸ κρεβάτι του. Μὰ καὶ ὅταν γέρασε, ξαγρυπνοῦσε διαβάζοντας καὶ γράφοντας. «Ἡ μεγαλοφυΐα, ἔλεγε, δὲν αἰσθάνεται τὴν κούραση». Καὶ τὸ ἐκπληκτικώτερο: ὅταν κάποτε ἀρρώστησε βαρειὰ καὶ οἱ γιατροὶ τὸν συμβούλεψαν ὅτι πρέπει νὰ κοιμᾶται ἀρκετά, ὁ Μποσουὲ δὲν ἔκοψε τὶς ξαγρύπνιες του.

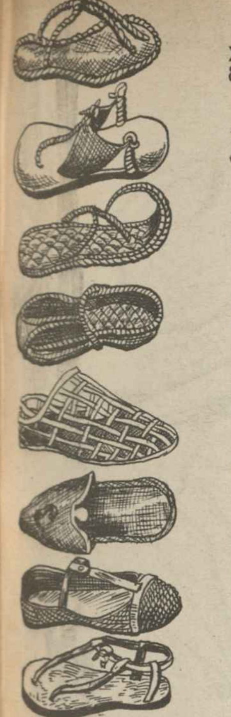

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΤΥΠΟΙ ΣΑΝΔΑΛΙΩΝ

Χαρακτηριστικὸς τύπος Αἰγυπτιακοῦ σανδαλιοῦ ἀπὸ δέρμα καὶ πλέγματα παπύρου.

Ἀσφαλῶς οἱ κατασκευαστὲς μοντέρνων σανδαλιῶν ἐνεύσθησαν ἀπὸ Αἰγυπτιακά

Ἕνα ἀκόμη Αἰγυπτιακὸ σανδάλι μὲ ἀνασηκωμένη τὴν προσθία ἄκρη τῆς σόλας.

Τύπος σανδαλιοῦ ποὺ ἔφεραν μόνο οἱ διακεκριμένες προσωπικότητες τῆς Αἰγύπτου.

Ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ἑλληνικοῦ σανδαλιοῦ τῆς μεταγενεστέρας ἀρχαιότητος.

Εὐρωπαϊκὸ σανδάλι ΙΑ΄ αἰῶνος, φτιαγμένο ἀπὸ φύλλα δέντρων καὶ λεπτὸ φλοιό.

Ρωμαϊκὸ σανδάλι ΙΒ΄ αἰῶνος, μετ' ἐσωτερικῆς μάλλινης ἐπενδύσεως. Γιὰ τὸ σπίτι.

Καλοεργασμένο σανδάλι ΙΒ΄ αἰῶνος, ποὺ φοροῦσαν μόνο οἱ καθολικοὶ μοναχοί.

ΤΑ ΣΑΝΔΑΛΙΑ

Εἶδος πολυτελείας στὴν ἀρχαιότητα

Τὰ σανδάλια εἶναι τὰ πρῶτα ὑποδήματα ποὺ χρησιμοποίησε ὁ ἄνθρωπος. Ἡ καταγωγή τους εἶναι πολὺ μακρυνὴ καὶ ἡ λέξι «σανδάλια» ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ μέσα στοὺς ὁμηρικοὺς ὕμνους. Ἐξ ἄλλου, στὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσεια τὰ συναντοῦμε ἀρκετὰ συχνὰ καὶ μὲ τὴ σημερινή τους ὀνομασία «πέδιλα».

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ τῶν σανδαλιῶν εἶχε ἀρχίσει πολὺ πρὶν ἀπ' τὸν Ὅμηρο. Καθὼς ὑποστηρίζουν, ἄλλωστε, πολλοὶ ἐπιστήμονες, ἡ λέξις «σανδάλια» εἶναι περσική. Μποροῦμε λοιπὸν νὰ φανταστοῦμε ὅτι ἀνάμεσα στὶς πρῶτες γυναῖκες ποὺ τὰ φόρεσαν ἦταν κάποια... Σοράγια τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, πρὶν ἀπὸ 5.000 τόσα χρόνια.

Στὰ ἀρχαῖα χρόνια, τὰ πέδιλα ἦταν εἶδος πολυτελείας καὶ σημάδι ἀριστοκρατικῆς καταγωγῆς. Στὴν Ἀσσυρία καὶ στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο τὰ φοροῦσαν μόνον οἱ μεγάλες προσωπικότητες, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι περπατοῦσαν ξυπόλυτοι.

Αἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχαν δώσει μεγάλη ἀξία στὰ πέδιλα καὶ πίστευαν πὼς ἦταν κυρίως ὑποδήματα τῶν θεῶν. Ἔτσι, τὴν Ἥρα τὴν ἔλεγαν «χρυσοπέδιλο», τὴν Ἴριδα «εὐπέδιλο» καὶ τὴ Μαία «καλλιπέδιλο». Τὰ φοροῦσαν δὲ μόνο σὲ ἐπίσημες ἐπισκέψεις καὶ σὲ γεύματα.

Στὴν ἀρχὴ τὰ σανδάλια ἦταν ἁπλᾶ πέλματα (σόλες) ἀπὸ δέρμα, ποὺ στερεώνονταν πάνω στὸ πόδι μὲ δερμάτινες λουρίδες ἢ κορδόνια. Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι κατασκεύαζαν σανδάλια καὶ ἀπὸ φύλλα φοίνικος ἢ ἀπὸ πλεγμένες λουρίδες παπύρου. Σιγὰ - σιγὰ τὰ πέδιλα ἄρχισαν νὰ προστατεύονται γύρω - γύρω μὲ δερμάτινα, ψάθινα ἢ δικτυωτὰ καλύμματα. Οἱ Ἕλληνες τεχνίτες, ἰδίως, ἐπεξεργάστηκαν μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ τὰ ὑποδήματα αὐτά, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε τὰ φοροῦσαν οἱ διάσημοι ἄντρες καὶ οἱ καλλονὲς τῆς ἐποχῆς τους. Ἔτσι μὲ τὸν καιρὸ τὰ ἐφωδίασαν γιὰ περισσότερη στερεότητα μὲ διπλῆ σόλα ποὺ μερικὲς φορὲς μάλιστα ἦταν καὶ ξύλινη ἤ... μεταλλική. Χαρακτηριστικὰ ἦταν τὰ ὑποδήματα τῶν ἠθοποιῶν τῆς ἀρχαίας τραγωδίας, οἱ λεγόμενοι «κόθορνοι», ποὺ ἡ βάσι τους εἶχε πάχος 5—10 ἑκατοστά.

Σύμφωνα μὲ τοὺς θεατρικοὺς κανόνες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ ἠθοποιοὶ ἔπρεπε νὰ φαίνωνται πάνω στὴ σκηνὴ ψηλοὶ καὶ ἐπιβλητικοὶ γιατὶ τὰ πρόσωπα ποὺ ἑρμήνευαν ἦταν μυθικοὶ ἥρωες καὶ θεοί, ποὺ γέμιζαν μὲ δέος τὶς καρδιὲς τῶν θεατῶν.

Ἀργότερα, τὰ σανδάλια ἐφωδιάστηκαν καὶ μὲ χαμηλὸ τακούνι. Αὐτὴ ἀσφαλῶς θὰ ἦταν γυναικεία ἔμπνευσι... Σίγουρα κάποια καλλονὴ τῆς ἀρχαιότητος, θὰ θέλησε νὰ ἐπιδείξη τὸ καλλίγραμμο κοὺ - ντὲ - πιέ της καὶ ἀνεκάλυψε τὸ τακούνι ποὺ μὲ τὸν καιρὸ ἔφθασε στὸ σημερινὸ ὕψος. Τὰ γυναικεῖα σανδάλια μὲ τακούνι φοριοῦνται καὶ σήμερα σὲ ἐπίσημες δεξιώσεις καὶ αὐτὸ ἴσως εἶναι ἡ μόνη ἀνάμνησι τῆς ἀρχαίας δόξας τους! Στὴν ἀρχαιότητα, ἐξ ἄλλου, πολλὰ ἐπίσημα πέδιλα ἦταν στολισμένα μὲ ἐπιχρυσωμένες λουρίδες ἢ κορδόνια.

Τὰ ρωμαϊκὰ σανδάλια εἶχαν καὶ μάλλινη φόδρα, ἀλλὰ οἱ Ρωμαῖοι τὰ φοροῦσαν στὴν ἀρχὴ μόνο στὸ σπίτι τους, γιατὶ τὰ θεωροῦσαν σάν... πρόστυχα ὑποδήματα. Οἱ πρῶτοι μάλιστα Ρωμαῖοι ποὺ τόλμησαν νὰ κυκλοφορήσουν στὸ δρόμο φορώντας, πέδιλα, σχολιάστηκαν πολὺ ἄσχημα ἀπὸ τοὺς «σοβαροὺς» συμπατριῶτες τους.

Ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους διαδόθηκαν τὰ σανδάλια στοὺς πρώτους χριστιανοὺς καὶ ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι τὰ φοροῦσαν εἰδικὰ οἱ ἱερεῖς τὴν ὥρα τῆς λειτουργίας καὶ ἀργότερα μόνο οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ καὶ οἱ καλόγεροι ὡρισμένων μοναχικῶν ταγμάτων σὰν δεῖγμα τῆς ἀσκητικῆς τους ζωῆς.

Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ὅμως τὰ σανδάλια ἄρχισαν νὰ διαδίδωνται σὲ ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις καὶ σὲ ὅλες τὶς χῶρες, χάνοντας ἔτσι τὴ μεγάλη ἀξία τους γιατὶ δὲν τὰ φοροῦσε πιὰ μόνο ἡ «χρυσοπέδιλος» Ἥρα, οὔτε ἡ τρισένδοξη Ἀσπασία τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους, οὔτε οἱ δεσπότες τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων. Σήμερα ἔχουν ὑποταχθῆ πιὰ στὴ μοίρα τους καὶ κάθε καλοκαίρι ὀργώνουν τὶς ἀμμουδιὲς καὶ τὶς πλὰζ ὅλου τοῦ κόσμου.

■ ■ ■

χαρῆτε τὴν Ἐξοχή!

Καὶ στὶς κρίσιμες ἡμέρες τοῦ μηνὸς δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ στερήσετε τὸν ἑαυτό σας ἀπὸ τὶς ἀπολαύσεις τῆς ἐξοχῆς, μιᾶς ὡραίας ἐκδρομῆς ἢ ἑνὸς διασκεδαστικοῦ Σαββατοκύριακου. Μὲ τὴν ΚΑΜΕΛΙΑ δὲν ἔχετε νὰ φοβηθῆτε τίποτε ἀφοῦ σᾶς προσφέρει ἀπόλυτη ἀσφάλεια μὲ ἐπιστημονικό, πολιτισμένο καὶ ἁπλὸ τρόπο.
Ὅταν ἔχετε τὴν CAMELIA στὴν τσάντα σας μπορεῖτε νὰ πᾶτε ὅπου θέλετε ἄφοβα. Ἐὰν δὲν ἔχετε ἀκόμη χρησιμοποιήσει ΚΑΜΕΛΙΑ ρωτῆστε κάποια φίλη σας ποὺ τὴν χρησιμοποιεῖ καὶ μετὰ τὴν δοκιμὴ φροντίστε νὰ τὴν συστήσετε στὶς φίλες σας. Θὰ προσφέρετε μιὰ μεγάλη ἐκδούλευση, γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀντιμετωπίζουν κι' ἐκεῖνες τὴς ἴδιες δυσκολίες τῶν κρισίμων ἡμερῶν.

ΚΑΜΕΛΙΑ ἀπαραίτητος σύντροφος κάθε γυναίκας.
ΚΑΜΕΛΙΑ ὑγεία - καθαριότης - ἀσφάλεια.

Camelia
Τιμὴ κυτίου Δρχ. 12.50
Εἰδικὴ συσκευασία τσάντας γιὰ ταξείδια - ἐκδρομές.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

"Π. Δρόσος"
Ὑφάσματα Ἐπιπλώσεως
ΕΡΜΟΥ 37 ΤΗΛ. 21-437 ΑΘΗΝΑΙ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΑ ΣΥΝΟΛΑ

Ἡ κοκεταρία τῆς γυναίκας πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὰ ροῦχα ποὺ φοράει στὴν πλάζ. Ἕνα καλοκαμωμένο μαγιό, ἕνα ἐφαρμοστὸ πανταλόνι, ἕνα σκερτσόζικο μπικίνι, δίνουν χάρι στὸ σῶμα καὶ κολακεύουν τὴν ἐμφάνισι. Τὰ καταστήματα Ἀδελφῶν Τσιτσοπούλου διαθέτουν πλούσια συλλογὴ μαγιό, ποικιλία ἀπὸ πανταλόνια καὶ σὸρτ μονόχρωμα καὶ ἐμπριμέ.

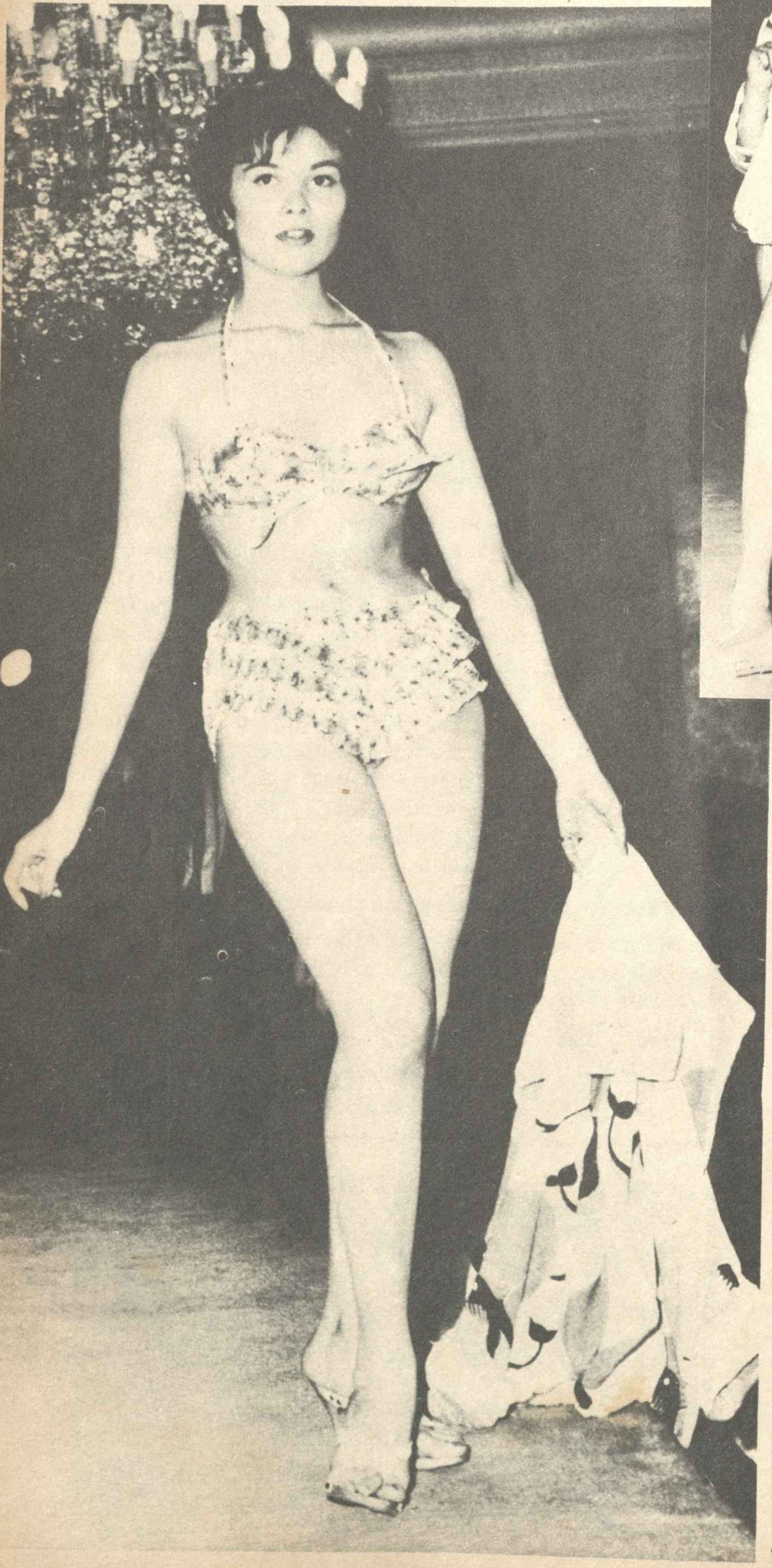
1

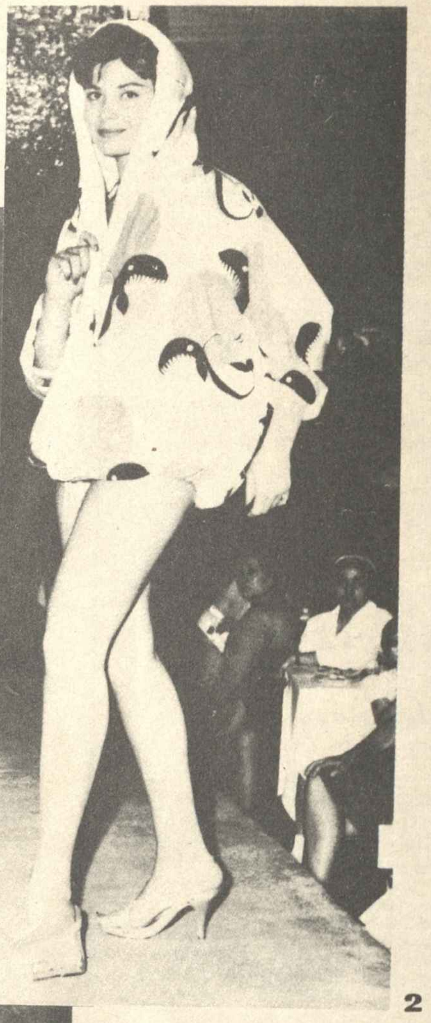
2

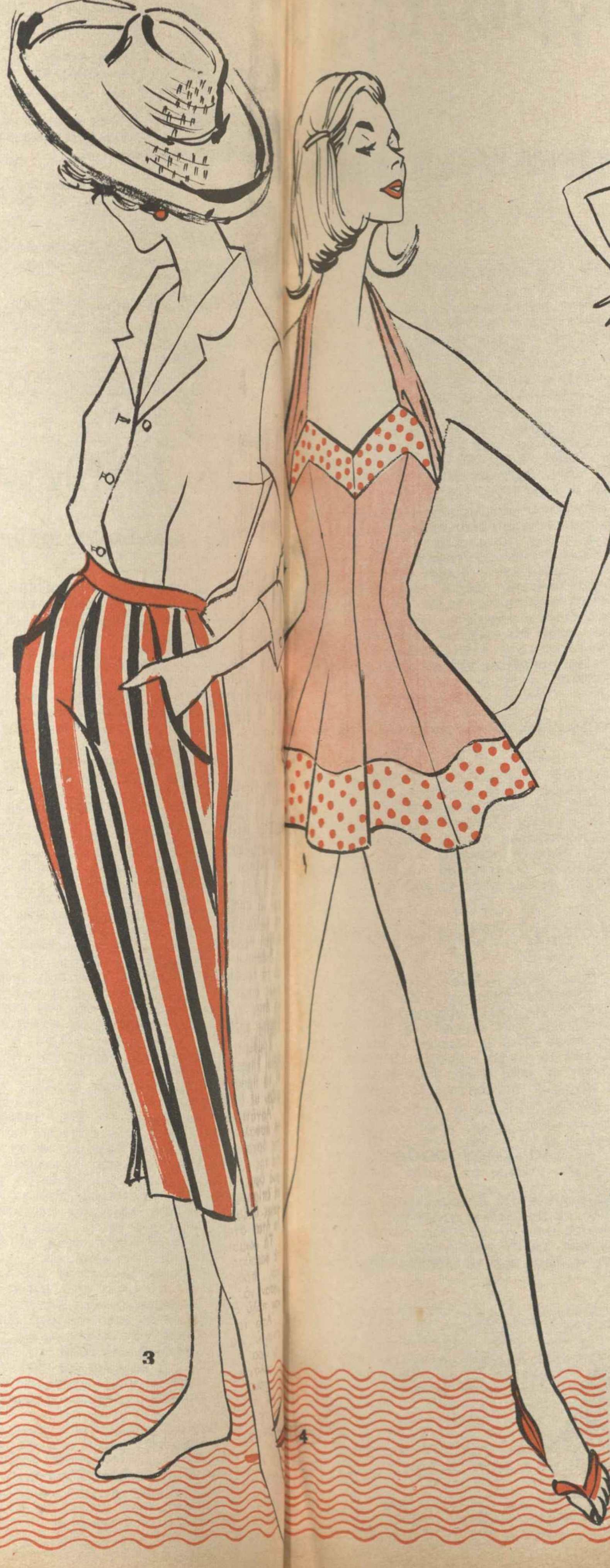
3

4

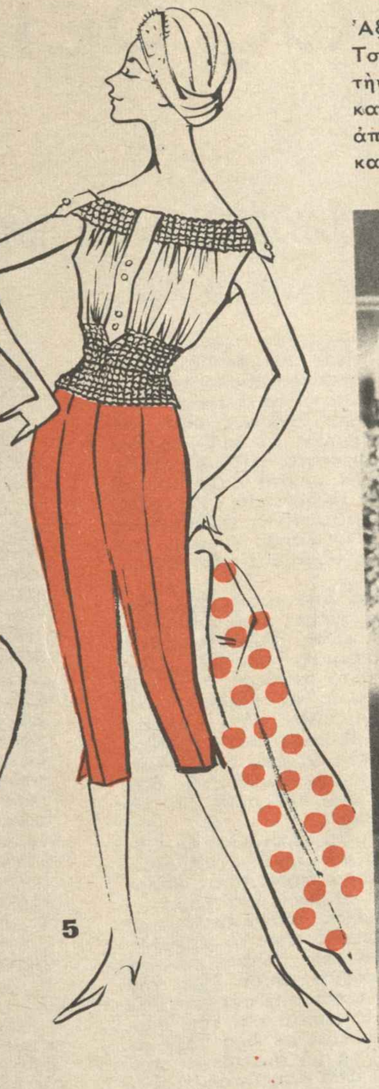
5

1 Ἐμπριμὲ μπικίνι ἀπὸ εὐρωπαϊκὸ βαμβακερὸ ὕφασμα. Τὸ σουτιὲν στολίζεται μὲ φιόγκο ποὺ δένει μπροστά. Τὸ πανταλόνι γαρνίρεται μὲ 3 σειρὲς βολάν. Τὸ πίσω σουρώνει μὲ λάστιχα.

2 Μοντέρνο μπουρνούζι ποὺ σουρώνει κάτω σχηματίζοντας φουφούλα. Ἕνας μεγάλος γιακὰς μετατρέπεται σὲ κουκούλα. Στὸ ντεσὲν τοῦ ὑφάσματος διακρίνονται χρωματιστὲς φάλαινες.

3 Δίχρωμο ριγὲ πανταλόνι ψαράδικο ἀπὸ καλὴ ποπλίνα. Πουκάμισο ἀπὸ λευκὴ ποπλίνα μὲ φαρδειὰ μανσέτα. Αὐτὰ τὰ πουκάμισα ὑπάρχουν σὲ πολλὰ χρώματα. Πολὺ κομψὸ ντύσιμο ἐξοχῆς.

4 Μαγιὸ σὲ δίχρωμο ὕφασμα. Ἡ φουστίτσα γαρνίρεται μὲ μιὰ φαρδειὰ πουαντιγιὲ φάσα, ὅπως καὶ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορσάζ. Ἡ ἐφαρμογὴ σ' αὐτὸ τὸ σύνολο τῆς πλὰζ εἶναι ἐξαιρετική.

5 Κομψὸ ψαράδικο πανταλόνι σχιστὸ στὰ πλάγια ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ μονόχρωμη μπλούζα ποπλίνα. Στὸ ντεκολτὲ καὶ στὴ μέση σχηματίζονται σοῦρες μὲ λάστιχο. Ὡραῖο ἀνσάμπλ γιὰ πλάζ.

6 Τὸ μοντέλο αὐτὸ τῆς πλὰζ λέγεται «Σταυρόλεξο». Εἶναι σὸρτ καὶ φόρεμα συγχρόνως, πρακτικό, κοκέτικο ραμμένο σὲ γαλλικὸ ὕφασμα «Μπουσὰκ» καὶ ντουμπλαρισμένο ὡραῖα μὲ ποπλίνα.

Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ δῆτε τὴν ὡραία συλλογὴ τῶν καταστημάτων Τσιτσοπούλου. Σ' αὐτὴ θὰ βρῆτε κάθε τι ποὺ μπορεῖ νὰ συμπληρώση τὴν ἐμφάνισί σας. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ τονίσουμε πὼς στὰ καταστήματα αὐτὰ θὰ θαυμάσετε ὡραιότατα μαγιὸ ἀπὸ λαστέξ, ἀπὸ ἐμπριμὲ κοτονὰντ, καὶ ἀπὸ μονόχρωμη εὐρωπαϊκὴ ποπλίνα, ὅπως καὶ τσάντες γιὰ τὸ μπάνιο σὲ μιὰ μεγάλη ποικιλία σχεδίων.

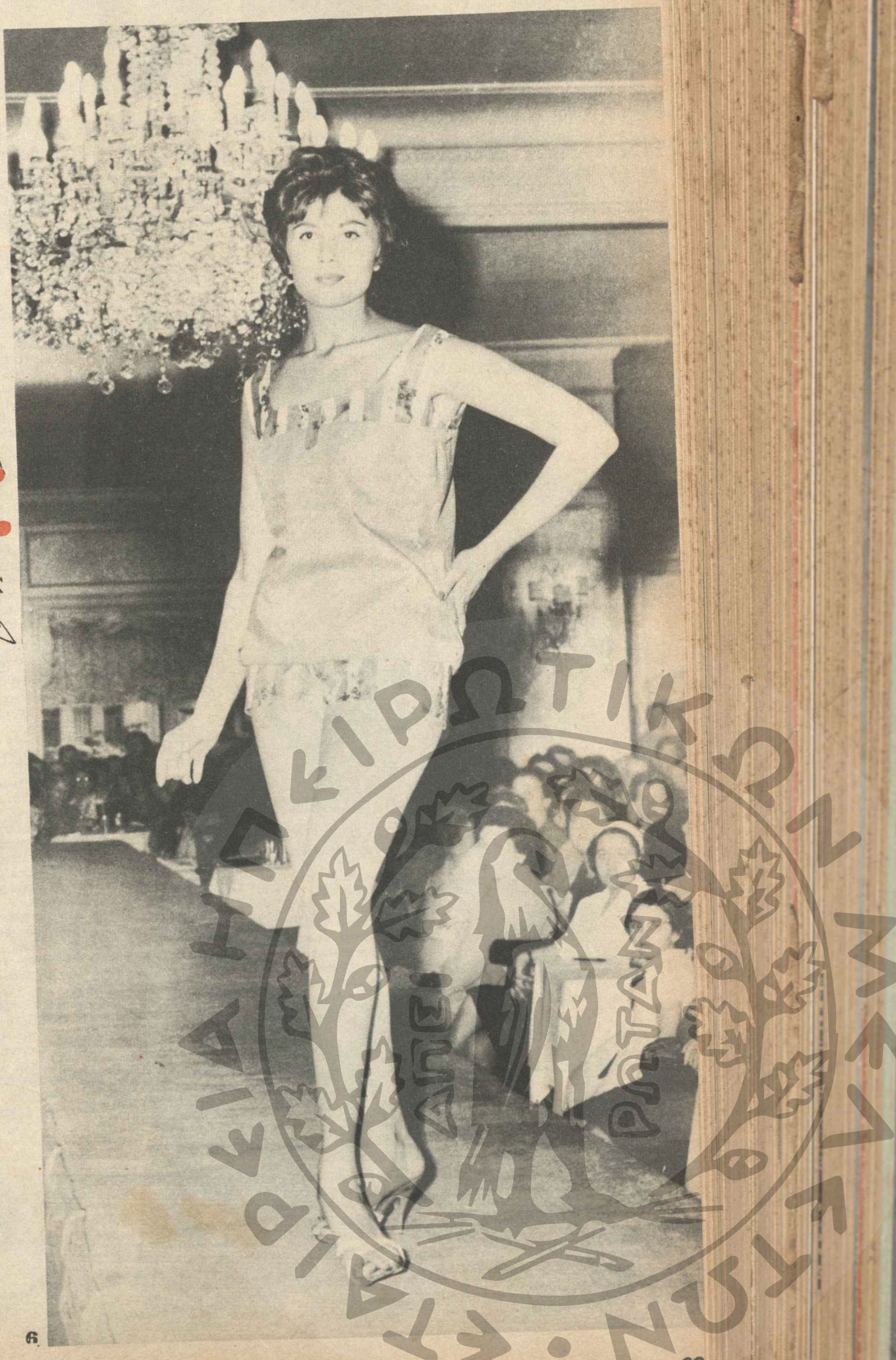
6

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Χαρίστε μιὰ πολ τιμη πέτρα ὡς δεῖγμα τῆς άπης σας!

ΜΕΡΙΚΕΣ... ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΜΠΡΙ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ, ΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ Κ.Λ.Π.,

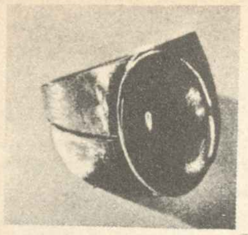
Ὡραιότατο καὶ μοντέρνο δαχτυλίδι μὲ νεφρίτη λίθο (ζάντ).

Ἕνα θαυμάσιο καὶ πολὺ χαριτωμένο δαχτυλίδι μὲ τυρκουάζ.

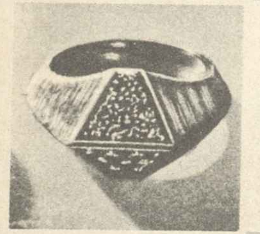
Πρωτότυπο δαχτυλίδι στολισμένο ὡραῖα μὲ μικρὰ μπριλάντια.

Δαχτυλίδι ἀπὸ πλατίνα μὲ μπριλάντια μοντέρνα ἐργασμένα.

Ἐπίσης ἀπὸ πλατίνα, μὲ ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο μπριλάντι.

Μπριλάντι ποὺ περιβάλλεται ἀκτινοειδῶς μὲ λίγες μπαγκέτες.

Δαχτυλίδι σὲ σχῆμα S στολισμένο ὡραῖα μὲ μικρὰ μπριλάντια.

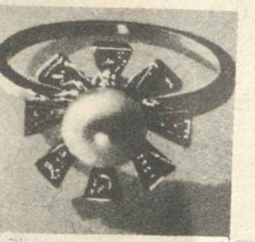
Δαχτυλίδι μὲ μαργαριτάρι, στολισμένο μὲ μικρὰ μπριλάντια.

Ἕνα ἀκόμη δαχτυλίδι ποὺ ἔχει μαργαριτάρι καὶ μπριλάντια.

Τ Α ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ εἶναι ἀναμφισβήτητα οἱ καλύτεροι φίλοι τῆς γυναίκας. Μολονότι στὴν ἐποχή μας ὑπάρχει τάσι νὰ τὰ ἀντικαθιστοῦμε μὲ ἀντικείμενα πρακτικῆς χρήσεως, εἶναι μιὰ ὡραία παράδοσι νὰ χαρίζουμε σὲ μιὰ γυναίκα ποὺ ἀρραβωνιάζεται, ποὺ φέρνει στὸν κόσμο ἕνα παιδὶ ἢ σὲ μιὰ μεγάλη γιορτὴ κάτι ποὺ νὰ θυμίζη τὴν εὐτυχισμένη χρονολογία. Ἡ μόδα τῶν κοσμημάτων δὲν ἀλλάζει πολύ, ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ εἶναι καλοῦ γούστου καὶ σχήματος, πράγματα γιὰ τὰ ὁποῖα σᾶς πληροφοροῦμε ἐδῶ.

Τὸ μπριλάντι εἶναι κάτι ποὺ «μένει γιὰ πάντα», καὶ αὐτὸ εἶναι μιὰ γνώμη ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Δὲν εἶναι, ἄλλωστε, ὑπερβολή. Κανένα εἶδος, πράγματι, δὲν ἔχει στὴν παγκόσμια ἀγορὰ μιὰ τόσο σταθερὴ ἀξία στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, χωρὶς νὰ σημειώνη τὶς διακυμάνσεις τοῦ χρυσοῦ. Εἶναι σὰν ἕνα βουνὸ συγκρινόμενο μὲ ἕνα θερμόμετρο: τὸ πρῶτο μένει σταθερό, ἀμετακίνητο, ἐνῶ τὸ δεύτερο ὑφίσταται καὶ τὶς ἐλάχιστες μεταβολὲς τῆς θερμοκρασίας στὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κόσμου ἢ μιᾶς ὡρισμένη χώρας.

Ἄλλωστε, τὸ μπριλάντι δὲν εἶναι κάτι τὸ καινούργιο: Ἀπὸ αἰῶνες, ἕνα κόσμημα μὲ μπριλάντι θεωρεῖται σὰν μιὰ μορφὴ ἐπενδύσεως κεφαλαίου. Καὶ εἶναι ἕνα κλασικὸ δῶρο γιὰ γάμο.

Ἡ σταθερότητα τῆς ἀξίας τοῦ μπριλαντιοῦ ἐξαρτᾶται κατὰ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἐμπόριο τῶν διαμαντιῶν γίνεται σὲ ἕνα μοναδικὸ κέντρο, στὸ Λονδῖνο, ὅπου ἔχει τὴν ἕδρα της ἡ «Ντάϊαμοντ Κορποραίησον» καὶ κατὰ δεύτερο λόγο στὸ Ἄμστερνταμ καὶ τὴν Ἀμβέρσα. Ἀπὸ κεῖ διακλαδώνεται σὲ ὅλο τὸν κόσμο, μὲ μιὰ προϋπόθεσι: νὰ μὴ διατίθεται ποτὲ περισσότερη ποσότητα ἀπὸ ὅση ὑπάρχει ζήτησι. Καὶ ἡ μέθοδος αὐτὴ λειτουργεῖ τόσο αὐτόματα, ὥστε μποροῦμε νὰ χαρακτηρίσουμε τὸ μπριλάντι σὰν τὸ «χρῆμα τῶν αἰώνων».

ΠΩΣ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΑΞΙΑ ΕΝΟΣ ΠΡΙΛΑΝΤΙΟΥ. Ἡ μονάδα διεθνοῦς μέτρου εἶναι τὸ καράτιο, ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ 0,2 τοῦ γραμμ. (5 καράτια = 1 γραμμ.). Ἕνα μέρος τῆς ἀξίας δηλαδὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν καρατίων, ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ σημαντικώτερο. Κανένας σοβαρὸς κοσμηματοπώλης δὲν θ' ἀπαντήση μὲ ἕναν ἀκριβῆ ἀριθμὸ στὴν ἐρώτησι: «Πόσο ἀξίζει ἕνα μπριλάντι δυὸ καρατιῶν;» Γιατὶ πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψι ἐπίσης ἡ καθαρότητα, τὸ χρῶμα, ἡ κατεργασία ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξαρτᾶται τὸ βάρος.

Ἡ καθαρότητα διαπιστώνεται μ' ἕναν ἰσχυρὸ μεγεθυντικὸ φακό. Ἂν τὸ μπριλάντι ἔχη ἕνα ἢ περισσότερα ἄσπρα σημεῖα ἢ μεγάλα μαῦρα σημάδια—τὰ «κάρβουνα», ποὺ ἐπηρεάζουν κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τὴν τιμὴ τῆς πέτρας—δὲν εἶναι καθαρό.

Ὅσο γιὰ τὸ χρῶμα, ὑπάρχουν τουλάχιστον μιὰ δωδεκάδα στὸ ἐμπόριο: διάφορες διαβαθμίσεις, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ λευκὸ-ἔξτρα καὶ λευκὸ - μπλέ, τὰ πιὸ ἀκτινοβόλα καὶ πιὸ πολύτιμα ἀπ' ὅλα, τὸ ρὸζ καὶ τὸ γαλάζιο ἀρκετὰ σπάνια, ὥς τὸ καφὲ πρασινωπό, γκρίζο καὶ κίτρινο, ποὺ καθορίζονται μὲ διάφορες ὀνομασ στὸ ἐμπόριο.

Ἀπὸ τὴν κατεργασία τῆς πέτρας ἐξαρτᾶτ ἡ φωτεινότητά της. Μεγαλύτερες ἢ πιὸ τεχνικ κόψεις ἀντιστοιχοῦν μὲ μεγαλύτερη λαμπρότητ καὶ κατὰ συνέπεια σὲ μεγαλύτερη ἀξία.

ΠΩΣ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΕΝΑ ΜΠΡΙΛΑΝΤΙ: Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχει νὰ κάνη ἕνας ποὺ δὲν ξέρ ἀπὸ τέτοια, εἶναι νὰ ἐμπιστευθῆ σ' ἕναν σοβαρὸ καὶ γνωστὸ κοσμηματοπώλη, ποὺ θὰ ἔ στὸ κατάστημά του πέτρες διαφόρων ποιοτήτω καὶ τιμῶν. Αὐτὸς θὰ τοῦ ἐξηγήση γιατὶ ἕ μπριλάντι στοιχίζει τόσο ἢ ἕνα ἄλλο περισσότερο ἢ λιγώτερο.

Δὲν σᾶς συμβουλεύουμε ν' ἀγοράσετε δαχτυλίδια μὲ μονταρισμένα ἐπάνω μπριλάντια. Διαλέχτε πρῶτα τὸ μπριλάντι, γιατὶ ἡ ποιότητ του διακρίνεται καλύτερα ἔτσι. Μὰ γιὰ νὰ τ δῆτε, χρειάζεται τὸ φυσικὸ φῶς, νὰ πέφτη ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν οὐρανό, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζετα ἀπὸ ἀντανακλάσεις φυτῶν ἢ γειτονικῶν σπιτιῶν.. Πρέπει νἄχετε ὑπ' ὄψι, σχετικὰ μὲ τὴ κατεργασία, ὅτι ἀπὸ δυὸ μπριλάντια ὅμοια στ μέγεθος καὶ στὴ λάμψι, καλύτερο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει μικρότερο βάρος ἀλλὰ καλύτερη κατεργασία.

Σμαράγδια, ρουμπίνια καὶ ζαφείρια

Οἱ τιμὲς τῶν χρωματιστῶν πολυτίμων λίθω εἶναι ἀκόμα πιὸ διαφορετικὲς καὶ πιὸ ὑψηλὲς ἀπὸ τὶς τιμὲς τῶν μπριλαντιῶν. Τὸ σμαράγδι ἢ ἕνα ρουμπίνι ἑνάμισυ καρατιοῦ (τὸ βάρος τῶν χρωματιστῶν πετρῶν ὑπολογίζεται σὲ καράτια) στοιχίζει ἀρκετὰ ἀκριβά. Ἐκεῖνο ποὺ λογαριάζεται περισσότερο γιὰ τὴν ἀξία τους σ' αὐτὲς τὶς πέτρες εἶναι τὸ χρῶμα.

Πέτρες γιὰ δαχτυλίδια φανταιζί

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολύτιμες πέτρες ποὺ εἴδαμε παραπάνω εἶναι τῆς μόδας καὶ οἱ μὴ πολύτιμες πέτρες, ποὺ χρησιμοποιοῦνται συχνὰ γιὰ στόλισμα ἑνὸς δαχτυλιδιοῦ στὸ μικρὸ δάχτυλο, ὅπως εἶναι ὁ νεφρίτης λίθος, τὸ τουρκουὰζ καὶ τὰ μικρὰ μπριλάντια. Μπορεῖ ὅμως νὰ γίνουν κι' ἀπὸ ἄλλες ἡμιπολύτιμες πέτρες ὅπως εἶναι οἱ μαλαχίτης, λαζουλίτης, χαλκηδών, ἀχάτης κ.λ.π.

Τὰ μαργαριτάρια

Ἕνα κολιὲ ἢ καὶ δαχτυλίδι ἀπὸ μαργαριτάρια εἶναι κλασικὸ δῶρο γιὰ γάμο: ἂν ὄχι ἀπὸ τὸν σύζυγο στὴ γυναίκα του, τουλάχιστον ἀπὸ τοὺς γονεῖς του ἢ τοὺς γονεῖς της. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι φυσικὰ μαργαριτάρια τῆς Ἀνατολῆς, μιὰ καὶ ὑπάρχουν σήμερα καλλιεργημένα μαργαριτάρια ἐξ ἴσου ἢ καὶ πιὸ ὡραῖα. Κι' οἱ μεγάλοι κοσμηματοπῶλες σήμερα συμβουλεύουν νὰ προτιμᾶτε τὰ καλλιεργημένα μαργαριτάρια.

ΠΟΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΜΕΝΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ; Καὶ τὰ δύο προέρχονται ἀπὸ ἕνα μαργαριτοφόρο ὄστρακο. Ὅμως σ' ἕνα φυσικὸ μαργαριτάρι ἡ στιβάδα τοῦ μαρμάρου (τὸ μαρμαρῶδες περίβλημα δηλαδή), δημιουργεῖται αὐτόματα, ἐνῶ στὸ καλλιεργούμενο προκαλεῖται. Γιὰ νὰ τὰ διακρίνουν μερικὲς φορὲς καταφεύγουν στὶς ἀκτῖνες Χ.

ΠΟΣΟ ΣΤΟΙΧΙΖΟΥΝ ΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ; Ἡ ἀξία τους ἐξαρτᾶται ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τελειότητά τους καὶ ἀπὸ τὴν περίοδο καλλιεργείας: ὅσο πιὸ πολὺ διαρκεῖ ἡ καλλιέργεια τόσο ποιὸ παχειὰ εἶναι ἡ στιβάδα τοῦ μαρμάρου γύρω ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ πυρήνα καὶ λιγώτερο κίνδυνο διατρέχει τὸ μαργαριτάρι νὰ ξεφλουδισθῆ. Προκειμένου ν' ἀγοράσετε ἕνα μαργαριτάρι ἢ ενα κολιὲ ἀπὸ μαργαριτάρια, ἰσχύει ὅ,τι εἴπαμε καὶ γιὰ τὰ μπριλάντια: θὰ ἐμπιστευθῆτε σ' ἕνα ἔντιμο κοσμηματοπώλη ἑνὸς σοβαροῦ καταστήματος. Οἱ τιμὲς διαφέρουν πάρα πολύ, ἀνάλογα μὲ τὰ χρόνια καλλιεργείας, τὸ σχῆμα ἢ τὴ λαμπρότητα, καὶ μόνο ἕνας εἰδικὸς θὰ σᾶς δείξη τὴ διαφορὰ ἀνάμεσα σ' ἕνα καλλιεργημένο μαργαριτάρι ποὺ στοιχίζει 500 δραχμὲς π.χ. κι' ἕνα ποὺ φαίνεται ἴδιο, ἀλλὰ κοστίζει 4.000. Τὸ πρῶτο ἔχει καλλιέργεια ἑνὸς ἔτους καὶ πρόκειται νὰ φθαρῆ σὲ διάστημα 3 χρόνων, ἐνῶ τὸ δεύτερο ἔχει καλλιέργεια 8 χρόνων καὶ μπορεῖ νὰ διαρκέση μιὰ ζωὴ ὁλόκληρη.

ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΤΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΣΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΟΤΑΝ ΤΑ ΦΟΡΑΜΕ; Ὑπάρχει αὐτὴ ἡ γνώμη, ἀλλὰ δὲν στηρίζεται ὅμως πουθενά.

ΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ «ΠΕΘΑΝΟΥΝ»; Ἕνα μαργαριτάρι δὲν διαρκεῖ παντοτεινά, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι «πεθαίνει». Ἀντίθετα πρὸς τὰ διαμάντια, τὸ μαργαριτάρι παθαίνει ἀλλοιώσεις ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι ὡρισμένων ἀρωμάτων, ἀναθυμιάσεων ἀερίων καὶ ὡρισμένων εἰδῶν ἱδρῶτα. Ἰδιαίτερα βλαβερὸς φαίνεται νὰ εἶναι ὁ ἱδρώτας μιᾶς γυναίκας σ' ἐνδιαφέρουσα κατάστασι ἢ ποὺ θηλάζει.

Ἡ βέρα

Σὲ μερικὲς χῶρες ἡ βέρα ἀρχίζει νὰ ξαναγυρίζη στὴν κλασσικὴ μορφὴ ἑνὸς χρυσοῦ δαχτυλιδιοῦ ἐλαφρὰ «μπομπέ». Ὅμως ἡ προτίμησι γενικὰ δίνεται στὶς βέρες μὲ ἴσιο ἐσωτερικό. Ἕνας ἄνδρας μπορεῖ νὰ χαρίση στὴ γυναίκα του, μαζὶ μὲ τὴ συνηθισμένη βέρα, μιὰ βέρα ἀπὸ πλατίνη μὲ μπριλάντια γιὰ τὸ βράδυ. Ἡ ἀγορὰ τῆς βέρας ἀνήκει σ' «ἐκεῖνον».

Ἕνα δῶρο γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν γάμων

Στὴν Εὐρώπη (καὶ σὲ μᾶς τελευταῖα) ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γιορτάζωνται ἐπίσημα ἡ εἰκοστὴ πέμπτη (ἀργυροῖ γάμοι) καὶ ἡ πεντηκοστὴ (χρυσοῖ γάμοι) ἐπέτειος τῶν γάμων. Οἱ ἄλλες ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πρώτη, περνοῦν ἀπαρατήρητες: ἢ μᾶλλον τὶς θυμᾶται σχεδὸν πάντα ἡ γυναίκα, γιὰ νὰ γκρινιάξη λίγο τὸν ἄνδρα της ποὺ ξέχασε νὰ τῆς στείλη ἔστω καὶ ἕνα μπουκέτο λουλούδια. Στὶς ἀγγλοσαξωνικὲς χῶρες ἀντίθετα ὑπάρχει ὁλόκληρος κατάλογος ἐπετείων μὲ σχετικὰ συμβολικὰ δῶρα. Φτάνουν μέχρι τὴν 75η ἐπέτειο (ἀδαμάντινοι γάμοι), ἀλλὰ μόνο 15 ἀπ' αὐτοὺς ἑορτάζονται, ἄγνωστο γιατί. Τοὺς ἄλλους τοὺς γιορτάζουν μ' ἕνα τραπέζι σ' ἕνα καλὸ ἑστιατόριο.

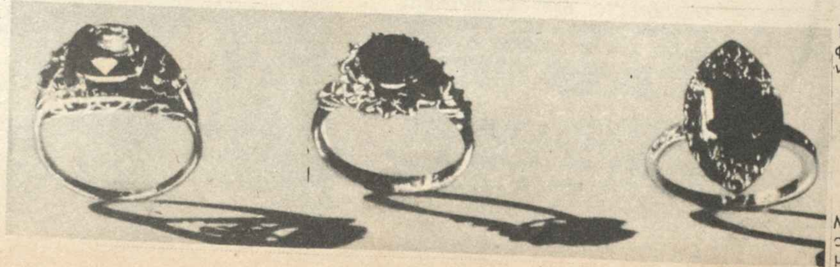
1. Δαχτυλίδι μὲ ζαφείρι. 2. Μὲ ρουμπίνι. 3. Μὲ σμαράγδι.

Μιὰ μοντέρνα βέρα στολισμένη ὄμορφα μὲ μικρὰ μπριλάντια.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ

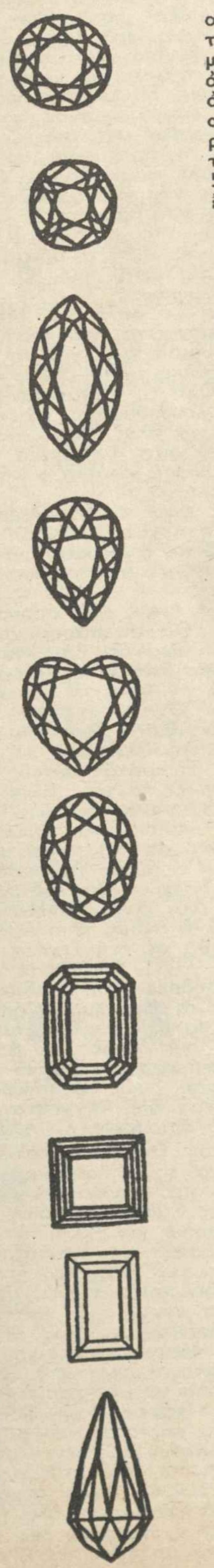

ΜΠΡΙΛΑΝΤΙ στρογγυλὸ μὲ αἰχμὴ ἀπὸ κάτω: εἶναι τὸ τυπικὸ μπριλάντι καὶ τὸ πιὸ μοντέρνο. Διακρίνεται ἀκόμη ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν πλευρῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐξαρτᾶται φυσικὰ ἡ μεγαλύτερη ἢ μικρότερη ἀκτινοβολία του. Τὸ πολυτιμότερο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει 58 πλευρές. Τὸ συνηθισμένο ἔχει 32 καὶ ἄλλα 16 καὶ 8.

ΑΝΤΙΚΑ: Ἔχει κατεργασία παληοῦ στὺλ γιὰ μπριλάντι, μὲ γωνίες ἀμβλεῖες καὶ στρογγυλεμένες. Εἶναι λιγώτερο ἀκτινοβόλο ἀπὸ τὸ μοντέρνο καὶ ἀπὸ τὸ στρογγυλό.

ΜΑΡΚΙΖ ἢ Ναβὲτ ἢ Φιγκαρό: Εἶναι σχήματος ὀβὰλ μὲ πενῆντα ὀκτὼ ἐν ὅλω πλευρές.

ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΑΧΛΑΔΙΟΥ: Μὲ 58 πλευρές, χρησιμοποιούμενο μόνο γιὰ σκουλαρίκια.

ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΡΔΙΑΣ: Ἔχει καὶ αὐτὸ 58 πλευρές.

ΟΒΑΛ: Εἶναι ἡ πιὸ καινούργια κατεργασία τοῦ μπριλαντιοῦ. Δίνει τὴν ἐντύπωσι τῶν περισσοτέρων καρατιῶν.

ΟΚΤΑΓΩΝΟ: Μὲ μιὰ μεγάλη κεντρικὴ πλευρὰ καὶ μικρότερες στὰ πλάγια (58 ἐν ὅλω) μὲ ἀμβλεῖες γωνίες ποὺ δίνουν ἕνα ἐπίμηκες σχῆμα.

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟ: Μὲ γωνίες ἀμβλεῖες. Ἔχει 30 πλευρὲς ἀντὶ 58 ἄλλων μπριλαντιῶν.

ΜΠΑΓΚΕΤ: Εἶναι μικρὸ ὀρθογώνιο παραλληλεπίπεδο, μὲ 25 πλευρὲς καὶ χρησιμοποιεῖται ἰδιαίτερα γιὰ νὰ ἀξιοποιηθῆ ἕνα κεντρικὸ μπριλάντι.

ΜΠΡΙΟΛΕΤ: Ἔχει τὸ σχῆμα τῆς σταγόνας ποὺ πέφτει.

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΧΡΥΣΟΣ

Ὅποιος ξέρει νὰ μιλᾶ ὅταν πρέπει καὶ νὰ σωπαίνη ὅταν πρέπει, κατέχει ἕνα σπουδαῖο μυστικό.

ΤΟ ΝΑ ΞΕΡΗ κανεὶς νὰ μιλάη καθαρά, κομψὰ καὶ ἔξυπνα, εἶναι ἕνα χάρισμα ποὺ πάντα ἐκτιμᾶται ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ποὺ μπορεῖ, σὲ πολλὲς περιπτώσεις, ν' ἀποδειχτῆ χρησιμώτατο. Ὅμως, συχνά, ἡ ζωὴ ἀπαιτεῖ ὄχι μόνο νὰ ξέρη κανεὶς νὰ μιλάη, ἀλλὰ καὶ νὰ ξέρη νὰ σωπαίνη. Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ τέχνη. Ἡ σιωπὴ σὲ πολλὲς περιπτώσεις εἶναι πολὺ πιὸ εὔγλωττη ἀπὸ τὴ φλυαρία καὶ κακὰ νομίζουν μερικοὶ ὅτι ἀποτελεῖ σημεῖο δειλίας ἢ ἄγνοιας. Μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ ἐκδήλωσι σεβασμοῦ, μιὰ ἀπόδειξι πνευματικῆς ὡριμότητας καὶ ἀκόμη ἕνα ὅπλο.

ΑΚΟΥΓΕ ΚΑΙ ΣΩΠΑΙΝΕ

Σώπαινε ὅταν ἀκοῦς γύρω σου μιὰ ἐνδιαφέρουσα συζήτησι ἀπὸ τὴν ὁποία μπορεῖς κάτι νὰ κερδίσης. Ἀκόμη καὶ ἂν ἡ συζήτησις σοῦ φανῆ ἀνιαρή, μὴ δείξης ὅτι σὲ ἐνοχλεῖ.

Σώπαινε ὅταν βρίσκεσαι στὸν κινηματογράφο, στὸ θέατρο, σὲ μιὰ συναυλία ἢ σὲ μιὰ διάλεξι. Μὴν ἀκολουθήσης τὸ κακὸ παράδειγμα τόσων ἄλλων θεατῶν ἢ ἀκροατῶν ποὺ στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ἐξακολουθοῦν νὰ φλυαροῦν.

Σώπαινε ὅταν σοῦ κάνουν μιὰ σωστὴ παρατήρησι ἢ μιὰ αὐστηρὴ κριτικὴ γιὰ κάποια σου πρᾶξι. Μὴν ὑποκύψης στὸν πειρασμὸ νὰ ἀπαντήσης μὲ αὐθάδεια.

ΣΥΛΛΟΓΙΖΟΥ ΚΑΙ ΣΩΠΑΙΝΕ

Ἐκεῖνοι ποὺ συλλογίζονται πρὶν ἀνοίξουν τὸ στόμα τους νὰ μιλήσουν εἶναι πολὺ πιὸ σπάνιοι ἀπὸ κείνους ποὺ πρῶτα μιλοῦν καὶ ὕστερα σκέπτονται.

Ὅταν θέλης νὰ κρίνης κάποιον ἢ κάτι, ὅταν θέλης νὰ πάρης μιὰ σημαντικὴ ἀπόφασι, ὅταν σκοπεύης νὰ ἀναλάβης μιὰ πρωτοβουλία, μὴν ἀφήσης νὰ σὲ ὁδηγήσουν τὰ συναισθήματα τῆς στιγμῆς ἢ ἡ πρώτη ἰδέα ποὺ σοῦ ἔρχεται στὸ νοῦ. Συλλογίσου πρῶτα μὲ ἠρεμία καὶ ἄφησε τὸ μυαλό σου νὰ διαλέξη τὸν δρόμο ποὺ θ' ἀκολουθήσης.

Πάντως ὅμως, πρέπει κανεὶς ν' ἀποφύγη νὰ γίνεται ἐπιτηδευμένα σιωπηλός. Καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ ξέρη ὅτι ἡ σιωπὴ ποὺ ἐκφράζει ἐχθρότητα ἢ μνησικακία εἶναι πολὺ χειρότερη ἀπὸ μιὰ ἔκρηξι θυμοῦ.

ΥΠΟΦΕΡΕ ΚΑΙ ΣΩΠΑΙΝΕ

Τὸ νὰ μπορῆ κανεὶς νὰ ὑποφέρη σιωπηλὰ εἶναι σημεῖο μεγαλης ψυχικῆς δυνάμεως. Εἶναι ἐπίσης ἕνας τρόπος γιὰ ν' ἀπαλλάξουμε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μᾶς ἀγαποῦν ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς βλέπουν νὰ ὑποφέρουμε καὶ νὰ ὑποφέρουν καὶ αὐτοὶ μαζί μας.

Στὶς περιπτώσεις τοῦ πένθους, οἱ ἐκδηλώσεις πόνου πρέπει νὰ παραμένουν παντα μέσα σὲ ὡρισμένα ὅρια γιατὶ διαφορετικὰ κινδυνεύουν νὰ χαρακτηρισθοῦν σὰν θεατρινισμοί.

Νά καὶ ἕνα δύσκολο πρόβλημα: δυὸ ἄνθρωποι ποὺ ἀγαπιοῦνται πρέπει νὰ κρύβουν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο τὶς προσωπικὲς τους στενοχώριες; Π.χ. ἕνας ἄνδρας ποὺ ἔπαθε κάποιο φοβερὸ ἀτύχημα πρέπει νὰ σωπάση καὶ νὰ μὴν τὸ πῆ στὴ γυναίκα του γιὰ νὰ μὴν τὴν κάνη νὰ ὑποφέρη; Ἡ σιωπὴ αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἑρμηνευθῆ σὰν ἀπόδειξις ἀγάπης. Μὰ ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι ἡ συμμετοχὴ καὶ τῶν δύο σὲ ὅλα, στὶς χαρὲς καὶ στὶς λύπες; Εἶναι ἕνα πρόβλημα ποὺ ὁ καθένας θὰ τὸ λύση σύμφωνα μὲ τὴν συνείδησί του καὶ τὴν προσωπική του εὐαισθησία.

ΘΑΥΜΑΖΕ ΚΑΙ ΣΩΠΑΙΝΕ

Γιὰ ποιό λόγο νὰ μιλάη κανεὶς μπροστὰ σὲ κάτι τὸ ὄμορφο; Ὅταν βλέπη ἕνα ἔργο τέχνης, ἕνα τοπίο, ἕνα φίλμ, ἕνα λαμπρὸ θέαμα, ἡ σιωπὴ μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ὑψηλότερη καὶ εὐγενικώτερη ἀπόδειξι τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἱκανοποιήσεως. Ἐν τούτοις ἂν ἕνας καλλιτέχνης ἔχη δικαίωμα νὰ ἀποσπάση τὰ συγχαρητήριά μας, δίκαιο εἶναι νὰ μὴ τοῦ τὰ στερήσουμε, ξεχνώντας γιὰ λίγο τὴν πεποίθησί μας ὅτι «ἡ σιωπὴ εἶναι χρυσός».

■ ■ ■

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΕΞΩΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὸ λουλουδένιο στεφάνι...

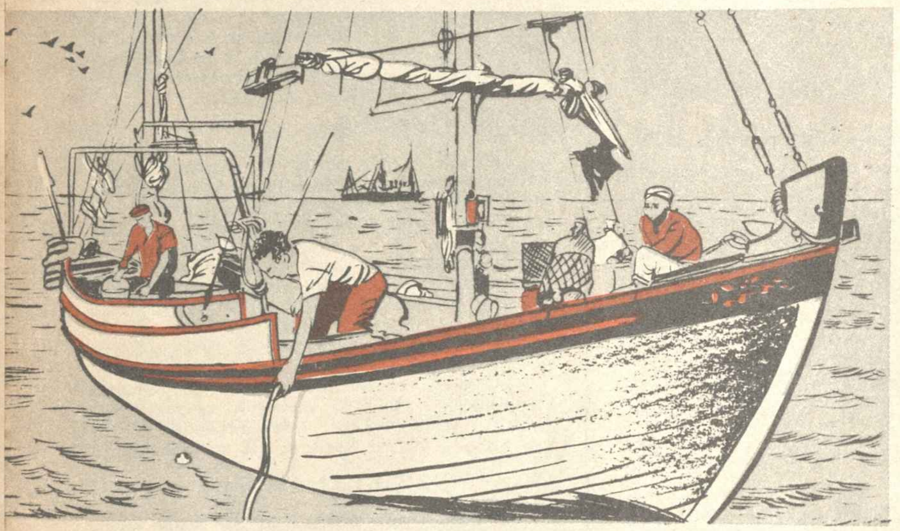

Εἴχαμε ἐπιμείνει σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐξαντλώντας τοὺς δύτες μας.

ΤΡΕΙΣ μῆνες εἶχαν περάσει ψαρεύοντας μαργαριτάρια κοντὰ στὸ νησὶ Μασκί. Ὁ τόπος γιὰ ψάρεμα ποὺ μᾶς εἶχαν ὑποδείξει οἱ ἰθαγενεῖς δὲν μᾶς εἶχε δώσει παρὰ μαργαριτάρια δεύτερης ποιότητας ποὺ ἡ ἀξία τους δὲν ἐκάλυπτε τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Εἴχαμε ἐπιμείνει ἐξαντλώντας τοὺς δύτες μας ἀπὸ τὸν κόπο. Δυὸ πέθαναν ἀπὸ ἀσφυξία. Τοὺς ξαναφέραμε στὴν ἐπιφάνεια καὶ χρειάστηκαν κάμποσα λεπτὰ γιὰ νὰ ἀνοίξουμε ἕνα - ἕνα τὰ δάχτυλα τοῦ ἑνὸς πτώματος καὶ νὰ ἀφήση τὴ λεία ποὺ εἶχε πληρώσει μὲ τὴ ζωή του. Ὅταν ἐπὶ τέλους ἄφησε αὐτὸ ποὺ κρατοῦσε, ὁ Ἄλεν θέλησε νὰ ἀνοίξη τὸ στρείδι καὶ ἔσπρωξε μὲ τραχὺ τρόπο τὸν Χάλι, τὸν ἀρχηγὸ τοῦ πληρώματός μας ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν ἰθαγενεῖς. Ἐγὼ εἶπα:

— Ἄλεν, πέταξέ τα στὴ θάλασσα. Ξέρεις καλὰ ὅτι τὰ μαργαριτάρια ποὺ πληρώθηκαν μὲ ἀνθρώπινη ζωὴ φέρνουν γρουσουζιά.

Ἐκεῖνος ὕψωσε τοὺς ὤμους καὶ ἄνοιξε τὸ στρείδι. Δὲν περιεῖχε παρὰ ἕνα μικροσκοπικὸ μαργαριτάρι, ποὺ δὲν ἔλεγε τίποτα. Ἀπὸ πεῖσμα, ὁ Ἄλεν τὸ πέταξε στὴ θάλασσα. Ἀπὸ τὴ στάσι τοῦ πληρώματος, κατάλαβα ὅτι δὲν μπορούσαμε τίποτα νὰ περιμένουμε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μας, μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἱεροσυλία. Ἦταν πολὺ ἐκνευρισμένοι, ὅπως καὶ μεῖς ἄλλωστε. Τὸ ἴδιο βράδυ σαλπάραμε ξεκινώντας γιὰ τὸ Τουμπουάϊ. Μιὰ ἑβδομάδα ταξίδι μὲ μπουνάτσα καὶ ὕστερα ἡ γολέτα μας, ἡ «Μαναοὺ» μπῆκε στὸ λιμάνι αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ. Τὰ νερὰ ἦταν ὅλο φῶς καὶ σκύβοντας ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ σκάφους ποὺ δὲν εἶχε ἥλιο, μπορούσαμε νὰ δοῦμε ὅλες τὶς λεπτομέρειες τοῦ βυθοῦ αὐτῆς τῆς μαγευτικῆς θάλασσας. Ἦταν, ἀπὸ τρεῖς μῆνες, ἡ πρώτη στεριὰ ποὺ προσεγγίζαμε.

Δὲν εἶχε ἀκόμη βραχῆ ἡ ἄγκυρα καὶ ἀπὸ τὴν παραλία ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν σχεδίες. Σὲ λίγο ἦταν καμμιὰ εἰκοσαριὰ γύρω ἀπὸ τὴ γολέτα μας, φορτωμένες μὲ ἄνδρες, γυναῖκες, λουλούδια καὶ φροῦτα. Ὅταν ξανάφυγαν, πῆραν μαζί τους ὅλο μας τὸ πλήρωμα. Ἔμεινα στὸ καράβι μαζὶ μὲ τὸν Ἄλεν, ἕως τὴ νύχτα. Τότε ἐπιθυμήσαμε καὶ μεῖς τὴ στεριά.

Ὑπῆρχαν τρία χωριὰ στὴν παραλία, τρία χωριὰ ποὺ γλεντοῦσαν. Οἱ ἄνδρες ἦταν πιὸ ὡραῖοι ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τῆς Ταϊτῆς, μὲ λιγώτερη μαλθακότητα στοὺς τρόπους καὶ στὴ φωνή τους, ἀκόμη καὶ στὶς γυναῖκες ποὺ τὸ γέλιο τους ἠχοῦσε σὰν πρόκλησι, ὅταν τὶς κυττάζαμε. Τρεῖς μῆνες ἐγκράτειας, ἄγονης πάλης, μᾶς εἶχαν προετοιμάσει γιὰ τὴ ρεβάνς. Ἡ αὐγὴ μᾶς ξύπνησε, ξαπλωμένους στὴν πλάζ. Τὸ λαρύγγι μας ἔκαιγε καὶ ἤμασταν ἀποκαμωμένοι ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Τὸν ἔρωτα καὶ αὐτὸ τὸ βρωμερὸ ἀμερικανικὸ κονιὰκ γιὰ τὸ ὁποῖο τρελλαίνονται οἱ ἰθαγενεῖς. Πλάϊ μου ἡ ἄμμος εἶχε διατηρήσει τὸ ἀποτύπωμα ἑνὸς σώματος. Ὑπῆρχαν ἐπίσης ἐγκαταλελειμμένα ἐκεῖ, δυὸ στεφάνια ἀπὸ λουλούδια κόκκινα καὶ ἄσπρα— ἀπὸ αὐτὰ τὰ στεφάνια μὲ τὰ ὁποῖα στολίζονται οἱ κοπέλλες τῶν νησιῶν. Ὁ Ἄλεν τὰ μάζεψε καὶ τὰ πέρασε στὸ μπράτσο του:

— Θὰ τὶς ξαναβροῦμε, ἴσως.

Μιλοῦσε γιὰ τὶς γυναῖκες ποὺ εἶχαν φύγει προτοῦ τελειώση ἡ νύχτα. Ἐγὼ εἶπα:

— Αὐτὲς ἢ ἄλλες, τὸ ἴδιο κάνει...

— Ὄχι. Αὐτές.

Ἔψαχνε νὰ τὶς βρῆ ὅλη τὴν ἡμέρα στὰ χωριά. Τὸ βραδάκι τὰ στεφάνια δὲν ἦταν πιὰ στὸ μπράτσο του, παρὰ μίσχοι μπλεγμένοι, χωρὶς λουλούδια.

— Ἄλεν θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι σηκώνεις στεφάνια κηδείας.

— Μπορεῖ, εἶπε μὲ τραχὺ τόνο.

Ἦταν ἡ ὥρα ὅπου ἡ θάλασσα ξεθωριάζει καὶ χάνει τὸ ζεστό της χρῶμα μετάλλου ποὺ λυώνει. Ὅλες οἱ καλύβες ἄδειασαν καὶ οἱ ἰθαγενεῖς τράβηξαν στὴν πλάζ. Ὁ Ἄλεν πήγαινε μαζί τους, ἐξετάζοντας τὶς γυναῖκες. Ἀπότομα στάθηκε.

Ἦταν ἡ μιὰ πλάϊ στὴν ἄλλη καὶ μᾶς κυττοῦσαν μὲ ἕνα εἶδος εἰρωνείας στὸ χαμόγελό τους. Ἡ θάλασσα ἔφτανε ὡς τοὺς γοφούς τους καὶ τὰ κατάμαυρα λυτὰ μαλλιά τους πέφτανε στοὺς ὤμους τους. Δὲν ξυπνοῦσαν σὲ μένα παρὰ μιὰ ἀόρατη ἀνάμνησι καὶ ἤμουν ἀνίκανος νὰ ἀναγνωρίσω ἐκείνη ποὺ μὲ εἶχε νανουρίσει στὴν ἀγκαλιά της. Ὁ Ἄλεν, ἐκεῖνος, θυμόταν μὲ ἀκρίβεια. Ἡ γυναίκα αὐτὴ τὸν εἶχε συνταράξει. Τὴν ἄγγιξε στὸν ὦμο:

— Ἔλα.

Γύρισαν καὶ οἱ δυὸ συγχρόνως τὸ κεφάλι τους πρὸς ἕναν ὅμιλο ἰθαγενῶν. Ἕνας ἄνδρας μᾶς παρακολουθοῦσε μὲ τὸ βλέμμα, ἔχοντας ἀκίνητα τὰ δάχτυλά του πάνω στὶς χορδὲς τῆς κιθάρας του.

— Ὁ ἐραστής της, ἀσφαλῶς, εἶπα.

—Καὶ ὕστερα; ἀπάντησε ὁ Ἄλεν.

Ὡστόσο δὲν τόλμησε νὰ τραβήξη μαζί του τὴ γυναίκα. Ἀπομακρυνθήκαμε λίγο. Ὁ Ἄλεν εἶχε αὐτὸ τὸ ἀγέλαστο πρόσωπο ὅπως ὅταν συναντούσαμε φουρτούνα. Ὁ ἰθαγενὴς σηκώθηκε. Ἄφησε τὴν κιθάρα του χάμω, πῆρε τὸ καμάκι του καὶ τράβηξε στοὺς βράχους. Ἔμεινε ἐκεῖ μερικὰ λεπτά, ἀκίνητος σὰν ἄγαλμα. Ἦταν θαυμάσιος, μὲ τὸ γεροδεμένο καὶ καλλίγραμμο κορμί του. Ὕστερα, μονομιᾶς τεντώθηκε σὰν ἕνα τόξο. Τὸ καμάκι ἔφυγε, ἔσχισε τὸ νερό. Ἕνα μακρὺ λουρὶ ἀπὸ δέρμα δεμένο στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ του ἦταν καρφωμένο στὴ λαβὴ τοῦ ὅπλου. Τὸ τράβηξε πρὸς τὰ ἐπάνω. Τὸ καμάκι γύρισε στὴν ἐπιφάνεια, φέρνοντας στὴ σιδερένια αἰχμή του ἕνα πελώριο ψάρι ποὺ εἶχε χρῶμα κοραλὶ καὶ πράσινο. Ὁ ἰθαγενὴς τὸ πῆρε στὰ χέρια του καὶ τὸ ξαναπέταξε στὴ θάλασσα χωρὶς νὰ μᾶς ἀφήση ἀπὸ τὸ βλέμμα του. Θέλησε νὰ μᾶς δείξη τὴ δύναμί του καὶ τὴν ἐπιδεξιότητά του. Ὁ Ἄλεν ὕψωσε τοὺς ὤμους:

— Τὸ ὅπλο του δὲν κάνει τίποτα μπροστὰ στὸ πιστόλι μου.

Γύρισα στὴ γολέτα καὶ ὁ Ἄλεν ἀρνήθηκε νὰ μὲ ἀκολουθήση.

Ὅλη τὴ νύχτα καθόμουν καὶ παρακολουθοῦσα τὶς σκιὲς ποὺ χόρευαν στὴν πλάζ, γύρω ἀπὸ τὶς φωτιές, μὲ τὸ αὐτὶ τεντωμένο περιμένοντας νὰ ἀκούσω κάποια φωνή, κάποιο πυροβολισμό.

Τὸ πρωΐ, ὁ Ἄλεν ἦρθε μὲ μιὰ σχεδία στὴ γολέτα. Δὲν εἶπε τίποτα, κατέβηκε στὴν καμπίνα του. Ὅταν ξανανέβηκε στὴ γέφυρα, τὸν σταμάτησα:

— Ἄλεν, σαλπάρουμε ἀπόψε.

— Θὰ σαλπάρης χωρὶς ἐμένα...

— Ξέρω ὅτι θὰ εἶσαι στὸ κατάστρωμα ὅταν θὰ ἔχουμε σηκώσει ἄγκυρα.

— Ὄχι.

Ἄγγιξα τὸ δεξί του χέρι ποὺ τὸ κρατοῦσε κλειστό:

— Τί κρατᾶς αὐτοῦ;

Ἄνοιξε τὸ χέρι. Εἶχε μιὰ χούφτα μαργαριτάρια.

Τὸ μερίδιό του, τριῶν μηνῶν κόπων καὶ ἀπελπισμένων μόχθων.

— Γι' αὐτὴν τὴν κοπέλλα; Ἠλίθιε. Πιστεύεις ὅτι ἐνδιαφέρεται γιὰ σένα, ἕναν ξένο; Ἡ «Μαναοὺ» δὲν θὰ ἔχει βγῆ ἀκόμη ἀπὸ τὸ λιμάνι καὶ κείνη θὰ σὲ ἔχη ξεχάσει, ἠλίθιε!

— Ὄχι!, ἀπάντησε ὁ Ἄλεν.

Κατέβηκε στὴ σχεδία. Τὸ ἀπόγευμα τὸ πλήρωμα γύρισε στὴ γολέτα, μὰ ὁ Ἄλεν δὲν ἐπέστρεψε μαζὶ μὲ τοὺς ἄνδρες. Τὸ βράδυ σηκώθηκε ἕνα ἀεράκι, εὐνοϊκὸ γιὰ τὴ γολέτα μας, ὅμως δὲν σήκωσα ἄγκυρα καὶ πέρα ὅλη τὴ νύχτα περιμένοντας νὰ ἐπιστρέψη ὁ Ἄλεν.

Ὅταν ξημέρωσε κατέβηκα στὴν καμπίνα τοῦ φίλου μου. Εἶχε ἀφήσει τὸ περίστροφό του πάνω στὸ τραπέζι. Ξανανέβηκα στὴ γέφυρα μὲ τὴν καρδιὰ σφιγμένη ἀπὸ ἀγωνία. Σκεπτόμουν τὸν θαυμάσιο καμακιστὴ καὶ τὸν Ἄλεν ποὺ ἦταν ἄοπλος. Ἔστειλα τρεῖς ἄνδρες στὴ στεριά. Γύρισαν νύχτα πιά, κατάκοποι, μὰ δὲν εἶχαν δῆ τὸν Ἄλεν, οὔτε τὴν κοπέλλα. Μάταια τὸν εἶχαν ἀναζητήσει, μακρυὰ μέσα στὴ ζούγκλα.

Ἔβαλα νὰ κτυπήσουν τὴν καμπάνα ποὺ εἴχαμε γιὰ τὴν ὁμίχλη. Ὅλη τὴ νύχτα χτυποῦσε. Δὲν μποροῦσε νὰ μὴ τὴν ἀκούη ὁ Ἄλεν μέσα στὴ μεγάλη σιωπὴ αὐτῆς τῆς νύχτας.

Τὸ πρωΐ, ἔδωσα διαταγὴ στὸ πλήρωμα νὰ ἑτοιμάσουν ὅλα γιὰ τὴν ἀναχώρησι. Ὡστόσο δὲν μποροῦσα νὰ πάρω ἀπόφασι νὰ ἐγκαταλείψω τὴ στεριά. Ἔβλεπα τοὺς ἰθαγενεῖς νὰ πηγαίνουν καὶ νὰ ἔρχωνται στὴν παραλία. Καὶ ὕστερα ἕνας ἄνδρας βγῆκε ἀπὸ τὴ ζούγκλα. Τὸν ἀναγνώρισα ἀμέσως: ὁ Ἄλεν. Ἔφτασε στὴ θάλασσα, πήδησε σὲ μιὰ σχεδία καὶ ἦρθε στὴ γολέτα. Ὅταν ἀνέβηκε στὴ γέφυρα φαινόταν πολὺ κουρασμένος. Εἶπε:

— Ἕτοιμοι γιὰ νὰ σηκώσουμε ἄγκυρα;

— Ἕτοιμοι.

Ἄρχισε νὰ δίνη διαταγὲς μὲ φωνὲς καὶ τρόπο ἀπότομο. Ἀναγκάστηκα νὰ ἐπέμβω γιὰ νὰ μὴ χτυπήση ἕνα ναύτη. Αὐτὴ ἡ ξαφνικὴ λύσσα του μὲ ἔκανε νὰ ἀπορῶ, γιατὶ ὁ Ἄλεν ἦταν συνήθως γλυκότροπος μὲ τὸ πλήρωμα καὶ ἐπὶ πλέον ἤξερε καλὰ τὴν ψυχολογία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ποὺ μιὰ ἀδικία μπορεῖ νὰ τοὺς σπρώξη ὡς τὸ φόνο.

Νόμισα πὼς ἦταν μεθυσμένος ἀπὸ αὐτὸ τὸ βρωμερὸ ἀπόσταγμα πορτοκαλιοῦ ποὺ μπορεῖ νὰ κάνη τὸν ἄνθρωπο τρελλό. Τοῦ φώναξα:

— Πήγαινε στὴν καμπίνα. Δὲν σὲ χρειαζόμαστε πιὰ στὴ γέφυρα.

— Ἂν θέλω... ἀπάντησε ἐκεῖνος θυμωμένος.

— Ἄλεν, θὰ πῶ νὰ σὲ βγάλουν στὴν ξηρά...

Τότε μοῦ φάνηκε πὼς ὁ Ἄλεν εἶχε στὰ μάτια μιὰ φλόγα ἀγωνίας. Εἶπε:

— Μὰ δὲν καταλαβαίνεις λοιπὸν ὅτι θὰ μάθη πὼς τὴν ἐγκατέλειψα;

Στὸ βαροῦλκο, οἱ ἄνδρες λαχάνιαζαν σὰν φορτωμένα ζῶα καὶ ἡ ἄγκυρα ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι καλὰ ἀγκιστρωμένη στὸν κοραλένιο βυθό. Ὁ Ἄλεν ἐξακολουθοῦσε νὰ τοὺς βρίζη. Καὶ ξαφνικὰ σώπασε, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὴ στεριά.

Μιὰ γυναίκα ἔτρεχε στὴν παραλία, λιγώτερο ἀπὸ τριακόσια μέτρα μακρυά μας καί, πίσω της, ἕνας ἄνδρας ἔσπευδε, μὲ τὸ χέρι ὑψωμένο κρατώντας ἕνα μακρὺ καμάκι.

— Τὴν καραμπίνα σου, γρήγορα, εἶπε ὁ Ἄλεν. Γρήγορα, νὰ τὸν ρίξω...

Μὰ τὸ ὅπλο ἦταν στὴν καμπίνα. Ὁ Ἄλεν πήδησε στὸ μεσαῖο κατάστρωμα. Ὅταν ξαναγύρισε, ἡ γυναίκα ἦταν ὀρθὴ στὸν κάβο, γυρισμένη πρὸς ἐμᾶς καὶ μὲ τὰ χέρια σὰν χωνὶ μπροστὰ στὸ στόμα της τὸν φώναζε μὲ παράπονο. Ξαφνικὰ γύρισε πίσω της τὸ κεφάλι της, εἶδε τὸν ἄνδρα ποὺ ἦταν λιγώτερο ἀπὸ εἴκοσι βήματα μακρυά της καὶ ἔπεσε στὴ θάλασσα. Ὅταν ὁ Ἄλεν πυροβόλησε, ὁ ἄνδρας εἶχε πέσει κι αὐτὸς στὴ θάλασα καὶ κολυμποῦσε πίσω ἀπὸ τὴ γυναίκα. Ὁ Ἄλεν πυροβολοῦσε τώρα μὲ λύσσα, ἀδειάζοντας τὸ ὅπλο του, μὰ ἡ ἀγωνία του τὸν ἔκανε νὰ τρέμη καὶ οἱ σφαῖρες μαστίγωναν τὸ νερὸ γύρω ἀπὸ τὸν ἄνδρα ποὺ προχωροῦσε μὲ τὸ καμάκι στὸ χέρι καὶ κέρδιζε τὴ μιὰ ὀργυιὰ μετὰ τὴν ἄλλη.

Τὸ χέρι τοῦ Ἄλεν ἔσφιξε τὸν καρπό μου σὰν κλοιός. Κυττούσαμε ὅλοι μας αὐτὸ τὸ ἄγριο κυνηγητὸ μέσα στὴ θάλασσα. Ἡ γυναίκα δὲν ἀπεῖχε πιὰ παρὰ καμμιὰ τριανταριὰ ὀργυιὲς ἀπὸ τὴ γολέτα, ὅταν ὁ ἄνδρας γέρνοντας πρὸς τὰ πίσω, σφενδόνισε τὸ καμάκι.

Τὸ σίδερο τοῦ ὅπλου ἐξαφανίστηκε ἀνάμεσα στοὺς δυὸ ὤμους. Δὲν εἶδα πιὰ παρὰ τὰ δυὸ χέρια στὴν ἐπιφάνεια, σὰν δυὸ ὠχρὰ λουλούδια ποὺ εἶχαν ἀνάμεσά τους ἕνα, πιὸ μεγάλο, κόκκινο λουλούδι. Ὕστερα πιὰ τίποτα. Ὁ ἄνδρας ἔβγαλε μιὰ ἄγρια φωνὴ καὶ ξαναγύρισε στὴ στεριά.

Οἱ ναῦτες μας ἐξακολουθοῦσαν νὰ λαχανιάζουν γύρω ἀπὸ τὸ βαροῦλκο. Ἐπὶ τέλους, μὲ μιὰ τρομερὴ προσπάθεια, κατώρθωσαν νὰ ἀποσπάσουν τὴν ἄγκυρα ποὺ ἀνέβηκε πολὺ γρήγορα. Ὁ ἀέρας [illegible] καὶ μᾶς ἔσπρωξε ἀπὸ τὴ στεριὰ πρὸς τὰ ἀνοιχτά.

Ὁ Ἄλεν ὕψωσε τὰ χέρια του πρὸς ἐμένα. Ἦταν ἤρεμος.

— Σηκώσαμε ἄγκυρα, καὶ γὼ [illegible] μαι δῶ, ψιθύρισε.

Πιὲρ Μαντι

Ἡ σελίδα τῶν παιδιῶν

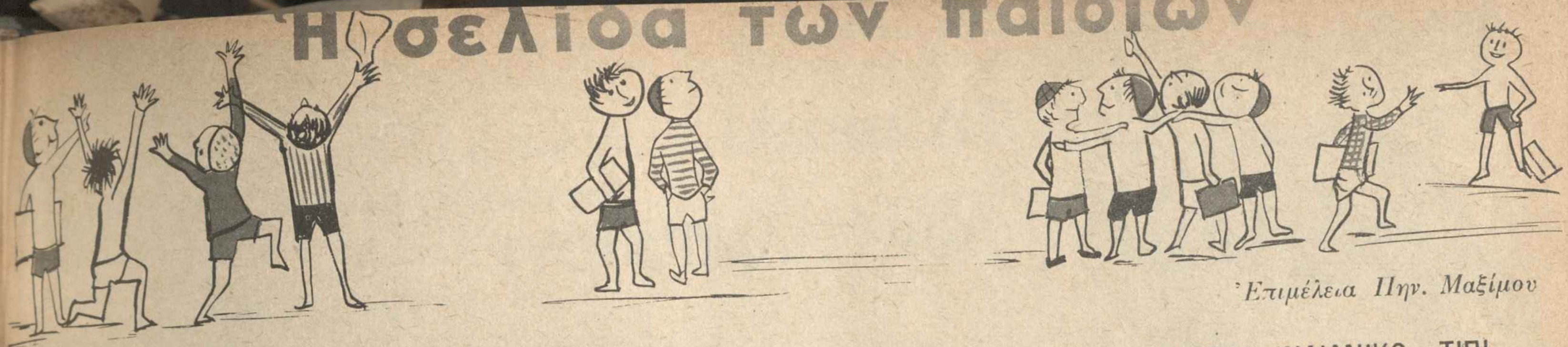

Ἐπιμέλεια Πην. Μαξίμου

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Τὰ μαϊμουδάκια

Γειά σας, παιδιά μου!

Ἀκοῦστε ἕνα παραμυθάκι ποὺ ἔχω νὰ σᾶς πῶ. Ἕνα κινέζικο παραμυθάκι.

Λοιπόν, ποὺ λέτε, μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρό, ἦταν ἕνας γέρος καὶ πήγαινε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ πουλοῦσε καπελῖνα. Κουράστηκε στὸ δρόμο καὶ κάθησε κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο, νὰ ξεκουραστῆ. Ἔχωσε καὶ τὸ καπέλο του βαθειὰ στὸ κεφάλι του, νὰ μὴν τὸν χτυπᾶ ὁ ἥλιος. Καὶ μόλις ἔκλεισε τὰ μάτια του ὁ γέρος, νὰ μιὰ παρέα μαϊμούδια ποὺ ξετρύπωσαν ἀπὸ κάτι φυλλωσιὲς καὶ ἤρθανε κοντά του. Τὸν κύτταξαν καὶ τὸν ξανακύτταξαν τὸ γέρο, στὸ τέλος ἄνοιξαν καὶ τὴν τσουβάλα του καὶ τὶ νὰ δοῦν. Ἡ τσουβάλα ἦταν γεμάτη καπελῖνα. Καπελῖνα. Στὴ στιγμὴ ἄρπαξε τὸ κάθε μαϊμουδόνι ἕνα καπελῖνο καὶ τὸ καπελώθηκε. Θαῦμα! Κατευχαριστημένα τὰ μαϊμουδόνια! Δὲν μποροῦσαν νὰ μένουν ξεκαπέλωτα, ἀφοῦ ὁ γέρος ἦταν καπελωμένος. Κι' ἕνα πήδημα ἀπὸ δῶ κι' ἕνα πήδημα ἀπὸ κεῖ, βρέθηκαν ὅλα πάνω στὸ δέντρο. Στεκότανε ἀράδα στὸ κλαρὶ καὶ κυττάζανε τὸ γέρο.

Ὅταν ξύπνησε ὁ γέρος, παρὰ λίγο νὰ τοῦ ἔρθη κόλπος. Τὶ ἔγιναν τὰ καπελῖνα; Τέλος τὰ εἶδε τὰ μαϊμούδια, πάνω στὸ θεωρεῖο.

— Ἔ!, φώναξε, χτυπώντας χάμω τὸ ποδάρι του. Δῶστε μου γρήγορα τὰ καπέλα, παλιομαϊμοῦδες!

— Ἔ!, φώναξαν κι' οἱ παλιομαϊμοῦδες καὶ χτύπησαν τὸ πόδι στὸ κλαρὶ ποὺ στεκόντανε. Ὅμως τὰ καπέλα δὲν τὰ ἔδωσαν.

— Ἔ! Θὰ σᾶς τσακώσω καὶ θὰ σᾶς σπάσω στὸ ξύλο!, φώναξε ὁ γέρος καὶ τοὺς ἔδειξε τὴ γροθιά του. Δῶστε μου τὰ καπέλα!

— Ἔ!, φωνάξανε κι' οἱ μαϊμοῦδες καὶ τὸν φοβέρισαν τὸ γέρο μὲ τὴ γροθιά της ἡ κάθε μιά. Μὰ τὰ καπέλα δὲν τὰ δώσανε.

Οὔφ!, ξεφύσηξε ὁ γέρος, στενοχωρημένος.

Οὔφ!, ξεφύσηξαν κι' οἱ μαϊμοῦδες.

Δὲν ἤξερε τὶ νὰ κάνη ὁ γέρος, σήκωσε τὸ καπελῖνο του μὲ τὸ ἕνα χέρι καὶ μὲ τ' ἄλλο ἔξυσε τὸ κεφάλι του, νὰ κατεβάση καμμιὰ καλὴ ἰδέα.

Σήκωσαν κι' οἱ μαϊμουδῖνες τὸ καπελῖνο της ἡ κάθε μιὰ κι' ἔξυσε ἡ κάθε μιὰ τὴν κεφάλα της.

— Ὤ!, ξεφώνησε ὁ γέρος. Μὰ ἐσεῖς μὲ κοροϊδεύετε! Κι' ἀπὸ τὸ θυμό του, ἄρπαξε τὸ καπέλο του καὶ τὸ πέταξε χάμω.

— Ὤ!, ξεφώνησαν κι' οἱ μαϊμοῦδες. Ἄρπαξε τὸ καπελῖνο της ἡ κάθε μιά, τὸ πέταξε χάμω.

Κι' ὁ γέρος στὴ στιγμὴ τὰ μάζεψε τὰ καπελῖνα καὶ τὄβαλε στὰ πόδια.

Αὐτὸ ἦταν τὸ παραμύθι μου.

Ὁ Μπάρμπα Μῆτρος

Ποιός θὰ τὸ βρῆ;

Ποιός θὰ τὸ βρῆ τὸ σημερινό μου παιχνιδάκι; Ποιός ἔχει κότσια;

Ἀκοῦστε. Ἐδῶ ἔχουμε δέκα μετάλλινα νομίσματα. Πεντάρες ἢ δεκάρες, ἢ δραχμές, ἢ λίρες δὲν ἔχει νὰ κάνη. Τὸ σπουδαῖο εἶναι νὰ τοποθετήσουμε τὰ νομίσματά μας στὴ γραμμή, ὅπως δείχνει τὸ σχῆμα Α. Οἱ μαῦρες τελεῖες θὰ εἶναι τὰ γράμματα. Οἱ ἄσπροι κύκλοι, οἱ κορῶνες.

Μπορεῖτε, μὲ 4 μονάχα κινήσεις, νὰ καταφέρετε τὸ σχῆμα Β;

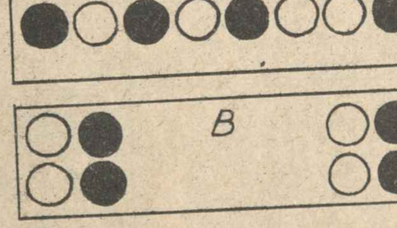

Λοιπόν, ὁρίστε πῶς θὰ κάνετε. Σᾶς τὴ χαρίζω τὴ λύσι.

Πρῶτα - πρῶτα πρέπει νὰ δώσετε ἀπὸ ἕναν ἀριθμὸ στὰ νομίσματά σας. Τὸ πρῶτο, θὰ εἶναι τὸ 1. Τὸ δεύτερο, τὸ 2. Καὶ λοιπὰ καὶ λοιπὰ καὶ τὸ ὄγδοο θὰ εἶναι τὸ 8.

Πρώτη κίνησι, τὸ 4 θὰ τὸ πᾶτε κοντὰ στὸ 7. Δεύτερη κίνησι, τὸ 6 κοντὰ στὸ 2. Τρίτη κίνησι, τὸ 1 κοντὰ στὸ 3. Τετάρτη κίνησι, τὸ 5 κοντὰ στὸ 8.

Τέλος! Αὐτὸ ἦταν!

Ὁ Κοκοβιὸς

Τὸ γράμμα ποὺ σᾶς στέλνει ἡ ΙΡΙΣ

ΤΑ ΜΠΑΝΙΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Γειά σας, παιδιά μου!

Πῶς πᾶνε τὰ μπάνια; Περίφημα! Εἶμαι σίγουρη ὅτι κολυμπᾶτε σὰν τὰ δελφινάκια. Ὅτι παίρνετε βαθειὲς βουτιὲς καὶ κάνετε τοῦ κόσμου τὶς μπουρμπουλίθρες. Καὶ ὕστερα βγαίνετε στὴν ἀμμουδιὰ καὶ παίζετε τὰ σκλαβάκια καὶ μπλούμ! καὶ πάλι στὸ νερό. Ἔτσι ἔκανα καὶ γώ, ὅταν εἶχα τὰ χρόνια σας. Τώρα ὅμως δὲν ἔχω τὰ χρόνια σας καὶ τὰ μαλλιά μου εἶναι ἄσπρα κάτασπρα. Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς δώσω μερικὲς συμβουλές.

Δὲν εἶναι σωστὸ αὐτὸ ποὺ κάνουν μερικοί, μόλις φθάσουν στὴ θάλασσα, μὲ τὸ πρῶτο καὶ στὴ στιγμὴ πλάτς, μιὰ βουτιά, ἕνα μακροβούτι. Ὄχι ἔτσι. Θὰ κάνης πρῶτα μιὰ βολτίτσα, ἔτσι καθὼς εἶσαι μὲ τοῦ μπάνιου τὸ βρακάκι, θὰ ρίξης λίγο νερὸ στὸ κορμί σου, θὰ βραχῆς καλὰ - καλά. Συνήθισε πιὰ τὸ κορμί σου τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ κάνε πιὰ ὅ,τι θέλεις.

Ὅταν τελειώσης τὸ μπάνιο σου καὶ ὁ καιρὸς δὲν εἶναι καὶ τόσο θερμὸς καὶ μάλιστα ὅταν φυσᾶ καὶ λιγουλάκι, τότε, τὸ καλύτερο ποὺ ἔχεις νὰ κάνης εἶναι νὰ βγάλης γρήγορα τὸ βρεγμένο μπανιερό σου. Μεῖνε στὸ ὕπαιθρο καὶ παῖξε, ἀλλὰ μὲ στεγνὸ μπανιερό.

Ὁ ἥλιος, ὁ καλός μας φίλος, μπορεῖ νὰ σοῦ σταθῆ ἐχθρός. Ἂν τὸ πάθης αὐτό, θὰ πῆ πὼς δὲν εἶσαι καὶ πολὺ ἔξυπνος. Λέγοντας «ἂν τὸ πάθης αὐτό», ἐννοῶ ἂν πάθης ἐγκαύματα στὴν πλάτη, στὰ χέρια ἢ στὸ πρόσωπο. Κάθησε στὸν ἥλιο, δεῖξε τὸ κορμί σου στὸν ἥλιο, μὰ ὄχι βέβαια μὲ τὶς ὧρες. Καὶ ἐγκαύματα ἂν δὲν πάθης, θὰ ἀρπάξης πονοκέφαλο ἢ θὰ σοῦ μείνη μιὰ ἀτονία, μιὰ ἀνεξήγητη δυσθυμία.

Νὰ καὶ τὸ τελευταῖο ποὺ ἔχω νὰ σοῦ πῶ:

Παῖξε στὸ γιαλό, παῖξε ὅσο θέλεις, τὸ καλοκαίρι σου, τὶς παύσεις πρέπει νὰ τὶς χαρῆς. Κάνε ὅσες τρέλλες θέλεις. Ἔξυπνες τρέλλες ὅμως. Κρατήσου μακρυὰ ἀπὸ τὶς τρέλλες τὶς κουτές. Νὰ ποῦμε, μὴ φωνάζης χωρὶς λόγο «βοήθεια! βοήθεια! πνίγομαι! Γιατὶ ὅταν σοῦ χρειαστῆ πραγματικὰ ἡ βοήθεια, δὲν θὰ τρέξη κανένας κοντά σου. Ἔτσι τὸ ἔχουν πάθει ἀρκετοί. Ἔτσι τὸ ἔπαθε καὶ πέρσι ἕνας Ἕλληνας φοιτητής, ἕνα ἐξαιρετικὸ παιδί, στὴ Βιέννη. Πῆγε μὲ τὴν παρέα του νὰ κολυμπήση στὸ Δούναβι. Μὰ ἔκανε τὸ ἀστεῖο τῆς μόδας. Φώναξε καὶ ξαναφώναξε «βοήθεια! βοήθεια! Πνίγομαι!» πῆγαν καὶ ξαναπῆγαν νὰ τὸν σώσουν. Μὰ ὅταν πραγματικὰ πνιγόταν - κάπου ἔμπλεξε τὸ πόδι του - δὲν τὸν πλησίασε κανείς.

Καλὸ καλοκαίρι, παιδιά μου καὶ σᾶς κατασπάζομαι.

Μὲ ἀγάπη ΙΡΙΣ

Νὰ παίξουμε...

Θὰ παίξουμε τοὺς ἀριθμούς. Γιὰ νὰ μὴ νομίζη ὁ Κοκοβιὸς πὼς ἐγὼ δὲν καταλαβαίνω ἀπὸ ἀριθμούς.

Θὰ παίξουμε δέκα παιδιά. Τὸ καθένα θὰ ἔχη τὸν ἀριθμό του. Καὶ ἡ Μάνα θ' ἀρχίση νὰ λέγη διάφορα, ἀλλὰ ὅλο μὲ ἀριθμούς. Νὰ ποῦμε:

«Σηκώθηκα σήμερα τὸ πρωΐ στὶς 8 ἡ ὥρα. Ἀμέσως ἔπιασα νὰ πλένω τὰ 32 δόντια μου. Ἔπειτα τὶς δυὸ κάλτσες μου. Ἔπειτα τὸ ἕνα μαντήλι μου κλπ.».

Κάθε παίκτης μόλις θ' ἀκούη τὸν ἀριθμό του θὰ σηκώνεται ἀμέσως. Καὶ ἀνάλογα μὲ τὸ τὶ εἶπε ἡ Μάνα, θὰ κάνη μὲ τὰ χέρια του τὸ σχῆμα. Νὰ ποῦμε ἡ Μάνα εἶπε: «δύο κάλτσες τὶς ἔπλυνα». Θὰ κάνη τὸ παιδὶ 2 πὼς πλένει τὶς κάλτσες. Εἶπε ἡ Μάνα «ἔφαγα δυὸ ψωμάκια» θὰ κάνη τὸ παιδὶ 2 ποὺ τρώει δυὸ ψωμάκια ἢ τὸ παιδὶ 7 πὼς ρουφάει τὸ γάλα. Τώρα ὅταν ὁ ἀριθμὸς εἶναι διπλός, νὰ ποῦμε «τριάντα δύο δόντια», θὰ σηκωθοῦν τὰ παιδιὰ 3 καὶ 2 καὶ θὰ κάνουν πὼς πλένουν τὰ δόντια τους. Ὤ! Εἶναι πολὺ γουστόζικο τὸ παιχνίδι αὐτό. Μὰ θὰ πρέπει νὰ γίνεται γρήγορα. Νὰ μὴν πιάση τὸ παιδὶ 2 καὶ πλένει καὶ πλένει τὶς κάλτσες, χωρὶς σταματημό.

Ἡ Γλιστρίδα

ΕΝΑ ΙΝΔΙΑΝΙΚΟ «ΤΙΠΙ»

Δὲν θὰ ξέρετε βέβαια τί εἶναι ἕνα «τίπι». Εἶναι τὸ σπίτι τῶν Ἰνδιάνων τῆς πεδιάδος. Τὸ στήνουν σὲ ὅποια μεριὰ τοὺς βολέψη, σήμερα σ' αὐτὴν καὶ αὔριο σὲ κείνη τὴν πεδιάδα. Καὶ πολλὲς φορὲς θὰ παίζετε βέβαια καὶ σεῖς τοὺς Ἰνδιάνους, τώρα ἰδίως τὸ καλοκαίρι. Μόνο ποὺ δὲν θὰ ἔχετε «τίπι».

Θὰ φτιάξουμε λοιπὸν ἕνα τίπι. Παίρνουμε δυὸ μακρυὰ ραβδιὰ διχαλωτὰ καὶ τὰ δένουμε μὲ ἕνα πέτσινο σπάγγο. Ἔ, βέβαια, σὰν Ἰνδιᾶνοι ποὺ εἴμαστε ἔχουμε μόνο πέτσινους σπάγγους. Χώνομε ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς δεμένες διχάλες ἀκόμα ἕνα τρίτο ραβδὶ καὶ τότε πιὰ αὐτὸ τὸ τρίποδο ἂς τὸ ποῦμε, τὸ στήνουμε ὀρθό. Τώρα θὰ πάρουμε ξύλα καὶ θὰ τὰ ἐφαρμόσουμε κυκλικὰ πάνω σ' αὐτὰ τὰ ραβδιά. Θὰ τὰ ἐφαρμόσουμε, δηλαδὴ θὰ τὰ δέσουμε μὲ σπάγγο καὶ μάλιστα μ' αὐτὸν τὸ σπάγγο ποὺ κρέμεται, αὐτὸν ποὺ δέσαμε τὶς διχάλες. Ὄχι μὲ χωριστοὺς σπάγγους. Αὐτὴ τὴ δουλειὰ τὴν κάνουν οἱ γυναῖκες. Οἱ ἄνδρες δὲν τὴν καταδέχονται. Τώρα θὰ τὴ σκεπάσουμε τὴ σκηνή μας, γιὰ νὰ γίνη σκηνή, γιὰ νὰ γίνη δηλαδὴ «τίπι». Θὰ ρίξουμε πάνω στὸ τρίποδο ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ ὑφαντά, μὲ τὰ χτυπητὰ χρώματα καὶ τὰ φανταχτερὰ σχέδια ποὺ ὑφαίνουν οἱ Ἰνδιάνες. Μὰ τώρα ἐσᾶς, ἐὰν σᾶς χαρίση ἡ μητέρα σας καμμιὰ παλιοκουβέρτα χιλιοτρύπια, πρέπει νὰ μείνετε εὐχαριστημένοι. Νὰ τὴν μπαλώσετε, νὰ τὴ ρίξετε πάνω στὸ τρίποδο ὅπως πρέπει καὶ νὰ τὴ στερεώσετε γύρω - γύρω στὸ ἔδαφος, ὅπως γίνεται συνήθως. Νὰ φροντίσετε τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ τίπι νὰ ἔχη ἕνα ἄνοιγμα μὲ δυὸ αὐτιά. Ἔτσι τὸ θέλουν οἱ Ἰνδιάνοι. Ἀπὸ κεῖ θὰ ἀερίζεται τὸ τίπι. Τὸ ἄνοιγμα τῆς σκηνῆς, θὰ τὸ ἔχουμε ἐλεύθερο, θὰ τὸ κρατᾶ μισοανοιγμένο ἕνας μικρὸς πάσσαλος. Ὅταν θέλουμε νὰ τὸ κλείσουμε, θὰ τραβᾶμε τὸν πάσσαλο.

Φτιάξετε τὰ καλύμματα τῆς κεφαλῆς: ἕνα στεφάνι ἀπὸ χρωματιστὸ χαρτὶ στὸ κεφάλι, μερικὰ ὄρθια φτερὰ στὸ μέτωπο καὶ πίσω ἡ χαίτη.

Τὸ ταμποῦρλο σᾶς εἶναι ἀπαραίτητο. Χωρὶς τὸ ταμποῦρλο, πῶς θὰ εἰδοποιήση ὁ σκοπὸς ὅτι ἕνα ἄγριο θηρίο πλησιάζει;

Ἡ Χρυσοχέρα

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ σκυλὶ τῶν Κίλμπουρνι

τοῦ *ΤΖΕΡΑΛΝΤ ΦΙΛΓΟΥΑΙΗ*

6

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ἡ Φιόνα Στάρ, κατοικεῖ κοντὰ στὸν παληὸ πύργο τῶν Κίλμπουρνι, ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ ἄγρια ἀκτὴ τῆς Σκωτίας. Ἀγαπάει αὐτὰ τὰ ἐρείπια καὶ μὲ λύπη της μαθαίνει ὅτι πρόκειται νὰ πουληθοῦν. Μιὰ μέρα, ἕνας σκύλος, ποὺ ὀνομάζεται Πιστός, φθάνει ἀπὸ τὴ θάλασσα πάνω σὲ μιὰ σχεδία, φέρνοντας ἕνα σημείωμα ποὺ ἀπευθύνεται στὴ Φιόνα. Τὸ σημείωμα λέει ὅτι ὁ σκύλος μπορεῖ νὰ τὴν ὁδηγήση στὸ θησαυρὸ τῶν Κίλμπουρνι. Μὰ δυὸ ξένοι, οἱ Ντένβερ, ἀναζητοῦν καὶ αὐτοὶ τὸ θησαυρό. Οἱ Ντένβερ, ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες κατώρθωσαν νὰ πάρουν τὸ σημείωμα ἀπὸ τὴ Φιόνα καὶ κατευθύνονται στὸν πύργο γιὰ νὰ βροῦν τὸ «δωμάτιο τοῦ λόρδου» ποὺ ἀναφέρεται στὸ γράμμα. Πρὸς τὸν πύργο ὅμως πηγαίνει καὶ ἡ Φιόνα, ἡ ὁποία ἄκουσε τὸ γαύγισμα

ΟΙ ΝΤΕΝΒΕΡ ἔφτασαν στὸν πύργο καὶ μπῆκαν μέσα. Εἶχαν ἀκούσει κι' αὐτοὶ τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλου, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν ἀπὸ ποῦ ἐρχόταν. Διέσχισαν τοὺς διαδρόμους καὶ ἔφτασαν μπροστὰ σὲ μιὰ κλειστὴ πόρτα σφραγισμένη ποὺ εἶχε τὴν ἐπιγραφή: «Δωμάτιο τοῦ Λόρδου».

— Ἐδῶ εἶναι τὸ δωμάτιο τοῦ λόρδου ποὺ ἀναφέρει τὸ σημείωμα, εἶπε ὁ Ντένβερ πατέρας ... Μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο βρίσκεται ὁ θησαυρὸς τῶν Κίλμπουρνι.

— Πῶς θὰ μποῦμε ὅμως μέσα, πατέρα, εἶπε ὁ Χάρβεϋ. Τὸ δωμάτιο εἶναι σφραγισμένο.

— Δὲν θὰ μ' ἐμποδίσουν μερικὲς σφραγίδες νὰ μπῶ μέσα, ἀπάντησε ὁ Ντένβερ, προκειμένου νὰ βάλω στὸ χέρι τὸ θησαυρό.

— Μὰ θὰ βροῦμε τὸν μπελά μας.

— Ἅμα πάρουμε τὸ θησαυρό, θὰ τὸ σκάσουμε.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀκούστηκε πάλι τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλου.

— Εἶναι μέσα στὸ δωμάτιο, πατέρα! εἶπε ἔκπληκτος ὁ νέος Ντένβερ.

Ὁ κύριος Ντένβερ ἀκούμπησε τὸ αὐτί του στὴ σφραγισμένη πόρτα καὶ εἶπε:

— Πράγματι, μέσα ἀπὸ τὸ δωμάτιο ἀκούγεται τὸ γαύγισμα. Πῶς ὅμως μπῆκε μέσα τὸ σκυλί;

— Μυστήριο!

Στὸ μεταξύ, ἡ Φιόνα Στὰρ εἶχε φθάσει κι' αὐτὴ στὸν πύργο καὶ εἶχε μπῆ μέσα ἀπὸ τὸ ἴδιο παράθυρο ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχε ρίξει τὴν ἀσπίδα γιὰ νὰ εἰδοποιήση τὸν Πιστὸ γιὰ τὴν παρουσία της. Κρυμμένη πίσω ἀπὸ μιὰ κολόνα ἡ Φιόνα Στὰρ παρακολουθοῦσε τοὺς Ντένβερ καὶ ἄκουγε τί ἔλεγαν.

Ἡ Φιόνα εἶδε τοὺς Ντένβερ νὰ παραβιάζουν τὶς σφραγίδες καὶ νὰ μπαίνουν μέσα.

Ὁ Πιστὸς γαύγιζε πάντα μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ λόρδου, ἀλλὰ τώρα πιὸ ἀδύναμα. Ὁ πατέρας Ντένβερ ἐξέταζε τὴν κλειδαριὰ τῆς σφραγισμένης κάμαρας.

— Εἶναι παληὰ καὶ σκουριασμένη, εἶπε. Μ' ἕνα γερὸ σπρώξιμο, ἡ πόρτα θ' ἀνοίξη. Βοήθησέ με, Χάρβεϋ.

— Μά πατέρα... εἶπε ὁ νέος.

— Ἔλα, μὴν ἀργῆς.

Τότε ἡ Φιόνα εἶδε μὲ ἀγανάκτησι τοὺς δυὸ ἄντρες νὰ σπάζουν τὴν πόρτα καὶ νὰ μπαίνουν στὸ δωμάτιο τοῦ λόρδου.

«Τώρα θὰ βρῶ τὸν Πιστὸ καὶ τὸ κλειδὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ θησαυροῦ», σκέφθηκε. Καὶ ἡ Φιόνα ὥρμησε πρὸς τὴν ἀνοιγμένη πόρτα. Μὰ ἐκεῖ τὴ σταμάτησε ἡ φωνὴ τοῦ πατέρα Ντένβερ ποὺ ἔλεγε:

— Κύττα, Χάρβεϋ! Εἶναι ἀδύνατο! Τὸ ἀκούγαμε ποὺ γαύγιζε, κι' ὅμως τὸ σκυλὶ δὲν εἶναι ἐδῶ μέσα!

— Δὲν βλέπω καὶ γκραβούρα στὸν τοῖχο... εἶπε ὁ Χάρβεϋ.

Καὶ ἡ Φιόνα ἦταν ἔκπληκτη, ὅσο καὶ ὁ Ντένβερ.

«Μὰ κι' ἐγὼ ἄκουσα τὸν Πιστό, ποὺ γαύγιζε ἐδῶ μέσα, σκέφτηκε. Ποῦ βρίσκεται τὸ σκυλί; Κι' εἶναι ἀλήθεια, δὲν ὑπάρχει γκραβούρα στὸν τοῖχο!»

Τί συνέβαινε; Μήπως δὲν ἦταν αὐτὸ τὸ πραγματικὸ δωμάτιο; Κι' ὅμως τὸ σημείωμα ἔλεγε: «Τὸ δωμάτιο τοῦ γέρου λόρδου... Ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται μιὰ παληὰ γκραβούρα ἀπὸ κέδρο...» Καὶ ὁ Πιστός; Ποῦ εἶναι ὁ Πιστός; Ἀπὸ ποῦ εἶχε γαυγίσει;

Ἡ Φιόνα προχώρησε μέσα στὸ δωμάτιο.

— Ἄθλιοι! φώναξε στοὺς Ντένβερ. Τολμήσατε νὰ μπῆτε ἐδῶ γιὰ νὰ πάρετε κάτι ποὺ δὲν σᾶς ἀνήκει!

— Πάλι ἡ Φιόνα! εἶπε ὁ Χάρβεϋ.

— Ποιός σοῦ ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς παρακολουθήσης ; εἶπε γεμᾶτος θυμὸ ὁ κ. Ντένβερ.

Μὰ τότε ἔγινε κάτι τὸ περίεργο: Ὁ Χάρβεϋ τὴν πλησίασε καὶ προτείνοντας τὸ δάχτυλό του φώναξε:

— Πῶς τολμήσατε νὰ σπάσετε τὶς σφραγίδες καὶ νὰ μπῆτε μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο, Φιόνα Στάρ!

Ἡ Φιόνα τάχασε ἀπὸ τὴ θρασύτητα τοῦ νέου καὶ τραύλισε:

— Τί;... Πῶς;... Δέν ἔσπασα ἐγὼ τὶς σφραγίδες.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ Φιόνα κατάλαβε. Εἶδε στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας τὸν ἀστυνομικὸ Μὰκ Φέ. Γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν αὐτὸς καὶ ὁ πατέρας του ἀπὸ τὴν εὐθύνη, ὁ Χάρβεϋ ἀπέδιδε τὴν παραβίασι τῶν σφραγίδων σ' αὐτήν.

— Εἶχα ἔρθει γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσω τὶς σφραγίδες, αὐτῆς τῆς κάμαρας, κύριοι, εἶπε ὁ ἀστυνομικός. Μὰ τί ἀκούω, Μὶς Φιόνα; Ὄχι μονάχα μπήκατε στὸν πύργο, ἀλλὰ παραβιάσατε καὶ τὶς σφραγίδες!

— Δὲν εἶναι ἀλήθεια, κύριε Μὰκ Φέ.

— Τῆς εἶπα ἕνα σωρὸ φορὲς ὅτι πρόκειται ν' ἀγοράσω τὸν πύργο, εἶπε ὁ κύριος Ντένβερ, καὶ ὅτι δὲν ἔχει καμμιὰ δουλειὰ πιὰ ἐδῶ.

— Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχετε νὰ κάνετε, εἶναι νὰ φύγετε, μὶς Φιόνα, εἶπε ὁ ἀστυνομικός.

Ἡ Φιόνα κατάλαβε, ὅτι ἦταν περιττὸ νὰ ἐπιμένη.

Καθὼς χαιρετοῦσε γιὰ νὰ φύγη, ὁ Μὰκ Φὲ πρόσθεσε:

— Θὰ ξαναβάλω τὶς σφραγίδες κι' ἂν ξαναρθῆτε, Μὶς Φιόνα, θὰ βρῆτε τὸν μπελά σας.

Καθὼς ἔβγαινε ἀπὸ τὸν πύργο ἡ Φιόνα σκεπτόταν μὲ ἀνακούφισι:

«Τουλάχιστο οἱ Ντένβερ δὲν πέτυχαν τὸ σκοπό τους. Δὲν βρῆκαν μέσα στὸ δωμάτιο τὸν Πιστό, ὁ μόνος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς ὁδηγήση στὸ θησαυρό. Μὰ γιατί δὲν ὑπῆρχε ἡ γκραβούρα ἀπὸ κέδρο, ποὺ ἀνέφερε τὸ σημείωμα, μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ λόρδου; Καὶ ποῦ εἶναι τώρα ὁ Πιστός;

Ἡ Φιόνα ἔκανε ἐπὶ πολλὴ ὥρα βόλτες γύρω ἀπὸ τὸν πύργο ἀναζητώντας τὸ σκυλί, μὰ δὲν τὸ βρῆκε πουθενά. Στὸ τέλος ἀπεφάσισε νὰ γυρίση στὴ γιαγιά της.

Καθὼς πλησίαζε στὸ μαγαζί, τὴν ὑποδέχθηκαν χαρούμενα γαυγίσματα.

— Πιστέ! Γύρισε ἐδῶ, γιαγιά;

— Καὶ βέβαια, κορούλα μου, εἶπε ἡ γρηὰ γυναίκα ποὺ εἶχε βγῆ κι' αὐτὴ στὴν πόρτα.

Πέρασαν καὶ οἱ τρεῖς στὸ πίσω μέρος τοῦ μαγαζιοῦ.

— Τί περιπέτεια, γιαγιά! εἶπε ἡ Φιόνα ἐνῶ καθόταν σὲ μιὰ καρέκλα.

Καὶ ἡ νέα διηγήθηκε λεπτομερῶς στὴ γιαγιά της ὅλα τὰ διατρέξαντα. Πῶς ὁ Πιστὸς τῆς εἶχε σώσει τὴ ζωή, πῶς οἱ Ντένβερ εἶχαν παραβιάσει τὶς σφραγίδες, τὴν προσπάθεια τοῦ Χὰρβεϋ νὰ ρίξη σ' αὐτὴν τὴν εὐθύνη, τὴν προειδοποίησι τοῦ ἀστυνόμου... καὶ τὸ ὅτι δὲν ὑπῆρχε γκραβούρα ἀπὸ κέδρο στὸ δωμάτιο τοῦ λόρδου.

Τότε ἡ γιαγιὰ πῆγε καὶ πῆρε ἕνα παληὸ βιβλίο ἀπὸ μιὰ ἐταζέρα. Ἄρχισε νὰ τὸ ξεφυλλίζη καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια της ἔλαμψαν.

— Τὸ σημείωμα ἔλεγε: τὸ δωμάτιο τοῦ γέρου λόρδου, ἔτσι δὲν εἶναι; Νά, λοιπόν, μιὰ ἔκπληξι γιὰ σένα, κόρη μου. Μ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, ὅλα ἐξηγοῦνται: τὸ μυστήριο τοῦ Πιστοῦ, τὸ μυστήριο τῆς κάμαρας τοῦ λόρδου καὶ τὸ μυστήριο τοῦ θησαυροῦ τῶν Κίλμπουρνι! Ἄκου!

Ἡ γρηὰ γυναίκα κάθησε στὴν πολυθρόνα της καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζη ἀπὸ τὸ παληὸ βιβλίο:

«Ἐκείνη τὴν ἀνήσυχη ἐποχή, οἱ λόρδοι τοῦ Κίλμπουρνι, ἀναγκάζονταν πολλὲς φορὲς νὰ ζητοῦν καταφύγιο σὲ ἕνα κρυφὸ δωμάτιο, ποὺ ἦταν γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα «Δωμάτιο τοῦ γέρου λόρδου». Τὸ δωμάτιο αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὸ δωμάτιο τοῦ λόρδου».

Ἡ Φιόνα πετάχτηκε ἐπάνω γεμάτη χαρά.

Ὥστε δὲν μπήκαμε στὸ δωμάτιο τοῦ θησαυροῦ, οἱ Ντένβερ καὶ γώ, εἶπε.

— Ὄχι, αὐτὸ εἶναι φανερό: τὸ δωμάτιο τοῦ γέρου λόρδου τὸ ἤξεραν οἱ Κίλμπουρνι.

Ἡ Φιόνα ἔσκυψε καὶ ἀγκάλιασε τὸ σκυλί.

— Πές μου, Πιστέ, ἐσὺ τὸ ξέρεις ἀσφαλῶς αὐτὸ τὸ μυστικὸ δωμάτιο. Σὲ ἄκουγα ποὺ γαύγιζες στὸν πύργο. Πρέπει νὰ μὲ ὁδηγήσης ἐκεῖ.

ΣΤΟ μεταξύ, οἱ Ντένβερ ἔψαχναν στὸν πύργο γιὰ νὰ βροῦν τὸ θησαυρό. Γύρισαν ὅλους τοὺς διαδρόμους, ἀλλὰ μάταια.

— Ἕνα πρᾶγμα εἶναι βέβαιο, Χάρβεϋ, εἶπε στὸ τέλος ὁ κύριος Ντένβερ. Μόνο τὸ σκυλὶ ξέρει τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὸ θησαυρό. Πρέπει λοιπὸν νὰ βροῦμε τὸ σκυλί.

— Πῶς θὰ τὸ πάρουμε τὸ σκυλί, ὅμως, πατέρα;

— Δὲν ξέρω ἀκόμα, πᾶμε.

Βγῆκαν ἀπὸ τὸν πύργο καὶ πῆραν τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ. Δὲν εἶχαν προχωρήσει πολύ, ὅταν εἶδαν νἄρχεται ἕνας τσιγγᾶνος μὲ τὸ ἁμάξι του.

— Μοὔρθε μιὰ ἰδέα! φώναξε ὁ κύριος Ντένβερ καὶ βάλθηκε νὰ τρέχη πρὸς τὸ τσιγγᾶνο.

— Ἔ, στάσου, στάσου!

— Μὰ τί θὰ κάνης, πατέρα; ρώτησε ὁ Χάρβεϋ ἐνῶ τὸν ἀκολουθοῦσε τρέχοντας.

— Θὰ δῆς...

Ὁ τσιγγᾶνος σταμάτησε τὸ ἁμάξι του καὶ ὅταν οἱ Ντένβερ ἔφτασαν κοντά του τοὺς ρώτησε τί ἤθελαν. Ὁ κύριος Ντένβερ ἄρχισε νὰ τοῦ μιλάη σιγὰ σὰ νὰ φοβόταν μὴν τὸν ἀκούση κανένας. Ὁ τσιγγᾶνος κουνοῦσε τὸ κεφάλι του. Κάποια πρότασι, φαίνεται, τοῦ ἔκανε ὁ Ντένβερ καὶ ὁ τσιγγᾶνος τὴ δεχόταν.

* ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ἡ συνέχεια *

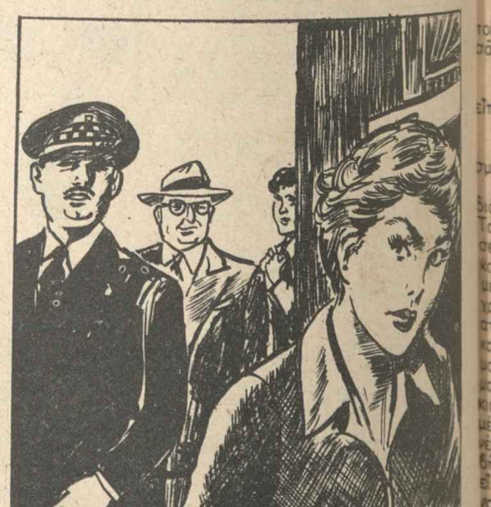

—Καὶ νὰ μὴν ξανάρθετε ἄλλη φορά, δεσποινὶς Φιόνα, εἶπε ὁ ἀστυνόμος Μὰκ Φέ.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἀπὸ τὴ σελ 23 *

εἶχε κινηθῆ, εἶχε ψιθυρίσει κάτι. Ἡ Τσελέστε ἔκανε πάλι τὸ σταυρό καὶ μουρμούρισε: «Ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήση, ὅπως τὸν συγχώρησα κι' ἐγώ».

»Ἐπιστρέψαμε στὸν κοιτώνα μὲ κομμένη ἀναπνοή. Πέσαμε στὰ κρεβάτια μας μισοπεθαμένες. Ἡ Κλάρα ἔτρεμε τόσο, ποὺ ἄκουγα τὴν σπράντα της νὰ τρίζη. Ἡ Μαριάννα χώθηκε κάτω ἀπὸ τὰ σκεπάσματα μὲ τὴ φούστα καὶ μὲ τὶς κάλτσες. Σὲ λίγο ἐμφανίσθηκε ἡ ἀδελφὴ Σελεστίνα, κι' ἐμεῖς μείναμε ἀκίνητες, κρατώντας τὴν ἀναπνοή μας. Θυμᾶμαι πὼς σταμάτησε μπροστὰ στὸ κρεβάτι τῆς Μαριάννας, κι' ἀκούμπησε τὴν παλάμη της στὸ μέτωπο τοῦ κοριτσιοῦ. «Ἔχεις πυρετό;» τὴ ρώτησε. «Γιατὶ χτυποῦν τὰ δόντια σου;» «Γιατὶ εἶχε μείνει ἀνοιχτὸ τὸ παράθυρο», μουρμούρισε ἐκείνη ἡ καϋμένη, «καὶ τὰ σεντόνια εἶναι ὑγρά». Καὶ ἡ ἀδελφὴ Σελεστίνα τῆς ἀπάντησε: «Πρόσφερε αὐτὴ τὴ θυσία στὸν Κύριο».

Ἡ Γκλόρια γέλασε.

— Θυμᾶμαι τὴ σκέψι ποὺ ἔκανα ἐκείνη τὴ στιγμή, συνέχισε, «Τί μπορεῖ νὰ τὰ κάνη ὁ Κύριος, ἕνα ζευγάρι ὑγρὰ σεντόνια;» Πάντως κι' ἐμένα ἔκαιγε τὸ κεφάλι μου. Κατόπιν, ὅταν ἠρέμησα λίγο, ἦρθε στὸ νοῦ μου ἡ Σεσίλια. Ἡ Σεσίλια, ὁ νεαρὸς ποὺ εἶχε γνωρίσει καὶ ἡ ἀστεία συμβουλὴ ποὺ τῆς εἶχα δώσει ἐγώ. Σηκώθηκα, καὶ πῆγα στὸ κρεβάτι της, ποὺ χωριζόταν ἀπὸ τὸ δικό μου μὲ τὸ κρεβάτι τῆς Βιόλλα.

»—Μήπως ἔγραψες ἐσὺ σὲ κεῖνο τὸ παιδὶ νὰ ἔρθη; τὴ ρώτησα.

»Ἐκείνη μοῦ ἀπάντησε:

»—Ἂν πῆς λέξι σὲ κανένα, θὰ σὲ σκοτώσω!

»Τρελλάθηκα ἀπὸ τὸ φόβο μου κι' ἔτρεξα γρήγορα στὸ κρεβάτι μου».

Ἡ Γκλόρια διέκοψε καὶ πάλι τὴ διήγησί της, καὶ κύτταξε τὸν Πάολο.

— Βλέπετε; τοῦ εἶπε. Παρ' ὅλα αὐτά, δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς πὼς εἴμαστε ἔνοχες. Εἴμαστε φτωχά, δυστυχισμένα καὶ ἀθῶα κορίτσια. Ἡ Τσελέστε ἦταν ἀνίκανη νὰ κάνη κακό, ἀκόμη καὶ σὲ ἕνα ἔντομο. Ἀφοῦ δὲν ἔκοβε οὔτε τὰ λουλούδια, γιατὶ τῆς φαινόταν ὅτι πονοῦσαν.

Ὁ Πάολο σώπαινε.

Ἡ Γκλόρια σηκώθηκε, πῆρε ἕνα ποτήρι, τὸ γέμισε νερὸ ἀπὸ τὴ βρύση τοῦ νιπτῆρα, καὶ ἤπιε. Κατόπιν ξαναγύρισε στὸ Φαρίζι ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ μένη ἀκίνητος, σιωπηλός.

— Ἐκεῖνο ποὺ δὲν καταλαβαίνω, τοῦ εἶπε, εἶναι γιατὶ ἡ Μαριάννα δὲν σᾶς ὡμολόγησε τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Πάολο τὴν κύτταξε θλιμμένα.

— Μοῦ μίλησε γιὰ κάποιον ὅρκο, εἶπε.

— Ἕναν ὅρκο;

Ἡ Γκλόρια τὸν κύτταξε σαστισμένη. Κατόπιν ξαφνικὰ κοκκίνισε.

— Ἕναν ὅρκο. Ναί, εἶπε. Παιδιάστικα καμώματα. Ἀκούγαμε τὴν Τσελέστε ποὺ ἔκλαιγε καὶ βογγοῦσε. Τότε σηκωθήκαμε καὶ πήγαμε κοντά της γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσουμε. Ἡ Μαριάννα τῆς εἶπε ὅτι τῆς χρωστούσαμε ὅλες εὐγνωμοσύνη, γιατὶ ὅ,τι ἔκανε τὸ εἶχε κάνει γιὰ τὸ καλό μας. Γιὰ τὴ σωτηρία ὅλων μας. Μετὰ στράφηκε πρὸς τὸ μέρος μας καὶ μᾶς εἶπε ὅτι ἔπρεπε νὰ ὁρκιστοῦμε ὅλες, πάνω στὸν Ἐσταυρωμένο, ὅτι δὲν θὰ λέγαμε ποτὲ σὲ κανέναν οὔτε λέξι ἀπὸ ὅ,τι εἶχε συμβῆ. «Ἐμεῖς ξέρουμε ὅτι ἡ Τσελέστε εἶναι ἕνας ἄγγελος» εἶπε ἡ Μαριάννα, «γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὴ βοηθήσουμε. Ὁ κόσμος ἔξω εἶναι κακὸς καὶ θὰ μποροῦσαν νὰ τῆς κάνουν κακό. Γι' αὐτὸ δὲν θὰ μιλήση καμμιά μας. Μόνο ἡ ἴδια θὰ τὰ πῆ στὸν ἐξομολογητή της, γιὰ νὰ καθησυχάση τὴ συνείδησί της». Ἦταν παιδιάστικη κουβέντα, ὅπως βλέπετε.

— Καὶ ὡρκιστήκατε ὅλες;

—Ναί, ὅλες. Πάνω στὸν Ἐσταυρωμένο. Ἦταν στ' ἀλήθεια μιὰ σκηνὴ μελοδραματική, εἶπε ἡ Γκλόρια, προσπαθώντας νὰ γελάση. Τὸ φεγγάρι φώτιζε τὸ δωμάτιο καὶ μεῖς, μὲ τὶς ἄσπρες νυχτικές μας, ὅμοιες μὲ φαντάσματα, ἁπλώσαμε τὰ χέρια μας ποὺ ἔτρεμαν, πάνω στὸν Ἐσταυρωμένο ποὺ κρατοῦσε ἡ Μαριάννα.

— Ὡρκιστήκατε καὶ σεῖς;

— Καὶ γὼ φυσικά.

Ὁ Πάολο σηκώθηκε.

— Εἴσαστε ἡ μόνη ἐπίορκος ἀνάμεσα σὲ ὅλες, εἶπε.

Ἡ φωνή του εἶχε ἕνα τέτοιο τόνο πικρῆς ἀποδοκιμασίας, ποὺ ἡ Γκλόρια τὸν κύτταξε σαστισμένη.

— Μά... μουρμούρισε μὲ ἕνα ἀνόητο χαμόγελο. Σᾶς εἶπα. Δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἱστορία μερικῶν τρομαγμένων καὶ ρομαντικῶν κοριτσιῶν. Ἕνα παιχνίδι σχεδόν.

—Μιὰ ἱστορία μὲ ἕνα νεκρὸ καὶ μὲ μιὰ ἀθώα δολοφόνο, δὲν εἶναι ἕνα παιχνίδι.

Ἡ Γκλόρια ἄρχισε νὰ χάνη τὴν ὑπομονή της.

— Δὲν θὰ ἔλεγα λέξι, εἶπε, ἂν δὲν ἐπιμένατε νὰ μάθετε. Δὲν εἶχα πῆ τίποτα σὲ κανέναν ὣς τώρα. Ποτέ.

— Ἐπέμεινα καὶ μὲ τὶς ἄλλες, εἶπε ὁ Πάολο. Τὶς παρεκάλεσα, τὶς ἀπείλησα. Προσπάθησα νὰ τὶς δωροδοκήσω, νὰ τὶς ἐκβιάσω. Τὶς συνάντησα σὲ στιγμὲς τραγικὲς ἢ ἁπλῶς θλιβερές. Ἀλλὰ δὲν ἄνοιξαν τὸ στόμα τους. Τὸ ὄνομα τῆς Τσελέστε, δὲν βγῆκε ἀπὸ τὰ χείλη καμμιᾶς.

Ἡ Γκλόρια ἀγανάκτησε. Τὸ βλέμμα της ἦταν τρομαγμένο, ἀλλὰ προσπαθοῦσε νὰ ἀντιδράση.

— Τί ζητᾶτε τώρα ποὺ μὲ κάνατε νὰ μιλήσω; εἶπε. Γιὰ ποιό πρᾶγμα θέλετε νὰ μὲ κατηγορήσετε; Ὅτι εἶμαι μιὰ ἐπίορκος;

Ἅρπαξε θυμωμένα τὴν τσάντα της καὶ ἔκλεισε μὲ ὁρμὴ ἕνα συρτάρι ποὺ εἶχε μείνει ἀνοιχτό.

— Ξέρετε τί λέω; Πῶς ἀρχίζετε νὰ μοῦ δίνετε στὰ νεῦρα. Προσπάθησα νὰ σᾶς βοηθήσω σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, γιατὶ μοῦ φάνηκε πὼς εἴσαστε ἀναστατωμένος, ὅτι εἴχατε ἀνάγκη βοηθείας. Καὶ τώρα αὐτὴ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη σας!

Ἡ Γκλόρια φώναξε μὲ ἀγανάκτησι, ἀλλὰ δὲ φαινόταν σίγουρη γιὰ τὸ δίκιο της.

Ὁ Πάολο ἔσκυψε τὸ κεφάλι.

— Κάνατε καλὰ ποὺ μιλήσατε, εἶπε. Σᾶς εὐχαριστῶ. Ἀλλὰ δὲν θὰ σᾶς φέρη γούρι.

Ἡ Γκλόρια τὸν κύτταξε τώρα μὲ τέτοιο ὕφος, λὲς κι' ἤτανε ἕτοιμη νὰ ἐπιτεθῆ.

— Γιατί; ρώτησε. Μήπως ἡ σιωπὴ ἔφερε στὶς ἄλλες τύχη; Ἀκοῦστε. Κάνετε ὅ,τι θέλετε. Πηγαίνετε νὰ μᾶς καταγγείλετε ὅλες, τινάξετε τὸ ὀρφανοτροφεῖο στὸν ἀέρα, πετάξετε στὸ δρόμο τὰ κορίτσια ποὺ εἶναι μέσα, ἀλλὰ ἐμένα ἀφῆστε με ἥσυχη.

Συνάντησε τὸ ψυχρό, ἀποδοκιμαστικὸ βλέμμα τοῦ Πάολο, καὶ τῆς ἦρθε ἡ ἐπιθυμία νὰ ἁρπάξη ἕνα βαζάκι μὲ κρέμα καὶ νὰ τοῦ τὸ πετάξη στὸ πρόσωπο. Δὲν ἔκανε τίποτα ὅμως, μόνο ἄρχισε νὰ κλαίη ὑστερικά. Ἐνῶ τὰ δάκρυα ἔτρεχαν στὰ μάγουλά της, παρασύροντας τὸ μαῦρο ρίμελ, ἔκανε τὴ σκέψι πὼς εἶχε πολλὰ χρόνια νὰ κλάψη. Ἔκλεισε σφιχτὰ τὰ μάτια της, τυφλωμένα ἀπὸ τὴν μπογιά, ἀναζητώντας μὲ κινήσεις σπασμωδικὲς κάτι γιὰ νὰ τὰ σκουπίση, κι' ὅταν τὰ ξανάνοιξε, ἀντιλήφθηκε ὅτι ὁ ἄνδρας εἶχε φύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΕΙΧΕ ἀρχίσει πιὰ νὰ σκοτεινιάζη. Ὁ Λουΐτζι ἄναψε τὰ φῶτα τῆς βιτρίνας καὶ ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἔξω. Πίσω ἀπὸ τὴ βιτρίνα, στὸ δρόμο, μερικοὶ περαστικοὶ εἶχαν σταματήσει καὶ μὲ τὴ μύτη κολλημένη στὸ τζάμι, περιεργάζονταν τὰ ἐμπορεύματα. Δυὸ παιδιὰ γελοῦσαν εὔθυμα, καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μιμηθοῦν τὴ φάτσα μιᾶς ἠθοποιοῦ τῆς τηλεοράσεως ποὺ διαφήμιζε μιὰ μάρκα ραδιοφώνων.

Ὁ Λουΐτζι ἑτοιμαζόταν νὰ ξαναμπῆ στὸ μαγαζί, ὅταν αἰσθάνθηκε ἕνα ἀπροσδιόριστο συναίσθημα.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΦΙΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΟΘΩΝΟΣ 8

Φορέματα Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Πλεκτά Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Μαγιώ, Σκούφιες Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Καπέλλα Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Τσάντες Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Γάντια Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Ἐσώρρουχα Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Faux Bijoux Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Καλλυντικά Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη
Accesoires Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6 - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 12
Η ΜΕΓΑΛΗ ΦΙΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Δυσάρεστο, ἀνησυχητικό. Τοῦ φάνηκε πὼς ἀνάμεσα στὸν κόσμο τοῦ ἀντικρυνοῦ πεζοδρομίου, εἶχε δῆ τὴ Μαριάννα.

Κύτταξε προσεκτικά, ἀλλὰ δὲν εἶδε τίποτα. Κανένα γνωστὸ πρόσωπο, ἀνάμεσα στὸ ἄγνωστο πλῆθος.

Ἕνα τρὰμ ἦταν σταματημένο ἀπέναντι. Μάζεψε τὸν κόσμο ποὺ ἔκλεινε βιαστικὰ τὶς ὀμπρέλες του, καὶ στριμωγνόταν νὰ μπῆ, γιὰ ν' ἀποφύγη τὴ βροχή, κι' ἔφυγε.

Τότε, στὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμιο, εἶδε τὸ μπλὲ ἀδιάβροχο μὲ τὶς κίτρινες μανσέτες. Τὸ γνώριζε καλὰ αὐτὸ τὸ ἀδιάβροχο ὁ Λουΐτζι. Τὸν εἶχε συντροφέψει ὅλο τὸν προηγούμενο χειμῶνα. Κάθε φορὰ ποὺ τὸ ἀντίκρυζε στὸ παρελθόν, αὐτὸ τὸ μπλὲ καὶ κίτρινο χρῶμα, δοκίμαζε ἕνα ἔντονο συναίσθημα εὐτυχίας. Τώρα, ἀντιθέτως ἔνοιωθε ἐκνευρισμὸ καὶ ἀμηχανία.

«Τί διάβολο ζητάει ἐδῶ;», σκέφθηκε. «Τί θέλει ἀπὸ μένα;».

Ἤθελε νὰ τὴν ἀποφύγη. Ἤλπιζε ὅτι ἡ Μαριάννα θὰ ἔφευγε, καὶ καθυστέρησε στὴν ἀποθήκη, τακτοποιώντας τοὺς δίσκους. Μιὰ ἄλλη ὑπάλληλος φάνηκε στὴν πόρτα τῆς ἀποθήκης, κουμπώνοντας τὸ παλτό της.

— Δὲν εἶναι ὥρα νὰ φεύγωμε, κύριε Λουΐτζι; εἶπε. Θὰ κλείσω ἐγὼ τὸ μαγαζί. Τὰ φῶτα τῆς βιτρίνας ἂς μείνουν ἀναμμένα.

— Ναί, ἔρχομαι ἀμέσως, τῆς ἀπάντησε.

Εἶχε ἀφήσει τὴν μοτοσυκλέτα στὴν πλαϊνὴ πάροδο, ὅπως συνήθως. Ἴσως πρόφθαινε νὰ φύγη, στρίβοντας στὴ γωνία, χωρὶς νὰ ἀφήση στὴ Μαριάννα καιρὸ νὰ τὸν πλησιάση. Τί τὸν ἤθελε, ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρὸ ποὺ ἦταν χωρισμένοι; Τί εἶχαν πιὰ νὰ ποῦν;

Ἀλλὰ μόλις βγῆκε, εἶδε τὸ μπλὲ καὶ κίτρινο ἀδιάβροχο, νὰ διασχίζη τρέχοντας τὸ δρόμο, χωρὶς κἂν νὰ περιμένη τὸ σῆμα τῆς τροχαίας.

Ἔσκυψε νὰ ξεκλειδώση τὴ μηχανὴ τῆς μοτοσυκλέτας, καὶ τ' αὐτιά του ἦταν κατακόκκινα ἀπὸ τὴν ταραχή.

— Λουΐτζι!

Προσποιήθηκε τὸν ἔκπληκτο.

— Ὤ... ἐσύ... Μὰ κύτταξε τὶ συνάντησις! Τί ἔγινες τόσον καιρό;

Ἡ Μαριάννα δὲν ἀπάντησε. Τὸν κύτταξε μονάχα. Τὰ μεγάλα σκοῦρα μάτια της φαίνονταν νὰ ἐκφράζουν μιὰ ἔκπληξι, μιὰ πίκρα.

— Πᾶνε μῆνες ποὺ ἔχεις ἐξαφανισθῆ, εἶπε πάλι ὁ Λουΐτζι.

— Ἤμουν πάντα στὴ Ρώμη, ἀποφάσισε νὰ μιλήση ἡ κοπέλλα.

— Ἄ!

Ὁ νέος προσποιήθηκε τὸν ἀδιάφορο. Ἀνέβηκε στὴ μοτοσυκλέτα, ἀλλὰ δὲν ἄναψε τὴ μηχανή.

— Τηλεφώνησα χθὲς στὸ σπίτι σου, εἶπε ἀργὰ ἡ Μαριάννα.

— Ἐσύ; Δὲν μοῦ εἶπαν τίποτε.

— Κι' ὅμως μίλησα μὲ τὴ μητέρα σου.

Ὁ Λουΐτζι ἔνοιωσε τ' αὐτιά του νὰ κοκκινίζουν ὁλοένα καὶ περισσότερο. Δὲν τολμοῦσε νὰ κυττάξη τὸ κορίτσι καταπρόσωπο. Ἡ λύπη ποὺ ἔνοιωθε γι' αὐτὴν καὶ ποὺ νόμιζε πὼς εἶχε σβύσει γιὰ πάντα στὴν καρδιά του, ξαναφούντωνε.

— Τί σοῦ εἶπε; τὴ ρώτησε.

— Ὅτι πρόκειται ν' ἀρραβωνιαστῆς μὲ μιὰν ἄλλη κοπέλλα.

— Ὤ! Μὰ δὲν εἶναι ἀκόμη τίποτα ἀποφασισμένο, διαμαρτυρήθηκε ἐκεῖνος. Σοῦ τὸ εἶπε ἁπλῶς γιὰ νὰ σὲ κάνη νὰ ζηλέψης.

— Ὅμως εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀγαπᾶς μιὰν ἄλλη. Δὲν εἶναι ἔτσι;

Τὸ εἶπε μὲ τόνο μελαγχολικό, ἀλλὰ καὶ ἀδιάφορο, ἐξακολουθώντας νὰ τὸν κυττάζη, σὰν νὰ τὸν ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορά.

Ὁ Λουΐτζι δὲν μποροῦσε νὰ ὑπομένη ἄλλο τὸ βλέμμα της. Τοῦ φάνηκε πὼς ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἡ Μαριάννα ἀνεκάλυπτε ὅλα τὰ ἐλαττώματα τοῦ προσώπου του. Τὰ λίγο πεταχτὰ αὐτιά του, τὴν χοντρή του μύτη, τὰ ἀραιά του δόντια.

— Δὲν μποροῦσα νὰ περάσω ὅλη μου τὴ ζωή, περιμένοντας ἐσένα, τῆς ἀπάντησε ἐκνευρισμένος. Εἶχες ἐξαφανισθῆ. Λοιπόν... τόσο τὸ χειρότερο γιὰ σένα.

— Τὴν ἀγαπᾶς; ρώτησε λυπημένα ἡ Μαριάννα.

— Ὤ, τὰ μεγάλα λόγια. Δὲν θέλω νὰ τ' ἀκούω πιά. Εἶναι ἁπλῶς ἕνα συμπαθητικὸ κορίτσι, ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια. Ἀρέσει στὴ μητέρα μου, ὁ ἀδελφός της εἶναι φίλος μου, τοὺς γνωρίζω ὅλους. Ἄνθρωποι ἁπλοί, ἥσυχοι. Ἂν ὅλα πᾶνε καλά, δὲν ἔχω λόγους νὰ μετανοιώσω.

Σήκωσε ἐπιτέλους τὰ μάτια του κι' ἀντιμετώπισε τὸ βλέμμα της, ποὺ τόσην ὥρα τὸ αἰσθανόταν νὰ βαραίνη ἐπάνω του.

— Ξέρεις, τῆς εἶπε, ἐμένα οἱ μπερδεμένες ὑποθέσεις, τὰ μυστήρια καὶ οἱ δραματικὲς καταστάσεις μ' ἀρέσουν μόνο στὸν κινηματογράφο.

Ἡ Μαριάννα δὲν ἀπάντησε. Ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν κυττάζη, μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες.

— Τὶ παράξενο ποὺ εἶναι, Λουΐτζι, ψιθύρισε τέλος.

— Τὶ πρᾶγμα; Ἂν ἐννοῇς ὅτι εἶναι παράξενο τὸ ὅτι ἦρθες πάλι νὰ μὲ βρῆς, συμφωνῶ ἀπόλυτα.

— Ἀγαπιόμαστε τόσο, ἐξήγησε ἡ Μαριάννα. Εἴμαστε τόσο εὐτυχισμένοι στὴ σκέψι, ὅτι θὰ παντρευόμαστε, ὅτι θὰ ζούσαμε μαζὶ ὅλη μας τὴ ζωή. Ἂν δὲν εἶνε συμβῆ τίποτα, ἴσως νὰ εἴμαστε τώρα παντρεμένοι. Δὲν εἶναι ἔτσι;

— Ἂν δὲν εἶχε συμβῆ τίποτα! Τὶ θέλεις νὰ πῆς μ' αὐτό; ρώτησε ἐκεῖνος νευρικά.

Ἡ Μαριάννα χαμήλωσε τὸ βλέμμα. Τὸ πεζοδρόμιο ἦταν γεμᾶτο λάσπη. Εἶδε μιὰ κίτρινη μαργαρίτα, βρώμικη, μὰ μὲ τὰ φύλλα της φρέσκα ἀκόμη. Ἔσκυψε καὶ τὴ μάζεψε, προσπαθώντας νὰ τὴν καθαρίση ἀπὸ τὴ λάσπη.

— Τώρα εἴμαστε ἐδῶ ὁ ἕνας ἀπέναντι στὸν ἄλλο, συνέχισε μετά, σὰν δυὸ ξένοι, καὶ δὲν ξέρουμε τὶ νὰ ποῦμε, σὰν νὰ μὴν εἴμαστε ποτὲ τίποτα ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο!

— Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, ξέσπασε ὁ Λουΐτζι. Ἐσένα σ' ἀρέσει νὰ κάνης φιλολογία, νὰ ζῆς μὲ τὴ φαντασία σου. Ἀλλὰ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἔτσι. Ἐγὼ σὲ συμπαθοῦσα πολύ, κι' οὔτε ἔχω ξεχάσει ὅ,τι ὑπῆρξε ἀνάμεσά μας. Μονάχα νά... μεσολάβησαν πάρα πολλὰ γεγονότα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ξαναφτιάξουμε κάτι.

Ἡ Μαριάννα πέρασε τὴ μαργαρίτα στὸ πέτο τοῦ ἀδιαβρόχου της.

— Ἐγὼ ἤλπιζα πάντα, εἶπε, ὅτι θὰ ἔφθανε νὰ ξαναϊδωθοῦμε, γιὰ νὰ ξαναρχίσουν ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δοκίμασα τόση συγκίνησι χθές, ὅταν ἄκουσα τὴ μητέρα σου νὰ μοῦ λέη πὼς ἐπρόκειτο νὰ παντρευτῆς! Εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς μοῦ ἔλεγε ψέματα.

— Σοῦ εἶπα πὼς δὲν εἶναι ἀκόμη τίποτα ἀποφασισμένο, ἀπάντησε ὁ Λουΐτζι. (Στράφηκε καὶ τὴν κύτταξε). Λοιπόν· ρώτησε, μόλις μὲ εἶδες κατάλαβες κι' ἐσὺ πὼς δὲν σ' ἐνδιαφέρω πιά, δὲν εἶναι ἔτσι; Πές τὴν ἀλήθεια.

Ἡ Μαριάννα δὲν ἀπάντησε. Στεκόταν ἀκίνητη στὸ πεζοδρόμιο καὶ τὸν κύτταζε. Ὁ Λουΐτζι εἶδε τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια της ποὺ ἔλαμπαν ἀπὸ τὰ δάκρυα κι' ἔνοιωσε νὰ ταράζεται.

—Τί κάνεις τώρα; τὴ ρώτησε. Ξαναγύρισες στὴν κυρία Λουΐζα;

— Ὤ, ὄχι. Ἐργάζομαι σ' ἕνα σπίτι. Μοῦ παραχωροῦν στέγη καὶ τροφή.

— Σ' ἕνα σπίτι; ρώτησε ὁ Λουΐτζι γελώντας σαρκαστικά. Τὶ εἴδους σπίτι εἶναι αὐτό;

— Εἶναι ἕνας κύριος μόνος. Εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ οἰκονόμο.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Λουΐτζι χλώμιασε μὲ μιᾶς.

— Ἄ, ὁ «ἐχθρός» σου, κατέληξε νὰ σὲ προσλάβη οἰκονόμο του;

Ἡ Μαριάννα τὸν κύτταξε ἀποδοκιμαστικά.

— Ἂν ἐννοῇς τὸν κύριο Φαρίζι, κάνεις λάθος. Δὲν τὸν ξανάδα πιά. Εἶναι μῆνες ποὺ ἔχω νὰ τὸν δῶ.

— Ἐκεῖνος ὅμως σ' ἀναζητοῦσε. Εἶχε τὸ θράσος νὰ ἔρθη στὸ μαγαζὶ καὶ νὰ μὲ ρωτήση γιὰ σένα.

— Αὐτός; Πότε;

— Θὰ εἶναι τώρα καὶ δυὸ μῆνες. Ἤθελε νὰ μάθη ἂν ξαναγύρισες σὲ μένα. Φαίνεται πράγματι πὼς εἶχε χάσει τὰ ἴχνη σου.

— Κι' ἐσὺ τὶ τοῦ εἶπες;

Ὁ Λουΐτζι γέλασε εἰρωνικά.

— Τὶ ἤθελες νὰ τοῦ πῶ; Πὼς εἶσες ἐξαφανισθῆ, φυσικά. Πὼς οὔτε ἐγὼ ἤξερα τίποτα.

— Μὰ ἐκεῖνος, ἐπέμεινε ἡ Μαριάννα μὲ θέρμη, δὲν σοῦ εἶπε γιατὶ μὲ γύρευε ἀκόμη;

Ἡ παληὰ ζήλεια ξαναγεννήθηκε στὴν καρδιὰ τοῦ Λουΐτζι καὶ τὸν ἔκανε ἔξω φρενῶν.

— Δὲν τὸν ρώτησα, εἶπε. Δὲν μ' ἐνδιέφερε. Εἶχα καταλάβει ἀπὸ καιρό, ὅτι δὲν σὲ κατήγγειλε, δὲν σ' ἔκλεισε στὴ φυλακή, γιατὶ ἤθελε κάτι ἄλλο ἀπὸ σένα. Ἢ μήπως κατώρθωσες νὰ τὸν πείσης πὼς δὲν ἤσουν ἐσὺ ἐκείνη ποὺ σκότωσε τὸν ἀδελφό του;

Ἡ Μαριάννα τὸν κύτταξε λυπημένα, χωρὶς ν' ἀπαντήση. Ὁ Λουΐτζι ἔβαλε μπρὸς τὴ μηχανή, ἔκανε ἕνα μικρὸ κύκλο καὶ πέρασε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δρόμου.

Ἡ Μαριάννα στεκόταν πάντα ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὴ βροχή, μὲ τὴν κίτρινη μαργαρίτα στὸ πέτο τοῦ ἀδιαβρόχου.

Ὁ Λουΐτζι ἔκανε μιὰ κίνησι χαιρετισμοῦ.

— Γειά σου, Μαριάννα, εἶπε. Ἀντίο.

Ἐκείνη σήκωσε ἀργὰ τὸ χέρι της γιὰ νὰ τὸν χαιρετίση. Δὲν δοκίμασε νὰ τὸν κρατήση ἀκόμη, δὲν εἶπε πιὰ τίποτα.

Ὁ Λουΐτζι ἀπομακρύνθηκε μὲ ταχύτητα, γιὰ νὰ μὴ τὴ βλέπη πιά, γιὰ νὰ μὴ βλέπη ἄλλο τὰ θλιμμένα της μάτια.

Ἡ βροχὴ χτυποῦσε στὸ πρόσωπό του ποὺ ἔκαιγε, κι' αὐτὸ τὸν ἀνακούφιζε λίγο.

Ἡ Μαριάννα προχώρησε ἀργά. Διέσχισε τὴν ὁδὸ Νίτσα, σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα μπάρ, μπῆκε μέσα. Ζήτησε μιὰ μπύρα καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸ τηλέφωνο. Σχημάτισε προσεκτικὰ ἕναν ἀριθμό.

—Κύριε Κορασάντι; ρώτησε.

Μιὰ φωνὴ γεροντική, λίγο τρεμουλιαστή, τῆς ἀπάντησε ἀμέσως.

—Ἐσὺ εἶσαι Μαριάννα; Πῶς; Εἶσαι ἀκόμη ἔξω;

—Ἄργησα λίγο, ἤμουν στὰ μαγαζιά, δικαιολογήθηκε τὸ κορίτσι. Μὰ τώρα θὰ πάρω τὸ τράμ, καὶ θὰ γυρίσω ἀμέσως.

—Βράχηκες πολύ; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον ἡ ἀνδρικὴ φωνή.

—Φορῶ τὸ ἀδιάβροχο, τοῦ ἀπάντησε.

—Μὰ θὰ βράχηκε τὸ κεφάλι σου. Εὐλογημένο κορίτσι, γιατί δὲν προσέχεις; Ἔτσι εἶναι ποὺ κρυολογεῖ κανείς.

Ἕνα γλυκὸ χαμόγελο φάνηκε στὰ χείλη τῆς Μαριάννας. Τὸ πρόσωπό της ἠρεμοῦσε σιγὰ-σιγά, στὸν τόνο ἐκείνης τῆς φωνῆς.

—Ἔλα στὸ σπίτι ἀμέσως. Ἔχω νὰ σοῦ πῶ νέα, συνέχισε ὁ ἄνδρας.

—Τί πρᾶγμα, κύριε Κορασάντι;

— Τὸ Σάββατο θὰ ἔρθη ὁ συμβολαιογράφος. Εἶσαι ε νη;

— Ναί, κύριε Κορασάν μαι ἀμέσως.

Κατέβασε τὸ ἀκουστικὸ νε ἀκόμη γιὰ λίγη ὥρα τηλέφωνο, μὲ βλέμμα ἀπ πιν βγῆκε ἀπὸ τὸ μπάρ, νὰ τραβήξη πρὸς τὴ στάσι συνέχισε τὸ δρόμο της ὡς τεῖα Τρέντο.

Ἐκεῖ σταμάτησε γιὰ λίγ φάσιστη, μετὰ διευθύνθη πρὸς τὴν ὁδὸ Λεβίκο.

Ἦταν ἕνας δρόμος ἥσυ μέση εἶχε μιὰ διπλῆ σειρὰ τράκια καὶ στὶς δυὸ πλευ στοκρατικὲς βίλες, μὲ ὡρ πους.

Ἡ Μαριάννα μπῆκε σὲ αὐτὲς καὶ στάθηκε διστακτ στὰ στὴν εἴσοδο. Μιὰ θυρ κύτταξε μὲ ὑποψία πίσω κρύσταλλα.

— Ποιόν ζητᾶτε; τῆς φώ

Ἡ κοπέλλα τὴν πλησίασε τόσο ταραγμένη, ποὺ ἡ θυρω φθηκε πὼς θὰ ἦταν ἄρρωστ

— Ὁ κύριος Φαρίζι μένει τε ἐδῶ; ρώτησε, καὶ ἡ φωνή τ με.

— Βέβαια. Μένει πάντ Θέλετε νὰ τὸν δῆτε; Νομίζω ναι στὸ σπίτι.

— Ὄχι... ὄχι, δὲν πρέπ νέβω.

Ἡ γυναίκα ἐξακολουθοῦσε κυττάζη ἔκπληκτη.

— Νὰ τοῦ πῶ τίποτα;

— Ὄχι. Εὐχαριστῶ. Ἤθ μάθω μονάχα, ἂν μένη πά Ρώμη.

—Ναί. Εἶναι στὴ Ρώμ τὸν καιρό.

— Εὐχαριστῶ. Σᾶς εἶμ πολύ.

Ἡ Μαριάννα στράφηκε, δ πάλι τὴν εἴσοδο καὶ βγῆκε σ μο, περπατώντας ἀργά, κάτ τὴ βροχή.

Καμμιὰ ὥρα ἀργότερα ἡ θυρωρὸς εἶδε τὸ Φαρίζι νὰ τὸν φώναξε:

— Κύριε Φαρίζι, σᾶς ζ προηγουμένως μιὰ κοπέλλα.

— Μιὰ κοπέλλα; ἔκανε περίεργος καὶ μὲ μιᾶς τὰ μάτι ζωήρεψαν.

— Δὲν θέλησε νὰ μοῦ ἀπ ὄνομά της, συνέχισε ἡ θυρωρ νόταν λίγο... λίγο.. πῶς νὰ σᾶ συγκινημένη. Μὲ ρώτησε ἂν λουθῆτε νὰ μένετε ἐδῶ, καὶ σκεστε στὴ Ρώμη αὐτὴ τὴν ἐ

—Καὶ δὲν σᾶς εἶπε τὸ ὄ της; ρώτησε ὁ Φαρίζι μὲ ση Γιατί δὲν ἀνέβηκε ἐπάνω;

— Δὲν θέλησε.

Ὁ Φαρίζι τὴ ρώτησε ἀν νὰ τοῦ πῆ πὼς ἦταν αὐτὴ ἡ κ λα. Δὲν ἤθελε νὰ ἐλπίζη μάται σως ἦταν ἀνόητο νὰ φαντάζεται ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρό, ἡ Μ άννα θὰ πήγαινε νὰ τὸν ζητήσ τὴ ποὺ τὸν εἶχε ἀποφύγει μὲ τ πιμονή.

— Ἦταν μελαχροινή, ἀπ ἡ θυρωρός. Ἕνα κορίτσι μάλλ ροδεμένο. Τὰ μαλλιά της ἦταν ρα, μακρυά, καὶ τὰ μάτια τ πίσης μαῦρα. Ὡραῖα μάτια. περασμένη καὶ μιὰ μαργαρίτα μπουτουνιέρα τοῦ ἀδιαβρόχου

Ὁ Πάολο ἔκανε μεταβολή, κε τρέχοντας στὸ διαμέρισμα καὶ πῆρε στὸ τηλέφωνο, τὸ φίλ τὸ δικηγόρο. Ἦταν τόσο ταρ νος, ποὺ ἔκανε λάθος στὸν ἀρ καὶ ἐκνευρίστηκε ἀκούγοντας νὰ ἀπαντᾶ μιὰ νυσταγμένη γυν φωνή.

Ἐπιτέλους τοῦ ἀπάντησε ὁ γόρος.

—Μοῦ φαίνεται πὼς βρῆκα ἴχνη ἐκείνου τοῦ κοριτσιοῦ γιὰ ποῖο σοῦ μίλησα, εἶπε ἀμέσως ὁ ρίζι.

— Ἄ, μπράβο. Στάθηκες πι χερὸς ἀπὸ μένα.

— Ἦρθε προηγουμένως στὸ τι μου καὶ ρώτησε τὴ θυρωρὸ ἂ ξακολουθῶ νὰ μένω ἐδῶ. Αὐτὸ χα καὶ ὕστερα ἔφυγε.

— Τί σοῦ ἔλεγα; Φθάνει νὰ ρη νὰ περιμένη κανείς. Οἱ γυν

ρίζουν πάντα, ἀστειεύθηκε ὁ γόρος.

— Μὰ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ περιμένω. Δὲν μπορῶ νὰ περιμένω οὔτε στιγμή. Τώρα ποὺ ξέρω ὅτι εἶ ζωντανή, ὅτι μὲ ζητᾶ;

— Τί θέλεις νὰ κάνουμε;

— Ὅ,τι νομίζεις καλύτερο. Ἀρ νὰ τὴ βροῦμε. Νομίζω ὅτι δὲν ει νὰ χάσω πιὰ ἄλλο καιρό. ἦρθε νὰ μὲ ζητήση, θὰ πῆ πὼς τῆς συμβαίνει, εἶπε ὁ Πάολο.

— Ἡ φαντασία σου δὲν ἔχει ὅ-

— Τὸ ξέρω, τὸ νοιώθω. Σὲ πακαλῶ κάνε ὅ,τι μπορεῖς.

— Μοῦ εἶχες ἀπαγορεύσει ν' ἀπευθυνθῶ στὴν ἀστυνομία, γιὰ νὰ μὴν τὴν τρομάξουμε.

—Δὲν ἔχει πιὰ σημασία. Μπορεῖς ν' ἀπευθυνθῆς καὶ στὴν ἀστυνομία, ἂν νομίζης ὅτι ἔτσι μποροῦμε νὰ σὲ βροῦμε γρηγορώτερα! Νὰ ἀπευθυνθῆς σ' ὅποιον θέλεις. Φθάνει νὰ τὴ βρῶ ἀμέσως!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ο ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΣ κύριος ποὺ περπατοῦσε ἀκουμπώντας στὸ μπαστούνι του καὶ στὸ μπράτσο τῆς κοπέλλας, ἀναστέναξε ἐνῶ περνοῦσαν τὴ σκοτεινὴ εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ. Ἡ βίλλα τῆς ὁδοῦ Φοντανέλλα Μποργκέζε, ἦταν παληά. Ὁ ἥλιος δὲν περνοῦσε στὴν ὑγρὴ αὐλή, μὲ τὰ παληὰ ἀγάλματα.

— Στὴν ἡλικία μου, Μαριάννα, εἶπε ὁ ἄνδρας, ἔχει κανεὶς περισσότερη ἀνάγκη ἀπὸ ἥλιο καὶ φῶς, παρὰ ἀπὸ τροφή.

— Ἔχει ἀνάγκη κι' ἀπὸ σκάκι, δὲν εἶναι ἔτσι; ἀπάντησε πειραχτικὰ ἡ Μαριάννα.

Ὁ γέρος στράφηκε καὶ τὴν κύτταξε. Εἶχε ἀραιὰ ἄσπρα μαλλιά, καὶ ἀθῶα γαλάζια μάτια. Ἦταν ντυμένος μὲ πολὺ ἐπιμέλεια καὶ φοροῦσε ἕνα ἄσπρο γαρύφαλλο στὴ μπουτουνιέρα του.

— Μιὰ ὥρα σκάκι μὲ τὸν συνταγματάρχη, ξεκουράζει στ' ἀλήθεια, εἶπε.

— Στὸ μεταξὺ ἐγὼ θὰ ἑτοιμάσω τὸ φαΐ, εἶπε ἡ Μαριάννα.

— Δὲν καταλαβαίνω, γιατί δὲν θέλεις νὰ πάρης μιὰ ὑπηρέτρια νὰ σὲ βοηθᾶ; ρώτησε ὁ γέρος.

— Μὰ τότε τί θὰ ἔκανα ὅλη τὴν ἡμέρα; ἀπάντησε ἡ κοπέλλα.

— Χίλια δύο ἄλλα πράγματα. Θὰ μποροῦσες νὰ κεντᾶς, νὰ διαβάζης, νὰ γράφης. Κι' ἀκόμη νὰ βγαίνης λίγο. Στὴν ἡλικία σου δὲν μπορεῖς νὰ μένης κλεισμένη στὸ σπίτι, ἀπὸ τὸ πρωῒ ὣς τὸ βράδυ. Ἡ ζωὴ ἔχει τὶς ἀπαιτήσεις της. Εἶσαι ἕνα νέο κορίτσι, Μαριάννα.

Ἡ Μαριάννα χαμογέλασε μελαγχολικὰ καὶ δὲν ἀπάντησε. Ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ ἀσσανσέρ, μὰ ὁ Κορασάντι διαμαρτυρήθηκε ἔντονα.

—Ὄχι, εἶπε, ὣς τὸ πρῶτο πάτωμα μπορῶ ν' ἀνέβω μὲ τὰ πόδια. Τί διάβολο. Δὲν εἶμαι δὰ καὶ τόσο γέρος!

Ἀνέβηκαν ἀργὰ τὰ σκαλοπάτια καὶ σταμάτησαν μπροστὰ σὲ μιὰ πόρτα μὲ γυαλιστερὴ πινακίδα ποὺ ἔγραφε: Συνταγματάρχης Φάουστο Ἀλτιέρι ντέλλι Ἐσπινόζα.

— Ἔλα νὰ μὲ πάρης σὲ καμμιὰ ὡρίτσα.

— Μάλιστα, κύριε Κορασσάντι.

Ἡ Μαριάννα ἀνέβηκε στὸ δεύτερο πάτωμα. Πῆρε ἀπὸ τὴν τσάντα της τὸ μάτσο μὲ τὰ κλειδιά. Ἦταν καμμιὰ δεκαριά, καὶ κάθε φορὰ δυσκολευόταν νὰ βρῆ τὸ κλειδὶ τῆς πόρτας.

Μπῆκε στὸ διαμέρισμα, ποὺ ἦταν σκοτεινὸ καὶ σιωπηλό. Ἂν καὶ ἄφινε τὰ παράθυρα ὅσο μποροῦσε περισσότερο ἀνοιχτά, δὲν εἶχε κατορθώσει ἀκόμη νὰ διώξη ἐντελῶς ἐκείνη τὴ μυρωδιὰ τῆς μούχλας καὶ τῆς ὑγρασίας, ποὺ ἀνέδιδαν τὰ παληὰ ἔπιπλα, ὅλο ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων, ποὺ ἦταν στιβαγμένα μέσα στὰ δωμάτια.

Ὁ ἥλιος δὲν ἔμπαινε στὸ σπίτι. Τὸ καθαρὸ χειμωνιάτικο φῶς δὲν κατώρθωνε νὰ διώξη τὶς σκιὲς ποὺ γέμιζαν τὶς γωνιές του.

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο *

γκρέκα

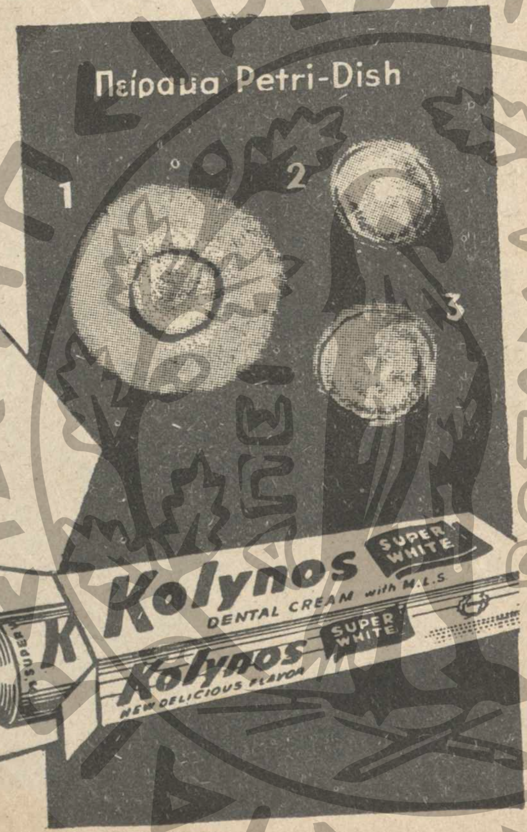

Kolynos
SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μιὰ ἐντελῶς **ΝΕΑ** ὀδοντόκρεμα μὲ τελείως **ΝΕΑ** συστατικά, γεῦσι καὶ *μεγαλυτέραν προστασίαν* ἐκυκλοφόρησεν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον μὲ καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀπόδειξις τῆς ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ποὺ παρέχει ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Ἡ παραπλεύρως εὑρισκομένη εἰκὼν δεικνύει τὴν ἐν ἐργαστηρίῳ ἐπίδρασιν ἐπὶ δοκιμαστικῆς πλακὸς τῆς **ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ**, ἐπὶ καλλιεργήματος μικροοργανισμῶν τοῦ στόματος.-Ὀπὴ χαραχθεῖσα ἐπὶ τοῦ καλλιεργήματος ἐπληρώθη μὲ **ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ** (Εἰκὼν Νº 1) καὶ ἄλλαι ἐπληρώθησαν μὲ ἄλλας διεθνῶς γνωστὰς ὀδοντοκρέμας (Εἰκὼν Νº 2, 3).

Ἡ πολὺ καθαρὰ-περιοχὴ ἡ σχηματισθεῖσα γύρω τῆς **ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ** δεικνύει τὸν βαθμὸν τῆς προστασίας τῶν ὀδόντων κατὰ τῆς τερηδόνος. **Αἱ ἄλλαι ὀδοντόκρεμαι** δεικνύουν τὴν ἀνεπαρκῆ ἐπίδρασιν

Ἐλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο: ἡ ἠθοποιὸς ποὺ ὅλοι νομίζουν εὐτυχισμένη, εἶναι, ἀ, μιὰ δυστυχισμένη γυναίκα, γιατὶ δὲν μπόρεσε νὰ βρῆ ἀκόμα τὴν ἰδανικὴ ἀγάπη.

Ἡ ὡραία θλιμμένη κυρία...

ΟΤΑΝ ἡ Ἐλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο ἔφτασε στὶς Δολομιτικὲς Ἄλπεις γιὰ νὰ γυρίση τὸ φὶλμ «Χειμωνιάτικες ἱστορίες», μὲ σκηνοθέτη τὸν Κάμιλλο Μαστροτσίνκουε, ἐγκαταστάθηκε σ' ἕνα ξενοδοχεῖο μὲ δυὸ μπαοῦλα - ντουλάπες, ὀκτὼ βαλίτσες, δυὸ σκυλιὰ καὶ μιὰ καμαριέρα. Σὲ μιὰ ἰδιαίτερη καπελιέρα, ἡ Ἐλεονώρα εἶχε φέρει μαζί της δυὸ μεγαλοπρεπεῖς περοῦκες ποὺ ἀγόρασε στὸ Παρίσι γιὰ 250 χιλιάδες γαλλικὰ φράγκα τὴν κάθε μιά. Τὸ πρόσωπο ποὺ ἑρμηνεύει στὸ φὶλμ εἶναι πράγματι τὸ πρόσωπο μιᾶς κυρίας τοῦ μεγάλου κόσμου, μιᾶς γυναίκας ὡραίας, κομψῆς, ραφιναρισμένης: ἀκριβῶς δηλαδὴ ὅ,τι εἶναι σήμερα ἡ Ἐλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο, ἡ μοναδικὴ Ἰταλίδα ἠθοποιὸς ποὺ συχνάζει σὰν ἴση (ποὺ δὲν τὴ θεωροῦν δηλαδὴ σὰν διασκεδαστικὸ φαινόμενο) στὴν καλύτερη ἰταλικὴ κοινωνία.

Μὲ τὴν περούκα καὶ στολισμένη μὲ ἄφθονα κοσμήματα, μ' ἕνα πολυτελέστατο φόρεμα ἀπὸ μαῦρο, χρυσοκέντητο σιφόν, μακιγιαρισμένη στὴν ἐντέλεια σύμφωνα μὲ τὸ «Μπαττερφλάϋ Λούκ», ἡ ἠθοποιὸς καθόταν τὸ ἴδιο βράδυ τῆς ἀφίξεώς της στὸ τραπέζι μὲ συντροφιὰ τὸν σκηνοθέτη Μαστροτσίνκουε.

— Κύττα, εἶπε σὲ μιὰ στιγμὴ δείχνοντας τὴν κόρη της Φιορέλλα ποὺ χόρευε, κομψότατη, μὲ τὰ πλούσια ξανθὰ μαλλιά της χυμένα στοὺς ὤμους, κύτταξε πόσο εἶναι ὡραία καὶ εὐτυχισμένη. Στὴν ἡλικία της ἐγὼ ἤμουν κιόλας παντρεμένη καὶ ἦταν κι' ὁ πόλεμος, πρόσθεσε ἀναστενάζοντας.

Ἡ Παλμύρα Ὀμιτσόλι (αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ ὄνομα τῆς Ρόσσι Ντράγκο), κόρη ἑνὸς Γενοβέζου πλοιάρχου τοῦ ναυτικοῦ, παντρεύτηκε πράγματι σὲ ἡλικία δεκάξη χρονῶν τὸν Τσέζαρε Ρόσσι, ἕναν ἀξιωματικὸ τοῦ στρατοῦ. Τὸν εἶχε γνωρίσει ἕνα μόνο χρόνο πρίν, στὸ δρόμο, βγαίνοντας ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Ἡ φιλία τους κι' ὕστερα ὁ ἔρωτας γεννήθηκαν κάπως «στὸ δρόμο», ἀνάμεσα στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο περίπατο καὶ εἶχαν γιὰ φόντο τὸ σπίτι τῆς νέας ἢ τὸ δημόσιο πάρκο, ὅπου ἀπὸ κοριτσάκι συνήθιζε νὰ παίζῃ ἡ Παλμύρα. Μαζὶ δὲν πῆγαν ποτὲ οὔτε σ' ἕνα χορό, γιατὶ ὁ χορὸς στὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια, ἦταν ἀπ νος. Ἔπειτα γεννήθηκε ἡ Φιορέλλα κα ρωτάτη σύζυγος ἔμεινε μονάχη μὲ τ καὶ τὸ κοριτσάκι της: καὶ ὁ πατέρας ὁ ἄνδρας της εἶχαν κληθῆ ὑπὸ τὰ ὅπ

Ἡ Ἐλεονώρα ἦταν — καὶ εἶναι κα πολὺ φιλόδοξη. Ὅταν στὸ τέλος το ὁ ἄντρας της τῆς εἶπε ὅτι θὰ πήγαινε τιο Ἀμερικὴ γιὰ νὰ βρῆ δουλειά, δε οὔτε μιὰ στιγμὴ νὰ δώση τὴ συγκατά ἂν κι' ἤξερε ὅτι αὐτὸ θὰ σήμαινε καὶ σι τοῦ γάμου τους. Ὁ βιαστικὸς αὐτὸ ἐμπνευσμένος περισσότερο ἀπὸ τὸν σμὸ τῶν δεκάξη χρόνων παρὰ ἀπὸ ἀληθινῆς στοργῆς ἢ ἀγάπης, τώρα τ ταν χαμένος μέσα στὸ χρόνο, χωρὶς μιὰ σημασία. Τῆς ἔμενε, εἶναι ἡ ἀλ παιδί: ἡ Φιορέλλα. Ἡ Ἐλεονώρα σκέ μονάχη της ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἀφιερ τὴ στοργή της στὸ παιδὶ αὐτό. Και ξεφύγη ἀπὸ τὴν οἰκογένεια καὶ τὸ πε της, ποὺ ἄρχισε νὰ τὸ νοιώθη βαρὺ ἐπ πῆρε τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ συχνὰ στ χία, στὴ δημοτικότητα: τὸ ἐπάγγελμα νεκέν. Πράγματι, τὸν ἑπόμενο χρόνο Ρώμη, ὅπου, σ' ἕνα κοκταίηλ πρὸς τ Τάϋρον Πάουερ, γνώρισε ἕναν παραγ τὴν ἀγκαζάρησε σ' ἕνα φίλμ μαζὶ μὲ τ σιμο Τζιρόττι, τὸ «Ὑπερηφάνεια». Ὁ γὸς τοῦ φίλμ, ποὺ γυρίστηκε ὁλόκλη Σαρδηνία, ἤλπιζε νὰ ἐπαναλάβη τὴν ἐ του μὲ τὸ φίλμ «Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου τίθετα ὅμως, αὐτὸ σημείωσε ἀποτυχία, καὶ γιὰ τὴν πρωτοεμφανιζόμενη ἠθοπ στὸ ἀναμεταξὺ εἶχε ἀλλάξει ὄνομα. Ἐ χρόνια ἡ Ἐλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο ἔμ ρὶς δουλειά. Δὲν ἤθελε ὅμως νὰ ξαν στὴ Γένοβα. Εἶχε ἀποφασίσει νὰ ἐπι παίξῃ στὸν κινηματογράφο καὶ ὁ πατέ ἔδειξε μεγάλη κατανόησι, βοηθώντας τ νομικά. Γιὰ ἕνα διάστημα ἔμεινε μαζὶ κόρη της σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς Βία Βέ Ρώμη.

Ὕστερα ἦρθε τὸ φίλμ ποὺ σημείωσε ἐπιτυχία καὶ τὴν ἔκανε δημοφιλέστατ «Κλειστὲς κουρτίνες», τοῦ Λουΐτζι Κομεντσίνι. Στὸ φίλμ ἔπαιζε μὲ δυὸ ἄλλες, ποὺ ἔκαναν τότε τὸ ντεμποῦτο τους: τὴ Σοφία Λάτσαρο καὶ τὴ Βαρβάρα Φλόριαν. Ἡ πρώτη εἶναι τώρα ἡ Σοφία Λόρεν καὶ ἡ δεύτερη ἀποσύρθηκε ὁριστικὰ ἀπὸ τὸν κινηματογράφο. Τὸ φίλμ αὐτό, ποὺ παίχθηκε καὶ στὸ ἐξωτερικό, ἦταν μιὰ ἐπιτυχία πρὸ πάντων γιὰ τὴν Ἐλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο. Οἱ παραγωγοὶ εἶχαν ἀνακαλύψει σ' αὐτὴν ἕναν τύπο κατάλληλο γιὰ ἕναν καινούργιο ρόλο, ποὺ ἔμελλε νὰ ἐνθουσιάση τοὺς φίλους τοῦ σινεμᾶ σ' ὅλο τὸν κόσμο: εἶναι κοπέλλα μὲ τὸ σέξ, ποὺ τὴν ποθοῦν καὶ τὴν κάνουν δική τους οἱ ἄνδρες καὶ ποὺ σκοτώνεται πρὶν ἀπὸ τὴ λύτρωσι. Ἡ «Φιληδονία» καὶ ἡ «Παρθενικότητα», τὰ δυὸ ἑπόμενα φίλμ τῆς Ρόσσι Ντράγκο, γνώρισαν μιὰ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία, πρὸ πάντων στὴ Γαλλία.

Μολονότι σήμερα ἡ ἴδια βεβαιώνει τὸ ἀντίθετο, οἱ «σὲξ» ρόλοι της εἶχαν κοπῆ πάνω στὰ μέτρα της, γιὰ τὸ ταμπεραμέντο καὶ τὸν τύπο της. Μόνο ἀργότερα ἔγινε ἡ «κυρία τοῦ ἰταλικοῦ κινηματογράφου» καὶ μόνο ὅταν πέρασε τὰ τριάντα εἰδικεύθηκε στοὺς ρόλους μὲ κρινολίνα.

Στὸ ἀναμεταξύ, ἡ αἰσθηματικὴ ζωὴ τῆς Ἐλεονώρας Ρόσσι Ντράγκο εἶχε ἀρχίσει νὰ συνδέεται πιὸ στενὰ μὲ τὴν κινηματογραφική της καριέρα. Συνδέθηκε μὲ τὸν Ἀμεντέο Νατσάρι, μαζὶ μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε παίξει σὲ πολλὰ φίλμ, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ 1952 καὶ φάνηκε ὅτι εἶχε καταφέρει τὸν ἠθοποιὸ νὰ ἀπαρνηθῆ τὶς ἀρχές του κατὰ τοῦ γάμου, ἀλλὰ ὁ ἔρωτάς τους τελείωσε τὴν ἄνοιξι τοῦ ἴδιου ἔτους. Κατὰ τὶς θερινὲς διακοπές, στὸ Πορτοφίνι, γνώρισε τὸν δούκα Τσέζαρε Ἀκουαρόνε, ποὺ τὸν ἐρωτεύθηκε τόσο, ὥστε νὰ ἀπαρνηθῆ ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ τοὺς ρόλους τῆς μοιραίας γυναίκας ποὺ τόση ἐπιτυχία εἶχε σημειώσει. Ὁ Ἀκουαρόνε τῆς ἔστελνε κάθε μέρα ἕνα μπουκέτο ἀπὸ κόκκινα τριαντάφυλλα καὶ τὴν παρουσίαζε σὲ ὅλους τοὺς φίλους του, μπάζοντάς την ἔτσι στὴν ἀνώτερη ρωμαϊκὴ κοινωνία. Ὁ γάμος τους φαινόταν βέβαιος καὶ ἡ Ἐλεονώρα ἦταν εὐτυχισμένη, μολονότι τὸ τελευταῖο της φίλμ, παρμένο ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Πιραντέλλο «Νὰ ντύσουμε τοὺς γυμνούς», στὸ ὁποῖο ἑρμήνευε ἕνα ρόλο τελείως διαφορετικὸ ἀπὸ τοὺς προηγουμένους, δὲν ἄρεσε στὸ κοινό. Ἔσπευσε μάλιστα νὰ ζητήση τὸ διαζύγιο ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, πιστεύοντας πὼς θὰ τὸ πάρη μὲ εὐκολία. Ὁ Τσέζαρε Ρόσσι ὅμως, μολονότι ζοῦσε μὲ ἄλλη γυναίκα στὴ Νότιο Ἀμερική, ἀρνήθηκε. Ὁ Ἀκουαρόνε τῆς πρότεινε νὰ κάνουν γάμο στὸ ἐξωτερικό.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ Ἐλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο ἄρχισε νὰ σκέπτεται ὅτι γιὰ ὅλη της τὴ ζωὴ τὴν εὐτυχία, ὅπως τὴν ἐννοοῦσε αὐτή, δὲν θὰ τὴν εὕρισκε. Ἀπέκρουσε τὴν ἰδέα ἑνὸς... ἀκροβατικοῦ γάμου. Κι' αὐτὴ κι' ὁ Τσέζαρε Ἀκουαρόνε ἀποφάσισαν νὰ μείνουν καλοὶ φίλοι. Ὕστερα, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἄρχισαν νὰ μὴ βλέπωνται πιά.

Τὸ ἄλλο σημαντικὸ αἰσθηματικὸ ἐπεισόδιο τῆς Ἐλεονώρας Ρόσσι ὀνομάζεται Φράνκο Γκοργκόνε, χῆρος, βαθύπλουτος βιομήχανος στὴν Κατάνη. Ἡ κόρη της, ἡ Φιορέλλα, ποὺ ἦταν ἐδῶ καὶ τρία χρόνια στὸ κολλέγιο «Μαίρυ Μάουντ» τῆς διηγήθηκε μιὰ μέρα ὅτι εἶχε συνδεθῆ μὲ μιὰ συμμαθήτριά της, δυὸ χρόνια μικρότερή της, ποὺ εἶχε χάσει ἐδῶ καὶ λίγον καιρὸ τὴ μητέρα της: τὴ Μαρία Γκλόρια Γκοργκόνε. Ἡ διευθύντρια τοῦ κολλεγίου, ποὺ ἔβλεπε μὲ καλὸ μάτι αὐτὴ τὴ φιλία, γιατὶ ἡ Φιορέλλα ἦταν γιὰ τὴ Μαρία Γκλόρια σὰν μεγαλύτερη ἀδελφή, ἀποφάσισε νὰ βάλη τὰ δυὸ κορίτσια στὴν ἴδια κάμαρα. Ἡ Ἐλεονώρα, ποὺ εἶχε τὴ συνήθεια νὰ πηγαίνη κάθε Κυριακὴ νὰ ἐπισκέπτεται τὴν κόρη της, συναντοῦσε τακτικὰ ἕναν ρωμαλέο κύριο, μὲ καστανὰ μαλλιά, ντυμένο πάντοτε στὰ μαῦρα. Ὁ αὐστηρὸς στὴν ἐμφάνισι αὐτὸς ἄνδρας ἦταν ὁ Φράνκο Γκοργκόνε, ὁ πατέρας τῆς συμμαθήτριας τῆς κόρης της, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους ἀνθρώπους τῆς Ἰταλίας. Ἔπιασαν φιλία. Κάθε Κυριακὴ ἔμεναν ὧρες ὁλόκληρες κουβεντιάζοντας, μιλώντας πρὸ πάντων γιὰ τὶς κόρες τους καὶ ἡ Ἐλεονώρα ἀνακάλυψε σιγὰ - σιγὰ ὅτι ὁ σοβαρὸς καὶ σιωπηλὸς αὐτὸς ἄνδρας ἦταν συμπαθητικὸς καὶ ἔξυπνος.

Ὁ βιομήχανος καὶ ἡ ἠθοποιὸς ἄρχισαν ἔτσι σὲ λίγο νὰ βλέπωνται κι' ἔξω ἀπὸ τὸ κολλέγιο.

Καὶ μιὰ μέρα, ἐντελῶς ἀπρόοπτα, ὁ Γκοργκόνε ζήτησε σὲ γάμο τὴ Ρόσσι Ντράγκο.

Ὅλο τὸ περασμένο καλοκαίρι ἔμεναν καὶ οἱ δυὸ σχεδὸν πάντοτε μαζὶ στὴν Κορτίνα καὶ στὴ Βενετία. Ἡ Ἐλεονώρα σκεφτόταν διαρκῶς τὴν πρότασι ποὺ τῆς εἶχε κάνει κι' ἔμαθε πολλὰ πράγματα γι' αὐτὸν καὶ τὴ ζωή του: ὅτι ἦταν ἕνας αὐτοδημιούργητος, ποὺ λάτρευε ὅσο ζοῦσε τὴ γυναίκα του καὶ ἐθεωρεῖτο σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ δραστήριους ἐπιχειρηματίες τῆς Ἰταλίας. Ἄρχισε ἀ νοιώθη κάποια ἕλξι γιὰ τὸν ἄνδρα αὐτόν, ποὺ δὲν ἦταν ὡραῖος, ἦταν ὅμως ὅλος ζωντάνια, ἔξυπνος, σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτό του, συνηθισμένος νὰ διευθύνη καὶ εἶχε δημιουργηθῆ μὲ μόνο βοηθὸ τὴ εὐφυΐα του. Ἔνοιωθε ὅτι κατὰ βάθος ὁ ἰδανικὸς τύπος της ἦταν αὐτός: ἕνας ἄνδρας δυνατός, ἱκανὸς νὰ τὴν κάνη νὰ ὑπακούη μὲ γλυκύτητα, ἀληθινὸ «σιδερένιο χέρι ντυμένο σὲ βελούδινο γάντι». Εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὶς φεμινιστικὲς ἰδέες.

Μὰ ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ δεχθῆ, ἔνοιωσε ὅτι ὁ Φράνκο Γκοργκόνε δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὴν κάνη ποτὲ εὐτυχισμένη.

«Ὁ Φράνκο εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες ἐκείνους ποὺ εἶναι ἀφωσιωμένοι τόσο στὴ δουλειά τους, ὥστε δὲν ἔχουν καθόλου καιρὸ γιὰ τὴ γυναίκα τους», ἐξωμολογήθηκε ἡ Ἐλεονώρα σὲ μιὰ φίλη της. «Κι' ἐγώ, ἀντίθετα, ἔχω ἀνάγκη νὰ μ' ἀγαποῦν».

«ΕΧΩ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ Μ' ΑΓΑΠΟΥΝ»

Ἔτσι, ἡ Ἐλεονώρα ἔμεινε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ μονάχη. Γιὰ νὰ ξεχάση προσπάθησε νὰ εἶναι ὅσο πιὸ πολὺ μποροῦσε ἀπασχολημένη : μὲ τὸ παίξιμο στὸν κινηματογράφο, μὲ τὴν κοσμικὴ ζωή, μὲ τὴ μόδα. Δέχτηκε νὰ ἐμφανιστῆ στὴν τηλεόρασι στὸ διασκευασμένο γιὰ θέατρο ἔργο τοῦ Ἰβὰν Τουργκένιεφ «Πατέρας καὶ παιδιὰ» καὶ ὕστερα νὰ γυρίση στὴ Γαλλία ἕνα φὶλμ ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ὑποκόσμου.

Ἀπελπισμένη, κουρασμένη, ρίντηκε μὲ τὰ μοῦτρα στὴ δουλειά, ὅπως δὲν τὸ εἶχε κάνει ποτὲ σ' ὅλη της τὴ ζωή. «Ἂν μείνω καὶ μιὰ μονάχα στιγμὴ χωρὶς νὰ κάνω τίποτα, λέει, νοιώθω πὼς θὰ πεθάνω ἀπὸ τὴ μοναξιὰ καὶ τὴν ἀπελπισία»...

Ρομπέρτο Φράντσι

Η ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΡΟΣΣΙ ΝΤΡΑΓΚΟ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΜΨΟΤΕΡΕΣ ΣΤΑΡ.

Ο ΣΙΚΕΛΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ ΦΡΑΝΚΟ ΓΚΟΡΓΚΟΝΕ ΕΠΕΔΙΩΞΕ ΤΗ ΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΡΟΣΣΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗ ΖΗΤΗΣΕ ΣΕ ΓΑΜΟ.

Η ΝΤΡΑΓΚΟ ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΣΕΖΑΡΕ.

Τὸ εὔθυμογράφημά μας

ΑΠΕΝΤΑΡΙΕΣ

ΟΤΑΝ στὸ τμῆμα ἀνέφερα ὅτι ἔχασα τὸ πορτοφόλι μου στὴν πλὰζ μὲ δέκα λίρες, οἱ ἀστυνομικοὶ κούνησαν τὸ κεφάλι.

— Ὅταν τὸ βροῦμε θὰ σᾶς εἰδοποιήσουμε, μοῦ εἶπαν. Ποῦ μένετε;

— Στὸ ξενοδοχεῖο ὁ «Μῶλος».

Τὸ κορίτσι μου, ἡ Δάφνη, ποὺ ἔμενε μὲ τὸν πατέρα της καὶ τὴ μητέρα της σὲ ἕνα ἄλλο ξενοδοχεῖο τῆς λουτροπόλεως, μὲ περίμενε ἔξω ἀπὸ τὸ τμῆμα.

— Ἂν δὲν βρῶ νὰ δανειστῶ τὶς δέκα λίρες, τῆς εἶπα, θὰ πρέπει νὰ διακόψω τὴ διαμονή μου ἐδῶ.

Ἡ Δάφνη ἀναστέναξε.

— Ἂν εἶχα θὰ στὶς δάνειζα, ἀποκρίθηκε, ἀλλὰ τὸ χαρτζηλίκι μου τὸ ἔχασα σὲ ἕνα ἄλογο ποὺ μοῦ ὑπέδειξες νὰ παίξω.

Σιγὰ - σιγὰ πλησιάζαμε στὸ ξενοδοχεῖο της. Ἐκείνη τὴ στιγμή, ἔξω ἀπὸ τὴν εἴσοδο, εἶχε σταματήσει μιὰ κούρσα καὶ ἀπὸ μέσα βγῆκε ἕνα ζευγάρι ποὔμοιαζε μὲ **νεόνυμφους**.

— Μὰ θαρρῶ, πὼς αὐτὸς εἶναι ὁ Χένρυ Στούκλ! εἶπε ἡ Δάφνη.

— Ποιός; ρώτησα.

— Αὐτὸς ποὺ κατέβηκε ἀπὸ τὴν κούρσα. Ναί! Αὐτὸς εἶναι! Ὁ Χένρυ Στούκλ. Κάποτε εἴμαστε στενοὶ φίλοι καὶ ἂν τὸν ἀπομονώσω τοῦ δανείζουμαι τὶς δέκα λίρες. Ἔτσι δὲν φεύγεις ἀπὸ κοντά μου.

— Ἡ ἰδέα σου αὐτή, Δάφνη, δὲν μοῦ ἄρεσε καθόλου.

— Ἀνοησίες! εἶπε ἡ Δάφνη. Πήγαινε νὰ γευματίσης στὸ ξενοδοχεῖο σου καὶ πέρασε νὰ μὲ δῆς τὸ ἀπόγευμα. Θ' ἀπογοητευθῶ ἂν δὲν σοῦ ἔχω βρῆ ὣς τότε τὶς δέκα λίρες.

*

Μετὰ τὸ φαΐ πῆγα νὰ τὴ συναντήσω. Εἶχα πολὺ λίγες ἐλπίδες ὅτι τὸ μικρό της σχέδιο θὰ πετύχαινε. Πράγματι ὅταν τὴ συνάντησα τὴν εἶδα μουτρωμένη.

— Τί ἔκανες; τῆς εἶπα.

Μὲ κύτταξε κάπως ἀμήχανα καὶ μονολέκτησε:

— Τίποτα!

— Πῶς εἶπες;

— Τίποτα!

— Γιά ἐξηγήσου.

— Ὁ Χένρυ εἶναι... γαμπρός. Περνάει ἐδῶ τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος, καὶ ἡ γυναίκα του εἶναι ὁ τύπος τῆς ζηλιάρας. Τὸν πέτυχα μόνον στὸ μπὰρ τοῦ ξενοδοχείου ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ τὸ γεῦμα καὶ τὸν ρώτησα πῶς τὰ περνάει. Ὁ ἄθλιος ὅμως ἀντὶ νὰ χαρῆ ποὺ μ' ἔβλεπε καὶ νὰ μοῦ ἀπαντήση στὴν ἐρώτησι ἄφησε μιὰ ξαφνικὴ κραυγὴ καὶ παρὰ λίγο νὰ πέση ἀπὸ τὸ σκαμνί του. Ὕστερα μουρμούρισε πὼς εἶχε νὰ κάνῃ ἕνα βιαστικὸ τηλεφώνημα καὶ ὥρμησε ἔξω ἀπὸ τὸ μπάρ..

— Καὶ δὲν σοῦ ἔμεινε καιρὸς νὰ τοῦ μιλήσης γιὰ τὸ «φλέγον» θέμα, ἔ;

— Ἀκριβῶς. Τὸν συνάντησα δυὸ φορὲς ἀκόμα. Μιὰ στὴν τραπεζαρία καὶ μιὰ στὸ καπνιστήριο. Ἀλλὰ κάθε φορά, μόλις μὲ ἀντίκρυζε, τὸ ἔσκαζε σὰ λαγός.

Ἀποφασίσαμε νὰ περάσουμε ἕνα τελευταῖο ἀπόγευμα μαζί, ἐπειδὴ τὰ κεφάλαιά μου μοῦ ἐπέτρεπαν νὰ μείνω μόνο ὣς τὴν ἑπομένη τὸ πρωΐ. Ἔτσι ἡ Δάφνη ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό της νὰ πάρη τὰ σύνεργα τοῦ τένις ἐνῶ ἐγὼ κάθησα νὰ τὴν περιμένω θλιμμένος στὸ μπάρ.

Ἐκεῖ βρισκόταν καὶ ἕνα ἄλλο ἄτομο ποὺ ζητοῦσε τὴ λησμονιὰ στὸ πιοτό. Τὸν ἀναγνώρισα; Ἦταν ὁ Χένρυ. Φαινόταν ἄκεφος καὶ ἔπινε πολύ.

Νὰ ἡ εὐκαιρία ποὺ ζητοῦσα εἶπα μέσα μου.

Κόλλησα ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα καὶ τοῦ ζήτησα φωτιά. Καὶ ὅταν μοῦ ἄναψε τὸ τσιγάρο τοῦ πρόσφερα καὶ ἐκείνου ἕνα.

— Ἔκοψα τὸ κάπνισμα, μοῦ εἶπε. Δὲν τὸ ἐγκρίνει ἡ γυναίκα μου. Εἶναι τὸ πιὸ ἀξιαγάπητο πλάσμα ἡ γυναίκα μου, μὰ εἶναι λίγο ἰδιότροπη: οὔτε θέλει νὰ ἀκούση ὅτι συνδέομαι μὲ τὸ παρελθόν, καὶ ἰδίως μὲ πρώην φιλενάδες. Ἀλλοίμονο ὅμως! Ἐδῶ στὸ ξενοδοχεῖο μένει μιὰ παληὰ πληγή, ποὺ μὲ κυνηγάει ἀπὸ δωμάτιο σὲ δωμάτιο νὰ μοῦ μιλήση. Καὶ ἂν τὴ δῆ ἡ Μαίρη μαζί μου καταστρέφομαι.

Τότε μοῦ κατέβηκε ἡ σπουδαία ἰδέα.

— Αὐτὸ ὀφείλεται, κύριε, τοῦ εἶπα, στὴ μοιραία γοητεία σας... Γι' αὐτὸ ἡ νέα ποὺ λέτε θὰ σᾶς τριγυρίζη ὅπως ἡ πεταλούδα τὸ φῶς τῆς λάμπας, ὥσπου νὰ σᾶς καταφέρη. Στὸ ξενοδοχεῖο ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ ζητοῦν τὴ συντροφιὰ μιᾶς γυναίκας. Δὲν μπορεῖτε νὰ πείσετε κανέναν νὰ τὴν ἀναλάβη γιὰ νὰ ἀποσπάση τὴν προσοχή της ἀπὸ σᾶς; Τὴ δουλειὰ αὐτὴ θὰ μποροῦσα νὰ τὴν κάνω καὶ γὼ μὰ εἶμαι ἀπένταρος. Γι' αὐτὸ τὶς ὑπόλοιπες μέρες τῆς διαμονῆς μου ἐδῶ θὰ τὸ ρίξω στὸ διάβασμα.

*

Ὅλη τὴν ἐρχόμενη ἑβδομάδα πέρασα θαυμάσια μὲ τὴ Δάφνη ἀφοῦ γιὰ νὰ πάρω λεφτὰ ἀπὸ τὸ Χένρυ καὶ νὰ ἀπομακρύνω τὴ Δάφνη ἦταν τὸ πιὸ εὔκολο πρᾶγμα. Τοῦ ἀπέσπασα συνολικὰ ἐννηὰ λίρες, φυσικά, μὲ τὴ συνείδησι βαρειά. Καὶ βαρύτερη ὅταν μιὰ μέρα ἦρθε νὰ μὲ βρῆ αὐτὸς θυμωμένος καὶ ἔξαλλος!

— Ἀνακάλυψα, κύριε, τὴ μικρή σου ἀπάτη! μοῦ εἶπε. Ἤσουν ἀπένταρος καὶ μὲ τὰ λεφτά μου κύτταξες νὰ περάσης εὐχάριστα μὲ τὴ φιλενάδα σου!

— Πῶς τὸ ἀνακαλύψατε; τὸν ρώτησα.

Βρῆκα τὸ πορτοφόλι σας στὴν τακτικὴ θέσι τῆς πολυθρόνας ποὺ κάθεστε. Ἦταν χωμένο στὸ βελοῦδο καὶ δὲν φαινόταν. Μέσα σ' αὐτὸ λοιπὸν βρῆκα μιὰ φωτογραφία σας ποὺ σᾶς δείχνει μαζὶ μὲ τὴ Δάφνη. Ντροπή, κύριε!

Μοῦ ἔδωσε τὸ πορτοφόλι μου καὶ τοῦ ἐπέστρεψα τὶς ἐννηὰ λίρες ἀπὸ τὶς δέκα ποὺ ὑπῆρχαν σ' αὐτό.

— Μὴ μὲ παρεξηγῆτε, δικαιολογήθηκε. Ἦταν μιὰ ἄτυχη σύμπτωσι. Ἕνα ἀστεῖο.

Τέλος συμφιλιωθήκαμε. Καὶ ἐπειδὴ τὸν γλύτωσα ἀπὸ τὰ νύχια τῆς Δάφνης ἔκανε καὶ στοὺς δυό μας τὸ τραπέζι.

Φυσικὰ στὴ γυναίκα του, τὴ Μαίρη παρουσιάσαμε τὴ Δάφνη γιὰ ἀρραβωνιαστικιά μου. Καὶ οὔτε κουβέντα γιὰ τὸ παρελθόν.

Κὶτ Ρόϋστον

ΑΔΕΛ 11/59

Κάθε φορὰ
ποὺ πίνετε
ἕνα
ποτήρι νερό,
σκεφθῆτε
τὴν
ΙΖΟΛΑ

Γιατὶ καὶ ἡ ΙΖΟΛΑ σᾶς σκέπτεται κάθε μέρα, φροντίζοντας νὰ καλυτερεύη πάντοτε τὴν ποιότητα καὶ νὰ ἐλαττώνη συνεχῶς τὶς τιμές.

Μὲ τὸ ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγιεινὴ συντήρησι τῶν τροφίμων σας ● Γλυτώνετε ἀπὸ τὰ βάσανα τοῦ καθημερινοῦ ψωνίσματος ●. Ἔχετε οἰκονομία, γιατὶ δὲν πετᾶτε τὰ φαγητὰ ποὺ σᾶς περίσσεψαν ● Τρῶτε ἐκεῖνο ποὺ θέλετε, τὴν ὥρα ποὺ τὸ θέλετε.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
ΙΖΟΛΑ
8 καὶ 6 ποδῶν
Μελετημένα γιὰ τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

5-6000 δρχ. ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΞΕΝΑ - ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙ-ΤΕΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΕΞΥΠ

Ἐξάλωμα Χαρᾶς

ΓΑΛΛΙΚΕΣ
ΦΡΥΓΑΝΙΕΣ
- ΣΙΜΙΓΔΑΛΕΝΙΕΣ
- ΔΙΧΩΣ ΑΛΑΤΙ
- AU GLUTEN 20%

GRINGOIRE

ἐπίσης στὸ παλωτό σας
ΒΑΦΛΕΣ { ΒΑΝΙΛΙΑΣ / ΠΡΑΛΙΝΑΣ / ΛΕΜΟΝΙΟΥ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΣ - ΤΣΑΚΜΑΚΗΣ
ΤΗΛ. 532-037 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 47

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις

Νυφικά
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
στὸ
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΧΩΡΙΣ ΠΑΝΑΔΕΣ - ΑΚΜΕΣ
ΠΟΡΟΥΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ
ΜΕ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ
PLACENTA
ΣΩΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ
ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΡΥΤΙΔΕΣ - ΜΥΤΕΣ - ΠΛΑΔΑΡΩΣΙ
ΠΡΟΓΟΥΛΙ - ΣΤΗΘΟΣ - ΕΛΗΕΣ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ 100%
ΡΙΖΙΚΗ - ΤΑΧΕΙΑ - ΥΠΕΥΘΥΝΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΤΗΛ. 612 - 010
Me KASTRIOTIS

ἡ Μαγεμένη Γῆ..

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΙΡΕΝ ΤΕΜΠΛ — ΜΠΑΙΗΛΥ

10

—Περνοῦσε μὲ τ' ἀμάξι καὶ σταμάτησε νὰ μοῦ πῆ νὰ μὴ σὲ κατηγορῶ γιατὶ ἦταν δικαίωμά σου νὰ κάνης ὅ,τι ἔκανες. Σὲ ὑπεράσπισε, Μπούν.

— Μὲ ὑπεράσπισε στὴ γυναίκα μου. Στὴν τόσο ὄμορφη καὶ πιστὴ γυναίκα μου!

— Μπούν! Μὴ μὲ κυττάζης ἔτσι. Πρέπει νὰ καταλάβης ὅτι ἔχει ἄδικο.

Σταμάτησε, γιατὶ ὁ Μποὺν τὴν εἶχε ἀφήσει καὶ εἶχε βγῆ ἔξω. Ἄκουγε τὸ σιγανὸ θόρυβο ποὺ ἔκαναν οἱ παντόφλες του στὰ σκαλοπάτια καθὼς κατέβαινε τὴ σκάλα.

Ἡ Μαίρη, ποὺ εἶχε ἀνακαθίσει τὴν ὥρα ποὺ μιλοῦσε, ξανάπεσε στὰ μαξιλάρια της.

Σὲ λίγες στιγμὲς ἦρθε ἡ ἀντίδρασι. Ἡ καρδιά της τῆς φάνηκε πελώρια μέσα στὸ στῆθος της, τόσο πελώρια ποὺ ἔκανε δύσκολη τὴν ἀναπνοή της. Δὲν ἤθελε ὅμως νὰ καλέση βοήθεια. Πατώντας ἕνα κουμπὶ θὰ μποροῦσε νὰ καλέση τὴ Τζούλια, ἀλλὰ δὲν ἤθελε κανέναν.

Καὶ ξαφνικά, ξέσπασε μέσα στὸ μεγάλο, σιωπηλὸ σπίτι ἡ ἄγρια ἠχὼ μιᾶς διαβολεμένης μουσικῆς, μιὰ σειρὰ ἀπὸ θορυβώδεις συγχορδίες πάνω στὸ κλαβιὲ τοῦ πιάνου, ποὺ ξύπνησαν τὴ Τζούλια καὶ τὴν ἔκαναν νὰ τρέξη στὸ δωμάτιο τῆς Μαίρης.

— Κύριε Ἰησοῦ! φώναξε. Τί εἶναι αὐτὸς ὁ θόρυβος;

— Εἶναι ὁ κύριος Μποὺν ποὺ παίζει, Τζούλια. Θὰ σταματήση τώρα.

Μὰ ὁ Μποὺν δὲν σταματοῦσε. Ἡ Τζούλια ἄρχισε νὰ μαζεύη τὰ σκόρπια πράγματα τῆς Μαίρης στὸ δωμάτιο. Δὲν εἶπε τίποτα βλέποντας τὰ βρεγμένα παπούτσια τῆς Μαίρης. Ἦταν φανερὸ ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ ὑποθέση τίποτα ἀπὸ ὅσα εἶχαν συμβῆ.

Ἕνα χτύπημα ἀντήχησε στὴν πόρτα καί, ἡ Τζούλια ἄνοιξε: Ἦταν ὁ Χάμιλτον.

— Μπορῶ νὰ μπῶ, Μαίρη; ρώτησε.

— Μὰ βέβαια.

— Τί ἔπαθε ὁ Μποὺν τέτοια ὥρα; Πῶς διάβολο μπορεῖ νὰ κοιμηθῆ κανεὶς μὲ αὐτὸ τὸ σαματά;

— Βρίσκεται στὸ σπίτι του, μπαμπά, καὶ κάνει ὅ,τι θέλει.

Ὁ Χάμιλτον ἀποσύρθηκε γρυλλίζοντας καὶ ὁ χείμαρρος τῶν ἤχων δὲν ἔπαψε. Θἄλεγε κανεὶς ὅτι ὁ Μποὺν ἔρριχνε σὲ ὅλους μιὰ δαιμονικὴ πρόκλησι, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τοὺς πῆ ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ κύριος, βρισκόταν στὸ σπίτι του καὶ ἔκανε ὅ,τι τοῦ ἄρεσε.

Μὴν ἀντέχοντας πιά, ἡ Μαίρη, σηκώθηκε.

—Δῶσε μου τὴ ρόμπ ντὲ σάμπρ μου, εἶπε στὴν Τζούλια.

Κατεβαίνοντας τὴ σκάλα, ἀναρωτιόταν γιατί ἐνεργοῦσε ἔτσι. Τί θὰ ἔλεγε καὶ πῶς θὰ μποροῦσε νὰ πῆ ὁ,τιδήποτε;

Ὅταν ἔφθασε στὸ κατώφλι τοῦ λίβιγκ ροὺμ σταμάτησε μερικὰ δευτερόλεπτα. Ὁ Μποὺν εἶχε τὸ κεφάλι ριγμένο πίσω μὲ τὰ μαῦρα μαλλιά του κυματιστά. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ὠχρό, ἐνῶ κτυποῦσε τὰ πλῆκτρα.

Ξαφνικὰ ἡ Μαίρη εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι καταλάβαινε. Καταλάβαινε ὅτι δυὸ ἀντίθετες δυνάμεις συγκρούονταν στὴν ψυχὴ τοῦ Μποὺν καὶ εἶχε ἀνάγκη νὰ τὸν βοηθήσουν.

Ἀπὸ τὸ κατώφλι φώναξε:

— Μπούν!

Ἐκεῖνος γυρίζοντας τὴν εἶδε. Ἦταν τυλιγμένη στὴ ρὸμπ ντὲ σάμπρ της, μὲ τὰ μαλλιὰ ἀνάκατα.

Αὐτὸς δὲν πρόφερε καμμιὰ λέξι τὴν ὥρα ποὺ τὸν πλησίαζε. Ἐκείνη ἔπεσε κοντά του στὰ γόνατα καὶ ἀκούμπησε τὸ μάγουλό της στὸ χέρι τοῦ Μπούν. Ὁ τελευταῖος αὐτός, ἀνασηκώνοντάς τη ἔκρυψε τὸ πρόσωπό του στὸ στῆθος τῆς γυναίκας του λέγοντας μὲ συγκίνησι:

— Συχώρεσέ με, Μαίρη!

Ποτὲ ἄλλη φορὰ ὁ Μποὺν Μάσγκραιηβ δὲν εἶπε τέτοια λόγια σὲ κανένα ἀνθρώπινο πλάσμα. Ἡ Μαίρη ἔτρεμε ἀνάμεσα στὰ μπράτσα του, ἀλλὰ δὲν ἔτρεμε ἀπὸ φόβο. Ἔνοιωθε τί γινόταν στὴν ψυχὴ τοῦ ἄνδρα της. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔνοιωθε τὸν ἑαυτό της γαλήνιο. Δὲν ἤξερε πῶς εἶχε ἀποκτήσει τὴ δύναμι, μὰ ἡ δύναμι ἦταν ἐκεῖ! Ἦταν μιὰ ὕψιστη στιγμή. Μιὰ στιγμὴ ποὺ θὰ τὴ θυμόταν πάντοτε ἀργότερα.

Χ Χ Υ

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ τοῦ σκάφους τοῦ Πήτερ ἔγινε τὴν ἄλλη μέρα. Ἀνάδοχος ἦταν ἡ Σίντυ ποὺ ἔσπασε τρία μπουκάλια μπύρα πρὶν θεωρήση τὸ βάπτισμα πετυχημένο καὶ ὁ «Ἀλήτης» βαπτίστηκε τρεῖς φορές.

— Γιατί «Ἀλήτης»; εἶχε ρωτήσει ὁ Ντένις. Δὲν βρίσκεις ὅτι εἶναι λίγο ἄσχημο;

— Ἐπειδὴ ὑπάρχουν πολλοὶ τέτοιοι; ἀπάντησε ὁ Πήτερ. Ἴσως. Ἀλλὰ ταιριάζει μὲ τὴ σημερινὴ διάθεσί μου. Θὰ ἤθελα νὰ φύγω αὔριο καὶ νὰ μὴ σταματήσω ποτὲ πιά.

— Θὰ μᾶς στενοχωροῦσε ἡ ἀπουσία σου, εἶπε ἡ Τζίνκς.

Ὁ Πήτερ τῆς χαμογέλασε:

— Εἶναι εὐγενικὸ ἀπὸ μέρους σας. Ἂν ὑπάρχη κάτι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ μὲ κρατήση ἐδῶ, εἶπε. εἶσαι σὺ κι' ὁ Ντένις.

Ἔψηνε μιὰ μπριζόλα στὴ φωτιὰ ποὺ εἶχε ἀνάψει. Ὁ ἥλιος ἔγερνε στὴν δύσι του, βάφοντας πορφυρὸ τὸν ὁρίζοντα. Οἱ μπριζόλες ἀποτελοῦσαν μέρος ἀπὸ τὸ συμπόσιο τοῦ Πήτερ. Τὸ παιδὶ τοῦ χασάπη εἶχε κοκκύτη κι' ὁ πατέρας του εἶχε πληρώσει τὴν ἰατρικὴ ἐπίσκεψι μ' ὅ,τι καλύτερο εἶχε στὸ μαγαζί του.

Ἡ Μπέκυ, ἡ σκύλα του, ποὺ εἶχε δεχτῆ φιλοσοφικὰ τὴ μεταφύτευσί της στὴν ἀκρογιαλιά, περίμενε γιὰ κανένα κόκκαλο.

Ὁ Τύντωλ ἔψηνε φρυγανιὲς πιὸ πέρα καὶ τὶς ἔδινε στὴ Τζίνκς νὰ τὶς βουτυρώση.

— Ἕτοιμο; φώναξε ὁ Πήτερ.

Κάθησαν νὰ φᾶνε. Ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ εὐχάριστα γεύματα κι' ὁ Πήτερ ἔνοιωθε ἀνακούφισι ποὺ βρισκόταν μὲ μιὰ τόσο καλὴ συντροφιά.

— Ἡ Μαίρη θὰ φύγη γιὰ τὴν Εὐρώπη, εἶπε σὲ κάποια στιγμὴ ἡ Τζίνκς. Ἦρθε σήμερα τὸ πρωΐ νὰ μᾶς τὸ πῆ. Εἶναι μιὰ ἀρκετὰ ξαφνικὴ ἀπόφασι, δὲ βρίσκεις;

Ὁ Πήτερ ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ ἡ Τζίνκς δὲν ἔβλεπε τὸ πρόσωπό του ποὺ εἶχε κάνει ἕνα μορφασμὸ πόνου.

— Μᾶς ρώτησε ἂν μποροῦμε νὰ πάρουμε μαζί μας τὸν πατέρα της. Φοβόταν νὰ τὸν πάρη μαζί της ἐξ αἰτίας τοῦ ταξιδιοῦ.

— Θὰ εἶναι βαρὺ φορτίο γιὰ σᾶς.

— Θὰ εἶναι καὶ πολλὰ λεφτά, ἀρκετὰ γιὰ νὰ συντηρήσουν μιὰ ντουζίνα οἰκογένειες στὴν πόλι. Ὁ Ντένις ὅμως δὲν φαίνεται καὶ τόσο διατεθειμένος γι' αὐτό.

— Γιὰ σένα δὲν εἶμαι, εἶπε ὁ Ντένις. Ἀρκετὰ θυσιάζεσαι ὣς τώρα.

Ἡ Τζίνκς διαμαρτυρήθηκε:

— Δὲν θυσιάζομαι καθόλου. Ποτὲ δὲν ἤμουν τόσο εὐτυχισμένη, τὸ ξέρεις καλά!

Μέσα στὸ σκοτάδι ὁ Ντένις τὴν τράβηξε στὴν ἀγκαλιά του.

— Μὰ φυσικὰ τὸ ξέρω. Ἀλλὰ ὁ Χάμιλτον εἶναι ἐγωϊστής. Θὰ κάνη κατάχρησι τῆς καλωσύνης σου.

Ἀπὸ τὸ σπιτάκι ἀκούστηκε τὸ κουδοῦνι τοῦ τηλεφώνου κι' ὁ Τύντωλ ποὺ πῆγε νὰ δῆ ποιός ἦταν γύρισε μ' ἕνα μήνυμα γιὰ τὸν Πήτερ ποὺ τὸ μεταβίβασε ἀμέσως:

Bella

Ἡ
Ἀσύγκριτη
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ
ΚΟΛΛΑ ΡΟΥΧΩΝ

ΚΟΛΛΑΡΙΣΜΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΟ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

Ἡ Bella σᾶς βγάζει ἀπὸ μπελᾶ!

Ἀποκλειστικότης διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΝΟΤΗΣ Δ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ
ΠΕΥΚΩΝ 10 - ΤΗΛ. 89110
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΜΟΣ

ENFANTS
Eau de Cologne
SPECIALE
HYGIENIQUE et RAFRAICHISSANTE
POUR Bebés
A VENEL PARIS

Ἡ Κολώνια "**ENFANTS**,, παρασκευάζεται ἀπὸ γνήσια ἀνθόνερα, φυσικὰ ἀρώματα, καὶ εἶναι ἡ μόνη κατάλληλη γιὰ τὴν τουαλέττα τῶν παιδιῶν.

ΜΗΤΕΡΕΣ, Ζητήσατε ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα καὶ καταστήματα παιδικῶν εἰδῶν, γιὰ τὸ παιδί σας κολώνια "**ENFANTS**,,.

Δὲν ἐρεθίζει, δὲν προκαλεῖ κνησμούς.

ΚΟΛΩΝΙΑ
ENFANTS

ἡ Μαγεμένη Γῆ...

— Ἡ κυρία Μάσγκραιηβ θέλει νὰ πᾶτε νὰ τὴ δῆτε ἀμέσως.

Ὁ Πῆτερ πῆγε νὰ πάρη τὴν τσάντα του καὶ γύρισε λέγοντας:

— Δὲν θ' ἀργήσω πολύ. Μείνετε ἐδῶ νὰ μὲ περιμένετε.

Καθὼς τὸ αὐτοκίνητο κυλοῦσε μέσα στὴ νύχτα, ὁ Πῆτερ, ἔχοντας πλάϊ του τὴν Μπέκυ, δὲν σκεφτόταν παρὰ τὴ Μαίρη. Ἀπὸ τὴ συνάντησί τους τὴν τελευταία βραδυὰ βρισκόταν σ' ἀπελπισία. Βλέποντάς την, μιλώντας της εἶχε νοιώσει νὰ ξανανοίγουν ὅλες οἱ πληγές του. Εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶχαν ἀρχίσει νὰ τρέχουν πάλι αἷμα...

Ὤ! ἂν μονάχα τὰ πράγματα μποροῦσαν νὰ γυρίσουν ἀλλοιῶς! Ἂν μποροῦσε νὰ τὴν πάρη στὸ «πλοῖο» του καὶ νὰ γυρίση πλώρη πρὸς τὸ μικρὸ ἐκεῖνο νησάκι, ποὺ εἶχε ἀγοράσει πρὶν ἀπὸ τὴν κρίσι καὶ ὅπου εἶχε φτιάσει ἕνα κιόσκι γιὰ νὰ δέχεται τοὺς φίλους του... Μετὰ τὴν καταστροφή, μιὰ καὶ δὲν εἶχε πιὰ καλεσμένους, δὲν εἶχε νοιώσει τὴν ἐπιθυμία νὰ ξαναδῆ τὸ νησάκι του. Κι' ὅμως ἦταν ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὰ φωτεινὰ νερὰ τοῦ κόλπου, μὲ τοὺς ὡραίους φοίνικές του, τὰ πολύχρωμα πουλιά, ἕνα βασίλειο ἀποκλειστικὰ δικό του. Τί λοιπὸν καλύτερο ἀπ' αὐτὸ εἶχε νὰ προσφέρη στὴ Μαίρη, ὁ Μπούν;

Βρῆκε τὴν Μάργκαρετ ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι της.

— Ὑποφέρετε, ἀγαπητή μου φίλη; τὴ ρώτησε καὶ κάθησε δίπλα της.

— Ναί. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτό. Εἶναι ποὺ θὰ φύγη ὁ Μποὺν καὶ μὲ τὴν ἰδέα αὐτὴ χάνω τὸ κουράγιο μου.

Ὁ Πῆτερ δὲν τὴν εἶχε δῆ ποτὲ νὰ χάνη τὴν ψυχραιμία της. Ἀλλὰ τώρα δὲν μποροῦσε νὰ συγκρατηθῆ κι' ἔχυνε πικρὰ δάκρυα.

— Γιατί νὰ μὴν τοῦ πῆτε τὴν ἀλήθεια;

— Ὄχι. Δὲν πρέπει νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ φύγη. Ἦρθε ἐδῶ σήμερα τὸ πρωῒ καὶ δὲν ἔδειξα καθόλου πόσο ὑπέφερα ὅταν μοῦ εἶπε πὼς θὰ φύγη.

Καθὼς ὁ Πῆτερ ἑτοίμαζε τὴ σύριγγα γιὰ νὰ κάνη μιὰ ἔνεσι, δήλωσε μὲ ἀποφασιστικὸ τόνο:

— Ἀμέσως μόλις φύγουν θὰ σᾶς στείλω τὴ Βαλτιμόρη. Δὲν μπορεῖτε νὰ ἐξακολουθήσετε ὑποφέροντας κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο!

— Ἂν θὰ πάω θὰ πρέπει νἄρθετε καὶ σεῖς.

Ὁ γιατρὸς τῆς τὸ ὑποσχέθηκε καὶ κάθησε κοντά της γιὰ μιὰ στιγμή. Τῆς συνέστησε νὰ πάρη μιὰ νοσοκόμα, ἀλλὰ ἡ Μάργκαρετ ἀρνήθηκε.

— Ὁ Μποὺν θὰ παραξενευόταν ἂν εὕρισκε νοσοκόμα ἐδῶ. Θὰ περιμένω νὰ φύγουν.

Ὅταν τέλος ὁ Πῆτερ γύρισε στὸ σπιτάκι τῆς ἀκρογιαλιᾶς, βρῆκε τὸν Ντένις καὶ τὴν Τζίνκς, καθισμένους στὴν ἀμμουδιὰ νὰ τὸν περιμένουν. Κάθησε δίπλα τους. Στὸ φῶς τῆς σελήνης ἔβλεπε τὴ βενζινάκατο ποὺ τὴν εἶχε τραβήξει ἔξω περιμένοντας τὴν πλημμυρίδα.

— Νομίζω πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ μάθη ὁ Μπούν, εἶπε ὁ Πῆτερ, ἐννοώντας τὴν ἄρρωστή του. Ἀλλὰ ἡ Μάργκαρετ δὲν θέλει νὰ τοῦ πῶ τίποτα!

Κι' ὁ Ντένις ὅμως ἦταν συλλογισμένος.

— Ἂν συνέβαινε τίποτε... εἶπε.

— Ἡ Μάργκαρετ λέει ὅτι θὰ τοῦ γράψη ἕνα γράμμα. Θὰ πρέπει νὰ κάνη ἐγχείρησι καὶ φυσικὰ πάντα ὑπάρχει κίνδυνος.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησι τῶν καλεσμένων του, ὁ Πῆτερ ἔσπρωξε τὴ βενζινάκατο στὸ νερὸ καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸ νησί του. Ἦταν ἄρρωστος ἀπὸ τὸν ἐκνευρισμό του καὶ τοῦ ἔκανε καλὸ νὰ σκίζη ἔτσι τὰ κύματα ποὺ τὸν πιτσίλιζαν μ' ἀφρούς.

Μῆνες εἶχαν περάσει ἀφ' ὅτου ἐπισκέφτηκε αὐτὸ τὸ νησὶ καὶ ἦταν περίεργος νὰ δῆ ἂν εἶχαν γίνει ἀλλαγές. Ἴσως μερικοὶ ψαράδες νὰ εἶχαν βγῆ ἐκεῖ καὶ νὰ εἶχαν κάνει τίποτα ζημιές.

Ἀπὸ μακρυὰ διέκρινε τοὺς ὑψηλοὺς φοίνικες στὸ γαλάζιο φόντο τοῦ οὐρανοῦ. Φτάνοντας τράβηξε τὴ βενζινάκατο στὴν ἄμμο καὶ πηδώντας ἔξω ἀκολούθησε τὸ μισοσβυσμένο μονοπάτι ποὺ ὡδηγοῦσε ὣς τὸ κιόσκι, χτισμένο σὲ ἕνα ὕψωμα ἀπ' ὅπου εἶχε κανεὶς θέα ὅλου τοῦ κόλπου. Ἦταν ἕνα ἀγροτικὸ σπιτάκι μὲ στέγη κωνικὴ ἀπὸ μπαμποὺ τυλιγμένο μὲ ἀναρριχητικὰ φυτά. Μὲ κάποια δυσκολία ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ ἄναψε ἕνα σπίρτο.

Ὑπῆρχαν κεριά, σκέφθηκε, σὲ ἕνα μετάλλινο κουτί. Πῆρε ἕνα, τ' ἄναψε καὶ ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του. Οἱ ζημιὲς ἦταν λιγώτερες ἀπὸ ὅσες εἶχε φοβηθῆ. Τὰ ἔπιπλα ἦταν ἄθικτα, ὅπως καὶ οἱ ψάθες ποὺ ἔστρωναν τὸ ἔδαφος.

Μὲ τὴ φαντασία του, εἶδε τὴ Μαίρη καθισμένη σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς κόκκινες πολυθρόνες μὲ τὰ κεριὰ ἀναμμένα πίσω της, στὸ ἑφτάφωτο κηροπήγιο. Πόσο θὰ τοῦ ἄρεσε αὐτό! Τὸ μικρὸ σπιτάκι χαμένο ἐκεῖ στὸ νησί του, τὸ μικρὸ νησάκι χαμένο στὸν ἀπέραντο κόλπο.

Ἔμεινε ἐκεῖ καθισμένος γιὰ πολλὴ ὥρα. Καὶ ἦταν τόσο ἀκίνητος, ὥστε ἡ Μπέκυ ποὺ τὸν εἶχε ἀκολουθήσει ἔφερε τὸ μουσούδι της στὸ χέρι του.

Ὁ Πῆτερ ἔσβυσε τὸ κερὶ καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι. Κατέβηκε στὴν ἀμμουδιὰ ὅπου εἶχε πέσει μιὰ ἐλαφρειὰ ἄσπρη πάχνη σὰν πέπλος.

Ἡ λέξι πέπλος τοῦ θύμισε νυφικὸ πέπλο... τὴ Μαίρη...

Ὁ Πῆτερ ἄρχισε ξαφνικὰ νὰ γελάη δυνατά. Ἡ Μαίρη ἦταν τώρα γυναίκα τοῦ Μποὺν Μάσγκραιηβ. Σὲ μιὰ ἑβδομάδα θὰ ἐπιβιβαζόταν σὲ ἕνα ὑπερωκεάνειο, θἄφευγε. Θὰ ξεχνοῦσε... Ἦταν μοιραῖο νὰ ξεχάση!

Κι' αὐτὸς γιατί θὰ θυμόταν; Γιατί νὰ βασανίζεται μὲ τὶς ἀναμνήσεις τῶν περασμένων; Ἡ ζωὴ ἀνοιγόταν μπροστά του. Ἦταν νέος, ἦταν δυνατὸς καὶ οἱ γυναῖκες τὸν ἀγαποῦσαν.

Γύρισε στὸ σκυλί:

— Τί λές, πᾶμε στὴ Βαλτιμόρη; τὸ ρώτησε.

Ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του ἀντηχοῦσε παράξενα μέσα σ' αὐτὴ τὴ σιωπή. Ἀνέβηκε στὴ βενζινάκατο καὶ ἔβαλε πάλι μπροστὰ τὴ μηχανή.

Ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ νησί, γύρισε νὰ τοῦ ρίξη μιὰ ματιά. Φαινόταν σὰ νὰ ἔπλεε μακρυά, ἀνάμεσα στὸν οὐρανὸ καὶ τὴ θάλασσα. Τὸ νησὶ τῶν ὀνείρων του. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ὀνειρεύεται πάντοτε! Ἦταν καιρὸς πιὰ νὰ ξυπνήση!

XXYI

ΤΗΝ παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς τους ἡ Μαίρη πῆγε νὰ βρῆ τὸ Ντένις. Τοῦ εἶχε ζητήσει ραντεβοὺ καὶ αὐτὸς τὴ δέχτηκε στὸ γραφεῖο του, στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ.

Ὁ πάστορας σηκώθηκε νὰ τὴν ὑποδεχθῆ.

— Μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησι σᾶς βλέπω ἐδῶ, εἶπε.

— Ντένις, θὰ ἤθελα ἕναν ἐξομολογητή. Ὅμως ἡ ἐμφάνισί σας δὲν σᾶς δείχνει γιὰ τέτοιον.

Καὶ λέγοντας αὐτὰ χαμογέλασε.

— Ἡ ἐμφάνισί μου εἶναι τὸ μόνο γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα, ἀπάντησε γελώντας ὁ Ντένις.

— Θέλω νὰ πῶ, ὅτι εἴσαστε τόσο νέος! Θἄπρεπε νὰ εἴσαστε γέρος, μὲ μιὰ μακρυὰ ἄσπρη γενειάδα καὶ ἕνα καφὲ ράσο...

— Ὅπως ὁ μοναχὸς στὸ «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα».

— Ἀκριβῶς.

Ἡ Μαίρη κάθησε σὲ μιὰ καρέκλα ποὺ τῆς πρόσφερε, ἀπέναντι στὸ γραφεῖο του.

— Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ τὸν προστατευόμενο τοῦ Πῆτερ, τὸν Τύντωλ. Κανεὶς δὲν εἶναι πιὸ κατάλληλος γιὰ νὰ με καθοδηγήση τί θὰ μποροῦσα νὰ κάνω γι' αὐτόν.

— Θέλετε νὰ πῆτε μὲ χρήματα;

— Ναί. Ὁ Μποὺν μοῦ ἔχει καθορίσει ἕνα σημαντικὸ ποσό, ποὺ δὲν τὸ ξοδεύω ὅλο. Θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς δίνω κάτι κάθε μῆνα γιὰ τὸν Τύντωλ καὶ τὴ Σίντυ.

— Δὲν εἶμαι βέβαιος ἂν ὁ Βὰνς θὰ δεχόταν.

— Δέχεται ὅμως ἀπὸ τὸν Πῆτερ.

— Εἶναι κάτι διαφορετικό. Ὁ Πῆτερ τοῦ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσι ὅτι οἱ ὑπηρεσίες ποὺ τοῦ παρέχει εἶναι σπουδαῖες καὶ οἱ δουλειὲς ποὺ κάνει ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἔξοδα τοῦ Πῆτερ.

— Ὅμως αὐτὸ θὰ στενοχωρῆ πολὺ τὸν Πῆτερ.

— Δὲν εἶμαι καὶ τόσο βέβαιος ἂν τὸν στενοχωρῆ, γιατὶ λατρεύει τὸ κοριτσάκι.

Ἔμεινε σιωπηλὸς γιὰ μιὰ στιγμή, χτυπώντας μὲ τὰ δάχτυλα τὸ γραφεῖο του. Ὕστερα εἶπε:

— Στὴν πραγματικότητα ἐκεῖνον ποὺ θέλετε νὰ βοηθήσετε εἶναι ὁ Πῆτερ, δὲν εἶν' ἔτσι;

Ἀπὸ ὠχρὴ ἡ Μαίρη ἔγινε κόκκινη.

— Ναί, εἶπε.

— Δὲν θὰ χρειαστῆ. Θὰ γυρίση στὴ Βαλτιμόρη καὶ θὰ ξαναβρῆ τὴν πελατεία του. Καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἀποτρέψω τὸ σχέδιο αὐτό. Εἶναι κάτι φυσικό, βέβαια, νὰ ξαναγυρίση ἐκεῖ κάτω, ἀλλὰ εἶναι μιὰ τραγωδία γιὰ τὴν Τζίνκς καὶ γιὰ μένα καὶ μιὰ τραγωδία καὶ γιὰ τὸν Πῆτερ ἐπίσης. Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἔχη ἕνα ἰδανικὸ δὲν μπορεῖ νὰ κάνη τίποτα γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆ. Θὰ σκοτώση τὰ ὄνειρά του, θὰ σκοτωθῆ καὶ ὁ ἴδιος.

Ἡ Μαίρη στεκόταν ἀκίνητη στὴν καρέκλα της, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα στὰ γόνατα καὶ τὸ βλέμμα στημένο στὸ πάτωμα. Σηκώνοντας τὰ μάτια της εἶπε:

— Εἶναι καὶ κάτι ἄλλο ποὺ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ζητήσω.

— Γιὰ ποιό πρᾶγμα;

— Γιὰ τὸν ἄνδρα μου.

Τὸ πρόσωπό της εἶχε κοκκινίσει.

— Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν βοηθήση κανείς, ἀλλὰ δὲν ξέρω μὲ ποιόν τρόπο.

Ὁ Ντένις περίμενε.

—Κάνει πράγματα σκληρά, ἔτσι ποὺ νὰ τὸν ἀπεχθάνονται οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ τὸν μισοῦν ἔτσι. Θέλω νὰ τὸν ἀγαπῶ, ξέρει ὅμως πὼς καὶ γὼ ἡ ἴδια δὲν μπορῶ νὰ ἐπιδοκιμάσω τὶς ἀδικίες του. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξη. Καὶ ὑποφέρει.

Ἔκανε μιὰ κίνησι ἀπελπισίας μὲ τὸ χέρι της.

— Φοβᾶμαι ὅτι δὲν μπορῶ νὰ σᾶς δώσω νὰ καταλάβετε.

— Σᾶς καταλαβαίνω πολὺ καλά.

— Ἡ μητέρα του λέει ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ βρῶ καταφύγιο στὴν προσευχή. Ὅμως δὲν ξέρω νὰ προσευχηθῶ, Ντένις.

— Προσεύχομαι, σημαίνει ἁπλούστατα ζητῶ.

Ὁ Ντένις δὲν εἶπε τίποτα, οὔτε στὴν Τζίνκς, γιὰ ὅσα εἰπώθηκαν ἐκείνη τὴν ἡμέρα, μεταξὺ τῆς Μαίρης καὶ αὐτουνοῦ. Ἕνας πάστορας εἶναι πάστορας καὶ δὲν εἶχε δικαίωμα, ἔστω καὶ σὲ μιὰ ἀγαπημένη γυναίκα, νὰ ἀποκαλύψη τὰ μυστικὰ τῆς ἐξομολογήσεως.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὅμως εἶπε στὴν Τζίνκς:

— Ὁ Μποὺν δὲν τὸ ξέρει, ἀλλὰ τὴν ἔχει χάσει. Οὔτε καὶ αὐτὴ τὸ ξέρει. Λέει ὅτι τὸν ἀγαπᾶ, προσπαθώντας νὰ πείση τὸν ἑαυτό της. Δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψη ὅμως καὶ μπορεῖ νὰ τὸν σώση.

— Ἀγαπητέ μου πάστορα, εἶσαι πάντοτε ὅλο ἐλπίδες! εἶπε ἡ Τζίνκς.

Ἐξέταζε τὰ ροῦχα ποὺ εἶχε στείλει ἡ Μαίρη γιὰ τὸν πατέρα της.

—Πρόσθεσε καὶ ἕνα σωρὸ πράγματα γιὰ μᾶς, εἶπε. Εἶδες ποτέ σου τόσες πετσέτες μαζί;

— Καὶ ἅπλωσε ἕνα σωρὸ πετσέτες στὸ τραπέζι.

— Θὰ ἀναθέση στὴ γρηὰ Ν αντυ νὰ μᾶς κάνη τὰ πλυσίματα. Θὰ γίνουμε ἀληθινοὶ ἀριστοκράτες. Ἔτσι ποὺ δὲν θὰ μᾶς ἀναγνωρίση πιὰ κανείς.

Ὁ Ντένις ἔβγαλε ἕνα στεναγμό.

— Θὰ προτιμοῦσα νὰ μείνω θὼς εἶμαι, ἀντὶ νὰ δέχομαι τὰ τη τῶν ἄλλων, εἶπε.

— Καὶ τί μπορεῖ, ἀγαπημένε μου, τοῦ εἶπε μὲ τρυφερότητα ἡ Τζίνκς, νὰ μᾶς βλάψη αὐτό, μιὰ καὶ τίποτε τὸ κακὸ δὲν γλιστρᾶ ἀνάμεσά μας.

— Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάη ἀπὸ κάτι τέτοιο!

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Χάμιλτον ἦρθε νὰ ἐγκατασταθῆ μαζί τους. Τοῦ εἶχαν δώσει ἕνα δωμάτιο στὸ πάνω πάτωμα, ἀλλὰ σπάνια ἔμενε μέσα ἐκεῖ τὴν ἡμέρα. Ἤθελε νὰ βρίσκεται κοντὰ στὴν Τζίνκς. Τὴν ἀκολουθοῦσε παντοῦ καὶ φαινόταν νὰ ἐνδιαφέρεται πολὺ γιὰ τὶς δουλειές της.

Ἕνα βράδυ κάθονταν μαζὶ περιμένοντας τὸ Ντένις γιὰ τὸ φαγητό. Ὁ Χάμιλτον εἶπε:

— Τὰ καταφέρνεις καλά, παστόρισσα.

— Σὲ τί πρᾶγμα;

— Στὸ ρόλο σου. Δὲν ἤξερα τί ἀκριβῶς ἦταν αὐτός. Πίστευα ὅτι ἦταν μονάχα νὰ ἀνάβης κεριὰ στὴν ἐκκλησία.

— Ἀλήθεια;

— Ναί. Καὶ ἔκανα ἕνα κατάλογο.

— Τί κατάλογο;

— Γιὰ τὶς δουλειὲς ποὺ ἔκανες σήμερα! Καὶ εἶναι ἕνα σωρό. Θέλεις νὰ τὶς ἀκούσης;

Καὶ διάβασε ὅσες δουλειὲς εἶχε κάνει ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἡ Τζίνκς, ὄχι μόνο στὸ σπίτι μὰ καὶ ἔξω, ἐνῶ ἡ τελευταία αὐτὴ τὸν ἄκουγε μὲ τοὺς ἀγκῶνες ἀκουμπισμένους στὸ τραπέζι καὶ τὸ σαγόνι ἀνάμεσα στὶς παλάμες της.

— Μὰ δὲν εἶναι ἔτσι κάθε μέρα! τοῦ εἶπε γελῶντας ὅταν ὁ Χάμιλτον τελείωσε τὸ διάβασμα.

— Καὶ ὅμως ἔτσι γεμίζει κάθε μέρα τὸ χαρτί.

— Ἔχεις δίκηο.

Καὶ ἐξακολουθώντας νὰ κρατᾶ τὸ σαγόνι της ἀνάμεσα στὰ χέρια της ἡ Τζίνκς σκεφτόταν ὅτι δὲν τῆς ἔμενε καθόλου καιρὸς νὰ ἀφιερώση στὸ Ντένις. Οἱ φροντίδες γιὰ τοὺς ἀρρώστους, γιὰ ὅσους ὑπέφεραν τῆς ἔπαιρναν ἀρκετὲς ὧρες. Ὅμως ὁ Ντένις καταλάβαινε, ὅταν κάθε βράδυ κουβέντιαζαν κάνοντας περίπατο στὸν κῆπο τοῦ πρεσβυτερίου.

XXYI

ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ἀργότερα ὁ Πῆτερ ὡδηγοῦσε τὴ Μάργκαρετ στὴ Βαλτιμόρη. Δὲν εἶχε κόψει τὶς γέφυρες πίσω του, ὅπως λένε. Ἔνοιωθε πὼς ἦταν ἀνάγκη, πρὶν πάρη τὴν τελικὴ ἀπόφασι, νὰ κάνη ἕνα «ἐξερευνητικὸ» νὰ ποῦμε ταξίδι γιὰ νὰ δῆ πὼς ἦταν τὰ πράγματα στὴ Βαλτιμόρη.

Ἀσφαλῶς οἱ δικοί του δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ καταλάβουν τὴν κατάστασι ποὺ βρισκόταν τὸ πνεῦμα του. Νὰ βρίσκη φυσικὸ νὰ κατοικῆ σὲ μιὰ παράγκα καὶ νὰ φροντίζη τοὺς ἀρρώστους του χωρὶς νὰ πληρώνεται. Καὶ αὐτοί, σκεφτόταν ποῦ καὶ ποῦ ὁ Πῆτερ, στὸ κάτω-κάτω εἶχαν δίκηο!

Πρὶν φύγη εἶχε πῆ στὴν Τζίνκς:

— Γιατί μένετε καὶ σεῖς οἱ δυὸ ἐδῶ, προσπαθώντας νὰ τὰ βγάλετε πέρα; Σκεφτῆτε ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἐκκλησίες στὶς πόλεις ποὺ εὐημεροῦν.

— Πῆτερ, γιὰ κύτταξέ με στὰ μάτια! Δὲν πιστεύεις οὔτε λέξι ἀπὸ αὐτὰ ποὺ λές, ἔτσι δὲν εἶναι;

— Δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ κυττάξω κανένα καὶ γιὰ τίποτα στὰ μάτια, εἶπε μὲ πίκρα ὁ Πῆτερ. Εἶμαι ἕνας ἄνανδρος, τὸ ξέρω. Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ πιστεύης ὅτι θὰ μπορέσω νὰ ἀλλάξω τὴν ἀπόφασί μου.

— Ἡ Μάργκαρετ ξέρει πὼς σχεδιάζεις νὰ μὴ ξαναγυρίσης ἐδῶ;

— Ὄχι ἀκόμα. Θὰ τῆς τὸ πῶ ἀργότερα.

— Ἀλλὰ πὼς θὰ κάνη αὐτὴ χωρὶς γιατρό;

Ὁ νέος ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους.

— Θὰ βρῆ ἄλλον, εἶπε.

Ξαφνικὰ ἡ Τζίνκς ἔνοιωσε νὰ τὴν κυριεύη ὁ θυμός.

— Μὴ κάνης τόσο τὸν σκληρό, Πῆτερ! εἶπε. Ξέρεις καλὰ ὅτι ἀπεχθάνεσαι τὴν ἰδέα νὰ τὴν ἀφήσης σ' ἄλλα χέρια, νὰ ἀφήσης τὴν πόλι σὲ ἄλλους γιατρούς. Πάψε λοιπὸν νὰ λὲς ψέματα!

— Δὲν λέω ψέματα, Τζίνκς. Ἀρκοῦμαι νὰ ἀντιμετωπίζω αὐτὸ ποὺ οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι λένε πραγματικότητα.

— Σὰ νὰ ἤξεραν οἱ σύγχρονοι τί εἶναι πραγματικότητα! εἶπε περιφρονητικὰ ἡ Τζίνκς. Ἀσφαλῶς τοὺς ἀρέσει νὰ βλέπουν τὴν πλευρὰ ποὺ τοὺς συμφέρει!

Ἀφοῦ τακτοποίησε τὴ Μάργκαρετ σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ δωμάτια τοῦ νοσοκομείου τῆς Βαλτιμόρης, ὁ Πῆτερ ἔφυγε νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὶς δικές τους ὑποθέσεις. Ἡ Μάργκαρετ θὰ ἔπρεπε νὰ μείνη μερικὲς ἡμέρες γιὰ παρατήρησι, εἶχαν πῆ οἱ γιατροὶ τοῦ νοσοκομείου. Οἱ περισσότεροι γιατροὶ ποὺ ἦταν κάπως ἡλικιωμένοι εἶχαν γνωρίσει τὸν διάσημο παπποὺ τοῦ Πῆτερ. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς νεώτερους ἦταν συμφοιτητὲς τοῦ Πῆτερ καὶ ὅλοι τοῦ εἶπαν πὼς ἦταν εὐτυχεῖς ποὺ τὸν ἔβλεπαν πάλι ἀνάμεσά τους.

— Γιατί νὰ μὴ μείνης; τοῦ εἶπαν. Ἔχεις μιὰ θέσι ποὺ σὲ περιμένει, Φέρου!

Αὐτὸς εἶχε ἀπαντήσει γελῶντας:

— Θὰ δοῦμε...

Ὕστερα εἶχε ἐπισκεφθῆ τὸ νοσοκομεῖο ποὺ εἶχε βρῆ μεγαλόπρεπο καὶ τέλειο.

— Εἶναι θαυμάσιο! εἶχε πῆ στὴ Μάργκαρετ, ποὺ τοῦ εἶχε ἀπαντήσει:

— Ναί, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὶς πορτοκαλιές μου!

Ὁ Πῆτερ τὴν εἶχε ἀφήσει γιὰ νὰ γυρίση σὲ μιὰ θεία του αὐτὴ ἦταν μιὰ ὡραιότατη γυναίκα καὶ μυαλωμένη. Τὸ ἴδιο βράδυ θὰ ἔδινε ἕνα γεῦμα πρὸς χάριν τοῦ ἀνηψιοῦ της.

— Ἐλπίζω ὅτι ἔχεις ὅ,τι χρειάζεσαι νὰ ντυθῆς, Πῆτερ, τοῦ εἶπε.

— Δὲν ἔφερα παρὰ μερικὰ πουλόβερ καὶ πανταλόνια, θεία Τζούντυ!

— Δηλαδὴ ἔτσι ντυμένος πηγαίνεις στὰ γεύματα ἐκεῖ κάτω;

— Ἀλλὰ ναί, ἀγαπητή μου θεία, αὐτὸ μοῦ συμβαίνει συχνὰ καὶ τὸ βρίσκω θαυμάσιο.

— Ἀστειεύεσαι;

Ἡ θεία Τζούντυ ἔμενε σὲ ἕνα παλαιὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Παύλου, ἕνα σπίτι ποὺ περιβαλλόταν ἀπὸ ἕνα κῆπο κλεισμένο μὲ ὑψηλὸ τοῖχο. Σίγουρα μετὰ τὸ θάνατό της τὸ σπίτι θὰ γκρεμιζόταν καὶ στὴ θέσι του θὰ ἀνεγειρόταν κανένα καινούργιο οἰκοδόμημα ἀπὸ ἀτσάλι καὶ μπετόν. Ἂν ὁ Πῆτερ ὠργάνωνε τώρα πιὰ τὴ ζωή του σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο τῆς θείας Τζούντυ, θὰ κληρονομοῦσε τὴν ἰδιοκτησία αὐτή. Τοῦ εἶπε πῆ: «Ἀλλοιῶς τὸ σπίτι θὰ πάη στὸν Τσάννιγκ. Δὲν ἔχω καμμιὰ διάθεσι νὰ πᾶνε τὰ λεφτά μου στοὺς τροπικούς, ὅπου δὲν βλέπεις παρὰ μαύρους καὶ μπανάνες»!

Ὁ Πῆτερ τῆς ἀπάντησε ὅτι ὑπῆρχαν πολλὰ ἄλλα πράγματα ποὺ μποροῦσε νὰ βρῆ κανεὶς ἐκεῖ, ἀλλὰ ἡ θεία του δὲν ἤθελε νὰ τὸν πιστέψη. Τῆς μίλησε μάλιστα γιὰ τὸ νησάκι, προσπαθώντας νὰ τὴ γοητεύση μὲ τὴ ρομαντικὴ πλευρὰ τῆς ὑποθέσεως. Ἡ θεία Τζούντυ ἦταν ἡ μοναδικὴ ἀδελφὴ τοῦ πατέρα τοῦ Πῆτερ. Ἀλλὰ ἡ Τζούντυ εἶχε κληρονομήσει τὸ θετικὸ καὶ γερὸ πνεῦμα τῶν δικῶν της προγόνων καὶ δὲν παράβλεπε καθόλου τὸ ὑλικὸ συμφέρον. Εἶχε παντρευτῆ ἀπὸ συμφέρον καὶ ἦταν εὐχαριστημένη γι' αὐτό. Τώρα ἦταν χήρα καὶ εἶχε κάνει τὴ διαθήκη της. Δὲν εἶχε παιδιά, ἀλλὰ εἶχε δυὸ ἀνεψιούς. Ὁ Πῆτερ ἦταν ὁ πιὸ ἀγαπητός της, ἀλλὰ ὁ Τσάννιγκ ἦταν πιὸ ὑπάκουος. Καὶ αὐτὸς ἦταν ἀπόγονος θετικῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔβλεπε τὰ πάντα μὲ τὸ μάτι τοῦ συμφέροντος. Δὲν ἤθελε ὅμως νὰ ζημιώση τὸν ἐξάδελφό του. Ἡ θεία Τζούντυ εἶχε ἀρκετὴ περιουσία καὶ γιὰ τοὺς δυὸ καὶ ἦταν βέβαιος ὅτι θὰ εἶχε τὸ μερίδιό του, γιατὶ ἡ Τζούντυ τοῦ εἶχε πῆ: «Ἂν ὁ Πῆτερ δὲν θελήση νἄρθη ἐδῶ, θὰ τὰ κληρονομήσης ὅλα ἐσύ. Ἂν ὅμως ἔρθη θὰ σᾶς τὰ μοιράσω καὶ στοὺς δυό».

Τὸ γεῦμα πρὸς τιμὴ τοῦ «ἀσώτου» ἦταν σπουδαία ὑπόθεσι. Ὅλα τὰ κάπως περασμένης ἡλικίας πρόσωπα θὰ ἔτρωγαν στὴ μεγάλη τραπεζαρία, ἐνῶ οἱ νέοι θἄτρωγαν στὰ μικρὰ τραπεζάκια στὴν ἀπέραντη σάλα τοῦ χοροῦ. Λίγα σπίτια στὴν πόλι εἶχαν ἀκόμη αἴθουσες χοροῦ, ἀλλὰ ἡ θεία Τζούντυ ἔνοιωθε φρίκη προκειμένου νὰ δώση δεξίωσι στὰ ξενοδοχεῖα ἢ στὶς λέσχες. Οἱ τοῖχοι τῆς τραπεζαρίας ἦταν σκεπασμένοι μὲ πορτραῖτα μελῶν τῆς οἰκογένειας καὶ στὴν αἴθουσα χοροῦ ὑπῆρχαν μισὴ ντουζίνα ζωγραφικοὶ πίνακες περίφημων καλλιτεχνῶν. Ὑπῆρχαν ἐπίσης ὀγκώδη ἔπιπλα, πλούσια χαλιά, συλλογὲς ἀντικειμένων τέχνης.

Ἡ Λοὺ Γκόρμαν ἦταν ἀπὸ τὶς καλεσμένες τῆς βραδυᾶς. Ἡ θεία Τζούντυ τὴν ἀγαποῦσε καὶ πίστευε ὅτι ἡ σχέσι ἀνάμεσα σ' αὐτὴν καὶ στὸν Πῆτερ ἐξακολουθοῦσε νὰ ὑπάρχη. Ἡ Λοῦ δὲν τῆς εἶχε πῆ τὴν ἀλήθεια. «Ἂν ὁ Πῆτερ ξαναγυρίση...» ἔλεγαν οἱ δυὸ γυναῖκες παίρνοντας ὕφος συνωμοτικό.

Τώρα ποὺ εἶχε γυρίσει, ἀναρωτιόταν ἡ θεία Τζούντυ, γιατί δὲν παντρευόταν τὴ Λοῦ; Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς καὶ αὐτὴ ἀνῆκε σὲ κείνη τὴ γενηὰ ποὺ ἡ Τζούντυ δὲν καταλάβαινε, οὔτε ἤθελε νὰ καταλάβη. Ὅμως ἡ Λοῦ ἀνῆκε καὶ αὐτὴ σὲ κείνη τὴν κοινωνία ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Πῆτερ ἔπρεπε νὰ διαλέξη γυναίκα. Ἡ Λοῦ ἦταν ἡ γυναίκα ποὺ ταίριαζε κοινωνικὰ στὸν Πῆτερ.

Ὁ Πῆτερ ὤφειλε, σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη τῆς θείας του, νὰ πάρη θέσι στὴν κορυφὴ τοῦ τραπεζιοῦ, στὴ μεγάλη τραπεζαρία. Ὁ νεαρὸς γιατρὸς διαμαρτυρήθηκε:

— Ἀφῆστε με νὰ πάω μὲ τοὺς νέους τῆς ἡλικίας μου, θεία Τζούντυ! εἶπε.

— Μόνο γι' ἀπόψε, χρυσέ μου. Στὴ σάλα τοῦ χοροῦ μπορεῖ νὰ πάη γιὰ μᾶς ὁ Τσάννιγκ, ἐσὺ ὅμως εἶσαι ὁ ἥρωας τῆς βραδυᾶς, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Ὁ Τσάννιγκ δὲν θὰ μὲ χωνεύη.

— Γιὰ ποιό λόγο; Ἤξερε πάντοτε ὅτι θὰ ξαναγύριζες.

Ὥστε ἔτσι λοιπόν, ὅλοι πίστευαν ὅτι θὰ ξαναγύριζε!

Τὴν παραμονὴ τοῦ γεύματος ὁ Πῆτερ εἶχε περιπλανηθῆ στὴν ἀπέραντη τραπεζαρία κυττάζοντας τὰ πορτραῖτα στοὺς τοίχους. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ εἶχε δῆ τὸν παππού του, καὶ σὲ ἕνα μικρὸ πίνακα τὸν πατέρα του. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἦταν ζωγραφισμένος μὲ τὴ στολή του ὡς ἀξιωματικοῦ πρὶν φύγη γιὰ τὸν πόλεμο. Τὰ γαλανὰ μάτια του δὲν εἶχαν τὸ ὀξὺ βλέμμα τοῦ παπποῦ του. Κύτταζαν τὸν Πῆτερ μὲ μιὰ ἔκφρασι ποὺ ἀνακαλοῦσε σ' αὐτὸν πάντοτε μιὰ ἀνάμνησι ζωντανή. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴ Γαλλία, ὁ πατέρας του εἶχε βάλει τὸ χέρι του στὸν ὦμο τοῦ γυιοῦ του καὶ τὸν εἶχε κυττάξει μὲ τὸ ἴδιο βλέμμα, ποὺ ὁ καλλιτέχνης εἶχε ἀποδώσει θαυμάσια στὸ πορτραῖτο. «Ἡ ζωὴ θἄχη πολλὲς ἀναποδιές», εἶχε πῆ. «Προσπάθησε νὰ μὴ νικηθῆς».

Αὐτὸ μόνο θυμόταν ὅταν τὴν τελευταία στιγμὴ τὸν εἶχε ἀγκαλιάσει σφιχτά.

Ὁ Πῆτερ εἶχε τὸ χαρακτῆρα καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ πατέρα του. Εἶχε πεθάνει γιὰ νὰ σώση τοὺς ἄλλους. Κι' ὁ Πῆτερ δὲν τὸ ξεχνοῦσε. Στιγμὲς - στιγμὲς ἔνοιωθε φρίκη ὅταν φανταζόταν, αὐτὸ τὸ ὡραῖο πρόσωπο μέσα στὴν κόλασι τῶν τελευταίων στιγμῶν.

Ἦταν ὅμως ἄραγε κόλασι; Κυττάζοντας τώρα τὸν πατέρα του στὰ μάτια, καταλάβαινε ὅτι ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος θἄπρεπε νὰ ἔβλεπε τὸ θάνατο ἀπὸ κάποια ἄλλη πλευρά. Γιατὶ πεθαίνοντας ἤξερε πὼς οἱ ἄνθρωποί του ἦταν σῶοι καὶ ὑγιεῖς.

Κι' αὐτός, ὁ Πῆτερ, ἦταν ἐκεῖ, ὁ τελευταῖος τῆς γενηᾶς του, ποὺ διαδεχόταν τοὺς δυὸ αὐτοὺς ἄνδρες: τὸν παππού του ποὺ ἔτρεχε στοὺς πιὸ φτωχικοὺς δρόμους γιὰ νὰ σώση τοὺς ἀρρώστους του καὶ μερικὲς φορὲς περνοῦσε ὁλόκληρες νύχτες σὲ φτωχόσπιτα διεκδικώντας βῆμα μὲ βῆμα τὸν ἄρρωστό του ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ θανάτου καὶ τὸν πατέρα του ποὺ εἶχε ἀνοίξει τὸ δρόμο του ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα κάτω ἀπὸ τὶς ριπὲς τῶν πολυβόλων.

Δὲν ἤθελε νὰ τὸ σκεφθῆ. Αὐτός, γυιὸς τοῦ ἑνὸς κι' ἔγγονος τοῦ ἄλλου ἐπρόκειτο νὰ διαλέξη τὸν πιὸ εὔκολο, τὸν πιὸ σίγουρο δρόμο. Τὸ δρόμο τῆς ἐπιτυχίας, τοῦ πλούτου.

Ἡ θεία Τζούντυ τοῦ εἶχε πῆ τὸ πρωῒ ἐκεῖνο:

— Μίλησα μὲ τὸ Ράϊβς Γκόρντον. Ἔπαθε ἀπὸ τὴν καρδιά του καὶ θὰ ἀφήση τὸ ἰατρεῖο του. Θὰ ἦταν θαυμάσιο γιὰ σένα, Πῆτερ.

— Δὲν συμπαθῶ καὶ πολὺ αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς πελατείας, εἶχε πῆ.

— Τί; ἔκανε κατάπληκτη ἡ θεία.

— Ἕνα σωρὸ κοσμικὲς γυναῖκες, νευρωτικές.

—Νευρωτικές! Νοιώθω φρίκη γιὰ τὶς καινούργιες λέξεις, Πῆτερ.

Ὁ Πῆτερ δὲν ἐπέμεινε.

— Ἐν πάση περιπτώσει, δὲν θέλω αὐτὸ τὸ ἰατρεῖο.

— Τί θέλεις λοιπόν;

— Ἕνα πιὸ εὐρὺ πεδίο, δὲν ξέρω ἀκόμα.

— Ἀλλὰ θὰ ἦταν αὐτοκτονία, Πῆτερ, νὰ μὴ δεχτῆς τὴν προσφορὰ ποὺ μοῦ ἔκανε ὁ Ράϊβς!

Ἐκεῖ λοιπὸν θἄπρεπε νὰ ξαναγυρίση; Στὸ Ράϊβς Γκόρντον καὶ τοὺς ὁμοιούς του. Ἔ, λοιπὸν ὄχι! Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τουλάχιστον δὲν θὰ ὑποχωροῦσε. Ὑπῆρχαν οἱ ἄλλοι, οἱ συνάδελφοί του αὐτοὶ ποὺ εἶχαν ἀγωνισθῆ ὅπως ὁ παππούς του, ἀσκώντας τὸ ἐπάγγελμα γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν μιὰ ἀνάγκη ποὺ ἔνοιωθαν μέσα τους, νὰ ἀφιερωθοῦν δηλαδὴ στὸ καλὸ τοῦ συνόλου.

Εἶχε περάσει τὸ μπράτσο του κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο τῆς θείας του, λίγο ἀργότερα, κατὰ τὴν ὥρα τοῦ μεσημεριανοῦ φαγητοῦ, καὶ βλέποντάς τη ἕτοιμη νὰ ξαναγυρίση στὸ ἴδιο θέμα, τῆς εἶχε πῆ:

— Τί ὥρα θὰ φᾶμε;

— Ἀλλά, Πῆτερ, τί ἀποφάσισες γιὰ τὸ Ράϊβς;

— Θὰ σκεφθῶ.

Ξαφνικά, φάνηκε ἡ Λοῦ Γκόρμαν συνοδευόμενη ἀπὸ τὸν Τσάννιγκ. Ὁ Πῆτερ δὲν εἶχε ξαναδῆ τὴ Λοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ τὴν εἶχε βρίσει καὶ εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ στιγμὴ αὐτὴ θὰ προκαλοῦσε κάποια ἀμηχανία καὶ στοὺς δυό. Ἡ Λοῦ ὅμως, μὲ ὅλη της τὴν ἄνεσι, προχώρησε πρὸς τὸ μέρος του καὶ τὸν φίλησε στὰ δυὸ μάγουλα. Ὁ νέος ἔνοιωσε κάποια ἔκπληξι, ἀλλὰ εἶπε μέσα του ὅτι ἡ Λοῦ τὸ εἶχε κάνει αὐτὸ γιὰ νὰ κάνη ἐντύπωσι στὴ θεία του.

— Γειά σου, ἀγαπητέ μου, τοῦ εἶπε ἡ Λοῦ. Εἶσαι ὑπέροχος.

Ἀλλὰ κι' αὐτὴ ἦταν ὑπέροχη καὶ τὸ ἤξερε. Φοροῦσε ἕνα καλοκαιρινὸ πράσινο φόρεμα μὲ ἕνα μεγάλο φιόγκο στὴ μέση ποὺ τῆς πήγαινε θαυμάσια. Δὲν ἔβαζε ποτὲ στὰ μάγουλά της ρούζ καὶ τὸ βελούδινο δέρμα της, τὰ βαμμένα χείλη της, τὰ μαῦρα γυαλιστερὰ μαλλιά της τὴν ἔκαναν νὰ μοιάζη μὲ ἕνα μπιμπελὸ ἀπὸ πορσελάνη.

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο *

Ὁ ἥλιος ὠφελεῖ καὶ βλάπτει!

Ἡ ἡλιοθεραπεία εἶναι ὠφέλιμη. Ἀλλὰ οἱ ἡλιακὲς ἀκτῖνες ἀφαιροῦν ἀπὸ τὸ δέρμα τὸ φυσικὸ ὑγρό του, ποὺ τὸ διατηρεῖ λεῖο καὶ δροσερό. Ἔτσι τὸ δέρμα διψᾶ εἰς βάρος τῆς ὀμορφιᾶς του. Ἡ NIVEA δίνει στὸ δέρμα νὰ πιῆ καὶ ἀποκαθιστᾶ τὴν ἰσορροπία τοῦ ὑγροῦ ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν ὀμορφιά σας.

Γι' αὐτό:
1. Ποτὲ χωρὶς NIVEA στὸν ἥλιο!
2. Σὲ παρατεταμένη ἡλιοθεραπεία καὶ γιὰ ὡραῖο μελαχροινὸ χρῶμα μεταχειρίζεσθε τὸ λάδι NIVEA ποὺ παρέχει ἰσχυρὴ προστατευτικὴ ἐνέργεια!
3. Πρωῒ καὶ βράδυ κρέμα NIVEA γιὰ τὸ διψασμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο δέρμα σας!

Ἡ NIVEA τρέφει τὸ δέρμα καὶ τοῦ δίνει τὸ ἀπαραίτητο ὑγρὸ γιὰ τὴν ὀμορφιά του.

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Μιὰ διάσημη ἠθοποιὸς

ΑΔΡΙΑΝΗ ΛΕΚΟΥΒΡΕΡ

ΚΑΘΕ φορὰ ποὺ ἔπαιζε στὴ Κομεντὶ Φρανσαίζ, τὸ καμαρίνι της κατακλυζόταν ἀπὸ τοὺς διασημότερους ἄνδρες τῆς ἐποχῆς της, ποὺ ἔσπευδε ὁ καθένας νὰ καταθέση στὰ πόδια της τὸ θαυμασμό του. Ἀλλὰ ποιά ἦταν αὐτὴ ἡ γυναίκα ποὺ τραβοῦσε τὶς ματιὲς σὰν μαγνήτης καὶ ποὺ προκαλοῦσε τὸν ἐνθουσιασμὸ στους θεατές, ἄντρες καὶ γυναῖκες;

Ἡ Ἀδριανὴ Λεκουβρὲρ ἦταν κόρη ἑνὸς φτωχοῦ καπελᾶ, μιὰ ἀσήμαντη πλύστρα, ποὺ γιὰ πολλὰ χρόνια δούλευε σκληρὰ καὶ ποὺ μὲ τὸ ἀσύγκριτο ταλέντο της κατώρθωσε νὰ γίνη ἡ μεγαλύτερη τραγωδὸς τοῦ 18ου αἰώνα.

Μικρή, ὄμορφη, λεπτοκαμωμένη, γοήτευε χωρὶς καὶ νὰ τὸ σκέπτεται. Κι' ὅμως, οἱ ἐρωτικὲς ἀπογοητεύσεις ποὺ δοκίμασε, τὴν ἔκαναν νὰ ὀνειρεύεται ἕνα δυνατὸ πάθος, σὰν αὐτὸ ποὺ γνώρισαν τὰ πρόσωπα στὸ θέατρο. Φοβόταν ὅμως πολύ.

— Χανόσαστε ἄδικα μὲ τὸ θέατρο, τῆς ἔλεγε ἡ καμαριέρα της, ἡ Ἐλοΐζα.

— Τί θὰ ἤθελες νὰ κάνω; ρωτοῦσε ἡ Ἀδριανὴ χαμογελώντας μὲ πικρία.

— Νὰ ἀποκατασταθῆτε! Ὁ κύριος ντ' Ἀρζαντὰλ σᾶς λατρεύει καὶ θέλει νὰ σᾶς κάνη γυναίκα του. Εἶναι πλούσιος, ὄμορφος, νέος...

Ἀλλὰ ἡ σκέψι τῆς Ἀδριανῆς πετοῦσε σ' ἕναν ἄλλο ὄμορφο νέο, ποὺ τὴν εἶχε χειροκροτήσει μὲ ἐνθουσιασμὸ τὸ προηγούμενο βράδυ. Ἦταν ὁ Μαυρίκιος τῆς Σαξωνίας, ποὺ εἶχε κληρονομήσει τὴ μοιραία ὀμορφιὰ τῆς μητέρας του, τῆς Αὐγῆς Καίνιξμαρ καὶ τὸν πολεμόχαρο χαρακτῆρα τοῦ πατέρα του, τοῦ Φρειδερίκου—Αὐγούστου. Κι' ἡ τρυφερὴ καρδιὰ τῆς Ἀδριανῆς, παρ' ὅλους τοὺς φόβους της καὶ τοὺς δισταγμούς της, δὲν ἄργησε νὰ χτυπήση καὶ πάλι δυνατά, ὅταν ἕνα ἄλλο βράδυ ὁ Μαυρίκιος μπῆκε στὸ καμαρίνι της:

— Ἀπόψε παίξατε θαυμάσια τὴ Φαίδρα, δεσποινίς, τῆς εἶπε. Ἀλλὰ ἐγὼ ξεχνῶ τὴ Φαίδρα μπροστὰ στὴν Ἀδριανὴ Λεκουβρέρ...

Ἡ Ἀδριανὴ ταράχθηκε. Μάντεψε ἄραγε ἐκεῖνο τὸ βράδυ, πὼς αὐτὸς ὁ ὄμορφος νέος θὰ τὴν παράσερνε σ' ἕνα ἐπικίνδυνο πάθος; Ἴσως. Γιατὶ ἀπὸ τότε ἡ καρδιά της δόθηκε ὁριστικὰ στὸν ὄμορφο κόμη. Ἄδικα προσπαθοῦσε νὰ τὴν ἀποτρέψη ἡ Ἐλοΐζα.

— Ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ ποὺ σᾶς εἶδα, δὲν μπορῶ νὰ σᾶς διώξω ἀπὸ τὴ σκέψι μου, τῆς ψιθύρισε μὲ συγκίνησι στὴ δεύτερη συνάντησι ὁ Μαυρίκιος.

— Τὸ ξέρω! ἀπάντησε ἡ Ἀδριανή. Εἶναι κάτι ποὺ τὸ ἔχετε πῆ τόσες φορές...

— Μὰ δὲν βλέπετε ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ ε εἰλικρινής;

— Ἐλᾶτε νὰ μὲ βρῆτε ὅταν τελειώ παράστασι, μουρμούρισε ἡ Ἀδριανή. Θὰ με νὰ σουπάρουμε στὸ σπίτι μου.

Τώρα πιὰ εἶχε νικήσει κάθε φόβο, πα νῆκε ὁλοκληρωτικὰ στὸν κόμη. Καὶ δὲ τοῦσε τίποτα καλύτερο. Ὅσο κι' ἂν δὲν οῦσε τὶς παληὲς κατακτήσεις του, τοὺς ληοὺς ἐφήμερους ἔρωτές του, πίστεψε στ γάπη του καί, πρὸ παντὸς τὸν ἀγαπού ὅλη τὴ δύναμι τῆς καρδιᾶς της.

Ὁ Βολταῖρος ποὺ ἦταν φίλος της γιὰ ποσον καιρό, προσπάθησε νὰ τὴ συγκρα

— Τί κάνεις; τῆς φώναξε ἕνα βράδυ καμαρίνι της. Δὲν βλέπεις ὅτι χαντακώνε

— Ζῶ!, τοῦ ἀπάντησε ἡ Ἀδριανή. νὰ μὲ ἀπατᾶ κιόλας μὲ μιὰ ἄλλη, ἀλλὰ δὲ ἐκ τῶν προτέρων τὰ βάσανα ποὺ θὰ μοῦ βάλη, γιὰ νὰ πληρώσω τὴν εὐτυχία ποὺ ρισα κοντά του. Μ' ἔκανε ἄλλη γυναίκα τέτοια θὰ μείνω μέχρι τὸ θάνατό μου!

Δὲν εἶχε ἄδικο ὁ Βολταῖρος. Δὲν εἶχε ἄ ἡ πιστὴ Ἐλοΐζα ποὺ δὲν ἔπαυε νὰ τῆς ἐπ μαίνη τὸν κίνδυνο ποὺ τὴν ἀπειλοῦσε. Για Μαυρίκιος τῆς Σαξωνίας, ὁ ἀδιόρθωτος γυ κοκατακτητής, δὲν σταμάτησε ποτὲ τὶς κα κτήσεις του, ξεχνώντας τὴν Ἀδριανὴ πότε σ ἀγκαλιὰ μιᾶς ἠθοποιοῦ τῆς ὄπερας, πότε σ πόδια μιᾶς μαρκησίας, πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐ λοῦ. Ὥσπου μιὰ μέρα ἀποφάσισε νὰ φύγ ριστικά. Ὁ δούκας Φερδινάνδος εἶχε πεθά χωρὶς ν' ἀφήση διάδοχο καὶ ὁ πατέρας του σε ὁρίσει αὐτόν. Ἐπὶ τέλους, θὰ βασίλευε. Α τὴ ἡ σκέψι τὸν γέμισε μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ γ γορα ἡ Ἀδριανὴ σβύστηκε ἀπ' τὴ ζωή του.

Ἔφυγε. Πέρασε ἀπ' τὴ Βαρσοβία, πῆγε σ Ρίγα, ἔφτασε στὴν Κουρλάνδη. Ἔκλεψε τ καρδιὰ τῆς Ἄννας Ἰβάνοβα, κατέκτησε τὴν ἀ χιδούκισσα Ἐλισάβετ τῆς Ρωσίας, γοήτευσε να λαό, δημιούργησε ἕνα κόμμα κι' ἑτοιμά ταν νὰ κάνη δικό του ὅλο τὸ βασίλειο τοῦ π τέρα του. Ἀλλὰ τοῦ χρειάζονταν χρήματα, π λὰ χρήματα, γιὰ νὰ θριαμβεύση. Καὶ χω καμμιὰ ντροπὴ ἔγραψε στὴν Ἀδριανή. Ἤξ πὼς ἦταν πλούσια καὶ τῆς ζητοῦσε νὰ τοῦ στ λη ὅσα χρήματα μποροῦσε.

Ἡ Ἀδριανὴ Λεκουβρέρ, ἡ κόρη τοῦ φτω καπελᾶ, ἡ μικρὴ πλύστρα ποὺ ἔγινε μεγ τραγωδός, μποροῦσε τώρα νὰ προσφέρη ἢ ἀρνηθῆ ἕνα θρόνο, ν' ἀναστατώση τὴν Εὐρώ ν' ἀλλάξη ἴσως τὴν ἱστορία της. Χωρὶς κα δισταγμό, λοιπόν, πούλησε ὅλα τὰ ὑπάρχο της, κοσμήματα, σπίτια, κτήματα, κι' ἔστε στὸν ἀγαπημένο της σαράντα χιλιάδες λίρ

Ἔτσι ὁ Μαυρίκιος ἐκλέχτηκε δούκας τ Κουρλάνδης, γρήγορα ὅμως ἡ ἐχθρότητα τ Ρωσίας καὶ τοῦ πατέρα του τὸν ἀνάγκασε παραιτηθῆ καὶ νὰ φύγη. Ἦταν ἡ πρώτη καὶ μοναδικὴ ἀποτυχία του, γι' αὐτὸ κι' ἔκλαιγε σ παιδί. Ἀλλὰ ἕνα παιδὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στο γὴ καὶ τρυφερότητα καὶ ὁ Μαυρίκιος ἔτρεξε τὴ βρῆ στὴν Ἀδριανή, ποὺ τὸν περίμενε π τα μὲ λαχτάρα. Ἡ Ἄννα Ἰβάνοβα εἶχε γί βασίλισσα τῆς Πολωνίας κι' ἡ Ἐλισάβετ α τοκράτειρα τῆς Ρωσίας.

Κι' ὅμως, τὸ εἰδύλλιο τῶν δύο ἐραστῶν εἶχε διακοπῆ μὲ τὴ φυγὴ τοῦ Μαυρίκιου, δ κράτησε πολύ, γιατὶ ὁ ἄστατος Δὸν Ζουὰν ζ τοῦσε νὰ ξεφύγη ἀπ' τὴν «κυριαρχία» τῆς ρωμένης του. Καὶ φυσικά, ἤξερε πὼς ὁ καλ τερος τρόπος γι' αὐτὸ ἦταν νὰ μπλέξη μὲ μ ἄλλη γυναίκα. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν ἡ δούκισσα ντὲ Μπουγιόν, μιὰ γοητευτική, ἀλλὰ καὶ σατ νικὴ γυναίκα, ποὺ μισοῦσε θανάσιμα τὴν Ἀ δριανή.

Κι' ἕνα βράδυ ποὺ ἡ μεγάλη τραγωδὸς ἔ παιζε στὸ θέατρο, στὴν 3η σκηνὴ δὲν μπόρε σε νὰ συγκρατηθῆ καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸ μ ρος τῆς δούκισσας τῆς πέταξε τὰ λόγια π ἦταν ν' ἀπευθύνη στὴν ἠθοποιὸ ποὺ ἔπαιζε μ ζί της: «Εἶσαι ἀπ' αὐτὲς τὶς γυναῖκες ποὺ μπ ροῦν νὰ κάνουν καὶ τὴ μεγαλύτερη βρωμιά, χω ρὶς οὔτε κὰν νὰ κοκκινίσουν!...» Ὅλη ἡ αἴθου σα ξέσπασε σὲ ζωηρὰ χειροκροτήματα, καὶ μό νο ἡ δούκισσα σηκώθηκε κι' ἔφυγε καταπ πιασμένη. Ὅσο γιὰ τὸ Μαυρίκιο, τὸ θάρρος τῆ Ἀδριανῆς τὸν ἔκανε νὰ ξαναγυρίση κοντά τ

Ἀλλὰ δὲν ἄργησε νὰ ἐκδηλωθῆ ἡ τρομερ ἐκδίκησις τῆς δούκισσας, ποὺ δὲν ξεχνοῦσε οὔ τε τὴν προσβολή, οὔτε τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Μαυ ρίκιου στὴν Ἀδριανή. Κι' ἕνα βράδυ ἡ μεγάλ τραγωδὸς ἔπεσε στὸ κρεβάτι της μὲ φοβερο πόνους. Τῆς εἶχαν δώσει δηλητήριο!

Στὸ προσκέφαλό της ἔτρεξαν ἀμέσως ο τρεῖς πιστοὶ φίλοι της: Ἡ Ἐλοΐζα, ὁ Βολτα ρος καὶ ὁ ντ' Ἀρζαντάλ. Λίγο ἀργότερα μπ κε καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου γ νὰ τὴν κοινωνήση.

— Νά, ὁ Θεός μου! τοῦ εἶπε ἡ Ἀδριανή δείχνοντάς του τὴν προτομὴ τοῦ ἀγαπημένο της Μαυρίκιου.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔμπαινε κι' ὁ Μαυρίκιος καὶ μόλις τὸν εἶδε ἡ ἑτοιμοθάνατη ψιθύρισε:

— Εἶμαι εὐτυχισμένη ποὺ πεθαίνω. Ἡ καρδιά μου δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑποφέρη ἄλλο...

Ροζαλὶν Κωτιὲ

" ΑΛΕΚΤΩΡ "
Τί χαρά!
Ὅταν τὸ κακάο εἶναι ΕΒΓΑ
ΚΑΚΑΟ
ΕΒΓΑ
Τὸ πιὸ εὐχάριστο καὶ ὠφέλιμο ρόφημα.
Ἀνωτέρας ποιότητος, τελείας παρασκευῆς
ΕΒΓΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

Δὲν εἶσθε ὑποχρεωμένη νὰ κάνετε κάτι ποὺ δὲν τὸ ξέρετε!

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Εἶναι κανὼν ἀσφαλείας νὰ μὴν κάνετε ποτὲ σ' ἕναν πάσχοντα ὅ,τι δήποτε ποὺ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν κάνη χειρότερα. Ἂν δὲν εἶσθε βέβαιη ποιό εἶναι τὸ σωστὸ πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ κάνετε, ὁ κανὼν ἀσφαλείας ἐπιτάσσει νὰ μὴν κάνετε τὸ παραμικρό

ΥΠΟΘΕΤΩ πὼς εἶναι φυσικὸ ἔνστικτο, τὸ νὰ θέλη ὁ καθένας «κάτι νὰ κάνη» σὲ περίπτωσι δυστυχήματος ἢ ἀτυχήματος. Καμμιὰ φορὰ ὅμως, ἀναλογίζομαι μὲ ἀνησυχία τὸν ἀριθμὸ τῶν πασχόντων ποὺ ἔχω ἰδῆ νὰ ὑποφέρουν περισσότερο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ τοὺς ἔκαναν γιά... βοήθεια, παρὰ ἀπὸ τὸ τραῦμα τους. Λοιπὸν ὄχι, φίλες μου: δὲν εἶσθε πάντα ὑποχρεωμένη «κάτι νὰ κάνετε»! Ὅταν ἕνα ἄτομο λιποθυμήση, αὐτὸ σημαίνει ἁπλῶς ὅτι τὸ αἷμα ἔφυγε πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ τὸ ἐπαναφέρετε, εἶναι νὰ ἀφήσετε τὸν πάσχοντα ξαπλωμένον χάμω, μὲ τὸ κεφάλι, ἂν εἶναι δυνατόν, λίγο χαμηλότερα ἀπὸ τὰ πόδια. Ἄλλη βοήθεια οὔτε χρειάζεται, οὔτε εἶναι ἐπιθυμητή.

Καὶ ὅμως, πάντα θὰ βρεθοῦν γύρω ἄνθρωποι ποὺ θ' ἁρπάξουν τὸν λιπόθυμο, θὰ τὸν καθήσουν σὲ κάποια καρέκλα, θὰ τοῦ δώσουν νὰ πιῆ κονιὰκ ἢ νὰ μυρίση ἀμμωνία, θὰ τοῦ τρίψουν τοὺς καρπούς, θὰ τοῦ τρίψουν μὲ κολώνια τοὺς κροτάφους!... Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πὼς ὁ πάσχων θὰ χρειασθῆ τουλάχιστον τριπλάσιο χρόνο γιὰ νὰ συνέλθη, ἀπ' ὅ,τι θὰ χρειαζόταν ἂν τὸν εἶχαν ἀφίσει ἥσυχο....

Ὅταν τὸ ἀτύχημα εἶναι σοβαρό, καὶ τὸ θῦμα ὑποφέρει ἀπὸ κάποια θλάσι, αἱμορραγία ἢ κλονισμό, αὐτὴ ἡ ζωηρὴ ἐπιθυμία ποὺ νοιώθουν συνήθως οἱ γύρω νὰ «κάνουν κάτι» μπορεῖ νὰ ἔχη ἀκόμη καὶ τραγικὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔπαθαν ἕνα κλονισμὸ πρέπει νὰ μένουν σὲ ἀπόλυτη ἡσυχία. Ὅσοι ὑπέστησαν τραυματισμὸ μὲ θλάσι δὲν πρέπει νὰ μετακινηθοῦν καθόλου.

Λοιπόν, τὸ μόνο ποὺ πρέπει νὰ κάνετε εἶναι ν' ἀφίσετε τὸν παθόντα ἥσυχο, νὰ τὸν σκεπάσετε μὲ μιὰ κουβέρτα, καὶ νὰ περιμένετε τὴν ἄφιξι τοῦ νοσοκομειακοῦ αὐτοκινήτου πού, εὐτυχῶς, φτάνει πιὰ συνήθως πολὺ γρήγορα στὸ μέρος ὅπου ἐκλήθη—τουλάχιστον στὶς πόλεις ὅπου ὑπάρχει καλὰ ὠργανωμένη ὑπηρεσία Πρώτων Βοηθειῶν.

Ἡ μανία τῆς ἐπιθέσεως καταπλασμάτων δὲν εἶναι πιὰ καὶ τόσο διαδεδομένη ὅσο ἦταν, ἀλλὰ ὑπάρχουν ἀκόμη πολλοὶ ἄνθρωποι πού, τὴ στιγμὴ ποὺ βλέπουν ἕνα ἔγκαυμα ἢ ἕνα δάχτυλο ποὺ ἔχει μολυνθῆ σπεύδουν νὰ τὸ καλύψουν μ' ἕνα κατάπλασμα λιναρόσπορου, ἢ μ' ἕνα θερμὸ ἐπίθεμα. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα συχνὰ εἶναι ὅτι, ὅταν ὁ γιατρός, ἐξετάση τὸν πάσχοντα, βρίσκεται ὑποχρεωμένος νὰ θεραπεύση ὄχι μόνο τὴν ἀρχικὴ ἀφορμή, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔγκαυμα ποὺ ἔχει δημιουργηθῆ ἀπὸ τὶς «περιποιήσεις».

Μιὰ πολλὴ ἐπικίνδυνη «πρώτη βοήθεια» εἶναι τὸ ρίξιμο διαφόρων ὑγρῶν μέσα στὸ αὐτί.

Λοιπόν, ἄς μὴν ἀστειευόμαστε μὲ τὰ αὐτιά. Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖτε νὰ κάνετε, σὲ περίπτωσι ἰσχυροῦ πόνου στὸ αὐτί, εἶναι νὰ ἀκουμπήσετε ἀπ' ἔξω μιὰ ζεστὴ μπουκάλα, τυλιγμένη σὲ φανέλλα, ἢ μιὰ θερμοφόρο, καὶ νὰ δώσετε λίγη ἀσπιρίνη στὸν πάσχοντα. Μὴ κάνετε ὅμως τὸ παραμικρὸ στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ αὐτιοῦ.

Πολλοὶ ἄνθρωποι στὴν ἐποχή μας συμβαίνει νὰ ἔχουν πάρει μιὰ πλήρη ἐκπαίδευσι στὸν τομέα τῶν πρώτων βοηθειῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι, ποὺ δὲν ἔχουν ἰδέα ἀπὸ τὸ ζήτημα αὐτό, καὶ ποὺ νομίζουν ὅμως τοὺς ἑαυτούς τους ὑποχρεωμένους νὰ προσφέρουν τὴ βοήθειά των σὲ μιὰ περίπτωσι τραυματισμοῦ—ἔστω καὶ ἂν δὲ ξέρουν ἀκριβῶς τὶ πρέπει νὰ κάνουν. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν μεγάλη συμπάθεια στοὺς περισφιγμένους ἐπιδέσμους, τὰ λεγόμενα «τουρνικέ». Τρομοκρατοῦνται ἐξαιρερικὰ στὴ θέα τοῦ αἵματος. Δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ ξεχωρίσουν τὴν αἱμορραγία τῶν ἀρτηριῶν ἀπὸ τὴν αἱμορραγία τῶν φλεβῶν. Καὶ δὲν ἔχουν ποτὲ προσέξει ὅτι τὰ περισσότερα συνήθη τραύματα παύουν νὰ αἱμορραγοῦν μόνα των, μόλις τὸ αἷμα πήξη στὰ χείλη τῆς πληγῆς—σὲ πέντε περίπου λεπτὰ δηλαδή. Νομίζουν πὼς πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τοποθετήσουν ἕνα «τουρνικέ»: δένουν λοιπὸν μιὰ γραβάτα, ἕνα μαντήλι, ἕνα κομμάτι σχοινὶ σφιχτὰ γύρω ἀπὸ τό... πιὸ ἀκατάλληλο σημεῖο τοῦ τραυματισμένου μέλους, παρακολουθοῦν μέ... θαυμασμὸ τὴν αὐξημένη αἱμορραγία τῆς ὁποίας ἔγιναν πρόξενοι,, καὶ νοιώθουν μεγάλη ὑπερηφάνεια ὅτι «κάτι ἔκαναν»...

Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ἕνας κακοτοποθετημένος αἱμοστατικὸς ἐπίδεσμος, θὰ κλείση κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὶς φλέβες, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὶς ἀρτηρίες. Τὸ αἷμα τους ἐξακολουθεῖ νὰ φθάνη ὣς τὸ τραῦμα, ἀλλὰ τώρα δὲν μπορεῖ νὰ πάρη ἄλλο δρόμο καί... ἁπλῶς τρέχει ἔξω ἀπὸ τὴν πληγή. Πολλὲς αἱμορραγίες ποὺ συνεχίζονταν ἐπίμονα, ἐσταμάτησαν μόλις ὁ γιατρὸς ἀφαίρεσε τόν... αἱμοστατικὸ ἐπίδεσμο ποὺ εἶχε τοποθετήσει κάποιος ἐμπειρικός!...

Ἂν δὲν ξέρετε τὶ ἀκριβῶς πρέπει νὰ κάνετε, βάλτε ἕνα μαντήλι πάνω στὸ σημεῖο ποὺ αἱμορραγεῖ καὶ πατῆστε δυνατὰ μὲ τὸν ἀντίχειρά σας. Αὐτὸ κάντε ἢ τουλάχιστον, μὴ κάνετε τίποτε!

Εἶναι φοβερὸ νὰ σκέπεται κανεὶς πόσες σκωληκοειδεῖς ἀποφύσεις ποὺ εἶχαν πάθει φλεγμονὴ διερράγησαν καὶ ἐπροκάλεσαν τὸ θάνατο τοῦ ἀσθενοῦς, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ κάποιος περιποιητικὸς ἄνθρωπος ἐσκέφθηκε νὰ δώση στὸν πάσχοντα ρετσινόλαδο. Καὶ ὅμως, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἔξαλλη διάθεσι «νὰ κάνουν κάτι» πολλοὶ ἄνθρωποι δίνουν στοὺς δικούς τους ρετσινόλαδο, ὄχι μόνο σὲ περίπτωσι σκωληκοειδίτιδος, ἀλλὰ καὶ σὲ περίπτωσι ἕλκους ποὺ ἔχει πάθει διάτρησι, ἢ τύφου...

Ὄχι, φίλες μου, δὲν εἶσθε ὑποχρεωμένες νὰ κάνετε κάτι. Πολλὲς φορὲς εἶναι πολύ, μὰ πάρα πολὺ προτιμότερο νὰ μὴν κάνετε τὸ παραμικρό!...

Δρ. Ο. Ἔντουαρντς

Συμπληρῶστε τὴν ὀμορφιά σας μὲ τὴν λεπτομέρεια τῆς Τέχνης.

Ἡ πούδρα, τὸ ρούζ, τὸ κραγιὸν καὶ τὰ ἄλλα καλλυντικὰ εἶναι ἀπαραίτητα σὲ κάθε κομψὴ γυναῖκα γιατὶ καὶ τὸ πιὸ ὄμορφο πρόσωπο χρειάζεται τὸ θαυματουργὸ ἄγγισμα τῆς Τέχνης.

Τα καλλυντικὰ ποιότητος δίνουν τὴν γοητεία, ἐπειδὴ τονίζουν τὴν λεπτομέρεια, ποὺ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ὀμορφιᾶς.

Καλοτονισμένα χείλη, ἁπλὸ πουδράρισμα, διακριτικὸ ἄρωμα, εἶναι οἱ λεπτομέρειες ποὺ προκαλοῦν τὸν θαυμασμό.

Σήμερα, ἡ κάθε κομψὴ γυναίκα ξέρει, πὼς ὅλα τὰ καλλυντικὰ ποιότητος, ἐπιστημονικῶς παρασκευασμένα, θὰ τὰ βρῆ πάντοτε καὶ σὲ μεγάλη ποικιλία, στὰ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

τοῦ 93ου παραρτήματος

ΡΑΨΤΕ ΜΟΝΗ ΣΑΣ ΕΝΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΔΙΤΣΑ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΠΟΔΙΤΣΑ

Ἀπὸ ἐμπριμὲ φτηνὸ τσίτι ράψτε τὴ νόστιμη αὐτὴ ποδίτσα γιὰ νὰ εἶστε κομψὴ καὶ στὴν κουζίνα σας. Θὰ τὴ γαρνίρετε στὶς τσέπες μὲ μονόχρωμο ὕφασμα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὸ πατρὸν τῆς ποδιᾶς αὐτῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ κομμάτια ὀκτὼ καὶ ἐννέα ποὺ θὰ τὰ βρῆτε στὸ παράρτημα. Θὰ κόψετε καὶ τὰ δυὸ κομμάτια διπλᾶ χωρὶς ραφή. Θὰ κόψετε ἀκόμη δυὸ τσέπες ποὺ εἶναι σχεδιασμένες στὸ κομμάτι ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ τὰ δυὸ πὰτ γι' αὐτὲς ἀπὸ τὸ μονόχρωμο ὕφασμα. Θὰ φτιάξετε ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἕνα λεπτὸ λουριδάκι ἕνα φιογκάκι ποὺ θὰ μπῆ ἐπάνω στὸ ζωνάκι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψτε τὰ δυὸ κομμάτια ἀπὸ τὸ πατρὸν σὲ διαφανὲς χαρτὶ παρακολουθῶντας τὶς διαφορετικὲς γραμμές τους. Ἀντιγράψτε μαζὶ καὶ ὅλα τὰ σημάδια τους. Τοποθετῆστε τὰ κομμάτια στὸ διπλωμένο ὕφασμά σας καὶ κόψτε. Κάντε τὴ σούρα στὸ ἐπάνω μέρος τῆς ποδιᾶς, στὸ φάρδος τῆς μέσης σας καὶ γαζῶστε τη στὸ ἕνα μέρος τῆς διπλῆς ζώνης. Γυρίστε καὶ ράψτε ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τὸ ζωνάκι. Γαζῶστε στὶς τσέπες τὶς μονόχρωμες πὰτ καὶ τοποθετῆστε τες στὴ θέσι τους. Ἀφοῦ τὶς γαζώσετε γυρίστε ἕνα στρίφωμα ἀπὸ κάτω καὶ πίσω. Ράψτε πίσω στὸ ζωνάκι δυὸ μεγάλες κόπιτσες καὶ ράψτε ἐμπρὸς τὸ ζωνάκι.

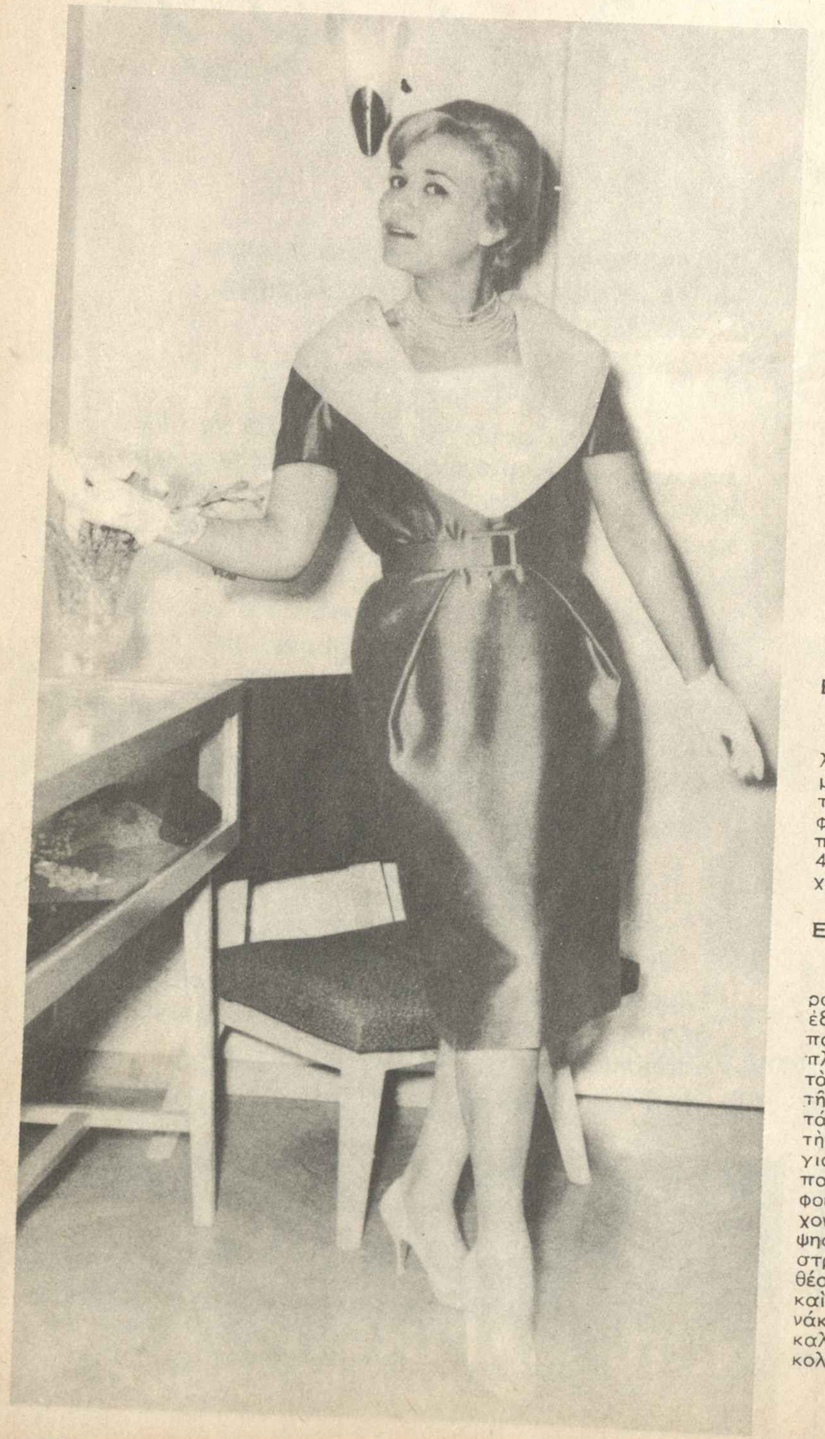

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Ἀπὸ μονόχρωμο ὕφασμα ράψτε τὸ μοντέρνο αὐτὸ φόρεμα ποὺ σᾶς δίνουμε τὸ ποτρόν του. Ὁ γιακὰς καὶ τὸ πλαστρὸν μπορεῖ νὰ γίνουν ἀπὸ λευκὴ ὀργάντζα ἢ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Ἕνας ἔξυπνος τρόπος γιὰ νὰ ἔχετε δυὸ φορέματα εἶναι νὰ κάνετε τὸ γιακὰ καὶ τὸ πλαστρὸν διπλᾶ, καὶ ἀπὸ ὀργάντζα λευκὴ καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Γι' αὐτὴ τὴν περίπτωσι θὰ ράψετε σοῦστες γύρω ἀπὸ τὸ ντεκολτὲ σας καὶ στοὺς γιακάδες ποὺ θὰ βγαίνουν ὅποτε θέλετε.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὸ πατρὸν αὐτὸ ἔχει πολὺ καλου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτὰ κομμάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ κόψετε τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 5, 6 καὶ 7 δυὸ φορές, τὰ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 διπλᾶ χωρὶς ραφὴ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 τέσσερις φορές. Ἀκόμη θὰ χρειαστῆτε ἕνα ζωνάκι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψτε τὰ κομμάτια καὶ ράψτε τὸ ὕφασμά σας ὅπως σᾶς ἐξηγοῦμε καὶ στὸ προηγούμενο πατρόν. Τρυπῶστε τὶς πένσες τὶς πλαϊνὲς τοῦ κορσάζ, καθὼς καὶ τὰ μανίκια. Τρυπῶστε τὶς ραφὲς τῆς φούστας καθὼς καὶ τὰ πιετάκια καὶ προβάρετε. Ἑνῶστε τὴ μέση καὶ γαζῶστε. Ράψτε τὸ γιακὰ διπλό, γυρίστε τον καὶ τοποθετῆστε τον στὸ ντεκολτέ, ἀφοῦ πρῶτα τὸ γυρίσετε, προσέχοντας νὰ συμπέσουν τὰ ὅμοια ψηφία. Ράψτε διπλὸ τὸ πλαστρὸν καὶ τοποθετήσετέ το στὴ θέσι του. Ράψτε τὰ στριφώματα καὶ τὸ ἐκλαὶρ καὶ κάντε ἕνα ζωνάκι. Τὸ πατρὸν αὐτὸ ἔχει πολὺ καλὴ ἐφαρμογὴ καὶ δὲν θὰ δυσκολευθῆτε στὸ ράψιμο.

ΠΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΑΤΕΛΙΕ
«ΕΛΕΝΗ — ΠΟΠΗ»
Νίκης 16

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

τοῦ 93ου παραρτήματος

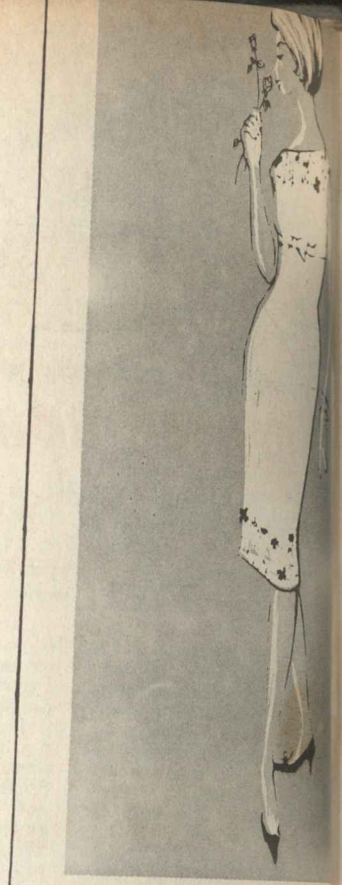

619 ΛΕΠΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ
ὁποία μπορεῖτε νὰ διακο
τε ἕνα σκέτο φόρεμα. Ὅλο τὸ
κεντιέται μὲ χρωματιστὲς κλωστὲ
πὰλ τόνους, μὲ ριζοβελονιά,
καὶ θηλιά. Τὸ μεγάλο μοτὶφ θὰ τὸ
εκτείνετε ὅσο θέλετε. Τὸ μπουκέτο
ρεῖτε νὰ τὸ τοποθετήσετε στὸ
παραλείποντας τὴ λεπτὴ μπο

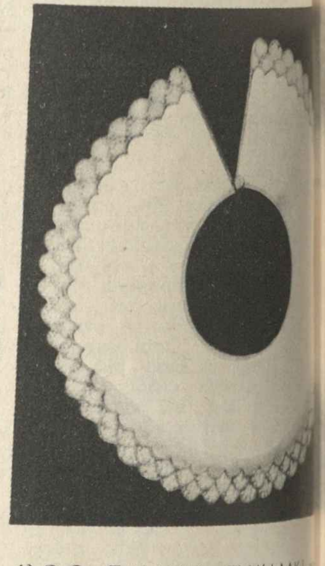

620 ΠΑΙΔΙΚΟ ΓΙΑΚΑΔΑΚΙ
τημένο σὲ βατίστα ἢ πικ
τρεῖς σειρὲς φεστονάκια καὶ ἀνεβα
πουά. Ἂν τὸ φόρεμα εἶναι λευκὸ
τῆστε το μὲ ρὸζ πάλ, θαλασσί, κα
ραμὰν ἀντίστοιχα γιὰ κάθε φεστό
τὰ πουά του, ὥστε νὰ εἶναι ὅμ

621 ΦΡΟΥΤΑ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝ
ἀπλικασιὸν μὲ ζωηροὺς χρ
τισμοὺς διακοσμοῦν ὄμορφα τὶς πε
τες τὶς κουζίνας σας, τὸ πρόχειρο τ
πεζομάντηλό σας, τὶς ποδιές σας
χίλια δυὸ ἀκόμη πράγματα. Θὰ τὰ
ψετε ἀπὸ καρὸ ἢ μονόχρωμα ὕφασ
καὶ θὰ τὰ κεντήσετε ἀπλικ

622 ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΣΧΕΔΙΟ
τημένο σταυροβελονιὰ γιὰ
λάρι ἢ σεμὲν - ντὲ - τάμπλ. Τὸ σχ
αὐτὸ ποὺ μπορεῖτε νὰ τὸ προεκτε
ται ὅσο θέλετε θὰ τὸ κεντήσετε μὲ
χρῶμα ἐκάϊγ ἢ σάξ, καὶ μαῦρο γιὰ
κοντοῦρες ποὺ θὰ γίνουν σὰ γαζάκι.
κεντήσετε σὲ μπὲζ μετρητὸ ὕφασ

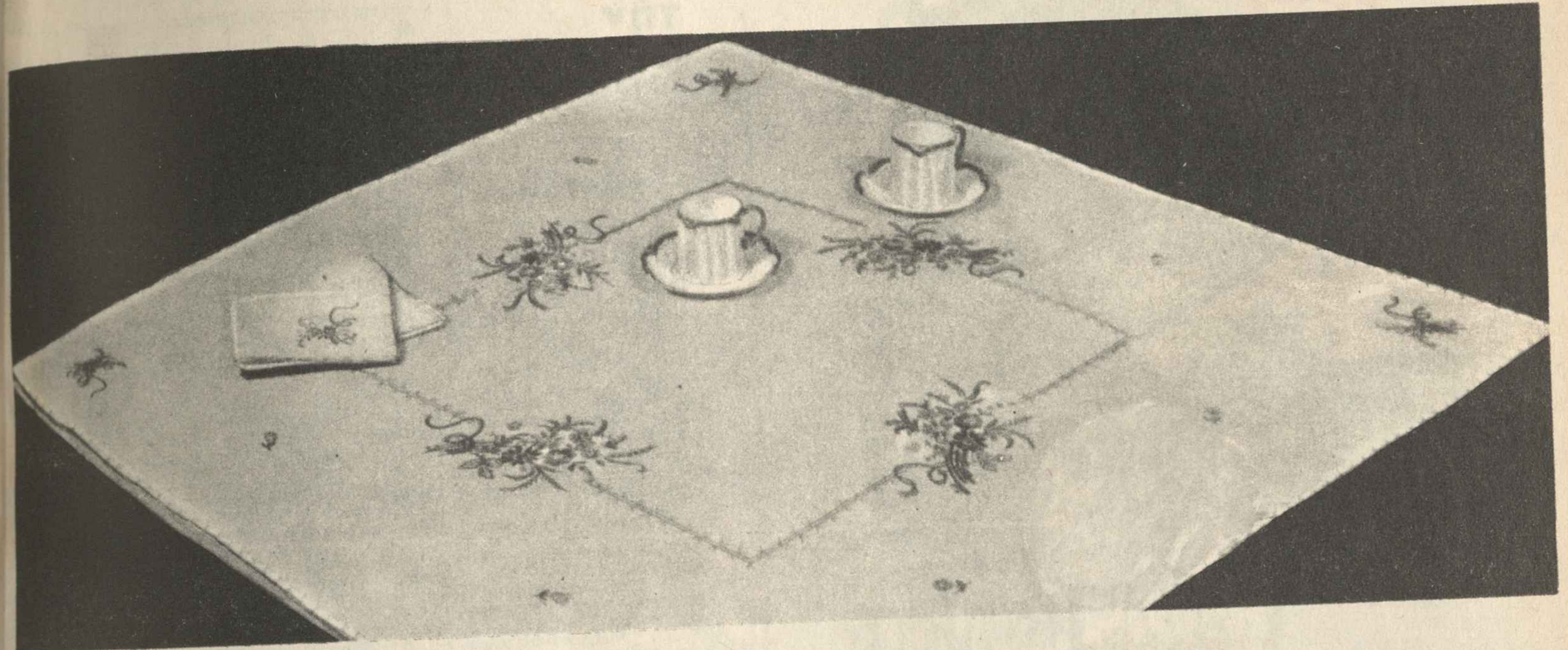

↑ **623** ΜΙΚΡΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ κατάλληλο γιὰ τὸ μικρὸ
τραπέζι τῆς βεράντας σας. Στὸ παράρ-
τημα σᾶς δίνουμε τὸ τέταρτο τοῦ κεν-
τρικοῦ μοτὶφ καὶ τὸ μοτὶφ τῆς πετσέ-
τας. Θὰ κεντήσετε σὲ μπὲζ ἢ λευκὸ ἡ-
μίλινο μὲ διάφορους ζωηροὺς χρωματι-
σμούς. Τὴ διπλῆ γραμμὴ ποὺ ἑνώνει
τὰ μπουκέτα θὰ τὴν κάνετε μὲ ριζοβε-
λονιά. Τὰ μπουκέτα θὰ γίνουν ἀνεβατά,
μεγάλες ἀκανόνιστες βελονιὲς, θηλιά,
καὶ ριζοβελονιὰ ὅλοι οἱ λεπτοὶ μίσχοι.

624 ΟΒΑΛ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ποὺ εἶ-
ναι μὲ πουὰν - ντὸμπρ ἀνεβα-
τὸ καὶ φὶλ - τιρὲ σὲ λεπτὸ λινὸ χρωμα-
τιστὸ ὕφασμα. Θὰ κεντήσετε μὲ ἕνα χρῶ-
μα ὅλο τὸ σχέδιο ἢ μὲ λευκὴ κλωστή.
Τὸ τελείωμα θὰ γίνη μὲ λεπτὸ φεστόνι.
Τὸ πετσετάκι αὐτὸ εἶναι κατάλληλο γιὰ
ἕνα μικρὸ τραπεζάκι. Ἂν κάνετε δυο,
μπορεῖτε νὰ τὰ βάλετε στὸ μπουφὲ σας
ἢ καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε στὸ δίσκο
Τὸ ἴδιο σχέδιο μπορεῖ νὰ κεντηθῆ καὶ
σὲ ὀργάντζα λευκή, ἢ χρῶμα παστέλ. ↓

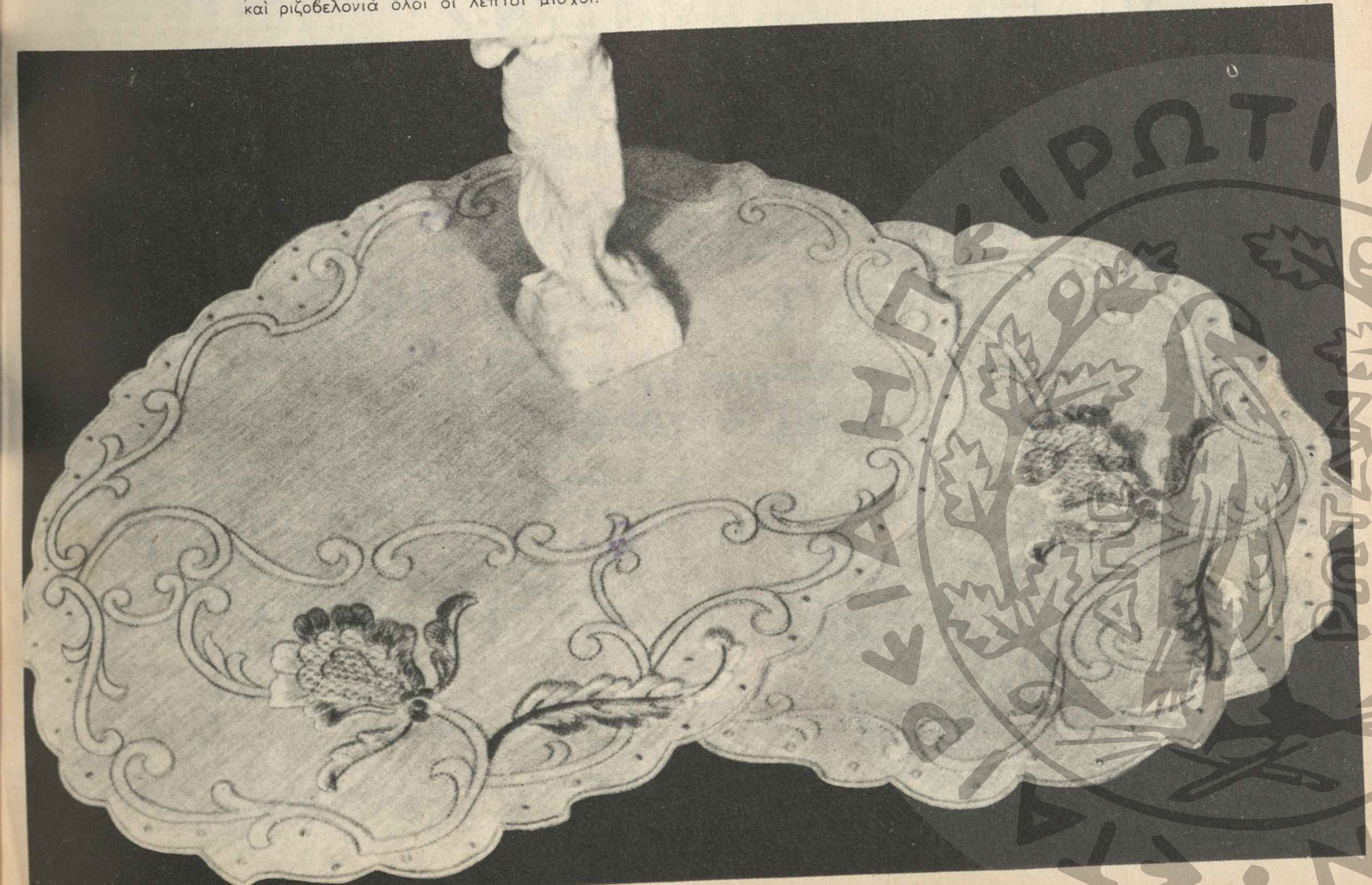

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

24 ὧρες σιγουριᾶς

MUM Rollette

- Προλαμβάνει τὴν κακοσμία τοῦ ἱδρῶτος, ὁλόκληρο τὸ 24ωρο.
- Ρυθμίζει τὴν ἐφίδρωσι.
- Δὲν ἐρεθίζει τὸ δέρμα.
- Ἀκίνδυνο γιὰ τὰ ροῦχα.
- Εὐγενικά, ἐλαφρὰ ἀρωματισμένο.
- Ἐπαλείφεται εὔκολα καὶ γρήγορα.
- Οἰκονομικό.

MUM Rollette

Χαίρονται τὴ συντροφιά σας

Τὸ ἰδεῶδες καὶ ἐπιστημονικὸ μέσο γιὰ γυναῖκες καὶ ἄνδρες, ἐναντίον τῆς κακοσμίας.

Τὸ πρῶτο σὲ παγκοσμία κατανάλωσι! Τὸ πρῶτο μὲ περιστρεφομένη σφαῖρα ἐπαλείψεως!

Ἡ ἰδίας ἀποτελεσματικότητος λοσιὸν **MUM** πωλεῖται καὶ σὲ ἁπλὸ φιαλίδιο.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

Περνᾶτε εὐχάριστα τὴν ὥρα σας

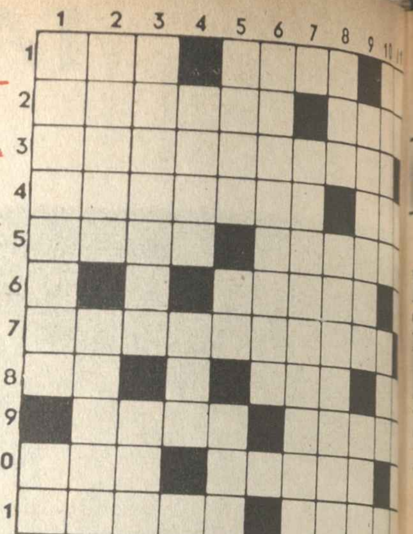

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Μέτρον βάρους.— Δὲν εἶναι τὸ «σήμερα». — Μουσικὴ νότα.
2) Νὰ ζητηθῆ στὰ τσαγγαράδικα. — Χρονικὸ ἐπίρρημα.
3) Ὁ Λυκοῦργος.
4) Δὲν στηρίζονται.— Ἱδρύθηκε μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο.
5) Τὸ κάνουμε ὅταν χαζεύουμε. — Τὸ κοινὸ γουδί μας.
6) Προϋποθέτει αἰτία.
7) Ἐπικίνδυνο ναρκωτικό.
8) Μέτρο ἐπιφανείας. — Ἔδωσε τ' ὄνομά του σὲ μιὰ διαστροφή.— Ἀρχαϊκὸ γουρούνι.
9) Στολίζει τὸ γυναικεῖο πόδι. — Μεγάλος γερμανικὸς λυρικός.
10) Ἀμερικανὸς κωμικὸς στάρ.— Ἀπαραίτητη σ' ὅλα τὰ μυθιστορήματα.
11) Ρῆμα ἰδιοκτησίας. — Παλιὰ δόξα τοῦ σινεμᾶ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ἀμερικανικὴ πολιτεία. — Ἐπιφώνημα.
2) Θὰ τὴ βρῆς στὴ Μέκικο. — Χημικὸ στοιχεῖο.
3) Περίφημο ἀνάκτορο στὴν Ἱσπανία. — Στὸ νησὶ δὲν γίνεται.
4) Εἶδος καπέλου. — Σύμβολο ὑπομονῆς.
5) Θωπεία. — Ἐπιφώνημα ὄχι εὐχάριστο. — Τοπικὸν ἐπίρρημα.
6) Αὐτὸς ὁ ταμπάκ δὲν καπνίζεται.
7) Αἰλουροειδές.
8) Ὁ θεῖος ἀπ' τ Ἀμερική.— Ἡ Αὐστρο-ουγγρικὴ μοναρχία.
9) Ἐπιφανὴς Ἀθηναῖος στρατηγὸς τῆς ἀρχαιότητος.— Ἥρως τοῦ Σαίξπηρ.
10) Μουσικὸς ὅρος.— Ὄνομα δυὸ ἀδελφῶν φλαμανδῶν ζωγράφων.
11) Δίφθογγος.— Χρονικὸ ἐπίρρημα.— Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γερμανικοῦ στόλου στὸν πόλεμο τοῦ 1914.

ΒΡΗΤΕ ΤΟ ΣΩΣΤΟ

Ἀπὸ τὰ τέσσερα σκίτσα ποὺ βλέπετε ἕνα καὶ μόνο σκίτσο εἶναι ἀληθινό. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποιό εἶναι τὸ σωστό·

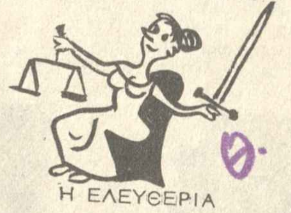
Θ.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

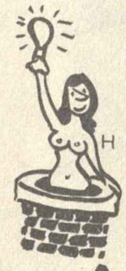
Α.

Η ΦΗΜΗ

Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ

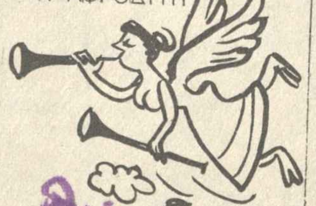
Ε

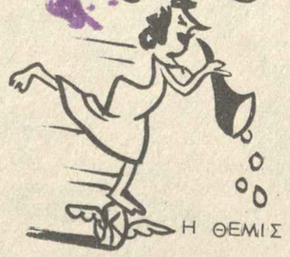
Φ.

Η ΘΕΜΙΣ

Μὲ 4 δράμια 40 ζυγίσματα

Ἕνας μπακάλης ποὺ τὸν ἔχει κυριεύσει τὸ πνεῦμα τῆς πρακτικότητας, ἀποφασίζει νὰ ἁπλοποιήση ὅσο παίρνει τὴ δουλειὰ τοῦ ζυγίσματος τῶν εἰδῶν ποὺ πουλάει. Τὸ μέγιστο ποσὸ τῶν διαφόρων εἰδῶν ποὺ πρέπει νὰ παραδίνη στοὺς πελάτες του εἶναι 40 κιλὰ (χωρὶς κλάσμα τοῦ κιλοῦ). Ὕστερα ἀπὸ σκέψι ἀνακαλύπτει ὅτι τέσσερα μονάχα αφερετικὰ δράμια τοῦ φτάνουν γιὰ νὰ πετύχη τὸ σκοπό του, μὲ τὰ τέσσερα δηλαδὴ αὐτὰ δράμια μπορεῖ νὰ ζυγίση οἱαδήποτε ποσότητα ἀπὸ τὰ 40 αὐτὰ κιλά. Ποιά εἶναι τὰ δράμια αὐτά;

ΑΣΤΡΙΚΑ

Τὰ ταξίδια στοὺς πλανῆτες ἀποτελοῦν πιὰ τὸ θέμα τῆς ἡμέρας. Γιὰ δοκιμάστε λοιπὸν νὰ διαπιστώσετε τὶς κοσμογραφικές σας γνώσεις ἀπαντῶντας στὰ παρακάτω ἐρωτήματα:

1. Ποιοί εἶναι οἱ πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος;
2. Ποιός εἶναι ὁ πιὸ μικρὸς ἀπὸ τοὺς κυριώτερους πλανῆτες;
3. Ποιός εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀπ' αὐτούς;
4. Τί ἰδιαίτερο ἔχει ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη καὶ πῶς ἀλλιῶς τὸν λέμε;
5. Ποιοί εἶναι οἱ δυὸ δορυφόροι τοῦ Ἄρεως;
6. Ἀπὸ ποιόν ἀνακαλύφθηκε ὁ πλανήτης Ποσειδῶν;

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ κυρία στὴν ὑπηρέτρια:

— Γιατί Μαρία, δὲν ἦρθες ὅταν χτύπησα τὸ κουδούνι;

— Δὲν τὸ ἄκουσα, κυρία.

— Ὡραῖα. Ἄλλες φορὲς ὅμως, ὅταν δὲν τὸ ἀκοῦς νὰ ἔρχεσαι νὰ μοῦ τὸ λές.

✪

— Τυχερὸς ἄνθρωπος πάντα αὐτὸς ὁ Τάκης μὲ τὶς ἀρρώστειές του.

— Δηλαδή; Ποῦ βρίσκεις τὴν τύχη του;

— Στὸν πόλεμο ποὺ ἔλειπε ἡ ζάχαρη εἶχε διαβήτη. Ὅταν ἔχτιζε τὸ σπίτι του εἶχε πέτρα. Καὶ τώρα μὲ τὸ κρύο ἔχει ἄνθρακα.

✪

Μιὰ κυρία ρωτάει τὸν ἄντρα της ποιά εἶναι ἡ Μαγδαληνὴ ποὺ φώναζε στὸν ὕπνο του.

—Εἶναι τὸ ἄλογο, ποὺ μὲ ἔκανε καὶ κέρδισα 5 χιλιάδες στὶς κοῦρσες.

Τὸ ἴδιο βράδυ λέει ἡ κυρία στὸν κύριο:

—Τὸ ἄλογο, σοῦ τηλεφώνησε στὶς πέντε.

ΓΙΝΕΤΕ ΧΕΛΩΝΑ

Ἕνα διασκεδαστικὸ παιχνίδι ποὺ παίζεται στὴν πλάζ. Ὅλοι οἱ παῖκτες στέκονται στὰ τέσσερα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κυνηγό, ποὺ προσπαθεῖ ν' ἀγγίξη τὶς «χελῶνες». Αὐτὲς γιὰ νὰ ἀμυνθοῦν γυρίζουν ἀνάσκελα καὶ τότε πιὰ εἶναι ἄτρωτες. Ἂν ὁ κυνηγὸς ἀγγίξη μιὰ χελώνα πρὶν βρῆ τὸν καιρὸ νὰ γυρίση, τότε βγαίνει ἀπὸ τὸ παιχνίδι. Ὁ κυνηγὸς κερδίζει ὅταν στὴν καθωρισμένη ἀπὸ πρὶν ὥρα αἰχμαλωτίση τὸ ἕνα τρίτο ἀπὸ τὶς χελῶνες.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Δοκιμάστε τὶς ἱστορικές σας γνώσεις: Ποιὸς γεννήθηκε ἢ δημιουργήθηκε πρῶτα:

1. Ὁ Μπετόβεν ἢ ὁ Μπάχ;
2. Ὁ Μέγας Πέτρος ἢ ὁ Ἰβὰν ὁ Τρομερός;
3. Ὁ Μωάμεθ ἢ ὁ Ἀττίλας;
4. Ἡ πόλις τοῦ Πεκίνου ἢ ἡ πόλις τοῦ Ὄσλο;

ἕνας Ἄνδρας μονολογεῖ...

ΜΙΑ γυναικεία ἑκατονταετηρίς: Ποία εἶναι ἡ πρώτη γυναῖκα τῆς ἐποχῆς μας ποὺ εἰργάσθη εἰς γραφεῖον; Ἀπὸ ἕνα παλαιὸν ἡμερολόγιον πληροφοροῦμαι ὅτι ἦτο μία —φυσικὰ— Ἀμερικανίς. Εἰς τὸ ἡμερολόγιον δημοσιεύεται μεταφρασμένον ἕνα ἄρθρον ἀπὸ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Οὐασιγκτῶνος τοῦ ἔτους 1879». Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον: «Παράδοξοι ὄντως ἄνθρωποι ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοί. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Σὲρτς προσέλαβε γραμματέα του νεάνιδα τινα εἰκοσαέτιδα τὴν μὶς Ἄϊρις, μίαν πεπαιδευμένην καὶ πλήρη ἀρετῶν! Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ ὑπουργικὸν γραφεῖον βλέπει κόρην χαρίεσσαν καὶ θελκτικήν, καθημένην πρὸ τοῦ γραφείου καὶ μὲ φιλοπονίαν γράφουσαν. Ἔργον δὲ αὐτῆς κυρίως εἶναι τὸ νὰ γράφη τὰς ἀποκρίσεις τῶν εἰς τὸν ὑπουργὸν στελλομένων γαλλικῶν, γερμανικῶν καὶ ἀγγλικῶν ἐπιστολῶν, κατὰ τὴν γλῶσσαν εἰς ἣν εἶναι γεγραμμένη ἡ πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἐπιστολή. Διὰ τῶν ἐξαιρέτων δὲ καὶ σεμνῶν αὐτῆς τρόπων κτᾶται τὴν εὔνοιαν τῶν συντυγχανόντων. Καὶ ἐνῶ αἱ πλεῖσται τῶν γυναικῶν τῆς Οὐασιγκτῶνος τὴν ἡμέραν διατελοῦσι κοιμώμεναι, τὴν δὲ νύκτα τρέχουσιν ἀπὸ ἑσπερίδος εἰς ἑσπερίδα, ἡ Μὶς Ἄϊρις ζῆ ἀπηλλαγμένη τῶν ἐνοχλήσεων τούτων καὶ εἰς μόνην τὴν ἐργασίαν αὐτῆς καὶ τὴν μελέτην ἐπιδιδομένη. Κατὰ τὴν γλωσσομάθειαν, οὐδεμίαν ἔχει ἐφάμιλλον ἐν Ἀμερικῇ».

ΑΝ ἡ δεσποινὶς Ἄϊρις ἔζη θὰ εἶχε φθάσει τὰ ἑκατό. Ἀπὸ τότε χιλιάδες ὡραίων ἀπογόνων τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἔχουν σταθῆ πλάϊ ἀπὸ ὑπουργοὺς καὶ στρατηγοὺς καὶ τραπεζίτας καὶ βιομηχάνους καὶ ἐπιχειρηματίας καὶ ἐπιστήμονας καὶ τοὺς ἔχουν ἐμπνεύσει καὶ τοὺς ἔχουν δώσει τὰς σοφὰς συμβουλάς των καὶ αὐτοί, ὅσες φορὲς δὲν τὰς ἤκουσαν, ἔπεσαν ἔξω. Διότι ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἡ γυναῖκα ἔχει μίαν διαίσθησιν, ἡ ὁποία συνδυαζομένη μὲ τὴν πεῖραν καὶ τὴν φυσικὴν πονηρίαν της τῆς δίδει μίαν ὑπεροχὴν ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ποὺ τυχαίνει νὰ εἶναι κάπως χονδροκέφαλοι

ΑΝ ΑΥΤΑΙ ποὺ μασσοῦν μαστίχα στοὺς δρόμους ἐπρόσεχαν τοὺς ἄλλους... ὁμοιοπαθεῖς των θὰ ἔβλεπαν ὅτι ἡ συνήθεια αὐτὴ εἶναι τόσον ἀκαλαίσθητος καὶ ἀποκρουστική, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἀπέβαλλαν. Μία τέτοια νέα ἦλθεν εἰς τὸ γραφεῖον μου κάτι νὰ μοῦ ζητήση. Καθὼς τὴν εἶδα νὰ μηρυκάζη συνεχῶς ἐνῶ μοῦ μιλοῦσε, τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποὺ ἐσκέφθην ἦτο ἡ κακὴ ἀγωγή της. Σήμερα βεβαίως δὲν ἐνδιαφέρει τοὺς περισσοτέρους νέους καὶ νέας ἡ συμπεριφορά. Ἀλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία των πρὸς τοὺς καλοὺς τρόπους εἶναι τὸ στοιχεῖον τῆς ἀποτυχίας πολλῶν εἰς τὴν ζωήν.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ἐφέτος δέκα ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς διαπρεποῦς Ἀμερικανίδος δημοσιογράφου Ἑλεάνορ Μέντιλλ Πάττερσον, διευθυντρίας τῶν «Καιρῶν - Κήρυκος τῆς Οὐασιγκτῶνος». Ἡ Πάττερσον ἀνῆκεν εἰς δυναστείαν δημοσιογράφων. Ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Ἰωσὴφ Μέντιλλ Πάττερσον, ἐκδότου τῶν «Ἡμερησίων Νέων τῆς Ν. Ὑόρκης» καὶ ἐξαδέλφη τοῦ περιφήμου συνταγματάρχου Ρόμπερτ Μὰκ Κόρμικ, ἐκδότου τοῦ «Βήματος τοῦ Σικάγου». Ἡ Πάττερσον ἦτο ἐγγονὴ τοῦ Ἰωσὴφ Μέντιλλ, ἱδρυτοῦ μιᾶς τῶν μεγαλυτέρων δημοσιογραφικῶν δυναστειῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ διηύθυνε τὴν μεγαλυτέραν δημοσιογραφικὴν ἐπιχείρησιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων προΐστανται γυναῖκες. Τὸ ἔργον της ἦτο ἐκτάκτως δυσχερὲς διότι συνεδύασε τοὺς «Τάϊμς τῆς Οὐασιγκτῶνος» καὶ τὸν «Κήρυκα τῆς Οὐασιγκτῶνος» καὶ ἡ δικέφαλος αὐτὴ ἐπιχείρησις ἐλειτούργει καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον, πρωΐ καὶ ἀπόγευμα, μὲ συνεχεῖς ἐκδόσεις.

ΜΕΤΑ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ της λοχαγοῦ Πάττερσον ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν «Ἡμερησίων Νέων τῆς Ν. Ὑόρκης». Τὸ 1930 ἡ Πάττερσον εἶχεν ἀναλάβει τὸν «Κήρυκα τῆς Οὐασιγκτῶνος» ἐνῶ ὁ Οὐΐλλιαμ Ράντολφ Χὶρστ ἦτο ἀκόμη ἰδιοκτήτης τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλὰ τὸ 1939 ἔγινεν ἰδιοκτήτρια καὶ τῶν δύο ἐφημερίδων. Ἡ σημαντικὴ αὐτὴ δημοσιογράφος ἔγραφεν ἐνυπόγραφα ἄρθρα καὶ διηύθυνε τὰς κυριωτέρας δημοσιογραφικὰς «ἐκστρατείας» ἢ ἐρεύνας —(ὅπως θὰ ἐλέγαμεν ἑλληνιστὶ αὐτὸ ποὺ οἱ δημοσιογράφοι ὀνομάζουν «καμπάνιες») — καὶ ἀνεδείχθη πρώτης τάξεως ἐπιχειρηματίας εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν τομέα.

Μάτια γελαστά!
Μάτια χαρούμενα
Μάτια ἄπληστα!

Τώρα, ὅλα τὰ παιδιὰ ξέρουν πῶς ἕνα φλυτζάνι Κακάο ΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ δὲν εἶναι μόνον ἕνα εὔγευστο καὶ θρεπτικὸ ρόφημα πλούσιο σὲ βιταμῖνες, ἀλλὰ καὶ ἕνα ρόφημα ποὺ χάρις στὴ ΘΕΟΒΡΩΜΙΝΗ ποὺ περιέχει, τοὺς δίνει κέφι χαρὰ καὶ καλὴ διάθεσι..

Δῶστε καὶ σεῖς στὰ παιδιά σας Κακάο ΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ διὰ τὰς μητέρας: Ἕνας Γάλλος ἰατρός, ὁ κ. Ζιλμπὲρ Ρομπέν, θεωρεῖται ὡς αὐθεντία διὰ τὸ πρόβλημα τῶν παιδικῶν ἐλαττωμάτων. Τὸ ἔργον του «Τὸ παιδὶ χωρὶς ἐλαττώματα» ἐκδοθὲν προπολεμικῶς ἐδιαβάσθη πολὺ καὶ ὑπῆρξε πολὺ χρήσιμον διὰ τοὺς γονεῖς. Ὁ συγγραφεὺς μετὰ τὸν πόλεμον ἐξέδωκε ἕνα ἄλλο ἔργον, τιτλοφορούμενον: «Ἡ θεραπεία τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν κακῶν ἕξεων τῶν παιδιῶν». Εἰς τὸ ἔργον του αὐτὸ ὑποστηρίζει καὶ πάλιν τὴν ἄποψιν τοῦ πρώτου βιβλίου του (τὸ παιδὶ εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ ὅλα τὰ ἐλαττώματά του διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως). Εἰς τὸ νέον ὅμως βιβλίον του ἐκθέτει διεξοδικώτατα τὸν τρόπον τῆς θεραπείας των. Ἰδοὺ μερικαὶ διαπιστώσεις καὶ συστάσεις ποὺ κάμνει ὁ ἰατρὸς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ: «Πολλαὶ μητέρες, λέγει, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ἐλαττώματα τῶν παιδιῶν των. Ἀγνοοῦν ὅτι τὸ παιδὶ πρὶν ἀπὸ τὸ τέταρτον ἔτος του πρέπει νὰ πάρη συνηθείας ὑπακοῆς, τάξεως, εὐγενείας, ἀκριβείας, καθαριότητος καὶ καλῆς στάσεως. Θὰ τὰς διατηρήση εἰς ὅλην τὴν ζωήν του τόσον εὐκολώτερα ὅσον θὰ τὰς ἀποκτήση εἰς νεωτέραν ἡλικίαν καὶ θὰ τοῦ γίνουν αὐτόματοι».

ΚΑΙ μερικαὶ ἄλλαι: Οἱ γονεῖς δὲν πρέπει νὰ σκέπτωνται ὅτι εἶναι μικρὸ τὸ παιδί, θὰ σιάξη ἀργότερα. Εἶναι πράγματι δυνατὸν νὰ διορθωθῆ ἀλλ' ἠμπορεῖ καὶ καθόλου νὰ μὴ «σιάξη». Τὸ παιδὶ πρέπει ν' ἀποκτᾶ ἠθικὰς συνηθείας ἀπὸ τὸ πέμπτον ἔτος, διότι ἀπὸ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ἡ συνείδησις τοῦ παιδιοῦ ἀρχίζει ν' ἀφυπνίζεται. Ὁ συγγραφεὺς ἐπιμένει ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν διασκεδάσεων καὶ παιχνιδιῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιλογὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ μεταβάλη τοὺς χαρακτῆρας. Καταδικάζει τὸν κινηματογράφον, τὸ ραδιόφωνον, διότι εἶναι παθητικαὶ τέρψεις ἐμποδίζουσαι τὴν ἐνέργειαν τοῦ παιδιοῦ νὰ ἐκδηλωθῆ κανονικῶς. Τὸ παιδὶ — λέγει — πρέπει νὰ εἶναι ἐνεργὸν πρόσωπον».

Ἡ βιτρίνα τῆς «Γυναίκας»

'Αλήθεια ἔχετε προσέξει πῶς ἀναζωογονεῖται τὸ τριαντάφυλλο μετὰ ἀπὸ μιὰ καλοκαιρινὴ βροχή; Τὸ ἴδιο θαῦμα θὰ γίνη στὰ μαλλιά σας, χάρις στὸ περίφημο «Σουάβ». Γιὰ νὰ ἀποφύγετε τὴν ξηρότητα, ὕστερα ἀπὸ ἕνα λούσιμο μὲ σαμπουὰν ξαναδῶστε στὰ μαλλιά σας τὴ λιπαρότητα ποὺ χάνεται μὲ τὸ λούσιμο. Βάλτε λίγο «Σουὰβ» καὶ θὰ διαπιστώσετε πόσο γρήγορα τὰ μαλλιά σας θὰ γίνουν σὰ μετάξι, θὰ φορμάρωνται καὶ θὰ διατηροῦνται.

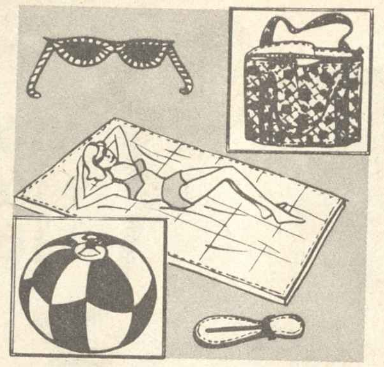

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

Οἱ πρακτικὲς καὶ πλούσιες σὲ χωρητικότητα τσάντες, τὰ νάϋλον μὲ εἰδικὰ σχέδια κατάλληλα γιὰ στρώσιμο στὴν ἄμμο, τὰ στρώματα, οἱ βάρκες, οἱ μπάλες, τὰ σωσίβια, τὰ παιχνίδια τῆς θάλασσας κάνουν τὸ μπάνιο μας μιὰ πραγματικὴ ἀπόλαυσι. Ὅλα αὐτὰ στὴ μεγαλύτερη ποικιλία σχεδίων καὶ χρωμάτων τὰ βρίσκει κανεὶς στὸ πρατήριο «ΒΙΝΥΦΛΕΞ» Περικλέους 22 κοντὰ στὴν ὁδὸ Βουλῆς. Ἐπίσης νάϋλον ντουλάπες, καλάθια, λεκάνες κλπ.

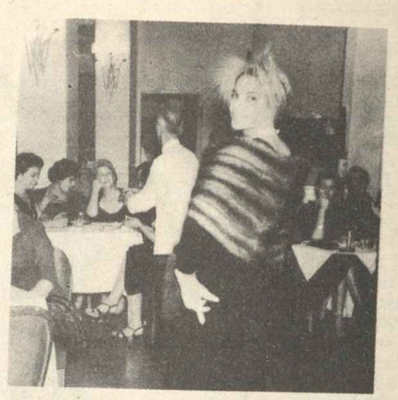

Μεγάλη ἐπιτυχία ἐσημείωσε ἡ ἐπίδειξι γουναρικῶν ποὺ ἔγινε στὸ «Σέσιλ» Κηφισιᾶς ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸ οἶκο γουναρικῶν Εὐστ. Εὐσταθιάδη, Μητροπόλεως 27. Τὰ μοντέλα ἐπέδειξε τὸ γνωστὸ μαννεκὲν Ροντοπούλου ἡ ὁποία φαίνεται στὴ φωτογραφία ἐπιδεικνύουσα μιὰ ὡραιότατη ἐτὸλ καὶ πολὺ χαριτωμένη.

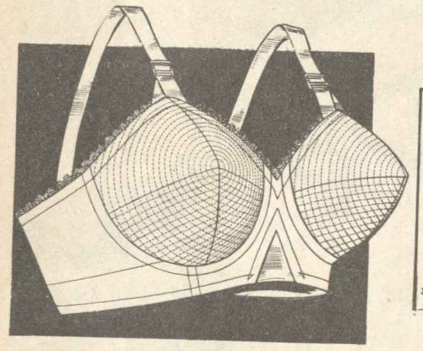

Γιὰ τὴν ἄνοιξι, γιὰ τὸ καλοκαίρι ἕνα ὄμορφο σουτιὲν ἀποτελεῖ τὸ συμπλήρωμα τῆς γυναικείας κομψότητος. Τὰ σουτιὲν **SILHOYETTE** ἀποτελοῦν γιὰ κάθε γυναίκα ἕνα πραγματικὸ στολίδι τῆς ὀμορφιᾶς της. Κυκλοφοροῦν στὶς ὡραιότερες φόρμες, στὰ πιὸ μοντέρνα σχέδια, διαθέτουν εἰκοσιπέντε χρονῶν πεῖρα, καὶ εἶναι εἰδικὰ μελετημένα γιὰ τὸν ἑλληνικὸ γυναικεῖο τύπο. Θὰ τὰ βρῆτε στὰ καλύτερα καταστήματα σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ἑλληνικὴ Βιομηχανία σουτιὲν - λαστὲξ «Σιλουὲτ» Ν. Ματθιουδάκη Παν. Σκουζὲ 3 ἀριθμὸς τηλεφώνου 30-114.

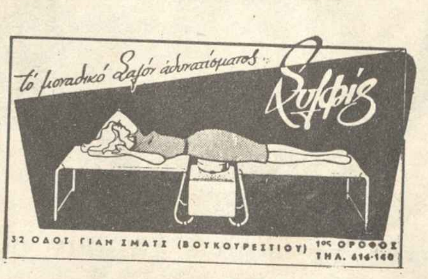
τὸ μοναδικὸ σαλόν ἀδυνατίσματος
Σοφῆς
32 ΟΔΟΣ ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ (ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ) 1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 616-140

Τὸ μαγικὸ κρεβάτι ποὺ μὲ τοὺς εἰδικοὺς κραδασμοὺς του ἐπιτυγχάνει ἕνα γενικὸ ἀδυνάτισμα τοῦ σώματός σας. Μέσα σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα ἀποκτᾶτε μιὰ θαυμάσια νεανικὴ σιλουέτα γυμνάζοντας τοὺς μῦς σας καὶ ἀποφεύγοντας τὴν πλαδαρότητα. Τὸ μαγικὸ κρεβάτι τονώνει τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ ἐπιδρᾶ ἀποτελεσματικὰ στοὺς παντὸς εἴδους ρευματισμοὺς καὶ ἀρθριτικά. Συλφὶς τὸ μαγικὸ κρεβάτι Γιὰν Σμὰτς (Βουκουρεστίου) 32 τηλέφωνο 616-140 'Αθῆναι.

Κάθε δεκαήμερο, θὰ βρῆτε στὸ ἐκλεκτὸ κατάστημα «ΑΛΚΑ» Σταδίου 31 καὶ μιὰ νέα παραλαβὴ ἀπὸ τὴ Βιέννη, Φραγκφούρτη, καὶ ἄλλα κέντρα μόδας ἀπὸ ὅλον τὸν κόμο σὲ μπιζού. Αὐτὸ τὸ χαριτωμένο κολιὲ μὲ τὰ ἀσορτὶ σκουλαρίκια ποὺ εἶναι φτιαγμένα ἀπὸ μὰτ πέρλα καὶ ρὸζ κρύσταλλα εἶναι ἕνα δεῖγμα τῆς πλούσιας συλλογῆς του. Τὸ κολιὲ στοιχίζει 105 δρχ. καὶ τὰ σκουλαρίκια 25 δραχμές.

Τὸ καλοκαίρι, τὸ ἡλιοκαμένο χρῶμα δίνει στὸ γυναικεῖο σῶμα ὀμορφιὰ καὶ ὑγεία. Τὸ ἰνστιτοῦτο «**TANIA**» διαθέτει μιὰ εἰδικὴ κρέμα ποὺ σᾶς χαρίζει ὡραῖο καὶ φυσικὸ χρῶμα, στοιχεῖο ἀπαραίτητο γιὰ μιὰ νεανικὴ καλοκαιριάτικη ἐμφάνισι. Γιὰ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ὀμορφιά σας. «'Ινστιτοῦτο **TANIA**» Βουκουρεστίου 27 τηλ. 617-453.

Τὸ «**MASPO**» ἐξαλείφει παντελῶς ΚΟΙΛΙΟΣΑΡΚΙΑ, ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ, ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΔΑ, ΠΟΔΟΣΑΡΚΙΑ. Μεγενθύνει τὸν ἀτροφικὸ μαστό, θεραπεύει πτῶσι, χαλάρωσι αὐτοῦ. 'Αναζωογονεῖ τὴν ἐπιδερμίδα, ἐξαλείφει τὶς ρυτίδες. Τὸ «**MASPO**» μεταχειρίζονται ὅλες οἱ Εὐρωπαῖες. Κατάστημα ἀντιπροσωπείας ΖΩΖΩΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ. Καραγεώργη Σερβίας 7 (ἐντὸς τῆς στοᾶς) Σύνταγμα. Ἔχει ἄριστα ἀποτελέσματα.

ΕΛΒΕΤΙΚΗ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ
ΣΥΣΚΕΥΗ
Massaz
• ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ
ΔΙΑΛΥΕΙ ΤΑ ΛΙΠΗ
• ΥΠΟΒΟΗΘΕΙ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΩΝ ΑΡΘΡΙΤΙΚΩΝ ΔΙΑΛΥΕΙ ΤΑΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΑΛΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΛΕΙΔΩΣΕΙΣ ΚΛΠ

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΑ ΤΙΣ ΡΥΤΙΔΕΣ

Βιομηχανίες ὁλόκληρες καὶ οἱ συνεχεῖς μελέτες πολλῶν εἰδικῶν, ἔδωσαν στὴ γυναίκα τὴ δυνατότητα νὰ μείνη πάντα νέα καὶ ὄμορφη. Μιὰ τελευταία ἀνακάλυψι στὸν τομέα τῆς ὀμορφιᾶς εἶναι τὸ μηχάνημα κατὰ τῶν ρυτίδων. Τιμᾶται δρχ. 200. Κατάστημα «'Ηλέκτρα» Κηπουργὸς καὶ Κουμπούρης Σταδίου 30 ἐντὸς τῆς στοᾶς τ.21.188.

Διά Τό
Tampax
πλήρεις
λεπτομέρειες
μέ λίγα λόγια:

✓ 'Ο προορισμὸς τοῦ TAMPAX εἶναι νὰ προσφέρη στὴν γυναίκα περισσότερη ἄνεση, εὐκολία καὶ ἐλευθερία σ' ἐκεῖνο τὸ διάστημα τοῦ μηνός, ποὺ χρειάζεται ὑγιεινὴ προφύλαξη.

✓ Τὸ TAMPAX τελειοποιήθηκε ἀπὸ ἕνα ἰατρό, ποὺ ἐφήρμοσε τὴν ἀρχὴ τῆς ἐσωτερικῆς ἀπορροφήσεως, πρὸ πολλοῦ γνωστὴ στὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην.

✓ Κάθε TAMPAX εἶναι κατασκευασμένο ἀπὸ ἁγνὸ ἀπορροφητικὸ βαμβάκι καὶ εἰσάγεται εὔκολα μὲ τὴν βοήθειαν εἰσαγωγέως, ὁ ὁποῖος κατόπιν πετιέται. Τὰ χέρια σας δὲν ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ TAMPAX.

✓ Τὸ TAMPAX εἶναι πολὺ πολὺ μικρότερο ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς τρόπους προφυλάξεως. 'Επὶ πλέον δὲν χρειάζεται ζῶνες, παραμάνες ἢ ἄλλα στηρίγματα.

✓ Τὸ TAMPAX ἐπιτυγχάνει τὴν ἀσφάλεια. Δὲν δημιουργεῖ φουσκώματα ἢ ἐξογκώματα ποὺ μπορεῖ νὰ διαγράφωνται κάτω ἀπὸ τὰ στενὰ φορέματα.

✓ Τὸ TAMPAX δὲν τὸ αἰσθάνεσθε ὅταν εἶναι τοποθετημένο στὴν θέσι του. Καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τὸ βγάζετε ὅταν κάνετε μπάνιο ἢ κολυμπᾶτε.

✓ 'Αγοράσατε τὸ TAMPAX ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα. Προσφέρεται εἰς 2 ἀπορροφητικότητας. ΡΕΓΚΙΟΥΛΑΡ καὶ ΣΟΥΠΕΡ (διὰ μεγαλυτέραν ἀπορροφητικότητα). Ὅσα TAMPAX χρειάζεσθε γιὰ τὸν μῆνα, χωροῦν ἄνετα στὴν τσάντα σας.

Sanitary Protection ✚ Worn Internally
Regular
TAMPAX
10 TAMPAX AN AVERAGE MONTH'S SUPPLY
Safe Sure Hygienic Comfortable Easy to Use

'Επενοήθη ἀπὸ ἰατρὸν — καὶ τώρα τὸ χρησιμοποιοῦν ἑκατομμύρια γυναῖκες.

Ζητῆστε σήμερα ἕνα πακέτο δείγματα Tampax

Στὴν 'Ελλάδα ἀποστείλατε ἁπλῶς τὸ ὄνομα καὶ τὴ διεύθυνσί σας, ἐσωκλείοντας δρχ. 1.20 σὲ γραμματόσημα, πρός:

Ι. Φ. Σέρινταν & Σία (ΕΛΛΑΣ) Ε.Π.Ε.
ΤΜΗΜΑ TAMPAX
Σολωμοῦ 55α, 'Αθῆναι

Στὴν Κύπρο ἀποστείλατε τὸ ὄνομα καὶ τὴ διεύθυνσί σας, ἐσωκλείοντας 25 mils σὲ γραμματόσημα, πρός:

Φαρμακευτικὴν 'Οργάνωσιν Κύπρου
Διευθύντριαν Τμήματος TAMPAX
Τ. Κ. 696
Λευκωσία

52

ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΣΑΓΚΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σούλα Πιερράκου

ΑΛΛΟΙΩΣ τὴν περίμενα κι' ἀλ-
λοιῶς τὴ βρῆκα. Πηγαίνοντας
στὸ σπίτι της, ἤξερα βέβαια
ὡς θὰ συναντοῦσα μιὰ κοπελλί-
σα. ἀλλὰ βρέθηκα μπροστὰ σ' ἕ-
α παιδί. Ἔτσι γνώρισα τὴ μι-
ρότερη συγγραφέα τοῦ κόσμου,
σφαλῶς.
Ἡ Σούλα Πιερράκου εἶναι μόνο
5 χρόνων, ἕνα τοσοδοῦλι κοριτσά-
μὲ σχολικὴ ποδιὰ φυσικά. Εἶναι
πὸ τὴ Σκάλα τῆς Λακωνίας καὶ
ιῆλθε πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες ἦρ-
ε μὲ τοὺς γονεῖς της στὴν πρω-
εύουσα. Γιὰ τὴν ἀπόφασί τους αὐ-
ή, νὰ ξεσηκωθοῦν ἀπ' τὸν τόπο
ους καὶ νὰ μπλεχτοῦν στὰ ἐπικίν-
υνα γρανάζια τῆς τρομακτικῆς
αὐτῆς μηχανῆς, ποὺ λέγεται 'Αθή-
α, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι ἀξιέ-
ταινοι. Ὑπάκουσαν στὶς προτρο-
πὲς τῶν συμπολιτῶν τους καὶ ἰδί-
ως τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ γυμνα-
σιάρχη τῆς Σούλας καὶ ἦρθαν γιὰ
νὰ τῆς δώσουν τὴν εὐκαιρία ν' ά-

ναπτύξη καὶ ν' ἀναδείξη τὸ καταπληκτικό, πράγματι, ταλέντο της.

Στὴν ἡλικία της, πολλὰ παιδιά, βέβαια, μὲ πλούσια φαντασία καὶ καλλιτεχνικὴ ἰδιοσυγκρασία, ἀφίνουν τὸν εὐαίσθητο ψυχικό τους κόσμο νὰ ξεσπάση γράφοντας μᾶλλον λυρικοὺς στίνους, ἀλλὰ ἡ Σούλα Πιερράκου δὲν κάνει λογοτεχνικὲς ἀκροβασίες. Εἶναι κιόλας μιὰ συγγραφεύς. Τὸ ἔργο της, ἔργο δύο ἐτῶν, περιλαμβάνει ἤδη χρονογραφήματα, στίχους, διηγήματα, ἕνα μυθιστόρημα ἀπὸ 300 τυπογραφικὲς σελίδες κι' ἕνα θεατρικὸ ἔργο, ποὺ παίχτηκε ὁλόκληρο τὸ χειμώνα στὸ Θέατρο 'Αθηνῶν ἀπ' τὸν παιδικὸ θίασο τοῦ κ. Γ. Δρόση. Μέχρι σήμερα στὴν 'Ελλάδα, ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικό, ἀπ' ὅσο ξέρουμε, κανένα παιδὶ σὲ τέτοια ἡλικία δὲν ἔχει ἀνεβάσει ἕνα ὁλόκληρο ἔργο στὸ θέατρο. 'Ο Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων μεταδίδει κάθε Σάββατο στὶς 12.15΄ ἕνα δικό της μονόπρακτο, ποὺ εἶναι καθαρὸς θεατρικὸς λόγος καὶ διαρκεῖ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Κι' ὅλ' αὐτὰ κοντὰ στὸ φόντο τῶν μαθημάτων, ποὺ ἀντιμετωπίζει σὰ μαθήτρια τῆς 7ης τάξεως στὸ Στ' Γυμνάσιο Θηλέων, ποὺ φοιτάει, μὲ μέση γενικὴ βαθμολογία στὰ μαθήματά της 19!

Μπορεῖ τώρα κανεὶς νὰ καταλάβη πόσο πλούσιο καὶ πηγαῖο εἶναι τὸ ταλέντο της. Τὴν ἀποκαλοῦν Φρανσουὰζ Σαγκὰν τῆς 'Ελλάδος, ἀλλὰ βρίσκουμε πὼς ὁ τίτλος αὐτὸς εἶναι φτωχὸς γιὰ τὴ Σούλα Πιερράκου. Γιατὶ ἡ γαλλίδα συνάδελφός της ἦταν 18 ἐτῶν, ὅταν ἔγραψε, ἐνῶ ἡ Σούλα δὲν ἦταν ἀκόμα 13 ὅταν ἦταν τακτικὴ συνεργάτις μιᾶς τοπικῆς ἐφημερίδος τῆς Λακωνίας. Μᾶς εἶπαν πὼς οἱ ἀναγνῶστες της, ζητοῦσαν μ' ἐπιμονὴ ἀπ' τὸν ἐκδότη της ν' ἀνατυπώση γιὰ τρίτη φορὰ κάποιο φύλλο τῆς ἐφημερίδας, γιὰ ν' ἀποκτήσουν τὸ ἄρθρο ποὺ ἡ μικρούλα εἶχε δημοσιεύσει. Κι' ὕστερα ἡ Σαγκὰν ἐκφράζοντας τὶς ἀνησυχίες τῶν νέων τῆς ἐποχῆς της κάνει φιλολογία, φτιάχνει στύλ, ἐνῶ ἡ Πιερράκου ἔχει κάτι βαγκνερικὸ στὸ ὕφος της' ἔχει δύναμι καὶ πάθος καὶ διαβάζοντας τὶς χειμαρρώδεις σελίδες της, νομίζει κανεὶς πὼς ζῆ μαζί της τὴν τραχειὰ ζωὴ τοῦ ἑλληνικοῦ χωριοῦ, τὸν ἀνείπωτο πόνο τῆς μάνας τοῦ μετανάστη, τὴν τιτανικὴ πάλη τοῦ νέου, ποὺ θέλει νὰ «φτάση».

Δὲν διαβάζει πολύ, μᾶς ὁμολογεῖ, γιατὶ πρέπει νὰ μελετᾶ τὰ μαθήματα καὶ τ' ἀγγλικά της καὶ τὶς ἄλλεσ ὧρες γράφει, ἀλλὰ τῆς ἀρέσει ὁ Ντοστογιέφσκυ κι' ὁ Τολστόϊ, κι' ἀπ' τὰ δικά της ἔργα προτιμᾶ τὸ μυθιστόρημα, ποὺ ἔχει γράψει καὶ ποὺ ἐλπίζει πὼς σὲ λίγο θὰ ἐκδοθῆ. Μιὰ καὶ μόνη παράγραφος ἀπ' τὸ μυθιστόρημά της, παρμένη στὴν τύχη, μᾶς πείθει γιὰ τὴ σύλληψι τῆς ἰδέας καὶ τὴ δύναμι τοῦ λόγου της:

«Ἡ κλινικὴ ἦταν καθαρῶς χειρουργικὴ καὶ κεῖ ὁ νέος γιατρὸς εἶδε νὰ σκίζωνται ὄχι πτώματα, ἀλλὰ κορμιὰ ζωντανά. 'Εκεῖ παρακολούθησε τὸν ἀνθρώπινο πόνο σ' ὅλη του τὴν ἔντασι καὶ τὴ φρίκη. Παρακολούθησε τὸ ἄνοιγμα κοιλιῶν, στομαχιῶν, κρανίων, τὸ κόψιμο κοκκάλων. 'Εκεῖ ἀντελήφθη πὼς ὁ γιατρὸς ἦταν ἕνας αἰώνιος ἀντίπαλος ἐχθρὸς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ χάρου, ποὺ μέσα ἀπὸ τὰ νεκρομυρίζοντα χέρια του, ἔπειτα ἀπὸ θανάσιμη πάλη, ἅρπαζε τὶς ζωὲς καὶ μέσα ἀπ' τὸν τάφο ἀκόμα καὶ τὶς ξανάφερνε στὸ φῶς. Καὶ σὲ κάθε τέτοια τραγικὴ περίπτωσι θυμότανε τὸ Διγενῆ, παλεύοντα στ' ἁλώνια μὲ τὸν ἀνίκητο κι' ἄσπλαχνο χάρο. Κεῖνο ποὺ τὸν πείραζε καὶ τὸν στενοχωροῦσε ἦταν πὼς δὲν μποροῦσε καὶ κεῖνος νὰ γίνη Διγενῆς. Νὰ παλαίψη καὶ κεῖνος μὲ τὸ χάρο. 'Αλλὰ κι' αὐτὴ ἡ χαρὰ κάποτε ἦρθε. Καὶ τὴν πανηγύρισε, σὰν τὴν πιὸ τρανή, σὰν τὴν πιὸ γλυκειὰ ἀνθρώπινη χαρά».

Ζοῦμε σὲ μιὰν ἄχαρη ἐποχή. Ἂν τὸ ταλέντο τῆς Πιερράκου πρόβαλλε σὲ κάποιαν ἄλλη εὐρωπαϊκὴ χώρα, θὰ ἦταν κιόλας γνωστή. Τὸ κράτος πρῶτα κι' ἄλλοι ἁρμόδιοι ἔπειτα, θὰ εἶχαν ἀναλάβει νὰ τὴ βοηθήσουν στὸ δρόμο της, γιὰ ν' ἀναπτύξη τὸ δῶρο ποὺ τῆς χάρισε ἡ φύσι, καὶ δὲν θὰ κινδύνευε νὰ χαθῆ ἀπὸ τὴν ἔλλειψι προσοχῆς καὶ φροντίδας.

Εἰρήνη Κ. Μπουζάλη

✪

Ο ΦΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

'Ο στρατάρχης Φὸς ὁ ἀρχηγὸς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων στὸν Α' παγκόσμιο πόλεμο εἶχε ἕνα σωφέρ, τὸν Πέτρο, ποὺ ἦταν πολὺ ἀγαπητὸς στοὺς στρατιῶτες. Κάθε μέρα τὸν ρωτοῦσαν ἂν τοῦ εἶπε ὁ στρατάρχης πότε θὰ τελειώση ὁ πόλεμος. 'Ο Πέτρος τοὺς ἀπαντοῦσε πὼς δὲν τοῦ ἔλεγε ποτὲ τίποτα. Μιὰ μέρα τὸν εἶδαν ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖο καὶ τρέξανε νὰ τὸν ρωτήσουν πάλι ἂν μίλησε ἐπὶ τέλους ὁ Φός.

— Πραγματικὰ σήμερα μοῦ μίλησε, τοὺ λέει ὁ Πέτρος.

— Καὶ τί σοῦ εἶπε, τί σοῦ εἶπε; ρώτησαν ὅλοι μαζί.

'Ο Πέτρος στάθηκε λίγο καὶ τοὺς εἶπε μὲ λίγη πόζα:

— Μὲ ρώτησε: Πέτρο τί λὲς πότε θὰ τελειώση ὁ πόλεμος;

Βρῆκα τὸν πιὸ ΑΠΛΟ καὶ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ τρόπο πλυσίματος

Χρησιμοποιῶ λίγο ΚΛΙΝ ποὺ εἶναι πιὸ φθηνὸ καὶ ἀπὸ τὸ σαπούνι καὶ λίγες σταγόνες

Λευκίνη

Καὶ ἔχω ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΚΙ' ΟΛΟΛΕΥΚΗ

ΠΛΕΝΕΤΕ Μ' ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΜΕ ΤΟ 'KLIN, ΚΑΙ ΤΗΝ 'ΛΕΥΚΙΝΗ,

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ Τ

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΕΤΕ

Πρὶν φύγετε γιὰ τὶς διακοπές σας φροντίστε νὰ μάθετε ἂν ἔχετε τὰ τερήματα μιᾶς καλῆς τουρίστριας γιὰ νὰ νοιώσετε τὶς χαρὲς τοῦ ταξ

Ἀναρωτηθήκατε ποτὲ ἂν ξέρετε νὰ ταξιδέψετε; Φαίνεται μιὰ ἐρώτησι ἀφελής, γιατὶ ὅλες ξέρουν νὰ βγάλουν ἕνα εἰσιτήριο καὶ νὰ ἀνέβουν στὸ τραῖνο, ἢ νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ βενζίνα καὶ νὰ φύγουν μὲ τ' αὐτοκίνητο. Ταξιδεύω ὅμως, στὴν πραγματικότητα, δὲν σημαίνει μονάχα αὐτό: σημαίνει ἀντιμετωπίζω μιὰ καινούργια ἐμπειρία σωστὰ ἢ ἐσφαλμένα. Στὸ ταξίδι μπορεῖ νὰ κάνη κανένας ἀναρίθμητα ψυχολογικὰ λάθη. Ὑπάρχουν π. χ. ἄνθρωποι ποὺ δὲν κατορθώνουν νὰ ξεκολλήσουν ἀπὸ τὶς συνήθειες τους καὶ νοιώθουν ὅπου νὰ πᾶνε σὰν τὰ ψάρια ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Ἄλλοι πάλι κυριεύονται ἀπὸ τὶς φροντίδες γιὰ τὰ δρομολόγια, τὶς βαλίτσες, τὴν ὑγεία καὶ τὰ χρήματα, ἔτσι ποὺ δὲν νοιώθουν πιὰ καμμιὰ εὐχαρίστησι ἀπὸ τὶς διακοπές. Μερικοὶ δείχνουν ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη στοὺς συνταξιδιῶτες τους, ἐνῶ ἀντίθετα ἄλλοι μένουν κλεισμένοι στὸν ἑαυτό τους. Τὸ ταξίδι εἶναι μιὰ τέχνη. Πρὶν λοιπὸν ξεκινήσετε γιὰ τὶς διακοπές σας φροντίστε νὰ μάθετε ὡς πιὸ σημεῖο κατέχετε τὴν τέχνη αὐτή. Ἀπαντῆστε εἰλικρινὰ στὶς ἐρωτήσεις τοῦ τὲστ αὐτοῦ καὶ ὕστερα διαβάστε στὸ κάτω μέρος τῆς σελίδας αὐτῆς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τὲστ ποὺ θὰ σᾶς ἐνδιαφέρη ἀσφαλῶς ἀρκετά.

1 Θὰ σᾶς εὐχαριστοῦσε, κάπου - κάπου νὰ μπορῆτε νὰ κάνετε ἕνα ταξίδι μοναχή σας, χωρὶς συγγενεῖς καὶ φίλους, σ' ἕνα μέρος ἄγνωστο ποὺ θὰ δημιουργήσετε μόνη παρέες;

2 Πρὶν ἐπισκεφθῆτε μιὰ καινούργια τοποθεσία, προσπαθεῖτε νὰ μάθετε κάτι γιὰ τὴν ἱστορία της, γιὰ τὶς παραδόσεις ποὺ σχετίζονται μ' αὐτήν, γιὰ τὰ ἔθιμά της κ.λ.π.;

3 Εἴσαστε διατεθειμένη νὰ λογομαχήσετε στὸ ρεστωρὰν ἢ στὸ ξενοδοχεῖο ἂν ἔχετε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ὁ λογαριασμὸς εἶναι πολὺ ἐξογκωμένος καὶ ὅτι θέλουν νὰ σᾶς γελάσουν;

4 Σ' ἕνα μακρυνὸ ταξίδι, μιὰ πολυήμερη ἐκδρομή, παίρνετε μαζί σας μονάχα τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα φάρμακα (ἀσπιρίνες, ἰώδιο, ὀξυζενέ, διάφορα εἴδη ἐπιδέσμων κλπ.);

5 Σᾶς ἔχει συμβῆ ποτὲ σὲ προηγούμενα ταξίδια σας νὰ πέσετε σὲ καμμιὰ «παγίδα γιὰ τοὺς τουρίστες» ὅπως π. χ. ἕνα «τοπικὸ ἀξιοθέατο» ποὺ νὰ μὴν ἄξιζε τίποτα ;

6 Σὲ μιὰ τοποθεσία ποὺ πηγαίνετε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ δὲν τὴν ξέρετε ἀκόμη, σᾶς ἀρέσει νὰ μιλᾶτε μὲ τοὺς κατοίκους της ρωτώντας τους γιὰ τοπικὰ προβλήματα;

7 Ὅταν ἐπιστρέψετε σπίτι σας, διαπιστώνετε ὅτι ξοδέψατε ὅλα τὰ χρήματα ποὺ εἴχατε πάρει μαζί σας καὶ ἤδη ζητήσατε καὶ μερικὰ δανεικὰ ἀπὸ διαφόρους φίλους σας;

8 Σᾶς ἀρέσει νὰ δοκιμάζετε τὶς τοπικὲς «σπεσιαλιτέ», ἕνα ἀμφιβόλου προελεύσεως ποτὸ ἢ ἕνα πολύπλοκο ἄγνωστο σὲ σᾶς φαγητὸ ἢ γλύκισμα ποὺ φημίζεται πολύ;

9 Σᾶς συμβαίνει νὰ κάνετε τοὺς ἄλλους νὰ περιμένουν μὲ ἀδημονία, ἐνῶ ἐσεῖς χασομερᾶτε παίρνοντας μιὰ φωτογραφία ἢ ἀσχολεῖσθε μὲ κάτι ἄλλο ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει;

10 Ἂν εἶσθε στὸ ἐξωτερικὸ καὶ δὲν ξέρετε τὴ γλῶσσα τοῦ τόπου, ζητᾶτε τουλάχιστο νὰ μάθετε πῶς εἶναι ἡ πιὸ κοινὲς λέξεις «εὐχαριστῶ», «καλημέρα», «παρακαλῶ» κλπ.;

11 Θὰ εἴσαστε διατεθειμένη νὰ κάνετε πορεία μιᾶς ὥρας ἐπάνω σὲ γαϊδουράκι ἢ νὰ ταλαιπωρηθῆτε περπατώντας σὲ ἀκατάλληλη ὥρα γιὰ νὰ πᾶτε νὰ δῆτε ἕνα τοπίο;

12 Ἂν τὸ ξενοδοχεῖο ὅπου κρατήσατε ἐγκαίρως δωμάτιο, δὲν σᾶς ἀρέση, εἴσαστε ἱκανὴ νὰ φύγετε τὴν ἄλλη ἡμέρα καὶ νὰ ψάξετε γιὰ ἕνα καινούργιο ποὺ νὰ σᾶς ἱκανοποιῆ;

13 Ἀγοράζετε πρόθυμα ἕνα ἀντικείμενο ἐνδυμασίας καθαρὰ τοπικὸ (π.χ. ἕνα ψάθινο καπέλο, ἕνα μαντήλι τοῦ κεφαλιοῦ μὲ τοπικὲς παραστάσεις, μιὰ τσάντα κ.λ.π., κ.λ.π.);

14 Ἔχοντας ἕνα πρωΐ ἐλεύθερο, σὲ μιὰ πόλι ποὺ δὲν γνωρίζετε, προτιμᾶτε νὰ τὸ περάσετε γυρίζοντας στοὺς δρόμους καὶ τὰ μαγαζιὰ παρὰ νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕνα μουσεῖο;

15 Σᾶς ἔχει συμβῆ νὰ συζητᾶτε πρόθυμα σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ μὲ κάποιον καὶ νὰ ἀνακαλύψετε μονάχα στὸ τέλος ὅτι δὲν ξέρατε οὔτε κὰν τὸ ὄνομά του;

16 Ἂν ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ περνᾶτε ὑπάρχουν σπουδαῖα καλλιτεχνήματα, προσπαθεῖτε νὰ ἐπωφεληθῆτε τῆς διαμονῆς σας ἐκεῖ νὰ τὰ δῆτε καὶ δὲν φεύγετε πρὶν τὰ θαυμάσετε;

17 Ἂν ἕνας τυχαῖος συνταξιδιώτης σᾶς δείχνη τὶς φωτογραφίες τῶν παιδιῶν του, ἢ σᾶς μιλᾶ γιὰ τὴ δουλειά του καὶ ἄλλα προσωπικά του ζητήματα, δείχνετε ἐνδιαφέρον;

18 Μπορεῖτε νὰ προσαρμόζεσθε καὶ νὰ μὴν ἀπογοητεύεσθε, ἂν κάτι ἀπροσδόκητο σᾶς ὑποχρεώση ν' ἀλλάξετε ἕνα μέρος τοῦ προγράμματός καὶ πορείας τοῦ ταξιδιοῦ σας;

19 Γυρίζοντας στὸ σπίτι, σᾶς δυσαρεστεῖ νὰ πετᾶτε τὰ μικρὰ «ντοκουμέντα» (εἰσιτήρια εἰσόδου, ἀποδείξεις, φυλλάδια, καταλόγους), ποὺ ἀποδεικνύουν τὸ ταξίδι σας;

20 Μένοντας πολλὲς μέρες στὴν ἴδια πόλι, προσπαθεῖτε νὰ γνωρίσετε λίγο καὶ τὰ περίχωρά της κάνοντας μικρὲς ἐκδρομὲς μὲ μιὰ συντροφιὰ ἢ καὶ μόνη σας ἀκόμη ;

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ἂν ἀπαντήσετε λιγώτερα ἀπὸ 5 «ναὶ» τὰ ταξίδια δὲν εἶναι γιὰ σᾶς: ἀγαπᾶτε τὸ σπίτι καὶ κάθε τι ποὺ εἶναι σταθερὸ καὶ μόνιμο. Ἀπὸ 5 ἕως 9 «ναὶ» νοιώθετε εὐχαρίστησι μ' ἕνα ὠργανωμένο καὶ κατευθυνόμενο ἀπὸ ἀρχηγὸ ταξίδι, μέσης διαρκείας, ποὺ νὰ μὴ σᾶς φέρνη σὲ πολὺ μακρυνὰ καὶ πολὺ διαφορετικὰ μέρη ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἴσαστε συνηθισμένη.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΑΣ ΑΝΗΚΕΙ

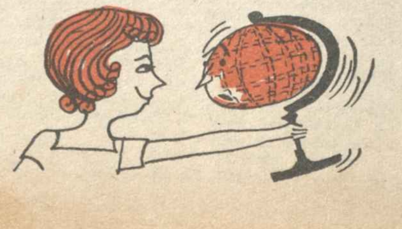

Ἂν ἀπαντήσατε ἀπὸ 10 ἕως «ναί», εἴσαστε μιὰ καλὴ τουρ καὶ ξέρετε νὰ ἀπολαμβάνετε ξυπνάδα τὶς εὐχαριστήσεις ἑνὸ ραίου ταξιδιοῦ, ἔστω καὶ παρα μένου. Μὲ 15 καὶ πλέον «ναὶ» τέχετε τὴν τέχνη νὰ ἐπωφεληθῆ πὸ κάθε καινούργια ἐμπειρία. βρισκόσαστε ἄνετα ὁπουδήποτε κόσμος εἶναι ὁλόκληρος δικός σ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

...γυναικολόγος

ΑΛΕΚΑ Α. Κ.: Δυστυχῶς δὲν εἶ- τε οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ τελευταία. ὀλλὲς φορὲς ἀποτελεῖ διέξοδο, ὅμως άζεται αὐτοκυριαρχία. Πρέπει νὰ ικήσετε τὴ συνήθειά σας. Ἐπιδο- στὰ σπόρ, στὰ θεάματα, στὴ με- καὶ γενικὰ ἀπασχολῆστε τὸν ἑ- ό σας φροντίζοντας νὰ ἀποφεύγετε μόνωσι. Ὁπωσδήποτε ἡ ἀναπαρα- δὲν παραβλάπτεται μόνο δυσκο- εται κανεὶς ἀπὸ ἀπόψεως ἐγγάμου αδιώσεως.

ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ: Γιὰ νὰ ποῦμε ὅτι ουμε μονοφασικὸ κύκλο πρέπει νὰ ουμε Ἱστολογικὴ ἐξέτασι ξεσμάτων ἐνδομητρίου πάνω στὴν περίοδο. ινε αὐτὸ σὲ σᾶς; Ὅπως καὶ ἂν τὸ πρᾶγμα νὰ κάνετε 10 ἡμέρες τὰ τὴν ἐμφάνισι τοῦ αἵματος 4—5 ἐνέσεις Προζεστερὸν τῶν 25 χιλ. ἀπὸ ιὰ τὴν ἡμέρα ἐνδομυϊκῶς. Ἐὰν δὲν φανισθῆ ἐμμηνορρυσία μὲ τὶς ἐνέσεις ότε 3—4 ἡμέρες μετὰ τὴν τελευταία νεσι νὰ πάρετε δισκία Ἐστινὺλ τῶν ,50 χιλ. 2 τὴν ἡμέρα ἐπὶ 10 ἡμέρες αὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἄλλες 10 ἡμέρες πὸ ἕνα δισκίο Προλουτὸν C τῶν 25 χιλ. ὁπότε θὰ πρέπει νὰ ἐμφανισθῆ ἐμμηνορρυσία. Μετὰ τὴν ἐμμηνορρυσία παναλαμβάνετε τὴ θεραπεία μὲ τὰ δισκία ἐπὶ 3 μῆνες.

LOVELY GIRL: Μόνο μὲ τὶς βιταμῖνες Ε δὲν ἀντιμετωπίζετε ἡ περίπτωσί σας, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ὁρμονοθεραπεία, ἐπισταμένη μάλιστα. Νὰ κάνετε ἀμέσως 4—5 ἐνέσεις Ἐστρο - όλ, ἀπὸ μιὰ τὴν ἡμέρα ἐνδομυϊκῶς. Σὲ περίπτωσι ποὺ δῆτε περίοδο, ἐπαναλαμβάνετε τὶς ἐνέσεις ἐπὶ τρεῖς μῆνες 5—6 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης [illegible] περιόδου, παίρνοντας καὶ βιταμίνη Ε 10 ἡμέρες κάθε μήνα. Ἐὰν ὅμως δὲν δῆτε περίοδο τότε κάντε τὴ θεραπεία μὲ Ἐστινὺλ καὶ Προλουτὸν C ὅπως γράφουμε καὶ στὴ «Γυφτοπούλα».

ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΤΙΑ Μ. Χ.: Ἐφ' ὅσον ζῆτε στὴν Ἀθήνα πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐπισκεφθῆτε γιατρό, διότι ἔχετε ἀνάγκη θεραπείας, ἰδίως τοπικῆς καὶ μόνη σας δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ τὰ καταφέρετε, μέχρις ὅτου ἀποφασίσετε, μπορεῖτε νὰ πλένεστε μὲ χαμόμηλο καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τοποθετῆτε ἀλοιφὴ Ἀνθιζάν.

ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙ: Ἡ ἐγχείρησι καὶ ἡ νοσηλεία 7 ἡμερῶν θὰ πραγματοποιηθῆ καὶ μόνο στὴν κλινική. Ἡ δεύτερη θεραπεία γίνεται τὶς δυὸ τελευταῖες ἡμέρες. Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐρωτήματος μόνο προφορικὲς ἀπαντήσεις δυνάμεθα νὰ δώσουμε.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟ: Ἂν καὶ ἡ ἀπάντησι εἰς τὸ ἐρώτημά σας ἄνευ ἐξετάσεως εἶναι δύσκολη ἐν τούτοις θὰ σᾶς συνιστούσαμε τὴ διαστολὴ τοῦ κόλπου ὁπωσδήποτε. Μιὰ σωστὴ ἀπάντησι θὰ μποροῦσε νὰ σᾶς δώση κανεὶς μόνο κατόπιν ἐξετάσεως.

Κ. Κ., Ρόδος: Νὰ ἐπαναλάβετε τὴ θεραπεία ποὺ κάνατε μόνη σας, χρησιμοποιώντας ταυτοχρόνως, τοπικῶς, ἀλοιφὴ Ἀνθιζάν. Ἡ ὅλη κατάστασί σας εἶναι σχετικὴ πρὸς τὴν κλιμακτήριο περίοδο τὴν ὁποία διέρχεσθε καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΑΝΕΜΩΝΗ—Χ: Θὰ πρέπει νὰ κάνετε μικροβιολογικὴ ἐξέτασι τῶν ὑγρῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀνάλογη θεραπεία. Ἐν τῷ μεταξὺ νὰ πλένεσθε μὲ χαμόμηλο καὶ νὰ τοποθετῆτε ἀλοιφὴ Ἀνθιζάν.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ: Χωρὶς ἐξέτασι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ σᾶς ἀπαντήση. Τὴ διεύθυνσι θὰ τὴ βρῆτε στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο ἢ θὰ τὴ ζητήσετε ἀπὸ τὸ περιοδικό.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΙΑ «13»: Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ καταφύγετε σὲ γυναικολόγο. Μέχρι νὰ τὸ ἀποφασίσετε δοκιμάστε μὲ ἐνέσεις Προζυνὸν τῶν 50.000 Μ., μιὰ καθ' ἑκάστη ἐνδομυϊκῶς—5 ἐνέσεις καὶ 5 ἡμέρες μετὰ τὴν τελευταία ἔνεσι νὰ κάνετε 5 ἐνέσεις Προζεστερὸν τῶν 10 χιλ. μιὰ τὴν ἡμέρα ἐνδομυϊκῶς.

ΚΟΚΚΙΝΗ ΤΟΥΛΙΠΑ: Φαίνεται πὼς πρόκειται περὶ τριχομονάδων. Τὴ διεύθυνσι θὰ τὴ βρῆτε στὸ περιοδικὸ ἢ στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ: Νομίζουμε πὼς ὑπερβάλλετε τὰ πράγματα. Οἱ ἀποτυχίες ποὺ σημειώσατε, δὲν πρέπει νὰ σᾶς δικλονίσουν τὴν αὐτοπεποίθησί σας, διότι ἡ αἰτία τους δὲν εἶναι ὀργανική, ἀλλὰ ἄλλης φύσεως (σωματικὴ κόπωσι, περιβάλλον, ψυχολογικὴ κατάστασι κλπ.). Ὁπωσδήποτε θὰ πρέπει νὰ εἴμεθα καὶ εἰλικρινεῖς, νὰ ἀναγνωρίζουμε δηλαδὴ τὴν ὑφισταμένη κατάστασι. Δὲν μπορεῖτε νὰ παραδεχθῆτε πὼς εἴμαστε οἱ ἴδιοι στὰ 18 χρόνια μας καὶ στὰ 34. Νὰ σιτίζεσθε καλὰ καὶ νὰ παίρνετε 4—5 δισκία Τεστογκὰν τὴν ἡμέρα. Μπορεῖτε νὰ καταφύγετε καὶ σὲ γιατρὸ νὰ σᾶς βοηθήση ψυχολογικά.

ΜΟΝΑΧΗ ΣΤΗ ΖΩΗ: Πολλὲς φορές, ὅσο καὶ ἂν ἐρευνήση κανεὶς δὲν βρίσκει τὴν ἄκανθα. Καταφεύγουμε στὴν κατάκλισι, στὶς ἐνέσεις ὠοίνης καὶ στὶς βιταμῖνες Ε. Μὲ πρώτη εὐκαιρία νὰ ἐφαρμόσετε τὴν παραπάνω ἀγωγή. Βέβαια, ἐδῶ στὴν Ἀθήνα θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ παρακολουθήση ὁρμονολογικῶς τὴν ἐξέλιξι μιᾶς ἐγκυμοσύνης καὶ νὰ προλάβη τὴν ἀπειλούμενη ἀποβολὴ πολὺ πρὶν αὐτὴ ἐκδηλωθῆ κλινικῶς μὲ αἱμμοραγίες καὶ ἀποπτώσεις τοῦ κυήματος.

ΑΝΝΑ — ΜΑΡΙΑ: Νὰ παίρνετε δυὸ δισκία Ἐστινὺλ τῶν 0,05 χιλ. ἡμερησίως, ἐπὶ 20 ἡμέρες ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο. Θεραπεία τρίμηνος.

ΚΟΡΦΟΥ: Νὰ κάμετε 2 ἐνέσεις Θελυκὰν τὴν ἑβδομάδα, ἐνδομυϊκῶς καὶ νὰ παίρνετε 4—5 δισκία τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸ ἴδιο φάρμακο. Κάθε μῆνα ἐπὶ 15 ἡμέρες ἀπὸ 2 δισκία Ἐβὶτ τὴν ἡμέρα. Θεραπεία τρίμηνος. Ἐὰν δὲν δῆτε βελτίωσι τότε νὰ καταφύγετε σὲ γυναικολόγο γιὰ λεπτομερεῖς καὶ προφορικὲς ὁδηγίες.

ΚΑΠΟΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑ: Θὰ πρέπει νὰ καταφύγετε ἐκ νέου σὲ γυναικολόγο. Πολλὲς φορὲς ἡ κατασκευὴ εἶναι ἀτελής. Ὅσο γιὰ τὸ ἄλλο γίνεται ὅταν τὸ θελήσετε. Ὁ χρόνος δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴ θεραπεία, ἡ ὁποία πρέπει νὰ γίνη ἐγκαίρως.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Τ. 3: Δὲν γράφετε πόσο χρονῶν εἶστε καὶ ἄλλες λεπτομέρειες σχετικὰ μὲ τὴν πρώτη ἐμφάνισι τῆς περιόδου καὶ τὴ γενικὴ διάπλασι τοῦ σώματος. Στὴν πρώτη δυστυχῶς δὲν μποροῦμε νὰ καθορίσουμε θεραπεία ἄνευ ἐξετάσεως. Στὴ δεύτερη συστήνουμε ἐνέσεις ὠχρίνης τῶν 25 χιλ. (Προλουτὸν) 3—4 τὸν ἀριθμό, ἀπὸ μιὰ τὴν ἡμέρα ἐνδομυϊκῶς, 5—6 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης κανονικῆς περιόδου. Ταυτόχρονα μὲ τὴν ἐμφάνισι τῆς περιόδου νὰ παίρνετε 3—4 δισκία σπασμολυσίνη τὴν ἡμέρα.

ΜΕΦΗ 82: Νὰ κάνετε 3—4 ἐνέσεις

✻ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 65 ✻

BAB-O
καὶ νερό
σπίτι καθαρό.
ΠΡΟΪΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Ἐργάζεται αὐτομάτως,
ἐνῶ σεῖς τὸ κοιτάζετε.
ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ - ΛΑΜΠΙΚΑΡΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ - ΔΙΑΛΥΕΙ ΤΑ ΛΙΠΗ
• ΜΠΑΝΙΑ • ΝΙΠΤΗΡΕΣ
• ΠΑΤΩΜΑΤΑ
• ΜΑΡΜΑΡΑ
• ΝΕΡΟΧΥΤΕΣ
• ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ
• ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ
• Περιέχει Silica ποὺ προστατεύει σὰν γάντι τὰ χέρια σας.

ΜΕΝΤΩΡ
Νο 60
ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ
Νο 80
ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ
ΚΡΑΓΙΟΝ ΧΕΙΛΕΩΝ
Christian Dior
Ζητῆστε τοὺς 2 νεωτάτους χρωματισμοὺς Νο 60, Νο 80

NOUVELLE POUDRE
Tokalon
Fascination
ROSE OCRE
Νά ἡ πούδρα σας
Πολὺ ἁπαλὴ στρώνει θαυμάσια στὸ δέρμα, ἐξαιρετικὰ ὁμοιόμορφη, ἀρωματισμένη μὲ τὸ λεπτότερο ἄρωμα, ἡ νέα πούδρα TOKALON σὲ κουτὶ «CRYSTALE» θὰ σᾶς κανη νὰ φαίνεσθε νεώτερη, ὠμορφότερη, πραγματικὰ γοητευτική!
Tokalon
Fascination

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

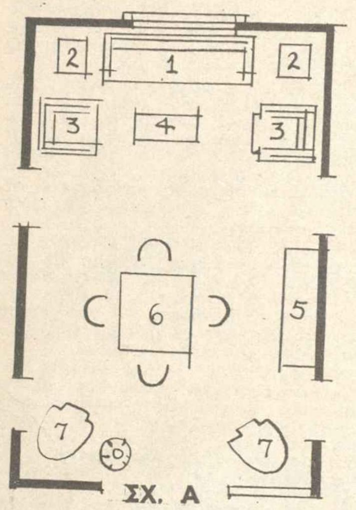

ΣΧ. Α

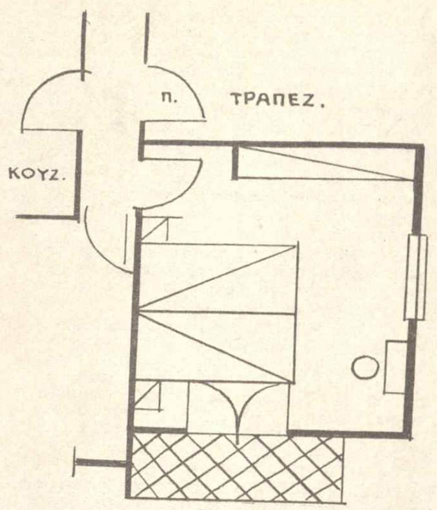

ΣΧ. Ε

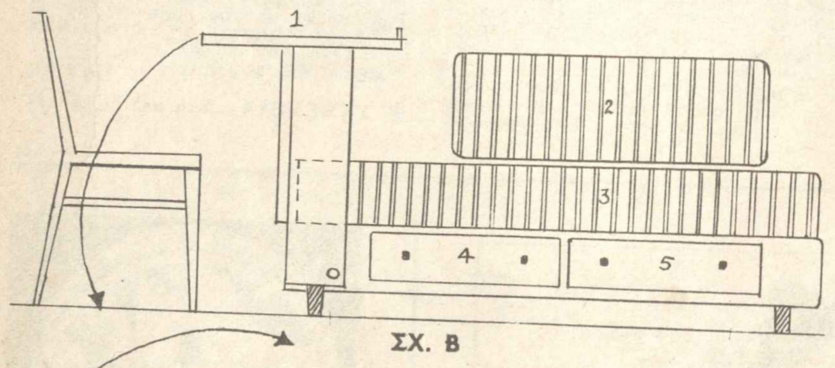

ΣΧ. Β

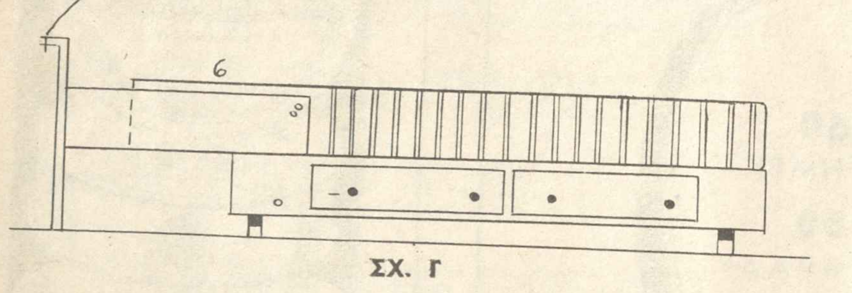

ΣΧ. Γ

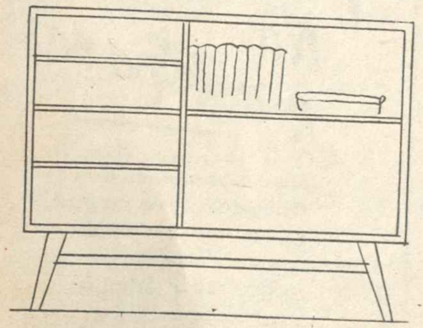

ΣΧ. Δ

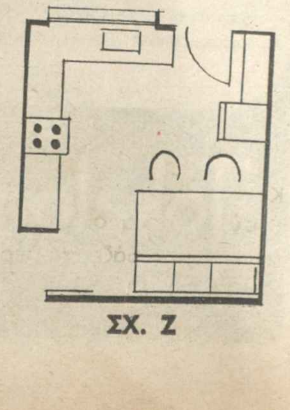

ΣΧ. Ζ

ΒΑΣ. ΣΤΑΥΡ, Θεσ)νικη: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Μὲ βάσι τὰ ἔπιπλα τὰ ὁποῖα διαθέτετε, σᾶς δίνω μιὰ λύσι γιὰ τὴν τοποθέτησί τους (σχ. Α). Μπροστὰ στὸ παράθυρο, ὁ καναπὲς (Νο 1), δεξιὰ καὶ ἀριστερά, τὰ δυὸ μικρὰ τραπεζάκια (Νο 2 καὶ 2) πάνω στὰ ὁποῖα θὰ τοποθετήσετε πορτατίφ. Οἱ μεγάλες πολυθρόνες κοντὰ στὰ τραπεζάκια (Νο 3 καὶ 3) καὶ τὸ στενόμακρο τραπεζάκι μεταξύ τους (Νο 4). Αὐτὸ τὸ σὲτ θὰ ἀποτελέση τὴ γωνία τοῦ σαλονιοῦ. Στὸ ἀπέναντι μέρος τοποθετοῦμε τὸ μπουφὲ (Νο 5), τὸ τραπέζι μὲ τὶς 4 καρέκλες (Νο 6) καὶ στὶς δυὸ γωνιὲς τὶς μικρὲς πολυθρόνες (Νο 7 καὶ 7), τὸ λαμπανταὶρ κοντὰ στὴ μιὰ πολυθρόνα. Συμφωνῶ μὲ τὴ λύσι τῆς κουρτίνας γιὰ τὸ παράθυρο μὲ τὴ διαφορὰ οἱ κουρτῖνες νὰ εἶναι μονόχρωμες σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ χρώματα τῆς ταπετσαρίας τῶν ἐπίπλων. Προτιμῆστε τὸ ἐπικρατέστερο. Δὲν βρίσκω ἀπαραίτητο τὸ χώρισμα στὴν περίπτωσί σας. Νὰ ἀφαιρέσετε τὸ πασαμέντο ἀπὸ τοὺς τοίχους καὶ νὰ τοὺς βάψετε σὲ ὅλο τὸ ὕψος μονόχρωμους γκρὶ - μπέζ. Γιὰ τὸ ἄλλο δωμάτιο εἶμαι σύμφωνος σὲ ὅλα μόνο νὰ μὴ βάλετε πολύφωτο. Τὸ χρῶμα τοῦ τοίχου γκρὶ - σιὲλ πολὺ ἀνοιχτό. Στὴν κρεβατοκάμαρα βάλτε μόνο βουαλὰζ στὰ παράθυρα. Ἐμπρὸς στὰ ντιβάνια βάλτε ἕνα τετράγωνο χαμηλὸ τραπέζι διαστάσεων 0,80Χ0,80 καὶ ὕψος 0,60.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ: Δημοσιεύω γιὰ σᾶς τὰ ἔπιπλα ποὺ λύνουν τὸ πρόβλημά σας. Τὸ σχ. Β΄ μᾶς παρουσιάζει ἕναν καναπὲ δυὸ θέσεων μαζὶ μὲ μικρὸ γραφειάκι. Τὸ Νο 1 εἶναι ἡ πινακίδα τοῦ γραφείου. 2 καὶ 3 μαξιλάρια, 4 καὶ 5 συρτάρια. Τὸ ἔπιπλο αὐτὸ μετατρέπεται σὲ κανονικὸ ντιβάνι ὅταν ἡ πινακίδα τοῦ γραφείου μαζὶ μὲ τοὺς ὀρθοστάτες της κατακλιθοῦν πρὸς τὴ φορὰ τοῦ τόξου καὶ λάβουν τὴ θέσι ποὺ δείχνει τὸ Σχ. Γ΄. Τότε τὸ μαξιλάρι Νο 2 θὰ πάρη τὴ θέσι 6. Ὅταν τὸ ἔπιπλο εἶναι γραφεῖο - καναπὲς καταλαμβάνει χῶρον 1.60Χ0.80. Ὅταν γίνη ντιβάνι 1.80Χ0.80. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο μπορεῖ νὰ χωρέση σὲ ὁποιοδήποτε δωμάτιο καὶ ἔτσι μεθαύριο ποὺ ἡ κοπέλα σας θὰ γίνη φοιτήτρια θὰ τὸ πάρη μαζί της. Σιφονιέρα καὶ βιβλιοθήκη θὰ ἔχη σὲ ξεχωριστὸ ἔπιπλο ὅπως τὸ Σχ. Δ΄ σὲ διαστάσεις 1.80Χ0.40 καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μπορῆ πιὸ εὔκολα νὰ τακτοποιηθῆ στὸ δωμάτιο.

ΝΙΤΣΑ: Στὸ σχέδιο ποὺ μοῦ στείλατε πρέπει νὰ κάνετε τὶς ἑξῆς διορθώσεις. 1ον. Νὰ τοποθετήσετε συρτὴ πόρτα μεταξὺ λίβιγκ - ροὺμ καὶ τραπεζαρίας. 2ον. Νὰ μετατοπισθῆ ἡ πόρτα τῆς τραπεζαρίας ποὺ βλέπει στὸ διάδρομο καὶ νὰ πάρη τὴ θέσι ἀπέναντι στὴν πόρτα τῆς κουζίνας. Γιὰ τὸ δωμάτιο τοῦ ὕπνου δημοσιεύω τὸ Σχ. Ε΄ ὅπου φαίνεται ποῦ θὰ τοποθετηθῆ ἡ ἐντοιχισμένη ντουλάπα καὶ τὰ κρεβάτια. Ὅπως βλέπετε δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ κατασκευασθῆ ντουλάπα στὴ θέσι ποὺ ὑποδεικνύετε γιατὶ ἀχρηστεύεται τελείως τὸ δωμάτιο. Στὸ δωμάτιο τὸ προοριζόμενο γιὰ παιδιὰ μπορεῖ νὰ τοποθετηθῆ ντουλάπα στὸ σημεῖο Β΄ τοῦ σχεδίου σας.

ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΓΕΛΙΟ, Αἴγιο: Δημοσιεύω γιὰ σᾶς τὸ Σχ. Ζ΄. Στὴν ἐσοχὴ 0.34 θὰ κατασκευάσετε πάγκο πλάτους 0.50 καὶ κρεμαστὰ ντουλάπια σὲ συνολικὸ ὕψος 2,10 ἀφίνοντας ἕνα κενὸ 45 πόντους μεταξὺ πάγκου καὶ ντουλαπιῶν. Ἡ ἠλεκτρικὴ κουζίνα θὰ τοποθετηθῆ στὴ θέσι ποὺ σημειώνω. Στὴ γωνιὰ ἀπέναντι ἀπὸ τὰ κουφώματα δημιουργοῦμε τὴν πρόχειρη τραπεζαρία μὲ ἕνα στενὸ καναπέ, ἕνα τραπέζι καὶ δυὸ ἢ τρεῖς καρέκλες. Τὸ ψυγεῖο τοῦ πάγου θὰ τοποθετηθῆ κοντὰ στὴν πόρτα ὅπως σημειώνεται στὸ σχέδιο. Κρεμαστὰ ντουλάπια μποροῦν νὰ μποῦν ἐπίσης στὴν πλευρὰ τοῦ ψυγείου καὶ πάνω ἀπὸ αὐτὸ μέχρι καὶ τὸ τραπέζι.

Γ. Σερετάκος τηλ. 812.222

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

...μόδας

ΑΝΤΖΕΛ Β.: Σὲ προηγούμενο τεῦχος θὰ βρῆτε ὡραῖα νυφικὰ ποὺ ἔχουμε δημοσιεύσει. Ἐπίσης σὲ ὅλα τὰ τεύχη ὑπάρχουν σελίδες μόδας, μπορεῖτε νὰ διαλέξετε ἀπὸ αὐτὰ ὅσα σχέδια νομίζετε πὼς σᾶς χρειάζονται γιὰ τὸ γάμο.

ROCK AND ROLL, Ἐνταῦθα: Ἡ δουλειὰ ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι κουραστική. Ἔχω ξαναγράψει πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Δὲν ἀρκοῦν τὰ μακρυὰ μαλλιὰ καὶ τὰ ἀμυγδαλωτὰ μάτια σας, χρειάζεται ὑπομονὴ καὶ ταλέντο. Ἂν νομίζετε πὼς τὰ ἔχετε προχωρῆστε. Θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς βοηθήσω ὅπως μπορῶ.

ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗ ΚΟΠΕΛΛΑ: Τὸ μεταξωτὸ νὰ τὸ ράψετε σὲ φαρδειὰ γραμμή, ἡ φούστα νὰ σχηματίζη βαθειὲς κουφόπιετες. Σχέδια θὰ βρῆτε πολλὰ σὲ ὅλα τὰ τεύχη τῆς «Γυναίκας». Τὸ μπλὲ πουὰ νὰ τὸ ράψετε ἕνα ἴσιο φόρεμα μὲ μεγάλο ξεχειλωτὸ γιακὰ ἀπὸ λευκὴ ὀργάντζα, θὰ σᾶς πηγαίνη πολὺ στὸ πρόσωπο. Γιὰ τὸ μακιγιὰζ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τίποτα, ἐσεῖς πρέπει νὰ δοκιμάσετε τὰ φορέματα μὲ δυὸ τρία εἴδη πούδρας καὶ κραγιὸν καὶ νὰ ἀποφασίσετε ποιό σᾶς πηγαίνει καλύτερα.

Λ. Βροντάκη

...παραρτήματος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Θὰ σᾶς συμβούλευα νὰ κεντήσετε στὶς τέσσερις γωνιὲς ἢ μόνο στὴ μιὰ τῶν πετσετῶν τῆς κουζίνας σας μοτὶφ ἀπὸ διάφορα λαχανικὰ ἢ φροῦτα. Θὰ τὰ κεντήσετε ἀπλικασιὸν μὲ χρωματιστὰ ὑφάσματα ἢ καρὸ κόκκινο - ἄσπρο. Τέτοια μοτὶφ ἔχουμε δημοσιεύσει σὲ προηγούμενα τεύχη καὶ ξαναδημοσιεύουμε στὸ παρὸν παράρτημα. Ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα τῶν μοτὶφ κάντε ἕνα ρέλι γύρω - γύρω στὴν κάθε πετσέτα. Γιὰ νὰ ξεχωρίζετε τὶς πετσέτες τῶν πιάτων ποτηριῶν κλπ. μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε διαφορετικὰ χρώματα γιὰ τὰ μοτὶφ καὶ τὰ ρέλια.

ΚΑΤΙΑ, Καστοριά: Σὲ προσεχὲς τεῦχος θὰ δημοσιεύσουμε αὐτὸ ποὺ μᾶς ζητᾶτε.

Λ. Π., Ἀγρίνιο: Δυστυχῶς, ἀγαπητή μας ἀναγνώστρια, δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουμε. Τὸ πατρὸν αὐτὸ ποὺ μᾶς ζητᾶτε δὲν τὸ ἔχουμε. Στὸ σημερινό μας τεῦχος δημοσιεύουμε ἕνα φόρεμα μὲ ξε χειλωτὸ γιακὰ ὅπως θέλετε. Ε με νὰ ἱκανοποιηθῆτε.

Π. Τ. Ἂν χρησιμοποιήσ γιὰ τὸ σκέπασμα τοῦ κρεβ μὴν τὸ κεντήσετε, ἐκτὸς κα λύψετε ἀπὸ πάνω μὲ ὀργάντ λάζ. Τότε θὰ τὸ κεντήσετε μὲ πουὰν - ντόμπρ, πιάνοντ δυὸ ὑφάσματα. Ἡ ὀργάντ εἶναι λευκὴ καὶ θὰ κεντήσετ στὴ στὸ χρῶμα τοῦ σατέν. μα θὰ γίνη χωρὶς βολὰν κα νη κάτω ἀπὸ τὸ στρῶμα.

Ὀλ. Ἐ

...συντάξεως

Χ. Κ. Α.: Καὶ βέβαια ἀποταθῆτε σὲ μουσικοσυνθέ ξέρουμε ὅμως, δυστυχῶς, τί σι κανενός.

ΑΛΕΚΑ Γ. Θεσσαλονίκη: φεῖα μας ὑπάρχουν ὅλα τὰ μαγειρικῆς. Γράψτε μας ποιά πουν καὶ στεῖλτε μας τὸ ἀντίτ τευχῶν γιὰ νὰ σᾶς τὰ ἀποστ

Σ.Ο.Σ. Π.Π.: Νὰ διαβάζετ κὰ καὶ λογοτεχνικὰ βιβλία: Μυριβήλη, Βενέζη, Κοσμᾶ Πο

Ξ. Φ.: Τὸ διήγημά σας δεί γράφετε καλὰ καὶ στρωτά. Χα ὅμως νὰ διαβάσετε πολὺ ἑλλη ξένη λογοτεχνία γιὰ νὰ μπορέ καλλιεργήσετε τὸ ταλέντο σας.

...μαγειρικῆς

ΝΟΡΑ, Ἡράκλειο: Στὶς ἀπ τινὲς συγκεντρώσεις τώρα τ καίρι εὐπρόσδεκτα εἶναι τὰ ἀν κά: πορτοκαλάδα, λεμονάδα, δα καθὼς ἐπίσης παγωμένο κα παγωμένη σοκολάτα. Τὰ ἀνα σερβίρονται σὲ ποτήρια σωλ συνοδεύονται μὲ διάφορα μπισκ ἢ καὶ μὲ «πτὶ-φούρ». Στὴ συγκέ σας μπορεῖτε νὰ σερβίρετε ἐν εἶδος ἀναψυκτικοῦ ἢ νὰ ἔχετε δύ τρία εἴδη καὶ οἱ προσκεκλημέν θὰ πάρουν ὅ,τι προτιμοῦν. Κατόπ βίρετε ἕνα ἐλαφρὸ γλύκισμα ἢ τό, ἢ μιὰ ἐκλεκτὴ κρέμα ὅπως ναι ἡ κρέμα «μπαβαρουά», ἢ ἡ καραμελέ.

Διατήρησι σὲ φιάλες σκέτο λεμονιοῦ ἢ πορτοκαλιοῦ δὲν εἶν λη. Μόνο σιρόπι λεμονιοῦ ἢ πο λιοῦ μπορεῖτε νὰ διατηρήσετε λες καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιῆτε γι νάδες ἢ πορτοκαλάδες τὸ καλοκ συνταγὴ γιὰ σιρόπι λεμονιοῦ κα τοκαλιοῦ ἔχω δώσει σὲ προηγ τεῦχος τῆς «Γυναίκας».

ΑΝΤΖΕΛΑ Α. ΤΣ.: Καταλα πόσο δύσκολη εἶναι ἡ θέσι σας ρεῖτε νὰ μοῦ τηλεφωνήσετε στὸ 673.540.

Χρύσα Παραδε

...κινηματογράφου

Γ. Μ., Καλαμάτα: Ὁ Πέτρος σοὺν εἶναι ἀποκάλυψι τοῦ Κά Κούν. Βγῆκε ἀπὸ τὴ σχολή του κ παιζε στὸ θέατρό του. Πέρσι ἔκα ἐνδιαφέρουσα ἐμφάνισι στὸ ἔργο χοποιὸς» στὸ Κεντρικό. Ἐπαί σης σὲ δυὸ ταινίες στὴ «Λατέρνα στοὺς «Παράνομους» καὶ τοῦ θὰ ἀνήκη στὸ θίασο τοῦ Βασίλ μαντόπουλου. Μπορεῖτε νὰ τοῦ τε στὸ θέατρο Κοτοπούλη.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ Σ.: Σᾶς εὐχαρ γιὰ τὰ καλά σας λόγια γιὰ τὸ οδικὸ καὶ γιὰ μένα. Ἡ Τατιάνα μοΐλοβα θἄρθη στὴν Ἑλλάδα γι πρωταγωνιστήση στὴν «Ἰλιάδα» κ χι στὴν «Ὀδύσσεια». Ἡ ταινία θὰ γυρισθῆ ἀπὸ τὴν ἑταιρία «Α βὸς» καὶ Ρώσους παραγωγούς. Τ ρισμα ὑπολογίζεται νὰ ἀρχίση τὸ καλοκαίρι σύμφωνα μὲ τὶς τ ταῖες πληροφορίες ποὺ ἔχουμε. Θὰ ζουν Ἕλληνες καὶ Ρῶσοι ἠθοποι

ΒΑΡ. ΛΕΟΥΤΣΗ, Ἐνταῦθα: ταν εὐκολώτερο νὰ μοῦ ζητήσετε γραφία ξένης στὰρ παρὰ Ἑλλη Θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς στείλ ὅποτε βρῶ καὶ ὅποτε μπορέσω τὸ κρατῶ τὴ διεύθυνσί σας.

Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Θεσ)νίκη: πᾶμαι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πλη ρήσω σχετικὰ μὲ τὶς σχολὲς τοῦ αὐτοῦ στὴν πόλι σας. Δὲν ξέρω πάρχουν καὶ ἂν εἶναι καλές. Δὲ ἀκούσει τίποτε σχετικά. Γράψτε κινηματογραφικὸ συντάκτη μιᾶς κῆς ἐφημερίδας. Αὐτὸς ἴσως ν κατατοπίση.

Ρ. Βελισσαρ

...ὁ γυναικολόγος

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελ. 63 *

Ἔστρο - Πρὸλ 5—6 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης κανονικῆς περιόδου, ἀπὸ μιὰ τὴν ἡμέρα ἐνδομυϊκῶς.

ΕΣΤΕΡΕΛ: Νὰ μὴν ἀνησυχῆτε. Σιγὰ - σιγὰ θὰ προσαρμοσθῆτε καὶ τὸ αἷμα θὰ σταματήση. Νὰ χρησιμοποιῆτε ἀλοιφὴ Τρανοβάν.

ΝΑΝΤΙΑ 24—16: Μὴ βιάζεσθε. Ἔχετε ὑπομονή. Κανονικὰ πρέπει νὰ ἀφήσετε νὰ περάση ἕνας χρόνος. Βεβαίως τὰ ὑγρά, ὅταν εἶναι πολλὰ καὶ ἰδία ὡς ἀποτέλεσμα κολπίτιδος μποροῦν νὰ ἐπιδροῦν δυσμενῶς, γι' αὐτὸ νὰ κάνετε μικροβιολογικὴ ἐξέτασι τῶν ὑγρῶν καὶ ἐν συνεχεία τὴν ἀνάλογη θεραπεία.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ: Νὰ κάνετε μικροβιολογικὴ ἐξέτασι τῶν ὑγρῶν καὶ ἐν συνεχεία τὴν ἀνάλογη θεραπεία. Καλὸ εἶναι νὰ κάνετε πρωΐ - βράδυ ἀπὸ ἕνα μπουκάλι Στρεπτοκαΐν ἐπὶ 7 ἡμέρες. Ταυτοχρόνως νὰ τοποθετῆτε ἐνδοκολπικῶς πρωΐ - βράδυ ἀπὸ ἕνα δισκίο Ζυνοπλίξ. Πρὸ τῆς τοποθετήσεως τοῦ κολπικοῦ δισκίου —τὸ βράδυ— κάντε τὴν κολπικὴ πλύσι μὲ Ντετὸλ ἢ μὲ χλιαρὸ νερὸ (1 κιλὸ) μέσα στὸ ὁποῖο ρίχνετε 2—3 κουταλιὲς τῆς σούπας ξύδι. Ἐξωτερικὲς πλύσεις μόνο μὲ χαμόμηλο. Τὴ θεραπεία μὲ τὰ δισκία καὶ τὶς πλύσεις νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνετε 5 ἡμέρες πρὸ καὶ 5 ἔπειτα ἀπὸ κάθε περίοδο, κατὰ τὴ διάρκεια δὲ τῆς θεραπείας θὰ πρέπει νὰ εἶστε ἐντελῶς ἥρεμη, διότι γίνονται ἀναμολύνσεις. Τέλος πρέπει νὰ κάνετε ὑπομονή.

Ι Εὐθυμίου

...ὁ παθολόγος

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ: Δὲν νομίζω πὼς ἡ κατάστασι τοῦ ἀνδρός σας εἶναι ἰδιαιτέρως σοβαρά. Πρέπει ὅμως νὰ προσέξη τὰ «σκαμπανεβάσματα» ποὺ παρουσιάζει στὴν πίεσί του. Ἡ ὑπερτροφία τῆς ἀριστερᾶς κοιλίας εἶναι συνέπεια τῆς ὅλης καταστάσεως τῶν ἀρτηριῶν του καὶ δὲν δικαιολογεῖ ἰδιαίτερη ἀνησυχία. Πρέπει πάντως νὰ ἀκολουθήση κατὰ γράμμα τὶς ὁδηγίες τῶν γιατρῶν γιὰ νὰ ἀποφύγη ἐπιδείνωσι τῆς ὑγείας του.

Λ. Λ. Λ.: Μὲ χαρὰ πληροφορήθηκα πὼς ἡ ἀλοιφὴ «Καρτυμισὶν» ὠφέλησε πολὺ στὸ ἔκζεμά σας. Ἄφοβα μπορεῖτε νὰ τὴ συνεχίσετε. Σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν πρόκειται νὰ σᾶς βλάψη.

ΚΡΥΦΟ ΒΑΣΑΝΟ, Λαύριο: Ἐὰν τὸ κοριτσάκι σας ἔχη λεύκη, ἡ γνώμη μου εἶναι πὼς ὑπάρχουν πολλὲς πιθανότητες νὰ θεραπευθῆ ὁριστικά, ἢ νὰ βελτιωθῆ σημαντικά. Ὅπως ὅμως καταλάβατε καὶ ἡ ἴδια, ἡ θεραπεία πρέπει νὰ γίνη μὲ τὴν παρακολούθησι γιατροῦ ποὺ νὰ ἔχη πεῖρα τοῦ εἰδικοῦ φαρμάκου, τῆς μελανιδίνης δηλαδή, ποὺ χρησιμοποιεῖται τοπικῶς, ἀλλὰ κι' ἀπὸ τοῦ στόματος. Ἀπὸ τὸ γράμμα σας ὅμως δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωσι πὼς ἴσως καὶ νὰ μὴν εἶναι λεύκη. Τότε προέχει νὰ διαγνωσθῆ ποιά εἶναι ἡ πάθησί του καὶ νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀνάλογα. Ὅταν ξανάλθετε στὴν Ἀθήνα, τηλεφωνῆστε μου καὶ πρόθυμα θὰ σᾶς βοηθήσω ὅσο μπορῶ, ὥστε νὰ ἀποταθῆτε στὰ κατάλληλα ἱδρύματα γιὰ τὴν ἐξασφάλισι τῆς θεραπείας τοῦ παιδιοῦ σας.

ΛΙΖΑ Κ.: Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης σας δὲν λάβατε τὴν πρόνοια νὰ παίρνετε βιταμίνες, ἄλατα ἀσβεστίου, σίδηρο καὶ γενικῶς τὰ φάρμακα ἐκεῖνα ποὺ θεωροῦνται σήμερα ἀπαραίτητα γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ὀργανισμὸ τῆς γυναίκας νὰ ἀνταπεξέλθη στὴ δοκιμασία τῆς κυήσεως. Αὐτὰ ποὺ σήμερα παρουσιάζετε εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἐξαντλήσεως ὡρισμένων ἀποθεμάτων τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης. Ἐπὶ τοῦ θέματος σᾶς συνιστῶ νὰ συμβουλευθῆτε γιατρὸ μήπως τυχὸν πρόκειται περὶ ἄλλου τινός. Στὸ μεταξὺ πάρτε χάπια Ντανιαμίνεραλς τρία τὴν ἡμέρα ἐπὶ μερικὲς ἡμέρες καὶ ἐν συνεχεία δυὸ τὴν ἡμέρα. Ἐνδεχομένως θὰ χρειασθῆτε καὶ ἐνέσεις ἄλλων φαρμάκων.

ΑΡΕΤΗ: Παρὰ τὴ μεγάλη ποικιλία τῶν ἐνοχλημάτων σας δὲν νομίζω πὼς πάσχετε ἀπὸ ὀργανικὴ πάθησι. Ὅλα ὅσα σᾶς βασανίζουν ὀφείλονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα σὲ «νευρικά», σὲ κακὴ ψυχικὴ κατάστασι. Σᾶς συνιστῶ νὰ χρησιμοποιήσετε ἕνα βιταμινοῦχο δυναμωτικὸ φάρμακο καὶ «Νευρινάζ» σιρόπι, ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ πρωῒ καὶ μεσημέρι καὶ δυὸ τὸ βράδυ μετὰ τὸ φαγητό. Εἶμαι βέβαιος πὼς πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐνοχλήματά σας θὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ ἐν πάση περιπτώσει περιμένω νὰ μοῦ ξαναγράψετε.

ΚΑΠΟΙΑ ΑΡΡΩΣΤΗ: Ἡ χρονία φαρυγγῖτις κατ' ἀρχὴν δὲν εἶναι σοβαρὴ πάθησι, οὔτε καὶ μπορεῖ νὰ καταλήξη σὲ τίποτα κακό. Τὸ θέμα εἶναι ὅμως νὰ ἐξακριβωθῆ κατὰ πόσο πράγματι πρόκειται περὶ χρονίας φαρυγγίτιδος. Σᾶς εἶδε εἰδικὸς γιατρός; Κάνατε καμμιὰ θεραπεία; Ἐὰν ὄχι χρησιμοποιῆστε σταγόνες ἀπολυμαντικὲς τοῦ λαιμοῦ ἀπὸ τὴ μύτη, χάπια Ἰβεροσὰλ ἢ παρόμοια, καὶ κάντε καὶ γαργάρες. Πολὺ θὰ σᾶς ὠφελοῦσαν καὶ τὰ θαλάσσια λουτρά, καθὼς καὶ οἱ γαργάρες μὲ θαλασσόνερο. Καὶ ξαναγράψτε μου λεπτομερέστερα λέγοντάς μου καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς θεραπείας.

Γ Κηλαϊδίτης

...νευρολόγος - ψυχίατρος

Φ. Λ.: Μὲ τὶς πολλὲς ἐργαστηριακὲς ἐξετάσεις καὶ ἀναλύσεις ποὺ ἔγιναν ἀσκόπως καὶ χωρὶς κανένα λόγο ἐνισχύθησαν οἱ ὑποχονδριακοί σας φόβοι. Κατὰ τὴ γνώμη μου δὲν ἔχετε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ὑποτροπὴ τῆς παλαιᾶς ψυχονευρώσεως. Σᾶς συνιστῶ νὰ κάνετε καὶ πάλι μερικὲς ἠλεκτροθεραπεῖες ὅπως καὶ τότε.

ΑΝΕΜΩΝΗ: Στὴν ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε ἡ ἀστάθεια στὸ χαρακτῆρα παρουσιάζεται πολὺ συχνά. Σὲ σᾶς δὲν ἀποκλείεται νὰ παίρνη παθολογικὲς διαστάσεις, ὁπότε πρέπει νὰ ἐξετασθῆ ἂν ἡ ἀστάθειά σας συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἄλλες νευροψυχικὲς ἀνωμαλίες. Μόνη σας δὲν μπορεῖτε νὰ κρίνετε τὸν ἑαυτό σας ἀντικειμενικά. Πάντως δὲν μπορῶ νὰ σᾶς συστήσω φάρμακα, ἐφόσον δὲν ξέρω ἀπὸ τί ἀκριβῶς πάσχετε.

Κ Γαροφαλίδης

ΕΚΔΡΟΜΗ
ΙΤΑΛΙΑΣ
ΓΑΛΛΙΑΣ
ΕΛΒΕΤΙΑΣ
10)7 — 6)8)1959
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΜΕΣΣΗΝΗ - ΝΕΑΠΟΛΙΣ - ΡΩΜΗ - ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ - ΠΙΖΑ - ΓΕΝΟΒΑ - ΣΑΝ ΡΕΜΟ - ΜΟΝΑΚΟ - ΝΙΚΑΙΑ - ΚΑΝΝΑΙ - ΛΥΩΝ - ΠΑΡΙΣΙ - ΓΕΝΕΥΗ - ΛΩΖΑΝΗ - ΜΙΛΑΝΟ - ΒΕΝΕΤΙΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΝΕΑΠΟΛΙΣ ΜΕ ΤΟ Υ)Κ «ΟΛΥΜΠΙΑ»
Πληροφορίαι: Γραφ. ΤΑΞΙΔ. ΑΤΛΑΣ, Κοραῆ 4, τηλ. 22.462.

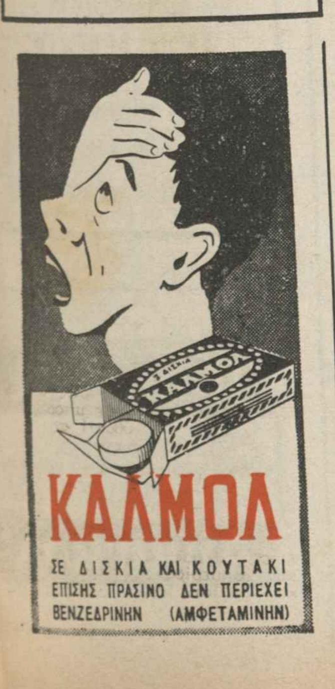

Προστατεύετε τὴν Ἐπιδερμίδα σας !..
...μὲ τὴν ἀσύγκριτη σὲ ποιότητα πούδρα "Μύστικουμ" τοῦ ΣΕΡΚ, ποὺ περιέχει ἁγνὰ συστατικὰ καὶ ἀφομοιώνεται μὲ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου.
SCHERK
Πούδρα
Mysticum
Scherk
Ἀποκλ. Ἀντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739
SCHERK

Αἰώνια νεανικὸ ἀρόσωπο
ΜΕ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΑΠΟ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ
Φρεσκάρει τὴν ἐπιδερμίδα προφυλάσσει ἀπὸ τὶς ρυτίδες χαρίζει μιὰ βελούδινη δροσερὴ νεανικὴ ἐπιδερμίδα.
LAIT DE JOUVENCE
Arval
LABORATOIRES BIOLOGIQUES "ARVAL" S.A. - SION (SUISSE)

COLD CREAM Ladas
ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΔΕΡΜΑΤ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ
- Κρέμα γιὰ τὰ ξηρὰ καὶ εὐαίσθητα δέρματα
- Τρέφει καὶ ξεκουράζει τὸ δέρμα
- Καταπραΰνει τοὺς ἐρεθισμούς του.

Μιλοῦν τ' Ἄστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ — 8 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Ἡ ἀλλαγὴ ποὺ περίμενετε θὰ γίνη πιὸ γρήγορα ἀπὸ ὅ,τι ὑπολογίζατε. Γι' αὐτὸ νὰ προετοιμάσετε κατάλληλα τὸ ἔδαφος καὶ νὰ πάρετε τὰ μέτρα ποὺ χρειάζονται ἀπὸ τὴν ὥρα αὐτή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Απριλίου): Ἔχετε ἐμπνεύσει ἕνα αἴσθημα βαθὺ καὶ εὐγενικό. Ἀλλὰ καὶ σεῖς θὰ δεθῆτε γρήγορα στὸ ἅρμα τοῦ ἔρωτα καὶ θὰ γνωρίσετε τὴν εὐτυχία ποὺ ὠνειρευόσαστε ἀπὸ πολὺν καιρό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Απριλίου): Τώρα ποὺ τὰ ἐμπόδια θὰ ξεπεραστοῦν βαδίστε ἄφοβα πρὸς αὐτὸ ποὺ ἐπιδιώκετε. Ὅλα θὰ ρθοῦν πιὸ εὐνοϊκά. Ἴσως χρειασθῆ νὰ παλέψετε ἀκόμη γιὰ ἕνα διάστημα πολὺ μικρὸ ὅμως.

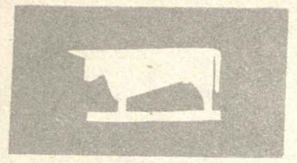

ΤΑΥΡΟΣ

(21 'Απριλ.—20 Μαΐου

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 'Απριλίου): Δὲν πρέπει νὰ εἶσαστε τόσο διστακτικὴ καὶ νὰ ψιλοκοσκινίζετε τὰ γεγονότα γιατὶ ἔτσι ἀφίνετε νὰ φεύγη πολύτιμος καιρὸς καὶ ἀξιόλογες εὐκαιρίες, ποὺ δὲν πρέπει νὰ χάνωνται.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Τὸ δεκαπενθήμερο αὐτὸ τὰ πάντα θὰ πάρουν καινούργια ὄψι γιατὶ ἡ κατάστασι θὰ δημιουργηθῆ ἐντελῶς διαφορετικά. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ θὰ εἶναι πρὸς τὸ καλύτερο καὶ θὰ χαρῆτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Θὰ ἔλθετε σὲ προστριβὲς μὲ φιλικό σας πρόσω χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ζητήματα τόσο σημαντικά. Ἀποφύγετε νὰ πῆτε καὶ νὰ πράξετε πράγματα ποὺ θὰ σᾶς λυπήσουν ἀργότερα.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Μιὰ ποικιλία συναισθημάτων θὰ γεμίση τὶς ἡμέρες σας. Θὰ σημειωθοῦν γεγονότα καὶ θὰ δημιουργηθοῦν καταστάσεις πολὺ σημαντικὲς ποὺ θὰ διαμορφώσουν τὸ ἐγγὺς μέλλον σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουνίου): Τώρα ποὺ εἶσαστε τόσο κοντὰ στὸν ἔρωτα προσέξτε πῶς θὰ συμπεριφερθῆτε. Στὸ δρόμο αὐτὸ ὑπάρχουν καὶ ἀγκάθια καὶ στὸ χέρι σας εἶναι νὰ περπατήσετε χωρὶς ἀπρόοπτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουνίου): Ὡρισμένες οἰκονομικὲς δυσκολίες θὰ ξεπεραστοῦν. Ἴσως δὲν θὰ τὶς ἀποφύγετε γιὰ πάντα ἀλλὰ τώρα θὰ βγῆτε ἀπὸ τὴ δύσκολη θέσι ποὺ βρισκόσασαστε τὶς ἡμέρες αὐτές.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Ιουνίου): Θὰ προκύψη ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα ποὺ θὰ σᾶς ἀπασχολήση σημαντικά. Ἡ λύσι του ὅμως βρίσκεται στὰ χέρια σας καὶ μολονότι εἶναι ἕνα ζήτημα πολὺ λεπτὸ θὰ τὰ καταφέρετε καλά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουλίου): Ἀφοῦ τακτοποιηθοῦν τὰ ζητήματα τῆς καρδιᾶς σας θὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλα εὐχάριστα γεγονότα καὶ ἰδίως θὰ τακτοποιηθῆ τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα καὶ θὰ πάρετε καὶ μιὰ βοήθεια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουλίου): Πρέπει νὰ βρῆτε μιὰ ἀπασχόλησι. Θὰ σᾶς ὠφελήση γιατὶ ὁ νοῦς σας θὰ ξεφύγη ἀπὸ τὸ ὡρισμένο σημεῖο ποὺ βλέπετε ἀποκλειστικά. Στὴ ζωὴ εἶναι πολλὰ τὰ ἐνδιαφέροντα καὶ μεγάλα.

ΛΕΩΝ

(23 'Ιουλίου—22 Αὐγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Ιουλίου): Θὰ σᾶς γίνη μιὰ ἐρωτικὴ ἐξομολόγησι μὲ κάποιο τρόπο καμουφλαρισμένο ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν πρέπει νὰ δώσετε σημασία. Μείνετε πιστὴ στὸ μεγάλο ἔρωτά σας καὶ μὴ μπῆτε σὲ δοκιμασία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Αὐγούστου): Μικρὲς οἰκογενειακὲς στενοχώριες θὰ σκιάσουν τὸν οὐρανὸ τῆς σπιτικῆς σας γαλήνης. Σεῖς θὰ παίξετε σημαντικὸ ρόλο καὶ ἀπὸ τὶς δικές σας τὶς ἀπόψεις θὰ ἐξαρτηθοῦν ὅλα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Αὐγούστου): Πρέπει νὰ προσέξετε γιατὶ δὲν ἀκολουθεῖτε τὸ σωστὸ δρόμο. Μπορεῖ τώρα νὰ μὴ συναντᾶτε ἐμπόδια καὶ δυσκολίες ἀλλὰ πρέπει νὰ κυττάξετε ἀκόμα ἐκεῖ ποὺ τελειώνει ὁ δρόμος.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αὐγ.—22 Σεπτεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Αὐγούστου): Ἕνα δεκαπενθήμερο μονότονο χωρὶς κανένα ἰδιαίτερο λόγο στενοχώριας ἢ χαρᾶς. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἀσχοληθῆτε μὲ τὶς οἰκογενειακές σας ὑποθέσεις καὶ ὅ,τι σᾶς ἀφορᾶ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Δὲν θὰ ἔχετε λόγους νὰ παραπονεθῆτε γιὰ τὸ δεκαπενθήμερο αὐτὸ γιατὶ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ χαρούμενα. Θὰ εἶναι γεμᾶτο μὲ εὐχάριστα γεγονότα ποὺ θὰ σᾶς χαρίσουν τὴ χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Ὅσο καὶ νὰ μὴ τὸ πιστεύετε εἶσαστε πολὺ κοντὰ στὴν εὐτυχία καὶ πρέπει νὰ εἶσαστε πολὺ εὐχαριστημένη γι' αὐτὸ ποὺ ἐπιτύχατε. Προσέξτε τώρα πῶς θὰ χειρισθῆτε τὸ θέμα.

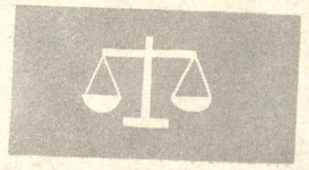

ΖΥΓΟΣ

(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Σεπτεμβρίου): Θὰ ἔχετε ἕνα γράμμα ἀπὸ συγγενικό σας πρόσωπο ποὺ μένει ἀρκετὰ μακρυά, ποὺ θὰ σᾶς ἀναγγέλλη ἕνα εὐχάριστο γεγονὸς καὶ γιὰ σᾶς γιατὶ θὰ τακτοποιηθῆτε οἰκονομικῶς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Οκτωβρίου): Μιὰ εἴδησι ποὺ θὰ μάθετε ἀπὸ γράμμα θὰ σᾶς ἀναστατώση ἀλλὰ δὲν θὰ πρέπει νὰ πάρετε βιαστικὲς ἀποφάσεις ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς βλάψουν. Ἐξετάστε τὴν κατάστασι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Οκτωβρίου): Δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεαζόσαστε ἀπὸ τὶς δυσκολίες καὶ νὰ χάνετε τὴν ψυχραιμία καὶ τὸ θάρρος σας. Τὰ πράγματα θὰ διορθωθοῦν κατὰ ἕναν τρόπο ποὺ θὰ σᾶς ἱκανοποιήση πολύ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 'Οκτ.—22 Νοεμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Οκτωβρίου): Νὰ ἀλλάξετε δρόμο γιατὶ αὐτὸς ποὺ ἀκολουθεῖτε δὲν θὰ σᾶς ὁδηγήση ἐκεῖ ποὺ ὑπολογίζετε. Ὅσο εἶναι καιρὸς προσέξτε τὶς πράξεις σας καὶ τὶς ἀποφάσεις ποὺ θὰ πάρετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Νοεμβρίου): Οἱ μικροχαρὲς τοῦ καλοκαιριοῦ θὰ σᾶς δημιουργήσουν ἕνα εὐχάριστο δεκαπενθήμερο. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ γεγονότα θὰ εἶναι καὶ μερικὰ σημαντικὰ ὄχι γιὰ ὅλες τὶς ἐνδιαφερόμενες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Νοεμβρίου): Πρέπει νὰ δείξετε μεγάλη σύνεσι γιατὶ ὑπάρχουν καὶ ὕφαλοι. Θὰ εἶσαστε ἀσυγχώρητη ἂν ἀπὸ ἐπιπόλαιη ἐνέργεια ρίξετε πάνω σ' αὐτοὺς τὴ βάρκα τῆς δικῆς σας εὐτυχίας.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(23 Νοέμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Νοεμβρίου): Θὰ ἀλλάξουν οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς σας πρὸς τὸ καλύτερο. Αὐτὸ ποὺ ἐπιδιώκετε θὰ τὸ ἐπιτύχετε. Θὰ βρῆτε πρῶτα - πρῶτα τὴν ἠρεμία σας γιατὶ θὰ λυθῆ τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Θὰ ἀκολουθήσουν σημαντικὰ γεγονότα ποὺ θὰ παίξουν ρόλο σημαντικὸ στὴν ὅλη διαμόρφωσι τῆς καταστάσεως. Σεῖς μὴν πάρετε μέρος παρὰ ἀφοῦ κρίνετε τὴν κατάστασι καλά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Οἱ ἀνησυχίες σας εἶναι ἀδικαιολόγητες. Ὅλα θὰ περάσουν χωρὶς ἴχνη καὶ στὸ ἑξῆς κρατῆστε τὸν ἑαυτό σας μακρυὰ ἀπὸ τέτοιου εἴδους δοκιμασίες. Θὰ εἶναι γιὰ τὸ καλό σας.

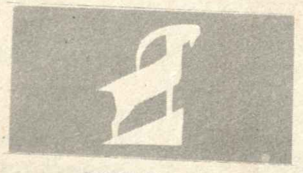

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Δεκεμβρίου): Ἐὰν ταξιδεύσετε σὲ θάλασσα νὰ εἶσαστε βέβαιη πὼς θὰ συναντήσετε ἕνα πρόσωπο ποὺ θὰ παίξη ρόλο σημαντικὸ γιὰ τὸ μέλλον σας. Μὴν ἐμπιστευθῆτε ἀπόλυτα σ' αὐτό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιανουαρίου): Μὴ χάνετε τὴν ὑπομονή σας. Ἡ κατάστασι θὰ ὡριμάση σιγὰ - σιγά. Ὁ καιρὸς ὅμως περνάει γρήγορα καὶ θὰ ρθῆ ἡ στιγμὴ ποὺ θὰ ἀγγίξετε τὴν εὐτυχία ἡ ὁποία σᾶς ἀνήκει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Ιανουαρίου): Τὸ δεκαπενθήμερο αὐτὸ εἶναι πολὺ εὐνοϊκὸ γιὰ σᾶς. Εἶναι μιὰ εὐκαιρία νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά σας. Μόλις ὅμως τὸ πετύχετε αὐτὸ μείνετε ὅπου θὰ βρισκόσαστε.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(21 'Ιανουάρ.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 'Ιανουαρίου): Ἕνα δεκαπενθήμερο πλούσιο σὲ εὐχάριστα ζητήματα τῆς καρδιᾶς. Ἂν εἶσαστε ἐρωτευμένη θὰ ζήσετε στὴν εὐτυχία, ἂν ὄχι θὰ νοιώσετε τὸν ἔρωτα. Ἀλλὰ τὸν πραγματικὸ ἔρωτα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Μιὰ τυχαία συνάντησι θὰ ἀνάψη μέσα σας πόθους παληοὺς ποὺ ναρκωθήκανε σιγὰ - σιγά. Μόνο ἂν εἶσαστε ἐλεύθερη ἀφῆστε νὰ ξαναζωντανέψη τὸ ὄμορφο παληὸ παρελθόν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 19 Φεβρουαρίου): Δὲν θὰ σᾶς βλάψη ἂν ἐξακολουθήσετε νὰ εἶσαστε ἐπιφυλακτική. Πρέπει νὰ περάση ἕνα χρονικὸ διάστημα γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε γιὰ τὸ χαρακτῆρα του νὰ βασισθῆτε ἀπόλυτα σ' αὐτόν.

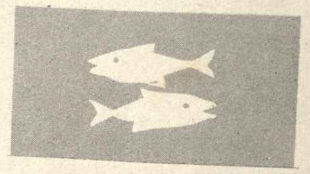

ΙΧΘΕΙΣ

(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 28 Φεβρουαρίου): Ρωτῆστε τὴν καρδιά σας. Ἂν βρίσκετε τὸν ἔρωτά σας ἀρκετὰ δυνατὸ νὰ ἀντέξη στὶς δύσκολες στιγμὲς μὴ διστάσετε νὰ πάρετε ἀποφάσεις ἔστω καὶ λίγο δυσάρεστες σὲ σᾶς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαρτίου): Θὰ δοκιμάσετε μεγάλη χαρὰ γιατὶ θὰ ἐπιτύχετε κάτι σημαντικὸ γιὰ τὴ ζωή σας. Θὰ κερδίσετε αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς χαρίση τὴν ἠρεμία καὶ τὴν εὐχαρίστησι γιὰ μεγάλο διάστημα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Μὴ χάνετε τὸν καιρό σας μὲ δισταγμούς. Πρέπει νὰ ἔχετε τὸ θάρρος νὰ πάρετε μιὰ ἀπόφασι γιὰ νὰ ἔχετε καὶ τὸν καιρὸ νὰ δράσετε ἀποτελεσματικά.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Λύσεις

«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ὁριζοντίως:

1) ΟΚΑ — ΧΤΕΣ — ΡΕ
ΦΑΣ — ΑΦΟΥ 3) ΛΑΚΕ
4) ΑΒΑΣΙΜΑ — ΚΤΕ 5) ΧΑ
ΙΓΔΙΟΝ 6) ΑΚΟΥΩ 7) ΜΑΡ
ΝΑ 8) ΑΡ — ΣΑΔ — ΥΣ 9)
—ΡΙΛΚΕ 10) ΧΟΠ — ΠΛΟ
ΑΝΗΚΩ — ΣΗΡΕΡ.

Καθέτως:

1) ΟΚΛΑΧΟΜΑ — ΧΑ 2)
ΒΑ — ΑΡΓΟΝ 3) ΑΛΚΑΖΑΡ
ΣΙ — ΙΩΒ 5) ΧΑΠΙ — ΑΧ
ΠΩ 6) ΤΣΑΜΙΚΟΣ 7) ΙΑ
ΡΟΣ 8) ΣΑΜ — ΔΥΑΔΙΚΗ
ΚΙΩΝ — ΛΗΡ 10) ΡΟΝΤΟ
·Υ·Κ 11) ΕΥ — ΕΝΩ — ΣΕ

ΑΣΤΡΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1. Ὁ Ζεύς, ὁ Ἑρμῆς, ἡ Ἀ
τη, ἡ Γῆ, ὁ Ἄρης, ὁ Κρόνος,
ρανός, ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Πλού
Ὁ Ἑρμῆς. 3. Ὁ Ζεύς. 4. Ἡ
δίτη εἶναι τὸ πιὸ λαμπρὸ ἄστρ
οὐρανοῦ καὶ εἶναι γνωστὸ μὲ τ
νομα Αὐγερινός. 5. Ὁ Φόβος
Δεῖλος. 6. Ἕνας Ἄγγλος ἀστ
ὁ Ἄνταμς, ποὺ ὑπελόγισε μὲ
ματικὲς ἔρευνες ὅτι πρέπει νὰ
χε ὁ πλανήτης αὐτὸς καὶ κα
μὲ ἀρκετὴ ἀκρίβεια τὴ θέσι του
ἀρχὴ οἱ ἐργασίες του δὲν πα
σοβαρὰ ὑπ' ὄψι. Γιὰ πρώτη φο
γινε ὁρατὸς ἀπὸ τὸ ἀστεροσκ
τοῦ Βερολίνου στὶς 23 Σεπτε
τοῦ 1846.

ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΡΑΜΙΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΖΥΓΙΣΜΑΤΑ

Τὰ δράμια αὐτὰ εἶναι τοῦ
9 καὶ 27 κιλῶν. Εἶναι φανερὸ ὅτι
δράμια αὐτὰ μποροῦν νὰ μπο
ἀπὸ τὴ μιὰ εἴτε ἀπὸ τὴν ἄλλ
ριὰ τῆς ζυγαριᾶς. Ἂς ὑποθέσ
ὅτι θέλει νὰ παραδώση εἶδη
20 κιλῶν. Ὁ μπακάλης μας θ
λη ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὰ δράμ
27 καὶ τῶν 3 κιλῶν καὶ ἀπὸ τ
λη τὰ δράμια τῶν 9 καὶ 1 κιλ
νὰ ζυγίση 5 κιλὰ θὰ χρησιμοπ
τὸ δράμι τῶν 9 καὶ ἀπὸ τὴ
τῶν 3 καὶ 1. Μὲ τοὺς συνδυασ
αὐτοὺς μποροῦν νὰ σχηματισθο
λοι οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ τὸ 1 ἕως

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

1. Ὁ Μπὰχ (1685). 2. Ὁ
Τρομερὸς (1530). 3. Ὁ Ἀττ
(445). 4. Τὸ Πεκῖνο (10ος αἰ

Διὰ νὰ ἐξακριβώσετε τί θὰ σᾶς
συμβῆ εἰς τὸ μέλλον καὶ τί ἡ
μοῖρα σᾶς ἐπιφυλάσσει, ἐπι
σκεφθῆτε τὴν μόνη ἐν Ἑλλά

ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ
ΑΝΝΑ ΛΕΒΕΝΤΗ

Ἀριστοτέλους 109Α Πλατεῖα
Βικτωρίας (Κυριακοῦ) Τηλέφ.
810.563.
Δέχεται καθ' ἑκάστην 8—2
καὶ 4—7.
Δίδονται ἀπαντήσεις εἰς ἐπιστολάς.

Hémagol
Ἄριστον ἐμμηναγωγόν
Καταπαύει τοὺς πόνους
τῆς περιόδου.
Αἱμαγκόλ

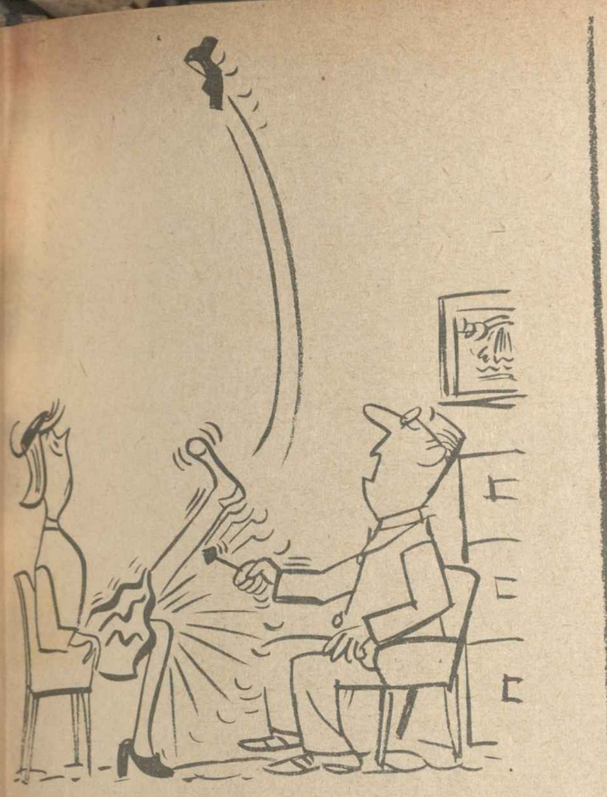

— Διαπίστωσις πρώτη: πολὺ μεγάλα παπούτσια!

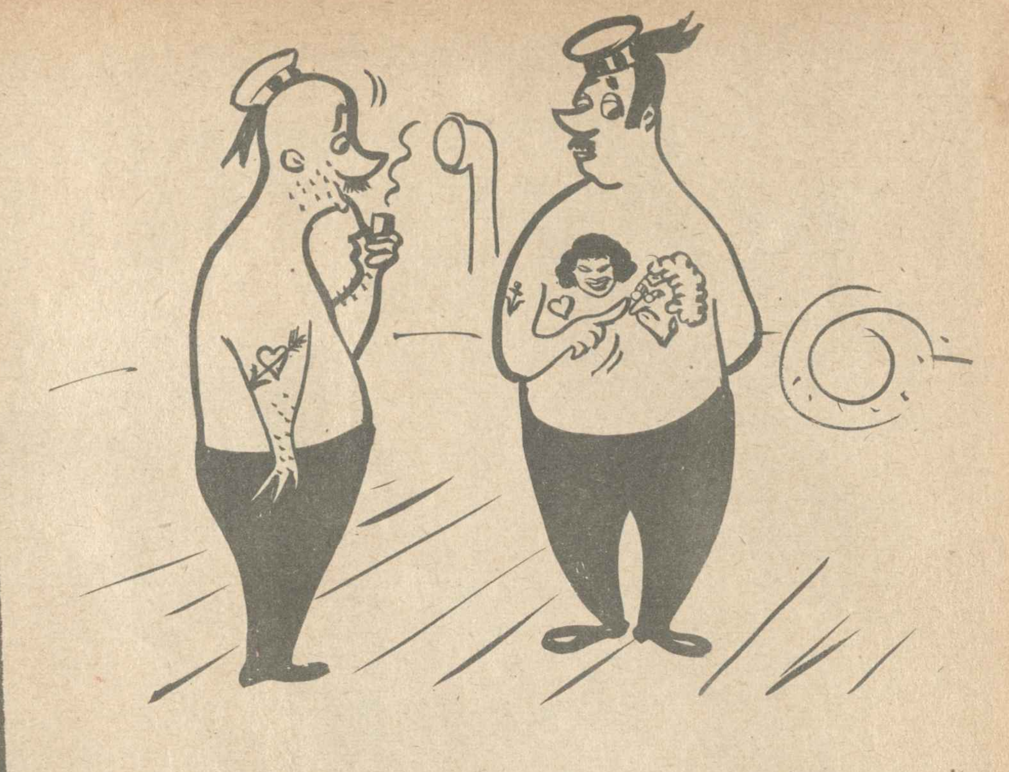

— Ἡ ἀρραβωνιαστικιά μου δὲν μπορεῖ ν' ἀποχωρισθῆ τὴ μαμά της.

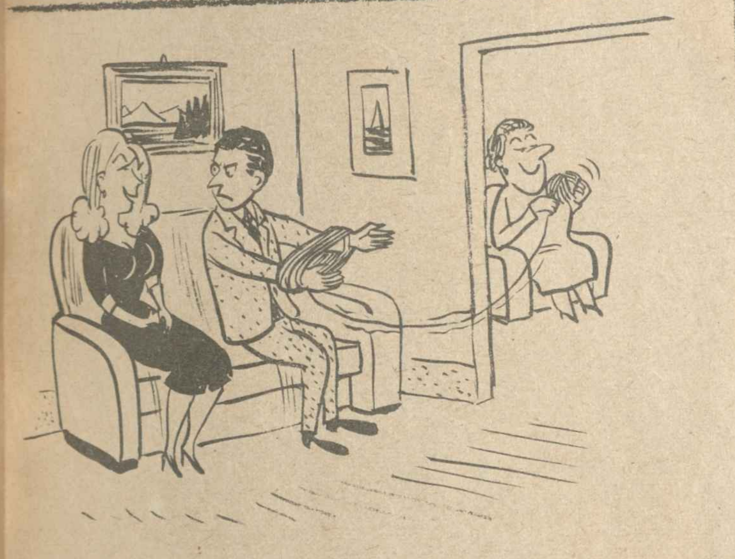

— Ἡ μαμὰ εἶναι μοντέρνα γυναίκα. Μᾶς ἀφίνει μόνους.

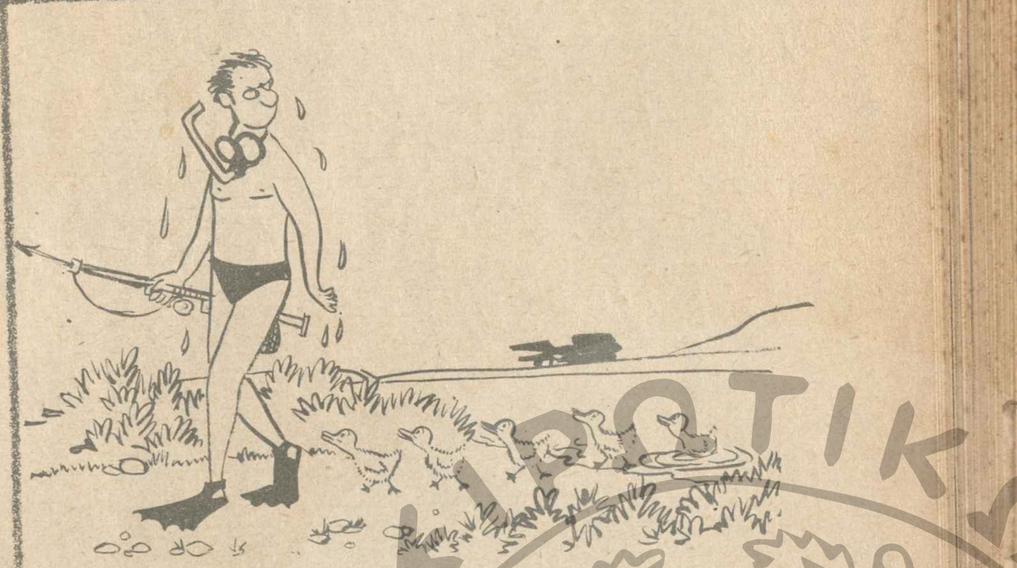

Χωρὶς λόγια

ΟΙ ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

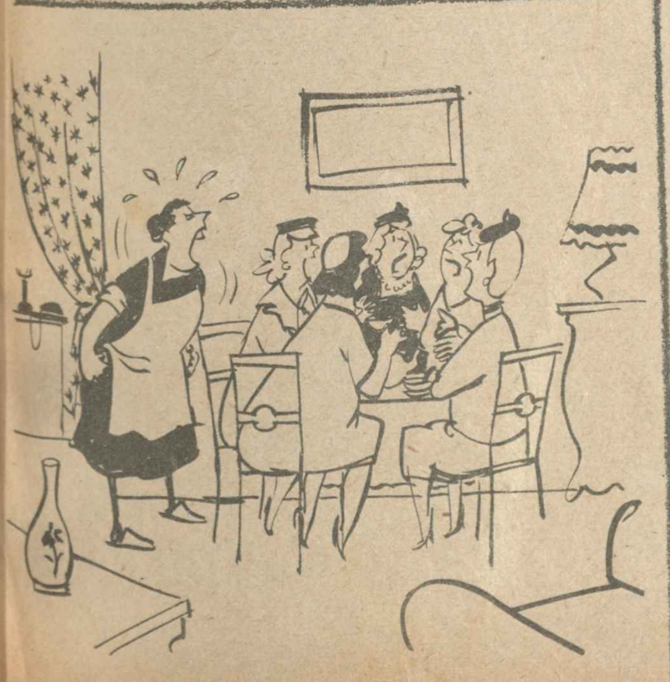

— Τηλέφωνο-ο-ο-ο-ο!

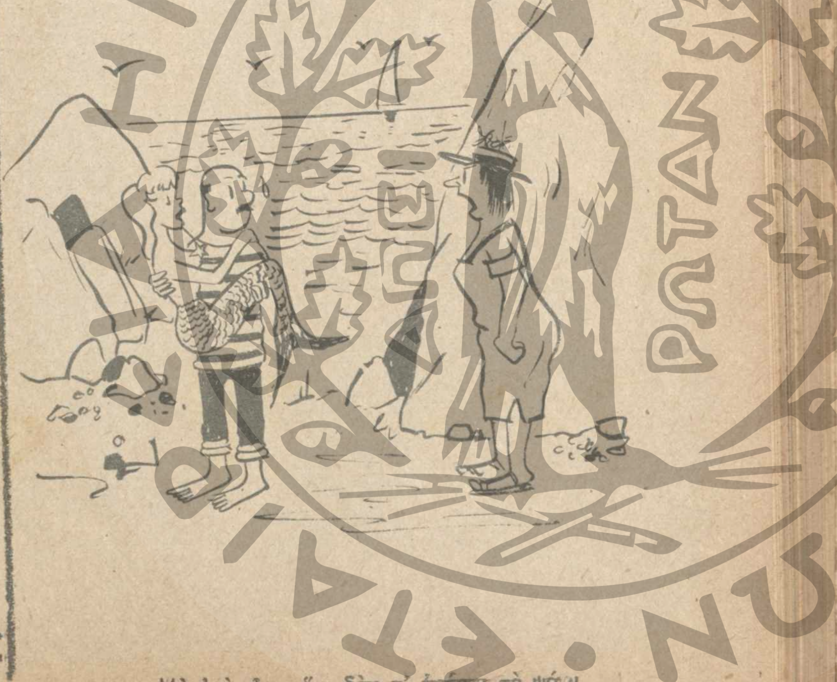

— Μὰ ἐσὺ εἶπες ὅτι δὲν σ' ἀρέσει τὸ ψάρι.

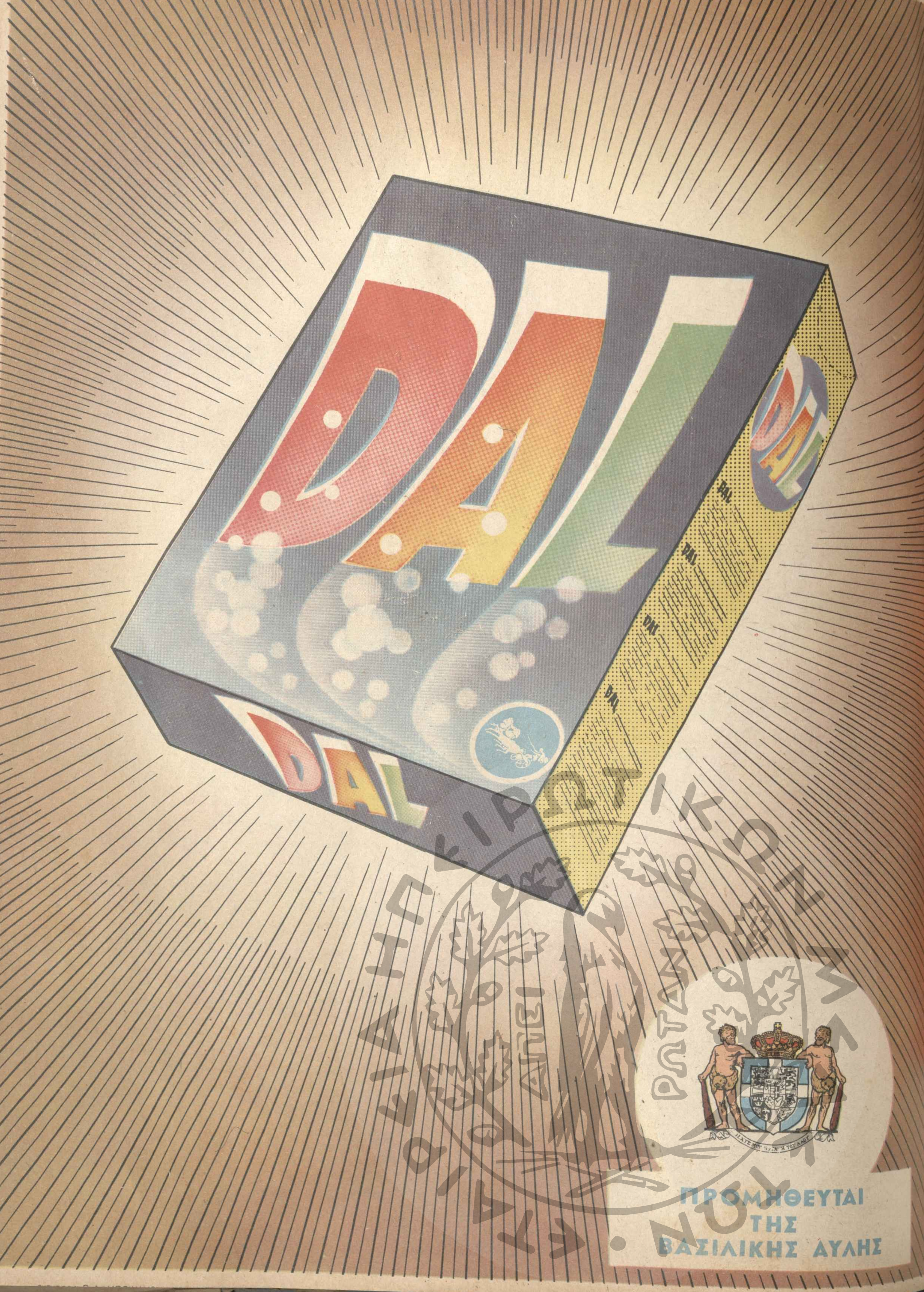

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ